ศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

Inheritance & Development of Contemporary Art & Cultural Center, Chiangrai

รชรินทร์ อินธุระ
RACHARIN INTOORA

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (สาขาสถาปัตยกรรมหลัก)
ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ I

กิตติกรรมประกาศ II

สารบัญ III

สารบัญภาพ VI

สารบัญตาราง XI

บทที่ 1 บทนำ 1-1

1.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของโครงการ 1-1

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ 1-9

1.3 ประโยชน์ของโครงการ 1-10

1.4 ขอบเขตและวิธีการศึกษาโครงการ 1-11

บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานโครงการ 2-1

2.1 นิยามและความหมายของศิลปวัฒนธรรม 2-1

2.2 นิยามศัพท์และความหมายของประเภทโครงการ 2-7

2.3 นโยบายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2-9

2.4 ข้อมูลพื้นฐานของศิลปวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย 2-11

2.4.1 ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมหรือพื้นถิ่น 2-11

2.4.2 ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย 2-21

2.5 สถานการณ์ที่มีผลต่อศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย 2-31

2.5.1 การเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม 2-31

2.5.2 ขาดการปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน 2-32

2.5.3 ระยะห่างระหว่างผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้กับคนทั่วไป..... 2-33

2.5.4 สินค้าที่มาจากศิลปวัฒนธรรม 2-33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานโครงการ (ต่อ)

2.5 สถานการณ์ที่มีผลต่อศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย (ต่อ)

2.5.5 สถานการณ์สังคมผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงราย 2-33
2.5.5 สถานการณ์สังคมผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงราย 2-33
2.5.5 สถานการณ์สังคมผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงราย 2-33
2.5.6 การท่องเที่ยว 2-35
2.5.7 ปัญหามลภาวะฝุ่นควันจากกการเผา 2-36
2.5.8 ปัญหาขยะ 2-37
2.6 แนวคิดที่เกี่ยวข้องในการออกแบบโครงการ 2-38
2.6.1 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่เรียนรู้เพื่อการสืบสานศิลปวัฒนธรรม 2-38
2.6.2 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่พัฒนาศิลปวัฒนธรรม 2-40
2.6.3 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่เพื่อแผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม 2-44
2.6.4 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยเพื่อให้ เกิดองค์ความรู้ในศิปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายอย่างท่องแท้ 2-51
2.6.5 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่สาธารณะชุมชนในการเป็นพื้นที่กิจกรรมและพักผ่อน 2-53
2.6.6 แนวคิดในการออกแบบเพื่อการป้องกันฝุ่นละอองขนาดเล็ก 2-56
2.6.7 แนวคิดอาคารเขียว 2-56
2.6.8 แนวคิดเกี่ยวกับหลักการออกแบบสากลหรือ UNIVERSAL DESIGN 2-57
บทที่ 3 การศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง 3-1
3.1 โครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม 3-2
3.1.1 บ้านดอยดินแดง, เชียงราย 3-2
3.1.2 จินณาลักษณ์กระดาษสา, เชียงราย 3-7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 การศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง (ต่อ)

3.1 โครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม (ต่อ)

3.1.3 TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE, CHINA 3-12
3.2 โครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม 3-17
3.2.1 ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC), กรุงเทพมหานคร 3-17
3.3 โครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม 3-23
3.3 โครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม 3-23
3.3.1 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ, อยุธยา 3-23
3.3.2 SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER, CHINA 3-28
3.4 โครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะให้ชุมชน 3-33
3.4.1 DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA 3-33
3.4.2 KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA, JAPAN 3-38
บทที่ 4 การศึกษาผู้ใช้โครงการ 4-1
4.1 ประเภทผู้ใช้โครงการ 4-1
4.1.1 ผู้ใช้บริการ 4-1
4.1.2 ผู้ให้บริการ 4-2
4.2 การศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้บริการ 4-2
4.2.1 ผู้ใช้บริการหลักภายในโครงการ 4-2
4.2.2 ผู้ใช้บริการรองภายนอกโครงการ 4-3
4.2.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้บริการโครงการ 4-4
4.2.4 การศึกษาจำนวนผู้ใช้โครงการ 4-8
4.3 การศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ให้บริการ 4-11
4.3.1 โครงสร้างการบริหารและการดำเนินงานของโครงการ 4-11
4.3.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการโครงการ 4-14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 การศึกษาผู้ใช้โครงการ (ต่อ)

4.3 การศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ให้บริการ (ต่อ)

4.3.3 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการ 4-16
4.4 สรุปประเภทและจำนวนผู้ใช้โครงการ 4-30
บทที่ 5 การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบโครงการ 5-1
5.1 การกำหนดและศึกษาองค์ประกอบโครงการ 5-1
5.1.1 การกำหนดองค์ประกอบจากวัตถุประสงค์ของโครงการ 5-1
5.1.2 การกำหนดองค์ประกอบจากอาคารตัวอย่าง 5-3
5.1.3 การกำหนดองค์ประกอบจากพฤติกรรมผู้ใช้และผู้ให้บริการโครงการ 5-7
5.1.4 สรุปองค์ประกอบของโครงการ 5-11
5.1.4.1 องค์ประกอบหลักภายในโครงการ 5-11
5.1.4.2 องค์ประกอบรองภายในโครงการ 5-12
5.1.4.3 องค์ประกอบเสริมภายในโครงการ 5-13
5.1.4.4 รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ 5-14
5.2 การศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ 5-31
5.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ 5-50
5.3.1 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบหลักโครงการ 5-51
5.3.2 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบรองโครงการ 5-124
5.3.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบเสริมโครงการ 5-164
5.3.4 สรุปพื้นที่รวมทั้งโครงการ 5-173
บทที่ 6 การศึกษาข้อมูลที่ตั้งโครงการ 6-1
6.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดเชียงราย 6-1
6.1.1 ข้อมูลทั่วไป 6-1
6.1.2 ที่ตั้งอาณาเขตติดต่อ 6-1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 6 การศึกษาข้อมูลที่ตั้งโครงการ (ต่อ)

6.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดเชียงราย (ต่อ)

6.1.3 สภาพภูมิประเทศ 6-2

6.1.4 สภาพภูมิอากาศ 6-3

6.1.5 การปกครองของจังหวัดเชียงราย 6-3

6.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งระดับอำเภอ 6-4

6.3 การพิจารณาและวิเคราะห์ตัวเลือกที่ตั้งโครงการ 6-5

6.3.1 เกณฑ์การพิจารณาที่ตั้งโครงการ 6-5

6.3.2 ตำแหน่งและรายละเอียดของตัวเลือกที่ตั้งโครงการ 6-7

6.4 การเลือกที่ตั้งโครงการ 6-19

6.5 การวิเคราะห์รายละเอียดที่ตั้งโครงการ 6-20

6.5.1 ข้อมูลเบื้องต้นของที่ตั้งโครงการ 6-20

6.5.2 การเข้าถึงโครงการ 6-24

6.5.3 ลักษณะกายภาพของที่ตั้งโครงการ 6-32

6.5.4 ลักษณะภูมิอากาศของที่ตั้งโครงการ 6-36

6.5.5 ข้อมูลด้านกฎหมายข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งโครงการ 6-37

บทที่ 7 การศึกษาโครงสร้างและงานระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ 7-1

7.1 การวิศวกรรมโครงสร้าง 7-1

7.1.1 การศึกษาระบบโครงสร้างส่วนใต้ดิน 7-1

7.1.1.1 ระบบเสาเข็ม 7-1

7.1..1.2 ระบบฐานราก 7-2

7.1.2 การศึกษาระบบโครงสร้างส่วนเหนือดิน 7-2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 7 การศึกษาโครงสร้างและงานระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ (ต่อ)

7.1.2 การศึกษาระบบโครงสร้างส่วนเหนือดิน (ต่อ)

7.1.2.1 ระบบเสาคาน 7-2
7.1.2.2 ระบบโครงสร้างพื้น 7-3
7.1.2.3 ระบบโครงสร้างผนัง 7-3
7.1.2.4 ระบบโครงสร้างหลังคา 7-4
7.2 วัสดุประกอบอาคาร 7-5
7.2.1 วัสดุผนัง 7-5
7.2.2 วัสดุปูพื้น 7-6
7.2.3 วัสดุโครงสร้างหลังคา 7-8
7.3 งานวิศวกรรมระบบประกอบอาคาร 7-8
7.3.1 การศึกษาระบบไฟฟ้ากำลังและไฟฟ้าส่องสว่าง 7-8
7.3.2 การศึกษาระบบปรับอากาศและระบายอากาศ 7-13
7.3.3 การศึกษาระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย 7-15
7.3.4 การศึกษาระบบรักษาความปลอดภัย 7-18
7.3.5 การศึกษาระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง 7-19
7.3.6 การศึกษาระบบขนส่ง 7-21
7.3.7 ระบบจัดการขยะ 7-22
7.3.8 การศึกษาระบบสื่อสาร 7-23
7.3.9 การศึกษาระบบเสียง 7-24
7.3.10 การศึกษาระบบประหยัดพลังงาน 7-27
7.3.11 ระบบป้องกันภัยธรรมชาติ 7-29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 7 การศึกษาโครงสร้างและงานระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ (ต่อ)

7.3 งานวิศวกรรมระบบประกอบอาคาร (ต่อ)

7.4 สรุปการใช้งานระบบของอาคาร 7-30

บทที่ 8 การสรุปผลการวิเคราะห์และผลงานการออกแบบ

8.1 แนวความคิดในการออกแบบ

8.2 ผลงานการออกแบบ

8.3 ภาพหุ่นจำลอง

บรรณานุกรม XVI

ภาคผนวก ผ-1

ประวัติผู้เขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1-1 แสดงภาพที่สื่อถึงศิลปะของจังหวัดเชียงราย 1-2
ภาพที่ 1-2 แสดงความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายจากหน่วยงานต่างๆ 1-3
ภาพที่ 1-3 แสดงระยะทางระหว่างศิลปวัฒนธรรมแต่ละแห่งในจังหวัดเชียงราย 1-4
ภาพที่ 1-4 ตัวอย่างสินค้าศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่า แต่ยังขาดการพัฒนาต่อยอด 1-5
ภาพที่ 1-5 แผนผังแสดงขั้นตอนวิธีการศึกษาโครงการ 1-13

ภาพที่ 2-1 องค์ประกอบของงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย 2-4
ภาพที่ 2-2 ขอบข่ายของงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย 2-6
ภาพที่ 2-3 ภาพนางบัวคลี่ฟูวันและตุงล้านน 2-12
ภาพที่ 2-4 ภาพครูคำจันทร์ ยาโนและงานแกะสลักไม้ 2-13
ภาพที่ 2-5 ภาพครูดอกแก้ว ธีระโคตรและผ้าทอไทลื้อ 2-14
ภาพที่ 2-6 ภาพพิพิธภัณฑ์เล่นได้ 2-16
ภาพที่ 2-7 ภาพปฏิสัมพันธุ์ระหว่างผู้สูงออายุและเด็กในพิพิธภัณฑ์เล่นได้ 2-17
ภาพที่ 2-8 ภาพการฟ้อนสาวไหม 2-18
ภาพที่ 2-9 ภาพการฟ้อน 2-19
ภาพที่ 2-10 ภาพพ่ออุ๊ยแปงโนจาและการเล่นพิณเปี๊ย 2-20
ภาพที่ 2-11 ภาพพิณเปี๊ยะ โดยสำนักกงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย 2-21
ภาพที่ 2-12 ภาพอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์และผลงาน 2-22
ภาพที่ 2-13 ภาพอาจารย์ถวัลย์ ดัชนีและผลงาน 2-23
ภาพที่ 2-14 ภาพฉลอง พินิจสุวรรณ และผลงาน 2-25
ภาพที่ 2-16 ภาพอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุณและผลงาน 2-26
ภาพที่ 2-17 ภาพการสร้างผลงานเครื่องปั้นเผาดอยดินแดง 2-27
ภาพที่ 2-18 ภาพผลงานจากกระดาษสาของจินนาลักษณ์ ชุ่มมงคล 2-28
ภาพที่ 2-19 ภาพผลงานจากกระดาษสาและการถ่ายทอด 2-29
ภาพที่ 2-20 เครื่องเคลือบเวียงกาหลงและครูทัน ธิจิตตัง 2-30
ภาพที่ 2-21 ภาพการปั้นการเขียนลาย การเตาเผาและการสอนรำในโรงเรียน 2-30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 2-22 ภาพปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม 2-32
ภาพที่ 2-23 แผนภูมิแสดงสัดส่วนประชากรจังหวัดเชียงราย จำแนกตามช่วงอายุ 2-34
ภาพที่ 2-24 ภาพ PM 10 ที่เกินค่ามาตรฐานของจังหวัดเชียงราย 2-37
ภาพที่ 2-25 ภาพการถ่ายทอดความรู้แบบควบคุมชี้นำ (Directing) 2-39
ภาพที่ 2-26 ภาพการถ่ายทอดความรู้แบบอำนวยความรู้สะดวก (Facilitating) 2-39
ภาพที่ 2-27 ภาพการถ่ายทอดความรู้ร่วมมือมือกัน (Collaborating) 2-40
ภาพที่ 2-28 ภาพแผนวงจรการพัฒาด้านศิลปวัฒนธรรม 2-41
ภาพที่ 2-29 ภาพประเภทของพื้นที่สร้างสรรค์ (SPACE TYPE) และคุณภาพเชิงพื้นที่ (SPATAIL QUALITY) 2-43
ภาพที่ 2-30 ภาพการจัดนิทรรศการแบบเข้าออกทางเดียว ที่มา: คู่มือการสอนการออกแบบภายในพิพิธภัณฑ์ 2-47
ภาพที่ 2-31 ภาพการจัดนิทรรศการแบบเข้าออกหลายทาง ที่มา: คู่มือการสอนการออกแบบภายในพิพิธภัณฑ์ 2-47
ภาพที่ 2-32 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ OPEN PLAN / ENFILADE 2-48
ภาพที่ 2-33 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ CORE AND SEATLLIES / ENFILADE 2-49
ภาพที่ 2-34 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ LINEAR PROCESSION 2-49
ภาพที่ 2-35 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ LOOP 2-49
ภาพที่ 2-36 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ COMPLEX 2-49
ภาพที่ 2-37 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ LABYRINTH 2-50
ภาพที่ 2-38 ภาพผังพื้นที่อ่าน และชั้นวางหนังสือ 2-52
ภาพที่ 2-39 ภาพห้องสมุดวัสดุ 2-53
ภาพที่ 3-1 ลักษณะอาคารแบบบ้านดิน หลังคาโครงสร้างไม้ของโครงการ 3-2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 3-2 แสดงแนวคิดของบ้านดอยดินแดง ในการใช้ดิน ไม้ วัสดุธรรมชาติและเศษของเครื่องปั้นดินเผา มาใช้เป็นโครงสร้างและวัสดุประกอบอาคาร 3-3

ภาพที่ 3-3 ภาพลานจอดรถซึ่งจะอยู่ฝั่งตรงข้ามโรงเตรียมดินและพื้นที่จัดแสดงผลงานที่อยู่หน้าโรงปั้น 3-4

ภาพที่ 3-4 ภาพภายในโรงปั้นและร้านกาแฟ 3-5

ภาพที่ 3-5 ภาพห้องจัดแสดงงานและพื้นที่แสดงงาน 3-5

ภาพที่ 3-6 ภาพภายในร้านขายสินค้า 1 และ 2 3-5

ภาพที่ 3-7 ภาพภายในห้องเก็บอุปกรณ์และผลงานและโรงเตรียมดิน 3-5

ภาพที่ 3-8 ภาพผังของบ้านดอยดินแดง 3-6

ภาพที่ 3-9 ภาพงโครงการจินณาลักษณ์กระดาษสา 3-7

ภาพที่ 3-10 ภาพแนวคิดของโครงการในการใช้วัสดุไม้แบบพื้นถิ่น 3-8

ภาพที่ 3-11 ส่วนนิทรรศการถาวรและลานกิจกรรมที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างพื้นที่ใช้สอยต่างๆ 3-10

ภาพที่ 3-12 ภาพลานตากกระดาษสาและโรงเก็บอุปกรณ์ 3-10

ภาพที่ 3-13 ภาพส่วนนิทรรศการชั่วคราวและการทำเวิร์คช็อปกระดาษสา 3-10

ภาพที่ 3-14 ภาพผังและลำดับการเข้าถึงพื้นที่ของโครงการกระดาษสาจินณาลักษณ์ 3-11

ภาพที่ 3-15 ภาพโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE 3-12

ภาพที่ 3-16 ภาพแนวคิดโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE 3-13

ภาพที่ 3-17 ภาพรูปตัดของโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE 3-14

ภาพที่ 3-18 ภาพการอยู่ร่วมกับบริบทและทางเดินชมการผลิต 3-15

ภาพที่ 3-19 ภาพการเดินชมห้องบดและห้องทอด 3-15

ภาพที่ 3-20 ภาพห้องชิมและลานอเนกประสงค์ด้านนอก 3-15

ภาพที่ 3-21 ภาพผังโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE 3-16

ภาพที่ 3-21 ภาพด้านหน้าทางเข้าของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ 3-17

ภาพที่ 3-22 ภาพด้านหน้าทางเข้าของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) 3-19

ภาพที่ 3-23 ภาพโถงต้อนรับและห้องจัดนิทรรศการ 3-20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 3-24 ศูนย์นวัตกรรมด้านการออกแบบ และห้องประชุม 3-21
ภาพที่ 3-25 ภาพ Resource Center และ Creative Space 3-21
ภาพที่ 3-26 ภาพ Maker Space และห้องจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ 3-21
ภาพที่ 3-27 ภาพ Rooftop Garden และ Refreshing Area 3-21
ภาพที่ 3-28 ภาพผังและการใช้พื้นที่ของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) 3-22
ภาพที่ 3-29 ภาพโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ 3-23
ภาพที่ 3-30 ภาพแนวคิดของโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ 3-24
ภาพที่ 3-31 โถงต้อนรับและโถงนิทรรศการชั่วคราว 3-25
ภาพที่ 3-32 โถงทางขึ้นบันไดและห้องนิทรรศการชั่วคราว 2-26
ภาพที่ 3-33 หอเกียรติยศภายในมีการจัดแสดงผลงานจากครูช่างหรือทายาทของศิลปหัตถกรรมแต่ละแห่ง 2-26
ภาพที่ 3-34 ภาพหอนวัตศิลป์และหอสุพรรณพัสตร์ 2-26
ภาพที่ 3-35 ภาพห้องอาหารและห้องสมุด 2-26
ภาพที่ 3-36 ภาพผังของโครงการศูนย์ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ 3-27
ภาพที่ 3-36 ภาพผังของโครงการศูนย์ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ 3-27
ภาพที่ 3-37 ภาพโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER 3-28
ภาพที่ 3-38 ภาพแนวคิดโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER 3-29
ภาพที่ 3-39 รูปตัดของโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER 3-30
ภาพที่ 3-40 ภาพสะพานทางเข้าและมุมมองด้านหน้าโครงการ 3-31
ภาพที่ 3-40 ภาพสะพานทางเข้าและมุมมองด้านหน้าโครงการ 3-31
ภาพที่ 3-41 ภาพมุมมองจากระเบียงและภายในของชั้นที่ 2 ไปสู่ลานอเนกประสงค์ด้านล่าง 3-31
ภาพที่ 3-42 ภาพโถงทางเดินและห้องนิทรรศการ 3-31
ภาพที่ 3-43 ภาพผังบริเวณของโครงการโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER 3-32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 3-44 ภาพผังของโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER 3-32

ภาพที่ 3-45 ภาพโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA 3-33

ภาพที่ 3-46 ภาพโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA 3-34

ภาพที่ 3-47 ภาพรูปตัดของโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA 3-36

ภาพที่ 3-48 ภาพภายนอกโครงการ 3-36

ภาพที่ 3-49 ภาพการใช้ทางสัญจรเพื่อข้ามฝั่ง 3-36

ภาพที่ 3-50 ภาพทางเดินเชื่อมบริเวณชั้นที่ 2 3-36

ภาพที่ 3-51 ภาพห้องนิทรรศการศิลปะที่ชั้น 1 และห้องนั่งเล่น 3-37

ภาพที่ 3-52 ภาพห้องนิทรรศการศิลปะ 3-37

ภาพที่ 3-53 ภาพผังของโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER 3-37

ภาพที่ 3-54 ภาพโครงการ KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA, JAPAN 3-38

ภาพที่ 3-55 ภาพโครงการ KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA, JAPAN 3-39

ภาพที่ 3-56 ภาพรูปตัดของโครงการ KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA 3-40

ภาพที่ 3-57 ภาพมุมสูงของโครงการและโถงอเนกประสงค์ 3-40

ภาพที่ 3-58 ภาพห้องสมุดและการจัดเฟอร์นิเจอร์ 3-40

ภาพที่ 3-57 ภาพผังของโครงการ KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA 3-41

ภาพที่ 4-1 โครงสร้างการบริหารงานของเจ้าของโครงการ. 2563 4-11

ภาพที่ 4-2 โครงสร้างการบริหารงานของโครงการ. 2563 4-12

ภาพที่ 5-1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ หลัก รองและเสริม ภายในโครงการ 5-32

ภาพที่ 5-2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ 5-33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 5-3 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม 5-34
ภาพที่ 5-4 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสา 5-35
ภาพที่ 5-5 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานไม้ 5-36
ภาพที่ 5-6 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา 5-37
ภาพที่ 5-7 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า 5-38
ภาพที่ 5-8 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรี 5-39
ภาพที่ 5-9 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ 5-40
ภาพที่ 5-10 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ 5-41
ภาพที่ 5-11 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพื้นที่ให้คำปรึกษาด้านการออกแบบและการตลาด ห้องประชุม ห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร และ co – working space และพื้นที่ทำงานออกแบบ 5-42
ภาพที่ 5-12 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องสมุดเพื่อการออกแบบ 5-43
ภาพที่ 5-13 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเผยแพร่องค์ความรู้ 5-43
ภาพที่ 5-14 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องนิทรรศการถาวรและชั่วคราว นิทรรศการกลางแจ้งและลานกิจกรรม 5-44
ภาพที่ 5-15 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องสมุดศิลปวัฒนธรรม ห้องสมุดวัสดุและห้องสัมมนา 5-45
ภาพที่ 5-16 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริหารโครงการ 5-46
ภาพที่ 5-17 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริการสาธารณะ 5-47
ภาพที่ 5-18 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริการโครงการ 5-48
ภาพที่ 5-19 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนวิศวกรรมและเทคนิค 5-48
ภาพที่ 5-20 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนวิศวกรรมและเทคนิคและส่วนจอดรถ 5-49
ภาพที่ 5-21 ตัวอย่างส่วนที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาจากโครงการ ตัวอย่างจินณาลักษณ์กระดาษสา 5-58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 5-22 ตัวอย่างพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายจากกระดาษสาจากโครงการตัวอย่างจินณา ลักษณ์กระดาษสา 5-59

ภาพที่ 5-23 ตัวอย่างโต๊ะเลื่อยวงเดือน 5-63

ภาพที่ 5-24 ตัวอย่างโต๊ะทำงานไม้ MFT 5-63

ภาพที่ 5-25 ตัวอย่างเครื่องไสชิด 5-64

ภาพที่ 5-26 ตัวอย่างเครื่องรีดไม้ 5-64

ภาพที่ 5-27 ตัวอย่างเครื่องเลื่อยองศา 5-64

ภาพที่ 5-28 ตัวอย่างเครื่องเลื่อยสายพาน 5-64

ภาพที่ 5-29 ตัวอย่างสว่านแท่นแบบตั้งพื้น 5-65

ภาพที่ 5-30 ตัวอย่างโต๊ะปฏิบัติงานไม้ 5-65

ภาพที่ 5-31 ตัวอย่างพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดใหญ่จากตัวอย่างโครงการ ชุมชนแกะสลักไม้ของอาจารย์คำจันทร์ ยาโน 5-66

ภาพที่ 5-32 แสดงขนาดแป้นหมุน 5-70

ภาพที่ 5-33 โต๊ะเคลือบ 5-70

ภาพที่ 5-34 ตัวอย่างพื้นที่ทำงานทอผ้าไทลื้อ 5-76

ภาพที่ 5-35 เครื่องพิมพ์สามมิติ FDM ขนาดเล็ก 5-87

ภาพที่ 5-36 เครื่องพิมพ์สามมิติ FDM ขนาดใหญ่ 5-88

ภาพที่ 5-37 เครื่องพิมพ์สามมิติ SLA ขนาดใหญ่ 5-88

ภาพที่ 5-39 เครื่องอบชิ้นงานด้วยแสง UV 5-88

ภาพที่ 5-40 เครื่องอบชิ้นงานด้วยแสง UV ขนาดเล็ก 5-89

ภาพที่ 5-41 เครื่องอบชิ้นงานด้วยแสง UV ขนาดใหญ่ 5-89

ภาพที่ 5-42 พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เสื้อซับลิเมชั่น 5-89

ภาพที่ 5-42 พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เสื้อซับลิเมชั่น 5-89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 5-43 พื้นที่บริการเครื่องเย็บปักถักร้อย 5-89

ภาพที่ 5-44 เครื่องขึ้นรูปสามมิติ 5-89
ภาพที่ 5-45 ตัวอย่างพื้นที่ทำการสแกนสามมิติ 5-89

ภาพที่ 5-46 ตัวอย่างเครื่องย่อยพลาสติก 5-89
ภาพที่ 5-47 ตัวอย่างเครื่องอัดรีดพลาสติก 5-90
ภาพที่ 5-48 ตัวอย่างเครื่องอัดรีดพลาสติก 5-90
ภาพที่ 5-49 พื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุจากโครงการตัวอย่าง ศูย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) 5-94
ภาพที่ 5-50 เครื่องพิมพ์เอกสารขนาดกระดาษ A1 5-95
ภาพที่ 5-51 เครื่องสแกนขนาดกระดาษ A10 5-96

ภาพที่ 5-52 พื้นที่ฝากสัมภาระของโครงการศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิด 5-99
ภาพที่ 5-53 การหาพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดแสดงวัตถุและภาพจัดแสดง 5-100
ภาพที่ 5-54 ห้องสมุดวัสดุจากโครงการตัวอย่าง ศูย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) 5-121
ภาพที่ 5-55 พื้นที่ละหมาด 5-147
ภาพที่ 5-56 ระยะเตียงพยาบาล 5-148
ภาพที่ 5-57 แสดงสัดส่วนของพื้นที่ในโครงการ 5-174
ภาพที่ 5-58 แสดงสัดส่วนของพื้นที่ส่วนองค์ประกอบหลัก 5-174
ภาพที่ 5-59 แสดงสัดส่วนของพื้นที่ส่วนองค์ประกอบรอง 5-175
ภาพที่ 5-60 แสดงสัดส่วนของพื้นที่ส่วนองค์ประกอบเสริม 5-175
ภาพที่ 5-61 แสดงสัดส่วนพื้นที่ภายนอกอาคารและพื้นที่ภายในอาคาร 5-176

ภาพที่ 6-1 แผนที่จังหวัดเชียงราย 6-2
ภาพที่ 6-2 แผนที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 6-5
ภาพที่ 6-3 ผังตำแหน่งโครงการที่ 1 6-7
ภาพที่ 6-4 ทัศนียภาพด้านหน้าทางเข้าที่ตั้งโครงการที่ 1 6-8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 6-5 ทัศนียภาพภายในที่ตั้งโครงการที่ 1 6-8

ภาพที่ 6-6 ทัศนียภาพแม่น้ำกกและสะพานขัวพญาเม็งรายบริเวณทิศใต้ของที่ตั้งโครงการที่ 1 6-9

ภาพที่ 6-7 ผังตำแหน่งโครงการที่ 2 6-11

ภาพที่ 6-8 ทัศนียภาพของห้างสรรสินค้า และถนนพหลโยธินเมื่อมองออกจาก ที่ตั้งโครงการที่ 2 6-12

ภาพที่ 6-9 ทัศนียภาพด้านหน้าเมื่อมองจากภายนอกเข้ามาในที่ตั้งโครงการที่ 2 6-13

ภาพที่ 6-10 ทัศนียภาพด้านในที่ตั้งโครงการที่ 2 6-14

ภาพที่ 6-11 ผังตำแหน่งโครงการที่ 3 6-15

ภาพที่ 6-12 ทัศนียภาพทางเข้าที่อยู่ใกล้บริเวณสะพานของที่ตั้งโครงการ 3 6-16

ภาพที่ 6-10 ทัศนียภาพริมน้ำด้านทิศใต้ของที่ตั้งโครงการที่ 3 6-17

ภาพที่ 6-11 ทัศนียภาพด้านในเมื่อมองออกจากภายนอกที่ตั้งโครงการที่ 3 6-17

ภาพที่ 6-12 ผังตำแหน่งที่ตั้งโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย 6-20

ภาพที่ 6-13 แสดงศักยภาพการขยายพื้นที่ของที่ตั้งและขอบเขตของพื้นที่ที่ต้องการขยาย 6-21

ภาพที่ 6-14 ทัศนียภาพด้านหน้าร้านชายน้ำ 6-22

ภาพที่ 6-15 ทัศนียภาพด้านข้างร้านชายน้ำ 6-22

ภาพที่ 6-16 ผังตำแหน่งที่ตั้งโครงการหลังจากการขยายพื้นที่ 6-23

ภาพที่ 6-17 การเข้าถึงโครงการด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล 6-24

ภาพที่ 6-18 ถนนพหลโยธินบริเวณก่อนถึงสะพานข้ามแม่น้ำกก 6-25

ภาพที่ 6-19 การเข้าถึงโครงการด้วยทางเข้าที่1 บริเวณทิศตะวันออก 6-25

ภาพที่ 6-20 การเข้าถึงโครงการด้วยทางเข้าที่1 บริเวณทิศตะวันออก ช่วง A 6-26

ภาพที่ 6-21 การเข้าถึงโครงการด้วยทางเข้าที่1 บริเวณทิศตะวันออก ช่วง B 6-26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 6-22 การเข้าถึงด้วย ซอยร่องเสือเต้น10 จากถนนพหลโยธิน 6-27

ภาพที่ 6-23 ด้านหน้าทางเข้าซอยร่องเสือเต้น10 6-27

ภาพที่ 6-24 การเข้าถึงโครงการด้วยทางเข้าที่ 2 ด้านทิศเหนือ 6-28

ภาพที่ 6-25 ด้านหน้าทางเข้าที่ 2 ด้านทิศเหนือ 6-28

ภาพที่ 6-26 รถโดยสารประจำทาง 6-29

ภาพที่ 6-27 รถสามล้อถีบ 6-30

ภาพที่ 6-28 ตำแหน่งศูนย์ให้บริการรถแท็กซี่ 6-30

ภาพที่ 6-29 ตำแหน่งที่ตั้งโครงการและการเชื่อมต่อกับแหล่งศิลปวัฒนธรรมต่างๆและสนามบินแม่ฟ้าหลวง 6-31

ภาพที่ 6-30 มุมมองจากภายนอกโครงการ 6-32

ภาพที่ 6-31 มุมมองจากภายในโครงการ 6-34

ภาพที่ 6-32 ระยะทางจากสถานีดับเพลิงถึงที่ตั้งโครงการ 6-35

ภาพที่ 6-33 การเข้าถึงโครงการด้วยทางเข้าที่ 2 ด้านทิศเหนือ 6-36

ภาพที่ 6-34 พื้นที่สีชมพู ที่ดินประเภทชุมชนและที่ตั้งโครงการ 6-37

ภาพที่ 7-1 ระบบโครงสร้างเสาและคาน 7-2

ภาพที่ 7-2 ระบบโครงสร้างพาดช่วงกว้าง 7-5

ภาพที่ 7-3 พื้นไม้พลาสติกคอมโพสิต 7-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 7-4 พื้นไม้คอร์ก 7-7

ภาพที่ 7-5 MAIN DISTRIBUTION BOARD 7-9

ภาพที่ 7-6 GENERATOR 7-13

ภาพที่ 7-7 ระบบปรับอากาศส่วนกลาง 7-14

ภาพที่ 7-8 ถังบำบัดน้ำเสียระบบ Biofil 7-16

ภาพที่ 7-9 ถังบำบัดน้ำเสีย ECO TANK 7-16

ภาพที่ 7-10 ระบบป้องกันอัคคีภัย 7-20

ภาพที่ 7-11 ถังดับเพลิงชนิดบรรจุน้ำและชนิดบรรจุสารเคมีแห้ง 7-21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3-1 แสดงองค์ประกอบของโครงการบ้านดอยดินแดง 3-4
ตารางที่ 3-2 แสดงองค์ประกอบของโครงการจินณาลักษณ์กระดาษสา 3-9
ตารางที่ 3-3 แสดงองค์ประกอบของโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE 3-14
ตารางที่ 3-4 แสดงองค์ประกอบของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) 3-19
ตารางที่ 3-5 แสดงองค์ประกอบของโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ 3-25
ตารางที่ 3-6 แสดงองค์ประกอบของโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER 3-30
ตารางที่ 3-7 แสดงองค์ประกอบของโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER 3-35
ตารางที่ 3-8 แสดงองค์ประกอบของโครงการ KOKORASU 3-40
ตารางที่ 4-1 ประเภทของผู้ใช้โครงการ 4-1
ตารางที่ 4-2 ประเภทของผู้ให้บริการโครงการ 4-2
ตารางที่ 4-3 ประเภทของผู้ให้บริการหลักโครงการ 4-4
ตารางที่ 4-4 ประเภทของผู้ให้บริการรองโครงการ 4-7
ตารางที่ 4-5 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการประจำโครงการ 4-14
ตารางที่ 4-6 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการชั่วคราวโครงการ 4-16
ตารางที่ 4-7 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการโครงการประจำ 4-17
ตารางที่ 4-8 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการโครงการประจำ 4-20
ตารางที่ 4-9 สรุปอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ภายในโครงการ 4-23
ตารางที่ 4-10 ตารางกิจกรรมระยะสั้นรายเดือน 4-24
ตารางที่ 4-11 ตารางกิจกรรมระยะยาวรายเดือน 4-27
ตารางที่ 4-12 สรุปจำนวนของผู้ใช้โครงการและผู้ให้บริการของโครงการ 4-30

ตารางที่ 5-1 การวิเคราะห์องค์ประกอบจากวัตถุประสงค์ของโครงการ 5-1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5-2 การวิเคราะห์องค์ประกอบจากอาคารตัวอย่าง 5-3
ตารางที่ 5-3 การวิเคราะห์จากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการหลัก 5-7
ตารางที่ 5-4 การวิเคราะห์จากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการรอง 5-9
ตารางที่ 5-5 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการประจำโครงการ 5-9
ตารางที่ 5-6 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการชั่วคราวโครงการ 5-10
ตารางที่ 5-7 การสรุปองค์ประกอบหลักภายในโครงการ 5-11
ตารางที่ 5-8 การสรุปองค์ประกอบรองภายในโครงการ 5-12
ตารางที่ 5-9 การสรุปองค์ประกอบเสริมภายในโครงการ 5-13
ตารางที่ 5-10 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ 5-14
ตารางที่ 5-11 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการ 5-19
ทางธุรกิจ
ตารางที่ 5-12 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนเผยแพร่และองค์ความรู้ 5-21
ตารางที่ 5-13 รายละเอียดองค์ประกอบรองภายในโครงการส่วนบริหารโครงการ 5-23
ตารางที่ 5-14 รายละเอียดองค์ประกอบรองภายในโครงการส่วนบริการสาธารณะ 5-26
ตารางที่ 5-15 รายละเอียดองค์ประกอบรองภายในโครงการส่วนบริการโครงการ 5-28
ตารางที่ 5-16 รายละเอียดองค์ประกอบเสริมภายในโครงการส่วนวิศวกรรมและเทคนิค 5-29
ตารางที่ 5-17 รายละเอียดองค์ประกอบเสริมภายในโครงการส่วนจอดรถ 5-30
ตารางที่ 5-18 สรุปพื้นที่ส่วนส่วนจิตรกรรม 5-52
ตารางที่ 5-19 สรุปพื้นที่ส่วนส่วนประติมากรรม 5-53
ตารางที่ 5-20 ตารางจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคารประเภทสถานศึกษา 5-56
ตารางที่ 5-21 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม 5-57
ตารางที่ 5-22 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม 5-57
ตารางที่ 5-23 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสา 5-61
ตารางที่ 5-24 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปกระดาษสา 5-62
ตารางที่ 5-25 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ทำงานไม้ขนาดเล็ก 5-63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5-26 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานไม้ 5-68
ตารางที่ 5-27 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานไม้ 5-69
ตารางที่ 5-28 อุปกรณ์ภายในพื้นที่สำหรับปฏิบัติงานปั้นดินเผา 5-70
ตารางที่ 5-29 อุปกรณ์ภายในห้องเคลือบ 5-71
ตารางที่ 5-30 อุปกรณ์ภายในห้องเผา 5-71
ตารางที่ 5-31 สรุปพื้นที่ห้องปฏิบัติงานปั้นดินเผาทั้งหมด 5-72
ตารางที่ 5-32 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา 5-74
ตารางที่ 5-33 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา 5-75
ตารางที่ 5-34 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า 5-78
ตารางที่ 5-35 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า 5-79
ตารางที่ 5-36 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนห้องฝึกฝนศิลปะการแสดงปและดนตรี 5-81
ตารางที่ 5-37 สรุปพื้นที่ส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรี 5-82
ตารางที่ 5-38 สรุปพื้นที่ห้องเก็บเศษวัสดุ 5-84
ตารางที่ 5-39 สรุปพื้นที่ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ 5-84
ตารางที่ 5-40 สรุปพื้นที่ห้องประชุม 5-87
ตารางที่ 5-41 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ 5-87
ตารางที่ 5-42 สรุปพื้นที่ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ 5-94
ตารางที่ 5-43 อุปกรณ์ภายในพื้นที่บริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร 5-95
ตารางที่ 5-44 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนห้องฝึกฝนศิลปะการแสดงและดนตรี 5-97
ตารางที่ 5-45 สรุปพื้นที่ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ 5-98
ตารางที่ 5-46 นิทรรศการถาวรส่วนทำเนียบศิลปวัฒนธรรม 5-101
ตารางที่ 5-47 นิทรรศการถาวรส่วนงานจิตรกรรมและงานประติมากรรม 5-102
ตารางที่ 5-48 นิทรรศการถาวรส่วนผลงานจากกระดาษสา 5-103
ตารางที่ 5-49 นิทรรศการถาวรส่วนผลงานจากวัสดุไม้ 5-104
ตารางที่ 5-50 นิทรรศการถาวรส่วนผลงานเครื่องปั้นดินเผา 5-105

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5-51 นิทรรศการถาวรส่วนงานทอผ้า 5-106
ตารางที่ 5-52 นิทรรศการถาวรส่วนศิลปะการแสดง 5-107
ตารางที่ 5-53 นิทรรศการถาวรส่วนดนตรี 5-108
ตารางที่ 5-54 สรุปพื้นที่ห้องนิทรรศการถาวร 5-109
ตารางที่ 5-55 สรุปพื้นที่ห้องนิทรรศการชั่วคราว 5-109
ตารางที่ 5-56 สรุปพื้นที่ส่วนห้องนิทรรศการ 5-111
ตารางที่ 5-57 สรุปพื้นที่นิทรรศการงานประติมากรรมกลางแจ้งถาวร 5-112
ตารางที่ 5-58 สรุปพื้นที่นิทรรศการกระดาษสากลางแจ้งถาวร 5-113
ตารางที่ 5-59 สรุปพื้นที่นิทรรศนิทรรศการผลงานไม้กลางแจ้งถาวร 5-113
ตารางที่ 5-60 สรุปพื้นที่นิทรรศการเรื่องปั้นดินเผากลางแจ้งถาวร 5-114
ตารางที่ 5-61 สรุปพื้นที่นิทรรศการงานทอผ้ากลางแจ้งถาวร 5-114
ตารางที่ 5-62 สรุปพื้นที่นิทรรศการกลางแจ้ง 5-115
ตารางที่ 5-63 สรุปพื้นส่วนห้องสัมมนา 5-117
ตารางที่ 5-64 ตารางจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคารประเภทหอประชุมหรือโรงมหรสพ 5-118
ตารางที่ 5-65 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า 5-119
ตารางที่ 5-66 สรุปพื้นส่วนห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมและห้องสมุดวัสดุ 5-123
ตารางที่ 5-67 สรุปพื้นส่วนเผยแพร่และวิชาการ 5-123
ตารางที่ 5-68 สรุปองค์ประกอบหลักภายในโครงการ 5-124
ตารางที่ 5-69 สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนบริหารและธุรการ 5-126
ตารางที่ 5-70 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายเวิร์คช็อป 5-127
ตารางที่ 5-71 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายสื่อสารองค์กร 5-128
ตารางที่ 5-72 สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ 5-129
ตารางที่ 5-73 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายบริหารการเผยแพร่และวิชาการ 5-130
ตารางที่ 5-74 สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายนิทรรศการ 5-132

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5-75 สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายศิลปกรรม 5-133
ตารางที่ 5-76 สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายสารสนเทศ 5-134
ตารางที่ 5-77 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายเผยแพร่และวิชาการ 5-135
ตารางที่ 5-78 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายบำรุงรักษา 5-137
ตารางที่ 5-79 สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนอาคารสถานที่ 5-137
ตารางที่ 5-80 สรุปห้องประชุมและสัมมนา 5-138
ตารางที่ 5-81 อุปกรณ์ภายในห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร 5-139
ตารางที่ 5-82 ตารางจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคารประเภทสำนักงาน 5-142
ตารางที่ 5-83 ตารางพื้นที่ห้องน้ำสำหรับบุคคลกร 5-142
ตารางที่ 5-84 สรุปพื้นที่ส่วนบริหารโครงการ 5-143
ตารางที่ 5-85 ตารางพื้นที่ห้องน้ำบริการบุคคลภายนอก 5-146
ตารางที่ 5-86 สรุปพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ 5-147
ตารางที่ 5-87 สรุปพื้นที่พยาบาล 5-149
ตารางที่ 5-88 สรุปพื้นที่ร้านขายของที่ระลึก 5-150
ตารางที่ 5-89 สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็ก 5-151
ตารางที่ 5-90 สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดใหญ่ 5-152
ตารางที่ 5-91 สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมือง 5-153
ตารางที่ 5-92 สรุปพื้นที่ร้านขายหนังสือ 5-154
ตารางที่ 5-93 สรุปพื้นที่ส่วนบริการสาธารณะ 5-154
ตารางที่ 5-94 สรุปพื้นที่ห้องทะเบียน 5-156
ตารางที่ 5-95 ห้องฝ่ายรักษาความปลอดภัย 5-156
ตารางที่ 5-96 ตารางพื้นที่ห้องน้ำเจ้าหน้าที่ 5-158
ตารางที่ 5-97 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายนักการภารโรง เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำ 5-158
ตารางที่ 5-98 ตารางพื้นที่ห้องน้ำเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด 5-159
ตารางที่ 5-99 สรุปพื้นที่ห้องพนักงานทำความสะอาด 5-160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5-100 ตารางพื้นที่ห้องน้ำวิทยากรพิเศษ 5-161
ตารางที่ 5-101 สรุปห้องวิทยากรพิเศษ 5-161
ตารางที่ 5-102 ตารางพื้นที่ห้องน้ำเจ้าหน้าที่ 5-162
ตารางที่ 5-103 สรุปพื้นที่ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ 5-162
ตารางที่ 5-104 สรุปพื้นที่ส่วนบริการโครงการ 5-163
ตารางที่ 5-105 สรุปพื้นที่องค์ประกอบรองภายในโครงการ 5-163
ตารางที่ 5-106 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค 5-164
ตารางที่ 5-107 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายระบบสุขาภิบาล 5-165
ตารางที่ 5-108 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์ 5-166
ตารางที่ 5-109 สรุปพื้นที่ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค 5-167
ตารางที่ 5-110 สรุปพื้นที่ห้องซ่อมบำรุงรักษา 5-168
ตารางที่ 5-111 สรุปพื้นที่ส่วนจัดการพื้นที่ 5-168
ตารางที่ 5-112 สรุปพื้นที่ที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการโครงการ 5-170
ตารางที่ 5-113 สรุปพื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการโครงการ 5-172
ตารางที่ 5-114 สรุปพื้นที่ส่วนจอดรถ 5-172
ตารางที่ 5-115 สรุปพื้นที่ส่วนองค์ประกอบเสริมของโครงการ 5-172
ตารางที่ 5-116 สรุปพื้นที่รวมทั้งโครงการ 5-173
ตารางที่ 5-117 แสดงพื้นที่ภายนอกอาคารและพื้นที่ที่เป็นอาคาร 5-176
ตารางที่ 5-118 สรุปรวมพื้นที่ห้องน้ำภายในโครงการ 5-177

ตารางที่ 6-1 การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดเชียงราย 6-4
ตารางที่ 6-2 การวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ 6-19

ตารางที่ 7-1 การเลือกใช้ระบบเสียงตามองค์ประกอบภายในโครงการ 7-26
ตารางที่ 7-2 ค่าแสงสว่างที่เหมาะสมกับองค์ประกอบภายในโครงการ 7-27
ตารางที่ 7-3 ค่าการสะท้อนของสีต่างๆภายในโครงการ 7-28
ตารางที่ 7-4 สรุปการใช้ส่วนงานวิศวกรรมโครงสร้างและวัสดุประกอบอาคาร 7-30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 7-5 สรุปการใช้งานส่วนวิศวกรรมระบบประกอบอาคาร 7-31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

เชียงรายเป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงในเอกลักษณ์ทางด้าน “ศิลปะ” เหตุผลหนึ่งคือเชียงรายอยู่ในฐานะของเมืองรอง ส่งผลให้มีอิสระในวัฒนธรรมทำให้ยังคงความเป็นเชียงรายไว้ โดยไม่ได้รับอิทธิพลภายจากนอกมากนัก คนเชียงรายจึงมีพื้นที่สร้างสรรค์ผลงานและภูมิปัญญาที่มาจากวิถีชีวิต ความเชื่อ แรงบันดาลใจจากธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของจังหวัด“วัฒนธรรม” จึงเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญและเคียงคู่กันมากับเอกลักษณ์ทางด้านศิลปะ พัฒนาร่วมกันเป็นศิลปวัฒนธรรมหรือ ศิลปะและวัฒนธรรม (ART & CULTURAL) ที่พบเป็นจำนวนมากในเชียงรายตั้งแต่ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมหรือพื้นถิ่น[1] เช่น ตุงเชียงแสนของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน, กลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน, ผ้าทอไทลื้อ, ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง, ชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย, การฟ้อนสาวไหม, ฟ้อนเล็บ และพิณเปี๊ยะ ไปจนถึงศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทตามการแบ่งขอบข่ายของศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. 2560) คือ (1.) วิจิตรศิลป์ อย่างสาขาทัศนศิลป์ เช่น จิตรกรรมและปฏิมากรรมของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์และอาจารย์ถวัลย์ ดัชนี หอศิลป์ไตยวนของอาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ (2.) ประยุกต์ศิลป์ ทั้งสถาปัตยกรรมและมัณฑนศิลป์ เช่น วัดร่องขุ่นของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์, ศิลปะบ้านดำของอาจารย์ถวัลย์ ดัชนี และสาขาศิลปะหัตถกรรม เช่น เครื่องปั้นดินเผาดอยดินแดงของอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ, ผลงานจากกระดาษสาของจินนาลักษณ์, ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง และพิพิธภัณฑ์เล่นได้ของกลุ่มคนเฒ่าคนแก่ เป็นต้น ซึ่งยังคงมีงานศิลปะที่มีชื่อเสียงที่มีอยู่ภายในจังหวัดอีกเป็นจำนวนมาก

[1] ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมนั้นสามารถพัฒนาได้เมื่อนำมาผสมผสานกับศิลปวัฒนธรรมสมัยใหม่จะเกิดเป็นศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อให้เกิดการต่อยอดพัฒนาเพื่อค้นหาอัตลักษณ์ใหม่ของงานด้านศิลปวัฒนธรรม. สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1-1 แสดงภาพที่สื่อถึงศิลปะของจังหวัดเชียงราย (ที่มา: งานอุ่นเครื่องเมืองศิลปะ 2560)

จากข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดเชียงราย พบว่ามีศักยภาพในการพัฒนาเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว เนื่องจากมีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสนามบินนานาชาติ ซึ่งเป็นประตูเชื่อมโยงกับภายนอกได้โดยสะดวก สภาพภูมิอากาศที่มีความหนาวเย็น และสภาพภูมิประเทศที่ยังคงความเป็นธรรมชาติ โดยสังเกตได้จากการมีวนอุทยานซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย และจากศักยภาพของจังหวัดเชียงราย[2] ที่ได้รับการยกย่องถึงจุดเด่นในด้านศิลปะและวัฒนธรรม จึงเกิดแนวความคิดเรื่องการส่งเสริมเชียงรายให้เป็น “เมืองศิลปะ (Chiangrai The City of Art)”[3] นโยบายจากกระทรวงวัฒนธรรม เช่นเดียวกับจังหวัดนครราชศรีมาและจังหวัดกระบี่ ที่เป็นจังหวัดที่ถูกผลักดันให้เป็นเมืองศิลปะสามจังหวัดแรกของประเทศไทยเนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพเพียงพอ ซึ่งแต่ละจังหวัดจะถูกพัฒนาไปในแบบของตัวเองอย่างเหมาะสม

“เมืองศิลปะ” จึงเป็นแนวคิดส่งเสริมการท่องเที่ยวและรายได้ให้ชุมชน โดยการศึกษา ส่งเสริม แผยแพร่ และพัฒนา องค์ความรู้ด้านศิลปะ ที่เป็นต้นทุนทางวัฒนธรรม เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของคนในจังหวัดส่งผลต่อเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดนั้นๆ สร้างรายได้และสีสันให้ผู้คน สังคม และรายได้ของจังหวัดตามแผนงานพัฒนาเมืองศิลปะนั้นจะเน้นการเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม[4] การส่งเสริมให้มีการจัดสรรพื้นที่สาธารณะของเมืองเพื่อเป็นเวทีแสดงความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินและ

---

[2] จากการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดเชียงรายจากแผนพัฒนาจังหวัดเชียง ปี 2561 - 2563 โดยคณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดเชียงรายเรื่องของจุดแข็งข้อที่8 ที่กล่าวว่า มีต้นทุนด้านศิลปวัฒนธรรมล้านนาและชาติพันธุ์ อันเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2563

[3] นายวีระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมได้ประกาศต่อสื่อมวลชนเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2559 ว่าจะยกจังหวัดเชียงรายให้เป็นเมือง ศิลปะแห่งแรกของประเทศไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2563

[4] สถานที่ท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมประกอบด้วย ร่อยรอยทางประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์ สถาปัตยกรรมดั้งเดิม ศิลปะและหัตถกรรม ศาสนา ดนตรี การแสดง ภาษาและวรรณกรรม วิถีชีวิตวัฒนธรรมพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดย ดร.ไกนฤกษ์ ปิ่นแก้ว ภาควิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาชน จำหน่ายผลงานเพื่อสร้างรายได้ และสร้างการเรียนรู้ให้กับประชาชน ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมของภาคการศึกษา เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปะแก่ประชาชน การจัดการพื้นที่ศิลปะ การจัดงานด้านศิลปะสร้างสรรค์ในระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อร่วมขับเคลื่อนงานศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ซึ่งจะเชื่อมโยงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ฉบับที่12 และนโยบายและยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยซึ่งจะตอบโจทย์กับแผนการพัฒนาจังหวัดเชียงรายปี 2561 - 2563 โดยเฉพาะประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 3 4 และ 5 เพื่อยกระดับให้จังหวัดเชียงรายเป็นรากฐานเศรษฐกิจ สร้างสรรค์มูลค่าสูงของภาคเหนือ ที่จะใช้ต้นทุนทางวัฒนธรรมมาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเศรษฐกิจนำเสนอจุดเด่นทางศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเชียงราย เพื่อเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนสังคม

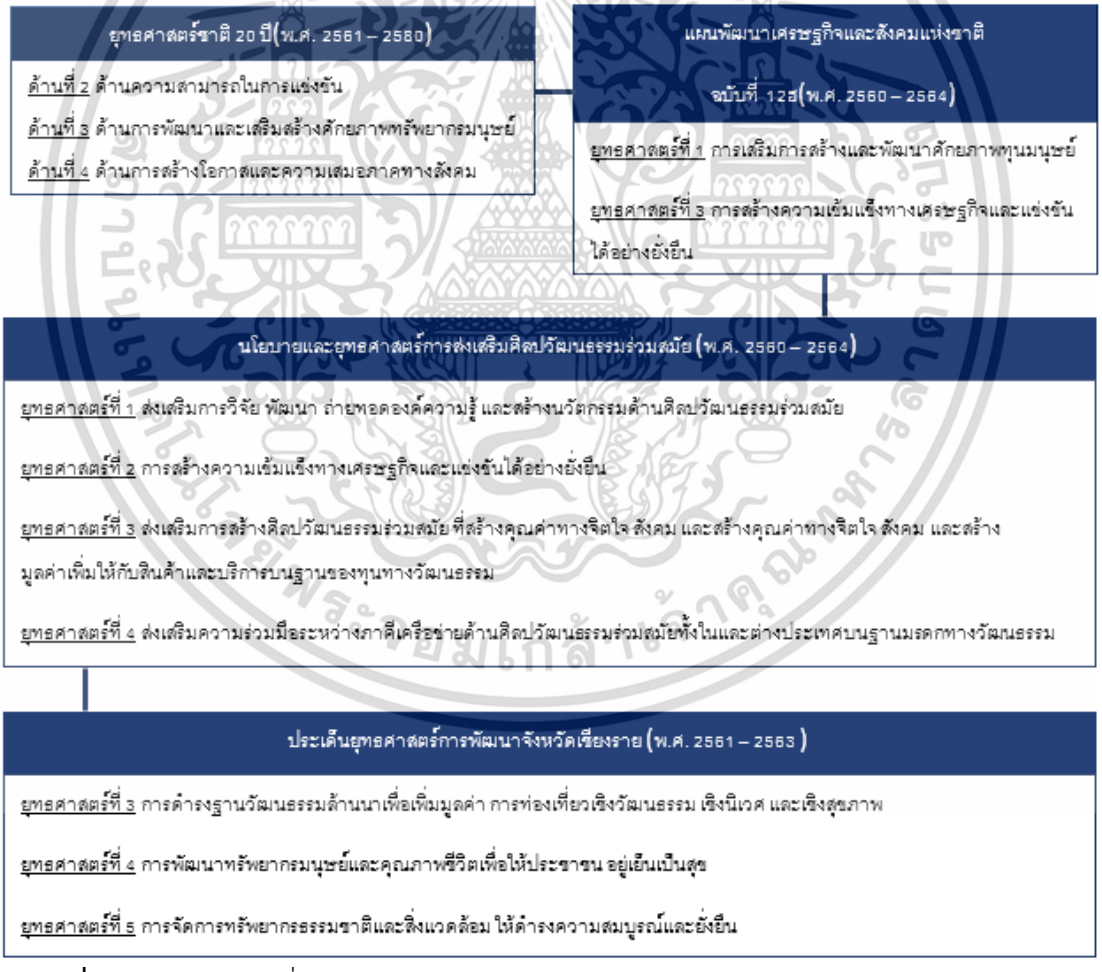

ภาพที่ 1-2 แสดงความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายจากหน่วยงานต่างๆ (รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามสถานการณ์ปัญหาด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายที่พบในปัจจุบันมีอยู่ 2 ประเด็นสำคัญดังนี้

ประเด็นที่ 1 ระยะห่างระหว่างผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ เช่น ศิลปิน ปราชญ์ชาวบ้าน และครูสล่า (ครูช่าง) กับคนทั่วไปในจังหวัด แม้ว่าจังหวัดเชียงรายจะมีศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายและมีผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้อยู่เป็นจำนวนมาก และปัจจุบันบางท่านก็ได้ทำการถ่ายทอดและเผยแพร่ในรูปแบบเฉพาะตัวในบริเวณบ้านของตนเองหรือบริเวณชุมชนใกล้เคียง ซึ่งมักจะอยู่นอกเมืองหรือไกลผู้คน ทำให้เกิดเป็นโครงการเปิดบ้านศิลปิน[5] ให้ผู้ที่สนใจได้เข้าชม แต่ยังมีข้อจำกัดเป็นเรื่องระยะทางที่ทำให้เกิดระยะห่างของแหล่งศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบ ส่งผลถึงความสะดวกในการเข้าถึง ระยะเวลาในการเดินทางความต่อเนื่องจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง และตอบโจทย์เพียงความต้องการที่ชี้เฉพาะเท่านั้น ทำให้การถ่ายทอดองค์ความรู้ในภาพรวมนั้นถูกจำกัดพื้นที่ การเผยแพร่และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จึงเป็นไปได้ไม่ทั่วถึง

ภาพที่ 1-3 แสดงระยะทางระหว่างศิลปวัฒนธรรมแต่ละแห่งในจังหวัดเชียงราย (รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

[5] กิจกรรมเปิดบ้านศิลปินเพื่อเป็นเส้นทางท่องเที่ยวซึ่งมีศิลปินเข้าร่วม 30 หลัง เพื่อส่งเสริมจังหวัดเชียงรายในการเป็น “เชียงรายเมืองศิลปะ”. โดยโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพ ”. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบกับปัจจุบันจังหวัดเชียงรายประสบปัญหาของการเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยอย่างสมบูรณ์[6] ซึ่งมีผู้สูงอายุมากเป็นอันดับที่ 11 ของประเทศและเนื่องจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปทำให้เกิดปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างคนรุ่นใหม่กับผู้สูงอายุที่เริ่มถูกทิ้งห่าง จากการศึกษาข้อมูลพบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ในจังหวัดเชียงรายเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่มีชื่อเสียงหรือมีองค์ความรู้ในศิลปวัฒนธรรมด้านใดด้านหนึ่งติดตัว แต่ปัญหาด้านความสัมพันธ์ที่กล่าวเบื้องต้นนั้นทำให้ไม่เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมและไม่เกิดการต่อยอด จากข้อมูลพบว่าการมีชีวิตยืนยาวขึ้นกลับจะกลายเป็นช่วงชีวิตที่มีการเจ็บป่วยเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จึงเป็นความเสี่ยงที่องค์ความรู้เหล่านั้นจะสูญหายไปพร้อมกับอายุขัยของผู้สูงอายุ

ประเด็นที่ 2 ปัญหาที่เกิดจากทัศนคติที่มีต่อศิลปะของคนในจังหวัด คนทั่วไปในจังหวัดเชียงรายมักให้ความเห็นว่า เข้าไม่ถึง หรือไม่เข้าใจศิลปะ และคิดว่าศิลปะนั้นเป็นเรื่องไกลตัวจากชีวิตประจำวัน สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดเชียงรายยังมีฐานะยากจน (สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงราย. 2561) ต้องดิ้นรนหาเลี้ยงชีพ ไม่มีเวลาให้ความสนใจในศิลปะ จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจึงเกิดการมองข้ามต้นทุนทางวัฒนธรรมของตนเองที่แฝงอยู่ในวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ทำให้ไม่เกิดการพัฒนาให้เหมาะสมกับปัจจุบัน ประกอบกับประเด็นที่ 1 ปัญหาระยะห่างระหว่างผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้กับคนในจังหวัด ทำให้องค์ความรู้ที่มีคุณค่านั้นเผยแพร่ไปได้ไม่ถึงคนที่ต้องการ ทำให้การพัฒนาเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น ถึงแม้จะมีคุณค่าแต่กลับไม่สามารถเพิ่มมูลค่าได้ เมื่อไม่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับผู้คนได้จึงเกิดการถูกลดคุณค่าจากคนในสังคม

ภาพที่ 1-4 ตัวอย่างสินค้าศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่า แต่ยังขาดการพัฒนาต่อยอด

(ที่มา: province.mots.go.th. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2563)

[6] สังคมผู้สูงวัยเกิดจากอัตราการเกิดเกิดที่ลดลงและผู้สูงอายุมีอายุที่ยืนขึ้นจากสถิติผู้สูงอายุของประเทศไทย. กรมกิจการผู้สูงอายุ. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสืบสานเพื่ออนุรักษ์และลดระยะห่างระหว่างผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้กับคนทั่วไป การต่อยอดพัฒนาเพื่อเพิ่มทั้งคุณค่าและมูลค่าของศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิมให้เป็นศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย[7] และการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัย จึงเป็นการปรับตัวให้เหมาะสมกับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม[8] อย่างรวดเร็ว เปิดโอกาสให้ศิลปวัฒนธรรมอื่นๆที่มีอยู่อีกเป็นจำนวนมากได้ถูกเผยแพร่ สร้างอาชีพ รายได้ ความภาคภูมิใจ เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้จังหวัดเชียงรายไปสู่การเป็น “เมืองศิลปะ (และวัฒนธรรม)” อย่างยั่งยืน

จึงเป็นที่มาของการนำเสนอ **“โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย”** เพื่อส่งเสริมด้านวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของจังหวัดเชียงราย ดังนี้ **1. ด้านวัฒนธรรม** 1.1 สืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมผ่านการถ่ายทอดไปสู่คนรุ่นใหม่หรือผู้ที่สนใจ 1.2 พัฒนาและต่อยอดงานศิลปะที่เกิดจากต้นทุนทางวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับปัจจุบัน 1.3 แผยแพร่การรับรู้ถึงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเชียงรายไปสู่คนในสังคม เพื่อให้เกิดการรับรู้ในวงกว้าง ส่งผลให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่าและการให้มูลค่าที่เหมาะสม 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาค้นคว้า และวิจัย ในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ **2. ด้านสังคม** ทั้งในระดับบุคคลไปจนถึงระดับชุมชน เพื่อให้คนในจังหวัดเชียงรายมีความสนใจในงานศิลปะ ตระหนักถึงคุณค่า สร้างความภาคภูมิใจ และยกระดับจิตใจให้กับคนในจังหวัด **3. ด้านเศรษฐกิจ** สามารถใช้ต้นทุนทางศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและผลิตสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้และสร้างประโยชน์ให้คนในจังหวัด **4. ด้านสิ่งแวดล้อม** สร้างการตระหนักรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งวัสดุ หรือแรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดกระแสการอนุรักษ์ต่างๆ ต่อไป

---

[7] ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยหมายถึง ผลงานที่มีเนื้อหาสะท้อนความเป็นปัจจุบันที่ยังคงปรากฏรากเหง้าของประวัติศาสตร์ของชุมชนนั้นๆ ประยุกต์ ผสมผสานองค์ประกอบต่างๆ เชื่อมโยงมิติของเวลา สถานที่ ความสัมพันธ์ของสมาชิกสังคมสังคมและเทคโนโลยีใหม่ๆ. กรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2563

[8] การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมส่งผลให้ทั้งเกิดการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป จนถึงรุนแรง จนกลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงสังคมที่มีต้นทุนที่ดีทางวัฒนธรรมอาจมีแรงต้านและรักษาวัฒนธรรมอันดีไว้ได้ แต่หากกสังคมใดอ่อนแออาจถูกครอบงำหรือเกิดการผสมผสาน ซึ่งอาจเกิดได้ทั้งผลดีและผลเสียต่อสังคม. กรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายมีวัตถุประสงค์ของโครงการดังนี้

1. เพื่อเป็นแหล่งอนุรักษ์และสืบสานให้ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ของศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบได้หมุนเวียนเข้ามาถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อลดระยะห่างระหว่างผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้กับคนทั่วไปและเป็นตัวกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุกับคนรุ่นใหม่ในจังหวัดเชียงราย

2. เป็นพื้นที่สร้างสรรค์และพัฒนา ต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย เพื่อเพิ่มทั้งคุณค่าและมูลค่าให้เหมาะสมกับยุคสมัย สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจจากการเป็นสินค้าที่มีเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย

3. เพื่อเป็นพื้นที่เผยแพร่ผลงานศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายและกระบวนการทำงานบางส่วนตามความเหมาะสม เพื่อลดระยะห่างของการเผยแพร่กับคนทั่วไปกับศิลปะ สร้างทัศนคติที่ดีต่อศิลปะให้กับคนในจังหวัด ให้คนประชาชนเกิดความสนใจ รับรู้ เรียนรู้ เข้าใจ ซึมซับ ชื่นชมความงาม และสร้างจิตสำนึกพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมในการเป็นแหล่งวัสดุและแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าของจังหวัดเชียงราย

4. เพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบอย่างถ่องแท้ และเป็นคลังภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย

5. เพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะให้ชุมชนในการทำกิจกรรมและพักผ่อน เพื่อให้โครงการได้ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและหลอมรวมเข้ากับชีวิตประจำวันของคนในชุมชนสร้างทัศคติที่ดีต่อศิลปะแก่คนทั่วไป

6. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างรายได้ สร้างความภาคภูมิใจให้คนในจังหวัด โดยใช้จุดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดเป้าหมายของประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาโครงการดังนี้

1. **ทราบถึงข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายรวมถึงปัจจัยและนโยบายที่สนับสนุน**เพื่อนำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบโครงการ
2. **สามารถออกแบบพื้นที่ เพื่อการถ่ายทอดองค์ความรู้ สร้างสรรค์ พัฒนา เผยแพร่ และซื้อ - ขาย**ได้อย่างเหมาะสมกับศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบในจังหวัดเชียงราย
3. **สามารถออกแบบพื้นที่สาธารณะเพื่อการทำกิจกรรมและพักผ่อน**ให้กับชุมชนสอดแทรกไปกับการเป็นพื้นที่สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบเพื่อสร้างการรับรู้อย่างกลมกลืน
4. **สามารถประยุกต์วิธีการออกแบบและแนวคิดจากการศึกษาอาคารตัวอย่าง**ไปใช้กับการออกแบบโครงการได้อย่างเหมาะสมต่อบริบทของจังหวัดเชียงรายเพื่อการสืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม
5. **ทราบถึงพฤติกรรมผู้ใช้งานโครงการ**สามารถออกแบบพื้นได้และการใช้งานภายในโครงการได้เหมาะสมกับความต้องการของผู้ใช้งานได้ครบทุก เพศ ทุกสภาพและทุกวัย
6. **สามารถการออกแบบองค์ประกอบภายในโครงการให้ตอบโจทย์การสืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม**ของจังหวัดเชียงรายสอดคล้องไปกับความต้องการและพฤติกรรมของผู้ใช้งานโครงการ
7. **สามารถออกแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมเพื่อให้เกิดการรับรู้ศิลปวัฒนธรรม**ของจังหวัดเชียงราย เช่น วัสดุ ที่ว่าง จุด เส้น ระนาบ เป็นต้น ได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน
8. **ทราบถึงข้อมูลด้านกฎหมายหรือเทศบัญญัติ**ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดและโครงการ เพื่อนำไปใช้การออกแบบองค์ประกอบของโครงการและองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมของโครงการ
9. **สามารถเลือกพื้นที่ตั้งโครงการได้เหมาะสม**กับความต้องการเป็นพื้นที่สาธารณะให้แลเป็นแหล่งท่องเที่ยวและทราบถึงศักยภาพของพื้นที่บริเวณต่างๆภายในจังหวัดเชียงราย เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคต
10. **เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ในงานระบบประกอบอาคาร**สามารถเท่าทันเทคโนโลยีอาคารสมัยปัจจุบันและระบบโครงสร้างอาคารที่ส่งเสริมและเหมาะสมต่อพื้นที่และการใช้งาน ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ

การศึกษาโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย จัดหมวด หมู่ แบ่งประเภทเพื่อใช้เป็นคลังองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมไปจนถึงศึกษารายละเอียดที่แตกต่างกันของศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบ เพื่อนำไปออกแบบพื้นที่ สร้างสรรค์ ต่อยอดพัฒนาให้เหมาะสมและศึกษานโยบายที่สนับสนุนโครงการ

1.2.2 เพื่อศึกษาการออกแบบพื้นที่เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ สร้างสรรค์ พัฒนา เผยแพร่ และซื้อ - ขาย ที่เหมาะสมกับศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบในจังหวัดเชียงราย

1.2.3 เพื่อศึกษาการออกแบบพื้นที่สาธารณะในการทำกิจกรรมและพักผ่อนสอดแทรกไปกับจุดประสงค์หลักในการสืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย

1.2.4 เพื่อศึกษาอาคารตัวอย่างที่มีความเกี่ยวข้องและนำมาประยุกต์ใช้กับโครงการได้อย่างหมาะสม

1.2.5 เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้งานโครงการเพื่อให้ออกแบบพื้นได้เหมาะสมกับความต้องการและลักษณะการใช้งานของผู้ใช้งานโครงการ

1.2.6 เพื่อศึกษาการออกแบบองค์ประกอบภายในโครงการให้เหมาะสมต่อการถ่ายทอดและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายสอดคล้องไปกับความต้องการและพฤติกรรมของผู้ใช้งานโครงการ

1.2.7 เพื่อศึกษาการออกแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ให้ผู้คนได้ซึบซับศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย เช่น วัสดุ ที่ว่าง จุด เส้น ระนาบ เป็นต้น ได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน

1.3.8 เพื่อศึกษากฎหมายหรือเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

1.2.9 เพื่อศึกษาพื้นที่ตั้งโครงการ เพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะให้กับชุมชนและเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

1.2.10 เพื่อศึกษางานระบบประกอบอาคารและระบบโครงสร้างอาคารที่ส่งเสริมและเหมาะสมต่อพื้นที่และการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ประโยชน์ของโครงการ

1.3.2 สามารถอนุรักษ์ผ่านการถ่ายทอด องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมรูปแบบต่างๆไปสู่คนที่สนใจ และเกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนรุ่นใหม่และผู้สูงอายุ ช่วยให้ ผู้สูงอายุมี ความภาคภูมิใจในตนเอง เกิดสังคม สร้างรายได้ และสามารถพัฒนาตนเองได้ทันยุคสมัยปัจจุบัน

1.3.3 มีพื้นที่ สร้างสรรค์ พัฒนาและต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรม อย่างเพียงพอและเหมาะสมต่อศิลปวัฒนธรรมแต่ละประเภท สามารถอำนวยความสะดวกในการทำงานเกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้สร้างความเป็นไปได้ใหม่ๆ และสามารถเพิ่มทั้งคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้าที่เป็นศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย ได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน

1.3.4 มีพื้นที่ในการจัดแสดง หรือเปิดโอกาสให้คนทั่วไปเห็นกระบวนการสร้างงานศิลปวัฒนธรรมประเภทต่างๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ ให้ทั้งคนในจังหวัดและคนภายนอก เกิดความสนใจ รับรู้ เรียนรู้ เข้าใจ ซึมซับ ชื่นชมความงามและสามารถสร้างจิตสำนึกพื้นฐานในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับคนในจังหวัด

1.3.1 เกิดการศึกษา ค้นคว้าและวิจัยในศิลปวัฒนธรรม สามารถสร้างเป็นคลังองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเผยแพร่ และคนที่ต้องการนำไปประยุกต์ในการพัฒนาต่อยอด

1.3.5 มีพื้นที่สาธารณะให้คนในชุมชน ได้ทำกิจกรรมและพักผ่อน และสามารถหลอมรวมเข้ากับชีวิตประจำวันของคนในชุมชน เช่น เป็น ที่จัดประเพณีทางวัฒนธรรม ตลาด สวนสาธารณะ ที่ประชุม ที่ทานอาหาร เป็นต้นโดยที่คนในชุมชนสามารถใช้งานโครงการได้อย่างไม่กระอักกระอ่วน

1.3.6 เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่สามารถนำศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายมาเป็นจุดเด่นในการดึกดูดนักท่องเที่ยว สามารถตอบโจทย์ “เชียงรายเมืองศิลปะ” ได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน และสามารถพัฒนาเศรษฐกิจสร้างรายได้ ความภาคภูมิใจ และสามารถยกระดับจิตใจให้กับคนในจังหวัด

1.4.10 เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ในงานระบบประกอบอาคารสามารถเท่าทันเทคโนโลยีอาคารสมัยปัจจุบันและระบบโครงสร้างอาคารที่ส่งเสริมและเหมาะสมต่อพื้นที่และการใช้งาน ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตและวิธีการศึกษาโครงการ

การศึกษาโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1.4.1 การศึกษาขอบเขตด้านเนื้อหา จะศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.) ศึกษาประเภท รูปแบบ การจัดหมวดหมู่และรายละเอียดของงานศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย

2.) ศึกษาปัจจัยและประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย

3.) ศึกษานโยบายหรือแผนพัฒนาจังหวัดที่ผลักดันจังหวัดเชียงรายโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของจังหวัด ในการผลักดันเป็น “เชียงรายเมืองศิลปะ”

4.) ศึกษาวิธีการสืบสานและพัฒนาของงานศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบในจังหวัดเชียงราย

5.) ศึกษาวิธีเผยแพร่งานศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบในจังหวัดเชียงราย

6.) ศึกษาโครงการที่มีรูปแบบของอาคารประเภทเดียวกันหรือใกล้เคียงจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ

7.) ศึกษาจำนวนและพฤติกรรมของผู้เข้าใช้งานโครงการเพื่อวิเคราะห์และกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบภายในโครงการ

8.) ศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

9.) ศึกษาเทศบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบโครงการ

10.) ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสถาปัตยกรรม

11.) ศึกษาโครงสร้าง วัสดุ และงานระบบที่ใช้ในโครงการ

12.) การศึกษาขอบเขตด้านแนวคิด แบ่งเป็น 2 ด้านได้แก่

12.1) ศึกษาแนวคิดในการออกแบบและทฤษฎีด้านสถาปัตยกรรม

12.2) ศึกษาแนวคิดในการออกแบบและทฤษฎีด้านสถาปัตยกรรมงานระบบและโครงสร้าง

1.4.2 การศึกษาขอบเขตด้านพื้นที่

1.) ศึกษาปัจจัยในการเลือกที่ตั้งโครงการ

2.) ศึกษาเทศบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งโครงการ

3.) ศึกษาและวิเคราะห์การเข้าถึงและการสัญจรของผู้ใช้อาคาร

1.4.3 วิเคราะห์ข้อมูลก่อนสรุปเป็นข้อกำหนดในการออกแบบโครงการ

1.4.4 รวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสรุปเป็นข้อกำหนดในการออกแบบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.) การหาปริมาณของผู้เข้าใช้โครงการ

2.) องค์ประกอบพื้นที่ใช้สอยของอาคาร

3.) ขนาดพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายในโครงการ

4.) ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของอาคารกับผู้ใช้งาน

5.) การเลือกตำแหน่งที่ตั้งโครงการ

1.4.5 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการออกแบบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

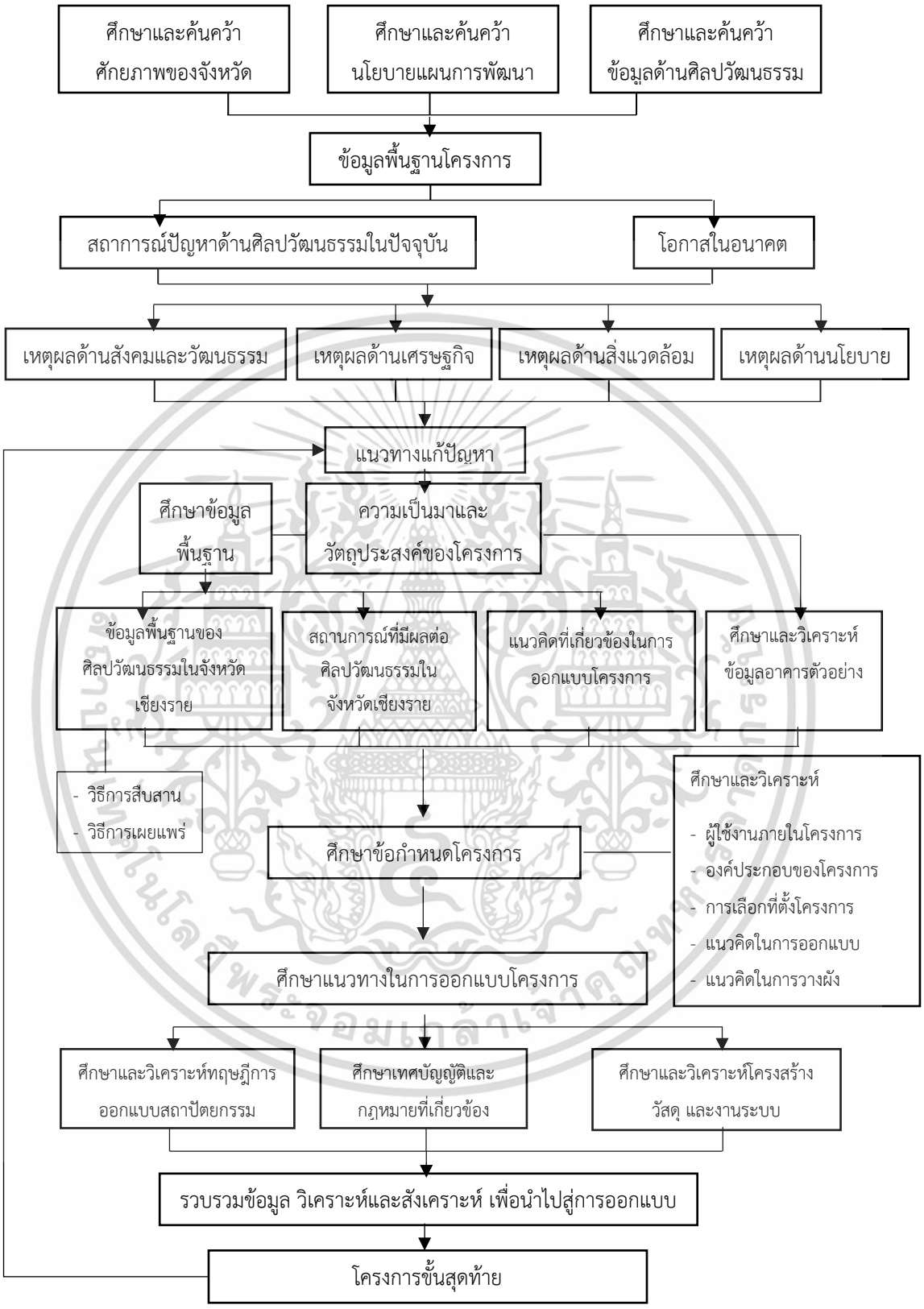

ภาพที่ 1-5 แผนผังแสดงขั้นตอนวิธีการศึกษาโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
การศึกษาข้อมูลพื้นฐานโครงการ

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานโครงการ**ศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย** เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้การดำเนินการออกแบบของโครงการมีความเป็นไปได้มากขึ้น เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้ จำเป็นต่อการออกแบบโครงการให้มีความเหมาะสมต่อการถ่ายทอดและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์อันดีงามของจังหวัดเชียงราย เพื่อผลักดันนโยบาย “เชียงรายเมืองศิลปะ” อย่างยั่งยืนเพื่อเป็นจุดเด่นในการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงราย อีกทั้งยังเป็นข้อมูลที่ช่วยในการออกแบบพื้นที่ใช้สอยที่เหมาะสมต่อการใช้งานในโครงการประกอบไปด้วยข้อมูลพื้นฐานต่างๆดังนี้

2.1 นิยามและความหมายของศิลปวัฒนธรรม

“ศิลปะ” เป็นการแสดงออกของมนุษย์ในการสร้างสรรค์ผลงาน กลายเป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าของสังคมมนุษย์ ศิลปะมิได้แยกขาดออกจากสังคมและวัฒนธรรม แต่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทางวัฒนธรรมและสังคมมนุษย์ (สุริชัย หวันแก้ว และกนกพรรณ อยู่ชา. 2552) ศิลปะทุกแขนงย่อมมีคุณค่าทางจิตใจเป็นพื้นฐาน เพราะศิลปะถูกนำมาใช้เพื่อการพัฒนาจิตใจ ผ่อนคลาย บำบัด ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และยังถูกนำไปใช้ในการพัฒนาสังคม ทำหน้าที่เป็นสื่อสำคัญที่ช่วยให้สัมพันธภาพของคนในสังคมดำเนินไปอย่างสงบสุข แต่ในขณะเดียวกัน “ศิลปะ” ยังสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ สามารถใช้เผยแพร่วัฒนธรรม ปลุกกระแสความเป็นไทย และนไปสู่ตลาดการท่องเที่ยว ตลาดการส่งออกและฐานเศรษฐกิจอื่นๆ ของไทยอีกทางหนึ่งด้วย

“วัฒนธรรม” คือวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์สั่งสม ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุอย่างสันติสุขและยั่งยืน (พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2553) สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ วิถีชีวิตของหมู่คณะ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542) ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน (พระราชบัญญัติ วัฒนธรรม พ.ศ 2548) ทางวิทยาการหมายถึง พฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิตสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกตน

สรุปได้ว่า **“ศิลปวัฒนธรรม” หรือก็คือ ศิลปะและวัฒนธรรม (ART & CULTURAL)** คือสิ่งที่คู่กัน วัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่ได้รับการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ถ่ายทอดและสืบทอดกันมาอย่างยาวนานเคียงคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับงานศิลปะ และมีปัจจัยมากมายที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของทั้งศิลปะและวัฒนธรรมทั้งปัจจัยทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงด้านนโยบาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ปัจจัยทางด้านการศึกษา ความรู้ เทคโนโลยี ปัจจัยทางศาสนา อุดมการณ์และความเชื่อ ปัจจัยจากดารเลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติ ล้วนส่งผลกระทบทั้งในเชิงบวก เช่น เกิดการประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ การขยายตัวทางด้านการผลิตสินค้าและสิ่งต่างๆมากขึ้น เกิดการแลกเปลี่ยนทางสินค้าและวัฒนธรรม เป็นต้น และกระทบในเชิงลบ เช่นเกิดความล้าหลังและช่องว่างระหว่างศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมกับศิลปะวัฒนธรรมสมัยใหม่ เกิดความไม่เป็นระเบียบทางสังคม เพราะประชาชนบางส่วนอาจปรับตัวไม่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางศิลปะและวัฒนธรรม และอาจรับเอาศิลปะและวัฒนธรรมที่หลากหลายเข้ามาในสังคม โดยขาดการเลือกสรรอย่างเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยเป็นต้น ซึ่งศิลปวัฒนธรรมที่พบในจังหวัดเชียงรายแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ ศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่นและร่วมสมัย

2.1.1 “ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมหรือพื้นถิ่น(ท้องถิ่น)” หมายถึง สิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นตามวิถีชีวิตของคนในสังคม เป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติ และการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่างๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ชาบซึ้ง ยอมรับ และใช้ปฏิบัติร่วมกันอันจะนำไปสู่ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมนั้นๆ เกิดมาจาก 2 องค์ประกอบ จากคำว่า “ศิลปะ” และ “วัฒนธรรมดั้งเดิมหรือพื้นถิ่น(ท้องถิ่น)

“วัฒนธรรมท้องถิ่น” หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งดีงาม สิ่งที่มีคุณค่า ซึ่งคนในสังคมประพฤติหรือแสดงออกมาช้านาน สามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภทได้แก่ (พลอย มัลลิกะมาส. 2554)

1.) ขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อ

2.) ภาษา วรรณกรรม ศิลปกรรม และโบราณคดี

3.) การละเล่น ดนตรี และการพักผ่อนหย่อนใจ

4.) ชีวิต ความเป็นอยู่

5.) วิทยากร

ความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่น

วัฒนธรรมท้องถิ่น คือ วิถีชีวิตของคนในแต่ละชุมชน เป็นมรดกสืบทอดกันมา และทุกคนในท้องถิ่นย่อมมีความภาคภูมิใจ ในการเป็นเจ้าของร่วมกัน ก่อให้เกิดความหวงแหน

ประโยชน์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น

1.) เป็นเครื่องมือให้เกิดความรัก ความสามัคคี การรวมพลังสร้างสรรค์บางสิ่งบางอย่างร่วมกันของคนในท้องถิ่น

2.) สะท้อนให้เห็นถึงวิธีชีวิตของกลุ่มชนที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) สร้างสุนทรียะแก่กลุ่มคนในสังคม เช่น การร้อง - ฟังเพลง การแสดงมหรสพ ตลอดจนพิธีกรรมและงานประเพณีต่างๆ

4.) เครื่องมือในการศึกษา ที่ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนและช่วยปลูกฝังคุณธรรมให้แก่คนในชุมชน

5.) เป็นเครื่องฝึกพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมให้เยาวชน

6.) เป็นเครื่องมือในการควบคุมทางสังคมภายใต้ระเบียบแบบแผนและกฎเกณฑ์อันเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันในสังคมนั้น

สรุปได้ว่า ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมหรือพื้นถิ่น(ท้องถิ่น) หมายถึง สิ่งที่มนุษสร้างสรรค์เป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรม ที่เกิดจากวิถีชีวิตปละความเชื่อของคนในแต่ละชุมชน ใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างสุนทรียะ สร้างประสบการณ์ร่วมและความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันให้กับคนในชุมชน

2.1.2 “ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (Contemporary Art)” มีความหมายกว้างขวางและยังเป็นที่ถกเถียง แต่โดยภาพรวมหมายถึงศิลปะวัฒนธรรมหลังสงครามโลกครั้งที่2 หรือประมาณหลังปี 1950 (ศตวรรษที่ 20) จนถึงปัจจุบัน เกิดมาจาก 2 องค์ประกอบ จากคำว่า “ศิลปะ” และ “วัฒนธรรมร่วมสมัย”คำว่า “ร่วมสมัย” มาจากองค์ประกอบที่เรียกว่า “3 ร่วม” (สุชาติ สวัสิ์ศรี. 2551) คือ

1.) ร่วมชีวิต อย่างที่เข้าใจกันคือหมายถึง “คนทำงานศิลปวัฒนธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่” ซึ่งก็จะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันเช่น เพราะศิลปินบางคนที่ยังมีชีวิตอยู่ อาจไม่ได้ทีความ“ร่วมสมัย” หรือก็คือเคลื่อนตัวเองไปสู่ความ “ล้าสมัย” หรือ “ร่วงสมัย”

2.) ร่วมเหตุการณ์ เช่น อยู่ในเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ หรืออยู่ใน main event ของยุคสมัยเดียวกัน เช่น เหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 เหตุการณ์ “14 ตุลา 2516” เป็นต้น แต่ละเหตุการณ์ แต่ละยุคสมัยอาจมีรายละเอียดและจุดร่วมบางอย่างทำให้เกิดลักษณะ “ร่วมสมัย” ในยุคนั้นๆขึ้นมา

3.) ร่วมความคิด เช่น ความคิดเรื่องประชาธิปไตย สังคมนิยม ชาตินิยม เป็นต้น ลักษณะของการ “ร่วมความคิด” ที่ว่านี้อาจดูได้จาก movement ต่างๆที่เกิดขึ้นว่ามีหรือไม่ เช่น ในช่วงเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 เกิดกระแสของคำว่า “ศิลปะเพื่อชีวิต” แต่มาในช่วงเหตุการณ์ 19 กันยายน 2549 เกิดกระแสที่สิลปินบางประเภททำงานจำพวก “เฉลิมพระเกียรติ” เป็นต้น

“ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย” จึงเกิดจากการผสมผสานระหว่างศิลปะวัฒนธรรมดั่งเดิมและศิลปวัฒนธรรมสมัยใหม่ เกิดการต่อยอดพัฒนาเพื่อค้นหาอัตลักษณ์ใหม่ โดยมีความสอดคล้องกับปัจจุบันทั้งในวิธีคิด กลวิธีการนำเสนอ รสนิยมการบริโภคกระแสหลักทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ และสร้างผลประโยชน์ทั้งในเชิงคุณค่าและเชิงเศรษฐกิจ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในงานศิลปวัฒนธรรม รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง จึงจะสามารถรักษารากเหง้าของวัฒนธรรมไทย ลดช่องว่างระหว่างศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมกับศิลปวัฒนธรรมสมัยใหม่ สร้างความเชื่อมโยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อยอด และใช้ประโยชน์ผ่านการวิจัยและสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ และแผยแพร่งานศิลปะวัฒนธรรมสร้างการรับรู้ได้อย่างกว้างขวาง

นิยามของศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. 2560) **แบ่งเป็น3 ประการได้แก่**

1. ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึงศิลปวัฒนธรรมที่พัฒนาสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในยุคเดียวกันหรือในเวลาเดียวกัน และเกิดขึ้นในสมัยปัจจุบัน โดยมีวัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์

2. ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่โดยมีกระบวนแบบหรือแนวความคิดของสังคมและวัฒนธรรมปัจจุบันเป็นพื้นฐาน

3. ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ เพื่อรับใช้สังคมในยุคปัจจุบัน ที่เกิดจากความคิดและประยุกต์อย่างบูรณาการ สอดคล้องสัมพันธ์และส่งผลต่อกันและกันระหว่างศิลปะและวัฒนธรรม

สรุปได้ว่าศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็นผลงานที่มีลักษณะหลากหลายซึ่งสามารถสรุปได้ 7 ประการ คือ 1) ความเป็นปัจจุบัน 2) การประยุกต์/ผสมผสาน 3) การพัฒนา/พลวัต 4) รากเหง้าและการต่อยอด 5) การเชื่อมโยง 6) เครื่องมือ และ 7) เทคนิค/เทคโนโลยี

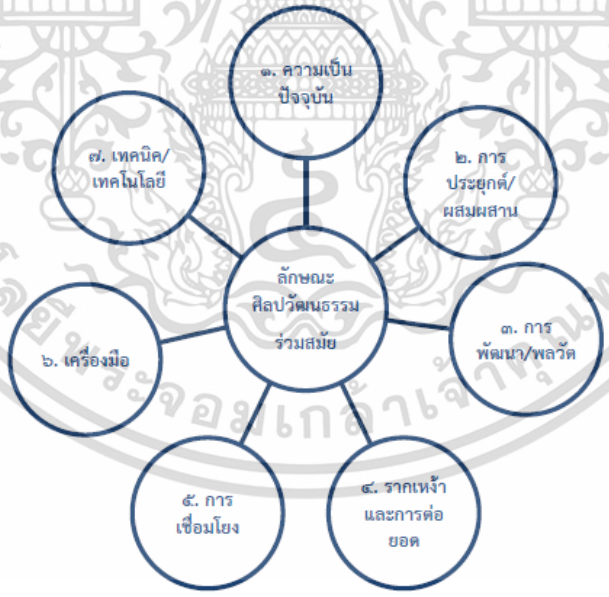

ภาพที่ 2-1 องค์ประกอบของงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (ที่มา: นโยบายและยุทธศาสตร์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (พ.ศ.2560 – 2564). 2560)

จากแผนภาพสามารถอธิบายได้โดยสรุปเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.) ความเป็นปัจจุบัน ผลงานศิลปะร่วมสมัยเป็นตัวบอกเวลาหรือยุคสมัยของศิลปิน เป็นงานสร้างสรรค์ที่ถูกผลิตขึ้นบนพื้นฐานของบริบทสมัยปัจจุบันเป็นตัวสะท้อนบริบทแห่งยุคสมัย

2.) การประยุกต์/ผสมผสาน เป็นการนำเนื้อหาที่เป็นอดีตมาประยุกต์หรือผสมผสานให้สอดคล้องกับยุคสมัยปัจจุบัน อาจมีการนำสิ่งที่ทันสมัยเข้ามาเพื่อให้เกิดความแตกต่าง

3.) การพัฒนา/พลวัต สะท้อนความพยายามของการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นพลวัตของผลงานตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมให้เกิดการก้าวไปข้างหน้า เกิดการยอมรับที่จะนำมาปฏิบัติ อาจไม่จำเป็นต้องเป็นของที่ทำขึ้นมาใหม่ แต่เป็นการนำมาพัฒนาโดยมีกรอบของการพัฒนาที่สอดคล้องกับปัจจุบันเป็นการทำให้ของเก่ามาอยู่ร่วมกับชีวิตคนในยุคใหม่

4.) รากเหง้าและการต่อยอด ร่องรอยของการมีรากเหง้าหรือพื้นฐานมาจากวัฒนธรรมดั้งเดิมเพียงพอเพื่อไปต่อยอดให้ดีขึ้น การนำเอาเนื้อหาซึ่งเป็นภูมิปัญญาแล้วสามารถต่อยอดทำให้คนทุกรุ่นทุกยุคเข้าใจรากเหง้าของสังคมนำเอาอัตลักษณ์ หรือเอกลักษณ์ด้านต่างๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัวแบบแผนแห่งวิถีชีวิตปัจจุบันมาสื่อสารหรือเล่าเรื่องโดยไม่ยึดติดกับแบบดั้งเดิมจนเกินไป สะท้อนความเข้าใจบริบทและความเคารพในความดั้งเดิม นำมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับโอกาสและเหตุการณ์ในปัจจุบัน

5.) การเชื่อมโยง งานศิลปะร่วมสมัยต้องมีการเชื่อมโยงทั้งในระหว่างหน่วยของศาสตร์ศิลปะด้วยกันเองและทั้งศิลปะกับศาสตร์แขนงอื่นๆ เชื่อมโยงสัมพันธุ์กับชีวิตปัจจุบัน สะท้อนกิจกรรมที่สังคมมีปฏิสัมพันธุ์ต่อกันให้ทุกส่วนเข้ากันได้อย่างกลมกลืนไปกับยุคสมัย

6.) เครื่องมือ งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็นเครื่องมือหนึ่งของศิลปินที่นำความจริงตามสภาพแวดล้อมของสังคมมาตีแผ่ ตามมุมมองของศิลปินมาสื่อสารเรื่องราว โดยอาจมีจุดมุ่งหมายเพื่อกล่อมเกลาสังคม เพื่อการสื่อสารกับสังคม ให้เกิดการตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงรอบตัว

7.) เทคนิค/เทคโนโลยี ผลงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจะต้องสะท้อนการนำเทคโนโลยีแห่งสมัยมาผสมผสานกับความดั้งเดิมของศิลปวัฒนธรรมเพื่อนำมาเสนอความคิดหรือกระตุ้น ให้คนช่วงเวลานั้นๆให้ความสนใจการนำเทคโนโลยีหรือสิ่งใหม่ๆ เข้ามาร่วมกับวิถีชีวิตอาจจะเป็นเทคนิคใหม่ๆ ในการนำเสนองานศิลปวัฒนธรรม หรือรูปแบบใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีใหม่เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์

ขอบข่ายของศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1.) วิจิตรศิลป์ (Fine Art) คือศิลปวัฒนธรรมที่อำนวยประโยชน์ทางใจมุ่งเน้นความงดงามและความพึงพอใจ มากกว่าประโยชน์ใช้สอย หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการด้านจิตใจและอารมณ์เป็นสำคัญ เช่น ทัศนศิลป์ การแสดง ดนตรี วรรณศิลป์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.) ประยุกต์ศิลป์ (Applied Art) คือ ศิลปวัฒนธรรมที่อำนวยประโยชน์และตอบสนองความต้องการทางร่างกาย มุ่งเน้นประโยชน์ทางการใช้สอยมากกว่าความงาม ซึ่งงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในแต่ละประเภทนั้นล้วนเกิดจากจินตนาการ การต่อยอดภูมิปัญญาผนวกด้วยความคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมให้เกิดเป็นงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในรูปแบบต่างๆ เป็นประโยชน์ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าทางจิตใจ อันได้แก่สุนทรียะและประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิต ตามประเภทหรือคุณลักษณะของผลงานศิลปวัฒนธรรมนั้นๆ เช่น สถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์ เรขศิลป์ ภาพยนต์ และการออกแบบเครื่องแต่งกาย เป็นต้น

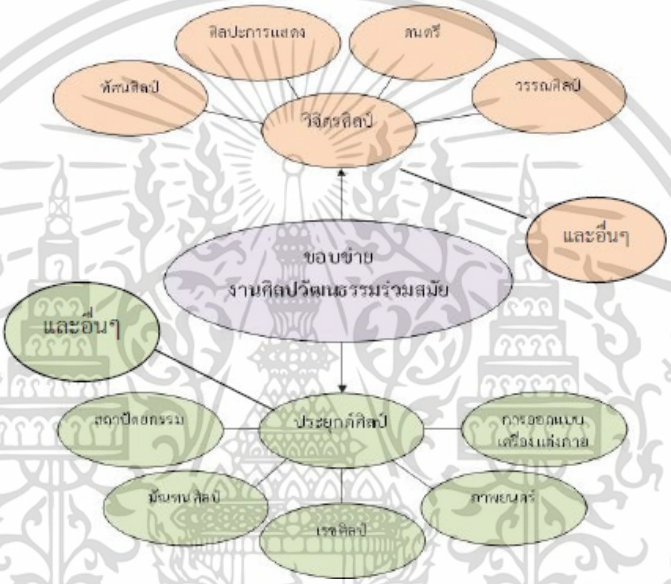

ภาพที่ 2-2 ขอบข่ายของงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (ที่มา: กรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. 2560)

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัย คือ ผลงานศิลปะวัฒนธรรมที่มีเนื้อหาสะท้อนความเป็นปัจจุบันที่ยังคงปรากฏราเห้าทางประวัติศาสตร์ของกลุ่มชนนั้นๆ ที่ถูกนำเอามปรับแต่งต่อยอดมีกรอบการพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง โดยผ่านกระบวนการประยุกต์ผสมผสานองค์ประกอบต่างๆ ทั้งเก่าและใหม่ สร้างการเชื่อมโยงระหว่างมิติของเวลา สถานที่และ ความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมผ่านการใช้เทคนิคและเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการนำเสนอผลงาน และผลงานนนั้นเป็นเครื่องมือที่ศิลปินใช้ในการสื่อสารตีแผ่ความคิดเกี่ยวกับสภาพแห่งปัจจุบันสมัยให้สังคมรับรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 นิยามศัพท์และความหมายของประเภทโครงการ

2.2.1 ศูนย์สืบสาน

2.2.1.1 นิยามศัพท์ของคำว่า สืบสาน (INHERITANCE)

สืบสาน (ประยุทธ์ ปยุตโต. 2537) ประกอบด้วยคำว่า สืบ กับ สาน สืบแปลว่า ปฏิบัติต่อกันมา สืบถอด ถ่ายทอด การรับช่วงทอด ความหมายหนึ่งหมายถึง สืบทอด สืบสาวย้อนกลับไปข้างหลัง สืบต่อไปข้างหน้าจากปัจจุบันสู่อนาคต เมื่อเราสืบสาวได้ดีแล้ว เราก็เห็นทางที่จะสืบทอดได้ดีด้วย อย่างไรก็ตาม ในการสืบทอดนั้น ควรสืบทอดด้วยปัญญาอย่างมีวิธีการ ไม่ใช่การสืบทอดโดยไม่มีวิธีการและไหลเรื่อยเปื่อยไป การสืบทอดอย่างมีวิธีการในที่นี้เรียกว่า สืบสาน เพราะฉะนั้นจึงมีคำว่าสืบสาน คือ นอกจากสืบแล้วก็มีการสานด้วย

สาน คือ การจัดสรรปรุงแต่งวัฒนธรรมที่สืบมาจากเดิมให้มีรูปแบบ ที่สอดคล้องกับยุคสมัยในสภาพปัจจุบัน ให้เป็นประโยชน์แก่คนที่ดำเนินชีวิตอยู่ การสานทำให้สิ่งที่สืบมาเกิดผลเป็นประโยชน์และมีชีวิตชีวา

คำว่า “สืบสาน” จึงหมายถึง การสืบค้นไปถึงอดีตและสืบทอดต่อไปสู่ปัจจุบันและอนาคตผ่านการปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน

2.2.1.2 การประยุกต์ใช้ศูนย์สืบสานด้วยหลักการออกแบบของศูนย์การเรียนรู้เพื่อสืบสานองค์ความรู้

ศูนย์การเรียน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2555) รู้มีวิธีการสอนที่เน้นความสำคัญของผู้รับองค์ความรู้เป็นศูนย์กลางและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่ใช้สื่อประสม (Multimedia Approach) และกระบวนการกลุ่ม (Group process) เป็นสิ่งสำคัญเพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีชีวิตชีวา ผู้รับองค์ความรู้จะเกิดการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญาจากการทำกิจกรรม และการศึกษาด้วยตนเองโดยแต่ละศูนย์จะมีชุดการเรียนการสอนให้ผู้รับองค์ความรู้แต่ละกลุ่มได้หมุนเวียนจนครบทุกศูนย์ ซึ่งศูนย์การเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ ประการคือ 1. บทบาทของผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ 2. บทบาทของผู้รับองค์ความรู้ 3. จุดการสอน 4. การจัดห้องเรียน

กระบวนการเรียนรู้ (ผศ.ดร. อรศรี งามวิทยาพงศ์ .2557)

การเรียนรู้เกิดขึ้นตามธรรมชาติอย่างไม่เป็นทางการซึ่งในแต่ละสังคมจะมีแบบแผนเฉพาะแหล่งการเรียนรู้และกระบวนการของสังคมนั้นๆ ซึ่งในบทบาทสังคมไทยกล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นได้หลายช่องทาง เช่น การสอนโดยตรงด้วยการพูด การเล่า การเทศน์ การสังเกตุ การอ่าน การฟัง การถาม การทดลองทำ การเลียนแบบ การคิดไตร่ตรอง การแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคล ที่เกิดความยืดหยุ่นจึงส่งผลให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้นั้นเกิดจากการนำไปปฏิบัติในชีวิตจริง เป็นลักษณะของการปฏิบัติตามและเลียนแบบ โดยที่ผู้เรียนสามารถนำไปดัดแปลงต่อยอดได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนรู้ภูมิปัญญา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2554)

การจัดเวทีและเวลาให้บุคคลที่ได้ยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในด้านใดด้านหนึ่ได้ถ่ายทอดหรืออธิบายให้ฟังถึงวิธีการทำงานให้เพื่อนๆหรือลูกหลานในชุมชนที่สนใจอาจจะทำเป็นรายบุคคลคือมีเพียงผู้เล่าหนึ่งคน กับผู้ฟังอีกหนึ่งคนก็ใช้ได้ หรือทำเป็นกลุ่มมีการถ่ายทำวีดีทัศน์อัดเสียง หรือจดบันทึกเป็นเอกสาร ภูมิปัญญานี้อาจจะเป็นคนในหรือคนนอกองค์กรรวมทั้งในหรือนอกชุมชนก็ได้

2.2.1.3 ข้อดีของศูนย์สืบสาน

1.) เกิด การอนุรักษ์องค์ความรู้ด้านศิลปะวัฒนธรรมซึ่งเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่สำคัญผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จาก ศิลปิน ปราชญ์ชาวบ้าน ครูสล่า หรือผู้รู้ไปสู่ผู้รับองค์ความรู้

2.) เมื่อเกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้ถ่ายทอดไปสู้ผู้รับ จึงเปิดโอกาสให้เกิดความเป็นไปได้ใหม่ๆในการใช้รากฐานขององค์ความรู้ดั้งเดิม

3.) สร้างปฏิสัมพันธุ์ ระหว่างการถ่ายทอด ของผู้ถ่ายทอดและผู้ถูกถ่ายทอด เป็นการลดกำแพงระหว่างศิลปิน ปราชญ์ชาวบ้าน ครูสล่า หรือผู้รู้ ให้เข้าถึงคนทั่วไปมากขึ้นอีกทั้งเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ถ่ายทอดและผู้ถูกถ่ายทอดด้วยกันเอง และเป็นการเชื่อมสัมพันธุ์ระหว่างวัยของคนในชุมชน

2.2.1.4 ข้อจำกัดของศูนย์การสืบสาน

1.) มีต้นทุนมาก (Cost) ในการวางแผน การรวบรวม การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ของศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบ และทุนในการพัฒนาวิธีการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับคนรุ่นใหม่และยุคสมัยปัจจุบัน

2.) การจัดการ (Management) ศูนย์การถ่ายทอดต้องมีการจัดระบบระหว่างผู้ถ่ายทอดองค์ ความรู้แต่ละรูปแบบและผู้รับแต่ละประเภทและการจัดสภาพแวดล้อมในการถ่ายทอดที่เหมาะสม

2.2.2 ศูนย์การพัฒนา

2.2.2.1 นิยามศัพท์ของคำว่า พัฒนา (DEVELOP)

พัฒนาหรือการพัฒนา แปลว่า ทำให้เจริญ โดยหาเป็นคำว่า พัฒนา ตามหลักทฤษฎีหลักการพัฒนาชุมชน จะมีความหมายเป็นสองนัยคือ

1.) ในความหมายอย่างแคบ การพัฒนา หมายถึง การประดิษฐ์คิดค้นหรือริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาและนำมาใช้เป็นครั้งแรก เช่นการคิดค้นกระแสไฟฟ้า การกระดิษฐ์เครื่องคอมพิวเตอร์

2.) ในความหมายอย่างกว้าง การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นของระบบต่าง ๆ ในสังคมที่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.2 ข้อดีของศูนย์การพัฒนา

1.) สนับสนุนให้ผู้ที่ต้องการสร้างผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ มีพื้นที่ในการสร้างผลงานที่อำนวยความสะดวกและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาของผลงานได้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน

2.) เปิดโอกาสให้เกดการทำงานร่วมกันกับ ศิลปิน ปราชญ์ชาวบ้าน ครูสล่า หรือ ชุมชน หัตถกรรมจากศิลปวัฒนธรรมรูปแบบต่างๆในจังหวัดเชียงราย ไปจนถึงผู้ประกอบการที่ต้องการเข้ามาลงทุน

3.) เกิดผลงานศิลปวัฒนธรรมรูปแบบใหม่ๆที่เกิดจากการพัฒนาต่อยอดจากความรู้ความเข้าใจในองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมที่เป็นทุนทางวัฒนธรรมที่สำคัญของจังหวัดเชียงราย ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการในยุคสมัยปัจจุบัน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดเชียงราย

2.2.2.3 ข้อจำกัดของศูนย์การพัฒนา

1.) มีต้นทุนมาก (Cost) ใน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างผลงานของศิลปวัฒนธรรมแต่ละประเภท พร้อมทั้งเทคโนโลยี หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ช่วงส่งเสริมในการพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมในยุคสมัยปัจจุบัน

2.) การจัดการ (Management) ศูนย์การพัฒนาต้องมีการจัดระบบและการใช้พื้นที่ของการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปวัฒนธรรมแต่ละประเภท

2.2.2.4 แนวทางการพัฒนา

อาศัยปัจจัยการพัฒนามนุษย์ การนำศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิม (ทุนทางวัฒนธรรม) มาพัฒนาต่อยอด ใช้ความคิดสร้างสรรค์ นำมาวิจัยพัฒนาเป็นคลังความรู้ จนกลายเป็นความแข็งแกร่ง ยั่งยืน เนื่องจากการต้านการไหล่บ่าทางวัฒนธรรมภายใต้กระแสโลกาภิวัฒน์ได้นั้นต้องอาศัยมนุษย์ในการใช้ความรู้ความสามารถมาพัฒนา ออกแบบ ใช้ความคิดสร้างสรรค์เติมแต่ง ให้ศิลปวัฒนธรรม กลายเป็นสินค้าที่มีมูลค่า นำไปขายหรือเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักได้ ซึ่งการจะทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้นั้นต้องมีการพัฒนามนุษย์ให้สามารถเป็นผู้สร้างผลงานให้เกิดมูลค่าเพิ่มได้

2.3 นโยบายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มิติด้านวัฒนธรรมผลักดัน “เมืองศิลปะ” เพื่อสร้างรายได้แก่ศิลปินและประชาชนเกิดเป็นกิจกรรมเมืองศิลปะ จังหวัดเชียงราย หรือ (เชียงรายเมืองศิลปิน ถิ่นศิลปะ : Chiang Rai City of Art & Artists) ปรากฏในแผน 20 ปี ของกระทรวงวัฒนธรรม ในเรื่องแนวคิดและเป้าหมายในของการพัฒนาด้านวัฒนธรรมระยะ 20 ปี ข้อที่ 3 สร้างรายได้จากฐานวัฒนธรรม โดยตระหนักว่า ศิลปะสามารถดึงเอาต้นทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางวัฒนธรรมของแต่ละเมืองมาต่อยอด ส่งผลต่อเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดนั้น ๆ สร้างรายได้และสีสันให้ผู้คน สังคม และรายได้ของจังหวัด

กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรมระยะ 20 ปี

1.) ส่งเสริมค่านิยมอัตลักษณ์ไทยและความเป็นไทย

2.) พัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

3.) ส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

4.) พัฒนาความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและนำภาพลักษณ์ไทยสู่สากล

2.3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของศักยภาพจังหวัดจากแผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย (พ.ศ. 2561 – 2564)

1.) ระหว่างจุดแข็งและจุดอ่อน

- เมืองเขตเศรษฐกิจเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ GMS
- เป็นเมืองศิลปิน
- เป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม

2.) ระหว่างจุดแข็งและโอกาส

- ส่งเสริมความสำพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน GMS และ ASEAN +6 กำหนดมาตรฐานสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงาน และพัฒนามาตรฐานแรงงานระดับฝีมือ (SKILL LABOUR)
- ส่งเสริมมาตรฐานบรรจุภัณฑ์ และคุณภาพสินค้า OTOP สู่สากล และ GMS

3.) ระหว่างจุดอ่อนและโอกาสภายนอก

- พัฒนาผู้ประกอบการและเสริมสร้างเครื่อข่ายทั้งในและต่างประเทศ
- ส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีและสร้างรายได้ให้ชุมชนอย่างยั่งยืน
- ส่งเสริมการทำของเสียให้เป็นของดีและมีมูลค่าเพิ่ม

4.) ระหว่างโอกาสและอุปสรรค

- ส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์และสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

2.3.2 ยุทธศาสตร์ของจังหวัดเชียงราย

1.) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

การดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนาเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ

2.) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน

2.3.3 ความเชื่อมโยง

มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันระหว่างนโยบายและยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านที่ 2 3 4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ฉบับที่12 ยุทธศาสตร์ที่ 1 และ3 กรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยยุทธศาสตร์ที่ 1 2 3 4 และการที่จังหวัดเชียงรายได้รับคัดเลือกเข้าโครงการย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์จะตอบโจทย์กับแผนการพัฒนาจังหวัดเชียงรายปี 2561 -2563 โดยเฉพาะประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 3,4 และ 5

ซึ่งสรุปได้ว่านโยบายเหล่านี้มีความต้องการร่วมกันในการผลักดันด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อใช้ในการถ่ายทอดและพัฒนาวัฒนธรรมผ่านการส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างรายได้ สร้างอาชีพ เพิ่มโอกาสทางการแข่งขัน ยกระดับให้จังหวัดเชียงรายเป็นรากฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงของภาคเหนือ อันเป็นรากฐานในการต่อยอดทางความคิดซึ่งสะท้อนภาพลักษณ์อันเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเชียงรายและเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนสังคม

2.4 ข้อมูลพื้นฐานของศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย

2.4.1 ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมหรือพื้นถิ่น

1.) กลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน

1.1) ความเป็นมา

เริ่มก่อตั้งกลุ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2540 ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากกลุ่มพัฒนาสตรี สำนักงานพัฒนาชุมชน ปัจจุบันกลุ่มได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบของตุง ในลักษณะของตุงที่ใช้งานได้ทั่วไป และประดิษฐ์ตุงจำลองเพื่อเป็นของที่ระลึกของจังหวัดเชียงราย

1.2) ตำแหน่ง

หมู่ 9 ต.ศรีดอนมูล อ.เชียงแสน จ.เชียงราย

1.3) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน - หัตถกรรม – ทอตุงล้านนา

1.4) เอกลักษณ์

มี 2 แบบ คือ ตุงผืนใหญ่ และตุงเล็ก ทอด้วยเส้นไหมพรม บนพื้นตุงตกแต่งด้วยกระดาษรูปต่าง ๆ เช่น พระธาตุ ต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์ ฯลฯ พร้อมมีลูกปัดห้อยอุบะเป็นระย้า ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์แห่งศรัทธาที่บอกผ่านพิธีกรรมนั้นๆ ทั้งยังสะท้อนถึงประเพณีวิถีชีวิตของคนล้านนา

1.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางบัวคลี่ ฟูวัน เกิดวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2492 เป็นผู้คิดค้นประดิษฐ์ของที่ระลึก “ตุงจำลองเล็ก” ทอด้วยด้านเงิน – ทองที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเชียงรายในปี 2541

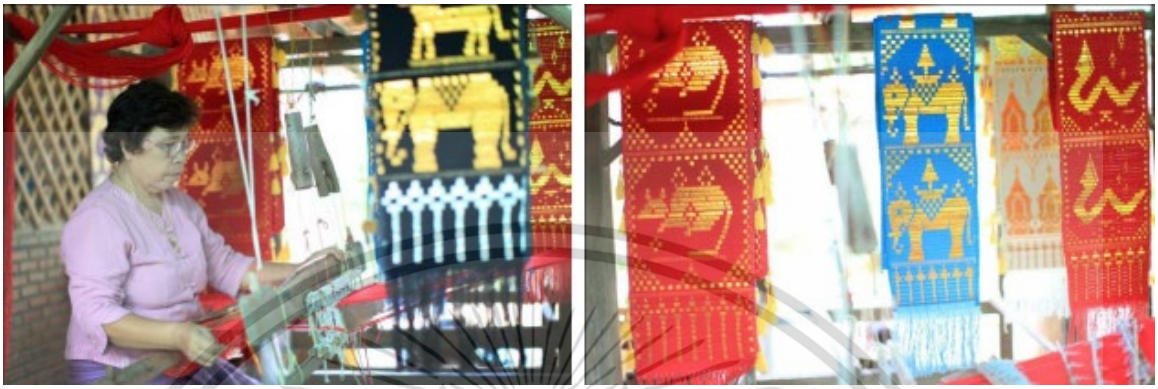

ภาพที่ 2-3 ภาพนางบัวคลี่ฟูวันและตุงล้านนา (ที่มา: www.thaiytambon.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563)

1.6) วิธีการสร้างผลงาน

การออกแบบลวดลายของตุงและการทอผ้าโดยใช้ตอกไม้ไผ่ พันด้วยกระดาษสีทองสอดขัดสลับกับเส้นไหมที่ใช้ทอแผ่นตุงให้มีลักษณะเป็นผืนยาว

1.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

เป็นวิทยากรในการอบรมสาธิตการทำตุงกระดาษให้กับโรงเรียนในตำบลศรีดอนมูล

1.8) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

- เผยแพร่ผลงานทางโทรทัศน์และสื่อสิ่งพิมพ์
- ผลิตเป็นสินค้าและวัสดุประดับตกแต่งอาคารสถานที่
- ใช้เป็นเครื่องสักการะที่ใช้ในพิธีกรรมทางพุทธศาสนา

2.) กลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน

2.1) ความเป็นมา

ครูคำจันทร์ สืบสานภูมิปัญญางานแกะสลักมาจากผู้เป็นตา คือพ่ออุ้ยแสง ลือสุวรรณ ซึ่งเป็นสล่าแกะกระบวยหรือ ‘น้ำบวย’ ที่มีชื่อเสียงในอดีตของเชียงราย ครูคำจันทร์ ยาโน ยังเป็นหรือศิลปินผู้นำของกลุ่มแกะสลักไม้พื้นบ้านในครัวเรือน

2.2) ตำแหน่ง

บ้านเลขที่111 หมู่ที่ 6 ตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน - หัตถกรรม – แกะสลักไม้

2.4) เอกลักษณ์

เอกลักษณ์ที่โดดเด่นคือ “ลูกเล่น” ที่มีเนื้อหาและความน่าสนใจให้กับชิ้นงาน ไม่ว่าจะเป็นกลไกการขยับเขยื้อน รูปสัตว์ที่มีช่องลับไว้สำหรับเก็บของมีค่า

ภาพที่ 2-4 ภาพครูคำจันทร์ ยาโนและงานแกะสลักไม้ (ที่มา: ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน. 2563)

2.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

ครูคำจันทร์ ยาโน เกิดวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2503 ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ด้านศิลปกรรมจากสถาบันราชภัฏเชียงราย (เมื่อปี 2547 และเป็นหนึ่งใน 20 บุคคลเกียรติยศ ด้านผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประจำปี 2550 เป็นรางวัลของความสำเร็จในการสร้างงานศิลปะพื้นบ้าน และการมีในการบทบาทส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

2.6) วิธีการสร้างผลงาน

ใช้ไม้ประเภทต่างๆ ที่หาได้ภายในหมู่บ้าน เช่น ไม้สักจากบ้านเก่า เศษไม้นำมาแกะสลักสะท้อนวิถีชีวิตและวัฒนธรรมพื้นบ้านไทย ติดตั้งกลไกประยุกต์ใช้กับมอเอร์เพื่อให้ชิ้นงานสามารถขยับเขยื่อนได้อย่างน่าสนใจและมีชีวิตชีวา หรือใส่เพลงประกอบ, นำไม้แต่ละชิ้นที่แกะสลักมาจัดองค์ประกอบร่วมกันบนฐานไม้หนา 50 ซ.ม.สูง 80 ซ.ม.และยาว 120 ซ.ม.

2.7) วิธีการถ่ายทอด

- สร้างกลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองถ่ายถอดองค์ความรู้ให้กับคนในชุมชน
- เป็นวิทยากรให้แก่กลุ่มชุมชนและเยาวชน ในที่ต่างๆ ทั้งใน ม.ราชภัฏเชียงราย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์การอบรมป่าไม้เขตเชียงราย สำนักงานประถมศึกษาเชียงราย ตลอดจนการเข้าไปร่วมสอนการแกะสลักไม้แบบพื้นฐาน ให้แก่นักเรียนชั้นในโรงเรียนบ้านถ้ำผาตอง

2.8) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่งขายให้กับร้านค้าในจังหวัดเชียงรายและกรุงเทพฯ
- จำหน่ายเป็นของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนหมู่บ้าน
- เดินสายจัดแสดงตามคำเชิญของประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น

3.) ชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย

3.1) ความเป็นมา

ชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัยเกิดขึ้นโดยการรวมตัวกันของคนไทลื้อใน ตำบลศรีดอนชัย เพื่อผลิตสินค้าจากองค์ความรู้ด้านการทอผ้า ที่ผสานกับวัฒนธรรมของชาวไทลื้อ จนกลายเป็นการทอผ้าที่มีเอกลักษณ์ของชาติพันธุ์

3.2) ตำแหน่ง

บ้านศรีดอนชัย ตำบลศรีดอนชัย อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

3.3) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่น – ศิลปหัตถกรรม - ผ้าทอไทลื้อ

3.4) เอกลักษณ์

เอกลักษณ์ที่โดดเด่นคือการใช้สีที่โดดเด่น สดใส สร้างสรรค์เป็นลวดลายอันเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งลวดลายส่วนใหญ่จะอยู่ตรงกลางของตัวซิ่น ส่วนตีนซิ่นมักจะเป็นสีพื้นนิยมใช้สี เหลือง ฟ้า เขียว ชมพู

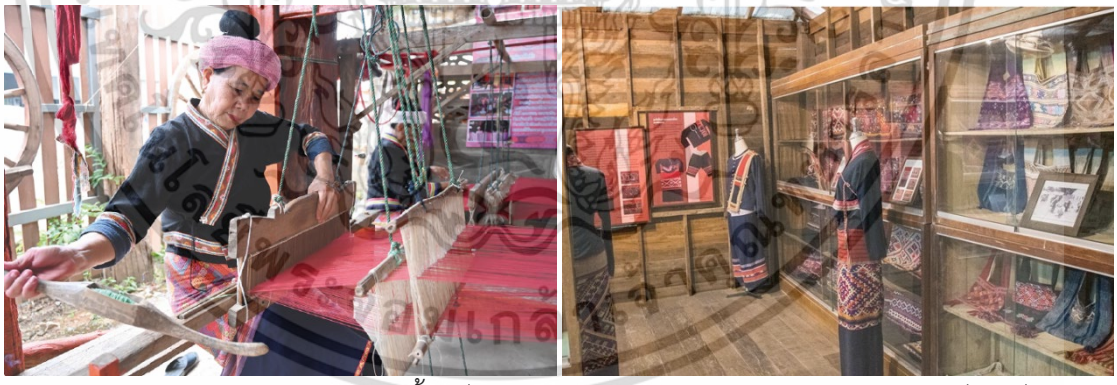

ภาพที่ 2-5 ภาพครูดอกแก้ว ธีระโคตรและผ้าทอไทลื้อ (ที่มา: ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน. 2563)

3.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

ครูดอกแก้ว ธีระโคตร เกิดวันที่ 21 กรกฎาคม 2493 สืบทอดองค์ความรู้เรื่องการทอผ้าไทลื้อมาจากแมวรรณ วงศ์ชัย และแม้อุ้ยเลา วงศ์ชัย ฝึกฝนการทอผ้าทั่วไปจนไปถึงการทอผ้าไทลื้อและสังเกตุวิธีการทอผ้าการย้อมสีด้วยธรรมชาติจากแม่และแม่ยาย

3.6) วิธีการสร้างผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทอผ้า ด้วยการใช้เทคนิคการทอแบบเกาะ (ล้วง) เป็นลวดลายเรขาคณิต เริ่มต้นด้วยการปลูกผลิตและเตรียมฝ้ายก่อนจะนำฝ้ายที่ได้มาปั่นด้วยเครื่องปั่นฝ้าย, นำมา “เป่ฝ้าย” นำเส้นไหมที่ได้มาทำเป็นต่อง, นำต่องฝ้านมา “ป่อ” (ทุบ) แช่น้ำ แล้วนำมานวดและผึ่งให้แห้ง, นำเส้นฝ้ายที่ได้มา ” กวักฝ้าย”, นำมาฮ้วน” (เดินเส้น) กับหลักเสา, นำไปใส่กี่ แล้วนำไปสืบกับ “ฟืม “, ฝ้ายที่เหลือจากการใส่กี่ นำมาปั่นใส่หลอด แล้วเอาหลอดฝ้ายใส่สวยทอ(กระสวยทอผ้า

3.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

- จัดตั้งกลุ่มทอผ้า “ผ้าทอไทยลื้อ” ถ่ายทอดให้คนในชุมชน
- เผยแพร่องค์ความรู้เรื่องการทอผ้า ปั่นฝ้าย ปลูกฝ้าย และการเย็บหมอนประเภต่างๆ ให้กับนักเรียน และกลุ่มแม่บ้านในตำบลศรีดอนชัย

3.8) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

- ปลูกฝังการทอผ้าไทลื้อให้กับเยาวชนได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้การทอผ้าไทลื้อ
- เป็นวิทยากรเผยแพร่เรื่องทอผ้า และย้อมสีธรรมชาติของจังหวัดเชียงราย
- เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการทอผ้าไทลื้อของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในจังหวัดเชียงรายและจังหวัดลำพูน
- พิพิธภัณฑ์ลื้อลายคำจัดแสดงประวัติความเป็นมาของชาวไทลื้อ

4.) พิพิธภัณฑ์เล่นได้ของกลุ่มคนเฒ่าคนแก่และบ้านถ้ำผาตอง

4.1) ความเป็นมา

กลุ่มคนเฒ่าคนแก่ ก่อตั้งขึ้นในปี 2541 เป็นการรวมตัวกันของคนเฒ่าคนแก่และคนหนุ่มสาวที่ป่าแดด อ.แม่สรวย จ.เชียงราย โดยการสนับสนุนจากนักพัฒนาและองค์กรทางสังคมเพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิต โดยใช้การฟื้นการผลิตของเล่นพื้นบ้านขึ้นเป็นตัวแทนของการฟื้นฟูวิถีชีวิตท้องถิ่น กระตุ้นให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมก่อให้เกิดการรวมตัวเป็นกลุ่มอาชีพผลิตของเล่นพื้นบ้านจากป่าแดดกลายเป็นที่รู้จักและส่งขายไปยังที่ต่าง ๆ

4.2) ตำแหน่ง

ต. ป่าแดด อ.แม่สรวย จ.เชียงราย

4.3) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่น – ศิลปหัตถกรรม – ของเล่นไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4) เอกลักษณ์

ภายในพิพิธภัณฑ์มีของเล่นพื้นบ้านและของเล่นที่คิดประดิษฐ์ใหม่มากมายจัดแสดง และสามารถหยิบจับทดลองเล่นได้ทุกชิ้น พร้อมชื่อเรียกและคำอธิบายแบบง่าย อ่านสนุกและแฝงความหมายที่มากกว่าของเล่นที่ล้วนสะท้อนถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม และการเปลี่ยนแปลงในสังคม

ภาพที่ 2-6 ภาพพิพิธภัณฑ์เล่นได้ (ที่มา: ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน. 2563)

4.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

กลุ่มคนเฒ่าคนแก่ในบ้านป่าแดดจำนวน 6-10 คน

4.6) วิธีการสร้างผลงาน

เป็นของเล่นที่ประดิษฐ์จากวัสดุจากธรรมชาติเป็นหลัก เช่น ไม้ไผ่ ไม้เนื้ออ่อน กะลามะพร้าว เมล็ดพืช หรือวัสดุที่เหลือใช้ต่างๆ เช่น เศษไม้ เชือก

4.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

สมาชิกกลุ่มคนเฒ่าคนแก่ร่วมสาธิตการทำของเล่นพื้นบ้าน เกิดเป็นการพูดคุยซักถามระหว่างคนสองวัย ตั้งแต่วิธีการประดิษฐ์ไปจนถึงเรื่องราวที่แฝงมากับของเล่นแต่ละชิ้น ซึ่งบอกเล่าความเป็นมาและองค์ความรู้ในท้องถิ่นตั้งแต่วัสดุที่ใช้ไปจนถึงเรื่องราวความทรงจำในอดีต

4.8) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

- พื้นที่ส่วนหนึ่งของพิพิธภัณฑ์ได้แบ่งเป็นร้านขายของผลิตภัณฑ์จากชุมชน อาทิ ของเล่นของกลุ่มคนเฒ่าคนแก่ ผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติ ผ้าพันคอ ผ้าขาวม้า กระเป๋า เสื้อยืด โปสการ์ด พวงกุญแจ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร เป็นต้น
- พิพิธภัณฑ์เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ของท้องถิ่น ผ่านการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการทำของเล่นพื้นบ้านในแต่ละยุคสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2-7 ภาพปฏิสัมพันธุ์ระหว่างผู้สูงออายุและเด็กในพิพิธภัณฑ์เล่นได้

(ที่มา: ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน. 2563)

5.) ฟ้อนสาวไหมและการฟ้อนเล็บชุมชนบ้านศรีทรายมูล

5.1) ความเป็นมา

ผู้ที่เป็นต้นกำเนิดท่วงท่าการฟ้อนสาวไหมมีนามว่า นายกุย สุภาวสิทธิ์ ศิลปินที่ปัจจุบันได้ล่วงลับไปแล้วเป็นผู้ถนัดฟ้อนเชิงและฟ้อนดาบ ซึ่งนายกุยได้ประดิษฐ์การฟ้อนที่นำเอากระบวนการทอผ้าฝ้ายของชาวล้านนามาผสมผสานกับลีลาการฟ้อนเชิงของผู้ชายมาประดิษฐ์ท่ารำขึ้นเรียกว่า “ฟ้อนสาวไหม”

5.2) ตำแหน่ง

บ้านสาวไหม ชุมชนศรีทรายมูล ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

5.3) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่น – ศิลปการแสดง – การฟ้อน

5.4) เอกลักษณ์

ฟ้อนสาวไหม เป็นฟ้อนที่สะท้อนวิถีชีวิตของชาวล้านนา แต่โบราณที่เคยปลูกฝ้ายและทอผ้าใช้เองในครัวเรือน ลีลาของการดึงเส้นฝ้ายจากเครื่องปั่นฝ้ายจึงเป็นต้นกำเนิดของท่าฟ้อนที่อ่อนช้อยสวยงาม จึงเป็นที่มาของชื่อเรียกฟ้อนชนิดนี้ การฟ้อนเล็บของจังหวัดเชียงรายมีความแตกต่างจากจังหวัดเชียงใหม่ คือ การฟ้อนเล็บของจังหวัดเชียงรายนั้น ใช้วงปี่พาทย์พื้นเมืองประกอบการฟ้อน เพลงที่ใช้ได้แก่ เพลงแห่เมือง เพลงฤาษีหลงถ้ำ เพลงปราสาทไหว เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

นายกุยได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้นางบังเรียว รัตนมณีภรณ์ และถ่ายทอดศิลปะการฟ้อนแบบต่างๆ แก่หนุ่มสาวชาวบ้านศรีทรายมูล นางบัวเรียว รัตนมณีภรณ์ได้ถ่ายทอดการฟ้อนเล็บในสถาบันการศึกษา กลุ่มศิลปะการแสดงพื้นบ้านล้านนา และกลุ่มเยาวชนต่างๆ

ภาพที่ 2-8 ภาพการฟ้อนสาวไหม (ที่มา: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน. 2563)

5.6) วิธีการฝึกฝน

การฟ้อนสาวไหมเกิดจากการดัดแปลงเชิงต่อสู้แบบชายให้เข้ากับบุคลิกของสตรี คือให้อ่อนช้อยงดงามและให้ลงจังหวะดนตรี แบบนาฏศิลป์ไทย ขณะเดียวกันดนตรีประกอบการฟ้อนแต่เดิมใช้ดนตรีพื้นเมืองประเภทใดก็ได้นั้น ก็เริ่มใช้วงกลองเต่งถิ้ง บรรเลงเพลงพื้นเมืองส่วนการฟ้อนเล็บท่วงท่าลีลาการฟ้อนมีความนิ่มนวล อ่อนช้อย

ภาพที่ 2-9 ภาพการฟ้อน (ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

- ครูบัวเรียวยังเป็นที่นิยมถ่ายทอดแก่ลูกศิษย์อยู่อย่างต่อเนื่องและยังถ่ายทอดการฟ้อนพื้นเมืองล้านนาอีกหลายรูปแบบ ณ บ้านสาวไหม ชุมชนศรีทรายมูล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
- ครูบัวเรียว รัตนมณีภรณ์ ทำหน้าที่สอน ประกอบพิธีไหว้ครู และสาธิตการฟ้อนพื้นเมืองต่างๆ ให้แก่กลุ่มสตรีและเยาวชนในจังหวัดเชียงรายและจังหวัดใกล้เคียง

5.8) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

- มีการเปิด “บ้านสาวไหม” เป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อการศึกษาและเสริมสร้างทักษะให้แก่คนรุ่นหลังและผู้สนใจ พร้อมทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวสามารถมาเยี่ยมชม
- มีการจัดแสดงตามงานสำคัญต่างๆของจังหวัดเชียงรายและจังหวัดใกล้เคียง
- เป็นวิทยาการถ่ายทอดความรู้ในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง
- เกิดการประกวดแข่งขันการฟ้อนเล็บอย่างแพร่หลายในจังหวัดเชียงราย
- เผยแพร่ทางสื่อ เอกสาร โทรทัศน์และสื่อออนไลน์

6.) พิณเปี๊ยะ อำเภอแม่จัน

6.1) ความเป็นมา

นักวิชาการสันนิษฐานว่าพิณเปี๊ยะพัฒนามาจากพิณน้ำเต้าที่พวกพราหมณ์เป็นผู้ทำขึ้นเล่นก่อน เพื่อประกอบการสวดองการต่อพระผู้เป็นเจ้าในศาสนาพราหมณ์ ต่อมาได้ปรากฏอยู่ในรัฐฉานของประเทศพม่า ประเทศเขมร ภาคเหนือตอนบนของไทย ภาคอีสาน และในกรุงศรีอยุธยา

6.2) ตำแหน่ง

ปัจจุบันหาชมได้ยากในจังหวัดเชียงราย จากข้อมูลพบว่ามีการเปิดสอนการเล่นพิณเปี๊ยะอยู่ที่บริเวณอำเภอแม่จันทร์และชมรมสืบสานตำนานพิณเปี๊ยะที่จังหวัดเชียงใหม่

6.3) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่น – ดนตรี– เครื่องดีด

6.4) เอกลักษณ์

จุดเด่นของพิณเปี๊ยะอยู่ที่วิธีการเล่น ซึ่งผู้เล่นต้องเปลือยกายท่อนบน การเล่นดนตรีชนิดนี้จึงเหมาะกับผู้ชายพราะจะต้องใช้กล่องเสียงที่กลวงเปล่าแนบสนิทกับเนื้อส่วนหน้าอกเพื่อใช้กล้ามเนื้อบังคับเสียงให้ดังก้องกังวานไพเราะ ซึ่งผู้เล่นก็จะต้องมีกล้ามเนื้อหน้าอกที่แข็งแรงเต็มสัดส่วนด้วยเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

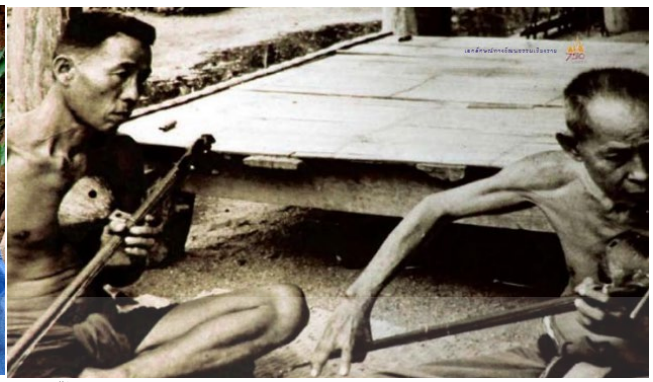

ภาพที่ 2-10 ภาพพ่ออุ๊ยแปงโนจาและการเล่นพิณเปี๊ยะ (ที่มา: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน. 2563)

6.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

พ่ออุ๊ยแปง โนจา เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2544 จนได้มีโอกาสบรรเลงเพลงพิณเปี๊ยะถวายแด่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ซึ่งปัจจุบันพ่ออุ๊ยแปง โนจา วัยเสียชีวิตเมื่อปี พ.ศ.2537 ด้วยวัย 93 ปี และปัจจุบันเหลือผู้ที่ยังสามารถเล่นพิณเปี๊ยะได้เพียงไม่กี่คน

6.6) วิธีการสร้างผลงาน

พิณเปี๊ยะ เป็นเครื่องดนตรีประเภทดีด จัดอยู่ในตระกูลพิณ มีจำนวนสาย 2 – 7 สาย แต่เดิมจะใช้ผลน้ำเต้าแห้งผ่าครึ่ง ต่อมาพัฒนามาเป็นกะลามะพร้าวแห้งผ่าครึ่ง ส่วนปลายที่ผูกสายนั้นเดิมทำด้วยไม้ แต่ภายหลังเปลี่ยนมาทำด้วยวัสดุอื่น เช่น เขาสัตว์ งาช้าง โลหะหล่อ หรือสำริด ส่วนคันทวยของพิณเปี๊ยะใช้ไม้เนื้อแข็งลักษณะของหัวเปี๊ยะมักแกะเป็นรูปหัวช้าง มีงวง มีหูกางเพื่อใช้เป็นที่พาดสายทั้ง 2 ข้าง ส่วนปลายด้ามทำเป็นปลอกสำหรับเป็นที่เสียบแกนไม้

6.7) วิธีการฝึกฝน

วิธีการเล่นพิณเปี๊ยะให้ใช้มือกดสายและถือคันพิณเฉียงกับลำตัว ให้กล่องเสียงวางทาบกับหน้าอกของผู้เล่น ซึ่งผู้เล่นจะบังคับให้เสียงที่ออกจากกล่องเสียงมีความทุ้ม หนักเบา แหลม ฯลฯ เกิดเป็นเสียงได้หลายลักษณะ โดยการขยับกล่องเสียงด้วยมือซ้าย ทำให้เสียงสะท้อนออกมาทางช่องระหว่างกะลากับหน้าอก

6.8) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

- พ่ออุ๊ยแปง โนจา วได้ถ่ายทอดวิชาแก่ลูกศิษย์ที่สนใจเรียนรู้การเล่นพิณกว่า 50 คนทั่วประเทศหนึ่งในนั้นเป็นศิลปินเพลงพื้นบ้านภาคเหนือชื่อดัง คือ จรัล มโนเพชร ที่ปัจจุบันล่วงลับไปแล้ว
- ครูรจนา จันทาพูน ศิลปินนักดนตรีพื้นเมืองล้านนาได้สอนพิณเปี๊ยะให้กับเยาวชนในหมู่บ้านและในพื้นที่อำเภอแม่จัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.9) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

- ชาวบ้านในล้านนาไทยนิยมเล่นกันในอดีตแต่ปัจจุบันมีโอกาสน้อยมากที่จะได้พบเห็นได้ตามวงพื้นบ้านล้านนาตามงานสำคัญๆต่างๆ ในจังหวัดเชียงรายและจังหวัดใกล้เคียง
- ครูรจนา จันทาพูน สอนวิชาดนตรีนาฏศิลป์พื้นบ้านล้านนา พร้อมไปกับการเดินสายเล่นดนตรีร่วมกับทีมวัฒนธรรมศิลปินจากเชียงรายในงานกิจกรรมหรือวาระโอกาสพิเศษต่างๆ จนปัจจุบัน

ภาพที่ 2-11 ภาพพิณเปี๊ยะ โดยสำนักกงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย (ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2563)

2.4.2 ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

1.) จิตรกรรมและประติมากรรมของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ที่วัดร่องขุ่น

1.1) ความเป็นมา

เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ เป็นจิตรกรที่ได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไทยที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ และมีผลงานจัดแสดงนิทรรศการทั้งในและต่างประเทศ ผลงานจิตรกรรมไทยที่สร้างสรรค์เป็นที่รู้จักของชาวไทยและชาวต่างประเทศ ผลงานศิลปะที่ วัดร่องขุ่น จังหวัดเชียงราย จึงเป็นการสร้างศิลปะอันล้ำค่าให้แก่จังหวัดเชียงราย มีทั้งงานสถาปัตยกรรม ประติมากรรมปูนปั้น และงานจิตรกรรมไทย ซึ่งเป็นศิลปะไทยประยุกต์สมัยใหม่ สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดเชียงราย ในด้านการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม

1.2) ตำแหน่ง

ตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

1.3) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย – วิจิตรศิลป์ – จิตรกรรมและประติมากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4) เอกลักษณ์

ลักษณะของความเป็นไทยร่วมสมัยประยุกต์ใช้ลายไทยให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวในแนวทาง “พุทธศิลป์”

ภาพที่ 2-12 ภาพอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์และผลงาน (ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563)

1.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

ศิลปิน เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ เกิดวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2498 เป็นจิตรกรไทยมีผลงานจิตรกรรมไทยหลายผลงาน เช่น ภาพจิตรกรรมไทยในอุโบสถวัดพุทธประทีป กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ, เขียนภาพประกอบบทพระราชนิพนธ์ พระมหาชนก และผลงานศิลปะที่ วัดร่องขุ่น ได้รับการยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม ในปี พ.ศ. 2554

1.6) วิธีการสร้างผลงาน

มีรูปแบบผลงานศิลปะหลายประเภท ทั้งงานสถาปัตยกรรม, งานจิตรกรรมไทยที่ทำเป็นผลงานส่วนตัว และประติมากรรมปูนปั้นที่เป็นงานฝีมือของช่างในชุมชน

1.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

- เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการทางด้านศิลปะ–ธรรมะ เป็นวิทยาทานตามสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานของรัฐและเอกชนต่างๆ รวมถึงรายการโทรทัศน์
- มีลูกศิษย์ที่เป็นช่างฝีมือชาวบ้านในจังหวัดเชียงราย ในการสร้างงานปฏิมากรรม และการประดับตกแต่งสถาปัตยกรรม

1.8) วิธีการเผยแพร่

- หอศิลป์ ภายในวัดร่องขุ่น เปิดให้เข้าชมผลงานศิลปะ
- สินค้าประเภทภาพพิมพ์ เสื้อ หนังสือ และการ์ดจำหน่ายในวัดร่องขุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เผยแพร่ความเป็น “พุทธศิลป” และเอกลักษณ์ของศิลปิน ผ่านประติมากรรมและส่วนตกแต่งสถาปัตยกรรมของ วัดร่องขุ่น

2.) จิตรกรรมและประติมากรรม ของอาจารย์ถวัลย์ ดัชนี ที่พิพิธภัณฑ์บ้านดำ

2.1) ความเป็นมา

อ.ถวัลย์ ดัชนี ศิลปินแห่งชาติ ที่มีฝีมือทางด้าน จิตรกรรม ปฏิมากรรม ได้สร้างงานด้านศิลปะไว้มากมาย ทั้งทางด้านภาพเขียน และ ด้านปฏิมากรรม หลายชิ้น ลักษณะ ของ บ้านดำจะเป็นกลุ่มบ้าน ศิลปะแบบล้านนา ทุกหลังทาด้วยสีดำ ซึ่งเป็นที่มาของคำว่า “บ้านดำ”

2.2) ตำแหน่ง

ต.นางแล อ.เมือง จ.เชียงราย

2.3) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย – วิจิตรศิลป์ – จิตรกรรมและประติมากรรม

2.4) เอกลักษณ์

งานศิลปะไทยร่วมสมัยที่ทรงพลังลุ่มลึกและแกร่งกร้าว มีเนื้อหาสาระและท่วงทีที่มีชีวิตวิญญาณของความเป็นการผสมผสานระหว่างแนวปรัชญาตะวันออกและตะวันตก บ้านแต่ละหลังในบ้านดำจะประดับด้วยไม้แกะสลักที่มีลวดลายงดงาม นอกจากไม้แกะสลักแล้วยังประดับด้วยเขาสัตว์ เช่น เขาควาย เขากวาง และยังมีกระดูกสัตว์ เช่น กระดูกช้าง เป็นต้น

ภาพที่ 2-13 ภาพอาจารย์ถวัลย์ ดัชนีและผลงาน (ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563)

2.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

นายถวัลย์ ดัชนี เกิดเมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2482 เป็นผู้นำปรัชญาพุทธศิลป์มาสร้างสรรค์ งานศิลปะไทยร่วมสมัย เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศคณะกรรมการวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห่งชาติ และยังเป็นศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม ปัจจุบันเสียชีวิตเมื่อวันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2557

2.6) วิธีการสร้างผลงาน

มีรูปแบบผลงานศิลปะหลายประเภท ทั้งงาน ประติมากรรม และงานจิตรกรรม

2.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

เป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการประชุมสัมมนาทางศิลปะนานาชาติอยู่เสมอ

2.8) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

- มีผลงานแสดงเดี่ยวและกลุ่มมากมายหลายครั้งทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ผลงานบางส่วนถูกติดตั้งภายในพิพิธภัณฑ์ทั่วประเทศ
- เป็นเอกสารสิ่งพิมพ์ สื่อภาพยนตร์ และรายการโทรทัศน์
- จัดแสดงศิลปะพื้นบ้านในพิพิธภัณฑ์บ้านดำ

3.) หอศิลป์ไตยวนของอาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ

3.1) ความเป็นมา

หอศิลป์ไตยวนก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2548 เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งในอดีต ปัจจุบัน และแบบร่วมสมัยให้กับคนในท้องถิ่นได้ศึกษาเรียนรู้และหาประสบการณ์ อาคารหอศิลป์มีลักษณะเป็นบ้านไทย 2 ชั้น โดยแสดงผลงานของอาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ และเพื่อนศิลปิน

3.2) ตำแหน่ง

250 หมู่ 15 ซอย 3 ถ.ราชโยธา ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย

3.3) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย – วิจิตรศิลป์ – จิตรกรรมและประติมากรรม

3.4) เอกลักษณ์

คือการสร้างสรรค์ผลงานด้วยปากกาลูกลื่นฝนเป็นจุดๆ เล็กๆรวมกัน เป็นผลงานทางพุทธศิลป์ ระหว่างธรรมชาติ และจินตนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2-14 ภาพฉลอง พินิจสุวรรณ และผลงาน (ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563)

3.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

นายฉลอง พินิจสุวรรณ เกิดวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2495 อดีต อาจารย์สอนศิลปะ โรงเรียนพานพิทยาคม, โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์, โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ รวม 28 ปี ปัจจุบัน ศิลปินอิสระ และนักเขียนที่มีชื่อเสียง กับการสร้างสรรค์ลายเส้นด้วยปากกาทั้งภาพ

3.6) วิธีการสร้างผลงาน

มีรูปแบบผลงานศิลปะหลายประเภท จิตกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม วรรณกรรม และดนตรี

3.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

- สอนศิลปะในโรงเรียนมัธยม

3.8) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

- จัดแสดงผลงานใน หอศิลป์ไตยวน
- จำหน่ายสินค้าของที่ระลึก

4.) เครื่องปั้นดินเผาดอยดินแดงของอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ

4.1) ความเป็นมา

เครื่องปั้นดินเผาดอยดินแดงภายในแบ่งเป็นโรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผา ห้องแสดงสินค้าประเภทตกแต่ง ห้องแสดงงานเซรามิคอาร์ตผลงานของ คุณสมลักษณ์ ปันติบุณ ศิลปินผู้ก่อตั้งเครื่องปั้นดินเผาดอยดินแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย - หัตถกรรม – เครื่องปั้นดินเผา

4.3) ตำแหน่ง

49 หมู่ 3 บ้านป่าอ้อ ถ.พหลโยธิน ต.นางแล อ.เมือง จ.เชียงราย

4.4) เอกลักษณ์

เป็นส่วนผสมที่ลงตัวระหว่างความเป็นไทย เสน่ห์ความเป็นญี่ปุ่น และความร่วมสมัยที่สะท้อนชัดถึงวิถีแห่งธรรมชาติ มีทั้งงานเซรามิคที่เป็นข้าวของเครื่องใช้ไปจนถึงการตกแต่งอาคาร เป็นผลงานศิลปะที่แฝงไปด้วยความรู้สึก จินตนาการ และเทคนิคเฉพาะตน โดยใช้วัสดุที่หาได้ง่ายตามท่องถิ่น

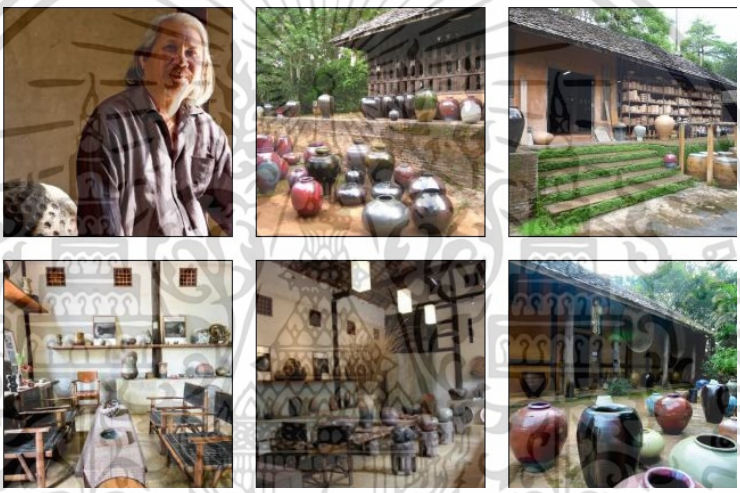

ภาพที่ 2-16 ภาพอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุณและผลงาน (ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563)

4.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

เกิดวันที่ 20 กุมภาพันธุ์ พ.ศ. 2500 โดยเริ่มต้นจากการเรียนจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตภาคพายัพหลังจากจบได้ไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่นด้านเซรามิคกับอาจารย์ Twao Onuma และ Tarouemon Nakagato เป็นเวลา 5 ปี

4.6) วิธีการสร้างผลงาน

วัตถุดิบที่สำคัญที่สุดในการทำเครื่องปั้นดินเผา คือ ดิน โดยดินที่ใช้จะมาจาก 3 จังหวัด คือ เชียงราย เชียงใหม่ และ พะเยา ซึ่งดินจาก 3 แห่งนี้จะให้คุณสมบัติที่ต่างกัน ประกอบด้วย การผสมดิน, การร่อนจนเป็นผงก่อนนำไปขึ้นรูป, การนวดเพื่อปั้นขึ้นรูป การนำไปตาก, การนำไปเผา, การเคลือบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยใช้ผงขี้เถ้าจากวัสดุชนิดต่างๆ จะได้สีที่, ต่างกันและการอบเพื่อให้เกิดลวดลาย หรือทำให้สีที่เคลือบโดดเด่นสวยงามขึ้นจนเสร็จอพร้อมที่จะส่งขาย

4.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

มีโรงงานผลิตที่ช่วยถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนที่สนใจ

4.8) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

- มีห้องจัดแสดงผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะจากเครื่องปั้นดินเผาที่บ้านดอยดินแดง
- ห้องแสดงสินค้า

ภาพที่ 2-17 ภาพการสร้างผลงานเครื่องปั้นเผาดอยดินแดง (ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563)

5.) ผลงานวัสดุจากกระดาษสาของจินนาลักษณ์

5.1) ความเป็นมา

วิสาหกิจชุมชนจินนาลักษณ์ฯ เริ่มมาจากนางจินนาลักษณ์ ชุ่มมงคล คนในท้องถิ่นที่มุ่งมั่นพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้มีคุณค่าทั้งด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม

5.2) รูปแบบ

ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย - หัตถกรรม – กระดาษสา

5.3) ตำแหน่ง

ต.เกาะช้าง อ.แม่สาย จ.เชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4) เอกลักษณ์

เอกลักษณ์ที่โดดเด่นคือการพัฒนารูปแบบกระดาษเพื่อเพิ่มลวดลายและสีสันที่สวยงามมีเอกลักษณ์เฉพาะ แปรรูปกระดาษต่างๆให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ ของใช้ ของตกแต่งภายในของที่ระลึกที่สวยงามและมีคุณภาพด้วยกรรมวิธีการผลิตด้วยฝีมือ

ภาพที่ 2-18 ภาพผลงานจากกระดาษสาของจินนาลักษณ์ ชุ่มมงคล (ที่มา: www.thainorthtour.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563)

5.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

นางจินนาลักษณ์ ชุ่มมงคล ได้อาศัยความรู้ความสามารถจากประสบการณ์ในการผลิตกระดาษปอสาและใบพืชพรรณที่มีคุณภาพให้กับบรรดาผู้ที่มาเลือกซื้อโดยมีการจำหน่ายทั้งในประเทศและส่งออกไปนอกประเทศจนเป็นที่ยอมรับมากว่า 20 ปี

5.6) วิธีการสร้างผลงาน

ใช้กระดาษสาเพื่อประยุกต์เป็นสินค้าต่างๆ

5.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

- โรงงานกระดาษสาชื่อ ‘จินนาลักษณ์” ที่ช่วยถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนที่สนใจ

5.8) วิธีการเผยแพร่องค์ความรู้

- ปางห้าโฮมสเตย์เป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการทำกระดาษสาไปพร้อมกับการเป็นที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว
- สร้างกิจกรรมให้คนภายนอกได้มีสวนร่วมในการสร้าวารรค์ผลงานของตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เปิดให้คนทั่วไปมาศึกษาดูงานเกี่ยวกับขั้นตอนการผลิตกระดาษสาแบบวิธีดั้งเดิมที่ “จินนาลักษณ์” เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- เผยแพร่ในรูปแบบของสินค้าทำมือ เช่นของตกแต่งบ้าน สมุดเป็นต้น

ภาพที่ 2-19 ภาพผลงานจากกระดาษสาและการถ่ายทอด (ที่มา: www.thainorthtour.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563)

6.) ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง

6.1) ความเป็นมา

“เครื่องเคลือบดินเผาเวียงกาหลง” หนึ่งในโบราณวัตถุกลุ่มเครื่องปั้นเดินเผาที่ขึ้นชื่อเรื่องความสวยงามความประณีตของศิลปะการปั้นล้านนาที่ได้สูญหายไปพร้อมกับกาลเวลา ได้ถูกขุดพบใต้ดินบริเวณของ หมู่บ้านทุ่งม่าน จ.เชียงราย จึงได้เกิดความสนใจศึกษาถึงวิธีการดั้งเดิมและสามารถสร้างเคลือบเลือบเวียงกาหลงขึ้นมาได้อีกครั้งหนึ่ง

6.2) ตำแหน่ง

หมู่บ้านทุ่งม่าน ซอยทุ่งม่าน 4 ต.เวียงกาหลง อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย

6.3) รูปแบบ

ประยุคศิลป์ – ศิลปหัตถกรรม – เครื่องปั้นดินเผา

6.4) เอกลักษณ์

ทักษะความชำนาญของช่างในการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบที่มีความ เบาบาง งดงาม และใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีศิลปะการเขียนลายและการเคลือบทับลายที่มีแม่ลายที่มีความโดดเด่น รวมไปถึงกรรมวิธีในการเผาให้เกิดผิวแตกลายงาที่สวยงาม แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ การผลิตด้านการอนุรักษ์, การผลิตด้านศิลปะร่วมสมัย,การผลิตงานนูนต่ำและลอยตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2-20 เครื่องเคลือบเวียงกาหลงและครูทัน ธิจิตตัง (ที่มา: สำนักศิลปะวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2563)

6.5) ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้

ครูทัน ธิจิตตัง เกิดวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2500 ได้ทดลองผลิตเครื่องเคลือบโดยใช้วัตถุดิบที่หาได้ในพื้นที่จนกระทั่ง สล่าหรือครูช่างทัน มีประสบการณ์ด้านการผลิตเครื่องเคลือบดินเผาเวียงกาหลงมา ในปี พ.ศ.2546 สล่าทัน ได้ศึกษาค้นคว้ากรรมวิธีที่จะผลิตเครื่องเคลือบให้มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับเครื่องดั้งเดิม จนได้รับรางวัลมากมาย

6.6) วิธีการสร้างผลงาน

เริ่มต้นด้วนการการปั้นดินให้เป็นรูปทรง ของถ้วย ชาม ไห แจกัน บนแป้นหมุน เป็นต้น, การเขียนลายตามแบบฉบับของเวียงกาหลง, การเผาเคลือบโดยใช้เตาเผาเครื่องปั้นดินเผาเวียงกาหลงเป็นเตาชนิดลมร้อนตรง

ภาพที่ 2-21 ภาพการปั้นการเขียนลาย การเตาเผาและการสอนรำในโรงเรียน

(ที่มา: เพจเฟสบุ๊คเครื่องเคลือบเวียงกาหลง. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.7) วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้

- มีการสอนจากครูสล่าให้กับคนที่สนใจภายในชุมชน ในวิธีการปั้นดิน การใช้เตาในการเผาเคลือบเพื่อสร้างผลงานจริง
- มีการสอนการเขียนลายลงไปในหลักสูตรวิชาศิลปะของโรงเรียนในชุมชนในการใช้ดินสอพู่กัน ฝึกเขียนแม่ลาย การปั้นลาย การรำ และการนำมาประยุกต์ใช้
- ปัจจุบันได้มีการนำเอาแม่ลายหลักของลายเวียงกาหลงไปพัฒนาออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอน รวมถึงเป็นท่ารำที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชุมชน

6.8) วิธีการเผยแพร่

- ผลิตเป็นสินค้าต่างๆที่มีการทำเครื่องเคลือบ 70% ยังรักษารูปแบบดั้งเดิมไว้ ส่วนอีก 30% เป็นการประยุกต์รูปแบบใหม่เช่น กาน้ำชา, แก้วน้ำ, จานข้าว และของตกแต่งบ้านทั่วไป นำมาออกแสดง และจัดจำหน่ายตามหน้าร้าน แกลลอรี่ หรือนิทรรศการต่างๆ
- เป็นวิทยากรวิชาเครื่องปั้นดินเผาเวียงกาหลงให้กับโรงเรียนต่างๆ ในอำเภอเวียงป่าเป้า
- เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา นักวิชาการ และกลุ่มคนที่สนใจทั่วไปเกี่ยวกับ เครื่องปั้นดินเผาเวียงกาหลง

จากการหาข้อมูลในรายละเอียดของศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบ ข้อมูลที่พบนั้นยังถือเป็นเพียงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นส่วนหนึ่งในศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในจังหวัดเชียงราย แต่ก็สามารถทำให้สามารถจำแนกประเภทของศิลปะวัฒนธรรมออกมาเป็นกลุ่มได้ตามลักษณะการทำงานหรือวัสดุที่ใช้ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 1.) งานจิตรกรรมและงานประติมากรรม 2.) งานสิ่งทอ 3.) งานไม้ 4.) งานเครื่องปั้นดินเผา 5.) งานกระดาษ 6.) การแสดงเช่นการฟ้อนและการรำ 7.) ดนตรี เพื่อให้ครอบคลุมถึงศิลปวัฒนธรรมอื่นๆที่ยังไม่พบข้อมูลหรือเป็นที่รู้จัก ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบองค์ประกอบภายในโครงการ

2.5 สถานการณ์ที่มีผลต่อศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย

2.5.1 การเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมมีมากมายทั้งปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี ศาสนา อุดมการณ์ ความเชื่อ รวมทั้งปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยต่างๆเหล่านี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยมหรือแนวความคิดที่บุคคลหรือสังคมยึดถือในสังคม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นได้แบบค่อยเป็นค่อยไปหรืออาจเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง จนกลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ที่แตกต่างจากวัฒนธรรมเดิม และเกิดความไม่สมดุลของวัฒนธรรมขึ้นในสังคม ส่งผลกระทบในเชิงบวก เช่น ความสะดวกสบายที่มีมากขึ้น เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งจังหวัดเชียงราย ปัจจุบันถือว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการพัฒนาอยู่อย่างต่อเนื่องประกอบกับยุคสมัยปัจจุบันที่มีวัฒนธรรมจากภายนอกหลั่งไหลเข้ามาในจังหวัดเชียงรายอย่างรวดเร็วนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการกระตุ้นและสร้างการตระหนักรู้ถึงคุณค่าของต้นทุนทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของจังหวัดเชียงราย การออกแบบองค์ประกอบและพื้นที่ใช้สอยในโครงการจึงต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์องค์ความรู้ดั่งเดิมไว้เพื่อนำมาใช้การพัฒนาองค์ความรู้ให้เท่าทันสมัยปัจจุบัน

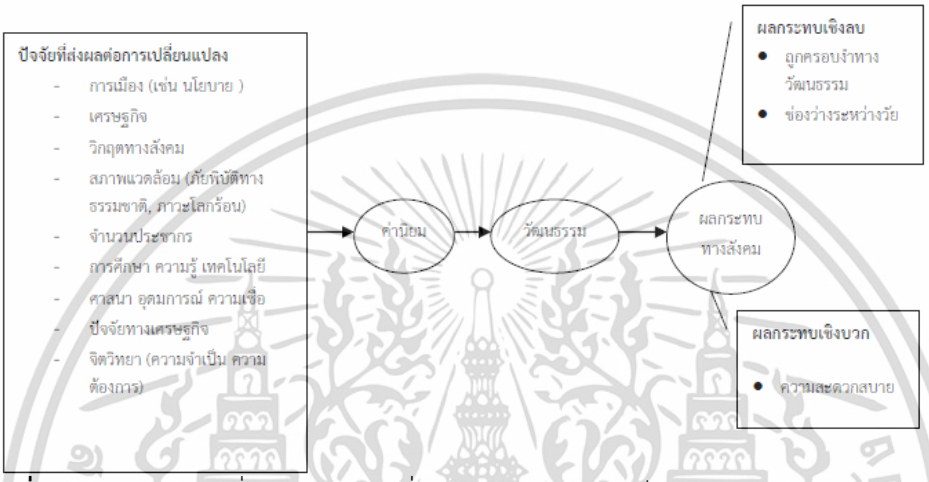

ภาพที่ 2-22 ภาพปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (ที่มา: กรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย(พ.ศ.2560 – 2564). สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2563)

2.5.2 ขาดการปฏิสัมพันธุ์ร่วมกัน

สาเหตุหนึ่งเกิดขึ้นเมื่อสภาพแวดล้อมของชุมชนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้คนประชาชนในจังหวัดจึงแยกย้ายกันไปเพื่อประกอบอาชีพของตนเอง ซึ่งบางส่วนได้เดินทางไปทำมาหากินที่ต่างถิ่น หรือวิ่งเข้าหาชุมชนเมืองจึงทำให้เกิดการสร้างอาชีพที่ไม่ได้เชื่อมโยงกับความถนัดเดิม แหล่งทรัพยากรบริบทเดิมของชุมชนไปจนถึงศิลปวัฒนธรรมที่เคยเป็นรากเหง้าที่แตกต่างกันของแต่ละชุมชน ทำให้บทบาทของการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมลดลง ถึงแม้จะยังมีบางคน หรือบางกลุ่มคน ที่ยังคงพยายามเรียนรู้สร้างอาชีพโดยอาศัยศิลปวัฒนธรรมที่ถือเป็นทุนทางวัฒนธรรม มาพัฒนาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพรอง

หากสังคมยังประสบปัญหาความห่างเหินของปฏิสัมพันธ์ก็จะส่งผลให้ศิลปวัฒนธรรมเหล่านั้นขาดการรับรู้จากคนในสังคมทำให้การให้คุณค่าและมูลค่าลดลงตามไปด้วย และทำให้พัฒนาตนเองได้ยาก ทั้งคนที่เป็นผู้ถ่ายทอดและผู้ที่สนใจ ก็จะลดจำนวนลงไปเรื่อยๆ เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3 ระยะห่างระหว่างผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้กับคนทั่วไป

เนื่องจากสถานที่ที่เป็นที่ถ่ายทอดองค์ความรู้หรือแหล่งศิลปวัฒนธรรมมักจะเป็นที่อยู่อาศัยหรือในบริเวณชุมชนใกล้เคียง ซึ่งมักจะอยู่นอกเมืองหรือไกลผู้คน ทำให้ ให้ผู้ที่สนใจได้เข้าชม แม้บางท่านจะได้ทำการถ่ายทอดและเผยแพร่ในรูปแบบของตัวเอง สถานที่เหล่านั้นส่วนใหญ่เป็นบ้านของผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้เองหรือบริเวณชุมชนใกล้เคียง แต่ยังมีข้อจำกัดเป็นระยะทางที่ทำให้เกิดระยะห่างของแหล่งศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบ ส่งผลถึงความสะดวกในการเข้าถึง ระยะเวลาในการเดินทาง ความต่อเนื่องจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งและตอบโจทย์เพียงความต้องการที่ชี้เฉพาะเท่านั้น ทำให้การถ่ายทอดองค์ความรู้ในภาพรวมนั้นถูกจำกัดพื้นที่ จึงทำให้การเผยแพร่และการแลกเปลี่ยนกันระหว่างองค์ความรู้เป็นไปได้อย่างไม่ทั่วถึง

2.5.4 สินค้าที่มาจากศิลปวัฒนธรรม

สาเหตุหนึ่งที่เรามักพบสินค้าที่เป็นศิลปัฒนธรรม เช่น งานหัตถกรรม จักสาน เครื่องปั้นดินเผา มีราคาถูก ขาดเอกลักษณ์และพบเห็นได้ทั่วไปในจังหวัด เนื่องจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม จึงเกิดการมองข้ามต้นทุนทางวัฒนธรรมทำให้ไม่ได้รับการพัฒนาต่อยอดหรือประยุกต์เพิ่มมูลค่าให้เหมาะสมกับยุคสมัยและผู้คนทั่วไปเมื่อเห็นว่ารูปลักษณ์หรือการใช้งานไม่เหมาะสมกับวิถีชีวิตในปัจจุบันจึงให้มูลค่าของสินค้าลดลงไม่เหมาะสมกับคุณค่า ส่งผลต่อทัศนคติที่เหินห่างต่อผลงานศิลปะของคนในจังหวัด

เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนี้ประกอบกับปัญหาความสัมพันธ์และความเหินห่างของคนในชุมชนเนื่องจากองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมนั้นมักจะหยุดอยู่กับผู้สูงอายุในจังหวัด จึงต้องอาศัยคนรุ่นใหม่เข้ามาพัฒนา แต่ก็มีคนรุ่นใหม่น้อยคนนักที่จะกลับมาพัฒนาศิลปวัฒนธรรมที่เป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัด เนื่องจากไม่สามารถต้านทานกระแสทัศคติของคนในจังหวัดที่มีต่อศิลปะได้

2.5.5 สถานการณ์สังคมผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงราย

จากข้อมูลทำให้ทราบว่าศิลปิน ปราชญ์ชาวบ้านหรือครูสล่า (ครูช่างฝีมือ) หรืออาจจะเรียกได้ ว่าเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ของศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบนั้นส่วนใหญ่ล้วนเป็นผู้สูงอายุ[1] หรือใกล้เคียง ประกอบกับเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของไทยที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 3 – 4 ทศวรรษที่ผ่านมากับปัจจุบันจังหวัดเชียงรายยังประสบปัญหาของการเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยอย่างสมบูรณ์[2] ซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ในลำดับที่ 11 เทียบจากจำนวนผู้สูงอายุและเนื่องจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปทำให้เกิด

[1] ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เรียกว่า “ผู้สูงอายุ” กำหนดเป็นมาตรฐานเดียวกันโดยองค์การสหประชาชาติ ในปี 2525. ส่วนอนามัยผู้สูงอายุ. สำนักงานส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณะสุข. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2563

[2] สังคมผู้สูงวัยหรือผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ คือ เมื่อประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 20 ของประชากรทั้งประเทศ. สำนักงานวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาความสัมพันธ์ที่เริ่มถูกทิ้งห่างระหว่างคนรุ่นใหม่กับผู้สูงอายุ ซึ่งเกิดจากอัตราการเกิดเกิดที่ลดลงและผู้สูงอายุมีอายุที่ยืนขึ้น

ซึ่งอาจตีความได้ว่าจะมีประชากรรุ่นใหม่น้อยลงเรื่อยๆ เมื่อประกอบกับปัญหาความสัมพันธ์และความเหินห่างที่คนรุ่นใหม่มีความนิยมในการเข้าไปประกอบอาชีพในเมืองใหญ่จึงทำให้ไม่เกิดการส่งต่อภูมิปัญญาเหล่านั้นต่อไป จากการศึกษาพบว่าการที่ประชากรไทยมีชีวิตยืนยาวขึ้น ไม่ได้หมายถึงประชากรผู้สูงอายุมีสุขภาพดีขึ้น แต่ว่าช่วงชีวิตที่ยืนยาวขึ้นนั้น จะเป็นช่วงชีวิตที่มีการเจ็บป่วยเพิ่มขึ้นอย่างเป็นลำดับด้วย ซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงที่องค์ความรู้เหล่านั้นจะสูญหายไปพร้อมกับอายุขัยของผู้สูงอายุ

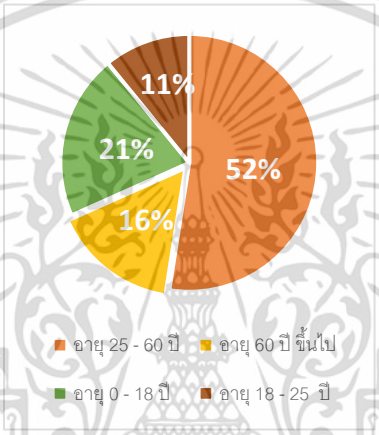

ภาพที่ 2-23 แผนภูมิแสดงสัดส่วนประชากรจังหวัดเชียงราย จำแนกตามช่วงอายุ. 2563

จากวัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อเป็นแหล่งอนุรักษ์และสืบสาน การรวบรวมผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ถ่ายทอดไปสู่ผู้ที่สนใจ จึงถือเป็นตัวกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนเฒ่าคนแก่หรือผู้สูงอายุกับคนรุ่นใหม่ในจังหวัดเชียงราย ซึ่งจะสามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้สูงอายุเรื่อง ความต้องการทางด้านสังคม – เศรษฐกิจของผู้สูงอายุ (สำนักงานส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณะสุข. สืบค้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2563) ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญหนึ่งในสามข้อร่วมกับความต้องการทางด้านร่างกายของผู้สูงอายุและความต้องการทางด้านจิตใจของผู้สูงอายุ ซึ้งมีเนื้อหาภายใน 7 ข้อคือ 1. ต้องการได้รับความสนใจจากผู้อื่น 2. ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว สังคมและหมู่คณะ 3. ต้องการช่วยเหลือสังคมและมีบทบาทในสังคมตามความถนัด 4. ต้องการการสนับสนุน ช่วยเหลือจากครอบครัว และสังคมทั้งทางด้านความเป็นอยู่รายได้บริการจากรัฐ 5. ต้องการมีชีวิตร่วมในชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนและสังคม 6. ต้องการลดการพึ่งพาคนอื่นให้น้อยลง ไม่ต้องการความเมตตาสงสาร (ที่แสดงออกโดยตรง 7. ต้องการการประกันรายได้และประกันความชราภาพ เพื่อให้โครงการได้เป็นส่วนหนึ่งในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ในประเด็นสังคมผู้สูงอายุการจ้างงานผู้สูงอายุที่มีทักษะ ประสบการณ์และศักยภาพ จึงจะสามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุได้ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การ สร้างรายได้ สร้างสังคม มีกิจกรรม สร้างความภาคภูมิใจ และเป็นการใช้ศักยภาพหนึ่งของผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงรายซึ่งก็คือองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการผู้สูงอายุรู้สึกว่าพวกเขายังมีประโยชน์กับสังคมยังช่วยเรื่องสุขภาพจิตและจะช่วยชะลอการเสื่อมสภาพของร่างกายและสมอง

2.5.6 การท่องเที่ยว

การเติบโตของการท่องเที่ยวเมืองรอง สำหรับการท่องเที่ยวในเมืองหลักปี 2561 มียอดนักท่องเที่ยวรวม 212 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วน 70.24% ของทั้งประเทศ ส่วนการท่องเที่ยวในเมืองรอง 90 ล้านคน คิดเป็น 29.76% สร้างรายได้ 2.66 แสนล้านบาท ซึ่งจังหวัดเชียงรายถือเป็นเมืองรองที่มีผู้เยี่ยมเยือนมากที่สุดเป็นอันดับสาม และเป็นเมืองรองที่สร้างรายได้สูงสุดอันดับหนึ่ง (กองเศรษฐกิจการม่องเที่ยวและกีฬา. 2562) ขณะเดียวกันนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอต่างๆ ตั้งแต่การลดหย่อนภาษีแก่นักท่องเที่ยว การยกเว้นภาษีกรณีจัดอบรมสัมมนาในจังหวัดเมืองรอง การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองรองต่างๆของรัฐบาล ส่งผลให้นักท่องที่ยวมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

กระแสการท่องเที่ยวที่กำลังได้รับความนิยมปัจจุบัน (ดร.ชินาวุธ ชินะประยูร ผู้อำนวยการสถาบันส่งสริมวิสหจดิจิทัลเริ่มต้น. 2561) ซึ่งมีบางประเด็นที่สอดคล้องกับศักยภาพของจังหวัดและการใช้จุดเด่นในด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดในการดึงดูดนักท่องเที่ยว

ข้อที่ 1 MEANINGFUL TRAVEL : เที่ยวแบบเปี่ยมความหมาย การท่องเที่ยวที่มากกว่าการท่องเที่ยว โดยเป็นการท่องเที่ยวที่คืนกลับสู่สังคม เช่น ท่องเที่ยวชุมชนแล้วสร้างกำไรคืนกับคนในชุมชน

ข้อที่ 2 FOOD ATTRACTION : ดึงดูดด้วยอาหาร จากการที่อาหารจะกลายเป็นจุดที่ดึงดูดความสนใจ ซึ่งจังหวัดเชียงรายก็มีอาหารพื้นเมืองที่เป็นเอกลักษณ์เช่นกัน

ซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์โดยจะต้องรู้ว่ามาจากไหน

ข้อที่ 3 THE REBORN OF THE RIVER : ชุบชีวิตสายน้ำ จากเทรนด์การท่องเที่ยวที่อยู่กับสายน้ำได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจังหวัดเชียงรายก็มีแม่นำสายหลักที่ตัดผ่านในบริเวณเมืองเชียงรายชื่อว่า “น้ำกก” ซึ่งมีความสวยงามเฉพาะตัว ทำให้บริเวณที่สามารถเข้าถึงหรือมองเห็นแม่น้ำได้นั้นอาจจะมีผลต่อการเลือกย่านและพื้นที่โครงการ

ข้อที่ 5 LOCAL IS NEW LUXURY : บ้านๆ คือความหรูหรา ทั้งนี้การท่องเที่ยวแบบท้องถิ่นที่ไม่ใช่ การท่องเที่ยวนอกกระแส แต่เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่สนใจเลือกมองหา และเป็นประสบการณ์ที่มีความหมาย มีคุณค่า

ข้อที่ 6 CONNECT TO DISCONNECT : เปิดโลกใบใหม่ ปิดโลกใบเดิม ทำให้เกิดเห็นแนวโน้มนักท่องเที่ยวต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากอินเตอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย ซึ่งสอดคล้องกับการซึมซับและเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมซึ่งเป็นเชิงปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่ 9 CALL ME GLOCAL : ชาวโลก + ชาวบ้าน สำหรับ Glocal ที่มาจากคำว่า "Global + Local" โดยการท่องเที่ยวแบบบ้านๆ ที่เป็นของหรูหราและเป็นเทรนด์หลัก เช่นการร่วมทำกิจกรรมกับคนท้องถิ่น

จากกระแสการท่องเที่ยวทั้งหมดทำให้ได้เห็นภาพรวมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ ที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับของชุมชน ได้ร่วมทำกิจกรรมและสัมผัสวิถีชีวิตของชุมชนแบบใกล้ชิด เพื่อสร้างประสบการณ์ และได้รับคุณค่าใหม่ โดยการท่องเที่ยวชุมชนที่กำลังเติบโตจึงส่งผลต่อเนื่องกับทั้ง ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นไปจนถึงกลุ่มอาหารท้องถิ่นทำให้ข้อมูลเหล่านี้มีความสำคัญต่อการสนับสนุนวัตถุประสงค์ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวของโครงการและการวิเคราะห์องค์ประกอบและผู้ใช้งานในโครงการเพื่อตอบรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อจุดประสงค์หนึ่งในการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญของจังหวัดเชียงราย

2.5.7 ปัญหามลภาวะฝุ่นควันจากการเผา

สถานการณ์ปัญหาหมอกควัน[3]และไฟป่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคเหนืออย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เมื่อเทียบ PM10 เฉลี่ย 24 ชั่วโมงเกินมาตรฐานกรมควบคุมมลพิษ (120 มคก./ลบม.) พบว่าจังหวัดเชียงรายมีจำนวนเกินมาตรฐานร่วมกับอีก 8 จังหวัดในภาคเหนือ โดยเริ่มมีความรุนแรงในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายนซึ่งสาเหตุมาจากการเกิดโดยธรรมชาติและจากมนุษย์ (กระทรวงทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมทั้งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในพื้นที่ ปัจจุบันได้การกำหนดวันห้ามเผาและวันที่อนุญาติให้เผา แต่สิ่งที่สำคัญมากกว่าคือการสร้างความตระหนักรู้ให้กับประชาชนในจังหวัด

[3] หมอกควันเกิดจากการรวมตัวของฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอนหรือที่เรียกว่า PM 10 และ PM 2.5 โดยกระทรวงทรพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. สืบค้นเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

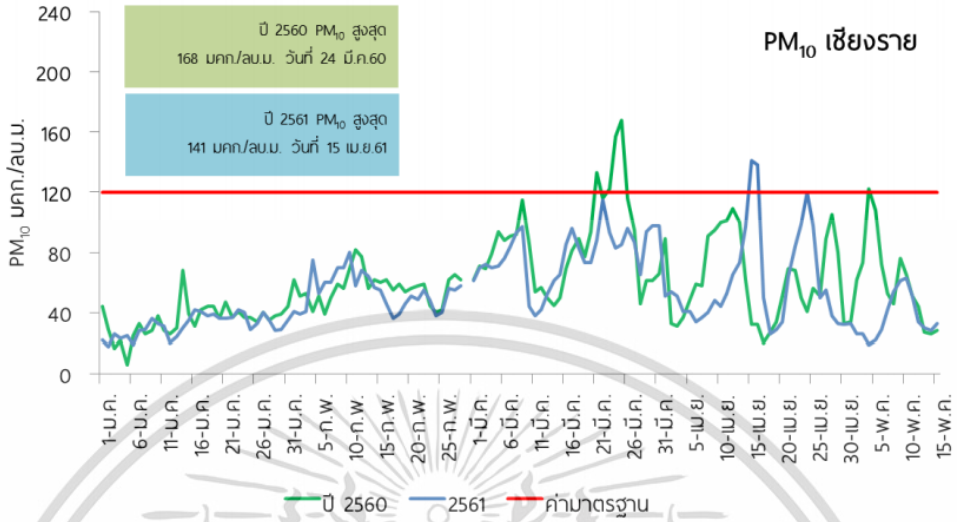

ภาพที่ 2-24 ภาพ PM 10 ที่เกินค่ามาตรฐานของจังหวัดเชียงราย (ที่มา: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2561)

2.5.8 ปัญหาขยะ (สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงราย. 2559)

เนื่องจากการท่องเที่ยว และมีสังคมเมืองที่มีการขยายตัวสูงตามจำนวนที่ประชากรเพิ่มขึ้น และการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการบริโภคเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น ซึ่งควรได้รับการแก้ไข เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในอนาคต เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ขยะ พบว่า ในปี 2559 จังหวัดเชียงรายมีอัตราการเกิดขยะเฉลี่ย 0.3 ตัน/คน/ปี น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ซึ่งมีค่าอยู่ที่ 0.4 ตัน/คน/ปี พบว่ามีหลายโครงการในจังหวัดเชียงรายที่ดำเนินการเรื่องปัญหาขยะ แต่จังหวัดเชียงรายก็ยังมีปัญหาขยะสะสมเพิ่มขึ้น สิ่งสำคัญคือการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในการเข้าใจคุณค่าของสิ่งเหลือใช้ต่างๆ

ปัญหาขยะที่พบในจังหวัดเชียงรายส่งผลต่อการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจไปจนถึงคุณภาพชีวิตของคนในจังหวัด เนื่องจากโครงการ “ศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย” มีจุดประสงค์ในการส่งเสริมสนับสนุนในการศึกษาองค์ความรู้ สร้างความเข้าใจ ให้กับประชาชนในเรื่องการใช้วัสดุท้องถิ่น และการถ่ายทอดศิลวัฒนธรรมในการผลิตผลงาน ให้ประชาชนได้มีความรู้ในการประยุกต์ใช้วัสดุจากธรรมชาติหรือของเหลือใช้ในการสร้างประโยชน์เพื่อจัดแสดงหรือเป็นสินค้ารวมทั้งเป็นตัวอย่างในการแยกขยะที่เกิดจากกิจกรรมภายในโครงการเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับคนในชุมชน เมื่อสามารถลดปัญนาของขยะในจังหวัดได้ ภาพลักษณ์ของขังหวัดจะดีขึ้นและจะมีส่วนช่วยส่งเสริมจุดประสงค์ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวของโครงการในลำดับถัดมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาสถานการณ์ต่าๆงที่มีผลต่อศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย ปัญหาต่างๆที่พบนั้นจะถูกนำไปใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบองค์ประกอบ พื้นใช้สอยของอาคาร ไปจนถึงองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม และงานระบบประกอบอาคารเพื่อให้สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันด้วยวิธีการทางสถาปัตยกรรม

2.6 แนวคิดที่เกี่ยวข้องในการออกแบบโครงการ

2.6.1แนวคิดในการออกแบบพื้นที่เรียนรู้เพื่อการสืบสานศิลปวัฒนธรรม

1.) กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม[4]

1.1) ควรสร้างการไหลเวียนของผู้ถูกถ่ายทอดโดยที่พื้นที่ภายในสามารถ เปลี่ยนแปลงได้

1.2) เน้นการถ่ายทอดความรู้ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต มีการผสมผสานเนื้อหาให้ปฏิบัติตาม

1.3) สภาพแวดล้อมภายในควรปรับเปลี่ยนได้และอเนกประสงค์ต่อการใช้สอยพื้นที่

1.4) เน้นปฏิสัมพันธุ์กันระหว่างผู้ถ่ายทอดและผู้รับองค์ความรู้

2.) สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม

2.1) ลำดับขั้นตอนการถ่ายทอดโดย ศิลปิน ปราชญ์ขาวบ้าน ครูสล่า หรือผู้รู้ การลำดับความเข้าใจในเนื้อหา ลำดับขั้นตอน จะสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้กับผู้รับ

2.2) บทบาทระหว่างผู้ถ่ายทอดและผู้รับองค์ความรู้ เป็นการทำงานจากการร่วมมือกันของบุคคล 2 กลุ่ม คือ ผู้ถ่ายทอดซึ่งเป็นบุคคลผู้เป็นเจ้าขององค์ความรู้เดิมและผู้รับซึ่งเป็นผู้นำสถานการณ์ใหม่เข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งการกำหนดบทบาทของทั้งสองจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนและกระบวนการเรียนรู้กับทั้งสองฝ่าย

2.3) สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ เป็นพื้นที่ที่เอื้อให้เกิดลักษณะกระบวนการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม สภาพแวด้อมมีผลอย่างมากที่จะกระตุ้นให้เกิดกิจกรรม

3.) รูปแบบของการถ่ายทอด[5]

3.1) การถ่ายทอดแบบความรู้ควบคุมชี้นำ (Directing)

ผู้ถ่ายทอดจะเป็นผู้นำความรู้มาให้กับผู้ถูกถ่ายทอด ซึ่งผู้ถูกถ่ายทอดจะได้รับข้อมูลในทางเดียวและเรียนรู้ภายใต้กรอบปฏิบัติกิจกรรม

---

[4] จากวิทยานิพนธ์เรื่อง พื้นที่สภาพแวดล้อมภายในศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม .ปาริฉัตร หนูเซ่ง. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัฒฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน. 23 มิถุนายน 2563

[5] รูปแบบการถ่ายทอดใน “จิตวิทยาการเรียนรู้” จากการศึกษาของ บรันเดจ และแม็คเกอร์เรเซอร์ (Brundage & Mackeracher,1980). ม.ป.ป. 23 มิถุนยน 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี

ผู้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ความรู้ได้ในเวลารวดเร็วและลดระยะเวลาของกระบวนการเรียนรู้

ข้อเสีย

ผู้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้จะขาดกการปฏิสัมพันธุ์กับผู้ถ่ายทอดโดยสิ้นเชิงและขาดความปฏิสัมพันธุ์กับผู้ถูกถ่ายทอดด้วยกัน

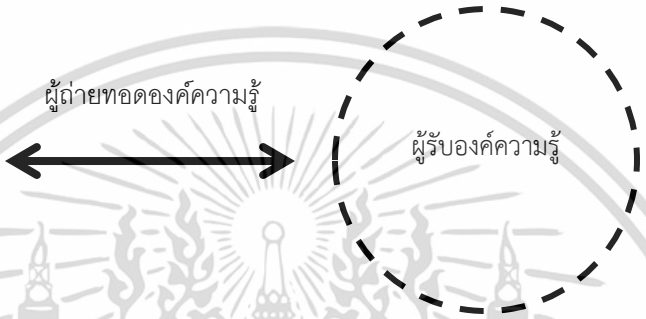

ภาพที่ 2-25 ภาพการถ่ายทอดความรู้แบบควบคุมชี้นำ (Directing)

3.2) การถ่ายทอดความรู้แบบอำนวยความสะดวก (Facilitating)

องค์ความรู้เริ่มต้นขึ้นโดยตัวของผู้ถูกถ่ายทอด กล่าวได้ว่าผู้รับการถ่ายทอดมีกระบวนการที่สร้างความรู้นั้นด้วยตนเองและนำมาแลกเปลี่ยนกับผู้ถ่ายทอดเพื่อเพิ่มขอบข่ายของความรู้ ทำให้เกิดปฏิสัมพันธุ์ระหว่างผู้ถ่ายทอดและผู้ถูกถ่ายทอดองค์ความรู้ของผู้ถ่ายทอด ช่วยเสริมให้กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้ถูกถ่ายทอดสนใจมีภาพชัดเจนขึ้นและสามารถทำความเข้าใจง่ายขึ้น เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ถ่ายทอดและผู้ถูกถ่ายทอด ซึ่งจะได้องค์ความรู้ดั้งเดิมที่ถูกส่งต่อมาจากผู้ถ่ายทอดและเกิดความเป็นไปได้ใหม่ๆเมื่อเกิดกระบวนการเรียนรู้ในผู้ถูกถ่ายทอด

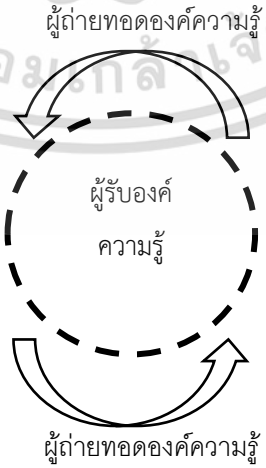

ภาพที่ 2-26 ภาพการถ่ายทอดความรู้แบบอำนวยความรู้สะดวก (Facilitating)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3) การถ่ายทอดความรู้แบบร่วมมือกัน (Collaborating)

ถ่ายทอดลักษณะนี้คือบทบาทภายในกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งจะเท่ากันระหว่างผู้ถ่ายทอดกับผู้เข้ารับการถ่ายทอด กล่าวได้ผู้ว่าถ่ายทอดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ความรู้จึงมาจากทั้งสองทิศทางคือความต้องการในแง่ของผู้ถูกถ่ายทอดประสบการณ์องค์ความรู้เดิมของผู้ถูกถ่ายทอดเป็นครึ่งหนึ่งและอีกครึ่งหนึ่งมาจากผู้ถูกถ่ายทอด

ข้อดี

- ทำให้เกิดปฏิสัมพันธุ์ระหว่างผู้ถ่ายทอดและผู้ถูกถ่ายทอด
- เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ถ่ายทอดและผู้ถูกถ่ายทอด
- เกิดความเท่าเทียมกัน

ข้อเสีย

- ความสำคัญขององค์ความรู้ดั่งเดิมและผู้ถ่ายทอดที่ถูกลดบทบาท
- ยิ่งเพิ่มจำนวนของผู้ถูกถ่ายทอดประสิทธิภาพของผู้ถ่ายทอดจะยิ่งลดลง

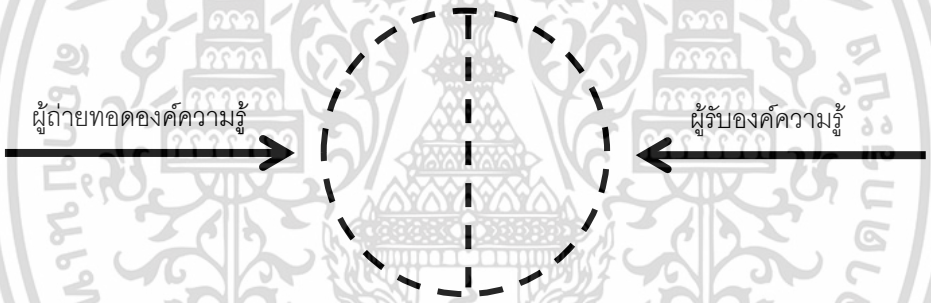

ภาพที่ 2-27 ภาพการถ่ายทอดความรู้ร่วมมือมือกัน (Collaborating)

2.6.2 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่พัฒนาศิลปวัฒนธรรม

1.) แนวคิดในการใช้ความคิดสร้างสรรค์และการต่อยอดของศิลปวัฒนธรรม

หลักการสำคัญคือ การพัฒนาภาคการผลิตสินค้าและบริการ บนพื้นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการใช้กระบวนการคิดเพื่อเพิ่มมูลค่า ซึ่งจำเป็นต้องมีการส่งเสริมต่อเนื่องไปสู่การศึกษาวิจัยและพัฒนาในเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจเฉพาะด้านที่ต้องเชื่อมโยงเข้ากับการส่งเสริมและพัฒนากลไกเรื่องของทุนทั้งทุนทางการเงินและทุนทางวัฒนธรรม

ผลักดันอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ (Creative industry)อันเป็นเป้าหมายของการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจบนพื้นฐานของความคิดสร้างสรรค์ (Creative Economy) สิ่งที่สำคัญคือการพัฒนาบุคคลากรตอบสนองภาคการผลิตและบริการทั้งในระดับวิชาชีพและผู้ประกอบการให้มีความคิดสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยทุน 5 ประการได้แก่

ก.) ทุนมนุษย์ (Human Capital)

ข.) ทุนสังคม (Social Capital)

ค.) ทุนวัฒนธรรม (Cultural Capital)

ง.) ทุนเทคโนโลยี (Technology Capital)

จ.) ทุนโครงสร้างสนับสนุน (infrastructure Capital)

เริ่มจากการนำศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมหรือที่เรียกว่า ทุนทางวัฒนธรรม ทั้งทุนที่เป็นภูมิปัญญามรดกตกทอดของคนในพื้นที่ต่างๆที่มีอัตลักษณ์ความเป็นไทยมาพัฒนาต่อยอดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เกิดการผลิตเป็นสินค้าศิลปวัฒนธรรมและวัฒนธรรมร่วมสมัยที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ

1.1.) การนำศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิม (ทุนทางวัฒนธรรม) มาพัฒนางานวิจัย/นวัตกรรม โดยนำเอาศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมที่มีอยู่ในจังหวัด มาวิจัยลพัฒนา ให้เกิดเป็นคลังความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และสามารถนำคลังความรู้นั้น ไปเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานในอนาคต

1.2.) การนำศิลปวัฒนธรรม (ทุนทางวัฒนธรรม) มาบริหารอย่างไรให้เข้มแข็งสามารถต่อสู้กับการไหลบ่าทางวัฒนธรรมจากประเทศอื่นๆได้ภายใต้กระแสโลกาภิวัฒน์ในปัจจุบัน

1.3.) การนำศิลปวัฒนธรรม (ทุนทางวัฒนธรรม) นำมาพัฒนาสร้างสรรค์ ออกแบบ จนกลายเป็นสินค้าทางศิลปวัฒนธรรม ที่มีค่านิยมไทยอยู่ในตัวสินค้าหรืองานศิลปวัฒนธรรมกลายเป็นสิ่งที่เมื่อผู้ใดพบเห็น ก็จะรู้ว่านี้คือศิลปวัฒนธรรมของไทยหรือของจังหวัดเชียงราย

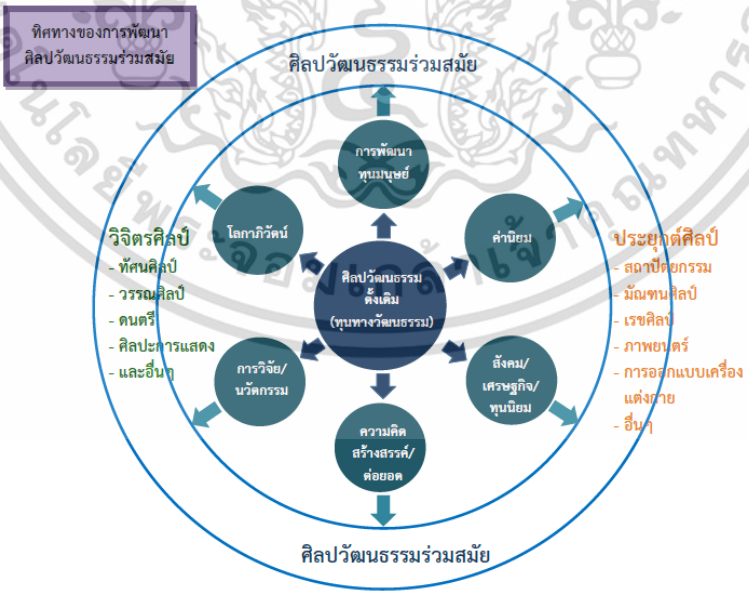

ภาพที่ 2-28 ภาพแผนวงจรการพัฒาด้านศิลปวัฒนธรรม ที่มา: สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย.

สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.) การใช้ศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าทางเสรษฐกิจและสังคมของชุมชนต่อไป โดยมีแนวคิดจากฐานภูมิสังคม[6] ดังนี้

2.1.) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) เกิดจากสถานที่ (Site) หรือเหตุการณ์ (Events)

2.2.) สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ความสะดวกสบายทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปถึงได้อย่างรวดเร็วปลอดภัย สะดวกสบาย ดังนั้นการสร้างปัจจัยพื้นฐาน (Construction of Fundamental) ที่สำคัญต้องมีเบื้องต้นเช่น ระบบขนส่ง ระบบสื่อสาร ระบบสาธาณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา จำเป็นอย่างยิ่งในแหล่งท่องเที่ยว

2.3.) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีระบบการขนส่ง (Transportation) ซึ่งประกอบด้วยเส้นทาง ยานพาหนะ สถานีขนส่ง และผู้ประกอบการการขนส่ง เพื่อลำเลียงคนไปยังจุดหมายปลายทาง

3.) หลักการออกแบบพื้นที่สร้างสรรค์ (Katja Thoring. Et.al. 2018)

ประเภทของพื้นที่สร้างสรรค์

3.1) พื้นที่ส่วนตัว (PERSONAL SPACE) คือพื้นที่ที่สามารถมีสมาธิจดจ่อกับงานได้ ลดการถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้ารอบข้าง

3.2) พื้นที่ทำงานร่วมกัน (COLLABORATION SPACE) คือพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมกันทำผลงาน ทำกิจกรรม พูดคุยกัน ประชุม หรือสอน เป็นต้น

3.3) พื้นที่สำหรับการนำเสนอ (PRESENTATION SPACE) คือพื้นที่สำหรับการแลกเปลี่ยน นำเสนอ องค์ความรู้ แนวคิด และผลงาน ในรูปแบบทิศทางเดียว เช่น การนำเสนอ หรือนิทรรศการ

3.4) พื้นที่สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน (MAKING SPACE) คือพื้นที่สำหรับสร้างงาน เปิดโอกาสให้เกิดการทดลอง สามารถเล่น เสียงดัง และเลอะเทอะได้

3.5) พื้นที่ว่าง (INTERMISSION SPACE) คือพื้นที่สำหรับเชื่อมต่อกับพื้นที่ประเภทอื่น ใช้สำหรับพักผ่อนหรือเปลี่ยนถ่ายพื้นที่ ประกอบด้วย โถงทางเดิน บันได โรงอาหาร และ พื้นที่ภายนอก

โดยพื้นที่สำหรับสร้างสรรค์ (MAKING SPACE) นั้นอาจเกิดมาจากองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับคุณภาพเชิงพื้นที่ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในการให้คำแนะนำและพื้นที่แสดงผลงาน เปิดโอกาสให้เกิดการทดลอง ลองผิดลองถูกสามารถใช้เสียงดังและทำเลอะเทอะได้ อำนวยความสะดวกในด้านวัสดุและโครงสร้างพื้นฐาน อำนวยความสะดวกในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องในการทำงาน การยอมรับให้เกิดระดับเสียงที่ดังและสมารถสกปกรกได้

---

[6] จากเอกสารวิชาการรายบุคคล เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจชุมชน. นายเพ่งบัวหอม นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงกานบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน วิทยาลัยการพัฒฯการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า. 23 มิถุนายน 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

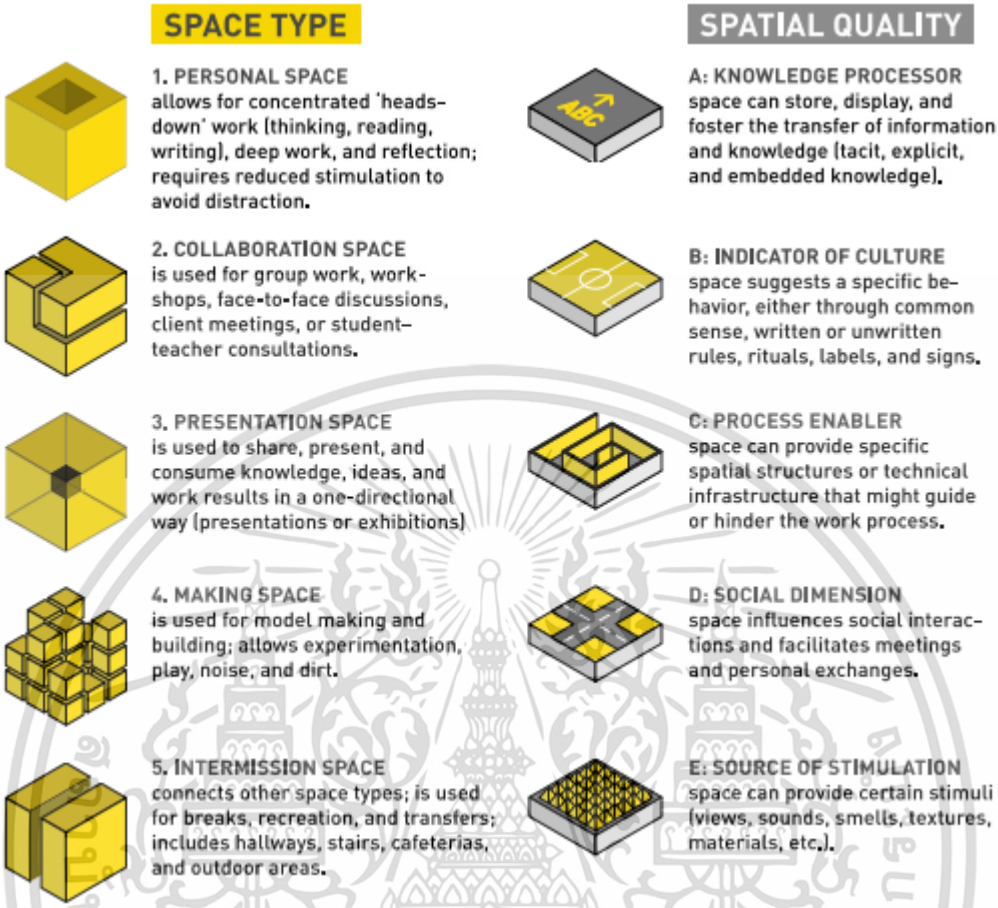

ภาพที่ 2-29 ภาพประเภทของพื้นที่สร้างสรรค์ (SPACE TYPE) และคุณภาพเชิงพื้นที่ (SPATAIL QUALITY)

ที่มา: DESIGN PRINSIPLES FOR CREATIVE SPACES. INTERNATIONAL DESIGN CONFERENCE – DESIGN. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2563

4.) การออกแบบพื้นที่สร้างผลงานหรือโรงงาน (WORKSHOP)

ภายในโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมจังหวัดเชียงรายจะประกอบไปด้วยโรงงาน(WORKSHOP)ในการผลิตผลงานศิลปวัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบ เช่น งานไม้ ทอผ้า ทำงานศิลปะ และเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น รูปแบบของโครงสร้างอาคารที่นิยมคือ รูปแบบกรอบหรือโครง (FRAMED) ด้วยวัสดุ เหล็ก คอนกรีตเสริมเหล็ก หรือไม้ ผนังและหลังคามีรูปแบบที่ใหญ่ มีการทำฉนวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้องกันความร้อนและเสียง หน้าต่างกระจกสองชั้น ให้สามารถใช้แสงธรรมชาติทำงานได้โดยไม่ต้องพึ่งแสงประดิษฐ์มากนัก และต้องมีส่วนระบายอากาศที่มีสัดส่วนสอดคล้องกับความต้องการในการระบายอากาศของห้องอย่างเหาเหมาะสม (Johannes Kister. 2012)

2.6.3 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่เพื่อแผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

1.) นิทรรศการศิลปะ

การจัดงานนิทรรศการ นับว่ามีบทบาทสำคัญมากในปัจจุบันเพราะเป็นวิธีการถ่ายทอดความรู้ไปส่บุคคลเป้าหมายให้เข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้เป็นอย่างดีขัดได้ว่าเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี

นิทรรศการศิลปะภายในโครงการจึงเป็นการนำผลงานศิลปวัฒนธรรมแขนงต่างๆให้คนทั่วไปหรอีกลุ่มดป้าหมายได้รับชม เพื่อเผยแพร่ให้ผู้เข้าชมได้รับความรู้ ความเข้าใจ มีโอกาสชื่ชมกับผลงานที่นำมาจัดแสดง เป็นเวทีแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

2.) หลักการออกแบบนิทรรศการศิลปะ (ผศ ร.ต.อ.ดรอนุชา แพ่งเกษตร. 2555)

2.1.) การให้ความสำคัญกับนิทรรศการอยู่ที่วัตถุ คำบรรยายหรือส่วนประกอบอื่นๆ เป็นส่วนเสริมให้วัตถุจัดแสดงสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2.) การให้เรื่องราวของวัตถุที่จัดแสดง มีองค์ประกอบที่มีความหมายและความสำคัญ ใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับเรื่องที่จัดแสดงนั้นๆ เช่น การใช้แผนที่ หรือการใช้คำบรรยาย

2.3.) ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเรื่องราว ต้องเป็นไปตามลำดับจากเรื่องหนึ่งไปอีกเรื่องเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่จัดแสดงต่อเนื่องกัน

2.4.) การสร้างความเพลิดเพลิน ความประทับใจและให้เห็นคุณค่าของวัตถุที่จัดแสดง

2.5.) การจัดนิทรรศการให้เป็นระเบียบ ไม่ซับซ้อน ด้วยการวางแผนและออกแบบให้เหมาะสมไม่มากไม่น้อยจนเกิดนไป ควรใช้หลักการจัดอย่างง่ายๆแต่แสดงถึงความสำคัญของวัตถุ

2.6.) ควรให้ความปลอดภัยกับวัตถุที่จัดแสดง ต้องให้วัตถุปลอดถัยจากการถุกโจรกรรมหรือถูกทำลายให้เสียหาย ต้องระมัดระวังเรื่องอุณหภูมิ ความชื่น แสงสว่าง ทที่อาจจะส่งผลกระทบกับวัตถุ

2.7.) ให้ความโดดเด่นในการจัดแสดงแก่วัตถุ ได้แก่ ความเด่นของเส้น ทิศทาง รูปร่าง ขนาด และการใช้สีเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เข้าชม จัดแสดงดดยอาศัยความสมดุลทั้งทางสายตาและความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) ประเภทของนิทรรศการ

การแบ่งประเภทของนิทรรศการ สามารถทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการจัดสถานที่จัดสดง ผังทางเดินของผู้เข้าชม ตลอดจนเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ของการจัดแสดง

3.1) แบ่งตามระยะเวลาการแสดง

- นิทรรศการถาวร (Permanent Exhibition)
- นิทรรศการชั่วคราว (Temporary Exhibition)
- นิทรรศการหมุนเวียน (Traveling Exhibition)

3.2) แบ่งตามสถานที่จัดแสดง

- นิทรรศการในร่ม (Indoor Exhibition)
- นิทรรศการกลางแจ้ง (Outdoor Exhibition)
- การจัดแสดงกึ่งกลางแจ้ง (Semi – Outdoor Exhibition)

3.3) แบ่งตามลักษณะผังทางเดิน

- แบบควบคุม (Control Typed) คือ การจัดแสดงนิทรรศการโดยกำหนดทางเดินเข้าออกเป็นการบังคบให้ผู้ชมเดินตามทิศทางที่กำหนดไว้
- แบบไม่ควบคุม (Un – Control Typed) คือ การจัดแสดงนิทรรศการที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมเลือกชมได้อย่างอิสระตามสนใจ

3.4) แบ่งตามจุดหมาย

- นิทรรศการเพื่อการประชาสัมพันธ์ (Information)
- นิทรรศการเพื่อการศึกษา (Education)
- นิทรรศการเพื่อการส่งเสริมการขาย (Promotion)

4.) การจัดทางสัญจรของห้องนิทรรศการ

4.1) การสัญจรเพื่อชมนิทรรศการ ควรจัดให้มีทางเข้าชัดเจน มองเห็นได้ง่าย ทางเดินไม่สวนกัน เพราะจะทำให้เกิดความวุ่นวาย

4.2) การสัญจรของส่วนบริการ เป็นการติดต่อสำหรับขนส่งวัสดุสิ่งของไปยังห้องจัดแสดง ควรเตรียมไว้ด้านข้างหรือด้านหลังของอาคารเพื่อไม่ให้เกิดการปะปนกับผู้เข้าชม สามารถนำไปสู่ห้องจัดแสดงหรือห้องเก็บสิ่งแสดงได้โดยง่าย อีกทั้งยังต้องมีลิฟท์สำหรับขนวัตถุจัดแสดงอีกด้วย

4.3) การสัญจรของเจ้าหน้าที่ มีลักษณะเป็นการทำงานภายใน ควรออกแบบให้ง่ายต่อการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่หลังฉากด้วยกันเอง หรือหลังฉากกับหน้าฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.) รูปแบบการจัดทางสัญจร

5.1) CENTRALIZED SYSTEM OF ACCESS

สะดวกต่อการควบคุมผู้เข้าชม เพราะผู้เข้าชมจะถูกนำไปตามทางที่จัดไว้แต่หากไม่เกิดความประทับใจในส่วนที่จัดแสดงก่อนจะทำให้ขาดความสนใจในส่วนต่อๆไปซึ่งระบบ CENTRALIZED SYSTEM OF ACCESS แบ่งออกเป็นองค์ประกอบย่อยดังนี้

- **RECTILINEAR CIRCUIT** คือ การเคลื่อนที่เข้าชมเป็นแนวเส้นตรง
- **TWISTING CIRCUIT** คือ เส้นทางการเข้าชมที่เดินเป็นวงจร แบบรอบโถงกลางจกบันไดกลางเชื่อมต่อระหว่างชั้น เหมาะกับพื้นที่ที่จำเป็นต้องใช้แสงธรรมชาติ
- **WEAVING FREELY LAY – OUT** คือ ผังรูปการสานไปมาอย่างอิสระ ปกติ มักจะใช้ทางลาดช่วยและใช้องค์ประกอบที่น่าสนใจเป็นตัวชักนำ ข้อเสียคืออาจจะทำให้ผู้เข้าชมสับสนในเส้นทางการเดินชม
- **COMB TYPE LAY – OUT** คือการจัดวางผังที่มีทางเดินกลางเป็นหลักสามารถเลือกชมหลายสิ่งได้ในเวลาเดียวกัน ทางเข้าอาจเป็นด้านท้ายด้านใดด้านหนึ่ง หรือมีทางเข้าอยู่ตรงกลาง
- **CHAIN LAY – OUT** คือ การจัดวางผังแบบต่อเนื่อง จัดเรื่องราวให้ดีเชื่อมต่อกัน
- **FAN SHAPE** คือ ทางเข้าจากกลางผังรูปพัด การจัดแบบนี้ทำให้มีโอกาสมากต่อเลือกชม ข้อเสียคือจุดที่รวมกลางจะเป็นจุดที่วุ่นวาย
- **STAR SHAPE** คือ ทางเข้าจากศูนย์กลางของผังรูปดาวมีลักษณะคล้ายหวี ผู้เข้าชมไม่สามารถเคลื่อนไหวได้สะดวก

สรุปคือระบบ CENTRALIZED SYSTEM OF ACCESS นี้จะมีทางเข้าออกเพียงทางเดียวเมื่อชมนิทรรศการครบแล้ว ต้องเดินย้อนกลับมาที่จุดเดิม

ข้อดี

- ควบคุมและรักษาความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ใช้บุคคลากรจำนวนน้อย และสามารถกำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวของผู้ชมได้ทั่วถึง

ข้อเสีย

- ผู้เข้าชมอาจจะรู้สึกว่าไม่มีอิสระในdารเดินชม ต้องชมตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

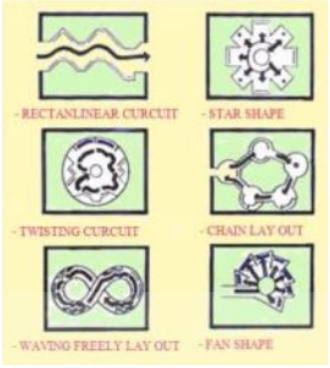

ภาพที่ 2-30 ภาพการจัดนิทรรศการแบบเข้าออกทางเดียว ที่มา: คู่มือการสอนการออกแบบภายในพิพิธภัณฑ์.

ผศ ร.ต.อ.ดรอนุชา แพ่งเกษตร. 2555

5.2) DECENTRALIZED SYSTEM OF ACCESS

มีทางออกและทางเข้าสองทางหรือมากกว่า ผู้ชมอาจไม่ได้ไปตามเส้นทางที่กำหนด สามารถเดินไปมาได้อย่างอิสระ ผู้ชมอาจไม่ครบต่อการชมครั้งหนึ่งๆทำให้อาจจะมีการเข้าชมครั้งต่อไป สรุปก็คือ DECENTRALIZED SYSTEM OF ACCESS หรือระบบที่มีการเข้าออกมากกว่าสองทาง มีอิสระต่อการเดินชมโดยอาจจะมีการแยกทางเข้าออกเป็นทางเฉพาะ

ข้อดี

- มีความน่าสนใจต่อการจัดแสดงมากกว่า
- สามารถแบ่งกั้นห้อง ทำให้เกิดพื้นที่ในการจัดแสดงมากขึ้น
- เกิดการกระตุ้นให้เดินดูการแสดงอย่าง รวดเร็วมากขึ้น

ข้อเสีย

- ผู้เข้าชมอาจจะไม่รู้ตำแหน่ง ควรมี LANDMARK
- เกิดมุมบังไม่สามารถมองเห็นห้องต่างๆได้ ทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง

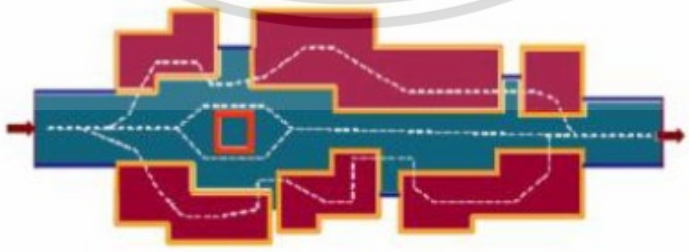

ภาพที่ 2-31 ภาพการจัดนิทรรศการแบบเข้าออกหลายทาง ที่มา: คู่มือการสอนการออกแบบภายในพิพิธภัณฑ์.

ผศ ร.ต.อ.ดรอนุชา แพ่งเกษตร. 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.) การจัดห้องนิทรรศการหรือห้องจัดแสดงผลงานศิลปะ

6.1) ผังของห้องต้องมีความสัมพันธ์กับทางสัญจร เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำผู้ชมไปยังส่วนต่างๆของนิทรรศการ เป็นการเรียงลำดับเรื่องราวให้ทำความเข้าใจได้ง่าย ผังของห้องจัดแสดงแบ่งได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับขนาดโครงสร้างของอาคารจัดแสดง โดยแบ่งห้องจัดแสดงเป็น 6 ลักษณะดังนี

6.1.1) ผังแบบ OPEN PLAN คือผังที่มีลักษณะเป็นห้องกว้าง ทิศทางการเดินเข้าชมแบบอิสระ มีทางเข้าออกเป็นทางเดียวกัน เหมาะสำหรับการจัดแสดงทั่วไป

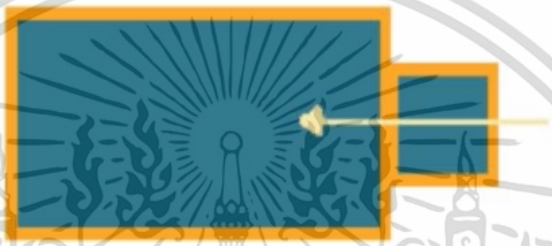

ภาพที่ 2-32 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ OPEN PLAN / ENFILADE

6.1.2) ผังแบบ CORE AND SEATELLITES / ENFILADE คือผังที่มีห้องหลักอยู่ตรงกลางและมีห้องเล็กๆ ล้อมรอบเชื่อมต่อกับห้องหลัก ทิศทางการเดินชมแบบอิสระ จากห้องหลักย่อยไปในแต่ละห้อง มีทางเข้าออกเป็นทางเดียวกันเหมาะสำหรับการจัดแสดงนิทรรศการหลักในห้องกลาง และการจัดนิทรรศการหมุนเวียนหรือนิทรรศการพิเศษในย่อยต่างๆ

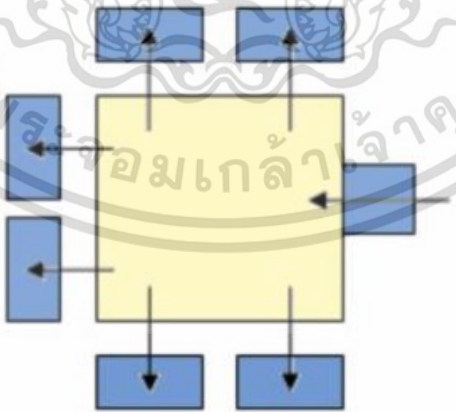

ภาพที่ 2-33 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ CORE AND SEATLLIES / ENFILADE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.3) ผังแบบ LINEAR PROCESSION คือผังที่มีห้องหลายห้องเรียงรายและเชื่อมต่อกัน มีทิศทางการเดินเข้าชมแบบกำหนดได้ มีทางเข้าออกคนละทาง เหมาะสำหรับจัดแสดงผลงานตามลำดับ

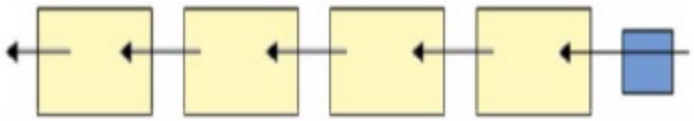

ภาพที่ 2-34 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ LINEAR PROCESSION

6.1.4) ผังแบบ LOOP คือผังที่มีห้องเรียงรายต่อกันเป็นกลุ่ม มีทิศทางในการเดินชมจากห้องหนึ่งไปอีกห้องหนึ่งจนครบ มีทางเข้าออกทางเดียวกัน เหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมแบบรวมศูนย์ เล่าเรื่องราวเป็นลำดับและกระจายไปยังห้องต่างๆในโครงการ

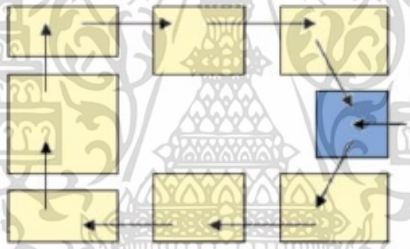

ภาพที่ 2-35 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ LOOP

6.1.5) ผังแบบ COMPLEX คือผังที่มีห้องหลายห้องเชื่อมต่อกันหลายลักษณะ มีทิศทางการเดินชมขึ้นอยู่กับความต่อเนื่องของห้องต่างๆมีทางเข้าออกเดียว

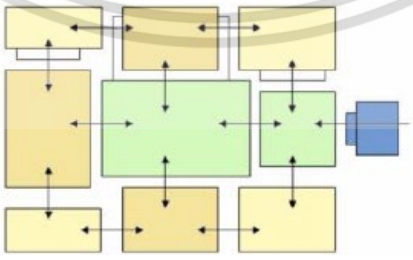

ภาพที่ 2-36 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ COMPLEX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.6) ผังแบบ LABYRINTH ได้แก่ ผังที่มีห้องเรียงรายต่อกันเป็นกลุ่มมีห้องอยู่ตรงกลาง ทิศทางการเดินชมแบบอิสระ (FREE CIRCULATION) มีทางเข้าออกทางเดียว

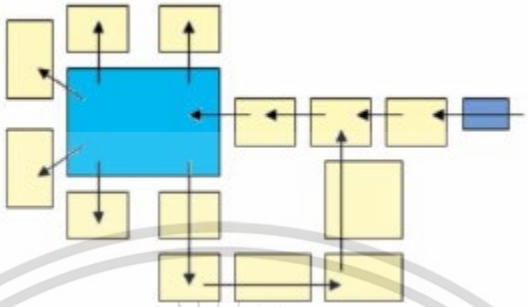

ภาพที่ 2-37 ภาพแผนผังห้องจัดแสดงนิทรรศการแบบ LABYRINTH

6.2) ระยะและพื้นที่จัดแสดง สามารถจำแนกเป็นพื้นที่ใหญ่ๆ ได้แก่ พื้นที่โล่งๆสำหรับทางสัญจรและพื้นที่สำหรับจัดแสดงงาน

6.3) ขนาดของพื้นที่จัดแสดง เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดแสดง มีความสัมพันธุ์ต่อการกำหนดขนาดและจำนวนวัตถุที่จัดแสดง การจัดที่ดีควรคำนึงถึงความสัมพันธุ์ของพื้นที่จัดแสดงวัตถุจัดแสดงและพื้นที่สำหรับการเดินชม

6.4) เทคนิคการจัดผังแสดงตามหลักจิตวิทยา และขอบเขตการมองเห็นของมนุษย์ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้ห้องจัดแสดง

6.5) รูปแบบของการจัดนิทรรศการ นิทรรศการที่จัดแสดงโดยทั่วไปแบ่งเป็น 3 รูปแบบตามลักษณะของสื่อที่จัดแสดง ได้แก่ การจัดแสดงที่เป็น 2 มิติ 3 มิติ และการจัดแสดงที่มีบรรยากาศห่อหุ้ม[7]

7.) ลักษณะทางสภาพแวดล้อมกายภาพที่มีผลกระทบต่อผู้ชมงานศิลปะภายในพื้นที่จัดแสดงงานศิลปะที่ต้องคำนึงถึงได้แก่

7.1.) สภาพอากาศและอุณหภูมิ ที่เหมาะสมภายในสถานที่จัดแสดง ซึ่งจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของผู้ชมกับข้อจำกัดของงานศิลปะที่จัดแสดง

[7] ผศ ร.ต.อ.ดรอนุชา แพ่งเกษตร. คู่มือการสอนการออกแบบภายในพิพิธภัณฑ์. Thapra.lib.su.ac.th. 31 สิงหาคม 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.) แสงสว่างภายในพื้นที่จัดงานศิลปะ การเลือกใช้แสงที่เหมาะสมจ่วยให้การจัดแสดงประสบความสำเร็จมากขึ้น แสงนั้นจะต้องสามารถสร้างความสนใจและเร้าใจให้กับผู้ชมในขณะเดียวกันต้องสร้างบรรยากาศที่ประทับใจให้เกิดขึ้นและแสงนั้นจะต้องไม่ทำลาย หรือมีส่วนที่ทำให้เกิดความเสียหายและเสื่อมสภาพ

7.3.) เสียงที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่จัดแสดงงานศิลปะจะต้องไม่รบกวน หรือก่อให้เกิดภาวะที่อึดอัดต่อผู้ชมงานศิลปะ จะต้องมีการควบคุมการเกิดเสียงที่ไม่พึงประสงค์ภายในพื้นที่

7.4.) ลักษณะของการเลือกใช้สี ในการตกแต่งภายในหรือพื้นที่ที่จัดแสดงภาพเช่นผนังหรือบอร์ด สีที่เลือกใช้นั่นจะต้องไม่เป็นสีที่รบกวนหรือมีการกระจายที่ส่งผลในทางลบต่อการชมงานศิลปะ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการทำลายทัศนียภาพในการชมงานแสดงศิลปะ

สรุปแนวความคิดในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในและวิธีการจัดแสดงงานศิลปะ ลักษณะและความมุ่งหมายในการดำเนินการในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของโครงการ “ศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย” นั้นจะมีความใกล้เคียงกับพิพิธภัณฑสถานด้านศิลปะ (Art Museum) และหอศิลปะ (Art Gallery) แต่จะมีความแตกต่างในจุดประสงค์ของการแผยแพร่ในมุมมองของการสืบสาน กระบวนการสร้างผลงาน และเผยแพร่ผ่านการนำองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายไปพัฒนาต่อยอด ซึ่งมีความสำคัญและมีหน้าที่โดยตรงในการเผยแพร่ศิลปะสู่สาธารณชน เป็นแหล่งรวบรวมและจัดการเกี่ยกับศิลปะ สร้างความเพลิดเพลินใจ และให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ สร้างประโยชน์ในด้านการนำสเนอแลกเปลี่ยนคุณค่าความรู้และภูมิปัญญาทางศิลปะ สร้างเสริมสุนทรียภาพและรสนิยมในการเสพศิลปะ และเป็นแหล่งพักผ่อนที่มีคุณภาพของสังคม

2.6.4 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายอย่างท่องแท้

1.) ห้องสมุดเพื่อใช้เป็นคลังความรู้ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย

ห้องสมุดคือสถานที่รวบรวมวัสดุทุกประเภททั้งในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์และไม่ตีพิม์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า โดยมีบุคคลากรที่มีความรู้ทางบรรณนารักษศาสตร์เป็นผู้ดำเนินงาน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ห้องสมุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

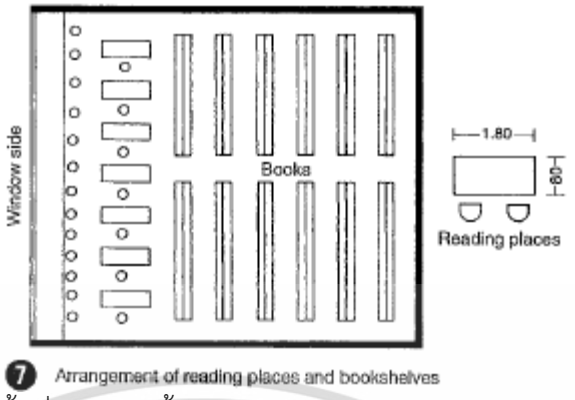

ภาพที่ 2-38 ภาพผังพื้นที่อ่าน และชั้นวางหนังสือ ที่มา: NEUFERT 4THH EDITION. 2555

2.) ห้องสมุดเฉพาะด้านการออกแบบ

เป็นห้องสมุดที่ให้บริการความรู้ด้านความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบในบรรยากาศที่กระตุ้นความคิด ด้วยหนังสือกว่า นิตยสาร และสื่อมัลติมีเดียกว่า พร้อมฐานข้อมูลด้านการออกแบบ และฐานข้อมูลด้านการตลาดเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์หลากหลายมิติเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของจังหวัดเชียงราย

3.) ห้องสมุดวัสดุเพื่อการออกแบบ (Daniel Stahl. 2014)

มีงานวิจัยไม่มากนักที่พูดถึงห้องสมุดวัสดุ ถึงแม้ห้องสมุดจะไม่ได้ระบุถึงการใช้ วัสดุ เป็นส่วนหนึ่งของเอกสารของห้องสมุด นิยามดั้งเดิมของห้องสมุดคือคลังเก็บความรู้ซึ่งเป็นสถานที่ที่ข้อมูลจะถูกรวบรวมจัดเก็บ จัดทำดัชนีและรวบรวม แต่ห้องสมุดวัสดุนั้นจะพูดถึงในมุมมองของ ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกซ์และตัวอย่างทางกายภาพ เช่นวัสดุ วัตถุประสงค์ของห้องสมุดจะเปลี่ยนไปเป็นสถาบันที่ให้บริการการจัดการข้อมูล ที่ข้อมูลจะแจกจ่ายและส่งมอบในลักษณะที่จับต้องได้มากกว่า

วัตถุประสงค์เพื่อรวบรวม จัดประเภท สร้างคลังข้อมูล และสร้างตัวอย่างวัสดุที่พื้นถิ่นของจังหวัดเชียงรายไปจนถึงวัสดุสมัยใหม่ ให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ เข้าถึงได้ง่ายคล้ายคลึงกับหนังสือที่อยู่ในห้องสมุด โอกาสให้ประชาชนเข้าถึงความรู้ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ อันจะนำไปสู่ กระบวนการสร้าง นักคิด นักออกแบบ พัฒนาศักยภาพมนุษย์

องค์ประกอบของห้องสมุดวัสดุ

- จัดแสดงตัวอย่างวัสดุให้สามารถสัมผัสและรู้สึกได้สมจริง
- ให้ข้อมูลของวัสดุ
- มีการติดต่อกับผู้ผลิตวัสดุเพื่อเป็นตัวกลางระหว่างผู้สร้างสรรค์ผลงานกับผู้ผลิต
- ให้เห็นสีของวัสดุเมื่อตกกระทบกับแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์
- สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการสอน นำเสนอหรือสัมมนาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

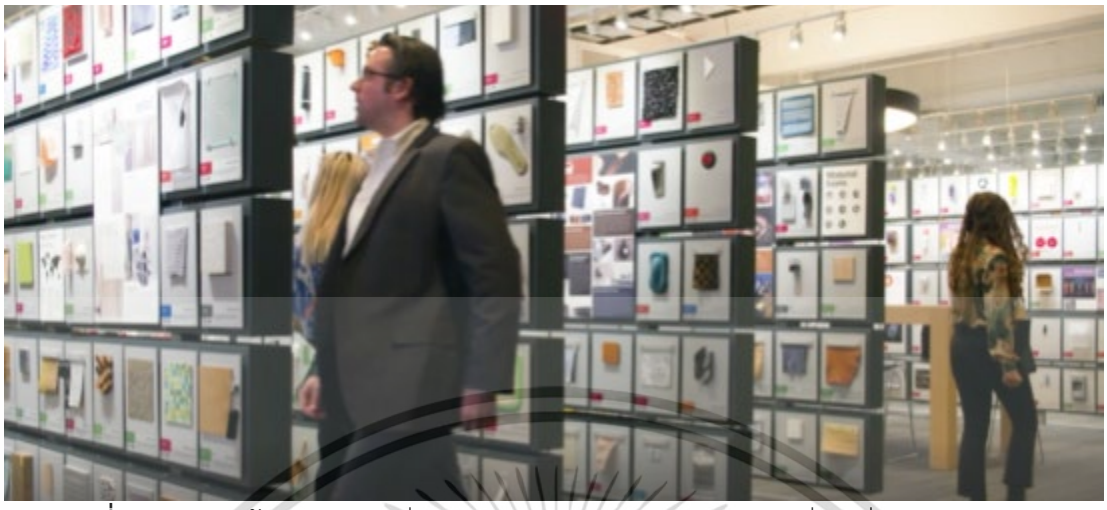

ภาพที่ 2-39 ภาพห้องสมุดวัสดุ ที่มา: materialconnexion.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2563

2.6.5 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่สาธารณะชุมชนในการเป็นพื้นที่กิจกรรมและพักผ่อน

1.) พื้นที่สาธารณะ

พื้นที่สาธารณะ (Public Space) คือพื้นที่ที่ทุกคนสามารถเข้ามาใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ถูกกีดกันจากสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งพื้นที่สาธารณะนั้นไม่เพียงเป็นพื้นที่สำหรับพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมไปถึงการเป็นพื้นที่เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ของคนในชุมชนหรือเมืองที่จะเป็นส่วนที่ช่วยสร้างความมีชีวิตชีวาให้กับเมือง นอกจากนี้พื้นที่สาธารณะยังเป็นพื้นที่พักผ่อนหรือพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างความรู้สึกเป็นส่วนร่วม (Sense of Public) และการมีปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม (Social Interactions)

2.) ลักษณะของพื้นที่สาธารณะ ที่มีผลต่อการเกิดและทำกิจกรรม (อภิศักดิ์ ไฝทาคำ. 2543) ประกอบด้วย

2.1) รูปร่างและบริเวณของพื้นที่สาธารณะ เกิดจากหน้าที่ใช้สอยรูปร่างขึ้นอยู่กับสภาวะการเกิดของพื้นที่และจุดประสงค์ในการสร้างและมีผลมาจากระบบเส้นทาง ถนน และทางเท้าด้วย

2.2) ขอบเขตของพื้นที่สาธารณะ ขอบเขตของพื้นที่สาธาระณะเมืองมักถูกกำหนดด้วยองค์ประกอบในสามมิติ ได้แก่

2.2.1) ระนาบผนัง หรือระนาบตั้ง เช่น รั้ว แนวเสา กำแพง ตัวอาคารหรือแนวต้นไม้

2.2.2) ระนาบพื้น หรือระนาบทางแนวนอน แนวอาคาร แนวของถนนหรือลวดลายวัสดุ

2.3) ตำแหน่งของพื้นที่สาธารณะ

2.3.1) บริเวณใจกลางเมือง เป็นจุดศูนย์กลางของถนนหรือการขยายตัวของเมือง

2.3.2) บริเวณที่เป็นจุดตัดของถนน สายหลัก ทางร่วม ทางแยก สี่แยกหรือวงเวียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3) บริเวณโดยรอบอาคารสาธารณะที่มีความสำคัญ เสมือนเป็นทางเข้าหลักไปสู่อาคารนั้น ศาลากลาง โบสถ์ ศาลเจ้า ตลาด หรือ บริเวณย่านธุรกิจ

2.3.4) บริเวณประตูทางเข้า ส่วนมากมักใช้กันในยุคกลางและมักมีพื้นที่ภายในตรงจุดทางเข้า ที่มีการใช้งานเป็นตลาดแลกเปลี่ยนสินค้ากันหรือจุดหยุดพัก

3.) ประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะ

3.1) พื้นที่ว่างสาธารณะประเภทพื้นที่ (Space)

3.1.1) จตุรัส (Square) เป็นพื้นที่ที่ล้อมกรอบผนังอาคาร เพื่อใช้ประโยชน์หลายประการ เช่น จตุรัสตลาด จตุรัสบริเวณประตูเมืองและจตุรัสใจกลางเมือง

3.1.2) พลาซ่า (Plaza) เป็นพื้นที่ว่างที่เชื่อมติดกับถนนและบาทวิถี บางแห่งทำบาทวิถีให้กว้าง ออกไปเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างหน้าอาคาร เป็นพื้นที่สำหรับใช้งานหรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นในระยะเวลาสั้นๆ เช่น นั่งคอย นัดพบ หรือมอง (Marcus and Francis. 1990) แบ่งได้ดังนี้

ก.) พลาซ่าถนน (The Street Plaza) เป็นพลาซ่าทางเดินที่มีกำแพงขอบอบู่ชิดบาทวิถีสำหรับนั่ง หรือเป็นพลาซ่ากว้าง เป็นถนนที่พักคอยรถประจำทาง อาจจะมีที่นั่ง ซุ้ม หลังคา ทำหน้าที่เป็นจุดเชื่อมของผู้เดินทางเท้าเป็นทางผ่านกลางแจ้งและเชื่อมระหว่างอาคาร

ข.) พลาซ่าโถงบริษัท (The Corporate Foyer) ตั้งอยู่หน้าองค์กรค์ขนาดใหญ่ที่มีลักษณะเป็นอาคารสูง ใช้เพื่อสร้างความสง่างามและเสริมภาพลักษณ์อาคาร

ค.) พลาซ่าปอดสีเขียวของเมือง (The Urban Oasis) มีต้นไม้มาก จัดพื้นที่ไม่ให้มีเสียงรบกวนและหลีกหนีกิจกรรมของเมือง เป็นพื้นที่รับประทานอาหารเที่ยงหรืออ่านหนังสือ

ง.) พลาซ่าหน้าท่า (The Transit Foyer) ทำหน้าที่เป็นโถงเปลี่ยนวิถีการเดินทางสร้างเพื่อการเข้าถึงอาคารผู้โดยสารของการขนส่งสาธารณะ

จ.) พลาซ่าพื้นที่สาธารณะ (The Ground Public Place) คล้ายกับจตุรัสของเมือง ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ของอาคารอย่างหลากหลาย ดึงดูดผู้ใช้ด้วยระยะห่างและความหลากหลายของอายุเพศ และเชื้อชาติ มักเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่และเป็นศูนย์รวมกิจกรรม

3.1.3) พื้นที่ว่างเปล่า (Leftover Space) มักจะเป็นพื้นที่ว่างที่รอการพัฒนาหรือพื้นที่ลักษณะ เช่น พื้นที่ว่างสาธารณะกลางชุมชน พื้นที่รกร้างว่างเปล่า

3.2) พื้นที่สาธารณะประเภทถนนหรือบาทวิถี ใช้เพื่อเป็นตัวเชื่อมของอาณาเขตพื้นที่สาธารณะของประชาชน

3.3) พื้นที่ว่างประเภทสวน

3.3.1) พื้นที่เลียบริมแม่น้ำ (Water Front) เกิดขึ้นตามธรรมชาติ มีรูปทรงแนวยาว ขอบเขตชัดเจน ใช้ในการพักผ่อนและการชมทิวทัศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2) สวนสาธารณะ (Park) ลำดับชั้นของสวนสาธาณะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวก ขอบเขตการให้บริการ ความถี่ของการเข้าใช้และปัจจัยอื่นๆ แบ่งออกได้ดังนี้

ก.) สวนระดับภาค (Regional Park) พื้นที่ขนาดใหญ่ มีลักษณะเลียนแบบธรรมชาติเพื่อการศึกษาหรือสงวนพันธุ์ไม้ ขนาดของสวนมากกว่า 1,160,000 ตารางเมตร บริการในเมืองไปจนถึงจังหวัดใกล้เคียง ความถี่ในการใช้พื้นที่คือช่วงสุดสัปดาห์ ระยะเวลาที่ใช้เป็นระยะเวลานาน

ข.) สวนระดับเมือง (City Park) ส่วนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ขนาดของสวนมากกว่า 160,000 ตารางเมตร บริการประชาชนอละรอบเมือง ความถี่ในการใช้พื้นที่คือช่วงสุดสัปดาห์ ระยะเวลาที่ใช้เป็นระยะเวลานาน

ค.) สวนระดับชุมชน (Community Park) หรือระดับย่าน (District Park) มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับประชาชน เป็นศูนย์กลางการนันทนาการของย่าน ขนาดสวนประมาณ 20,000 ตารางเมตตร รัศมีการให้บริการประมาณ 1,500-2,500 บริการประชาชน 1,500 ครอบครัว ความถี่ในการใช้บริการทุกวัน ระยะเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

ง.) สวนระดับชุมชนละแวกบ้าน (Neighborhood Park) พื้นที่ขนาดเล็กสนับสนุนกิจกรรมละแวกบ้าน รัศมีการให้บริการประมาณ 800 เมตรหรือเดินถึงภายใน 5-10 นาที บริการประชาชน 800-1,000 คนค วามถี่ในการใช้บริการทุกวันและใช้บริการในระยะเวลาสั้นๆ

จ.) สวนระดับเล็ก Small Park, Pocket Park) เป็นพื้นที่ว่างขนาด 200 ตารางเมตร เป็นที่นั่งพักผ่อนชั่วครู่ พบปะ คอยหรือนั่งดูผู้คน รัศมีการให้บริการประมาณ 500 บริการประชาชน 200-300 คน ความถี่ในการใช้บริการทุกวันและใช้บริการในระยะเวลาสั้นๆ

3.4) กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะเช่น กิจกรรมนันทนาการแบบกระฉับกระเฉง (Active Recreation) เช่น การเล่นกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมนันทนาการแบบผ่อนคลาย (Passive Recreation) เช่น การนั่งเล่น พักผ่อน เล่นเกม พบปะพูดคุยโดยได้มีการจำแนกกิจกรรมที่เกิดขึ้นในโครงข่ายพื้นที่โล่งของเมืองไว้เป็นประเภทหลักๆดังนี้ (Jah Gehl. 1987)

3.4.1) กิจกรรมจำเป็น (Necessary Activities) หมายถึงกิจกรรมหลักของชีวิตประจำวันที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ส่วนใหญ่เกี่ยวกับกิจกรรมการเดินทางต่างๆ

3.4.2) กิจกรรมทางเลือกหรือกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ (Option or Recreational Activity) หมายถึงกิจรรมที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ทำกิจกรรม เกี่ยวข้องกับการพักผ่อนหย่อนใจเป็นหลัก เช่น การเดินเล่นรับลมสูดอากาศบริสุทธิ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่ดึงดูดและเหมาะสม

3.4.3) กิจกรรมผลลัพท์หรือกิจกรรมทางสังคม (Resultant or Social Activity) หมายถึงกิจกรรมที่มีการพบปะมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบกิจกรรมด้วยกันเช่น การละเล่น การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนทนา กิจกรรมร่วมกันของชุมชนและรวมไปถึงปฏิสัมพันธ์ทางอ้อม (Passive Contact) เช่นการดูหรือฟังคนอื่นในบริเวณ

จากการศึกษาแนวคิดในการออกแบบพื้นที่สาธารณะทำให้สามารถกำหนดขอบเขตการเป็นพื้นที่สาธารณะชุมชนในการพักผ่อนและทำกิจกรรมของโครงการ “ศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย” โดยจะเป็นพื้นที่สาธารณะประเภทของพื้นที่ในส่วนของโครงการที่เป็นอาคาร เพื่อเป็นพื้นที่ทำกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมภายในอาคาร และมีพลาซ่าพื้นที่สาธารณะเป็นส่วนทำกิจกรรมภายนอก (The Ground Public Place) และจะมีพื้นที่ว่างประเภทสวนระดับชุมชนละแวกบ้าน (Neighborhood Park) เพื่อเป็นพื้นที่พักผ่อนทำกิจกรรม และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คนและโครงการ โดยกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะจะเป็นกิจกรรมผลลัพท์หรือกิจกรรมทางสังคม (Resultant or Social Activity) ทั้งสองรูปแบบทั้งแบบกระฉับกระเฉงและผ่อนคลาย

2.6.6 แนวคิดในการออกแบบเพื่อการป้องกันฝุ่นละอองขนาดเล็ก

1.) เปิดพื้นที่สีเขียว การคัดแยกฝุ่นละอองออกจากก๊าซพิษโดยอาศัยพื้นที่สีเขียวโดยรอบอาคารทั้งแนวราบและแนวตั้ง พื้นที่สีเขียวจะช่วยกรองก๊าซพิษที่มาพร้อมกับการเผาไหม้เพื่อลดระดับความรุนแรงของผลกระทบที่จะเกิดกับร่างกายเราได้ สามารถประยุกต์ใช้เป็นสวนแนวตั้งได้เพื่อการประหยัดพื้นที่หน้าอาคารได้

2.) เปลือกอาคาร เปลือกการออกแบบเปลือกอาคารให้ยังสามารถใช้ลมธรรมชาติได้ จากเดิมรูปแบบการใช้ลมธรรมชาติในอาคารที่เน้นให้มีช่องว่างขนาดกว้างและตรงข้ามกัน จึงต้องมีการคิดค้นเรื่องการป้องกันฝุ่นจากช่องว่างที่เปิดกว้างเหล่านั้น โดยอาจใช้นวัตกรรมใหม่ เช่น การออกแบบเปลือกอาคารสองชั้นให้เกิดการกรองฝุ่นไว้ที่เปลือกอาคารก่อนจะนำลมธรรมชาติไปใช้ในอาคาร

3.) จัดพื้นที่ภายในอาคารและติดตั้งระบบกรองอากาศ การลดแหล่งกำเนิดของฝุ่นละอองขนาดเล็กภายในอาคาร โดยการแบ่งพื้นที่ใช้สอยที่เป็นแหล่งกำเนิดฝุ่นไว้อย่างชัดเจน เช่น โรงงาน (WORKSHOP), พื้นที่จอดรถ เป็นต้น พื้นที่เหล่านี้ควรมีการจัดทำประตูและผนังแยกตัวจากพื้นที่ใช้สอยหลักอย่างชัดเจน

2.6.7 แนวคิดอาคารเขียว

พื้นที่สีเขียว (นางสาวพมาศ ทับแสง. 2561)

กระแสการออกแบบพื้นที่สีเขียวเพราะคนเมืองมีความโหยหาพื้นที่สีเขียวที่มากขึ้น หลังการอยู่อาศัยในเมือง และความวุ่นวายในการใช้ชีวิตจึงต้องการพื้นที่สีเขียวที่เป็นพื้นที่สงบผ่อนคลายให้กับการใช้ชีวิต พื้นที่สีเขียวคือพื้นที่ใดๆก็ตามที่มีพืชพรรณขึ้นปกคลุมที่ประชาชนสามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งในด้านการพักผ่อนหย่อนใจหรือการปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ของพื้นที่สีเขียว

พื้นที่ให้ความรู้สึกสบายตากรองรังสีความร้อนและสะสมความชื้นลดปรากฏการเกาะความร้อนที่เกิดขึ้นกับพื้นผิวลดอุณหภูมิภายในอาคารเพิ่มคุณภาพชีวิตของสังคม โดยใช้เป็นพื้นที่ นันทนาการ พักผ่อน ออกกำลังกายเชื่อมโยงผู้คนให้ได้สัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิดมีคุณค่าด้านสุนทรียภาพพื้นที่สีเขียวยังช่วยให้คนในสังคมมีปฏิสัมพันธ์กันและยังช่วยเพิ่มความสวยงามร่วมรื่นให้กับเมืองและมีสวนระดับชุมชนละแวกบ้าน (Neighborhood Park)

2.6.8 แนวคิดเกี่ยวกับหลักการออกแบบสากลหรือ UNIVERSAL DESIGN

เป็นแนวคิดเรื่องการออกแบบสิ่งแวดล้อม การสร้างสถานที่และสิ่งของต่างๆ เพื่อให้ทุกคนที่อยู่ในสังคมสามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้นได้อย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน โดยไม่ต้องมีการออกแบบดัดแปลงพิเศษหรือเฉพาะเจาะจงเพื่อบุคคลกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นหญิงหรือชาย ใช้ขาเดินหรือใช้รถเข็น ตามองเห็นหรือมองไม่เห็น เด็กหรือผู้ใหญ่ อ่านหนังสือออกหรือไม่ออก ฯลฯ การออกแบบสากลเป็นการออกแบบที่คำนึงถึงการใช้ให้คุ้มค่าและมีประโยชน์ครอบคลุมสำหรับทุกคน

1.) หลักการของการออกแบบสากล (ฉัตรวิไล พุ่มส้ม. 2557)

1.1) เสมอภาค ใช้งานได้กับทุคนในสังคมได้อย่างเท่าเทียมกันไม่มีการแบ่งแยกและเลือกปฏิบัติ เช่น การติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะสองระดับ ระดับทั่วไปสำหรับผู้ใหญ่ หรือคนที่นั่งรถเข็นใช้ได้

1.2) ยืดหยุ่น ใช้งานได้กับผู้ที่ถนัดซ้ายและขวาหรือปรับสภาพความสูงต่ำขึ้นลงได้ ตามความสูงของผู้ใช้

1.3) เรียบง่ายและเข้าใจได้ดี เช่นมีภาพหรือคำอธิบายที่เรียบง่าย สำหรับคนทุกประเภท ไม่ว่าจะมีความรู้ระดับไหน อ่านหนังสือออกหรือไม่ อ่านภาษาต่างประเทศได้หรือไม่ หรือ อาจจะใช้รูปภาพเป็นสัญลักษณ์สากล สื่อสารให้เข้าใจได้ง่าย ฯลฯ

1.4) มีข้อมูลเพียงพอและข้อมูลที่ง่ายสำหรับประกอบการใช้งานที่เพียงพอ

1.5) ทนทานต่อการใช้งานที่ผิดพลาด เช่น มีระบบป้องกันภัยอันตรายหากมีการใช้งานผิดพลาด รวมทั้งไม่เสียหายได้โดยง่าย

1.6) ทุ่นแรงกาย สะดวกและไม่ต้องออกแรงมาก เช่น ใช้ที่เปิดก๊อกน้ำแบบยกขึ้น - กดลง แทนการใช้มือขันก๊อกแบบเป็นเกลียว สวิทซ์ไฟฟ้าแบบตัวใหญ่ที่กดเบาๆ ก็สามารถทำงานได้แทนสวิตซ์เล็กที่ต้องใช้นิ้วมือออกแรงงัดอย่างแรง ฯลฯ

1.7) ขนาด และสถานที่ที่เหมาะสมและใช้งานในเชิงปฏิบัติได้ โดยคิดออกแบบเผื่อสำหรับคนร่างกายใหญ่โต คนที่เคลื่อนไหวร่างกายยาก เช่น ขนาดห้องน้ำ โถส้วมใหญ่เพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.) การออกแบบที่มีคุณภาพ

การออกแบบที่มีคุณภาพจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่ถือเป็นมาตรฐานของโลกให้สอดคล้องกับการใช้สอยสำหรับคนทุกประเภท ทุกวัย ทุกสถานะ คำนึงความปลอดภัยสูงสุด โดยมีหลักคิดรวมดังนี้

2.1) ออกแบบให้ครอบจักรวาล “UNIVERSAL DESIGN” มีความเป็นสากลเหมาะกับคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกลักษณะ

2.2) มีสัญลักษณ์บอกทางและภาษาแบบสากลทั้งภาษาอังกฤษและภาษาท้องถิ่นหรือภาษาประจำรัฐ หลักการออกแบบไม่ควรใช้ภาษาที่คนต่างชาติ ต่างภาษาอ่านไม่รู้เรื่อและควรมีสัญลักษณ์ บอกตำแหน่งต่างๆ ที่อ่านง่ายไม่ยุ่งยากและมีความสวยงาม

2.3) การเลือกวัสดุควรคำนึงถึงความปลอดภัยไม่ติดไฟง่าย ทนทานและดูแลรักษาง่าย

2.4) ความเข้าใจในเรื่องการสัญจร และการระบายคนโดยใช้หลักสากลของการออกแบบประเภทนี้ อีกทั้งการออกแบบที่คำนึงถึงการเข้าและออกอาคาร ความไม่ทับซ้อนของเส้นทางสัญจร การคำนวณปริมาณของคนที่มากที่สุด เร่งรีบที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด มาเป็นปัจจัยในการอกแบบพื้นที่ต่างๆ เพื่อไม่ให้เกิดการคอขวด ติดขัดหรือไม่สะดวกต่อการใช้พื้นที่

2.5) ความปลอดภัย มีระบบป้องกันภัยทุกประเภทเช่น การติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยต่างๆ ระบบกล้องวงจรปิดมากจุด ป้องกันการเกิดอาชญากรรม ระบบการออกแบบที่ทำให้การขึ้นยานพาหนะปลอดภัยที่สุด โดยคำนึงถึงพฤติกรรมของคนทุกประเภทที่มาอยู่รวมกันมากที่สุด

2.6) มีการแบ่งโซนลำดับการเดินทางเพื่อความเป็นระเบียบและสอดคล้องกับพฤติกรรมมนุษย์มากที่สุด ทั้งขนส่งคนอและสัมภาระ โดยแบ่งเป็นโวนและกั้นตามตำแหน่งและลำดับในการเดินทาง มีตรวจตราตั้งแต่คนเข้าและทยอยออกสู่ยานพาหนะอย่างสะดวกที่สุด

แนวคิดในการออกแบบพื้นที่สาธารณะชุมชน การออกแบบเพื่อการป้องกันฝุ่นละอองขนาดเล็ก แนวคิดอาคารเขียวและแนวคิดเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับหลักการออกแบบสากล ถือเป็นแนวคิดที่มีความสำคัญนอกเหนือจากแนวคิดในการออกแบบที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม ซึ่งแนวความคิดเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ในการออกแบบผังและองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม เพื่อเป็นให้โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในการเป็นพื้นที่ทางศิลปวัฒนธรรม เสริมด้วยการเป็นอาคารสาธารณะที่รับผิดชอบต่อสังคมในการเป็นพื้นที่ปลอดมลภาวะและเป็นพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชนที่สามารถใช้งานได้ทุกเพศทุกวัยทุกสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
การศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง

การนำกรณีศึกษาโครงการตัวอย่างทั้งภายในประเทศและต่างประเทศมานั้น วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอาคารหรือโครงการที่มีลักษณะการใช้สอยหรือรูปแบบการใช้งานใกล้เคียงกับโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย เพื่อนำมาเป็นตัวอย่างในการนำไปออกแบบอาคาร ให้มีความสอดคล้องกับการใช้งานในองค์ประกอบภายในโครงการ นำมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงและปรับใช้กับอาคารที่ออกแบบให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การใช้สอยอาคาร และผู้เข้าใช้โครงการมากยิ่งขึ้น โดยหลักการเลือกอาคารตัวอย่างที่นำมาศึกษาจะเป็นการอ้างอิงอาคารตัวอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการดังนี้

โครงการที่มีวัตุประสงค์ในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม

- บ้านดอยดินแดง, เชียงราย
- จินณาลักษณ์กระดาษสา, เชียงราย
- TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE, CHINA

โครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม

- ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC), กรุงเทพมหานคร

โครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

- ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ, อยุธยา
- SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER, CHINA

โครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะให้ชุมชน

- DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA
- KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA, JAPAN

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 โครงการที่มีวัตุประสงค์ในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม

3.1.1 บ้านดอยดินแดง

ชื่อโครงการ : บ้านดอยดินแดง

เจ้าของโครงการ : อาจารย์ สมลักษณ์ ปันติบุญ ศิลปินเซรามิกของจังหวัดเชียงราย

สถานที่ตั้งโครงการ : 49 หมู่ 3 บ้านป่าอ้อ ถ.พหลโยธิน ต.นางแล อ.เมือง จ.เชียงราย

จุดประสงค์โครงการ : เป็นโรงงานและศูนย์แสดงผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา

3.1.1.1 ลักษณะโครงการ

โรงงานและศูนย์แสดงผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา ก่อตั้งโดย อาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ ศิลปินเซรามิกระดับนานาชาติ วัย 51 ปี คำว่า “ดอยดินแดง” มาจากสภาพภูมิประเทศในพื้นที่ซึ่งเป็นดินที่มีสีแดง จุดเด่นของเครื่องปั้นดินเผาที่นี่คือการใช้ส่วนผสมจากธรรมชาติภายในท้องถิ่นโดยเฉพาะ สีและผิวของเครื่องปั้นดินเผา มีความโดดเด่น เปิดทำการ 8.00 น. – 17.00 น. ทุกวันยกเว้นวันอาทิตย์ เวิร์คช็อป ราคา 450 บาท/คน เลือกภาชนะได้หนึ่งชิ้นพร้อมส่งถึงบ้านเมื่อขึ้นงานเคลือบเรียบร้อย ลักษณะการเข้าชมจะเปิดให้ผู้เข้าชมได้เดินชมเองได้อย่างอิสระ

ภาพที่ 3-1 ลักษณะอาคารแบบบ้านดิน หลังคาโครงสร้างไม้ของโครงการ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.2 ผู้ใช้งานโครงการ

ผู้ใช้งานโครงการ บ้านดอยดินแดง แบ่งได้ 2 ประเภทดังนี้

1.) ผู้ใช้บริการโครงการ ประกอบด้วย

1.1) ผู้ใช้บริการทั่วไป ผู้ที่มาศึกษาดูงานระยะสั้นเป็นนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมโครงการโดยจะเป็นการเดินชมโครงการด้วยตนเอง

1.2) ผู้ใช้บริการที่มีความต้องการเฉพาะ ผู้ที่มาฝึกฝนการทำเครื่องปั้นดินเผารูปแบบของบ้านดอยดินแดงในระยะยาว

2.) ผู้ให้บริการ ประกอบด้วย

2.1) เจ้าหน้าที่ภายในโครงการ ประมาณ 10 คน ประจำส่วน ร้านค้าร้านกาแฟและโรงปั้น

3.1.1.3 แนวคิดในการออกแบบโครงการ

มีแนวคิดหลักคือการใช้วัสดุจากธรรมชาติ ถ่ายทอดเครื่องปั้นดินเผามาสู่อาคารโดยการใช้วัสดุดินเป็นหลักผ่านวิธีการก่อสร้างอาคารแบบบ้านดินผสมวัสดุประกอบอื่นเช่น ไม้ หรือไม้ไผ่ โดยมีการจัดวางอาคารให้กลมกลืนไปกับเนินธรรมชาติและสอดแทรกอาคารไปกับต้นไม้ที่มีอยู่ ลักษณะอาคารร่วมสมัยได้รับแรงบันดาลใจจากญี่ปุ่นและมีลูกเล่นในการใช้เศษเครื่องปั้นดินเผามาตกแต่งอาคาร

ภาพที่ 3-2 แสดงแนวคิดของบ้านดอยดินแดง ในการใช้ดิน ไม้ วัสดุธรรมชาติและเศษของเครื่องปั้นดินเผามาใช้เป็นโครงสร้างและวัสดุประกอบอาคาร. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.4 องค์ประกอบโครงการ

ตารางที่ 3-1 แสดงองค์ประกอบของโครงการบ้านดอยดินแดง. 2563

พื้นที่	รายละเอียด
1.) ลานจอดรถ	มีลักษณะเป็นลานกรวดไม่มีการตีเส้นจอดรถยนต์ได้ประมาณ 10 คัน
2.) ร้านขายผลงาน 1 และ 2	ร้านที่1 จะเป็นร้านสำหรับขายผลงานทั่วไปแต่สำหรับร้านที่สองจะเป็นการขายผลงานที่มีตำหนิซึ่งจะมีราคาที่ถูกกว่า
3.) ห้องจัดแสดงผลงาน	ห้องจัดแสดงผลงานเปิดให้เข้าชมได้อย่างอิสระ ทางเข้าออกทางเดียว ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำ
4.) พื้นที่จัดแสดงผลงาน	ติดตั้งผลงานเพื่อทำหน้าที่เป็นประติมากรรมเพื่อสร้างบรรยากาศร่วมกับภูมิสถาปัตยกรรม
5.) โรงปั้น	เปิดให้นักท่องเที่ยวได้ชม ประบวนการณ์ผลิตผลงาน ซึ่งจะเป็นสถานที่ทำกิจกรรมเวิร์คช็อปที่สอนการทำเครื่องปั้นดินเผาภายในประกอบด้วยชุดแป้นหมุนและที่นั่งสำหรับการปั้นดิน ชั้นเก็บผลงานและเตาเผา
6.) ร้านกาแฟ	ใช้วัสดุไม้เป็นหลัก มีการใช้ภาชนะที่เป็นเครื่องปั้นเผาของบ้านดอยดินแดงเองมีพื้นที่นั่งประมาณ 8 โต๊ะทั้งในร่มและกลางแจ้ง
7.) โรงเตรียมดิน	มีลักษณะเป็นอาคารรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว ใช้ไม้ไผ่เป็นวัสดุหลัก
8.) ห้องเก็บอุปกรณ์และผลงาน	มีลักษณะคล้ายๆโรงปั้น แต่มีการเพิ่มชั้นวางและไม่มีการผลิตผลงาน ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำ
9.) โรงเคลือบ	ลักษณะเป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ด้านหน้ามีการวางถังเก็บสีเคลือบที่ได้มาจากที่ต่างๆ
10.) ลานตากดิน	เป็นลานโล่ง ในบริเวณที่ต้องการตากดินจะมีการปูผ้าใบเพื่อรอง
11.) โรงเผา	ภายในมีเตาเผาจำนวน 3-4 เตา

ภาพที่ 3-3 ภาพลานจอดรถซึ่งจะอยู่ฝั่งตรงข้ามโรงเตรียมดินและพื้นที่จัดแสดงผลงานที่อยู่หน้าโรงปั้น. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3-4 ภาพภายในโรงปั้นและร้านกาแฟ. 2563

ภาพที่ 3-5 ภาพห้องจัดแสดงงานและพื้นที่แสดงงาน. 2563

ภาพที่ 3-6 ภาพภายในร้านขายสินค้า 1 และ 2 . 2563

ภาพที่ 3-7 ภาพภายในห้องเก็บอุปกรณ์และผลงานและโรงเตรียมดิน. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.5 การวางผัง

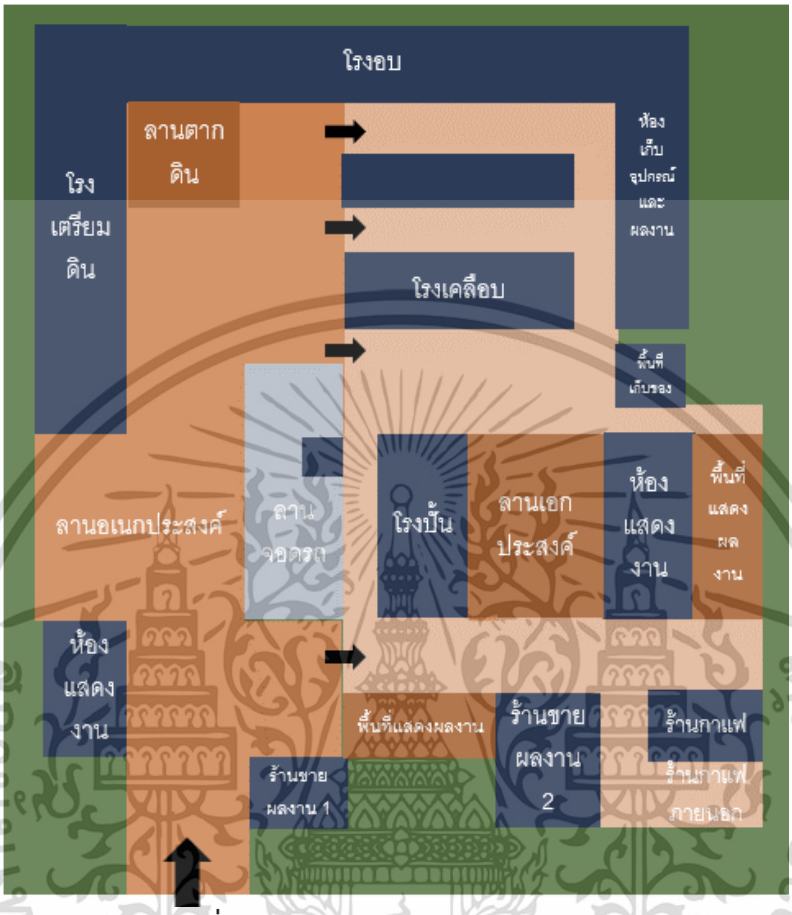

ภาพที่ 3-8 ภาพผังของบ้านดอยดินแดง. 2563

จากการศึกษาโครงการบ้านดอยดินแดงในมุมมองของวัตุประสงค์ในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม แม้จะมีจุดด้อยเป็นจำนวนของผู้ที่เข้ามาฝึกฝนศึกษาองค์ความรู้ยังมีจำนวนน้อยและมีความเฉพาะทาง แต่ก็มีจุดเด่นเป็นบรรยากาศของสถานที่ที่มีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นและสถาปัตยกรรมที่มีความร่วมสมัยสามารถสื่อถึงวัสดุและผลงานเครื่องปั้นดินเผา ทำให้ช่วยยกระดับจิตใจของผู้รับองค์ความรู้ ทำให้ดเกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างกิจกรรมที่เกิดขึ้นและสถาปัตยกรรม การจัดผังที่ทำให้ผู้เข้าชมโครงการเดินชมได้อย่างอิสระ โดยนำส่วนที่มีลักษณะการใช้งานเป็นสาธารณะไว้ส่วนหน้าและส่วนที่มีความเป็นส่วนตัวไว้ด้านหลังหรือแค่ปิดประตู ทำให้ผู้เข้าชมยังสามารถเดินผ่านหรือชมอาคารได้ประกอบกับการใช้พื้นที่กลางแจ้งเป็นตัวเชื่อมพื้นที่ใช้สอยและจัดแสดงผลงานจึงทำให้ผู้เข้าชมสามารถเดินชมรอบโครงการได้โดยที่ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการและองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมในโครงการศูนย์สืบสานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 จินณาลักษณ์กระดาษสา

ชื่อโครงการ : จินณาลักษณ์กระดาษสา

เจ้าของโครงการ : จินนาลักษณ์ ชุ่มมงคล

สถานที่ตั้งโครงการ : 235 หมู่ 1 บ้านปางห้า ซอย 1 ต.เกาะช้าง อ.แม่สาย จ.เชียงราย

จุดประสงค์โครงการ : เป็นโรงงานผลิต และจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปมาจากกระดาษสา และเป็นวิสาหกิจชุมชนของหมู่บ้าน

3.1.2.1 ลักษณะโครงการ

เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อการเรียนศิลปวัฒนธรรมเปิดให้ผู้เข้าชมสามารถศึกษาดูงานเกี่ยวกับขั้นตอนเกี่ยวกับการผลิตกระดาษสาแบบวิธีดั้งเดิม ทำตลาดในช่องทางค้าส่งเป็นหลักทั้งในและประเทศ รูปแบบรับจ้างผลิต และวางจำหน่ายแบบขายปลีกในราคา 50 บาทต่อแผ่น ส่วนของกิจกรรมเวิร์คช๊อปกระดาษสา เรียนฟรี แต่ผู้เรียนต้องเสียใช้จ่ายค่าอุปกรณ์ มีให้เลือก 2 ราคา 119 บาท (การ์ด+ค่าอุปกรณ์ทุกอย่าง ราคา 299 บาท (การ์ด+ค่าอุปกรณ์ทุกอย่าง+เฟลมนำกลับได้เลย โปรแกรมท่องเที่ยวรองรับ 4 กลุ่มต่อวัน หรือ 100 กลุ่มต่อเดือน และลักษณะการเข้าชมจะเปิดให้ผู้เข้าชมได้เดินชมเองได้อย่างอิสระแต่มีลำดับในการเข้าถึงพื้นที่และจะมีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำและบรรยายในส่วนร้านค้า

ภาพที่ 3-9 ภาพงโครงการจินณาลักษณ์กระดาษสา. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.2 ผู้ใช้งานโครงการ

ผู้ใช้งานโครงการ จินณาลักษณ์กระดาษสา แบ่งได้ 2 ประเภทดังนี้

1.) ผู้ใช้บริการโครงการ ประกอบด้วย

1.1) ผู้ใช้บริการทั่วไป เดินชมโครงการอิสระด้วยตนเองและกลับในวัน

1.2) นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมโครงการ โดยการเดินชมโครงการด้วยตนเอง ท่องเที่ยวต่อใน บริเวณชุมชนและพักค้างคืนในโฮมสเตย์ของหมู่บ้าน

1.3) ผู้ใช้บริการที่มีความต้องการเฉพาะ เช่น นักออกแบบที่ต้องการนำกระดาษสาไปใช้หรือต่อยอด

2.) ผู้ให้บริการ ประกอบด้วย

2.1) เจ้าหน้าที่ภายในโครงการประมาณ 6 คนประจำส่วนร้านค้า ร้านกาแฟและเวิร์คช็อป

3.1.2.3 แนวคิดในการออกแบบโครงการ

โดยมีแนวคิดริเริ่มจากการพัฒนาผลงานศิลปวัฒนธรรมกระดาษสา และองค์ความรู้เรื่องไหมในชุมชนจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นเหมือนหน้าบ้านที่รวบรวมและจัดแสดงผลงาน สร้างอาชีพสร้างรายได้ ส่งต่อนักท่องเที่ยวไปให้กับ ส่วนอื่นๆในชุมชน ในภาพลักษณ์ของอาคารพื้นถิ่น ที่ทำจากวัสดุไม้ในท้องที่

ภาพที่ 3-10 ภาพแนวคิดของโครงการในการใช้วัสดุไม้แบบพื้นถิ่น. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.4 องค์ประกอบโครงการ

ตารางที่ 3-2 แสดงองค์ประกอบของโครงการจินณาลักษณ์กระดาษสา. 2563

พื้นที่	รายละเอียด
1.) ที่จอดรถ	มีลักษณะทั้งซุ้มโครงสร้างไผ่และจานจอดโล่ง จอดได้ประมาณ 4 - 6 คัน
2.) ร้านขายสินค้าแปรรูป	ลักษณะไม่ได้เป็นร้านค้าชัดเจนแต่จะเป็นการขายในรูปแบบของการจัดแสดงผลงาน
3.) ลานกิจกรรม	ลานหญ้ากลางแจ้งอเนกประสงค์สำหรับทำกิจำรรมต่างๆ
4.) ส่วนนิทรรศการชั่วคราว	สถานที่จัดนิทรรศการเป็นทางเชื่อมที่จำเป็นต่อการไปยังจุดอื่นๆ มีทางเข้าและออกคนละทางซึ่งแต่ละทางมีเนื้อหาที่แตกต่างกัน
5.) ส่วนนิทรรศการถาวร (อาคารเสด็จ)	ลักษณะเป็นอาคารที่แยกส่วนออกมาจัดแสดงนิทรรศถาวร ทางเข้าออกเปิดโล่ง
6.) ลาดตากกระดาษสา	ลักษณะเป็นลานหญ้ากว้าง มีองค์ประกอบเสริมเป็นส่วนเวิร์คช๊อปขนาดเล็กซึ่งมีหลังคาคลุม
7.) พื้นที่เวิร์คช๊อป (อาคารกระดาษสา)	มีการจัดอ่างที่ใช้ในกระทำกระดาษสาขั้นตอนสุดท้ายให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนรวม เป็นจุดๆ จุดหนึ่งรับได้ประมาณ 4 – 5 คน
8.) ส่วนรีไซเคิล	เป็นพื้นที่โปร่งมีหลังคาคลุมทางเข้าออกหลายทางภายในมีโต๊ะพร้อมเครื่องมือที่ใช้ในการนำเศษกระดาษสามาประดิษฐ์เป็นของฝากเล็กๆน้อย
9.) โรงงานผลิตกระดาษสา	ภายในโรงงานมีเครื่องจักสำหรับทำกระดาษ และชั้นเก็บ
10.) ร้านกาแฟ	ร้านกาแฟตกแต่งด้วยวัสดุไม้ไผ่มีทางเข้าสองทางทางออกทางเดียวคือเข้า – ออกจากด้านหน้า และเข้ามาจากร้าน
11.) โรงเก็บอุปกรณ์	เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ และผลผลิตจากกระดาษสา
12.) ห้องบรรยาย	มีลักษณะเป็นการนั่งฟังการบรรยายจากโทรทัศน์ จำนวนผู้ฟังประมาณ 20 คน
13.) ร้านขายเครื่องสำอางจากไหมทองคำ (ห้องซิลค์)	ต่อเนื่องมาจากห้องบรรยายมีการสาธิตการใช้
14.) ห้องสปาหน้าใยไหมทองคำ	ลักษณะเป็นเตียงคล้ายๆเตียงนวดทำสปาพร้อมกันได้ประมาณ 5 คน โดยที่หมอนวดจะเป็นคนในชุมชนที่ได้รับการฝึกฝน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3-11 ส่วนนิทรรศการถาวรและลานกิจกรรมที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างพื้นที่ใช้สอยต่างๆ. 2563

ภาพที่ 3-12 ภาพลานตากกระดาษสาและโรงเก็บอุปกรณ์. 2563

ภาพที่ 3-13 ภาพส่วนนิทรรศการชั่วคราวและการทำเวิร์คช็อปกระดาษสา. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.5 การวางผัง

ภาพที่ 3-14 ภาพผังและลำดับการเข้าถึงพื้นที่ของโครงการกระดาษสาจินณาลักษณ์. 2563

จากการศึกษาโครงการจิณนาลักษณ์กระดาษสา ในมุมมองของการสืบสานศิลปวัฒนธรรม จุดด้อยคือการถ่ายทอดองค์ความที่สามารถนำไปทำได้จริงนั้นยังมีขอบเขตที่แคบอยู่กับชาวบ้านในชุมชนเท่านั้น แต่จุดเด่นคือการวางผัง ให้มีการใช้พื้นที่ลานกลางแจ้งเป็นตัวแบ่งและเชื่อมระหว่างส่วนที่เป็นพาณิชย์เช่น ร้านขายสินค้า ร้านกาแฟกับส่วนที่เวิร์คช็อปและส่วนผลิตกระดาษสา มีการวางลำดับการเข้าถึงของพื้นที่โดยให้พื้นที่ลานตากกระดาษสาที่มีกิจกรรมเวิร์คช็อปเป็นจุดสิ้นสุดและอาคารรีไซเคิลช่วยเสริมกิจกรรม การถ่ายทอดองค์ความรู้ที่โครงการนี้สามารถทำได้ดีคือส่วนท้ายของกระบวนการที่ถ่ายทอดผ่านกิจกรรมเวิร์คช็อปซึ่งเน้นไปที่การเรียนรู้มากกว่าการทำได้จริง จุดเด่นอีกอย่างหนึ่งคือการใช้ภาพลักษณ์ของอาคารพื้นถิ่นสวมทับกับการใช้งานในสมัยปัจจุบัน แนวคิดในการเป็นพื้นที่สนับสนุนงานและการท่องเที่ยวของชุนชน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการและการออกแบบผังในโครงการศูนย์สืบสานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE, CHINA

ชื่อโครงการ : TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE

เจ้าของโครงการ : องค์กรที่ร่วมมือกันทางเศรษฐกิจของของหมู่บ้าน

สถานที่ตั้งโครงการ : หมู่บ้าน CAIZHAI จังหวัด ZHEJIANG ประเทศจีน

จุดประสงค์โครงการ : เพื่อเป็นพื้นที่ผลิตและจัดแสดงพัฒนาสินค้า เต้าหู้ ซึ่งเป็นการสืบสานและต่อยอดวัฒนธรรมชุมชนที่มีคุณค่าให้ยกระดับสู่สากลและเผยแพร่สู่การรับรู้จากภายนอก

3.1.3.1 ลักษณะโครงการ

แต่เดิมหมู่บ้าน CAIZHAI เป็นหมู่บ้านที่อยู่บนภูเขาที่ขึ้นชื่อในเรื่องการผลิตเต้าหู้ แต่รูปแบบการผลิตแบบดั้งเดิมนั้นทำให้ผลิตภัณฑ์เต้าหู้ของหมู่บ้านยังไม่สามารถได้รับใบรับรองมาตรฐานของอาหารได้ โครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE จึงเป็นโรงงานแห่งใหม่ที่ตั้งอยู่บนพื้นที่ลาดชันของภูเขาขนาบโดยลำน้ำของหมู่บ้านโดยทำหน้าที่หนวยงานทางด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน ทั้งด้านวัตถุดิบถั่วเหลืองและสหกรณ์ชุมชนในด้านผลิตภัณฑ์เต้าหู้ เพื่อยกระดับการผลิตเต้าหู้แบบดั้งเดิมให้เหมาะสมกับข้อกำหนดใบรับรองอาหาร เพื่อเพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจของหมู่บ้าน โครงการมีขนาดพื้นที่ 1,211 ตรม. ลำดับการเข้าถึงภายในโครงการถูกจัดวางตามความลาดชันด้วยการผลิต 6 ลำดับได้แก่ ห้องเตรียม ห้องบด ห้องต้ม ห้องอบแห้ง ห้องทอดและห้องชิม ลักษณะการเข้าชมจะเป็นการเดินชมตามขั้นบันไดได้ทั้งสองฝั่งที่เกิดจากพื้นที่ลาดชันเพื่อชมการทำเต้าหู้ในแต่ละขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบจากนั้นสุดท้ายจะเป็นห้องชิมเพื่อให้ผู้ชมได้ลิ้มลองรสชาติของเต้าหู้

ภาพที่ 3-15 ภาพโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3.2 ผู้ใช้งานโครงการ

1.) ผู้ใช้บริการโครงการ ประกอบด้วย

1.1) ผู้ใช้บริการทั่วไป

1.2) ผู้ใช้บริการที่มาเป็นกลุ่ม

1.3) ผู้ใช้บริการที่มีความต้องการเฉพาะ

2.) ผู้ให้บริการ ประกอบด้วย

2.1) เจ้าหน้าที่ภายในโครงการ

2.2) คนในชุมชนที่เข้ามาแสดงการผลิตเต้าหู้

3.1.3.3 แนวคิดในการออกแบบโครงการ

แนวคิดที่ต้องการให้ผู้เข้าชมได้สัมผัสประสบการณ์ของการทำเต้าหู้แบบดั้งเดิมโดยการเปิดระนาบด้านข้างของพื้นที่การผลิตเพื่อให้ผู้เข้าชมได้สังเกตุกระบวนการและช่วยในการระบายอากาศ ด้วยรูปแบบของโรงงานที่ทันสมัยโครงสร้างไม้ซึ่งมีการใช้เทคนิคการก่อสร้างแบบบ้านพื้นถิ่นในหมู่บ้าน หลังคาแบบฟันปลาได้มีการออกแบบเพื่อให้เกิดแสงและลมที่เหมาะสมต่อกระบวนการผลิตภายใน

ภาพที่ 3-16 ภาพแนวคิดโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3.4 องค์ประกอบโครงการ

ตารางที่ 3-3 แสดงองค์ประกอบของโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE

พื้นที่	รายละเอียด
1.) ห้องเตรียม	ห้องสำหรับเตรียมการผลิต ทั้งเตรียมถั่วเหลืองในการทำเต้าหู้ ใช้เป็นโถงต้อนรับด้วยในตัว
2.) ห้องบด	มีอุปกรณ์สำหรับการบดแบบพื้นถิ่นโดยใช้การทุบ
3.) ห้องต้ม	มีลักษณะเป็นโต๊ะกลางขนาดใหญ่ 2 ตัวหนึ่งตัวเป็นโต๊ะที่มีอุปกรณ์สำหรับต้มเต้าหู้ อีกหนึ่งตัวเป็นโต๊ะสำหรับจัดการเต้าหู้หลังต้มเสร็จ
4.) ห้องอบแห้ง	ห้องสำหรับการอบแห้งเต้าหู้
5.) ห้องทอด	มีลักษณะเป็นโต๊ะกลางขนาดใหญ่ 2 ตัวหนึ่งตัวเป็นโต๊ะที่มีอุปกรณ์สำหรับทอดเต้าหู้ อีกหนึ่งตัวเป็นโต๊ะสำหรับจัดการเต้าหู้หลังทอดเสร็จ
6.) ห้องชิม	มีลักษณะเป็นโต๊ะทานอาหาร จัดวางโต๊ะอย่างมีระเบียบรองรับประมาณ 60 ที่นั่ง เป็นห้องเปิดที่มีช่องเปิดรอบด้าน
8.) ลานอเนกประสงค์	เป็นลานกรวดโล่งกลางแจ้ง

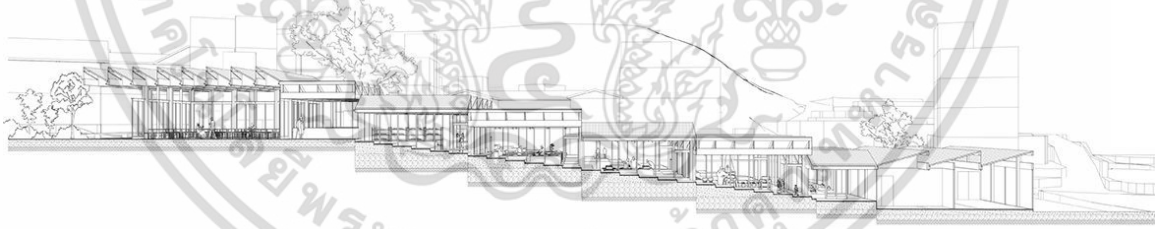

ภาพที่ 3-17 ภาพรูปตัดของโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3-18 ภาพการอยู่ร่วมกับบริบทและทางเดินชมการผลิต (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

ภาพที่ 3-19 ภาพการเดินชมห้องบดและห้องทอด (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

ภาพที่ 3-20 ภาพห้องชิมและลานอเนกประสงค์ด้านนอก (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3.5 การวางผัง

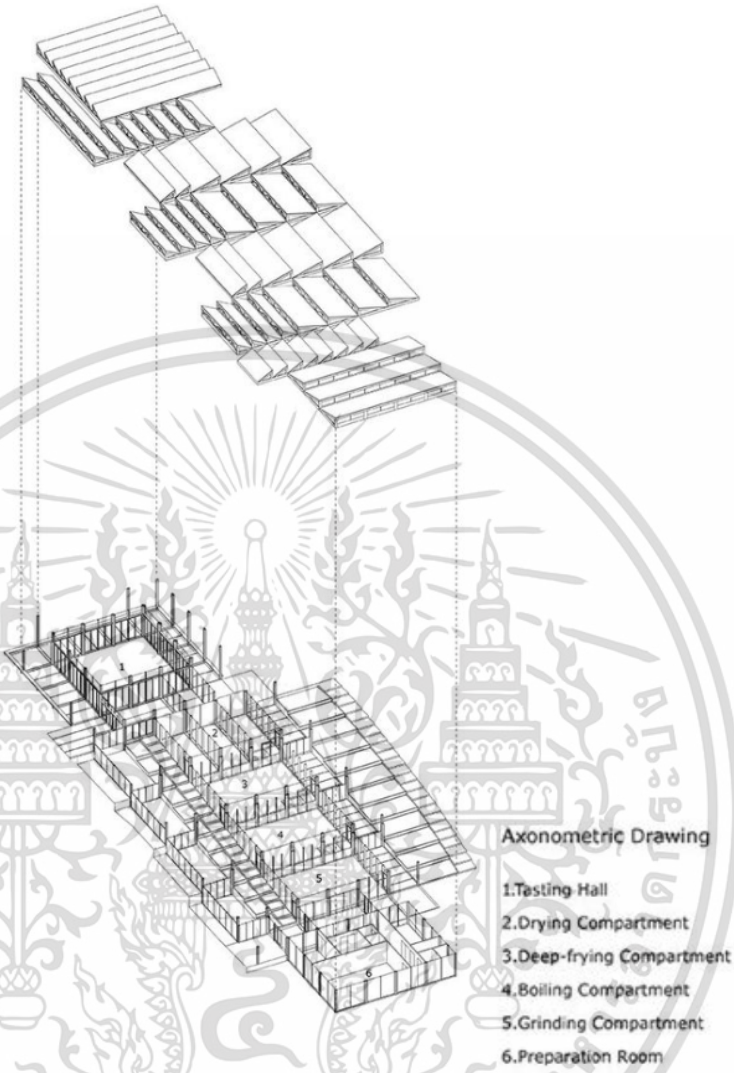

ภาพที่ 3-21 ภาพผังโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE
(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

จากการศึกษาโครงการ TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE ในมุมมองของการสืบสานศิลปวัฒนธรรม จุดด้อยคือเรื่องของส่วนพาณิชย์เนื่องจากโครงการเป็นรูปแบบของโรงงานผลิตจึงไม่มีหน้าร้านค้าที่ชัดเจน แต่จุดเด่นคือแนวคิดการออกแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมให้เข้ากับบริบททั้งความลาดชันของที่ตั้ง วัสดุและเทคนิคการก่อสร้างอาคารพื้นถิ่นมีการจัดผังที่เรียบง่ายนำเสนอการพัฒนาของวัฒนธรรมอย่างชัดเจน ข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ในวิเคราะห์แนวคิด ผัง และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมของโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศลิปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 โครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม

3.2.1 ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC)

ชื่อโครงการ : ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC)

เจ้าของโครงการ : สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (สบร.

สถานที่ตั้งโครงการ : เลขที่ 1160 ถนนเจริญกรุง แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

จุดประสงค์โครงการ : ศึกษาวิจัย พัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์ เป็นแหล่งการเรียนรู้ด้านการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์

3.2.1.1 ลักษณะโครงการ

โครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) เป็นการใช้พื้นที่ส่วนหนึ่งของอาคารไปรษณีย์กลางบางรักซึ่งเป็นการปรับปรุงเพื่อสร้างอาคารใหม่ให้อยู่ร่วมกับตึกเก่า โดยใช้พื้นที่และโครงสร้างอาคารเดิม โดยจะมีการใช้เส้นทางหนีไฟและทางเข้าออกร่วมกัน เวลาเปิดให้บริการ ส่วนบริการ เวลา 10.30 – 19.00 น. (ปิดวันจันทร์ และส่วนสำนักงาน เวลา 09.30 – 17.30 น. (วันจันทร์ - ศุกร์ การเข้าใช้บริการมีสองรูปแบบคือคนทั่วไปและสมาชิก

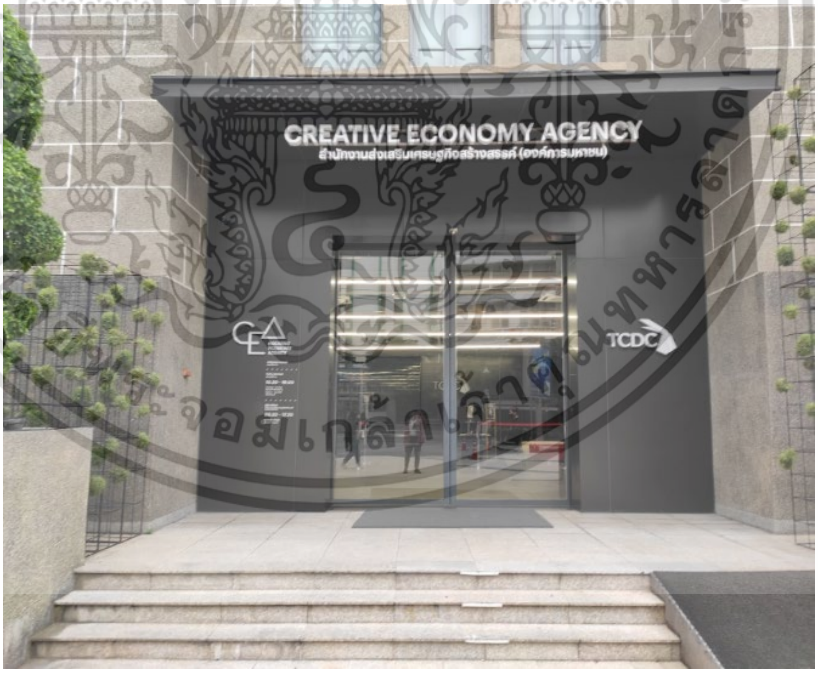

ภาพที่ 3-21 ภาพด้านหน้าทางเข้าของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC). 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.2 ผู้ใช้งานโครงการ

ผู้ใช้งานโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) ได้ 2 ประเภทดังนี้

1.) ผู้ใช้บริการโครงการ ประกอบด้วย

1.1) ผู้ใช้บริการทั่วไป เช่น นักท่องเที่ยว หรือผู้ที่สนใจศึกษาเฉพาะทาง

1.2) ผู้ใช้บริการที่เป็นสมาชิกโดยส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพ ผู้ประกอบการ พนักงานบริษัท เจ้าหน้าที่รัฐ อาชีพอิสระและนักเรียน นักศึกษา

2.) ผู้ให้บริการ ประกอบด้วย

เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน จำนวน 154 คน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ (เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จำนวน 12 คน, แม่บ้าน จำนวน 13 คน, ช่างจำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 35 คน

3.2.1.3 แนวคิดในการออกแบบโครงการ

ก่อตั้งขึ้นเพื่อผนวกความเก่งฉกาจของสังคมและวัฒนธรรมไทยเข้ากับความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ มุ่งเน้นการเป็น “มหรสพทางปัญญา” เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในสังคมไทยผ่านกระบวนการให้ความรู้แบบสากล ตั้งแต่การจัดนิทรรศการ การบรรยาย สัมมนาเชิงปฏิบัติการ ไปจนถึงการเป็นแหล่งค้นคว้าที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิงเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ที่หลากหลายมิติ อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

ภาพที่ 3-22 ภาพด้านหน้าทางเข้าของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC). 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.4 องค์ประกอบโครงการ

ตารางที่ 3-4 แสดงองค์ประกอบของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC). 2563

พื้นที่	รายละเอียด
1.) โถงทางเข้าหลัก	เป็นพื้นที่ประชาสัมพันธ์และอัพเดทข่าวสารและมีพื้นที่นั่งรอ
2.) ร้านขายสินค้า	ร้านขายสินค้าที่รวบรวมผลงานการออกแบบไอเดียเด่นจากทั้งในและต่างประเทศโดยจะเป็นลักษณะของการเช้าเพื่อเปิดร้าน
3.) ห้องนิทรรศการ	ขนาด 200 ตารางเมตรสำหรับจัดนิทรรศการหมุนเวียนจากในและต่างประเทศ ที่เปิดให้คุณเข้าเยี่ยมชมได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย
4.) ห้องจัดกิจกรรม	ขนาด 100 ตารางเมตร สำหรับจัดกิจกรรมการบรรยาย การประชุมเชิงปฏิบัติการ
5.) ส่วนสำนักงาน	ส่วนสำนักงานมีพื้นที่ส่วนกลางในการประกาศข่าวประชุมและมีห้องเตรียมอาหารและพักผ่อนให้กับพนักงาน การจัดที่นั่งไม่มีแผงกั้น
6.) ศูนย์นวัตกรรมด้านวัสดุ และการออกแบบ	บริการให้คำปรึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนนวัตกรรม พัฒนาความคิด สร้างโอกาสทางธุรกิจและเชื่อมเครือข่ายให้ผู้ประกอบการ
7.) ห้องสำหรับรับชมสื่อมัลติมีเดีย	อาทิ ภาพยนตร์ ภาพยนตร์สารคดี ภาพยนตร์โฆษณา แอนิเมชัน เพลง และคอนเสิร์ต เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์
8.) ห้องประชุม	ห้องประชุมมี 4 ห้อง ขนาดเล็กไปจนถึงใหญ่เปิดให้เช่า มี1ห้องสำหรับใช้เป็นที่ประชุมของผู้ให้บริการโครงการ
9.) MAKER SPACE	พื้นที่ปฏิบัติการที่แปลงไอเดียความคิดให้เป็นชิ้นงานออกมาห้บริการเครื่องมือที่ทันสมัยและหลากหลาย เช่น 3D Printer, Textile Printer, Laser Cutter, Arduino, Embroidery ซึ่งเหมาะสำหรับผู้ที่เริ่มต้นทดลองผลิตผลงาน ตลอดจนผู้ที่ต้องการพัฒนาต่อยอดชิ้นงาน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเวิร์กช็อปที่สามารถเข้าร่วมได้ตลอดทั้งเดือน
10.) ห้องจัดกิจกรรมขนาดใหญ่	ขนาด 300 ตารางเมตร ไว้สำหรับจัดนิทรรศการ งานบรรยาย การประชุมเชิงปฏิบัติการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3-4 แสดงองค์ประกอบของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC). 2563 (ต่อ)

พื้นที่	รายละเอียด
11.) RESOURCE CENTER	แหล่งรวบรวมหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์และมัลติมีเดียด้านความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบกว่า 70,000 รายการในบรรยากาศสร้างสรรค์เพื่อการค้นคว้าและต่อยอดแรงบันดาลใจ นอกจากนี้ยังมีบริการฐานข้อมูลออนไลน์โดยเข้าใช้งานผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wi-Fi Internet) ของ TCDC อีกทั้งยังมีบริการทำสำเนา พิมพ์เอกสารและสแกน ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม
12.) CREATIVE SPACE	พื้นที่ทำงานในบรรยากาศแบบ Co-Working Space ภายในมีพื้นที่จัดแสดงผลงานแนะนำสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบ
13.) **พื้นที่บริการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ**	พื้นที่พิเศษเพื่อการพัฒนาธุรกิจ บริการให้คำปรึกษาด้านการออกแบบและการพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์ การฝึกอบรม สัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ และกิจกรรมเครือข่ายเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการ และการค้นหาหานักออกแบบและผู้ผลิต
14.) ROOFTOP GARDEN	สวนบนดาดฟ้าสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้และสันทนาการ
15.) **ร้านกาแฟ**	ร้านกาแฟบริการอยู่ใกล้บริเวณ CREATIVE SPACE
16.) REFRESHING AREA	พื้นที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจที่ให้บริการเครื่องดื่ม ขนม และสิ่งบันเทิงต่างๆ รวมทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกิจกรรมต่างๆ ผ่าน Communication Board
17.) CREATION ROOM	ห้องประชุมสำหรับ 1 - 6 คน พร้อมอุปกรณ์สำหรับการประชุม อาทิ กระดานไวท์บอร์ด จอโทรทัศน์

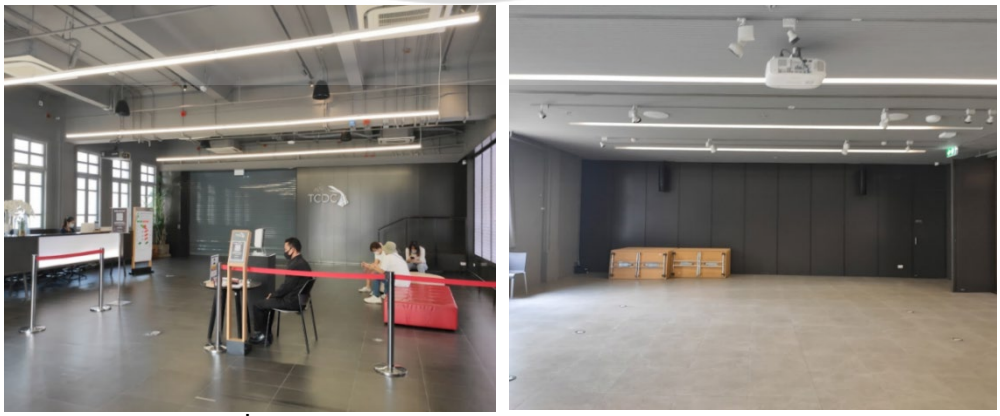

ภาพที่ 3-23 ภาพโถงต้อนรับและห้องจัดนิทรรศการ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3-24 ศูนย์นวัตกรรมด้านการออกแบบ และห้องประชุม. 2563

ภาพที่ 3-25 ภาพ Resource Center และ Creative Space. 2563

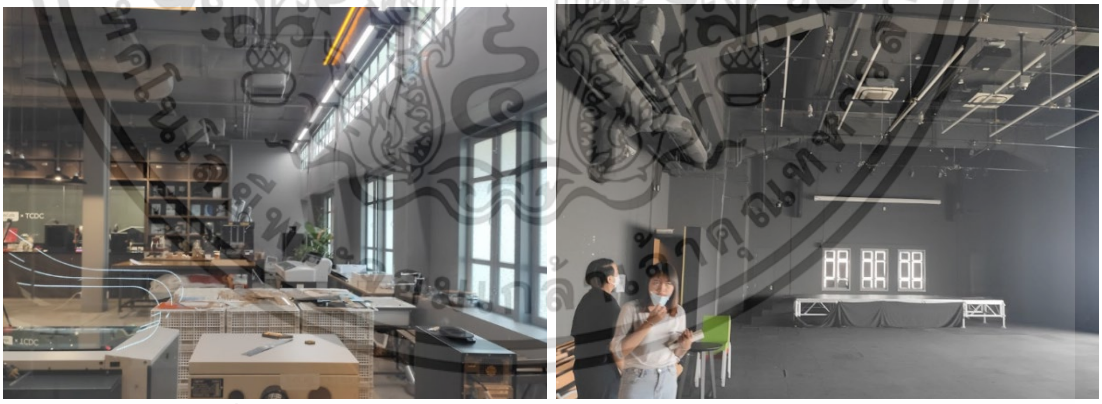

ภาพที่ 3-26 ภาพ Maker Space และห้องจัดกิจกรรมขนาดใหญ่. 2563

ภาพที่ 3-27 ภาพ Rooftop Garden และ Refreshing Area. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.5 การวางผัง

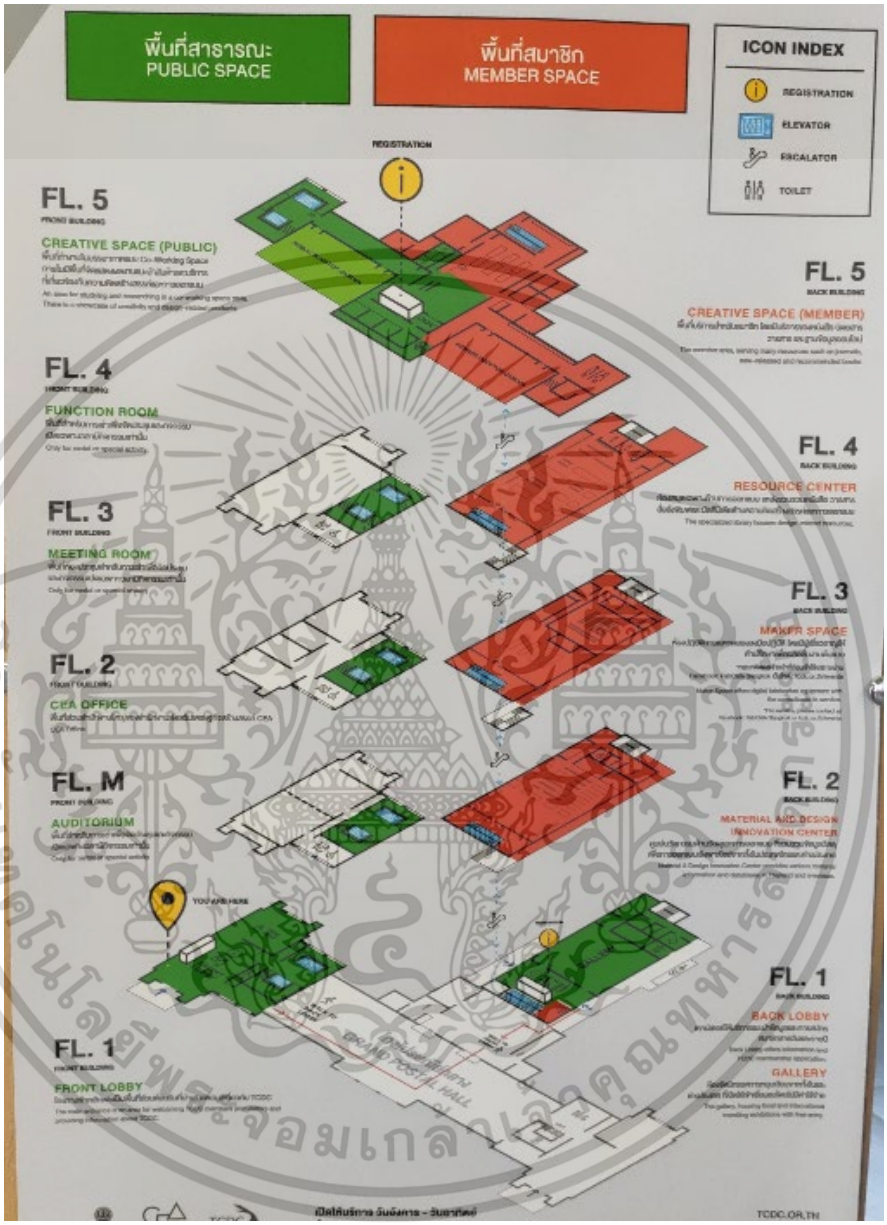

ภาพที่ 3-28 ภาพผังและการใช้พื้นที่ของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) . 2563

จากการศึกษาโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบในมุมมองของการพัฒนาศิลปวัฒนธรรม จุดเด่นคือแนวคิดในการนำวัฒนธรรมไทยผสานเข้ากับความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยวิธีการแบบสากลนำเสนอออกมาทางองค์ประกอบ การการออกแบบพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการและอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย ลักษณะกการใช้งานจึงจะเป็นการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าใช้เพื่อหาข้อมูลค้นหาแนวคิดใหม่ๆเพื่อนนำไปสร้างสรรค์งานออกแบบไปจนถึงปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญและสร้างตัวอย่างผลงาน ซึ่งถือว่าครอบคลุมทั้งกระบวนการออกแบบ แต่โครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบยังมีจุดด้อย จากการที่เป็นโครงการปรับปรุงอาคารเก่าจึงมีข้อจำกัดในการออกแบบและใช้พื้นที่ด้วยภาพลักษณ์ของอาคารที่มีความเคร่งขรึมทำให้รู้สึกไม่เป็นมิตรกับคนทั่วไป ทำให้เกิดความประหม่าในการเข้าใช้งานพื้นที่และระบบสมาชิกจึงทำให้คนทั่วไปไม่สามารถเข้าถึงได้ในบางพื้นที่ เนื่องจากโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบนั้นได้ถูกออกแบบมาเพื่อตอบรับบริบทของความเป็นเมืองที่แตกต่างกับบริบทของจังหวัดเชียงรายจึงเป็นเรื่องสำคัญในการวิเคราะห์เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการออกแบบองค์ประกอบของโครงการในโครงการศูนย์สืบสานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

3.3 โครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

3.3.1 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ

ชื่อโครงการ : ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ

เจ้าของโครงการ : พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

สถานที่ตั้งโครงการ : 59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290

จุดประสงค์โครงการ : สืบสาน รักษา และนำคุณค่าแห่งศิลปาชีพ อันเป็นคุณค่าแห่งความเป็นไทย ให้ก้าวไกลเป็นที่ยอมรับในเวทีหัตถกรรมโลก เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย และความยั่งยืนของชุมชน

3.3.1.1 ลักษณะโครงการ

โครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศเป็นโครงการขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเข้าชมแบบกลุ่มที่มีจำนวนมาก เช่น นักเรียนและนักศึกษา ทำงานร่วมกับศูนย์ศิลปาชีพบางไทรในการเผยแพร่ เป็นพื้นที่จัดแสดงผลงานศิลปหัตถกรรมสำคัญๆของแต่จังหวัดในรูปแบบของนิทรรศการถาวรส่งเสริมครูช่างพื้นถิ่นและผู้ที่สืบทอดให้มีพื้นที่จัดแสดงและขายผลงานไปจนถึงจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ให้กับคนทั่วไป ภายในยังมีการบริการข้อมูลเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับศิลปหัตถกรรมของประเทศไทยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่ต้องการ ศึกษา วิจัย และนำไปพัฒนาต่อยอด โดยแต่ละหอนิทรรศการจะมีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการช้อมูล เปิดให้บริการวันจันทร์ถึงวันศุกร์ 8:00 – 17:00 น.

ภาพที่ 3-29 ภาพโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเท. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.2 ผู้ใช้งานโครงการ

ผู้ใช้งานโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศแบ่งได้ 2 ประเภทดังนี้

1.) ผู้ใช้บริการโครงการ ประกอบด้วย

1.1) ผู้ใช้บริการทั่วไป ที่เข้ามาเยี่ยมชมนิทรรศการถาวรหรือนิทรรการชั่วคราว

1.2) ผู้ใช้บริการที่เข้ามาเยี่ยมชมเป็นกลุ่ม มีตั้งแต่กลุ่มในระดับเล็กขนาดครอบครัว หรือขนาดใหญ่จากหน่วยงานต่างๆ ปริมาณมากที่สุดที่เคยมีเข้ามาชมประมาณ 700 คน

2.) ผู้ให้บริการ ประกอบด้วย

2.1) เจ้าหน้าที่ภายในโครงการ ประจำส่วน โถงต้อนรับ หอนิทรรศการ ห้องสมุด และห้องอาหาร

2.2) พนักงานขายประจำร้านค้าของสมาชิก

3.3.1.3 แนวคิดในการออกแบบโครงการ

โครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศได้ถูกจัดตั้งโดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เนื่องจากมีความเห็นว่า ผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทยเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยมือ ซึ่งมีคุณค่าและมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทยโดยเฉพาะจึงควรจะเพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนางานผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทย รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านการตลาด การขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดระบบการบริหารงานให้สามารถดำเนินการได้อย่างอิสระ คล่องตัว เอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านสู่ความเป็นเลิศและเป็นที่รู้จักแพร่หลาย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงมีการออกแบบด้ายภาพลักษณ์อาคารที่มีความเป็นไทยเคร่งขรึมและแสดงความยิ่งใหญ่โอโถง จากความต้องการที่จะส่งเสริมงานศิลปหัตกรรมและเป็นโครงการที่เป็นตัวแทนของประเทศอาคารจึงมีขนาดใหญ่ มีพื้นที่เพื่อรองรับผู้เข้าชมได้เป็นจำนวนมาก วัตถุประสงค์หลักในการเผยแพร่องค์ประกอบของโครงการส่วนมากจึงเป็นส่วนของนิทรรศการเป็นหลัก

ภาพที่ 3-30 ภาพแนวคิดของโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.4 องค์ประกอบโครงการ

ตารางที่ 3-5 แสดงองค์ประกอบของโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ. 2563

พื้นที่	รายละเอียด
1.) **ที่จอดรถ**	มีที่จอดรถนอกอาคารและที่จอดรถชั้นใต้ดิน
2.) **โถงต้อนรับ**	โถงต้อนรับขนาดใหญ่เป็นตัวกลางในการไปยังพื้นที่อื่นๆ
3.) **โถงนิทรรศการชั่วคราว**	โถงสำหรับจัดกิจกรรมหรือจัดแสดงงาน
4.) **ห้องนิทรรศการชั่วคราว**	จัดนิทรรศการหมุนเวียน ระยะเวลารอบละประมาณ 3 เดือน
5.) **ร้านค้า**	ร้านค้าของสมาชิกที่เป็นชุมชนหรือครูช่าง ไม่คิดค่าบริการ
6.) **ห้องนิทรรศการถาวร**	มี 6 ห้องประกอบด้วย 1. หอศิลปาชีพ 2. หอสุพรรณ – พัสตร์ 3. หอหัตถศิลป์ระหว่างประเทศ 4. นิทรรศการหัวโขน 5. หอนวัตศิลป์ 6. หอเกียรติยศ ซึ่งแต่ละห้องจะมีเนื้อหาที่แตกต่างกันและมีวิธีการจัดผังแบบ LINEAR PROCESSION จัดแสดงผลงานตามลำดับและแบบ LOOP เดินชมจากห้องหนึ่งไปยังอีกห้องหนึ่ง
7.) **ห้องประชุม**	1. ห้องประชุมสามแพรวา 2. ห้องประชุมยกไหม 3. ห้องประชุมลายชิด
8.) **ห้องสมุด**	ห้องสมุดที่รวบรวมองค์ความรู้ด้านศิลปหัตถกรรมจากทั่วประเทศ เปิดบริการให้คนภายนอกเข้ามาใช้หาข้อมูลหรือเป็นพื้นที่ทำงาน
9.) **ห้องอาหาร**	ภายในมีร้านกาแฟจุได้ประมาณ 30 ที่นั่ง

ภาพที่ 3-31 โถงต้อนรับและโถงนิทรรศการชั่วคราว. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3-32 โถงทางขึ้นบันไดและห้องนิทรรศการชั่วคราว. 2563

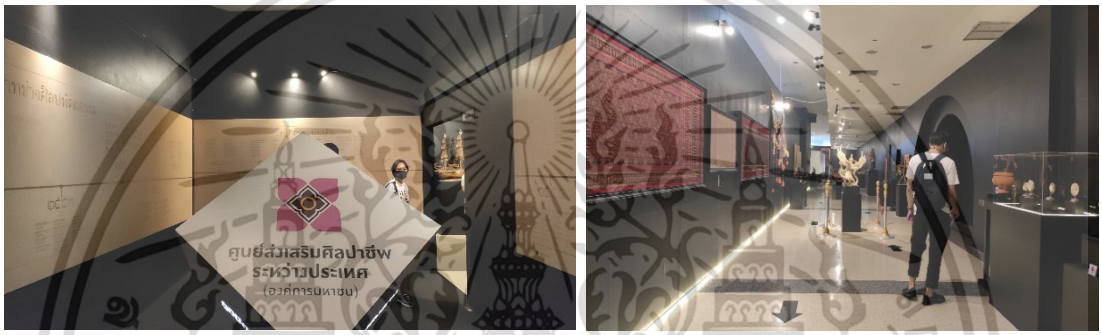

ภาพที่ 3-33 หอเกียรติยศภายในมีการจัดแสดงผลงานจากครูช่างหรือทายาทของศิลปหัตถกรรมแต่ละแห่ง. 2563

ภาพที่ 3-34 ภาพหอนวัตศิลป์และหอสุพรรณพัสตร์. 2563

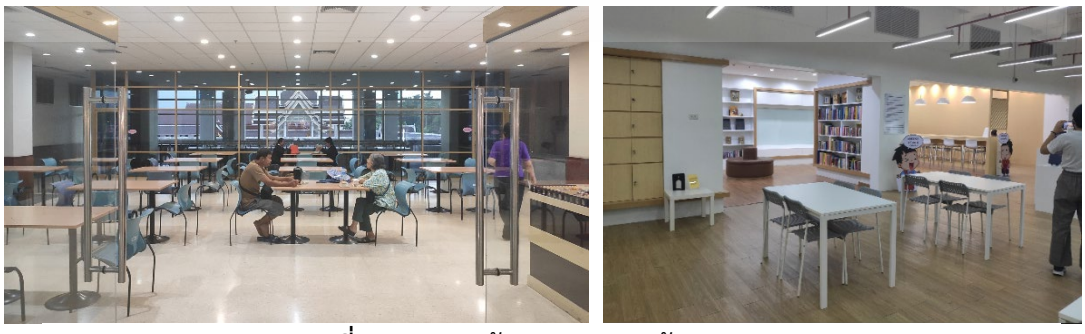

ภาพที่ 3-35 ภาพห้องอาหารและห้องสมุด. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.5 การวางผัง

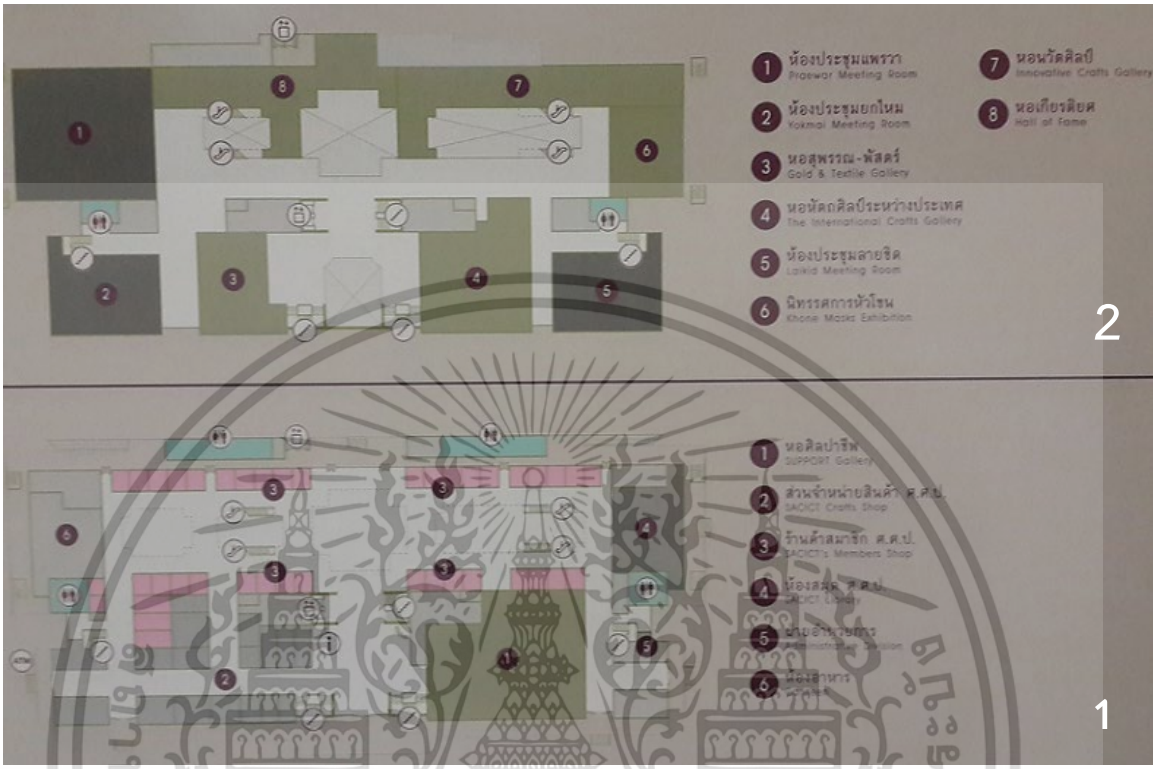

ภาพที่ 3-36 ภาพผังของโครงการศูนย์ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ. 2563

จากการศึกษาโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศในมุมมองของการแผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จุดเด่นคือส่วนของนิทรรศการที่มีจำนวนมากและมีขนาดใหญ่รองรับคนได้เป็นจำนวนมาก และภาพลักษณ์ของอาคารที่สะท้อนความเป็นไทยได้อย่างชัดเจน แต่ก็มีจุดด้อยจากการที่มีพื้นที่และทางสัญจรขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นเมื่อไม่มีการใช้งาน ในกรณีที่ทางโครงการไม่ได้ใช้เป็นพื้นที่กิจกรรรมหรือแสดงงาน และในกรณีที่ผู้เข้าชมทำให้เกิดพื้นที่ว่างที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ จุดด้อยอีกอย่างหนึ่งคือตำแหน่งที่เข้าถึงได้ยาก ขาดการเชื่อมต่อกับขนส่งสาธารณะต้องเดินทางเข้ามาได้ด้วยรถยนต์เท่านั้นและไม่ได้อยู่ใกล้กับพื้นที่สาธารณะของชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวจึงทำให้ไม่มีจุดเชื่อมต่อในการทำกิจกรรมหรือท่องเที่ยว ทำให้ผู้ที่จะเข้ามาใช้บริการในโครงการนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความต้องการเฉพาะทางและเดินทางมาด้วยรถยนต์ ซึ่งปัญหาที่เกิดจากจุดด้อยแหล่านี้จะถูกนำตระหนักถึงในการวิเคราะห์องค์ประกอบและที่ตั้งของโครงการศูนย์สืบสานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2 SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER, CHINA

ชื่อโครงการ : SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER
เจ้าของโครงการ : รัฐบาล SHENGLIANG SU
สถานที่ตั้งโครงการ : เขต SHOU เมือง ANHUI ประเทศจีน
จุดประสงค์โครงการ : เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในเขต SHOU และเป็นพื้นที่ทำกิจกรรมทางวัฒนธรรมให้กับชุมชน

3.3.2.1 ลักษณะโครงการ

เนื่องจากเมือง ANHUI นั้นเคยมีประวิติศาสตร์ของการมีเมือง SHOUXIN อยู่ซึ่งเป็นเมืองที่มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยม หันหน้าตามแนวแกนทิศ – ใต้และตะวันออก - ตะวันตก ซึ่งปัจจุบันประวัติศาสตร์ของเมืองและรูปลักษณ์ยังคงเป็นที่จดจำ แต่เนื่องจากมีการเปลี่ยนผังเมืองใหม่จึงมีการเปลี่ยนลักษระของการใช้พื้นที่ และมีความหนาแน่นและพลวัตที่เพิ่มมากขึ้น โครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER ถือเป็นศูนย์วัฒนธรรมแห่งแรกในผังเมืองใหม่นี้ได้รับการออกแบบให้สะท้อนให้เห็นถึงสัณฐานวิทยาของเมืองในประวัติศาสตร์จึงถูกออกแบบภายใต้แนวคิดในการเคารพบริบทแห่งอดีต เป็นอาคารที่มีชั้นใต้ดิน 1 ชั้นและบนดิน 3 ชั้น ขนาดโครงการ 30,010 ตรม. ภายในมีพื้นที่ทำกิจกรรมและนิทรรศการซึ่งจะถูกแบ่งย่อยด้วยการออกแบบลานที่มีขนาดแตกต่างกันเชื่อมต่อกันด้วยทางเดิน แบ่งการเข้าถึงโครงการเป็นสองรูปแบบ คือการเข้าจากทางด้านหน้าด้วยวิธีการเดินและการเข้าจากด้านหลังด้วยวิธีการใช้รถยนต์ เนื่องจากโครงการมีถนนขนาบทั้งสองฝั่ง โดยผู้เข้าชมสามารถเดินชมลานภายนอกได้อย่างอิสระ ซึ่งภายในจะมีการบอกเล่าเรื่องราวของเขตSHOU

ภาพที่ 3-37 ภาพโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.2 ผู้ใช้งานโครงการ

1.) ผู้ใช้บริการโครงการ ประกอบด้วย

1.1) ผู้ใช้บริการทั่วไป ที่เข้ามาเยี่ยมชมนิทรรศการถาวรหรือนิทรรการชั่วคราว

1.2) ผู้ใช้บริการที่เข้ามาเยี่ยมชมเป็นกลุ่ม

1.3) ผู้ใช้บริการที่มีความต้องการเฉพาะทาง

2.) ผู้ให้บริการ ประกอบด้วย

2.1) เจ้าหน้าที่ภายในโครงการ ประจำส่วน โถงต้อนรับ ห้องนิทรรศการ ห้องสมุด

2.2) พนักงานขายประจำร้านกาแฟและร้านหนังสือ

3.3.2.3 แนวคิดในการออกแบบโครงการ

เนื่องจากตำแหน่งที่ใกล้ย่านเมืองเก่าโครงการ HOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER ได้มีการคำนึงถึงการเก็บข้อมูลของรากเหง้าทางวัฒนธรรมของเขต SHOU เพื่อนำมาใช้เป็นแนวความคิดในการออกแบบ รูปลักษณ์ของอาคารเป็นสี่เหลี่ยมจากที่อยู่อาศัยของชาวจีนที่มีอาคารปิดหน้าต่างเล็กและตรอกซอกซอยแคบเสะท้อนถึงบริบทสภาพอากาศและวิถีชิวิต มีการใช้วัสดุคอนกรีต กระจกและไม้เพื่อความเรียบง่าย ภายในมีทางเดินที่คดเคียวเพื่อให้ผู้เข้าชมเกิดการค้นพบและสร้างประสบการณ์ ออกแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมโดยใช้ความคัดแย้งระหว่างความทึบตันของอาคารกับช่องเปิด วัสดุคอนกรีตกับภูมิสถาปัตยกรรม และมีการออกแบบอาคารให้ตอบรับกับแสงและเงาที่เปลี่ยนไปในระหว่างวันเพื่อสร้าง การเข้าสู่ภายในอาคารจะเป็นการเดินข้ามผืนน้ำขนาดใหญ่สะพานหินเพื่อเป็นการระลึกถึงการเดินข้ามคูเมืองในอดีต

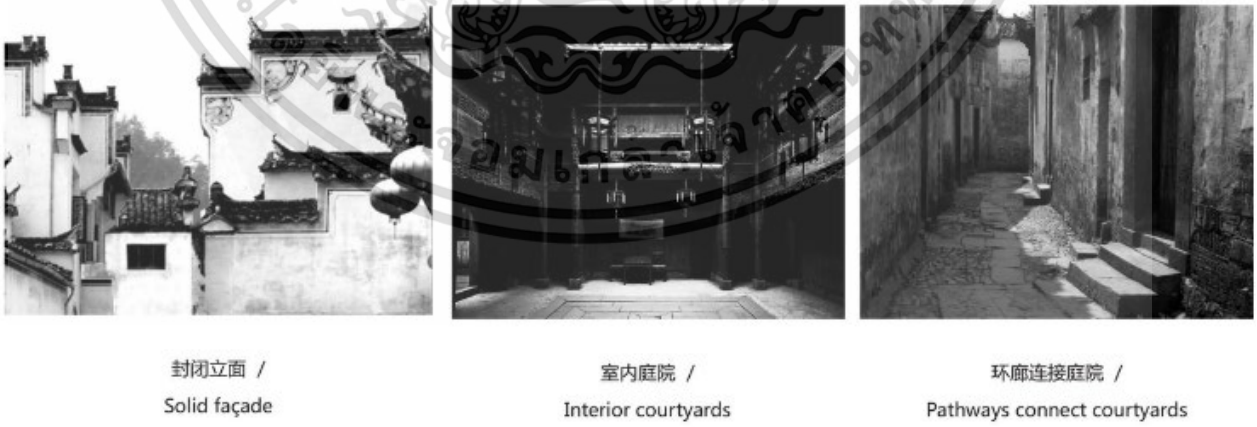

ภาพที่ 3-38 ภาพแนวคิดโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.4 องค์ประกอบโครงการ

ตารางที่ 3-6 แสดงองค์ประกอบของโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER

พื้นที่	รายละเอียด
1.) พื้นที่จัดนิทรรศการ	เป็นพื้นที่โล่งนอกอาคารและในอาคารสำหรับจัดนิทรรศการชั่วคราว
2.) ห้องนิทรรศการ	มีทั้งชั้น 1 2 และ3 ซึ่งแต่ละห้องมีขนาดแตกต่างกัน
3.) ห้องสัมมนา	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 และชั้น 3 มีลักษณะเป็นห้องปิดทึบ
4.) ห้องบรรยาย	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 ภายในมีอัฒจันทร์อยู่ส่วนหลังของโครงการ อยู่ใกล้บริเวณของลานอเนกประสงค์
5.) หอจดหมายเหตุ	เป็นสถานที่เก็บและบริการเอกสารรายงานหรือบันทึกเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นของเขต SHOU
6.) สตูดิโอ	ห้องสำหรับทำงาน หรือทำกิจกรรมประเภทเวิร์คช็อป
7.) ห้องสมุด	หรือห้องสำหรับอ่านหนังสือมีทั้งชั้น 1 2 และ3
8.) ร้านหนังสือ	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 อยู่ใกล้กับร้านกาแฟและห้องนิทรรศการ
9.) ห้องเก็บของ	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 และชั้น 2 มีลักษณะเป็นห้องปิดทึบอยู่ใกล้ห้องนิทรรศการ
10.) ลานอเนกประสงค์	เป็นพื้นที่กว้างลานด้านหน้ามีไว้สำหรับรองรับคนจำนวนมากใกล้โถงต้อนรับส่วนลานด้านหลังมีลักษณะคล้ายสวนหลังบ้าน
11.) ห้องอเนกประสงค์	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 ต้องเข้าถึงผ่านโถงต้อนรับ อยู่ใกล้กับห้องมัลติมีเดีย
12.) ห้องมัลติเมียเดีย	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 เป็นห้องที่มีสื่อหลากหลายประเภท เช่น ตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวมีจำนวน 3 ห้อง
13.) ห้องกิจกรรม	ห้องสำหรับจัดกิจกรรมตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 2
14.) โถงต้อนรับ	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1อยู่ใกล้กับลานด้านหน้า

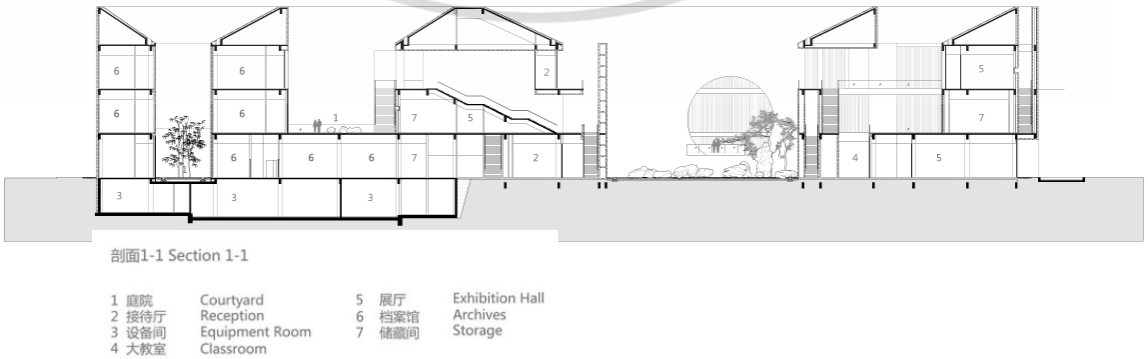

ภาพที่ 3-39 รูปตัดของโครงการ . สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3-40 ภาพสะพานทางเข้าและมุมมองด้านหน้าโครงการ (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

ภาพที่ 3-41 ภาพมุมมองจากระเบียงและภายในของชั้นที่ 2 ไปสู่ลานอเนกประสงค์ด้านล่าง

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

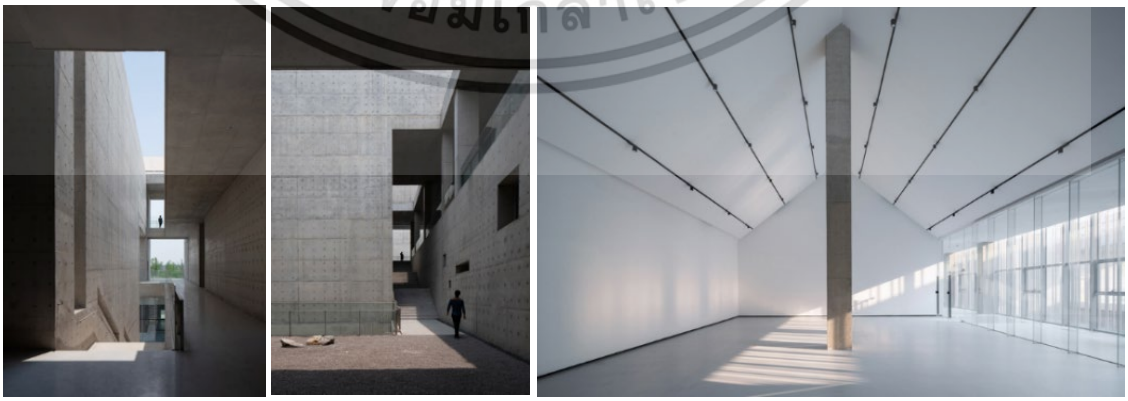

ภาพที่ 3-42 ภาพโถงทางเดินและห้องนิทรรศการ (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.5 การวางผัง

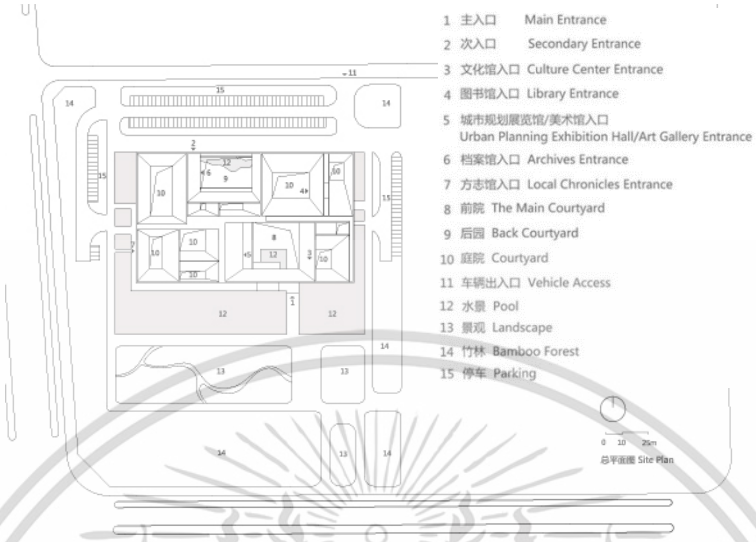

ภาพที่ 3-43 ภาพผังบริเวณของโครงการโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

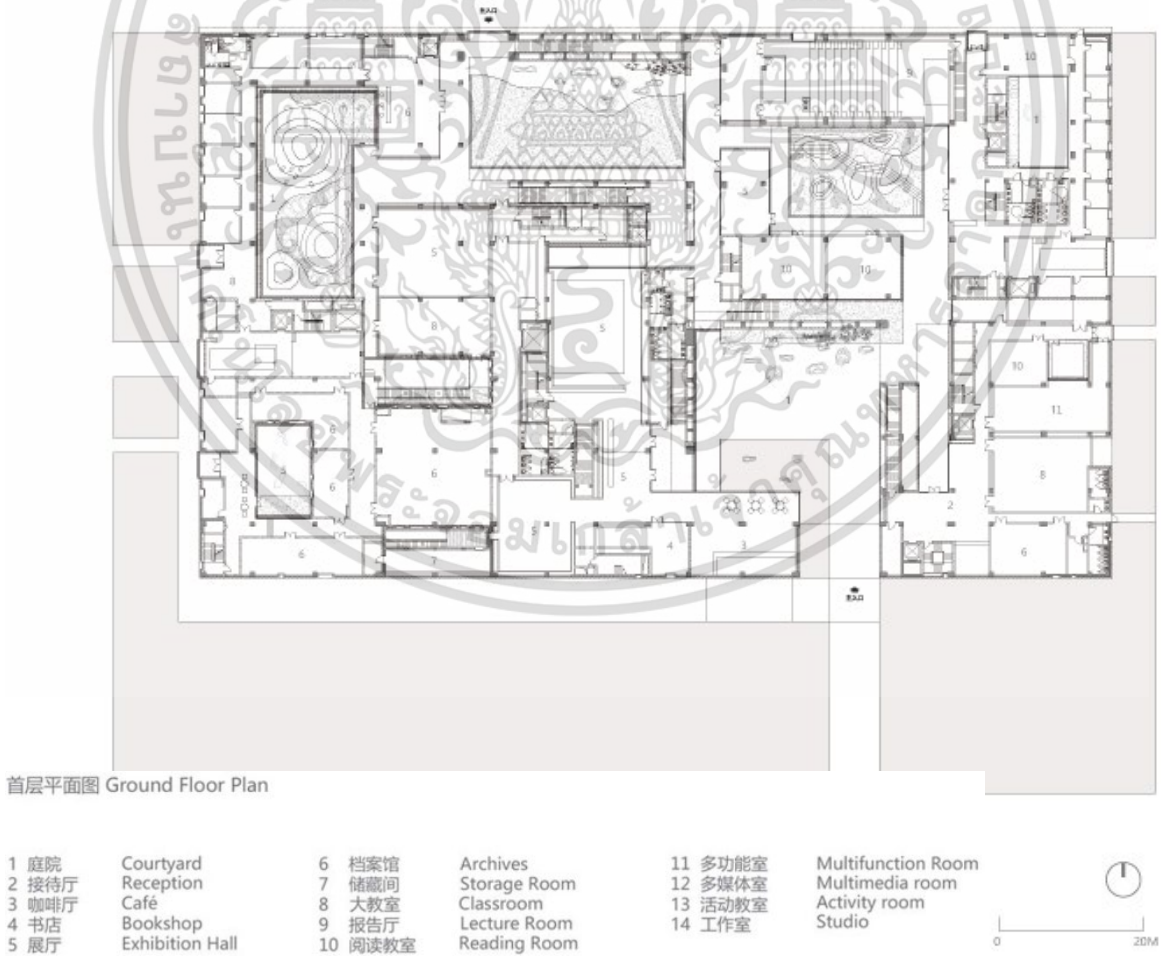

ภาพที่ 3-44 ภาพผังของโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาโครงการ SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER ในมุมมองของการแผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จุดเด่นคือบริบทที่ตั้งที่มีเรื่องราวของประวัติศาสตร์และการนำรูปแบบของสถาปัตยกรรมในอดีตมาเป็นแนวคิดในการออกแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม ทำให้ได้ผลลัพท์เป็นอาคารที่มีรูปลักษณ์โดดเด่นแฝงไปด้วยความหมาย จุดด้อยคือความยากในการจัดการพื้นที่ขนาดใหญ่และสัดส่วนของภูมิสถาปัตยกรรมกับความทึบตันของอาคาร ข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำไปใช้วิเคราะห์ในการออกแบบองค์ประกอบโครงการและองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของจังหวัดเชียงรายประเทศไทย ของโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

3.4 โครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะให้ชุมชน

3.4.1 DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA

ชื่อโครงการ : DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER
เจ้าของโครงการ : บริษัทอสังหาริมทรัพท์ DONGYUAN
สถานที่ตั้งโครงการ : เขต XIANGCHENG เมือง SUZHOU จังหวัด JIANGSU ประเทศจีน
จุดประสงค์โครงการ : จัดทำขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่ทำกิจกรรมทางสังคมและอำนวยความสะดวกให้กับผู้คนให้กับเมือง

3.4.1.1 ลักษณะโครงการ

โครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER เป็นศูนย์ชุมชน ให้บริการสาธารณะสำหรับชุมชนรวมถึงกิจกรรมทางสังคม ศิลปะ กิจกรรมครอบครัว กีฬาและเป็นร้านค้าของชุมชนเนื่องจากที่ตั้งที่อยู่ในย่านอยู่อาศัยใกล้แม่น้ำแยงซีซึ่งเป็นแม่น้ำที่มีเรื่องราวของวัฒนธรรม มีขนาดพื้นที่โครงการ 3,327 ตรม. มี 2 ชั้นชั้นใต้ดิน 1 ชั้น ถูกล้อมรอบด้วยถนน โดยโครงการสามารถเดินทะลุไปยังอีกฝั่งได้เสมือนเป็นพื้นที่สาธารณะที่เป็นทางลัดในการผ่านไปอีกฝั่งของคนในชุมชนจากย่านที่อยู่อาศัยไปยังไปยังสถานีขนส่งหรือสวนสาธารณะได้

ภาพที่ 3-45 ภาพโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.1.2 ผู้ใช้งานโครงการ

1.) ผู้ใช้บริการโครงการ ประกอบด้วย

1.1) ผู้ใช้บริการทั่วไป ใช้บริการเพื่อเป็นทางผ่าน หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

1.3) ผู้ใช้บริการที่มีความต้องการเฉพาะ เช่น มาออกกำลังกาย มาชมนิทรรศการ

2.) ผู้ให้บริการ ประกอบด้วย

2.1) เจ้าหน้าที่ภายในโครงการ ประจำส่วนเช่น ห้องฟิตเนส โถงต้อนรับ และสำนักงาน

2.2) พนักงานขายประจำร้านกาแฟ

3.4.1.3 แนวคิดในการออกแบบโครงการ

แนวคิดในการอยู่ร่วมกันและเปิดกว้าง ต่อต้านการแบ่งชนชั้นทางสังคม เพื่อให้สามารถเกิดการพบปะกันของผู้คนเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมในการเป็นชุมชนให้กับผู้อยู่อาสัยในพื้นที่ มีการออกพื้นที่ภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของอาคารเชื่อมโยงกิจกรรมชุมชนกับธรรมชาติสะท้อนถึงบริบททางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมกา รวางผนังรับแรงซ้อนสลับกันไปมาเพื่อสร้างพื้นที่ให้มีความโปร่งและน่าสนใจ โดยรูปแบบของหลังคามีการอ้างอิงมาจากสถาปัตยกรรมดั้งเดิมในบริเวณตอนใต้ของแม่น้ำแยงซี

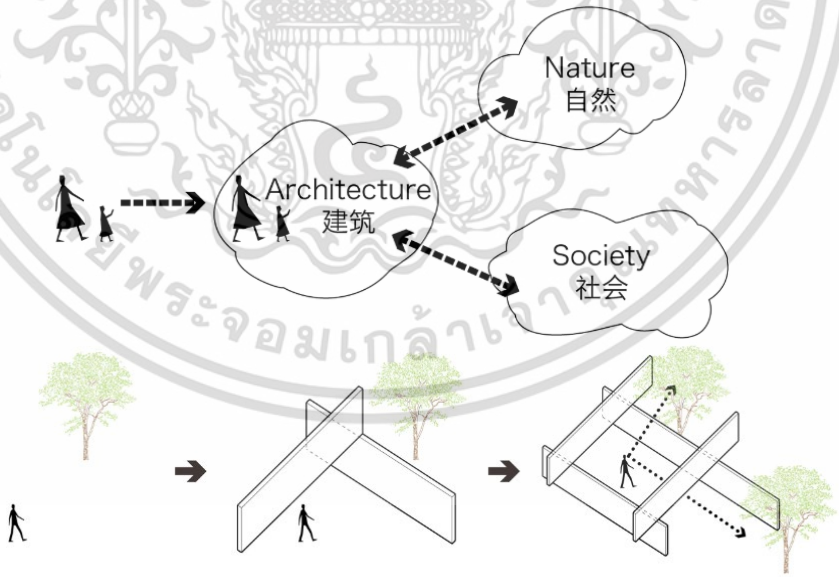

ภาพที่ 3-46 ภาพโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.1.4 องค์ประกอบโครงการ

ตารางที่ 3-7 แสดงองค์ประกอบของโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER

พื้นที่	รายละเอียด
1.) ห้องกิจกรรมครอบครัว	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 และ ชั้น 2 มีลักษณะเป็นห้องอเนกประสงค์
2.) ห้องนั่งเล่น	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 ด้านหน้าเปิดรับวิวของสวนและมีทางเดินเชื่อมไปห้องกิจกรรมครอบครัว
3.) ศูนย์ชุมชนทางสังคม	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 เข้าถึงได้จากภายนอกโครงการ
4.) นิทรรศการศิลปะ	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 และชั้นใต้ดิน ในชั้นที่ 1 เป็นห้องขนาดใหญ่ เปิดรับวิวของสวนสองด้านภายในมีบันไดวนขึ้นไปเชื่อมต่อกับห้องสมุด ส่วนชั้นใต้ดินด้านหน้าเปิดรับวิวลานอเนกประสงค์ชั้นใต้ดิน และเชื่อต่อกับห้องฟิตเนส
5.) ร้านค้า	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 1 เข้าถึงได้จากภายนอก
6.) ห้องสมุด	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 2 เป็นห้องสมุดขนาดใหญ่ มีระเบียงเข้าถึงได้โดยตรงด้วยบันได หรือการเดินมาจากทางเชื่อม
7.) เวิร์คช็อปชุมชน	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 2 ลักษณะภายในเป็นการจัดวางโต๊ะขนาดใหญ่นั่งได้ประมาณ 14 คน สำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการ
6.) ร้านกาแฟ	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้น 2 ลักษณะเป็นห้องรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าเปิดรับวิวทางด้านข้างทั้งสองด้านมีทางเดินเชื่อมต่อกับห้องสมุดนั่งได้ประมาณ 36 คน
7.) ลานอเนกประสงค์	ตำแหน่งอยู่บริเวณกลางชั้น 1
8.) ห้องฟิตเนส	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้นใต้ดิน ด้านหน้าเปิดรับวิวของลานอเนกประสงค์ชั้นใต้ดิน
9.) ห้องล็อกเกอร์	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้นใต้ดินเข้าถึงได้ต่อเนื่องจากห้องฟิตเนส
10.) ห้องโยคะ	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้นใต้ดินเข้าถึงได้ต่อเนื่องจากห้องฟิตเนสเปิดรับวิวจากลานอเนกประสงค์
11.) ลานอเนกประสงค์ชั้นใต้ดิน	เป็นลานที่มีลักษระเป็นสวนเพื่อเป็นการสร้างสุนทรียะให้กับพื้นที่ใช้งานชั้นใต้ดิน
12.) โถงต้อนรับ	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้นใต้ดิน เป็นส่วนต้อนรับของพื้นที่บริเวณใต้ดินทั้งหมด
13.) สำนักงาน	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้นใต้ดินอยู่ด้านหลังของห้องนิทรรศการศิลปะชั้นใต้ดิน
14.) ห้องขยะ	ตำแหน่งอยู่ที่ชั้นใต้ดิน อยู่ใกล้กับห้องล็อกเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

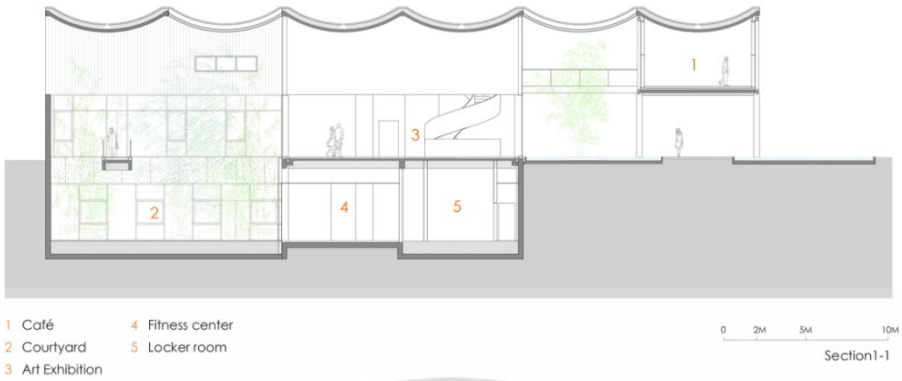

ภาพที่ 3-47 ภาพรูปตัดของโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

ภาพที่ 3-48 ภาพภายนอกโครงการ (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

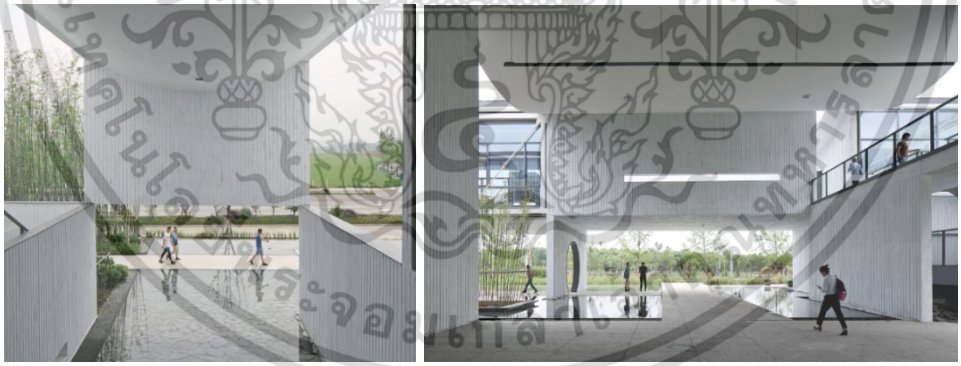

ภาพที่ 3-49 ภาพการใช้ทางสัญจรเพื่อข้ามฝั่ง (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

ภาพที่ 3-50 ภาพทางเดินเชื่อมบริเวณชั้นที่ 2 (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

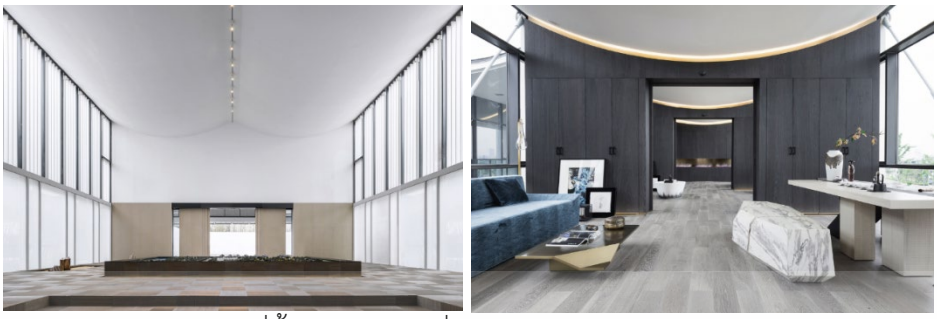

ภาพที่ 3-51 ภาพห้องนิทรรศการศิลปะที่ชั้น 1 และห้องนั่งเล่น (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

ภาพที่ 3-52 ภาพห้องนิทรรศการศิลปะ (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

3.4.1.5 การวางผัง

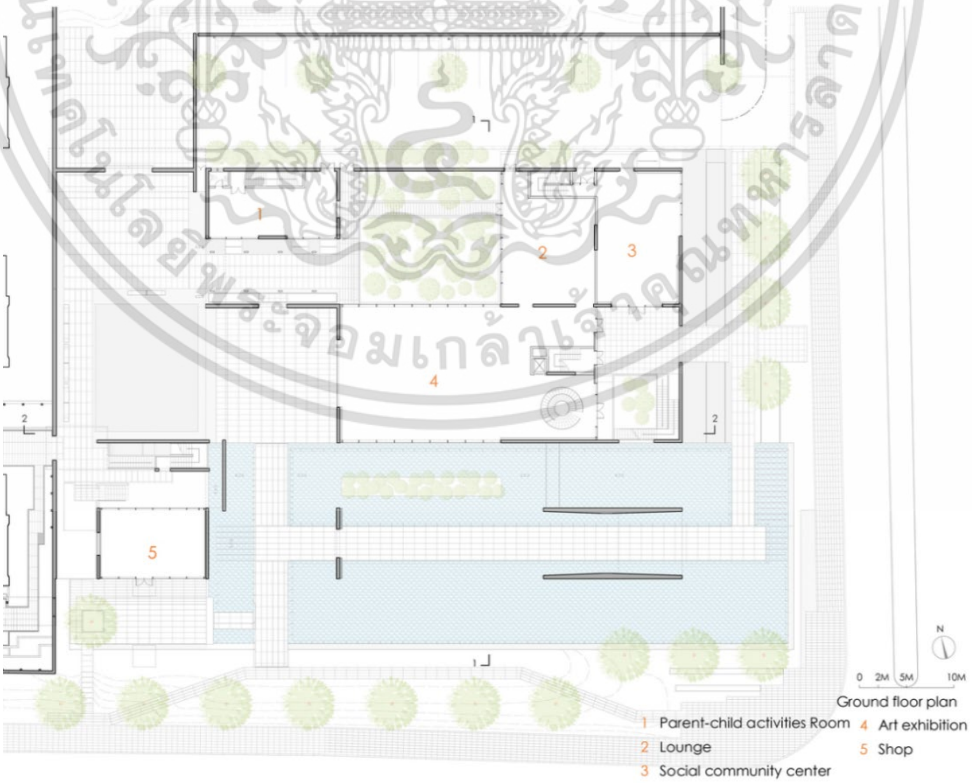

ภาพที่ 3-53 ภาพผังของโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาโครงการ DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER ในมุมมองของการเป็นพื้นที่สาธารณะชุมชน จุดด้อยคือความยากในการจัดการเรื่องการดูแลรักษาความปลอดภัยของผู้ใช้บริการและผลงานที่จัดแสดงภายในโครงการเนื่องจากลักษณะของอาคารมีความโปร่งเปิดโล่งเข้าถึงเดินทะลุได้ง่าย จุดเด่นคือการเลือกที่ตั้งที่มีเรื่องราวของวัฒนธรรมและตอบรับกับการใช้งานของชุมชนได้เป็นอย่างดีทั้งการเป็นพื้นที่ทำกิจกรรมและเป็นทางผ่านไปสู่สวนสาธารณะหรือพื้นที่ขนส่งสาธารณะ และการออกแบบสถาปัตยกรรมที่มีความโปร่งโล่งเหมาะสมกับการใช้งานสาธารณะเชื่อมโยงผู้คนเข้าด้วยกันและกับธรรมชาติ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ในการเลือกพื้นที่ตั้งโครงการ การออกแบบองค์ประกอบโครงการและการองคีประกอบทางสถาปัตยกรรม

3.4.2 KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA, JAPAN

ชื่อโครงการ : KOKORASU
เจ้าของโครงการ : เมือง AMAKUSA
สถานที่ตั้งโครงการ : เมือง AMAKUSA จังหวัด KUMAMOTO ประเทศญี่ปุ่น
จุดประสงค์โครงการ : จัดทำขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่ทำกิจกรรมทางสังคมและอำนวยความสะดวกให้กับผู้คนให้กับเมือง

3.4.2.1 ลักษณะโครงการ

เนื่องจากเมือง AMAKUSA เป็นเมืองที่ไม่มีสถานีรถไฟ โครงการ KOKORASU จึงมีความต้องการในการเป็นอาคารสาธารณะเช่นเดียวกับ สถานี ที่เป็นพื้นที่อเนกประสงค์ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างอิสระ ขนาดพื้นที่ 4,605 ตรม. ลักษณะอาคารมีการจัดวางให้โอบอ้อมลานอเนกประสงค์ซึ่งเป็นพื้นที่สีเขียวของโครงการ

ภาพที่ 3-54 ภาพโครงการ KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA, JAPAN

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2.2 ผู้ใช้งานโครงการ

1.) ผู้ใช้บริการโครงการ ประกอบด้วย

1.1) ผู้ใช้บริการทั่วไป เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

1.3) ผู้ใช้บริการที่มีความต้องการเฉพาะ เช่น มาอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรม

2.) ผู้ให้บริการ ประกอบด้วย

2.1) เจ้าหน้าที่ภายในโครงการ ประจำส่วนเช่น ห้องฟิตเนส โถงต้อนรับ และสำนักงาน

2.2) พนักงานขายประจำร้านกาแฟ

3.4.2.3 แนวคิดในการออกแบบโครงการ

มีแนวคิดในการสร้างประสบการณ์และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้งาน ด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะต่างๆผ่านการจัดวางอาคารรูปทรงโค้งที่โอบรอบพื้นที่ลานอเนกประสงค์ โดยหลังคาทำจากโครงไม้ที่หาได้ในท้องถิ่นทำหน้าที่สร้างที่ว่างภายในให้มีความรู้สึกสะท้อนถึงความเป็นสถานีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ถูกวางไว้ที่หน้าต่างบานใหญ่ที่หันหน้าไปทางลานอเนกประสงค์เพื่อให้ผู้คนรู้สึกผ่อนคลายมากขึ้นขณะอ่านหนังสือและเพลิดเพลินกับบรรยากาศธรรมชาติของลานและแสงธรรมชาติ

ภาพที่ 3-55 ภาพโครงการ KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA, JAPAN

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2.4 องค์ประกอบโครงการ

ตารางที่ 3-8 แสดงองค์ประกอบของโครงการ KOKORASU

พื้นที่	รายละเอียด
1.) ห้องสมุด	มีการจัดเฟอร์นิเจอร์โดยการหันหน้าเข้าหาลานอเนกประสงค์เพื่อการเชื่อมต่อทางกิจกรรม
2.) ลานอเนกประสงค์	ภายในลานอเนกประสงค์จะมีทางเดินเชื่อมที่ค่อยๆยกระดับขึ้นไปเชื่อต่อกับบห้องสมุดสาธารณะที่ชั้น 2
3.) ศูนย์สุขภาพ	บริการเกี่ยวกับสุขภาพและสวัสดิการชุมชน
4.) โถงอเนกประสงค์	โถงสำหรับจัดกิจกรรมทางชุมชนต่างๆ
5.) ลานจอดรถ	ลานจอดรถกลางแจ้งภายนอกอาคารอยู่ส่วนหลังของโครงการ

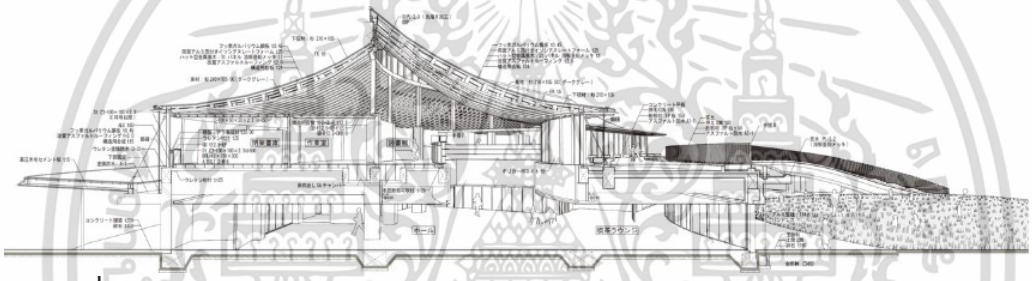

ภาพที่ 3-56 ภาพรูปตัดของโครงการ KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

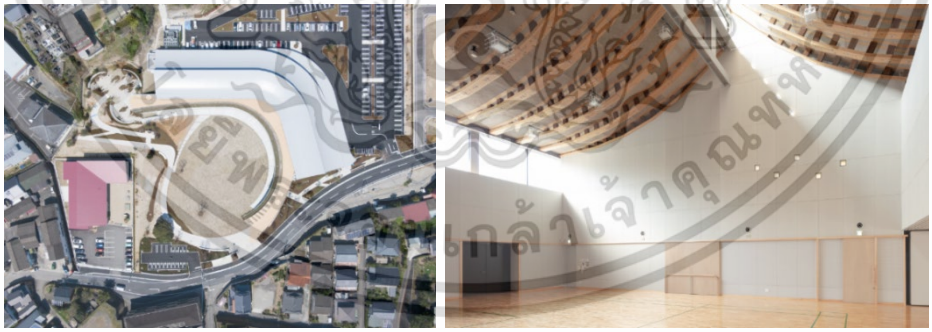

ภาพที่ 3-57 ภาพมุมสูงของโครงการและโถงอเนกประสงค์ (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

ภาพที่ 3-58 ภาพห้องสมุดและการจัดเฟอร์นิเจอร์ (ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2.5 การวางผัง

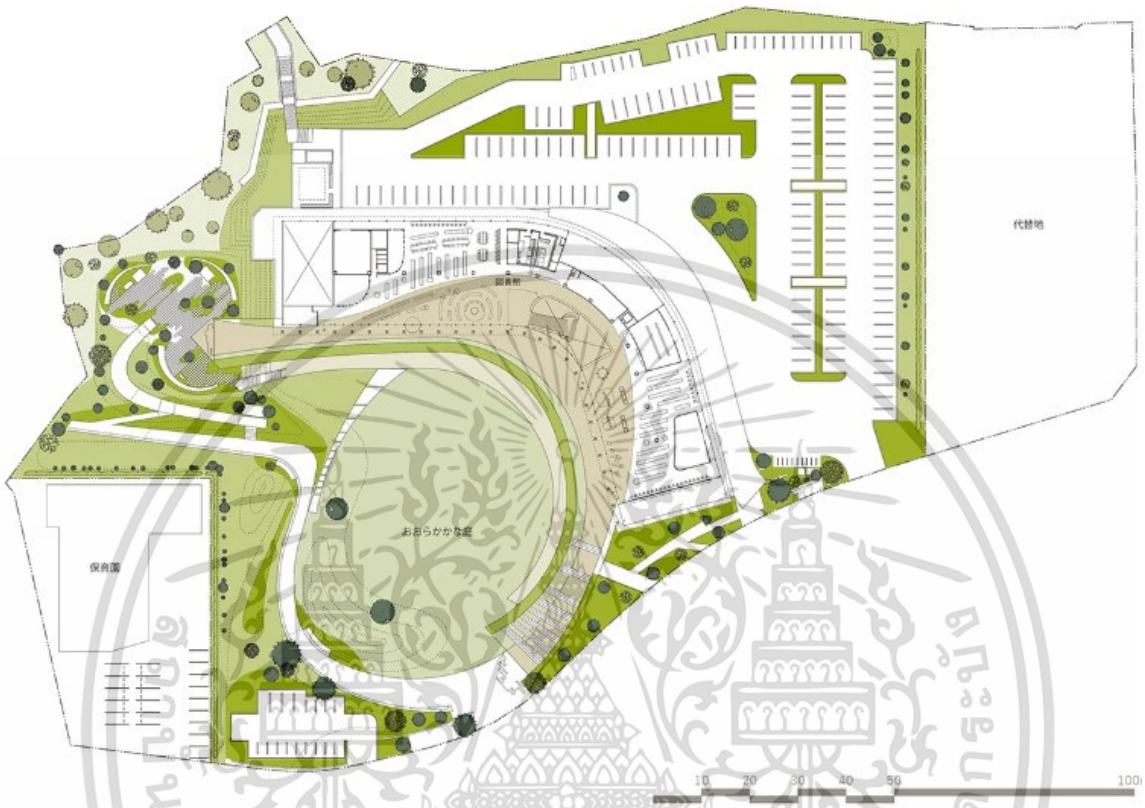

ภาพที่ 3-57 ภาพผังของโครงการ KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA

(ที่มา: www.archdaily.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2563)

จากการศึกษาโครงการ KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA ในมุมมองของการเป็นพื้นที่สาธารณะชุมชน จุดด้อยคือองค์ประกอบของโครงการที่มีจำนวนน้อย จึงทำให้ไม่สามารถตอบความต้องการของคนในชุมชนได้อย่างครอบคลุม จุดเด่นคือการออกแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ใช้รูปร่างหลังคาพื้นถิ่นของญี่ปุ่นมาปรับใช้การสภาพพื้นที่ที่เป็นอาคารที่โค้งและมีลักษณะยาวได้อย่างดี และมีการออกแบบพื้นที่ระหว่างลานอเนกประสงค์ให้มีความเชื่อมโยงกับพื้นที่ใช้สอยอื่นผนวกกับการใช้วัสดุและเทคนิดการก่อสร้างพื้นถิ่น ทำให้ภาพลักษณะของอาคารสื่อถึงความเป็นพื้นถิ่นที่มีความร่วมสมัย ข้อมูลเหล่านี้นี้จะถูกนำไปใช้ในการออกแบบองค์ประกอบโครงการและองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมในโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
การศึกษาและวิเคราะห์ผู้ใช้สอยโครงการ

การศึกษาโครงการ เป็นการศึกษารายละเอียดของผู้ใช้โครงการและองค์ประกอบของโครงการ โดยข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์จุดประสงค์ของโครงการ ข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ และการศึกษาอาคารตัวอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการในส่วนต่างๆ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการดำเนินงานโครงการให้มีความเป็นไปได้ต่อไป โดยแบ่งการศึกษาและวิเคราะห์ผู้ใช้สอยโครงการดังนี้

4.1 ประเภทของผู้ใช้โครงการ

โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย จัดทำขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่สืบสาน สร้างสรรค์ พัฒนา รวบรวมข้อมูล เผยแพร่ เป็นพื้นที่สาธารณะชุมชนและเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของศิลปวัฒนธรรมจังหวัดเชียงรายและอาคารตัวอย่าง สามารถแบ่งผู้ใช้โครงการได้เป็นสองประเภทดังนี้

4.1.1 ผู้ใช้บริการโครงการ

หมายถึง ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชม ศึกษา สร้างสรรค์ผลงาน รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ ศิลปวัฒนธรรม หรือผู้ที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะในโครงการ โดยผู้เข้าผู้ใช้บริการโครงการสมารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ใช้บริการหลักในโครงการ และผู้ใช้บริการรองในโครงการ ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4-1 ประเภทของผู้ใช้โครงการ. 2563

ผู้ใช้บริการหลักภายในโครงการ	ผู้ใช้บริการรองโครงการ
1.) ผู้ใช้บริการทั่วไป 2.) นักเรียน นักศึกษา 3.) ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ 4.) นักวิชาการ นักวิจัย 5.) ผู้ใช้บริการที่มีความสนใจเฉพาะ	1.) นักท่องเที่ยว 2.) ผู้ใช้บริการสาธารณะในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ผู้ให้บริการโครงการ

หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้บริการอยู่ในโครงการ เช่น เจ้าหน้าที่และให้การบริการในส่วนงานที่รับผิดชอบตามฝ่ายต่างๆในโครงการ โดยผู้ใช้บริการโครงการสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ให้บริการประจำของโครงการ และผู้ให้บริการชั่วคราวของโครงการ ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4-2 ประเภทของผู้ให้บริการโครงการ. 2563

ผู้ให้บริการประจำของโครงการ	ผู้ให้บริการชั่วคราวของโครงการ
1.) ฝ่ายบริหาร จัดการโครงการ	1.) วิทยากรพิเศษ (ศิลปิน ครูช่างหรือผู้เชี่ยวชาญ)
2.) ฝ่ายวิชาการและกิจกรรม	2.) ผู้ให้บริการร้านค้าหรือร้านอาหารชุมชน
3.) ฝ่ายสืบสานและพัฒนา	
4.) ฝ่ายเผยแพร่และจัดแสดง	
5.) ฝ่ายประชาสัมพันธ์โครงการ	
6.) ฝ่ายบัญชีและการเงินโครงการ	
7.) ฝ่ายอาคารและสถานที่	

4.2 การศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้บริการ

4.2.1 ผู้ใช้บริการหลักภายในโครงการ

4.2.1.1 ผู้ใช้บริการทั่วไป ที่มีความสนใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมเข้ามาใช้โครงการเพื่อทำความรู้จัก สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย

4.2.1.2 นักเรียน นักศึกษา ทั้งที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาต่อหรือรับแรงบันดาลใจในการทำงานในอนาคตจนถึงวัยเด็กเล็กที่เข้ามาทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการ ลักษณะการเข้าใช้งานจะเป็นการเข้าใช้แบบกลุ่มมาพร้อมกันจากสถาบันการศึกษามากกว่าแบบเดี่ยว

4.2.1.3 ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ ที่ต้องการพัฒนาตนเองเข้ามาหาข้อมูล หาแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์พัฒนาผลงาน ทำกิจกรรม ขายหรือจัดแสดงผลงาน ไปจนถึงหาสังคมและเพื่อนร่วมงาน

4.2.1.4 นักวิชาการ นักวิจัย ที่มีความสนใจในศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1.5 คนทั่วไปที่มีความสนใจเฉพาะทาง ที่ต้องการเข้ามาเพื่อฝึกฝนเรียนรู้สืบสานจากองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายพาะแต่ละรูปแบบเพื่ออนุรักษ์หรือนำไปต่อยอดพัฒนาให้เข้ากับยุคสมัย สร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวและสร้างอาชีพให้ตนเอง

4.2.2 ผู้ใช้บริการรองภายนอกโครงการ

4.2.2.1 นักท่องเที่ยว ที่ต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีจุดประสงค์เพื่อมาเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย เยี่ยมชมโครงการเข้ามาเพื่อมาชมผลงานหรือกระบวนการทำงานของศิลปวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย ซื้อสินค้าชุมชน รับประทานอหารและชื่นชมบรรยกาศวิวทิวทัศน์ ใช้บริการเวลา 08.30- 20.00 น.

4.2.2.2 ผู้ใช้บริการสาธารณะในพื้นที่ เข้ามาพักผ่อนหย่อนใจ หรือทำกิจกรรมทั่วไปทั้งกิจกรรมนันทนาการแบบกระฉับกระเฉง (Active Recreation) และและกิจกรรมนันทนาการแบบผ่อนคลาย (Passive Recreation) โดยจะเป็นกิจกรรมทางเลือกหรือกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจและกิจกรรมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้บริการโครงการ

ตารางที่ 4-3 ประเภทของผู้ให้บริการหลักโครงการ. 2563

ผู้ใช้บริการหลักของโครงการ	พฤติกรรม	องค์ประกอบ
ผู้ใช้บริการทั่วไป	1.) เข้ามาทางส่วนหน้าของโครงการโดยรถยนต์ซึ่งจะจอดรถที่ลานจอดรถหรือเดินเข้ามาในโครงการผ่านสวนสาธารณะลานอเนก ประสงค์และเข้ามาภายในโถงต้อนรับเพื่อติดต่อเริ่มต้นการเข้าชมโครงการหรือใช้พื้นที่พักผ่อน	ลานจอดรถ สวนสาธารณะ ลานอเนกประสงค์ โถงต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน
	2.) เริ่มต้นเข้าชมโครงการ ในส่วนนิทรรศการถาวร นิทรรศ การชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสานเวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงานและห้องสมุด	นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสานเวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงาน ห้องสมุด
	3.) เข้าใช้พื้นที่ต่อเนื่องของโครงการ เช่น ห้องประชุม ห้อง สัมมนา co - working space และลานกิจกรรม	ห้องประชุม ห้องสัมมนา co - working space ลานกิจกรรม
	4.) เข้าใช้พื้นที่ของโครงการในลำดับท้าย เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่นและร้านขายสินค้าชุมชน	ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-3 ประเภทของผู้ให้บริการหลักโครงการ. 2563 (ต่อ)

ผู้ใช้บริการหลักของโครงการ	พฤติกรรม	องค์ประกอบ
นักเรียน นักศึกษา	1.) เดินทางเข้ามาในโครงการแบบกลุ่มด้วยรถบัส จอดรถที่ลานจอดรถและมารวมตัวกันที่จุดรวมพลหรือลานอเนกประสงค์ ที่อยู่ใกล้กับโถงต้อนรับ เพื่อรอตัวแทนดำเนินการติดต่อกับทางโครงการ สามารถใช้พื้นที่พักผ่อนได้	ลานจอดรถ จุดรวมพล ลานอเนกประสงค์ โถงต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน
	2.) เริ่มต้นด้วยการให้ความรู้ในห้อง สัมมนาก่อนการเข้าชม	ห้องสัมมนา
	3.) แบ่งกลุ่ม เข้าชมโครงการ ในส่วนนิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์ค ช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงานและห้องสมุด โดยมีวิทยากรคอยนะนำ	นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงาน ห้องสมุด
	4.) เข้าสู่พื้นที่พักผ่อน และเข้าห้อง สัมมนาสรุปการเข้าชม	พื้นที่พักผ่อน ห้องสัมมนา
	5.) พื้นที่ของโครงการในลำดับท้าย เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่นและร้านขายสินค้าชุมชน ก่อนกลับจุดรวมพล	ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน จุดรวมพล
นักวิชาการ นักวิจัย	1.) เข้ามาทางส่วนหน้าของโครง การโดยรถยนต์ซึ่งจะจอดรถที่ลานจอดรถและเข้ามาภายใช้ในโถงต้อนรับ	ลานจอดรถ โถงต้อนรับ
	2.) ใช้ห้องประชุม ห้องสัมมนาห้องสมุด หรือเข้าชมส่วนนิทรรศ การถาวรและนิทรรศการชั่วคราว	ห้องประชุม ห้องสัมมนาห้องสมุด นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว
	3.) พักผ่อนบริเวณร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่นและร้านขายสินค้าชุมชน	ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-3 ประเภทของผู้ให้บริการหลักโครงการ. 2563 (ต่อ)

ผู้ใช้บริการหลักของโครงการ	พฤติกรรม	องค์ประกอบ
ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ	1.) เข้ามาทางส่วนหน้าของโครงการโดยรถยนต์ซึ่งจะจอดรถที่ลานจอดรถหรือเดินเข้ามาในโครงการผ่านสวนสาธารณะลานอเนก ประสงค์และเข้ามาภายในโถงต้อนรับเพื่อติดต่อเริ่มต้นการเข้าชมโครงการ หรือใช้พื้นที่พักผ่อน	ลานจอดรถ สวนสาธารณะ ลานอเนกประสงค์ โถงต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน
	2.) เริ่มต้นเข้าชมโครงการ ในส่วนนิทรรศการถาวร นิทรรศ การชั่ว คราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์ค ช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงานและห้องสมุด	นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงาน ห้องสมุด
	3.) เข้าใช้พื้นที่ต่อเนื่องของโครง การ เช่น ห้องสัมมนา ห้องประชุม co – working space และ ลานกิจกรรม	ห้องประชุม ห้องสัมมนา co - working space ลานกิจกรรม
	4.) เข้าใช้พื้นที่ของโครงการในลำดับท้าย เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่นและร้านขายสินค้าชุมชน	ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน
คนทั่วไปที่มีความสนใจเฉพาะ	1.) เข้ามาทางส่วนหน้าของโครง การโดยรถยนต์ จอดรถที่ลานจอดรถ	ลานจอดรถ
	2.) เข้าชมโครงการในส่วนที่สนใจ ในส่วนนิทรรศการถาวร นิทรรศ การชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงานหรือ ห้อง สมุด ห้องสัมมนา co– working space ร้านขายสินค้าชุมชน ร้าน อาหาร แล้วกลับ	ห้องสมมนา นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว ห้องสมุด เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา co - working space ส่วนจัดแสดงผลงาน ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-4 ประเภทของผู้ให้บริการรองโครงการ. 2563

ผู้ใช้บริการรองของโครงการ	พฤติกรรม	องค์ประกอบ
นักท่องเที่ยว	1.) เข้ามาทางส่วนหน้าของโครงการโดยรถยนต์และรถบัสจอดรถที่ลานจอดรถหรือเดินเข้ามาในโครงการผ่านสวนสาธารณะและลานอเนกประสงค์ เข้ามาภายในโถงต้อนรับเพื่อติดต่อ เข้าชมโครงการ หรือใช้พื้นที่พักผ่อน	ลานจอดรถ สวนสาธารณะ ลานอเนกประสงค์ โถงต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน
	2.) เริ่มต้นเข้าชมโครงการ ในส่วนนิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงานห้องสมุดและลานกิจกรรม	นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงาน ห้องสมุด ลานกิจกรรม
	3.) เข้าใช้พื้นที่ของโครงการในลำดับท้าย เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่นและร้านขายสินค้าชุมชน	ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน
ผู้ใช้บริการสาธารณะในพื้นที่	1.) เข้ามาใช้สวนสาธารณะลานอเนกประสงค์ หรือใช้พื้นที่พักผ่อน	สวนสาธารณะลานอเนกประสงค์ ใช้พื้นที่พักผ่อน
	2.) ใช้ห้องสมุดหรือลานกิจกรรม	ห้องสมุด ลานกิจกรรม
	3.) ใช้พื้นที่ของโครงการในลำดับท้าย เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่นและร้านขายสินค้าชุมชน	ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้งานโครงการทำให้เห็นถึงลำดับการใช้งานพื้นที่ของโครงการที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีผลต่อการวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการในลำดับถัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 การศึกษาจำนวนผู้ใช้โครงการ

4.2.4.1 ผู้ใช้บริการหลักภายในโครงการ

เนื่องจากโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายมีลักษณะที่สอดคล้องกับอาคารตัวอย่างที่แตกต่างกันในขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ จึงมีการเก็บข้อมูลผู้ใช้บริการจากอาคารตัวอย่างที่แตกต่างกันเพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของผู้ใช้บริการที่เหมาะสม

1.) ผู้ใช้บริการทั่วไป

- จำนวนผู้ใช้งานจากอาคารตัวอย่างที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม จากข้อมูลของโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ มีผู้เข้าใช้บริการไตรมาสที่ 1 ปี 2562 จำนวน 4,088 จึงอนุมานได้ว่ามีเข้าใช้บริการ 16,352 คนต่อปี จึงมีผู้ใช้บริการ 44 คนต่อวัน
- จำนวนผู้ใช้งานจากอาคารตัวอย่างที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาศิลปวัฒนธรรม จากข้อมูลของโครงการศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) มีผู้เข้าใช้บริการปีละ 274,030 เนื่องจากมีการหยุดให้บริการในวันจันทร์ จึงมีผู้ใช้บริการ 870 คน ต่อวัน
- จำนวนผู้ใช้งานจากอาคารตัวอย่างที่ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จากข้อมูลของโครงการหอศิลป์วัฒนธรรมกรุงเทพ มีผู้เข้าใช้บริการปีละ 1,049,687 คนเนื่องจากมีการหยุดให้บริการในวันจันทร์ จึงมีผู้ใช้บริการ 3,332 คน ต่อวัน

จากข้อมูลของอาคารตัวอย่าง 3 แห่ง มีค่าเฉลี่ย ผู้เข้าใช้บริการเป็น 1,415 คน เนื่องจากอาคารตัวอย่างเป็นอาคารที่อยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานครที่พลวัตรและมีผู้คนหนาแน่นมากกว่าจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นจังหวัดเมืองรอง จำนวนของผู้ใช้งานทั่วไปในโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย จึงสามารถวิเคราะห์ได้โยการเทียบสัดส่วนระหว่างจำนวนประชากรของกรุงเทพมหานครที่มีจำนวนประมาณ 8 ล้านคนและจำนวนประชากรของจังหวัดเชียงรายที่มีจำนวน 1.2 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วน 1 ต่อ 6 หรือจำนวนประชากรในจังหวัดเชียงรายมีประชากรประมาณ 16 % ของจำนวนประชากรในจังหวัดกรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่าจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของผู้ใช้บริการจากอาคารตัวอย่างทั้งสามแห่งจำนวน 1,415 คนและสัดส่วนประชากรของทั้งสองจังหวัด ทำให้ได้จำนวนผู้ใช้บริการเป็น 16 % ของจำนวน 1,415 คนหรือเท่ากับ 264 คน ต่อวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.) นักเรียน นักศึกษา

วิเคราะห์โดยการใช้จากข้อมูลความจุของนักเรียนแต่ละระดับที่เปิดสอน (กระทรวงศึกษาธิการ . 2550) เพื่อหาจำนวนของนักเรียนและนักศึกษาที่จะเข้ามาทัศนศึกษาภายในโครงการโดยที่ไม่ต้องวิเคราะห์จำนวนของนักศึกษาเนื่องจากอนุมานได้ว่าจำนวนของนักเรียนทั้งชั้นเรียนมีจำนวนมากกว่านักศึกษาใน 1 ภาควิชา

- ชั้นเตรียมอนุบาลและชั้นอนุบาล นักเรียนรวมของแต่ละห้องจะมีไม่เกิน 40 คน เฉลี่ย 1 ชั้นเรียนมีประมาณ 6 ห้อง รูปแบบการทัศนศึกษาซึ่งจะเป็นการไปพร้อมกันทั้งชั้นเรียน เป็นจำนวนประมาณ 240 คน
- ชั้นประถมและมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนรวมของแต่ละห้องจะมีไม่เกิน 55 คน เฉลี่ย 1 ชั้นเรียนมีประมาณ 8 ห้อง รูปแบบการทัศนศึกษาจะเป็นการไปพร้อมกันทั้งชั้นเรียน เป็นจำนวนประมาณ 240 คน
- ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนรวมของแต่ละห้องจะมีไม่เกิน 60 คน เฉลี่ย 1 ชั้นเรียนมีประมาณ 8 ห้อง รูปแบบการทัศนศึกษาจะเป็นการไปที่ละสายวิชาที่เรียน หนึ่งสายวิชาจะมีประมาณ 3 ห้อง เป็นจำนวนประมาณ 180 คน

สรุปได้ว่านักเรียนหรือนักศึกษาที่เข้าชมโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายจากจำนวนที่มากที่สุด มีจำนวน 240 คน ต่อครั้ง

3.) ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ, นักวิชาการ นักวิจัย และ ผู้ใช้บริการที่มีความสนใจเฉพาะ

เนื่องจากจากผู้ใช้บริการหลัก 3 ประเภทนี้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันแตกต่างกันเพียงพฤติกรรมการใช้โครงการ จึงสามารถวิเคราะห์น่วมกันได้โดยการใช้จากข้อมูลสถิติของจังหวัดเชียงรายเพื่อหาจำนวนของผู้ใช้บริการที่จะเข้ามาใช้บริการภายในโครงการ

- จากสถิติประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงราย (รายงานสถิติจังหวัดชียงราย. 2561) มีจำนวน 75,585 คน

โดยโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย จะตั้งไว้ให้สามารถให้สามารถเข้าถึงอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงราย เท่าจำนวนครึ่งหนึ่งหรือ 50% ของทั้งหมด เป็นจำนวน 37,792 ต่อปี เป็นจำนวนประมาณ 120 คนต่อวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4.2 ผู้ใช้บริการรองในโครงการ

1.) นักท่องเที่ยว

วิเคราะห์จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ปี 2560 จำนวน 3,009,183 คน และจากข้อมูลจำนวนแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายแบ่งตามอำเภอ (สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงราย. 2559) อำเภอเมืองมีสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 70 แห่ง ซึ่งเป็นอำเภอที่มีสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุดในจังหวัด เนื่องจากโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายจะกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวกว่า 70 แห่งในอนาคต จึงใช้สัดส่วน 1 ต่อ 70 ในการวิเคราะห์เพื่อให้ได้จำนวนผู้ใช้บริการที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมและเป็นการช่วยกระจายนักท่องเที่ยวภายให้กับแหล่งท่องเที่ยวอื่นภายในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย

สรุปได้ว่าโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายมีเป้าหมายในการให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นผู้ใช้บริการของโครงการจำนวน 42,988 คนต่อปี ซึ่งจะเป็นจำนวนประมาณ 136 คน ต่อวัน เนื่องจากโครงการจะมีการปิดให้บริการในวันจันทร์

2.) ผู้ใช้บริการสาธารณะในพื้นที่

เนื่องจากโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายมีวัตถุประสงค์ในการเป็นพื้นที่สาธารณะให้กับคนในชุมชน จึงใช้ข้อมูลสถิติประชากรในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย (สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงราย. 2560) ที่มีประชากรจำนวน 244,311 คน ซึ่งเป็นอำเภอที่มีประชากรหนาแน่นที่สุดในจังหวัดเชียงราย

โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายจึงมีเป้าหมายในการเป็นพื้นที่สาธารณะเข้ามาเป็นผู้ใช้บริการของโครงการจำนวน 10% ของจำนวนทั้งหมดต่อปี จากจำนวน 244,311 คน เป็น 24,431 คนต่อปี ซึ่งจะเป็นจำนวนประมาณ 77 คน ต่อวัน เนื่องจากโครงการจะมีการปิดให้บริการในวันจันทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ให้บริการโครงการ

4.3.1 โครงสร้างการบริหารและการดำเนินงานของโครงการ

โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ซึ่งเป็นองค์การรัฐบาลและดำเนินการบริหารโครงการโดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย ที่มีวัตถุประสงค์ในการผลักดันด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อใช้ในการถ่ายทอดและพัฒนาวัฒนธรรมผ่านการส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างรายได้ สร้างอาชีพ เพิ่มโอกาสทางการแข่งขัน ยกระดับให้จังหวัดเชียงราย จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นพบว่า มีระบบการบริหารงานภายในองค์การ โดยแบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ๆทั้งหมด ส่วน ได้แก่

- ส่วนบริหารและธุรการ
- ส่วนการสืบสานและพัฒนา
- ส่วนการเผยแพร่และวิชาการ
- ส่วนอาคารและสถานที่

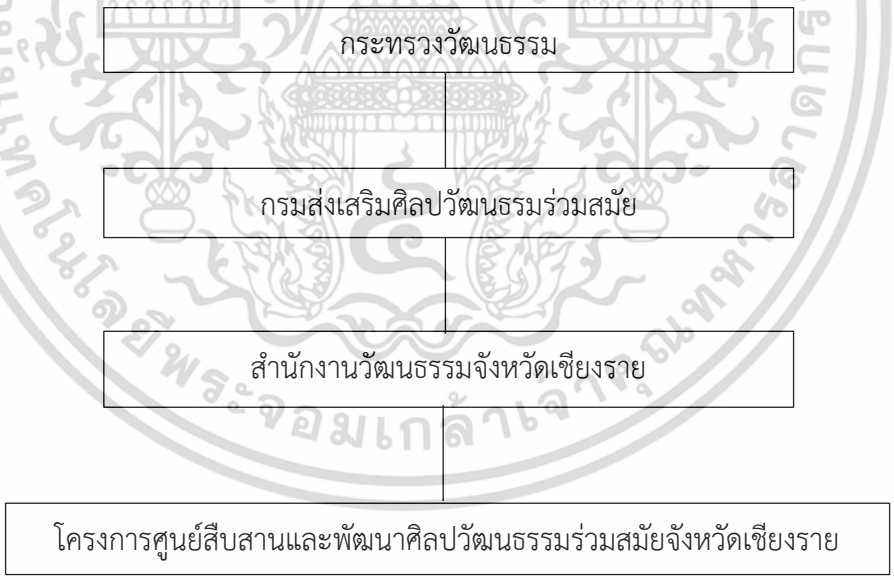

ภาพที่ 4-1 โครงสร้างการบริหารงานของเจ้าของโครงการ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

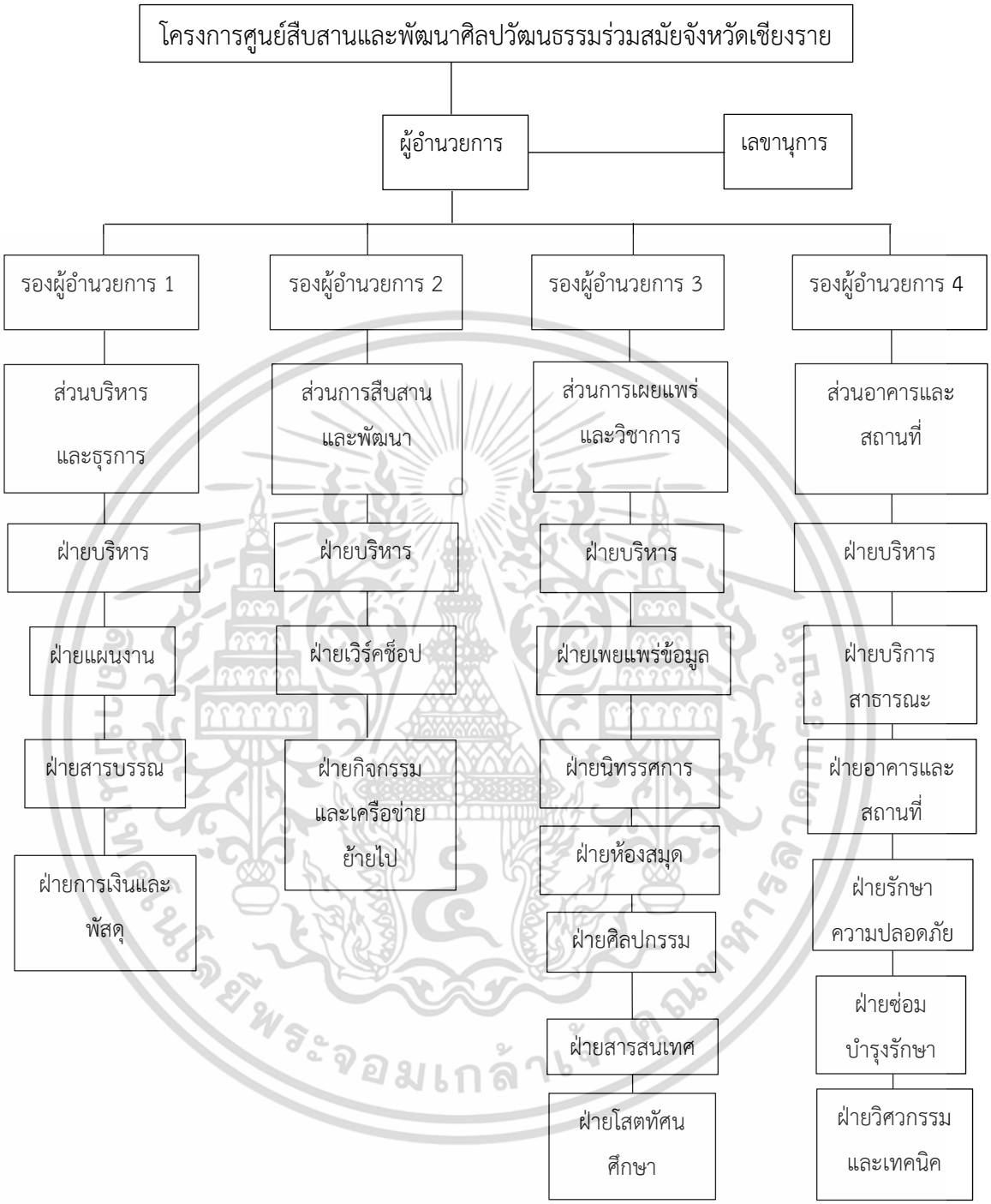

แผนภาพที่ 4-2 โครงสร้างการบริหารงานของโครงการ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.1 ผู้ให้บริการประจำของโครงการ

การบริหารจัดการโครงการนั้นผู้อำนวยเป็นฝ่ายคำเนินงานและกระจายหน้าที่ไปในส่วนต่งๆของโครงการโดยแต่ละส่วนมีหน้าที่ ดังนี้

1.) ส่วนบริหาร จัดการโครงการ ทำหน้าที่ปฏิบัติงานเลขานุการ ธุรการ จัดการประชุม ติดต่อประสานงาน รับรองการจัดกิจกรรมภายในและภายนอกกับหน่วยงานอื่น จะมีบุคคลภายนอกมาติดต่อประสานงาน รวมถึงฝ่ายการเงินและพัสดุโครงการทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน บริหารงบประมาณรวมถึงแผนบริหารจัดการเงิน ควบคุมเรื่องการเบิกจ่ายเงิน จัดกำบัญชีรายงานเงินคงเหลือ และการพัสดุจัดทำแผนการจัดซื้อ จัดจ้างจะทำงานอยู่บริเวณสำนักกงานเป็นหลัก เวลาทำงาน 08.30 - 16.30 น.

2.) ส่วนสืบสานและพัฒนา ช่วยเหลือศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และผู้ที่มีความสนใจเฉพาะทาว ทำหน้าที่วางแผนและจัดการกับพื้นที่ในการสร้างสรรค์ผลงาน จัดเตรียมวิทยากรเพื่อสืบสานและให้คำปรึกษาในพัฒนาผลงานและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือชุมชนต่างๆ พัฒนาขยายองค์ความรู้กับเครือข่าย เป็นตัวกลางในการสร้างการทำงานร่วมกันของศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบเพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนสร้างความเป็นไปได้ใหม่ๆ เวลาทำงาน 08.30 - 20.00 น.

3.) ส่วนเผยแพร่และวิชาการ ทำหน้าที่วางแผนและควบคุม ออกแบบ ดูแลการจัดแสดงผลงานในนิทรรศการและห้องสมุด รวมทั้งการจัดการข้อมูลทางวิชาการให้มีความเหมาะสมและนำเสนอสู่คนภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพและการประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ผลิตสื่อ 08.30 - 20.00 น.

4.) ส่วนอาคารและสถานที่ ทำหน้าที่สนับสนุนฝ่ายต่างๆในการใช้สถานที่ เตรียมความพร้อมของพื้นที่และอุปกรณ์ รวมไปถึงการดูแลความสะอาดและการรักษาความปลอดภัยภายในโครงการ เวลาทำงาน 06.00 - 20.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.2 ผู้ให้บริการชั่วคราวของโครงการ

1.)วิทยากรพิเศษ ศิลปินหรือครูช่างศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบในจังหวัดเชียงราย หมุนเวียนกันเข้ามาเพื่อแผยแพร่องค์ความรู้สร้างการสืบสาน ไปจนถึงนักออกแบบหรือผู้เชียญชาญม่ที่หมุนเวียนเข้ามาเพื่อให้องค์ความรู้ในการออกแบบในยุคสมัยปัจจุบัน ให้คำปรึกษาในด้านการสร้างแบรนด์และการตลาด

2.)เจ้าของร้านค้า ทำหน้าที่เปิดร้านสินค้าชุมชนเวลาทำงาน 08.30 – 19.00 น.

4.3.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการโครงการ

ตารางที่ 4-5 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการประจำโครงการ. 2563

ผู้ให้บริการประจำของโครงการ	พฤติกรรม	องค์ประกอบ
ฝ่ายบริหาร จัดการโครงการ	1.) เข้าโครงการโดยใช้รถยนต์ จอดรถที่บริเวณที่จอดรถบุคคลากรด้านหลัง 2.) ทำหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่บริเวณสำนักงานและมีการใช้ห้องประชุม 3.) ออกมารับประทานอาหารมื้อกลางวันที่ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านกาแฟ ร้านอาหารภายในหรือนอกโครงการและกลับเข้าไปปฏิบัติงานภายในสำนักงานต่อ	ที่จอดรถบุคคลากร สำนักงาน ห้องประชุม ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านอาหาร ร้านกาแฟ
ฝ่ายสืบสานและพัฒนา	1.) เข้าโครงการโดยใช้รถยนต์ จอดรถที่บริเวณที่จอดรถบุคคลากรด้านหลัง 2.) ทำหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่บริเวณสำนักงาน ห้องประชุม ส่วนเวิร์คช็อปการสืบสานและเวิร์คช็อปการพัฒนา 3.) ออกมารับประทานอาหารมื้อกลางวันที่ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านกาแฟ ร้านอาหารภายในหรือนอกโครงการและกลับเข้าไปปฏิบัติงานต่อ	ที่จอดรถบุคคลากร สำนักงาน ห้องประชุม ส่วนเวิร์คช็อปการสืบสานและเวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านอาหาร ร้านกาแฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-5 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการประจำโครงการ. 2563 (ต่อ)

ผู้ให้บริการประจำของโครงการ	พฤติกรรม	องค์ประกอบ
ฝ่ายเผยแพร่และวิชาการ	1.) เข้าโครงการโดยใช้รถยนต์ จอดรถที่บริเวณที่จอดรถบุคคลากรด้านหลัง 2.) ทำหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่บริเวณสำนักงาน ส่วนจัดแสดง ห้องสมุดและห้องประชุม 3.) ออกมารับประทานอาหารมื้อกลางวันที่ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านกาแฟ ร้านอาหารภายในหรือนอกโครงการ และกลับเข้าไปปฏิบัติงานภายในสำนักงานต่อ	ที่จอดรถบุคคลากร สำนักงาน ห้องประชุม ส่วนจัดแสดง ห้องสมุด ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านอาหาร ร้านกาแฟ
ฝ่ายอาคารและสถานที่	1.) เข้าโครงการโดยใช้รถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์จอดรถที่บริเวณที่จอดรถบุคคลากรด้านหลัง 2.) ทำหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่บริเวณสำนักงานและห้องเก็บของส่วนเวิร์คช็อปการสืบสาน ส่วนเวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงและห้องเก็บของคนสวนและแม่บ้าน สามารถเคลื่อนที่ไปบริการในจุดอื่นๆได้ 3.) ออกมารับประทานอาหารมื้อกลางวันที่ร้านกาแฟ ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านอาหารภายในหรือนอกโครงการ และกลับเข้าไปปฏิบัติงานภายในสำนักงานต่อ	ที่จอดรถบุคคลากร สำนักงาน ห้องเก็บอุกปกรณ์ห้องเก็บของ ส่วนเวิร์คช็อปการสืบสาน ส่วนเวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงห้องเก็บของคนสวนและแม่บ้าน ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านอาหาร ร้านกาแฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-6 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการชั่วคราวโครงการ. 2563

ผู้ให้บริการชั่วคราวของโครงการ	พฤติกรรม	องค์ประกอบ
วิทยากรพิเศษ	1.) เข้าโครงการโดยใช้รถยนต์ จอดรถที่บริเวณที่จอดรถด้านหน้าหรือที่จอดรถบุคคลากรด้านหลัง	ที่จอดรถ ที่จอดรถบุคคลากร
	2.) ปฏิบัติหน้าที่วิทยากรบริเวณ ห้องประชุม ห้องสัมมนา ส่วนเวิร์คช็อปการสืบสาน ส่วนเวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดง ลานกิจกรรม และส่วนให้คำปรึกษา	ห้องประชุม ห้องสัมมนา ส่วนเวิร์คช็อปการสืบสาน ส่วนเวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดง ลานกิจกรรม ส่วนให้คำปรึกษา
	4.) พักผ่อนในพื้นที่พักผ่อนของโครงการและร้านกาแฟหรือรับประทานอาหารที่ร้านอาหารภายในโครงการ	พื้นที่พักผ่อน ร้านกาแฟ ร้านอาหาร
เจ้าของร้านค้า	1.) เข้าโครงการโดยใช้รถยนต์ จอดรถที่บริเวณที่จอดรถเจ้าของร้านค้า	ที่จอดรถเจ้าของร้านค้า
	2.) เปิดร้านบริเวณร้านขายสินค้าชุมชนและร้านอาหาร	ร้านขายสินค้าชุมชน ร้านอาหาร
	3.) พักผ่อนที่ร้านกาแฟหรือรับประทานอาหารที่ร้านอาหารภายในโครงการ	ร้านกาแฟ ร้านอาหาร

4.3.3 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการ

4.3.3.1 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการประจำของโครงการ

การดำเนินงานและการบริหารโครงการ ได้มีการบริหารตามโครงสร้างที่กล่าวมาในแผนภูมิข้างต้น โดยมีผู้อำนวยการองค์กรเป็นหัวหน้าผู้ควบคุมเจ้าหน้าที่ภายในโครงการ การดำเนินการบริหารทั้งหมดของกิกรรมที่จัดขึ้นภายในโครงการ ประกอบไปด้วยบุคลากรต่างๆดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-7 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการโครงการประจำ. 2563

องค์ประกอบ	เจ้าหน้าที่	หน้าที่ความรับผิดชอบ	จำนวนบุคลากร
ส่วนบริหารและธุรการ			
ฝ่ายบริหาร			
	- ผู้อำนวยการศูนย์	- ควบคุมการดำเนินงานทั้งหมด ให้มีประสิทธิ ภาพและเป็นไปตามนโยบายขององค์กรณ์	1
	- เลขานุการ	- ทำงานด้านเอกสาร เตรียมการ ประชุม สัมมนาต่างๆละจัดทำรายงาน สถิติให้กับผู้อำนวยการศูนย์ - ช่วยประสานงานแทน	1
	- ผู้ช่วยเลขานุการ	- ทำงานด้านเอกสาร เตรียมการประชุม สัมมนาต่างๆและจัดทำรายงาน สถิติให้กับรองผู้อำนวยการทั้งหมด	1
	- รองผู้อำนวยการ 1	- ผู้อำนวยการศูนย์ในการบริหารควบคุมการทำงานของแต่ละฝ่าย	1
ฝ่ายแผนงาน	- หัวหน้าฝ่ายแผนงาน	- ควบคุมดูแลงานด้านการจัดทำตามแผนของโครงการทั้งหมด	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายแผนงาน	- รับผิดชอบงานด้านการจัดทำตามแผนของโครงการและศึกษานโยบายในส่วนต่างๆของโครงการ	1
ฝ่ายสารบรรณ	- สารบรรณ	- พิมพ์หนังสือ พิมพ์สำเนา ต้นฉบับเพื่อแจกจ่ายไปยังหน่วยงานที่ประสานงาน	2
	- ฝ่ายบุคลากร	- จัดทำบัญชีรายชื่อ จ้าหน้าที่ทั้งหมดภายในโครงการ	1
ฝ่ายการเงินและพัสดุ	- การเงิน การบัญชี	- ควบคุมดูแล การเงิน ระบบรายรับรายจ่ายและงบประมาณที่เกิดขึ้นภายในโครงการ	1
	- งบประมาณ	- จัดทำงบประมาณและแผนการประเมินดำเนินงานภายในโครงการ	1
	- การประเมินพัสดุ	- ควบคุมดูแลพัสดุ การซื้อและการเบิกจ่ายของโครงการ	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-7 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการโครงการประจำ. 2563 (ต่อ)

องค์ประกอบ	เจ้าหน้าที่	หน้าที่ความรับผิดชอบ	จำนวนบุคลากร
ส่วนการสืบสานและพัฒนา			
ฝ่ายบริหาร			
	- รองผู้อำนวยการ 2	- ผู้อำนวยการศูนย์ในการบริหารควบคุมการทำงานของแต่ละฝ่าย	1
	- หัวหน้าฝ่ายการสืบสานและพัฒนา	- ควบคุมดูแลงานในฝ่ายบริหารงานในส่วนการเรียนรู้และนิทรรศการ	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการสืบสาน	- จัดการบริหารนิทรรศการในส่วนการสืบสานศิลปวัฒนธรรม	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการพัฒนา	- จัดการบริหารนิทรรศการในส่วนการพัฒนาผลงานศิลปวัฒนธรรม	1
ฝ่ายเวิร์คช็อป	- หัวหน้าฝ่ายเวิร์คช็อป	- ควบคุมดูแลกิจกรรมเชิงปฏิบัติการของโครงการ	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายเวิร์คช็อป	- ดำเนินการกิจกรรมเชิงปฏิบัติการของโครงการ	15
	- วิทยากรประจำ	- ให้คำแนะนำแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเชิงปฏิบัติการในศิลปวัฒนธรรมรูปแบบต่างๆ	8
ฝ่ายสื่อสารองค์กร	- หัวหน้าฝ่ายสื่อสารองค์กร	- ควบคุมดูแลและรับผิดชอบงานที่ติดต่อประสานงานต่างๆ	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายสื่อสารองค์กร	- ติดต่อประสานงานกับองค์กร หน่วยงานแหล่งศิลปวัฒนธรรมและอื่นๆด้านข้อมูล	4
	- ผู้จัดการพัฒนาชุมชน	- ควบคุมดูแลผลิตภัณฑ์และกิจการชุมชน	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-7 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการโครงการประจำ. 2563 (ต่อ)

องค์ประกอบ	เจ้าหน้าที่	หน้าที่ความรับผิดชอบ	จำนวนบุคลากร
ส่วนการเผยแพร่และวิชาการ			
ฝ่ายบริหาร			
	- รองผู้อำนวยการ 3	- ผู้อำนวยการศูนย์ในการบริหารควบคุมการทำงานของแต่ละฝ่าย	1
	- หัวหน้าฝ่ายบริหารการเผยแพร่และจัดแสดง	- ควบคุมดูแลงานในฝ่ายบริหารงานในส่วนการการเผยแพร่และจัดแสดง	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการเผยแพร่	- จัดการบริหารการเผยแพร่ททางวิชาการในส่วนนิทรรศและห้องสมุด	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารส่วนวิชาการ	- จัดการบริหารและจัดการข้อมูลทางวิชาการในส่วนนิทรรศและห้องสมุด	1
ฝ่ายเผยแพร่ข้อมูล	- หัวหน้าฝ่ายเผยแพร่ข้อมูล	- ควบคุมดูแลงานเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆของโครงการ	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายเผยแพร่ข้อมูล	- จัดการงานเอกสาร งานเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางวิชาการต่างๆของโครงการ	2
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์	- บริการติดต่อ สอบถาม ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ	2
ฝ่ายนิทรรศการ			
	- ภัณฑารักษ์	- เก็บ รวบรวมข้อมูลและผลงานต่างๆ ดูแลรักษาและนำมาจัดแสดง	2
	- วิทยากรประจำ	- ให้คำแนะนำแก่ผู้เข้าชมในด้านต่างๆ	6
	- เจ้าหน้าที่รับฝากของ	- รับฝากของ สัมภาระของผู้เข้าใช้โครงการส่วนนิทรรศการ	2
	- เจ้าหน้าที่จำหน่ายของที่ระลึก	- จำหน่ายของที่ระลึกจากส่วนนิทรรศการ	2
	- เจ้าหน้าที่รับส่งพัสดุ	- รับส่งพัสดุระหว่างส่วนจัดแสดงต่างๆ	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-8 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการโครงการประจำ. 2563 (ต่อ)

องค์ประกอบ	เจ้าหน้าที่	หน้าที่ความรับผิดชอบ	จำนวนบุคลากร
ฝ่ายห้องสมุด	- บรรณารักษ์	- จัดหาหนังสือทางวิชาการและดูแลความเรียบร้อยของห้องสมุด	1
	- ผู้ช่วยบรรณารักษ์	- จัดและดูแลความเรียบร้อยในห้องสมุด	2
ฝ่ายศิลปกรรม	- หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม	- ควบคุมดูแล การจัดแสดงนิทรรศการและการวางรายละเอียดการจัดแสดง	1
	- ช่างออกแบบเขียนแบบ	- ออกแบบและเขียนแบบแผนผัง การจัดแสดงนิทรรศการและการวางรายละเอียดการจัดแสดง	2
	- ช่างศิลปกรรม	- เขียนป้ายแบบต่างๆ ตกแต่งสถานที่ที่จัดแสดงในนิทรรศการ	4
ฝ่ายสารสนเทศ	- หัวหน้าฝ่ายสารสนเทศ	- ควบคุมดูแลงานด้านการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลงานวิจัยต่างๆของโครงการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายสารสนเทศ	- จัดการงานด้านการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลงานวิจัยต่างๆของโครงการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด	2
	- เจ้าหน้าที่ฐานข้อมูล		1
	- นักคอมพิวเตอร์	- ดูแลระบบพื้นฐานข้อมูลทางคอมพิวเตอร์	2
ฝ่ายโสตทัศนศึกษา	- หัวหน้าฝ่ายฝ่ายโสตทัศนศึกษา	- ดูแลระบบคอมพิวเตอร์ในส่วนห้องสมุดและนิทรรศการ	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตทัศนศึกษา	- ควบคุมดูแลงานด้านเทคนิคต่างๆ - จัดการงานด้านเทคนิคและอุปกรณ์ต่างๆ	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-8 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการโครงการประจำ. 2563 (ต่อ)

องค์ประกอบ	เจ้าหน้าที่	หน้าที่ความรับผิดชอบ	จำนวนบุคลากร
ส่วนอาคารและสถานที่			
ฝ่ายบริหาร			
	- รองผู้อำนวยการ 4	- ผู้อำนวยการศูนย์ในการบริหารควบคุมการทำงานของแต่ละฝ่าย	1
	- นักการภารโรง	- ดูแลความสะอาดภายในโครงการทำหน้าที่เดินเอกสารและเดินเรื่องไปยังฝ่ายต่างๆ	2
	- พนักงานขับรถประจำโครงการ	- ขับรถยนต์ติดต่อธุระของโครงการ	2
	- เจ้าหน้าที่ดูแลสวน	- ดูแลตกแต่งสวนภายในโครงการ	6
	- พนักงานทำความสะอาด (จัดจ้างบุคคลภายนอก)	- ดูแล รักษาความสะอาดโดยทั่วไปภายในโครงการ	10
ฝ่ายบริการสาธารณะ	- เจ้าหน้าที่ห้องพยาบาล	- ให้การรักษาและปฐมพยาบาลเบื้องต้น	2
ฝ่ายอาคารและสถานที่	- หัวหน้าฝ่ายอาคารและสถานที่	- ควบคุมดูแลรับผิดชอบความสะอาดและการขนย้ายของทั้งโครงการ	2
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารและสถานที่	- จัดการด้านความสะอาดและการและการขนย้ายของโครงการ	4
ฝ่ายรักษาความปลอดภัย (จัดจ้างบุคคลภายนอก)	- หัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	- ควบคุมดูแล รักษาความปลอดภัยดูแลสมบัติของโครงการและปฏิบัติหน้าที่ของยามประจำโครงการ	1
	- เวรยาม	- รักษาความปลอดภัยภายนอกโครงการ	2
	- เจ้าหน้าที่รักษาการณ์	- รักษาความปลอดภัยตามจุดต่างๆภายในโครงการ	4
	- เจ้าหน้าที่ประจำห้องนายทะเบียน	- ควบคุมห้องคลังเก็บวัตถุจัดแสดงควบคุมการลงทะเบียนประวัติ	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-8 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการโครงการประจำ. 2563 (ต่อ)

องค์ประกอบ	เจ้าหน้าที่	หน้าที่ความรับผิดชอบ	จำนวนบุคลากร
	- ผู้ช่วยนายทะเบียน	- ลงทะเบียนพัสดุ ทำบัญชีตรวจพัสดุภายในพื้นที่จัดแสดงในการเข้าออก ทำบัตรประจำตัววัตถุ	2
	- เสมียน	- พิมพ์บัตรรายการประจำพัสดุ	2
ฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา	- หัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงและรักษา	- ควบคุมดูแลงานด้านการซ่อมบำรุงและรักษาในโครงการทั้งหมด	1
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายซ่อมบำรุง	- จัดการงานซ่อมบำรุงในส่วนของการซ่อมบำรุงและรักษาในโครงการ	6
ฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค	- หัวหน้าฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค	- ควบคุมดูแลงานด้านวิศวกรรมและเทคนิคในโครงการทั้งหมด	1
	- ช่างระบบไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์	- ควบคุมดูแลระบบไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ภายในโครงการทั้งหมด	2
	- ช่างระบบปรับอากาศ	- ควบคุมดูแลระบบปรับอากาศภายในโครงการทั้งหมด	2
		- ควบคุมดูแลระบบสุขาภิบาลภายในโครงการทั้งหมด	2
	- ช่างระบบสุขาภิบาล	- ควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสียภายในโครงการทั้งหมด	2
	- ช่างระบบบำบัดน้ำเสีย	- ควบคุมดูแลระบบคอมพิวเตอร์ภายในโครงการทั้งหมด	2
	- วิศวกรระบบคอมพิวเตอร์		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-9 สรุปอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ภายในโครงการ. 2563

องค์ประกอบ	จำนวน (คน)
ส่วนบริหารและธุรการ	12
ส่วนการสืบสานและพัฒนา	35
ส่วนการเผยแพร่และวิชาการ	44
ส่วนอาคารและสถานที่	60
รวม	151

4.3.3.2 การศึกษาจำนวนผู้ให้บริการชั่วคราวของโครงการ

1. บุคคลพิเศษที่ได้รับเชิญจากภายนอกโครงการเพื่อเป็นวิทยากร

เป็นศิลปินหรือครูช่างศิลปวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงรายไปจนถึงนักออกแบบ หรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่และวิทยากรประจำของโครงการ วิเคราะห์โดนการใช้ตารางกิจกรรมเพื่อเป็นตัวกำหนดความเหมาะสมในการเชิญวิทยากรต่อวัน ในแต่ละสัปดาห์ของเดือน โดยการแบ่งเป็นกิจกรรมระยะสั้นและกิจกรรมระยะยาว

1.1 กิจกรรมระยะสั้น จะเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในวัน เสาร์ - อาทิตย์ของโครงการ เพื่อตอบรับผู้ใช้โครงการที่เป็นนักท่องเที่ยวและผู้ใช้บริการทั่วไป ที่ต้องการเข้ามาเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในระยะสั้นซึ่งมีจำนวน 400 คน โดยเป้าหมายของโครงการคือให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงกิจกรรมระยะสั้นได้ 50% หรือเป็นครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด เป็นจำนวน 200 คน โดยแบ่งเป็นกิจกรรมช่วงเช้าและช่วงบ่าย 3 ชั่วโมง ให้สามารเข้าร่วมกิจกรรมได้ช่วงละ 100 คน และ ช่วงเย็น 2 ชั่วโมง เนื่องจากโครงการอาจมีผู้ใช้บริการที่กลับไปก่อน จึงมีเป้าหมายให้รองรับผู้ใช้บริการได้ 50% จาก 200 เป็นจำนวน 100 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-10 ตารางกิจกรรมระยะสั้นรายเดือน. 2563

เวลา	สัปดาห์ที่ 1	จำนวนผู้เข้าร่วม	วิทยากรพิเศษ
ช่วงเช้า **8:30 - 12:00** **และ** **ช่วงบ่าย** **13:00 – 16:30**	งานจิตรกรรมและประติมากรรม	50 คน	- เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ตัวแทน และลูกศิษย์จากวัดร่องขุ่น - อาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ และ ตัวแทนจากหอศิลป์ไตยวน - สมาชิกศิลปินจากลุ่มขัวศิลปะ
	งานสิ่งทอ	25 คน	- กลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน - ชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย
	งานกระดาษ	25 คน	- ของกลุ่มช่างฝีมือชุมชนจากจินนาลักษณ์กระดาษสา
ช่วงเย็น **17:30 – 20:00**	ชมการแสดงดนตรี	100 คน	- ชุมชนฟ้อนสาวไหมและการฟ้อนเล็บบ้านศรีทรายมูล - พิณเปี้ยะ อำเภอแม่จัน
เวลา	**สัปดาห์ที่ 2**	**จำนวนผู้เข้าร่วม**	**วิทยากรพิเศษ**
ช่วงเช้า **8:30 - 12:00** **และ** **ช่วงบ่าย** **13:00 – 16:30**	งานสิ่งทอ	25 คน	- กลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน - ชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย
	งานเครื่องปั้นดินเผา	25 คน	- กลุ่มช่างฝีมือและอาจารย์สมลักษณ์ ปัน - ติบุญ จากบ้านดอยดินแดง - ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง
	งานไม้	25 คน	- กลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน - กลุ่มคนเฒ่าคนแก่จากพิพิธภัณฑ์เล่นได้
	งานกระดาษ	25 คน	- ของกลุ่มช่างฝีมือชุมชนจากจินนาลักษณ์กระดาษสา
ช่วงเย็น **17:30 – 20:00**	ตลาดชุมชน	100 คน	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-10 ตารางกิจกรรมระยะสั้นรายเดือน. 2563 (ต่อ)

เวลา	สัปดาห์ที่ 2	จำนวนผู้เข้าร่วม	วิทยากรพิเศษ
ช่วงเช้า **8:30 - 12:00** **และ** **ช่วงบ่าย** **13:00 – 16:30**	งานสิ่งทอ	25 คน	- กลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน - ชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย
	งานเครื่องปั้นดินเผา	25 คน	- กลุ่มช่างฝีมือและอาจารย์สมลักษณ์ ปัน - ติบุญ จากบ้านดอยดินแดง - ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง
	งานไม้	25 คน	- กลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน - กลุ่มคนเฒ่าคนแก่จากพิพิธภัณฑ์เล่นได้
	งานกระดาษ	25 คน	- ของกลุ่มช่างฝีมือชุมชนจากจินนาลักษณ์กระดาษสา
ช่วงเย็น **17:30 – 20:00**	ตลาดชุมชน	100 คน	
เวลา	**สัปดาห์ที่ 3**	**จำนวนผู้เข้าร่วม**	**วิทยากรพิเศษ**
ช่วงเช้า **8:30 - 12:00** **และ** **ช่วงบ่าย** **13:00 – 16:30**	งานจิตรกรรมและประติมากรรม	50 คน	- เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ตัวแทน และลูกศิษย์จากวัดร่องขุ่น - อาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ และ ตัวแทนจากหอศิลป์ไตยวน
	งานเครื่องปั้นดินเผา	25 คน	- สมาชิกศิลปินจากลุ่มขัวศิลปะ - กลุ่มช่างฝีมือและอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ จากบ้านดอยดินแดง - ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง
	งานไม้	25 คน	- กลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน กลุ่มคนเฒ่าคนแก่จากพิพิธภัณฑ์เล่นได้
ช่วงเย็น **17:30 – 20:00**	ชมการแสดงดนตรี	100 คน	- ชุมชนฟ้อนสาวไหมและการฟ้อนเล็บบ้านศรีทรายมูล พิณเปี๊ยะ อำเภอแม่จัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-10 ตารางกิจกรรมระยะสั้นรายเดือน. 2563 (ต่อ)

เวลา	สัปดาห์ที่ 4	จำนวนผู้เข้าร่วม	วิทยากรพิเศษ
ช่วงเช้า **8:30 - 12:00** **และ** **ช่วงบ่าย** **13:00 – 16:30**	งานสิ่งทอ งาน เครื่องปั้นดินเผา งานไม้ งานกระดาษ	25 คน 25 คน 25 คน 25 คน	- กลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน - ชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย - กลุ่มช่างฝีมือและอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ จากบ้านดอยดินแดง - ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง - กลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน - กลุ่มคนเฒ่าคนแก่จากพิพิธภัณฑ์เล่นได้ - ของกลุ่มช่างฝีมือชุมชนจากจินนาลักษณ์กระดาษสา
ช่วงเย็น **17:30 – 20:00**	ตลาดชุมชน	100 คน	

1.2 กิจกรรมระยะยาว จะเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในวัน อังคาร - ศุกร์ ช่วงเช้าถึงช่วงบ่าย ของโครงการ ซึ่งจะเป็นกิจกรรมพิเศษที่มีการเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญที่เดี่ยวข้อง เพื่อตอบรับกับผู้ใช้โครงการที่เป็น ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ นักวิชาการ นักวิจัย และผู้ใช้บริการทั่วไป ที่ต้องการเข้ามาเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในระยะยาว เพื่อนำไปประกอบอาชีพหรือนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้งาน มีผู้ใช้บริการจำนวน 384 คน โดยเป้าหมายของโครงการคือให้ผู้ใช้บริการที่เป็น ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ นักวิชาการ นักวิจัย ให้เข้าถึงกิจกรรมได้ 50% หรือครึ่งหนึ่งจากจำนวนทั้งหมด 120 คน เป็นจำนวน 60 และผู้ให้ผู้ใช้บริการทั่วไปเข้าถึงกิจกรรมได้ 20% หรือสัดส่วน 1 ต่อ 5 จากจำนวนทั้งหมด 264 คน เป็นจำนวน 76 สรุปได้ว่าจะมีผู้ใช้บริการกิจกรรมระยะยาวจำนวน 136 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-11 ตารางกิจกรรมระยะยาวรายเดือน. 2563

เวลา	สัปดาห์ที่ 1	จำนวนผู้เข้าร่วม	วิทยากรพิเศษ
ช่วงเช้า **8:30 - 12:00** **ช่วงบ่าย** **13:00 – 16:30** **และ**	งานจิตรกรรม และ ประติมากรรม	34 คน	- เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ตัวแทน และลูกศิษย์ จากวัดร่องขุ่น - อาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ และตัวแทน จากหอศิลป์ไตยวน - สมาชิกศิลปินจากลุ่มขัวศิลปะ
	งานสิ่งทอ	34 คน	- กลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน - ชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย
	งานกระดาษ	34 คน	- ของกลุ่มช่างฝีมือชุมชนจากจินนาลักษณ์กระดาษสา
	ฝึกการแสดง และ ดนตรี	34 คน	- ชุมชนฟ้อนสาวไหมและการฟ้อนเล็บบ้านศรีทรายมูล - พิณเปี๊ยะ อำเภอแม่จัน
เวลา	**สัปดาห์ที่ 2**	**จำนวนผู้เข้าร่วม**	**- วิทยากรพิเศษ**
ช่วงเช้า **8:30 - 12:00** **และ** **ช่วงบ่าย** **13:00 – 16:30**	งานจิตรกรรม และ ประติมากรรม	34 คน	- เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ตัวแทน และลูกศิษย์ จากวัดร่องขุ่น - อาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ และ ตัวแทน จากหอศิลป์ไตยวน - สมาชิกศิลปินจากลุ่มขัวศิลปะ
	งาน เครื่องปั้นดินเผา	34 คน	- กลุ่มช่างฝีมือและอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ จากบ้านดอยดินแดง - ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง
	งานไม้	34 คน	- กลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน - กลุ่มคนเฒ่าคนแก่จากพิพิธภัณฑ์เล่นได้
	การออกแบบ และการตลาด	34 คน	- ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-11 ตารางกิจกรรมระยะยาวรายเดือน. 2563 (ต่อ)

เวลา	สัปดาห์ที่ 3	จำนวนผู้เข้าร่วม	วิทยากรพิเศษ
ช่วงเช้า **8:30 - 12:00** **ช่วงบ่าย** **13:00 – 16:30** **และ**	งานจิตรกรรมและประติมากรรม	34 คน	- เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ตัวแทน และลูกศิษย์ จากวัดร่องขุ่น - อาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ และตัวแทน จากหอศิลป์ไตยวน - สมาชิกศิลปินจากกลุ่มขัวศิลปะ
	งานสิ่งทอ	34 คน	- กลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน - ชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย
	งานกระดาษ	34 คน	- ของกลุ่มช่างฝีมือชุมชนจากจินนาลักษณ์กระดาษสา
	ฝึกการแสดงและดนตรี	34 คน	- ชุมชนฟ้อนสาวไหมและการฟ้อนเล็บบ้านศรีทรายมูล - พิณเปี๊ยะ อำเภอแม่จัน
เวลา	**สัปดาห์ที่ 4**	**จำนวนผู้เข้าร่วม**	**- วิทยากรพิเศษ**
ช่วงเช้า **8:30 - 12:00** **และ** **ช่วงบ่าย** **13:00 – 16:30**	งานจิตรกรรมและประติมากรรม	34 คน	- เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ตัวแทน และลูกศิษย์ จากวัดร่องขุ่น - อาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ และตัวแทน จากหอศิลป์ไตยวน - สมาชิกศิลปินจากกลุ่มขัวศิลปะ
	งาน เครื่องปั้นดินเผา	34 คน	- กลุ่มช่างฝีมือและอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ จากบ้านดอยดินแดง - ชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง
	งานไม้	34 คน	- กลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน - กลุ่มคนเฒ่าคนแก่จากพิพิธภัณฑ์เล่นได้
	การออกแบบและการตลาด	34 คน	- ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางกิจกรรมจะสามารถสรุปได้ว่าภายใน 1 วันจะมีการเชิญวิทยากรมามากที่สุดที่ 4 กลุ่ม ซึ่งคาดว่าจะมีวิทยากรจากแต่ละแหล่งศิลปวัฒนธรรมหรือจากหน่วยงานภายนอกกลุ่มละประมาณ 5 คนเป็นอย่างมาก สรุปได้ว่าวิทยากรพิเศษที่จะเป็นผู้ให้บริการชั่วคราวของโครงการจึงมีจำนวน 20 คน

2. ผู้ให้บริการร้านค้าและร้านอาหารชุมชนในโครงการ

2.1 ผู้ให้บริการร้านค้า

วิเคราะห์ได้จากสัดส่วนร้านค้าและร้านอาหารที่เหมาะสมต่อจำนวนผู้ใช้โครงการที่มีพฤติกรรมในการใช้บริการร้านค้าและร้านอาหารชุมชนเป็นหลัก คือผู้ใช้บริการทั่วไปและนักท่องเที่ยว เนื่องจากผู้ใช้บริการทั่วไปมีจำนวน มีจำนวน 264 คน นักท่องเที่ยวมีจำนวน 136 คน รวมเป็น 400 คน

โดยทางโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายมีเป้าหมายให้ 1 ร้านค้าสามารถรองรับผู้ใช้บริการให้ได้อย่างน้อย 20 คน ซึ่งเป็นจำนวนของร้านค้า 20 ร้านค้าและผู้ให้บริการร้านค้า 20 คน

2.2 ผู้ให้บริการร้านอาหารชุมชน

วิเคราะห์ได้จากสัดส่วนร้านค้าและร้านอาหารที่เหมาะสมต่อจำนวนผู้ใช้โครงการที่มีพฤติกรรมในการใช้บริการร้านค้าและร้านอาหารชุมชนเป็นหลัก คือผู้ใช้บริการทั่วไป นักท่องเที่ยว ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัย ไปจนถึงผู้ให้บริการในโครงการ เนื่องจากผู้ใช้บริการทั่วไปมีจำนวน มีจำนวน 264 คน นักท่องเที่ยวมีจำนวน 136 คน ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัยมีจำนวน 120 คน และผู้ให้บริการในโครงการ 143 รวมเป็น 663 คน ซื้อพฤติกรรมการรับประทานอาหารจะเป็นการหมุนเวียนกันเข้าไปใช้บริการเป็นเวลา 3 ชั่วโมงในช่วง 11:00 – 13:00 น. และ 17:00 - 19:00 น. ทำให้เวลามีผู้เข้าใช้บริการส่วนร้านอาหารมากที่สุดจำนวน 221 ต่อชั่วโมง

เนื่องจากมีโอกาสที่จะมีความต้องการในรับประทานอาหารข้างนอกโครงการ โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายจึงมีเป้าหมายให้ร้านอาหารสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้ 75% หรือมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือจำนวน 165 คน โดยให้ 1 ร้านอาหารชุมชนสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้อย่างน้อยประมาณ 45 คน จึงเป็นจำนวนของร้านอาหารชุมชน 4 ร้านและผู้ให้บริการร้านอาหารชุมชน 8 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 สรุปประเภทและจำนวนของผู้เข้าใช้โครงการ

ตารางที่ 4-12 สรุปจำนวนของผู้ใช้โครงการและผู้ให้บริการของโครงการ. 2563

ประเภทของผู้ใช้โครงการ	จำนวน (คนต่อวัน)	รวม (คนต่อวัน)
ผู้ใช้บริการหลักภายในโครงการ		
ผู้ใช้บริการทั่วไป	264	
นักเรียน นักศึกษา	240	
ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ	120	
นักวิจัย		
		624
ผู้ใช้บริการรองในโครงการ		
นักท่องเที่ยว	136	
ผู้ใช้บริการสาธารณะในพื้นที่	77	
		213
ผู้ใช้โครงการทั้งหมด		837
ประเภทของผู้ให้บริการโครงการ	**จำนวน**	**รวม**
ผู้ให้บริการประจำของโครงการ		
ส่วนบริหารและธุรการ	12	
ส่วนการสืบสานและพัฒนา	35	
ส่วนการเผยแพร่และวิชาการ	44	
ส่วนอาคารและสถานที่	60	
		151
ผู้ให้บริการชั่วคราวของโครงการ		
วิทยากรพิเศษ	20	
ผู้ให้บริการร้านค้า	20	
ผู้ให้บริการร้านค้าและร้านอาหารชุมชน	4	
		44
ผู้ให้บริการโครงการทั้งหมด		195

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั่วโมงที่มีคนเข้ามาใช้งานมากที่จะสามารถวิเคราะห์ได้จากจำนวนของผู้ใช้บริการหลักซึ่งเป็นผู้ใช้บริการทั่วไปจำนวน 264 คนและศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ นักวิชาการ นักวิจัย ผู้ใช้บริการที่มีความสนใจเฉพาะที่มีจำนวน 120 คนและผู้ใช้บริการรองซึ่งเป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 136 คนและผู้ใช้บริการสาธารณะในพื้นที่ จำนวน 77 คน รวมกันเป็นจำนวน 597 ต่อวันหรือเท่ากับ 51 คนต่อชั่วโมง เนื่องจากโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายจะเปิดให้บริการตั้งแต่ 8:30 – 20:00 น. เป็นเวลา 11 ชั่วโมงครึ่ง ยกเว้นจำนวนของผู้ใช้บริการที่เป็นนักเรียนและนักศึกษา ที่จะมาใช้บริการเต็มจำนวนที่ 240 คน

สรุปได้ว่าโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายจะมีผู้ใช้งานโครงการในหนึ่งชั่วโมงได้มากที่สุด เป็นจำนวน 291 คน ต่อชั่วโมงซึ่งจะมีผลต่อการวิเคราะห์และออกแบบองค์ประกอบของโครงการลำดับถัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ

การศึกษาองค์ประกอบของโครงการ เป็นการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผลเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆภายในโครงการตามความต้องการใช้สอยจริง เพื่อเป็นการกำหนดองค์ประกอบที่สามารถตอบสนองต่อผู้เข้าใช้โครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่การวิเคราห์พื้นที่ใช้สอย เพื่อใช้กำหนดองค์ประกอบภายในโครงการ โดยสามารถวิเคราะห์ได้จาก

- วัตถุประสงค์ของโครงการ (OBJECTIVE)
- กรณีศึกษา (CASE STUDY)
- พฤติกรรมผู้ใช้โครงการและผู้ให้บริการโครงการ

5.1 การกำหนดและศึกษาองค์ประกอบโครงการ

5.1.1 การกำหนดองค์ประกอบจากวัตถุประสงค์โครงการ

โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายมีวัตุประสงค์ที่จะนำมาวิเคราะห์ในการกำหนดองค์ประกอบ ดังนี้

ตารางที่ 5-1 การวิเคราะห์องค์ประกอบจากวัตถุประสงค์ของโครงการ. 2563

วัตถุประสงค์	องค์ประกอบของโครงการ	
1.) เพื่อเป็นแหล่งอนุรักษ์และสืบสานองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย	- เวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม - เวิร์คช็อปงานกระดาษสา - เวิร์คช็อปงานไม้ - เวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา - เวิร์คช็อปงานทอผ้า - ห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดง - ห้องฝึกฝนดนตรี	-ห้องสัมมนา -ห้องนิทรรศการถาวร -นิทรรศการชั่วคราว -นิทรรศการกลางแจ้ง -ทำเนียบศิลปวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย -ห้องสมุดศิลปวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-2 การวิเคราะห์องค์ประกอบจากวัตถุประสงค์ของโครงการ. 2563 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	องค์ประกอบของโครงการ	
2.) เป็นพื้นที่สร้างสรรค์และพัฒนาต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย	- เวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม - เวิร์คช็อปงานกระดาษสา - เวิร์คช็อปงานไม้ - เวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา - เวิร์คช็อปงานทอผ้า - ห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดง - ห้องฝึกฝนดนตรี	-co – working space - พื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ -ห้องให้คำปรึกษาด้านการออกแบบและการตลาด -ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ -ห้องสมุดวัสดุ
3.) เพื่อเป็นพื้นที่เผยแพร่ผลงานศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงราย	- ห้องนิทรรศการถาวร - ห้องนิทรรศการชั่วคราว - นิทรรศการกลางแจ้ง	- ห้องสัมมนา - ลานกิจกรรม - ทำเนียบศิลปวัฒนธรรม - ห้องสมุดศิลปวัฒนธรรม
4.) เพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมแต่ละรูปแบบอย่างถ่องแท้	- ทำเนียบศิลปวัฒนธรรม - ห้องสมุดศิลปวัฒนธรรม	- ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ - ห้องสมุดวัสดุ - ห้องประชุม
5.) เพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะให้ชุมชนในการทำกิจกรรมและพักผ่อน	- ลานอเนกประสงค์ - สวนสาธารณะ - พื้นที่พักผ่อน	
6.) เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างรายได้ สร้างความภาคภูมิใจให้คนในจังหวัด	- ร้านขายของที่ระลึก - ร้านขายสินค้าชุมชน - โถงต้อนรับ	- ร้านอาหารพื้นเมือง - ที่จอดรถบัส - ลานกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 การกำหนดองค์ประกอบจากอาคารตัวอย่าง

จากการศึกษาและวิเคราะห์โครงการตัวอย่างทำให้ทราบถึงองค์ประกอบของที่เหมาะสมต่อการนำมาประยุกต์ใช้เพื่อกำหนดองค์ประกอบที่เหมาะสมภายในโครงการ

ตารางที่ 5-2 การวิเคราะห์องค์ประกอบจากอาคารตัวอย่าง. 2563

โครงการตัวอย่าง	องค์ประกอบโครงการ	องค์ประกอบของโครงการตัวอย่างที่นำมาปรับใช้
บ้านดอยดินแดง	- ลานจอดรถ - ร้านขายผลงาน 1 และ 2 - ห้องจัดแสดงผลงาน - พื้นที่จัดแสดงผลงาน - โรงปั้น - ร้านกาแฟ - โรงเตรียมดิน - ห้องเก็บอุปกรณ์และผลงาน - โรงเคลือบ - ลานตากดิน - โรงเผา	- ลานจอดรถ - ร้านขายผลงาน - ห้องจัดแสดงผลงาน - พื้นที่จัดแสดงผลงาน - โรงปั้น - ร้านกาแฟ - โรงเตรียมดิน - ห้องเก็บอุปกรณ์และผลงาน - โรงเคลือบ - ลานตากดิน -โรงเผา
จินณาลักษณ์ กระดาษสา	- ที่จอดรถ - ร้านขายสินค้าแปรรูป - ลานกิจกรรม - ส่วนนิทรรศการชั่วคราว - ส่วนนิทรรศการถาวร (อาคารเสด็จ) - ลาดตากกระดาษสา - พื้นที่เวิร์คช็อป (อาคารกระดาษสา) - ส่วนรีไซเคิล - โรงงานผลิตกระดาษสา - ร้านกาแฟ - โรงเก็บอุปกรณ์ - ห้องบรรยาย - ร้านขายเครื่องสำอางจากไหมทองคำ - ห้องสปาหน้าใยไหมทองคำ	- ที่จอดรถ - ร้านขายสินค้า - ลานกิจกรรม - ส่วนนิทรรศการชั่วคราว - ส่วนนิทรรศการถาวร - ลาดตากกระดาษสา - พื้นที่เวิร์คช็อป (อาคารกระดาษสา) - ส่วนรีไซเคิล - โรงงานผลิตกระดาษสา - ร้านกาแฟ - โรงเก็บอุปกรณ์ - ห้องบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-2 การวิเคราะห์องค์ประกอบจากอาคารตัวอย่าง. 2563 (ต่อ)

โครงการตัวอย่าง	องค์ประกอบโครงการ	องค์ประกอบของโครงการตัวอย่างที่นำมาปรับใช้
TOFU FACTORY CAIZHAI VILLAGE, CHINA	- ห้องเตรียม - ห้องบด - ห้องต้ม - ห้องอบแห้ง - ห้องทอด - ห้องชิม - ลานอเนกประสงค์	- ลานอเนกประสงค์
ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC)	- โถงทางเข้าหลัก - ร้านขายสินค้า - ห้องนิทรรศการ - ห้องจัดกิจกรรม - ส่วนสำนักงาน - ศูนย์นวัตกรรมด้านวัสดุ และการออกแบบ - ห้องสำหรับรับชมสื่อมัลติมีเดีย - ห้องประชุม - MAKER SPACE - ห้องจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ - RESOURCE CENTER - CREATIVE SPACE - พื้นที่บริการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ - ROOFTOP GARDEN - ร้านกาแฟ - REFRESHING AREA - CREATION ROOM	- โถงทางเข้าหลัก - ร้านขายสินค้า - ห้องนิทรรศการ - ห้องจัดกิจกรรม - ส่วนสำนักงาน - ศูนย์นวัตกรรมด้านวัสดุ และการออกแบบ - ห้องสำหรับรับชมสื่อมัลติมีเดีย - ห้องประชุม - MAKER SPACE (ห้องปฏิบัติการบริการเครื่องมือทันสมัย) - RESOURCE CENTER (ห้องสมุด) - CREATIVE SPACE (พื้นที่ทำงานออกแบบ) - พื้นที่บริการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ - ROOFTOP GARDEN - ร้านกาแฟ - REFRESHING AREA (พื้นที่พักผ่อน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-2 การวิเคราะห์องค์ประกอบจากอาคารตัวอย่าง. 2563 (ต่อ)

โครงการตัวอย่าง	องค์ประกอบโครงการ	องค์ประกอบของโครงการตัวอย่างที่นำมาปรับใช้
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ	- ที่จอดรถ - โถงต้อนรับ - โถงนิทรรศการชั่วคราว - ห้องนิทรรศการชั่วคราว - ร้านค้า - ห้องนิทรรศการถาวร - ห้องประชุม - ห้องสมุด - ห้องอาหาร	- ที่จอดรถ - โถงต้อนรับ - โถงนิทรรศการชั่วคราว - ห้องนิทรรศการชั่วคราว - ร้านค้า - ห้องนิทรรศการถาวร - ห้องประชุม - ห้องสมุด -ร้านอาหาร
SHOU COUNTY CULTURE AND ART CENTER, CHINA	- พื้นที่จัดนิทรรศการ - ห้องนิทรรศการ - ห้องสัมมนา - ห้องบรรยาย - หอจดหมายเหตุ - สตูดิโอ - ร้านหนังสือ - ห้องเก็บของ - ลานอเนกประสงค์ - ห้องอเนกประสงค์ - ห้องมัลติเมียเดีย - ห้องกิจกรรม - โถงต้อนรับ	- พื้นที่จัดนิทรรศการ - ห้องนิทรรศการ - ห้องสัมมนา - ห้องบรรยาย - สตูดิโอ - ร้านหนังสือ - ห้องเก็บของ - ลานอเนกประสงค์ - ห้องอเนกประสงค์ - ห้องมัลติมีเดีย - ห้องกิจกรรม - โถงต้อนรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-2 การวิเคราะห์องค์ประกอบจากอาคารตัวอย่าง. 2563 (ต่อ)

โครงการตัวอย่าง	องค์ประกอบโครงการ	องค์ประกอบของโครงการตัวอย่างที่นำมาปรับใช้
DONGYUAN QIANXUN COMMUNITY CENTER, CHINA	- ห้องกิจกรรมครอบครัว - ห้องนั่งเล่น - ศูนย์ชุมชนทางสังคม - นิทรรศการศิลปะ - ร้านค้า - ห้องสมุด - เวิร์คช็อปชุมชน - ร้านกาแฟ - ลานอเนกประสงค์ - ห้องฟิตเนส - ห้องล็อกเกอร์ - ห้องโยคะ - ลานอเนกประสงค์ชั้นใต้ดิน - โถงต้อนรับ - สำนักงาน - ห้องขยะ	- ห้องนั่งเล่น - นิทรรศการศิลปะ - ร้านค้า - ห้องสมุด - เวิร์คช็อปชุมชน - ร้านกาแฟ - ลานอเนกประสงค์ - โถงต้อนรับ - สำนักงาน - ห้องขยะ
KOKORASU A COMMUNITY HUB IN AMAKUSA, JAPAN	- ห้องสมุด - ลานอเนกประสงค์ - ศูนย์สุขภาพ - โถงอเนกประสงค์ - ลานจอดรถ	- ห้องสมุด - ลานอเนกประสงค์ - ศูนย์สุขภาพ - โถงอเนกประสงค์ - ลานจอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 การกำหนดองค์ประกอบจากพฤติกรรมผู้ใช้และผู้ให้บริการโครงการ

จากการศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการในบทที่ 4 ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบที่เกิดมาจากพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการเรียงลำดับตามการใช้งาน

5.1.3.1. พฤติกรรมผู้ใช้บริการโครงการ

วิเคราะห์โดยการแบ่งผู้ใช้บริการโครงการเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้ใช้บริการหลักและผู้ใช้บริการรองของโครงการ ซึ่งมีพฤติกรรมการใช้พื้นที่ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5-3 การวิเคราะห์จากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการหลัก. 2563

ผู้ใช้บริการหลักของโครงการ	ช่วงเวลา	องค์ประกอบ
ผู้ใช้บริการทั่วไป	**อ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- ลานจอดรถ สวนสาธารณะ ลานอเนกประสงค์ โถงต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน - นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงาน ห้องสมุด - ห้องประชุม ห้องสัมมนา coworking space ลานกิจกรรม - ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน
นักเรียน นักศึกษา	**อ. – ศุกร์.** **8:30 – 20:00 น.**	- ลานจอดรถ จุดรวมพล ลานอเนกประสงค์ โถงต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน - ห้องสัมมนา - นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา - ส่วนจัดแสดงผลงาน ห้องสมุด - พื้นที่พักผ่อน ห้องสัมมนา - ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน จุดรวมพล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-3 การวิเคราะห์จากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการหลัก. 2563 (ต่อ)

ผู้ใช้บริการหลักของโครงการ	ช่วงเวลา	องค์ประกอบ
นักวิชาการ นักวิจัย	**อ. – ศุกร์.** **8:30 – 20:00 น.**	- ลานจอดรถ โถงต้อนรับ - ห้องประชุม ห้องสัมมนาห้องสมุด นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว - ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน
ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ	**อ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- ลานจอดรถ สวนสาธารณะ ลานอเนกประสงค์ โถงต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน - นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงาน ห้องสมุด - ห้องประชุม ห้องสัมมนา co - working space ลานกิจกรรม - ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน
คนทั่วไปที่มีความสนใจเฉพาะ	**อ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- ลานจอดรถ - ห้องสัมมนา นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว ห้องสมุด เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา co - working space - ส่วนจัดแสดงผลงาน ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-4 การวิเคราะห์จากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการรอง. 2563

ผู้ใช้บริการรองของโครงการ	ช่วงเวลา	องค์ประกอบ
นักท่องเที่ยว	**อ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- ลานจอดรถ สวนสาธารณะ ลานอเนกประสงค์ โถงต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน - นิทรรศการถาวร นิทรรศการชั่วคราว เวิร์คช็อปการสืบสาน เวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดงผลงาน ห้องสมุด ลานกิจกรรม - ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน
ผู้ใช้บริการสาธารณะในพื้นที่	**อ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- สวนสาธารณะลานอเนกประสงค์ ใช้พื้นที่พักผ่อน - ห้องสมุด ลานกิจกรรม - ร้านขายของที่ระลึก ร้านกาแฟ ร้านอาหารพื้นถิ่น ร้านขายสินค้าชุมชน

5.1.3.1. พฤติกรรมผู้ให้บริการโครการ

วิเคราะห์โดยการแบ่งผู้ให้บริการโครงการเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้ให้บริการประจำและผู้ให้บริการชั่วคราวของโครงการ ซึ่งมีพฤติกรรมการใช้พื้นที่ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5-5 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการประจำโครงการ. 2563

ผู้ให้บริการประจำของโครงการ	ช่วงเวลา	องค์ประกอบ
ฝ่ายบริหาร จัดการโครงการ	**จ. - อา.** **8:30 – 16:30 น.**	- ที่จอดรถบุคคลากร - สำนักงาน ห้องประชุม - ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านอาหาร ร้านกาแฟ
ฝ่ายสืบสานและพัฒนา	**จ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- ที่จอดรถบุคคลากร - สำนักงาน ห้องประชุม ส่วนเวิร์คช็อปการสืบสานและเวิร์คช็อปการพัฒนา - ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านอาหาร ร้านกาแฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-5 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการประจำโครงการ. 2563 (ต่อ)

ผู้ให้บริการประจำของโครงการ	ช่วงเวลา	องค์ประกอบ
ฝ่ายเผยแพร่และวิชาการ	**จ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- ที่จอดรถบุคคลากร - สำนักงาน ห้องประชุม ส่วนจัดแสดง ห้องสมุด - ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านอาหาร ร้านกาแฟ
ฝ่ายอาคารและสถานที่	**จ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- ที่จอดรถบุคคลากร - สำนักงาน ห้องเก็บอุปกรณ์ ห้องเก็บของ ส่วนเวิร์คช็อปการสืบสาน ส่วนเวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดง ห้องเก็บของคนสวนแแม่บ้าน - ส่วนพักผ่อนของบุคคลากร ร้านอาหาร ร้านกาแฟ

ตารางที่ 5-6 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการชั่วคราวโครงการ. 2563

ผู้ให้บริการชั่วคราวของโครงการ	ช่วงเวลา	องค์ประกอบ
วิทยากรพิเศษ	**อ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- ที่จอดรถ ที่จอดรถบุคคลากร - ห้องประชุม ห้องสัมมนา ส่วนเวิร์คช็อปการสืบสาน ส่วนเวิร์คช็อปการพัฒนา ส่วนจัดแสดง ลานกิจกรรม ส่วนให้คำปรึกษา - พื้นที่พักผ่อน ร้านกาแฟร้านอาหาร
เจ้าของร้านค้า	**อ. - อา.** **8:30 – 20:00 น.**	- ที่จอดรถเจ้าของร้านค้า - ร้านขายสินค้าชุมชน - ร้านกาแฟ ร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4 สรุปองค์ประกอบของโครงการ

5.1.4.1 องค์ประกอบหลักภายในโครงการ

เป็นองค์ประกอบที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์และแนวทางของโครงการ โดยองค์ประกอบหลักของโครงการที่ได้จากการเปรียบเทียบและวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 5-7 การสรุปองค์ประกอบหลักภายในโครงการ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน
ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์	- เวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม	รองรับ 50 คน
	- เวิร์คช็อปงานกระดาษสา	รองรับ 34 คน
	- เวิร์คช็อปงานไม้	รองรับ 34 คน
	- เวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา	รองรับ 34 คน
	- เวิร์คช็อปงานทอผ้า	รองรับ 3 คน
	- ห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดง	รองรับ 34 คน
	- ห้องฝึกฝนดนตรี	รองรับ 34 คน
	- ห้องอเนกประสงค์	รองรับ 136 คน
	- ห้องเก็บอุปกรณ์และผลงาน	7 ห้อง
	- ห้องเก็บเศษวัสดุ	5 ห้อง
	- ลานอเนกประสงค์	รองรับ 136 คน
ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ	- co – working space - พื้นที่ทำงานออกแบบ - ห้องประชุม - พื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ - ห้องให้คำปรึกษาด้านการออกแบบและการตลาด - ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ - ห้องบริการเครื่องพิมพ์เอกสาร	รองรับผู้ใช้งาน 38 คน /ชั่วโมง
ส่วนเผยแพร่และวิชาการ	- ห้องนิทรรศการถาวรและชั่วคราว - นิทรรศการกลางแจ้งถาวรและชั่วคราว - ห้องสัมมนา - ลานกิจกรรม - ทำเนียบศิลปวัฒนธรรม - ห้องสมุดศิลปวัฒนธรรม - ห้องสมุดวัสดุ	**รองรับผู้ใช้งาน** 291 คน /ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4.2 องค์ประกอบรองภายในโครงการ

เป็นองค์ประกอบที่ทำหน้าที่สนับสนุน มีลำดับความสำคัญรองลงมาจากองค์ประกอบหลักของโครงการ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของโครงการ

ตารางที่ 5-8 การสรุปองค์ประกอบรองภายในโครงการ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน
ส่วนบริหารโครงการ	- ห้องทำงานส่วนบริหารและธุรการ	รองรับผู้ใช้งาน 11 คน
	- ห้องทำงานส่วนสืบสานและพัฒนา	รองรับผู้ใช้งาน 35 คน
	- ห้องทำงานส่วนเผยแพร่และวิชาการ	รองรับผู้ใช้งาน 39 คน
	- ห้องทำงานส่วนอาคารสถานที่	รองรับผู้ใช้งาน 5 คน
	- ห้องประชุม	5 ห้อง
ส่วนบริการสาธารณะ	- ลานอเนกประสงค์	
	- สวนสาธารณะ	รองรับผู้ใช้งาน
	- ลานกิจกรรม	291 คน /ชั่วโมง
	- โถงต้อนรับ	
	- จุดลงทะเบียน	
	- พื้นที่พักผ่อน	
	- พื้นที่ปฏิบัติศาสนกิจ	
	- พื้นที่พยาบาล	
	- ร้านขายของที่ระลึก	
	- ร้านขายสินค้าชุมชน	20 ร้าน
	- ร้านอาหารพื้นเมือง	4 ร้าน
	- ร้านหนังสือ	1 ร้าน
ส่วนบริการโครงการ	- ห้องฝ่ายรักษาความปลอดภัย	รองรับผู้ใช้งาน 7 คน
	- ห้องฝ่ายนักการภารโรง	รองรับผู้ใช้งาน 2 คน
	- ห้องเจ้าหน้าที่ดูแลสวน	รองรับผู้ใช้งาน 6 คน
	- ห้องแม่บ้าน	รองรับผู้ใช้งาน 10 คน
	- ห้องวิทยากรพิเศษ	4 ห้อง
	- ห้องพนักงานขับรถประจำ	รองรับผู้ใช้งาน 2 คน
	- ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ	รองรับผู้ใช้งาน 20 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4.3 องค์ประกอบเสริมภายในโครงการ

เป็นองค์ประกอบที่เป็นหลักการพื้นฐาน เพื่อเสริมองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบรองของโครงการให้สามารถใช้งานภายในโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 5-9 การสรุปองค์ประกอบเสริมภายในโครงการ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน
ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค	- ห้องฝ่ายระบบปรับอากาศ - ห้องฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค - ห้องฝ่ายระบบสุขาภิบาล - ห้องฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ - ห้องควบคุมงานระบบ - ห้องระบบบำบัดน้ำเสีย	
ส่วนจัดการพื้นที่	- ห้องซ่อมบำรุง - พื้นที่พักผ่อนช่างซ่อมบำรุง - พื้นที่พักผ่อนแม่บ้าน เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำ - ห้องเก็บอุปกรณ์ - ห้อง CCTV - ห้องรวมและคัดแยกขยะ - พื้นที่รีไซเคิลขยะ	3 ห้อง รองรับผู้ใช้งาน 8 คน รองรับผู้ใช้งาน 18 คน 4 ห้อง 1 ห้อง
ส่วนจอดรถ	- ที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการในโครงการ - ที่จอดรถสำหรับบริการขยะ - ที่จอดรถสำหรับบุคคลากร - พื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการร้านค้าและร้านอาหาร - ที่จอดรถคนพิการ - ที่จอดรถบัส - ที่จอดจักรยานยนต์ - ที่จอดรถสำหรับช่างซ่อมบำรุง - ที่จอดรถวิทยากรพิเศษ	สำหรับ 200 คัน สำหรับ 3 คัน สำหรับ 75 คัน สำหรับ 14 คัน สำหรับ 3 คัน สำหรับ 10 คัน สำหรับ 125 คัน สำหรับ 6 คัน สำหรับ 4 คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4.4 รายละเอียดองค์ประกอบภายในโครงการ

ตารางที่ 5-10 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนสืบสานและสร้างสรรค์. 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนสืบสาน และ สร้างสรรค์	โถงทางเข้าหลัก	พื้นที่ต้อนรับ	
		พื้นที่พักคอย	
		พื้นที่ประชาสัมพันธ์	
	เวิร์คช็อปจิตรกรรม และประติมากรรม	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ
			พื้นที่พักคอย
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์
		ห้องล็อกเกอร์	
		ห้องน้ำ	ห้องน้ำชาย
			ห้องน้ำหญิง
			ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ
		ส่วนจิตรกรรม	ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับจิตรกรรม
			ส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนโต๊ะ
			ส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนเฟรม
			พื้นที่อเนกประสงค์
			พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ
		ส่วนประติมากรรม	ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับประติมากรรม
			ส่วนที่นั่งสำหรับทำงานประติมากรรมขนาดเล็ก
			พื้นที่สำหรับทำประติมากรรมขนาดใหญ่
			พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ
	พื้นที่ล้างอุปกรณ์		
	พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน		
	พื้นที่อเนกประสงค์		
	พื้นที่จัดแสดงผลงาน		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-10 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ (ต่อ). 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนสืบสาน และ สร้างสรรค์	พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ	พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติสำหรับงานประติมากรรม	
		พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติสำหรับงานจิตรกรรม	
	พื้นที่พักผ่อน		
	ห้องเก็บผลงานและอุปกรณ์	ส่วนเก็บผลงาน	
		ส่วนเก็บอุปกรณ์	
	เวิร์คช็อปงานกระดาษสา	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ
			พื้นที่พักคอย
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์
		ห้องล็อกเกอร์	
		ห้องเก็บวัสดุและอุปกรณ์สำหรับงานกระดาษสา	
		ห้องเก็บผลงานจากกระดาษสา	
		ส่วนที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสา	
		พื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษ	
		พื้นที่อเนกประสงค์	
		พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ	
		พื้นที่จัดแสดงผลงาน	
		พื้นที่ล้างอุปกรณ์	
		พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน	
		พื้นที่พักผ่อน	
		ห้องน้ำ	ห้องน้ำชาย
			ห้องน้ำหญิง
			ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ
	เวิร์คช็อปงานไม้	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ
			พื้นที่พักคอย
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-10 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ (ต่อ). 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนสืบสาน และ สร้างสรรค์		ห้องล็อกเกอร์	
		ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานไม้	
		ห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานไม้	
		ห้องเก็บผลงานจากไม้	
		พื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็ก	
		พื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดใหญ่	
		พื้นที่อเนกประสงค์	
		พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ	
		พื้นที่จัดแสดงผลงาน	
		พื้นที่ล้างอุปกรณ์	
		พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน	
		พื้นที่พักผ่อน	
		ห้องน้ำ	ห้องน้ำชาย
			ห้องน้ำหญิง
			ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ
	เวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ
			พื้นที่พักคอย
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์
		ห้องล็อกเกอร์	
		ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานปั้นดิน	
		ห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานดิน	
		ห้องเก็บผลงานปั้นดินเผา	
		พื้นที่สำหรับปฏิบัติงานปั้นดินเผา	
		พื้นที่อเนกประสงค์	
		พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ	
		พื้นที่จัดแสดงผลงาน	
		พื้นที่ล้างอุปกรณ์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-10 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ (ต่อ). 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนสืบสาน และ สร้างสรรค์		พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน	
		พื้นที่พักผ่อน	
		ห้องน้ำ	ห้องน้ำชาย
			ห้องน้ำหญิง
			ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ
	เวิร์คช็อปงานทอผ้า	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ
			พื้นที่พักคอย
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์
		ห้องล็อกเกอร์	
		ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานทอผ้า	
		ห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานผ้า	
		ห้องเก็บผลงานทอผ้า	
		ส่วนที่นั่งสำหรับทำงานทอผ้า	
		พื้นที่อเนกประสงค์	
		พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ	
		พื้นที่จัดแสดงผลงาน	
		พื้นที่ทำความสะอาดผ้า	
		พื้นที่ตากผ้าหลังจากการทำความสะอาด	
		พื้นที่พักผ่อน	
		ห้องน้ำ	ห้องน้ำชาย
			ห้องน้ำหญิง
			ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ
	ห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรี	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ
			พื้นที่พักคอย
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์
		ห้องล็อกเกอร์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-10 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ (ต่อ). 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนสืบสาน และ สร้างสรรค์	ห้องฝึกซ้อม ศิลปะการแสดงและ ห้องฝึกฝนดนตรี	ห้องน้ำ	ห้องน้ำชาย
			ห้องน้ำหญิง
			ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ
		ห้องฝึกซ้อมรวม	
		ห้องอเนกประสงค์	
		พื้นที่พักผ่อน	
		ส่วนศิลปะการแสดง	ห้องเก็บอุปกรณ์การแสดง
			พื้นที่ฝึกฝนเอนกประสงค์
		ส่วนฝึกฝนดนตรี	พื้นที่เก็บอุปกรณ์ดนตรี
			พื้นที่ฝึกฝนเอนกประสงค์
	ห้องอเนกประสงค์		
	ลานอเนกประสงค์		
	ห้องเก็บอุปกรณ์ และผลงาน	ห้องเก็บอุปกรณ์	
		ห้องเก็บผลงาน	
	ห้องเก็บเศษวัสดุ	ห้องเก็บผลงานจิตรกรรมที่ไม่ใช้งาน	
		ห้องเก็บผลงานประติมากรรมหรือเศษที่ไม่ใช้งาน	
		ห้องเก็บเศษวัสดุจากการทำงานกระดาษสา	
		ห้องเก็บเศษวัสดุจากการทำงานไม้	
		ห้องเก็บเศษวัสดุจากการทำงานเครื่องปั้นดินเผา	
		ห้องเก็บวัสดุจากการทำงานทอผ้า	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-11 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ	
		พื้นที่พักคอย	
		พื้นที่ประชาสัมพันธ์	
	ห้องล็อกเกอร์		
	พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหารว่าง		
	พื้นที่อเนกประสงค์		
	ห้องน้ำ	ห้องน้ำชาย	
		ห้องน้ำหญิง	
		ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	
	co – working space และพื้นที่ทำงานออกแบบ	พื้นที่ทำงานแบบส่วนตัว	
		พื้นทีทำงานแบบกลุ่ม	
	ห้องประชุม	ห้องประชุมขนาดเล็ก	
		ห้องประชุมขนาดเล็กแบบผ่อนคลาย	
		ห้องประชุมขนาดใหญ่	
		พื้นที่แสดงผลงานสำหรับผู้คิดค้นนวัตกรรม	
	พื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์สามมิติ (3D PRINTER)	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์สามมิติประเภท FDM (สำหรับพลาสติก)
			พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์สามมิติประเภท SLA (สำหรับ ประเภทเรซิ่น)
		พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ทยูวี (UV PRINTER)	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ทยูวี (UV PRINTER) ลงบนวัสดุขนาด เล็ก
			พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ทยูวี (UV PRINTER) ลงบนวัสดุขนาด ใหญ่
		พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เสื้อซับลิเมชั่น (SUBLIMATION)	
		พื้นที่บริการเครื่องเย็บปักถักร้อย (EMBORIDERY)	
		พื้นที่บริการเครื่องขึ้นรูปพลาสติกแผ่น (VACUUM FIRMING)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-11 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ(ต่อ). 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ		
ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ	พื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่	พื้นที่บริการเครื่องสแกนสามมิติ (3D SCANNER)		
		พื้นที่ให้บริการเครื่องมือสำหรับการรีไซเคิลพลาสติก (PRECIOUS PLASTIC)	เครื่องย่อยพลาสติก (SHREDDER MACHINE)	
			เครื่องอัดรีดพลาสติก(EXTRUTION MACHINE)	
			เครื่องฉีดพลาสติกขนาดเล็ก (INJECTION MACHINE)	
		ห้องเก็บของ		
		ห้องเก็บและคัดแยกขยะชั่วคราว	พื้นที่รวมขยะที่ขยายสลายได้	
			พื้นที่รวมขยะรีไซเคิล	พื้นที่รวมขยะกระดาษ
				พื้นที่รวมขยะพลาสติก
	พื้นที่ให้คำปรึกษาด้านการออกแบบและการตลาด	พื้นที่ให้คำปรึกษาแบบผ่อนคลาย		
		พื้นที่ให้คำปรึกษาแบบส่วนตัว		
	ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ	
			พื้นที่พักคอย	
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล	
		พื้นที่ให้บริการหนังสือเพื่อการออกแบบ		
		พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ		
		พื้นที่สืบค้นข้อมูล		
		ห้องเก็บสำรองหนังสือ		
		ส่วนซ่อมหนังสือ		
	ห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร	พื้นที่บริการคอมพิวเตอร์		
		พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสาร		
		พื้นที่บริการถ่ายเอกสาร		
		พื้นที่บริการเข้าเล่มเอกสาร		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-12 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนเผยแพร่และองค์ความรู้. 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนเผยแพร่และวิชาการ	ห้องนิทรรศการถาวรและชั่วคราว	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ
			พื้นที่พักคอย
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล
		คลังนิทรรศการ	ห้องเก็บอุปกรณ์
			ห้องเก็บผลงาน
		พื้นที่ฝากสัมภาระ	
		ร้านขายของที่ระลึก	
		ห้องนิทรรศการถาวร	ทำเนียบศิลปวัฒนธรรม
			ส่วนนิทรรศการถาวรเรื่องงานจิตรกรรมและงานประติมากรรม
			นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานจากกระดาษสา
			นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานจากวัสดุไม้
			นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานเครื่องปั้นดินเผา
			นิทรรศการถาวรเรื่องงานทอผ้า
			นิทรรศการถาวรเรื่อศิลปะการแสดง
			นิทรรศการถาวรเรื่องดนตรี
		ห้องนิทรรศการชั่วคราว	ห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดเล็ก
			ห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดกลาง
			ห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดใหญ่
	นิทรรศการกลางแจ้งถาวรและชั่วคราว	นิทรรศการกลางแจ้งถาวร	นิทรรศการงานประติมากรรมกลางแจ้งถาวร
			นิทรรศการกระดาษสาถาวร
			นิทรรศการผลงานไม้ถาวร
			นิทรรศการเรื่องปั้นดินเผาถาวร
			นิทรรศการงานทอผ้าถาวร
		นิทรรศการกลางแจ้งชั่วคราว	
	ห้องสัมมนา	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-12 รายละเอียดองค์ประกอบหลักภายในโครงการส่วนเผยแพร่และองค์ความรู้(ต่อ). 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนเผยแพร่และวิชาการ	ห้องสัมมนา	โถงทางเข้า	พื้นที่พักคอย
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์
		ห้องสัมมนาแบบผ่อนคลาย	ห้องสัมมนาแบบผ่อนคลายขนาดเล็ก
			ห้องสัมมนาแบบผ่อนคลายใหญ่
		ห้องสัมมนาแบบทางการ	ห้องสัมมนาแบบทางการขนาดเล็ก
			ห้องสัมมนาแบบทางการขนาดใหญ่
	ลานกิจกรรม		
	ห้องน้ำ		ห้องน้ำชาย
			ห้องน้ำหญิง
			ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ
	ห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมและห้องสมุดวัสดุ	โถงทางเข้า	พื้นที่ต้อนรับ
			พื้นที่พักคอย
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล
		พื้นที่จัดแสดงหมุนเวียนเรื่องวัสดุที่น่าสนใจในจังหวัด ภาค และประเทศ	
		พื้นที่จัดแสดงหมุนเวียนเรื่องนวัตกรรมวัสดุที่น่าสนใจระดับโลก	
		ส่วนบริการหนังสือที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม	
		ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างวัสดุในจังหวัดเชียงราย	
		ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างวัสดุในภาคเหนือ	
		ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างวัสดุในประเทศไทย	
		ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างนวัตกรรมวัสดุระดับโลก	
		พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ	
		พื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุ	
		ห้องเก็บสำรองวัสดุ	
		ห้องเก็บสำรองหนังสือ	
		ส่วนซ่อมหนังสือและวัสดุจัดแสดง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-13 รายละเอียดองค์ประกอบรองภายในโครงการส่วนบริหารโครงการ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนบริหารโครงการ	ห้องทำงานส่วนบริหารและธุรการ	ห้องผู้อำนวยการศูนย์	
		ห้องรองผู้อำนวยการ1	
		พื้นที่ทำงานเลขานุการ	
		พื้นที่ทำงานฝ่ายแผนงาน	
		พื้นที่ทำงานฝ่ายสารบรรณ	
		ห้องทำงานฝ่ายการเงินและพัศดุ	
		พื้นที่พักผ่อน	
	ห้องทำงานส่วนสืบสานและพัฒนา	ห้องรองผู้อำนวยการ2	
		ห้องทำงานบริหารฝ่ายการสืบสานและพัฒนา	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายการสืบสานและพัฒนา
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บริหารฝ่ายการสืบสานและพัฒนา
		ห้องทำงานฝ่ายเวิร์คช็อป	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายเวิร์คช็อป
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายเวิร์คช็อป
			พื้นที่ทำงานวิทยากรประจำ
		ห้องทำงานฝ่ายสื่อสารองค์กร	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายสื่อสารองค์กร
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายสื่อสารองค์กร
			พื้นทำงานผู้จัดการพัฒนาชุมชน
		พื้นที่พักผ่อน	
	ห้องทำงานส่วนเผยแพร่และวิชาการ	ห้องรองผู้อำนวยการ3	
		ห้องทำงานฝ่ายบริหารการเผยแพร่และจัดแสดง	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายบริหารการเผยแพร่และจัดแสดง
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการเผยแพร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-13 รายละเอียดองค์ประกอบรองภายในโครงการส่วนบริหารโครงการ (ต่อ). 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนบริหารโครงการ	ห้องทำงานส่วนเผยแพร่และวิชาการ		พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการจัดแสดง
		ห้องทำงานฝ่ายเผยแพร่ข้อมูล	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายเผยแพร่
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายเผยแพร่
		พื้นที่ทำงานฝ่ายนิทรรศการ	พื้นที่ทำงานภัณฑารักษ์
			พื้นที่ทำงานวิทยากรประจำ
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่รับฝากของ
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ขายของที่ระลึก
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่รับส่งพัศดุ
		พื้นที่ทำงานฝ่ายห้องสมุด	พื้นที่ทำงานบรรณารักษ์
			พื้นที่ทำงานผู้ช่วยบรรณารักษ์
		พื้นที่ทำงานฝ่ายศิลปกรรม	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม
			พื้นที่ทำงานช่างออกแบบเขียนแบบ
			พื้นที่ทำงานช่างศิลปกรรม
			ห้องเก็บของ
		พื้นที่ทำงานฝ่ายสารสนเทศ	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายสารสนเทศ
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายสารสนเทศ
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฐานข้อมูล
			พื้นที่ทำงานนักคอมพิวเตอร์
		พื้นที่ทำงานฝ่ายโสตทัศนศึกษา	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายโสตทัศนศึกษา
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตทัศนศึกษา
		พื้นที่พักผ่อน	
	ห้องทำงานส่วนอาคารสถานที่	ห้องรองผู้อำนวยการ4	
		ห้องฝ่ายอาคารสถานที่	พื้นทีทำงานหัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-13 รายละเอียดองค์ประกอบรองภายในโครงการส่วนบริหารโครงการ (ต่อ). 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนบริหารโครงการ	ห้องทำงานส่วนอาคารสถานที่	ห้องฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา
			พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บำรุงรักษา
			ห้องเก็บอุปกรณ์
	ห้องประชุมและสัมมนา	ห้องประชุมและสัมมนาแบบผ่อนคลาย	
		ห้องประชุมและสัมมนาขนาดเล็ก	
		ห้องประชุมและสัมมนาขนาดกลาง	
		ห้องประชุมและสัมมนาขนาดใหญ่	
	ชุดรับแขก	พื้นที่รับแขก	
		ห้องรับแขก	
	โถงบุคคลากรในโครงการ		
	พื้นที่รับประทานอาหารว่าง		
	พื้นที่สำหรับติดต่อประสานงาน		
	พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหาร		
	ห้องเก็บของ		
	ห้องน้ำสำหรับบุคลลากร		
	ห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร	พื้นที่บริการคอมพิวเตอร์	
		พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสาร	
		พื้นที่บริการถ่ายเอกสาร	
		พื้นที่บริการเข้าเล่มเอกสาร	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-14 รายละเอียดองค์ประกอบรองภายในโครงการส่วนบริการสาธารณะ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนบริการสาธารณะ	ลานอเนกประสงค์	พื้นที่เอนกประสงค์	
		ห้องเก็บของ	
	สวนสาธารณะ	พื้นที่ทำกิจกรรมแบบกระฉับกระเฉง	พื้นที่ออกกำลังกาย
			พื้นที่เล่นสำหรับเด็ก
		พื้นที่ทำกิจกรรมแบบผ่อนคลาย	พื้นที่พักผ่อน
	ลานกิจกรรม	ลานกิจกรรม	
		พื้นที่นั่งชมกิจกรรม	
		ห้องเก็บของ	
	โถงต้อนรับ	โถงทางเข้าหลักสำหรับบุคคลกร	
		จุดรวมพล	
		ห้องน้ำบริการบุคคลภายนอก	
		พื้นที่ประชาสัมพันธ์และแนะนำข้อมูล	พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์
			พื้นที่ประชาสัมพันธ์และแนะนำข้อมูลของโครงการ
	จุดลงทะเบียน		
	พื้นที่พักผ่อน		
	พื้นที่ปฏิบัติศาสนกิจ	ห้องละหมาด	
		พื้นที่อาบน้ำละหมาด	
	พื้นที่พยาบาล	ห้องพยาบาล	
		ห้องเก็บของและอุปกรณ์พยาบาล	
		ห้องพักผ่อนและเตรียมอาหารเจ้าหน้าที่พยาบาล	
		ห้องน้ำ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-14 รายละเอียดองค์ประกอบรองภายในโครงการส่วนบริการสาธารณะ (ต่อ). 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนบริการสาธารณะ	ร้านขายของที่ระลึก	พื้นที่ขายของที่ระลึกของโครงการ	
		พื้นที่ขายของส่วนงานศิลปะและประติมากรรม	
		พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานไม้	
		พื้นที่ขายของมี่ระลึกส่วนงานปั้นดินเผา	
		พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานทอผ้า	
		พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานกระดาษสา	
		พื้นที่ขายสินค้าสมาชิก	
	ร้านขายสินค้าชุมชน	ร้านขายสินค้าชุมชนขนาดเล็ก	หน้าร้านขายสินค้า
			พื้นที่เก็บของ
		ร้านขายสินค้าชุมชนขนาดใหญ่	หน้าร้านขายสินค้า
			ห้องเก็บของ
	ร้านอาหารพื้นเมือง	ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็ก	พื้นที่จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม
			พื้นที่รับประทานอาหาร
			ห้องครัว
		ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดใหญ่	พื้นที่จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม
			พื้นที่รับประทานอาหาร
			ห้องครัว
			ห้องเก็บของ
	ร้านหนังสือ	พื้นที่ร้านขายหนังสือ	
		พื้นที่พักผ่อน	
		ห้องเก็บของ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-15 รายละเอียดองค์ประกอบรองภายในโครงการส่วนบริการโครงการ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนบริการโครงการ	ห้องฝ่ายรักษาความปลอดภัย	ป้อมยามสำหรับรักษาความปลอดภัยนอกอาคาร	
		จุดรักษาการณ์ของเจ้าหน้าที่รักษาการณ์	
		ห้องพักผ่อนของพนักงานรักษาความปลอดภัย	
		ห้อง CCTV	
		ห้องทะเบียน	พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ประจำห้องทะเบียน
			พื้นที่ทำงานผู้ช่วยนายทะเบียน
			พื้นที่ทำงานเสมียน
	ห้องฝ่ายนักการภารโรง เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำ	ห้องนักการภารโรง	
		ห้องเจ้าหน้าที่ดูแลสวน	
		ห้องเก็บอุปกรณ์ทำสวน	
		ห้องพนักงานขับรถประจำ	
		ส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร	
		ห้องน้ำเจ้าหน้าที่	
	ห้องพนักงานทำความสะอาด	ห้องพนักงานทำความสะอาด	
		ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด	
		ส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร	
		ห้องน้ำเจ้าหน้าที่	
	ห้องวิทยากรพิเศษ	ห้องวิทยากรพิเศษ	
		ห้องพักผ่อนวิทยากรพิเศษ	
		ห้องน้ำวิทยากรพิเศษ	
	ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ	ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ	
		ห้องพักผ่อนและเตรียมอาหาร	
		ห้องน้ำเจ้าหน้าที่	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-16 รายละเอียดองค์ประกอบเสริมภายในโครงการส่วนวิศวกรรมและเทคนิค. 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ	
ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค	ห้องฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค	
		พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค	
		ห้องควบคุมงานระบบ	
		ห้องเก็บของ	
		พื้นที่พักผ่อนและเตรียมอาหาร	
	ห้องฝ่ายระบบสุขาภิบาล	ห้องทำงานฝ่ายสุขาภิบาล	
		ห้องเครื่องสูบน้ำ	
		ถังเก็บน้ำ	
		ห้องเครื่องสูบน้ำดับเพลิง	
	ห้องฝ่ายระบบปรับอากาศ	ห้องทำงานฝ่ายระบบอากาศ	
		ห้องเครื่องระบบปรับอากาศ	
	ห้องฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	ห้องทำงานฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์	
		ห้องเครื่องไฟฟ้า	
		ห้องเครื่องไฟฟ้าสำรอง	
	ห้องระบบบำบัดน้ำเสีย	ห้องทำงานฝ่ายระบบบำบัดน้ำเสีย	
		ห้องเครื่องระบบบำบัดน้ำเสีย	
ส่วนจัดการพื้นที่	ห้องซ่อมบำรุงรักษา	พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา	
		พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บำรุงรักษา	
		ห้องเก็บอุปกรณ์	
		พื้นที่พักผ่อนช่างซ่อมบำรุง	
	ห้องรวมและคัดแยกขยะ	พื้นที่รวมขยะเปียกหรือที่ขยายสลายได้	
		พื้นที่รวมขยะแห้ง	
		พื้นที่รวมขยะรีไซเคิล	พื้นที่รวมขยะกระดาษ
			พื้นที่รวมขยะพลาสติก
			พื้นที่รวมขยะแก้ว
			พื้นที่รวมขยะโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-17 รายละเอียดองค์ประกอบเสริมภายในโครงการส่วนจอดรถ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดขององค์ประกอบภายในโครงการ
ส่วนจอดรถ	ที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการโครงการ	ที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการในโครงการ (รถยนต์และจักรยานยนต์)
		ที่จอดรถผู้ทุพพลภาพ
		ที่จอดรถบัส
		ที่จอดรถไฟฟ้าบริการภายในโครงการ
	ที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการโครงการ	ที่จอดรถสำหรับบริการขยะ
		ที่จอดรถสำหรับบุคคลากร (รถยนต์และจักรยานยนต์)
		พื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการร้านค้าและร้านอาหาร (รถยนต์และจักรยานยนต์)
		ที่จอดรถสำหรับช่างซ่อมบำรุง (รถยนต์และจักรยานยนต์)
		ที่จอดรถวิทยากรพิเศษ (รถยนต์และจักรยานยนต์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 การศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการในส่วนต่างๆภายในโครงโดยการพิจารณาจากการข้อมูล ดังนี้

- โครงสร้างการบริหารงาน
- พฤติกรรมการใช้งานภายในโครงการ
- ลำดับการเข้าถึงพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ
- ความต้องการของผู้ใช้งาน
- การศึกษาอาคารตัวอย่าง
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบจากมาตรฐานต่างๆ

โดยแบ่งออกเป็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการพิจารณาจากความสัมพันธ์ขององค์ประกอบระดับใหญ่ไปสู่ระดับเล็กได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหลัก รอง และเสริมภายในโครงการ

2. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลักภายในโครงการ

- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนสืบสานและสร้างสรรค์
- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ
- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเผยแพร่และวิชาการ

3. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบรองภายในโครงการ

- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริหารโครงการ
- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริการสาธารณะ
- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริการโครงการ

4. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเสริมภายในโครงการ

- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนวิศวกรรมและเทคนิค
- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนจัดการพื้นที่
- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนจอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหลัก รอง และเสริมภายในโครงการ

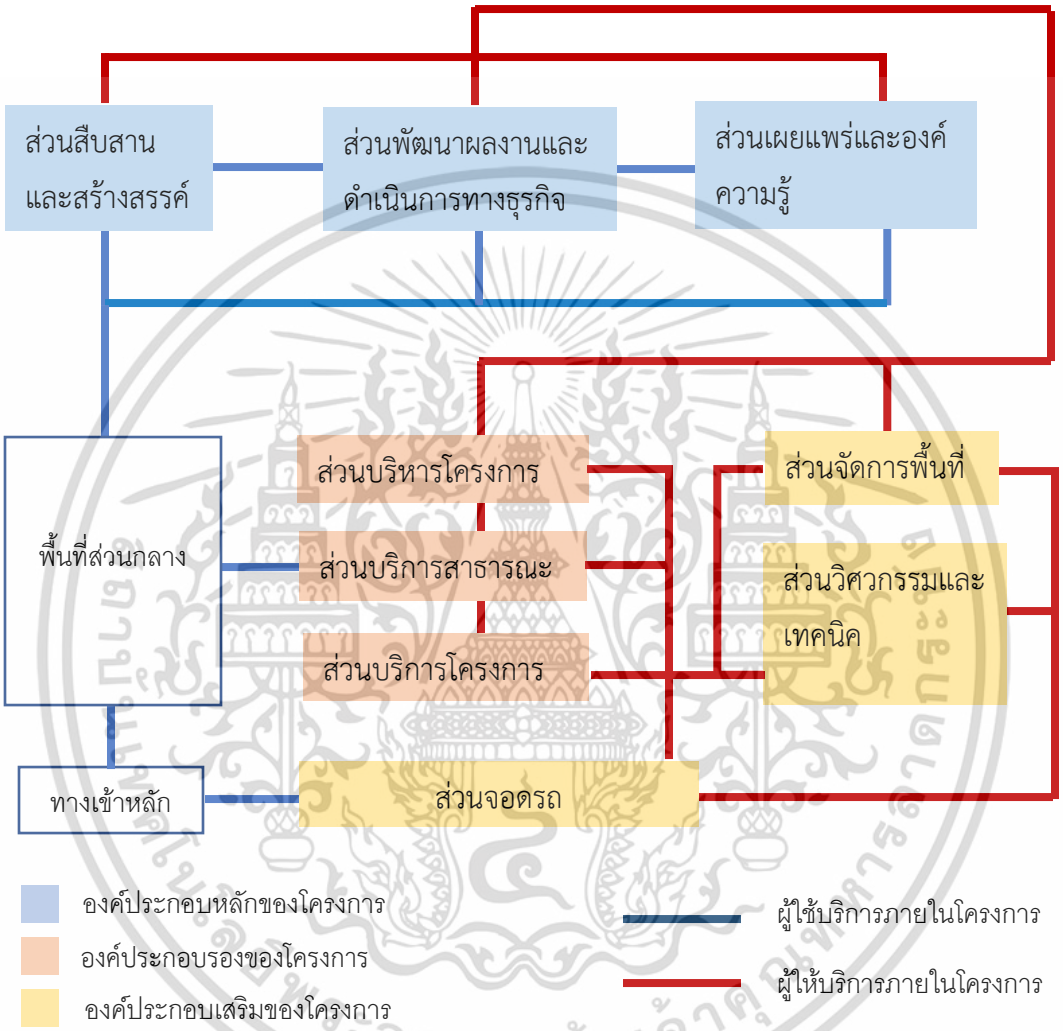

ภาพที่ 5-1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ หลัก รองและเสริม ภายในโครงการ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนสืบสานและสร้างสรรค์

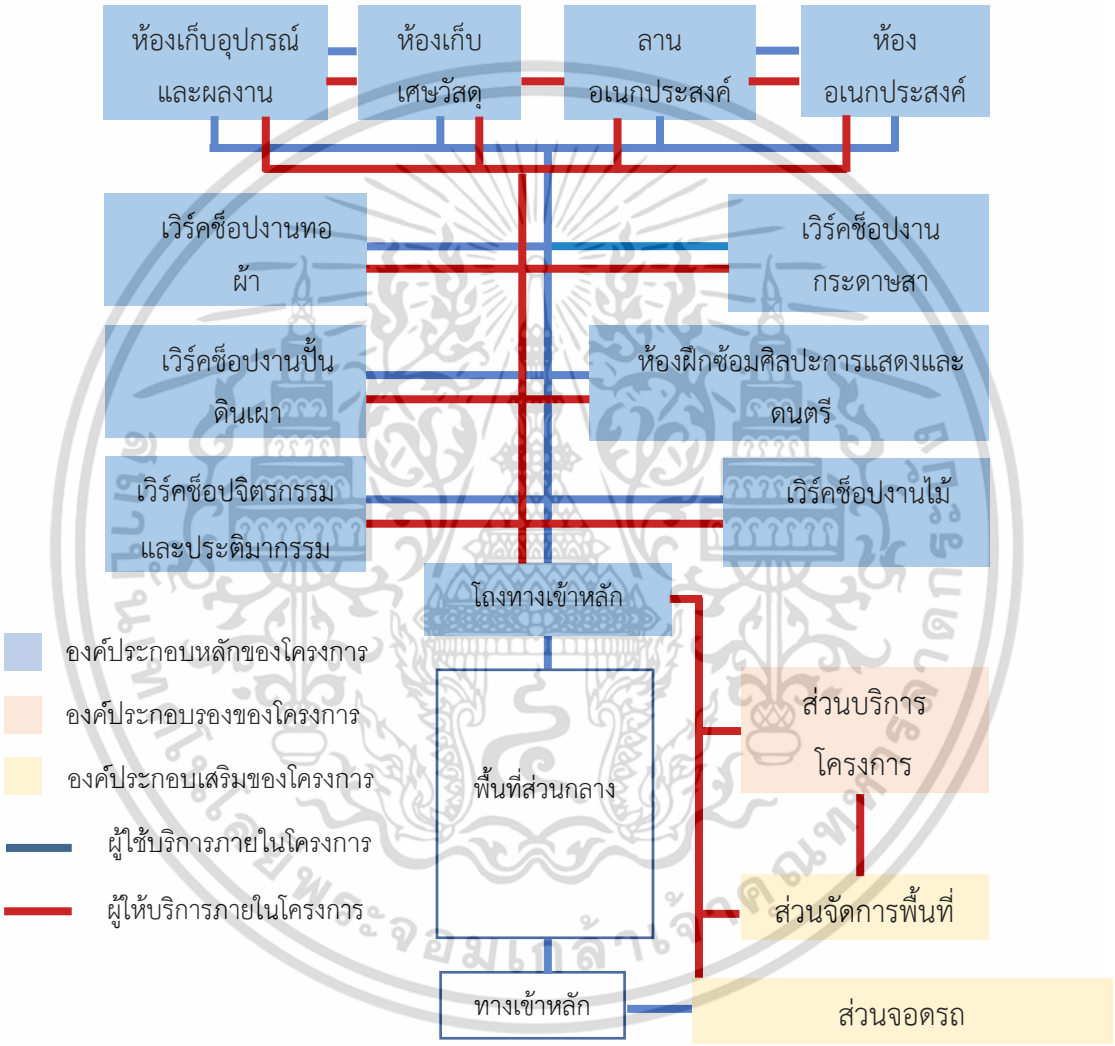

ภาพที่ 5-2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนสืบสานและสร้างสรรค์. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม

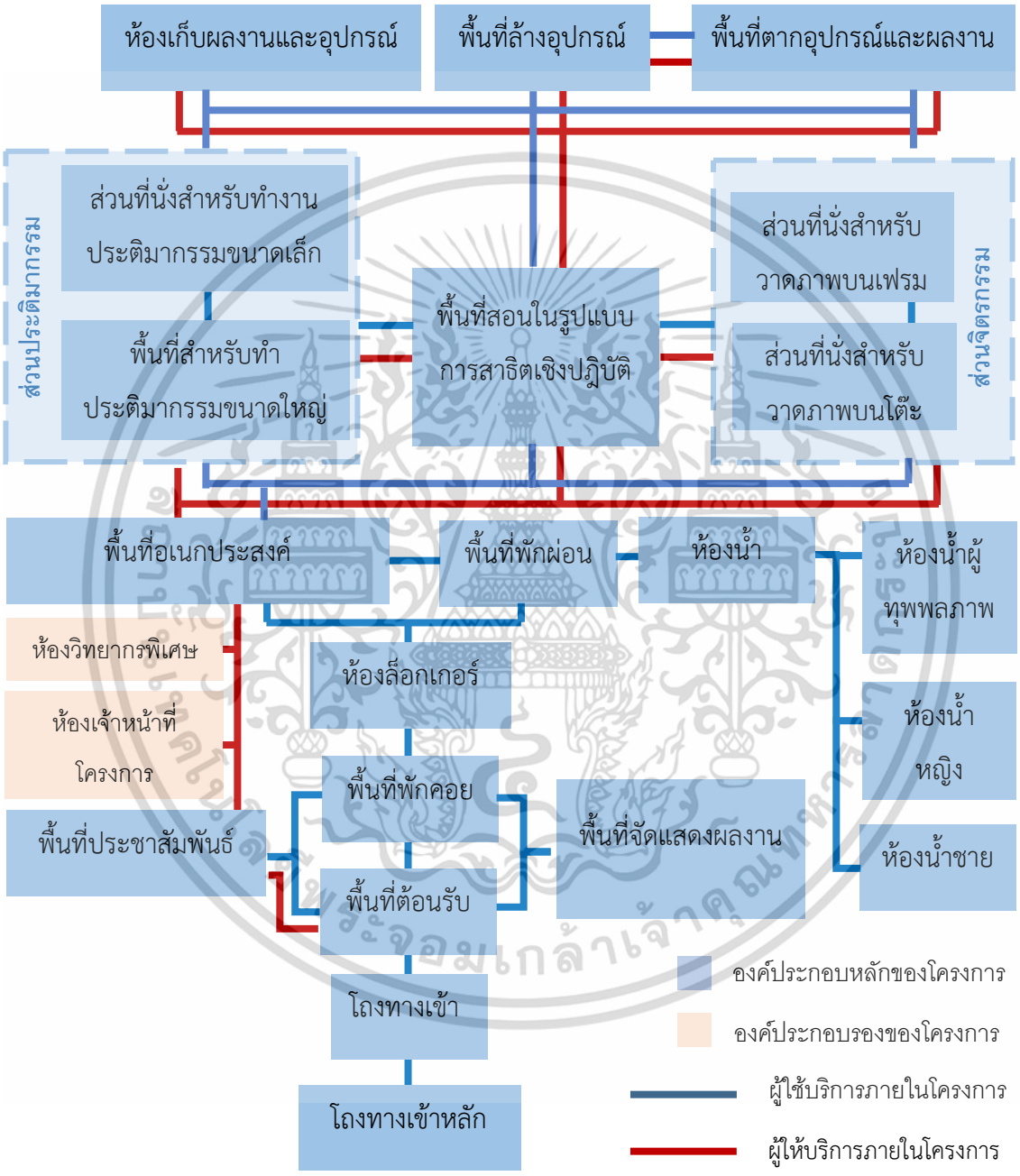

ภาพที่ 5-3 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสา

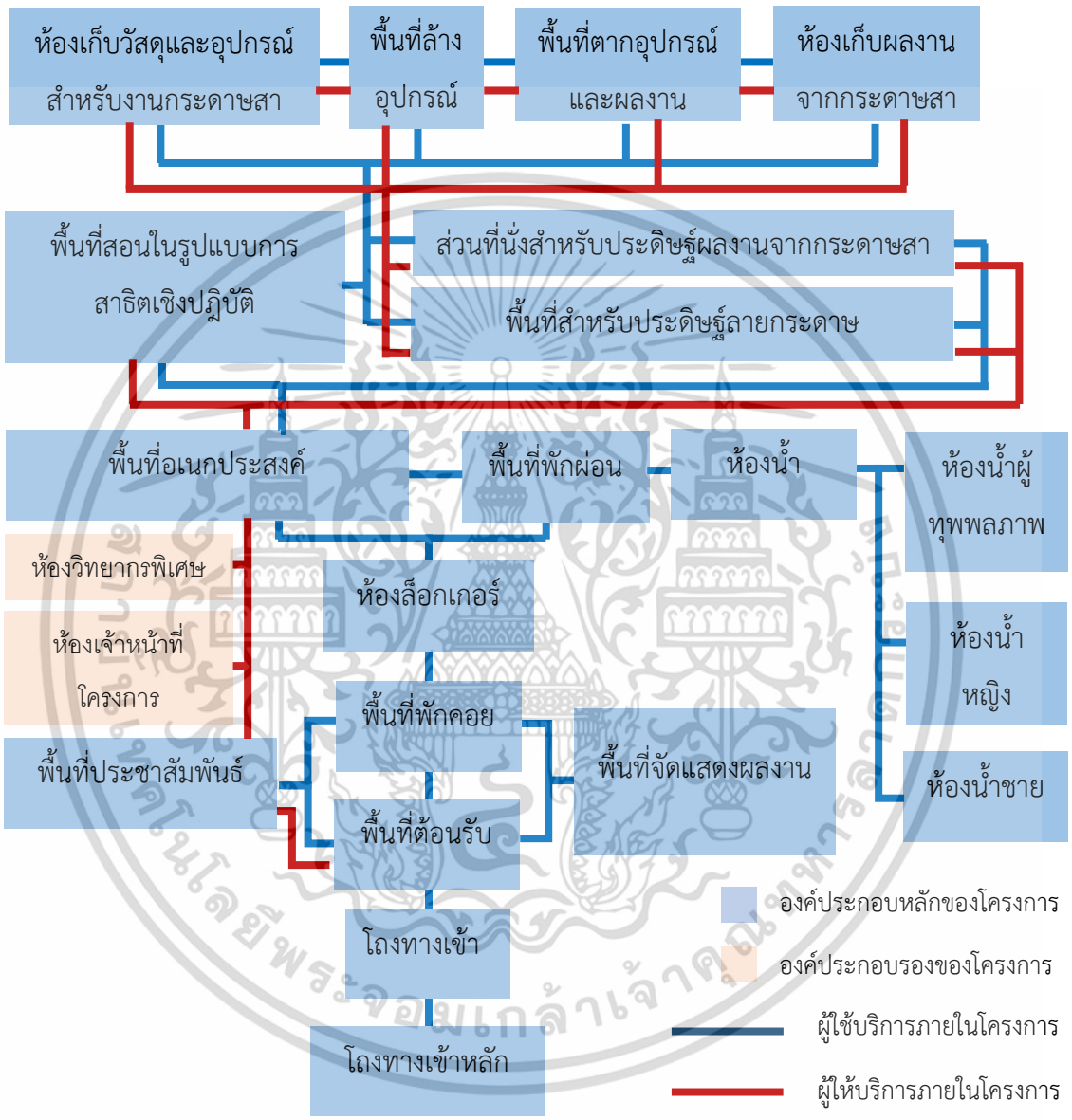

ภาพที่ 5-4 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสา. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานไม้

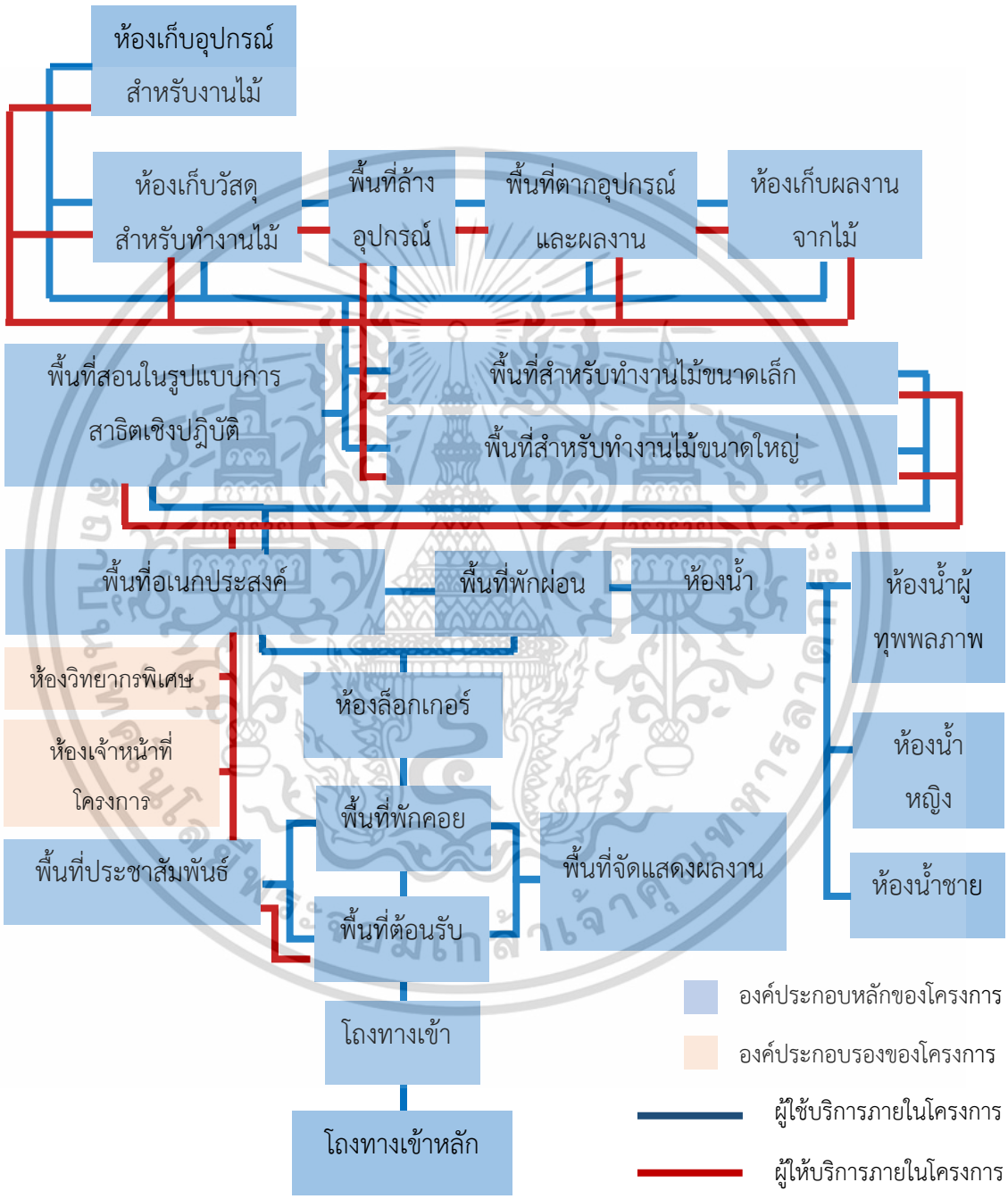

ภาพที่ 5-5 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานไม้. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา

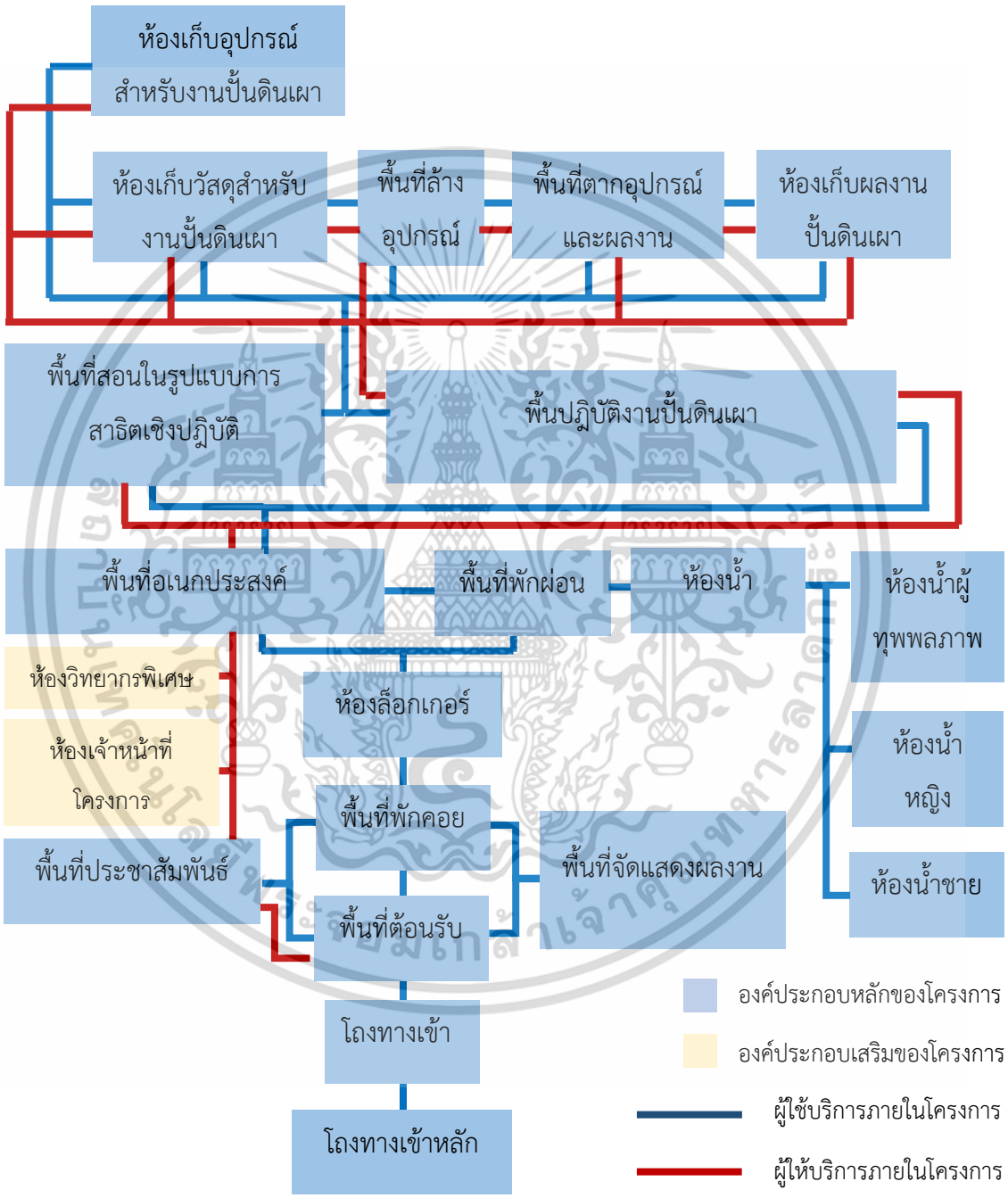

ภาพที่ 5-6 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า

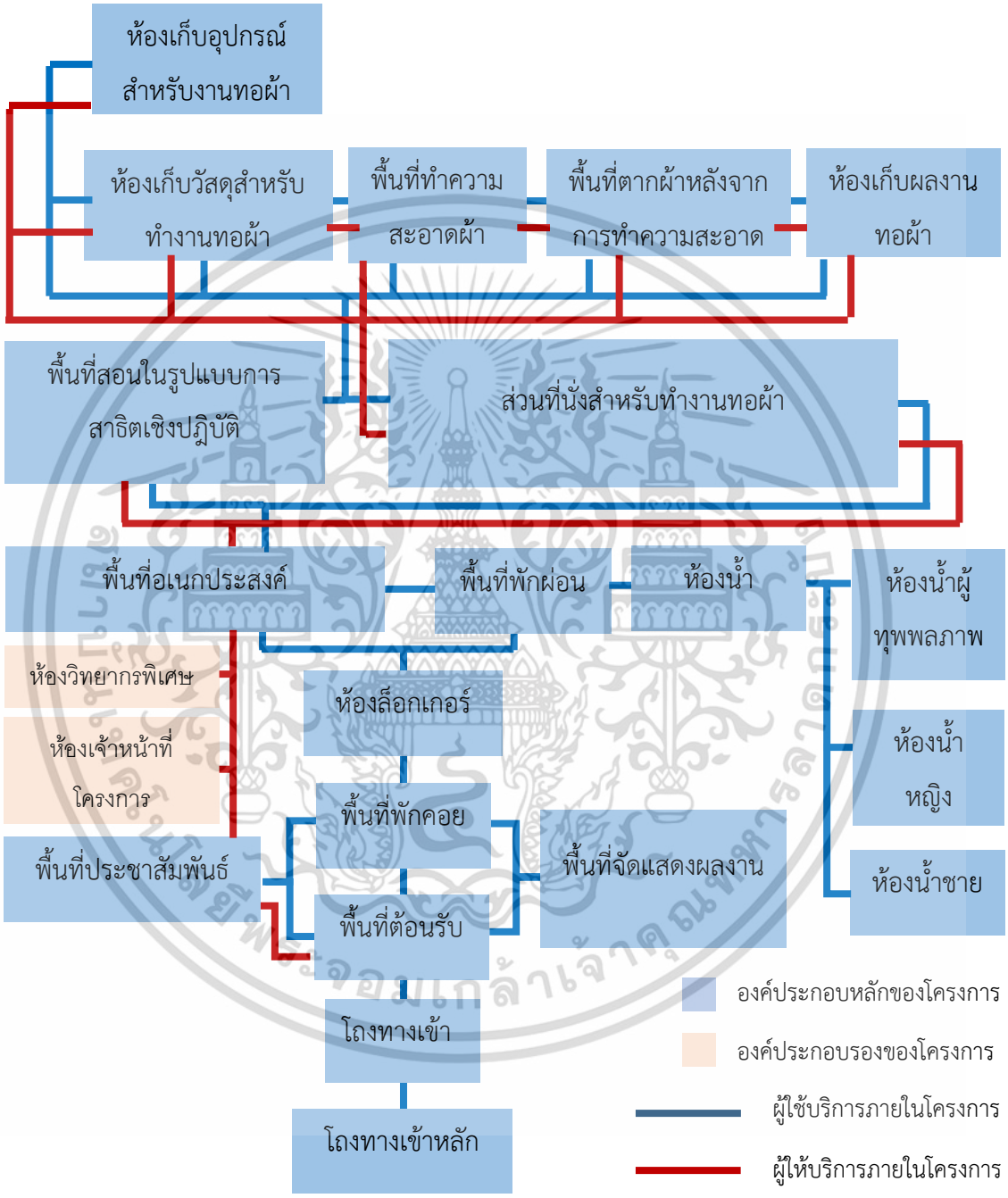

ภาพที่ 5-7 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรี

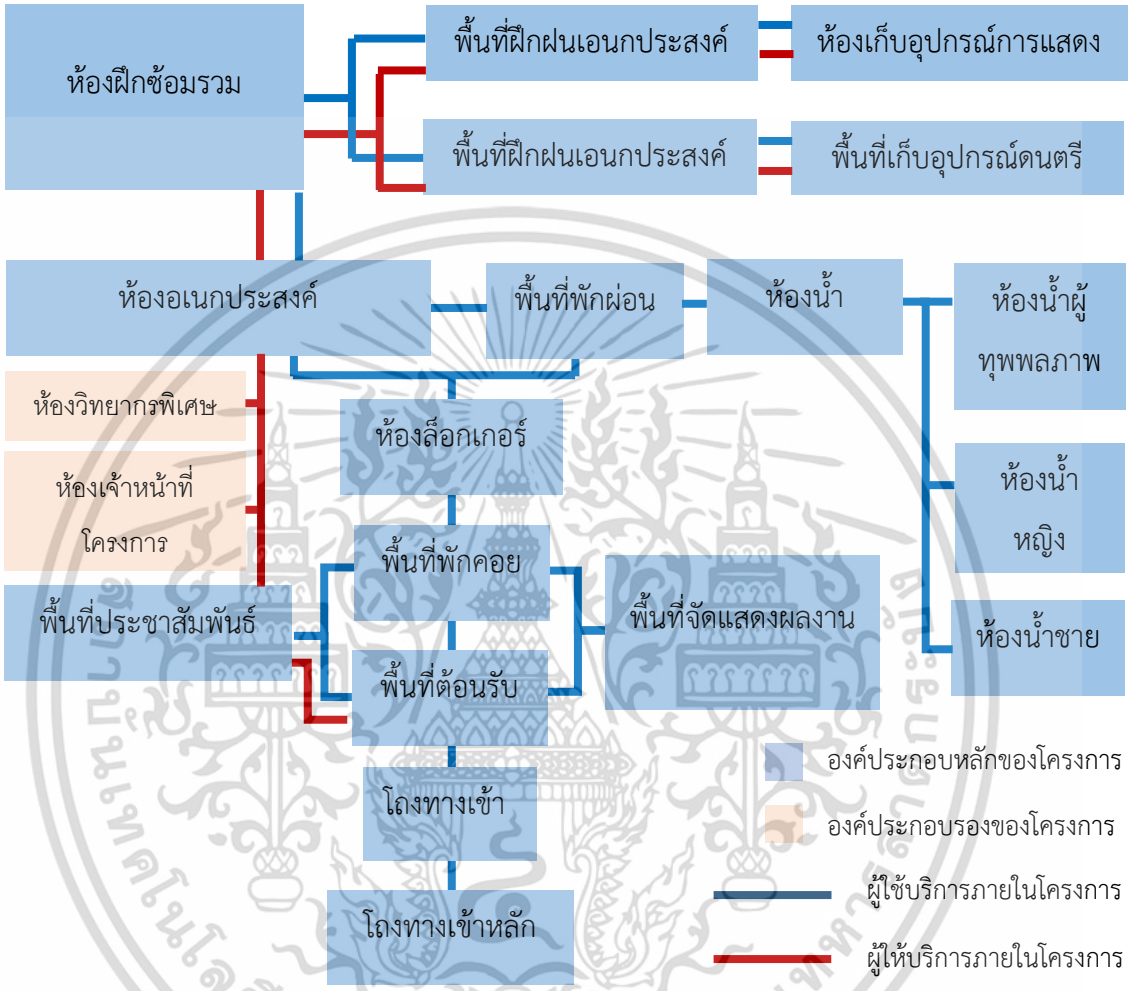

ภาพที่ 5-8 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรี. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ

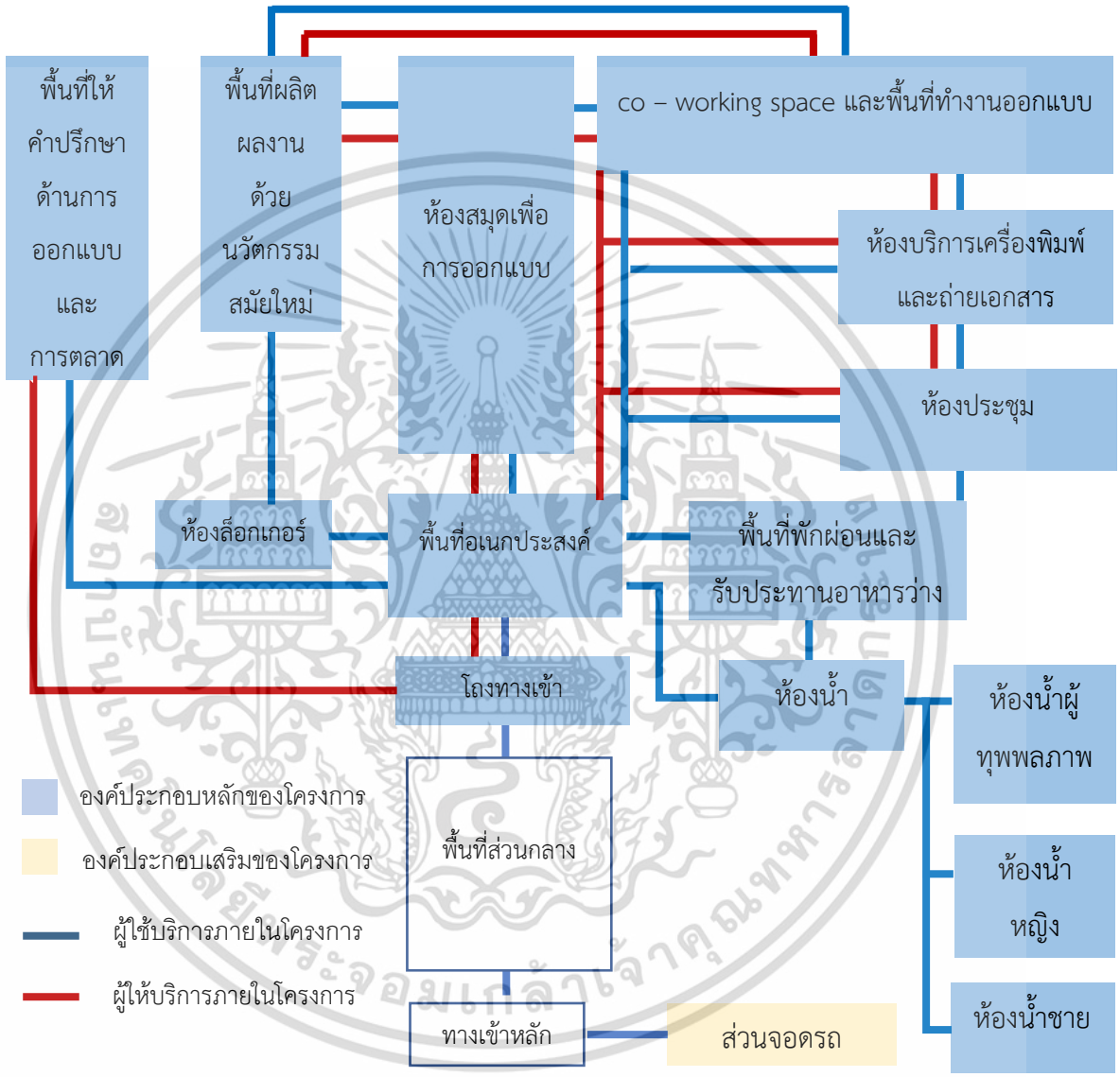

ภาพที่ 5-9 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่

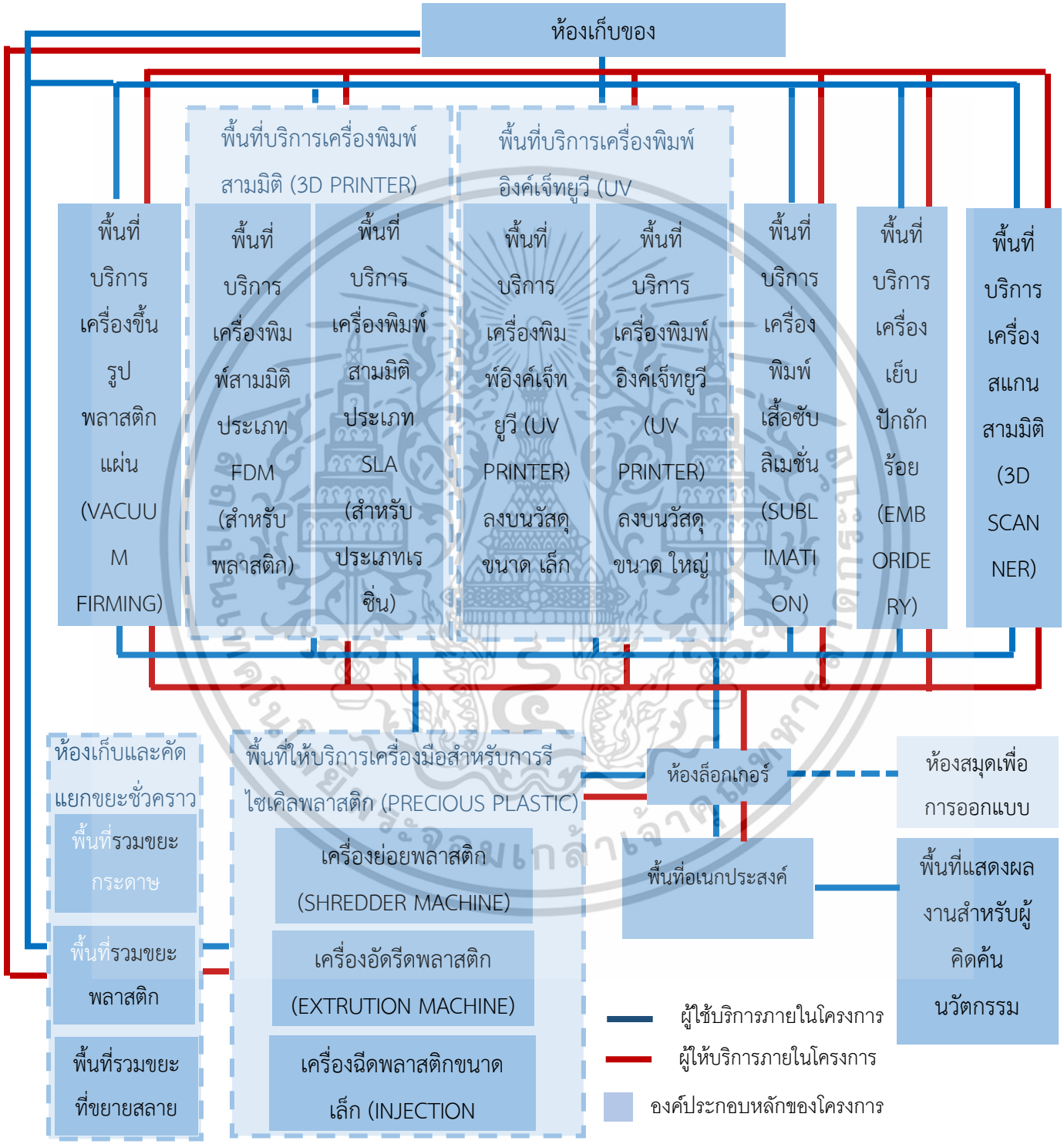

ภาพที่ 5-10 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพื้นที่ให้คำปรึกษาด้านการออกแบบและการตลาด ห้องประชุม ห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร และ co – working space และพื้นที่ทำงานออกแบบ

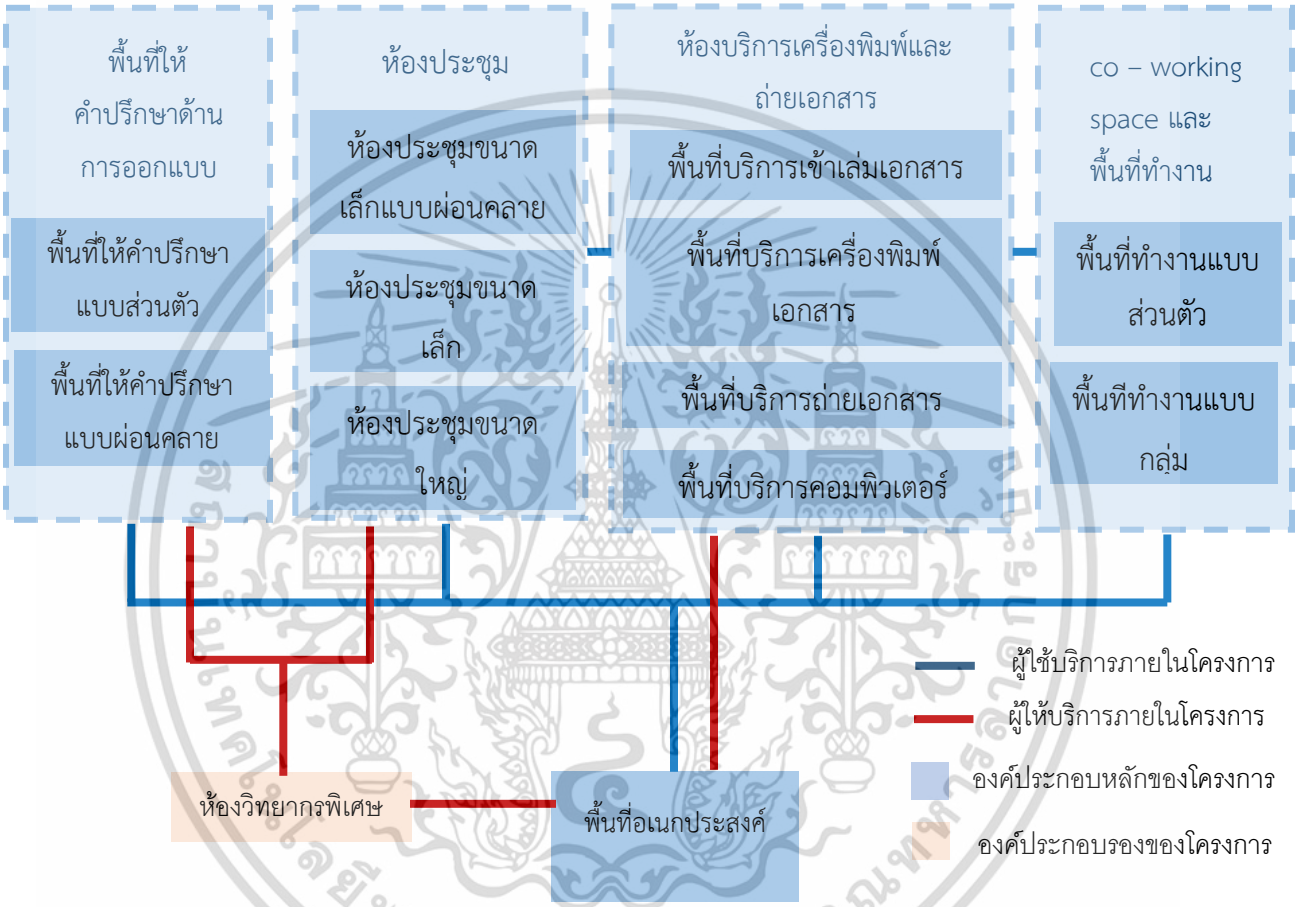

ภาพที่ 5-11 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนพื้นที่ให้คำปรึกษาด้านการออกแบบและการตลาด ห้องประชุม ห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร และ co – working space และพื้นที่ทำงานออกแบบ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องสมุดเพื่อการออกแบบ

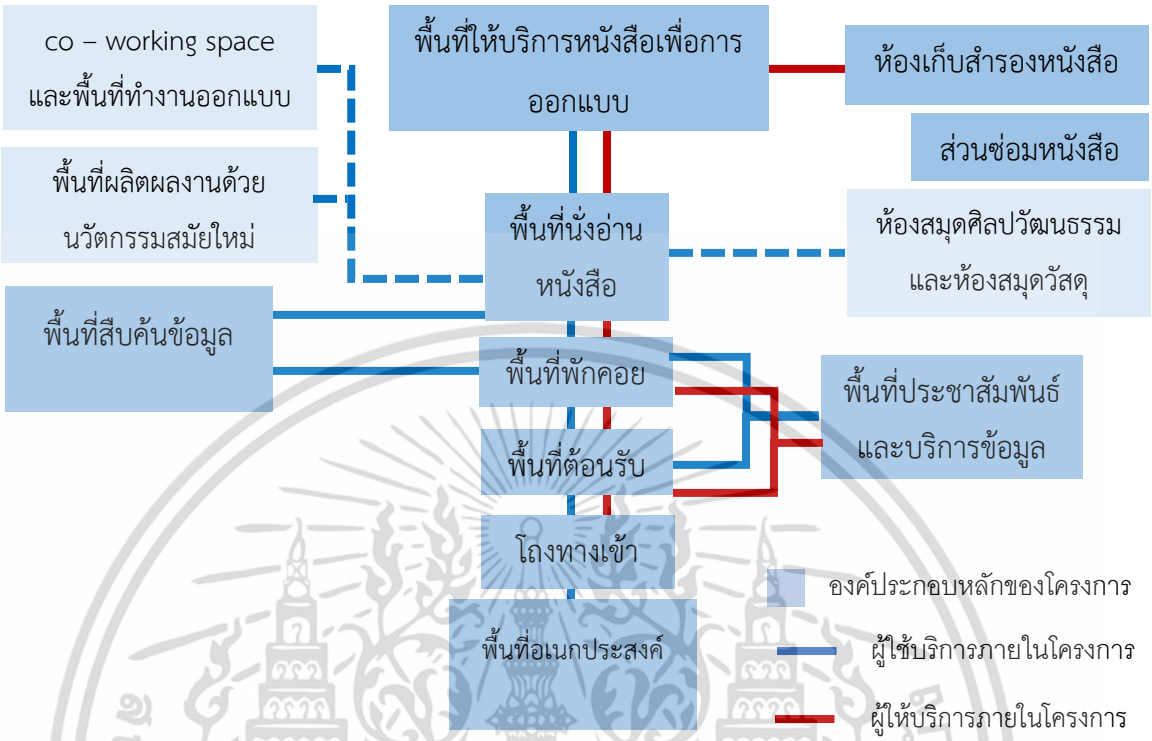

ภาพที่ 5-12 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องสมุดเพื่อการออกแบบ. 2563

5.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเผยแพร่องค์ความรู้

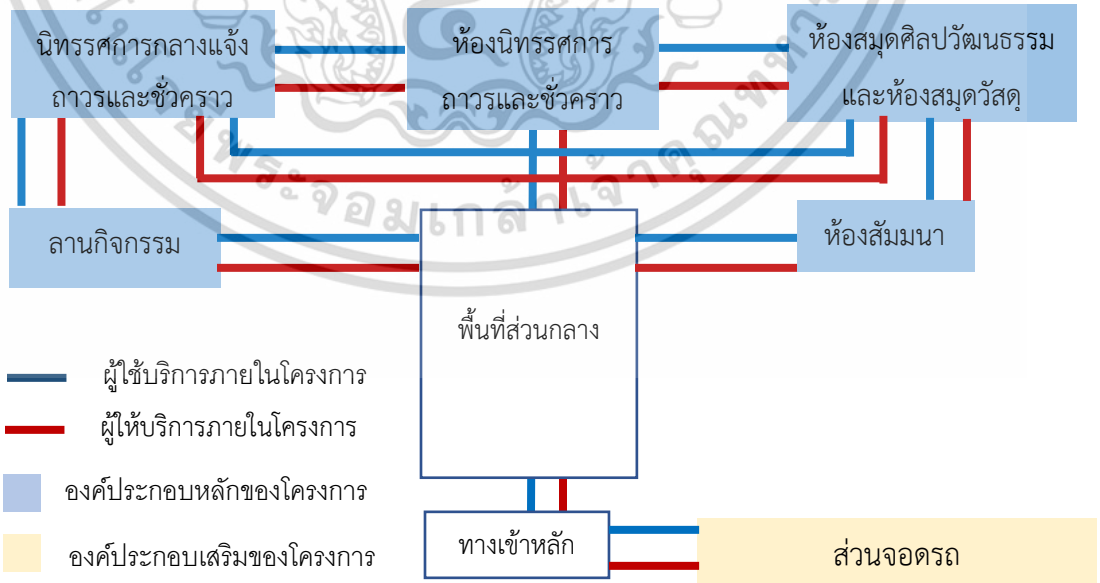

ภาพที่ 5-13 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนเผยแพร่องค์ความรู้. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องนิทรรศการถาวรและชั่วคราว นิทรรศการกลางแจ้ง และลานกิจกรรม

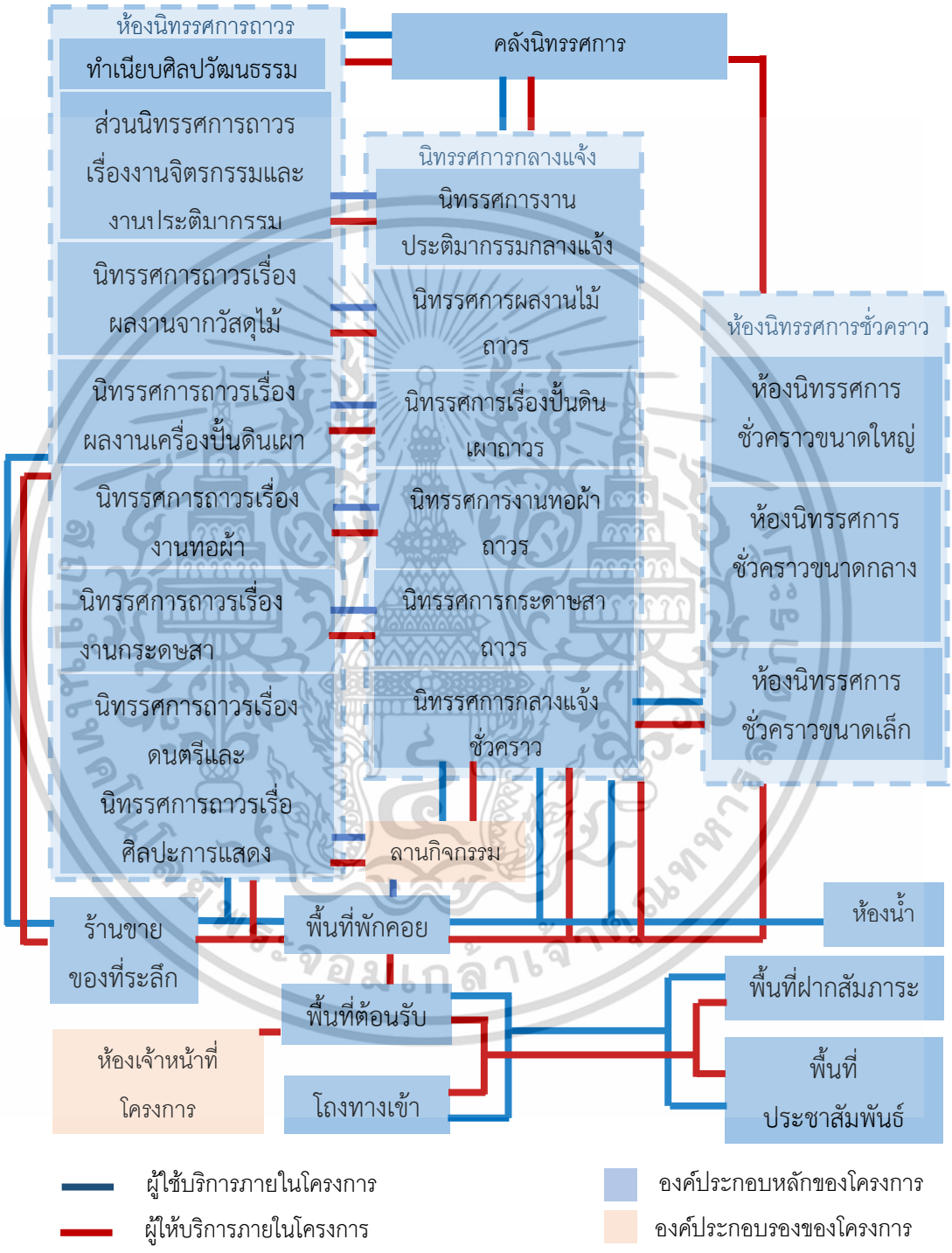

ภาพที่ 5-14 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องนิทรรศการถาวรและชั่วคราว นิทรรศการกลางแจ้งและลานกิจกรรม. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องสมุดศิลปวัฒนธรรม ห้องสมุดวัสดุและห้องสัมมนา

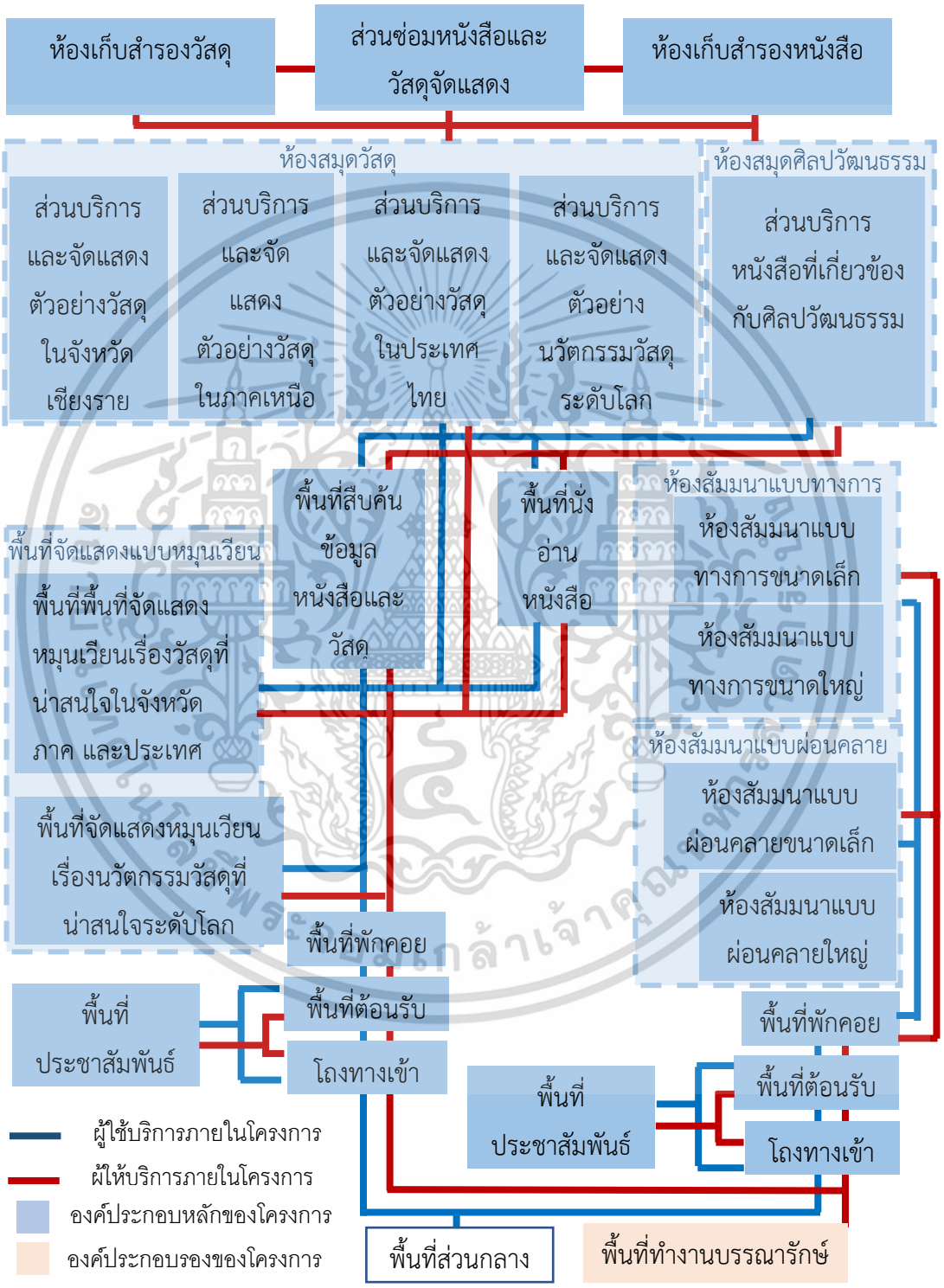

ภาพที่ 5-15 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนห้องสมุดศิลปวัฒนธรรม ห้องสมุดวัสดุ และห้องสัมมนา . 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริหารโครงการ

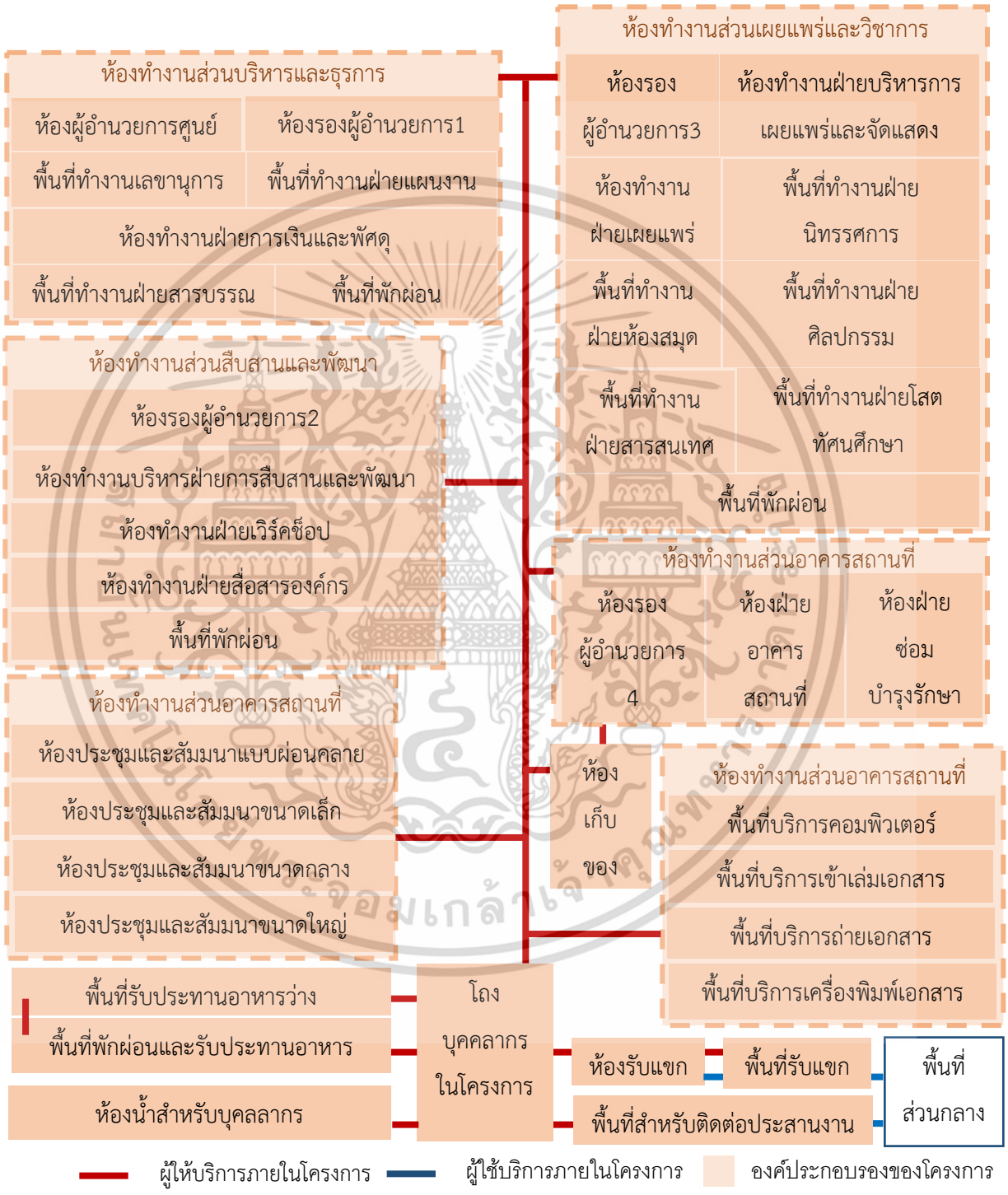

ภาพที่ 5-16 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริหารโครงการ . 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริการสาธารณะ

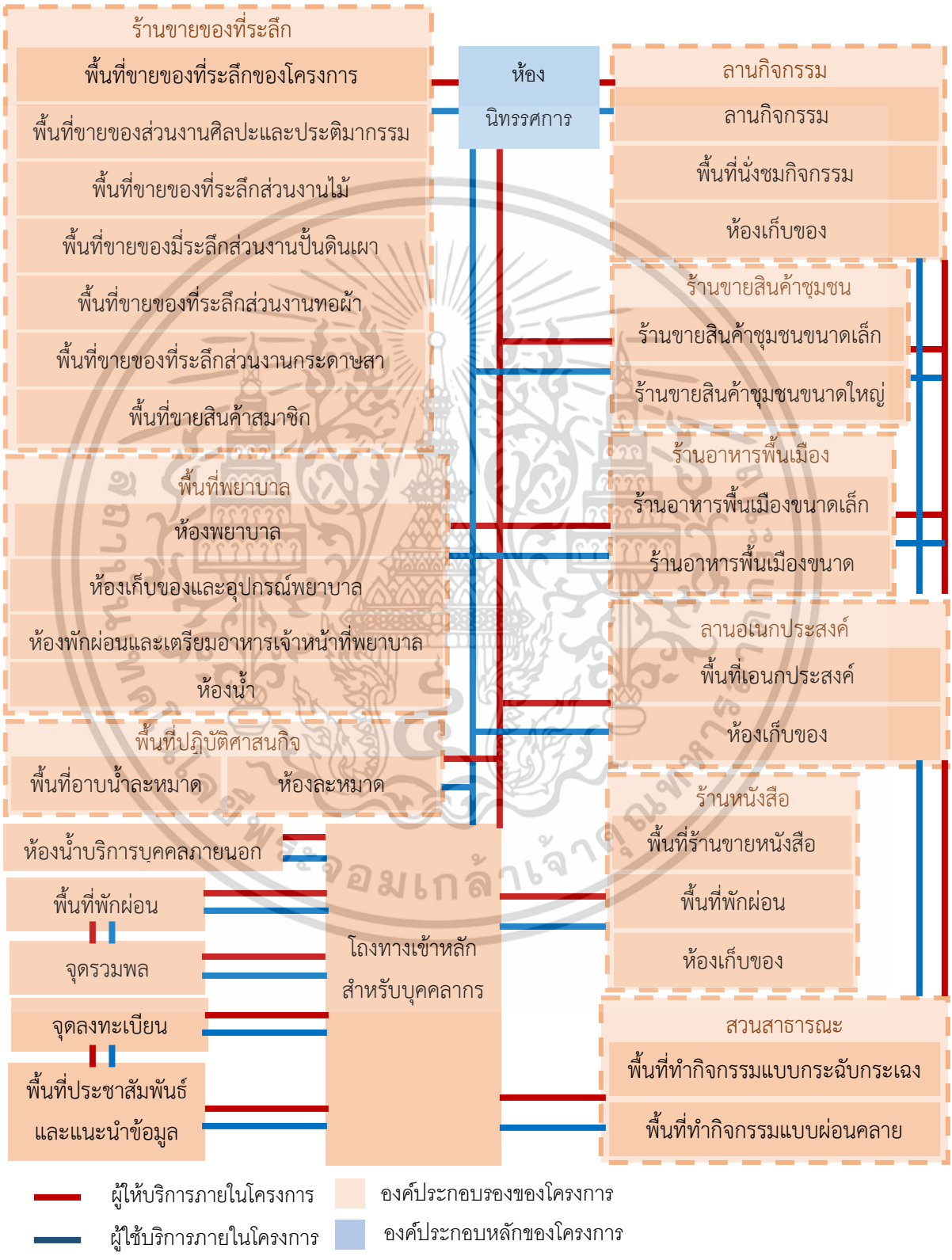

ภาพที่ 5-17 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริการสาธารณะ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริการโครงการ

ภาพที่ 5-18 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบริการโครงการ. 2563

5.2.7.1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนวิศวกรรมและเทคนิค

ภาพที่ 5-19 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนวิศวกรรมและเทคนิค. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนวิศวกรรมและเทคนิคและส่วนจอดรถ

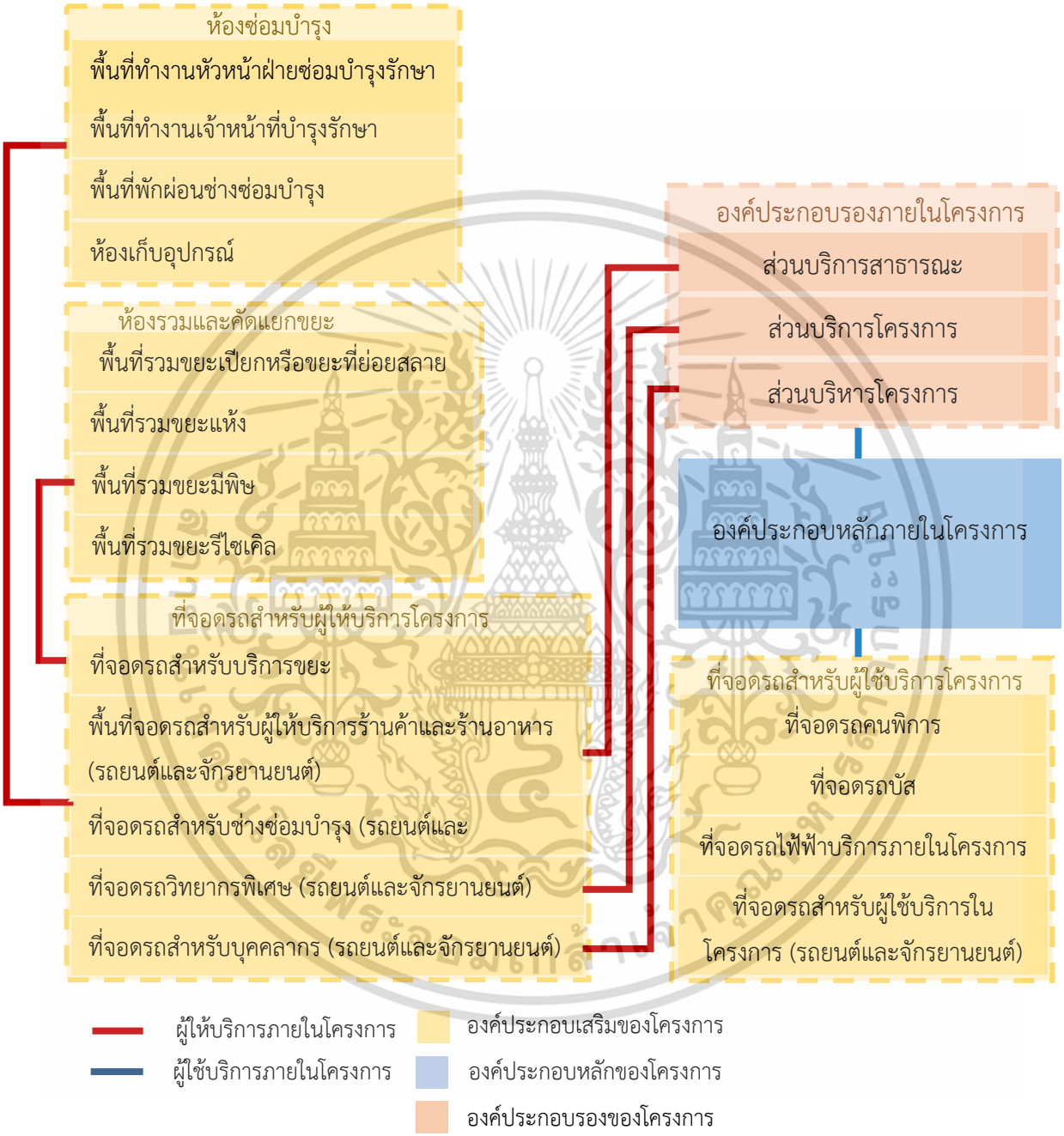

ภาพที่ 5-20 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนวิศวกรรมและเทคนิคและส่วนจอดรถ. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ

การวิเคราะห์หาพื้นที่ใช้สอยองค์ประกอบโครงการ มีที่มาจากการวิเคราะห์จากการพิจารณาในด้านผู้ใช้งานโครงการ เฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์ประกอบและความต้องการพื้นฐานของการใช้งาน ซึ่งในการคำนวณพื้นที่ใช้สอยของโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายมีการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลต่าๆงแล้วจึงนำมาวิเคราะห์ร่วมกัน ดังต่อไปนี้

ก. ข้อมูลจากการวิเคราห์มาตรฐานพื้นที่ใช้สอยจากหนังสือ NEUFERT ARCHITECT'S DATA

ข. การวิเคราะห์เทียบเคียงกับกรณีศึกษา

ค. วิเคราะห์จากขนาดอุปกรณ์ภายในห้อง

โดยแบ่งออกเป็นการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการพิจารณาจากองค์ประกอบระดับใหญ่ไปสู่ระดับเล็กได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบหลักภายในโครงการ

- การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนสืบสานและสร้างสรรค์
- การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ
- การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนเผยแพร่และองค์ความรู้

2. การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบรองภายในโครงการ

- การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนบริหารโครงการ
- การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนบริการสาธารณะ
- การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนบริการโครงการ

3. การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบเสริมภายในโครงการ

- การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนวิศวกรรมและเทคนิค
- การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนจัดการพื้นที่
- การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนจอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.1 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบหลักภายในโครงการ

1. การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนสืบสานและสร้างสรรค์

1.1 โถงทางเข้าหลัก

เนื่องจากผู้ใช้บริการส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ภายในโครงการนั้นจะเป็นผู้ใช้บริการประเภทผู้ใช้บริการทั่วไป และนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาใช้งานในกิจกรรมระยะสั้นเป็นจำนวนมากที่สุดที่รองรับได้ 100 คน และกิจกรรมระยะยาวสำหรับ ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัย และผู้ใช้บริการทั่วไป เป็นจำนวนมากที่สุดที่รองรับได้ 136 คน

ดังนั้นโถงทางเข้าหลักส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ เปรียบเทียบจำนวนผู้ใช้บริการจากกิจกรรมทั้งสองรูปแบบ ผู้ใช้บริการมากที่สุดที่เป็นไปได้จึงมีจำนวน 136 คน โดยโถงทางเข้าหลักส่วนสืบสานและสร้างสรรค์คิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 87.04 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

1.2 เวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม

1.2.1 โถงทางเข้า

จากตารางกิจกรรม ทำให้ทราบว่าผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรมจะมีจำนวนมากที่สุดอยู่ที่ 50 คน โดยโถงทางเข้าส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรมคิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 32.00 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลโดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

1.2.2 ห้องล็อกเกอร์

ขนาดพื้นที่ของตู้ล็อกเกอร์ 9 ช่อง ซึ่งรองรับผู้ใช้งานได้ 9 คน เป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรมมีจำนวน 50 คน ห้องล็อคเกอร์ของส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรมจึงมี 6 ตู้ มีพื้นที่ 9.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3 ส่วนจิตรกรรม

1.2.3.1 ส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนโต๊ะ

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า ขนาดกระดาษที่เหมาะสมต่อการนั่งวาดภาพคือขนาดไม่เกินขนาดกระดาษ A2 หรือขนาด 42.0 x 59.4 เซนติเมตร ซึ่งถ้าขนาดใหญ่เกินกว่านั้นจึงควรใช้ใช้วิธีวาดภาพขาตั้งวาดภาพแทนซึ่งจะเหมาะสมกับการวาดภาพบนเฟรมมากกว่าบนกระดาษ

ดังนั้น พื้นที่สำหรับวาดภาพบนโต๊ะจึงมีพื้นที่ประมาณ 1.00 ตารางเมตร ต่อ 1 คน ซึ่งส่วนจิตรกรรมนั้นจะมีผู้ใช้บริการมากที่สุดที่เป็นไปได้ 25 คน ใช้พื้นที่ 25.00 ตารางเมตร

1.2.3.2 ส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนเฟรม

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า เฟรมผ้าใบขนาดใหญ่มีหน้ากว้าง 180 เซนติเมตร ดังนั้น พื้นที่สำหรับวาดภาพบนเฟรมจึงมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 2.00 ตารางเมตร ต่อ 1 คน ซึ่งส่วนจิตรกรรมนั้นจะมีผู้ใช้บริการมากที่สุดที่เป็นไปได้ 25 คน ใช้พื้นที่ 50.00 ตารางเมตร

1.2.3.3 พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ

จะเป็นการใช้กระดาน ใช้พื้นที่ขนาด 2.00 ตารางเมตร โต๊ะขนาดใหญ่ใช้พื้นที่ 2.00 ตารางเมตร และขาตั้งเฟรม ใช้พื้นที่ 2.00 ตารางเมตร รวมเป็น 6.00 ตารางเมตร เพื่อใช้ในการสาธิตเชิงปฏิบัติและต้องมีพื้นที่ ให้ผู้รับการถ่ายทอดชมรอบบริเวณรองรับ 25 คน โดยการใช้พื้นที่คนละ 1 ตารางเมตร เป็นพื้นที่ 25.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ มีพื้นที่ 31.00 ตารางเมตร

1.2.3.4 สรุปพื้นที่ส่วนจิตรกรรม

ตารางที่ 5-18 สรุปพื้นที่ส่วนส่วนจิตรกรรม. 2563

พื้นที่ส่วนจิตรกรรม	**ขนาดพื้นที่**
ส่วนที่นั่งสำหรับทำงานจิตรกรรมขนาดเล็ก	25.00 ตารางเมตร
พื้นที่สำหรับทำจิตรกรรมขนาดใหญ่	50.00 ตารางเมตร
พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ	31.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**101.00 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.4 ส่วนประติมากรรม

1.2.4.1 ส่วนที่นั่งสำหรับทำงานประติมากรรมขนาดเล็ก

เป็นงานประติมากรรมที่มีความกว้างไม่เกิน 100 เซนติเมตรจะสามารถทำงานประติมากรรมได้บนโต๊ะ ซึ่งจะใช้พื้นที่ประมาณ 1.50 ตารางเมตรต่อ ผู้ใช้งาน 1 คน ซึ่งจะมีผู้ใช้บริการส่วนที่นั่งสำหรับทำงานประติมากรรมขนาดเล็กมากที่สุดที่เป็นไปได้จำนวน 25 คน ใช้พื้นที่ 37.50 ตารางเมตร

1.2.4.2 พื้นที่สำหรับทำประติมากรรมขนาดใหญ่

เป็นงานประติมากรรมที่มีความกว้างตั้งแต่ 100 เซนติเมตรขึ้นไป จะเป็นการทำงานบนฐานหมุนสำหรับทำงานประติมากรรม ซึ่งจะใช้พื้นที่ประมาณ 4.00 ตารางเมตรต่อ ผู้ใช้งาน 1 คน ซึ่งจะมีผู้ใช้บริการส่วนพื้นที่สำหรับทำประติมากรรมขนาดใหญ่จำนวน 25 คน ใช้พื้นที่ 100.00 ตารางเมตร

1.2.4.3 พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ

จะเป็นการใช้กระดาน ใช้พื้นที่ขนาด 2.00 ตารางเมตร โต๊ะขนาดใหญ่ใช้พื้นที่ 2.00 ตารางเมตร และฐานหมุนสำหรับทำงานประติมากรรม ใช้พื้นที่ 4.00 ตารางเมตร รวมเป็น 8.00 ตารางเมตร เพื่อใช้ในการสาธิตเชิงปฏิบัติและต้องมีพื้นที่ ให้ผู้รับการถ่ายทอดชมรอบบริเวณรองรับ 25 คน โดยการใช้พื้นที่คนละ 1 ตารางเมตร เป็นพื้นที่ 25.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ มีพื้นที่ 33.00 ตารางเมตร

1.2.4.4 สรุปพื้นที่ส่วนประติมากรรม

ตารางที่ 5-19 สรุปพื้นที่ส่วนส่วนประติมากรรม. 2563

ส่วนห้องนิทรรศการถาวร	ขนาดพื้นที่
ส่วนที่นั่งสำหรับทำงานประติมากรรมขนาดเล็ก	37.50 ตารางเมตร
พื้นที่สำหรับทำประติมากรรมขนาดใหญ่	100.00 ตารางเมตร
พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ	33.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**170.50 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.5 พื้นที่ล้างอุปกรณ์

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างส่วนจิตรกรรมและประติกรรม กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ในการทำงานจิตรกรรมประกอบไปด้วย ส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนโต๊ะและส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนเฟรม ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 75.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องล้างอุปกรณ์สำหรับจิตรกรรม จะมีพื้นที่ 15.00 ตารางเมตร

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ในการทำงานประติมากรรมประกอบไปด้วยส่วนพื้นที่นั่งทำงานประติมากรรมขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 137.50ตารางเมตร ดังนั้นห้องล้างอุปกรณ์สำหรับประติมากรรม จะมีพื้นที่ 27.50 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่ล้างอุปกรณ์สำหรับงานจิตรกรรมและประติมากรรม มีพื้นที่ 42.50 ตารางเมตร

1.2.6 พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างส่วนจิตรกรรมและประติกรรม กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ในการทำงานจิตรกรรมประกอบไปด้วย ส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนโต๊ะและส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนเฟรม ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 75.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงานสำหรับจิตรกรรม จะมีพื้นที่ 15.00 ตารางเมตร

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ในการทำงานประติมากรรมประกอบไปด้วยส่วนพื้นที่นั่งทำงานประติมากรรมขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 137.50 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงานสำหรับประติมากรรม จะมีพื้นที่ 27.50 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงานสำหรับงานจิตรกรรมและประติมากรรม มีพื้นที่ 42.50 ตารางเมตร

1.2.7 พื้นที่อเนกประสงค์

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างส่วนจิตรกรรมและประติกรรมจากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนจิตรกรรมและประติมากรรม 50 คน จะมีพื้นที่อเนกประสงค์ (1.50 ตารางเมตร ต่อ 1 คน) 75.00 ตารางเมตร สำหรับจัดกิจกรรมภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.8 พื้นที่จัดแสดงผลงาน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างส่วนจิตรกรรมและประติกรรม กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ในการทำงานจิตรกรรมประกอบไปด้วย ส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนโต๊ะและส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนเฟรม ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 75.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่จัดแสดงผลงานสำหรับจิตรกรรม จะมีพื้นที่ 15.00 ตารางเมตร

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ในการทำงานประติมากรรมประกอบไปด้วยส่วนพื้นที่นั่งทำงานประติมากรรมขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 137.50ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่จัดแสดงผลงานสำหรับประติมากรรม จะมีพื้นที่ 27.50 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่จัดแสดงผลงานส่วนจิตรกรรมและประติมากรรมจะมีพื้นที่ 42.50 ตารางเมตร

1.2.9 พื้นที่พักผ่อน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างส่วนจิตรกรรมและประติกรรม ชุดโต๊ะสำหรับนั่ง 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม จำนวน 50 คนกำหนดให้พื้นที่พักผ่อนสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้ 25% เป็นจำนวน 12 คน ดังนั้นพื้นที่พักผ่อนจึงใช้โต๊ะ 3 ชุด มีพื้นที่ 18.00 ตารางเมตร

1.2.10 ห้องเก็บผลงานและอุปกรณ์

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างส่วนจิตรกรรมและประติกรรม กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ในการทำงานจิตรกรรมประกอบไปด้วย ส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนโต๊ะและส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนเฟรม ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 75.00ตารางเมตร ดังนั้นห้องผลงานและเก็บอุปกรณ์สำหรับจิตรกรรม จะมีพื้นที่ 15.00 ตารางเมตร

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ในการทำงานประติมากรรมประกอบไปด้วยส่วนพื้นที่นั่งทำงานประติมากรรมขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 137.50ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บผลงานและอุปกรณ์สำหรับประติกรรม จะมีพื้นที่ 27.50 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บผลงานและอุปกรณ์สำหรับจิตรกรรมและประติมากรรมจะมีพื้นที่ 42.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.11 ห้องน้ำ

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรมจึงเป็นการนำ กฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสถานศึกษาเนื่องจากมีการเรียนการสอนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการออกเป็นชาย 50% หญิง 50% จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรมที่เป็นไปได้มากที่สุด 50 คน แบ่งเป็นผู้ใช้บริการเพศชายจำนวน 25 คน และผู้ใช้บริการเพศหญิงจำนวน 25 คนซึ่งมีการเพิ่มห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ 1 ห้อง

ตารางที่ 5-20 ตารางจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคารประเภทสถานศึกษา (ที่มา: กฎกระทรวงฉบับที่ 63 . 2551)

ชนิดหรือประเภทของอาคาร	เกณฑ์การกำหนด	ห้องส้วม		ห้องน้ำ	อ่างล้างมือ
		ที่ถ่ายอุจจาระ	ที่ถ่ายปัสสาวะ		
(8) สถานศึกษา	(1) ต่อจำนวนนักเรียนนักศึกษาชาย 50 คน สำหรับจำนวนนักเรียนนักศึกษาชายไม่ เกิน 500 คน ส่วนที่เกิน 500 คน ให้เพิ่มอย่าง 1 ที่ต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาชายทุก 100 คน	1	1	-	1
	(2) ต่อจำนวนนักเรียนนักศึกษาหญิง 50 คน สำหรับจำนวนนักเรียนนักศึกษาหญิงไม่เกิน 500 คน ส่วนที่เกิน 500 คน ให้เพิ่มห้องถ่ายอุจจาระ 2 ที่ อ่างล้างมือ 1 ที่ ต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาหญิงทุก 100 คน	2	-	-	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-21 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	1	0.36	0.36
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	2	1.35	2.7
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.20**

1.2.12 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม

ตารางที่ 5-22 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม. 2563

พื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้า	32.00 ตารางเมตร
ห้องล็อกเกอร์	9.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	7.20 ตารางเมตร
ส่วนจิตรกรรม	101.00 ตารางเมตร
ส่วนประติมากรรม	170.50 ตารางเมตร
พื้นที่ล้างอุปกรณ์	42.50 ตารางเมตร
พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน	42.50 ตารางเมตร
พื้นที่อเนกประสงค์	75.00 ตารางเมตร
พื้นที่จัดแสดงผลงาน	42.50 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	18.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บผลงานและอุปกรณ์	42.50 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**552.70 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 เวิร์คช็อปงานกระดาษสา

1.3.1 โถงทางเข้า

จากตารางกิจกรรม ทำให้ทราบว่าผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสาจะมีจำนวนมากที่สุดอยู่ที่ 34 คน โดยโถงทางเข้าส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสาคิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 21.76 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลโดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

1.3.2 ห้องล็อกเกอร์

ขนาดพื้นที่ของตู้ล็อกเกอร์ 9 ช่อง ซึ่งรองรับผู้ใช้งานได้ 9 คน เป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสามีจำนวน 34 คน ห้องล็อคเกอร์ของส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสาจึงมี 4 ตู้ มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร

1.3.3 ส่วนที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสา

การวิเคราะห์ส่วนที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาจากการศึกษาโครงการตัวอย่าง จินณาลักษณ์กระดาษสา สรุปได้ว่าส่วนที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาสำหรับ 1 คน มีพื้นที่ประมาณ 1.00 ตารางเมตร

เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสามากที่สุดที่เป็นไปได้จำนวน 34 คน ใช้พื้นที่ 34.00 ตารางเมตร

ภาพที่ 5-21 ตัวอย่างส่วนที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาจากโครงการ

ตัวอย่างจินณาลักษณ์กระดาษสา (ที่มา: www.sme leader.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.4 พื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสา

การวิเคราะห์พื้นสำหรับทำงานประดิษฐ์ลายกระดาษสาจากการศึกษาโครงการตัวอย่าง จินณาลักษณ์กระดาษสา สรุปได้ว่าพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสาสำหรับ 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 1.5 ตารางเมตร

เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนพื้นสำหรับทำงานประดิษฐ์ลายกระดาษสามากที่สุดที่เป็นไปได้จำนวน 34 คน ใช้พื้นที่ 51.00 ตารางเมตร

ภาพที่ 5-22 ตัวอย่างพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายจากกระดาษสาจากโครงการตัวอย่างจินณาลักษณ์กระดาษสา. 2563

1.3.5 พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ

จะเป็นการใช้พื้นที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาและพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสาร่วมไปกับผู้ใช้บริการ

1.3.6 ห้องเก็บวัสดุและอุปกรณ์สำหรับงานกระดาษสา

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาและพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสากำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 85.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บวัสดุและอุปกรณ์สำหรับงานกระดาษสาจะมีพื้นที่ 17.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.7 ห้องเก็บผลงานจากกระดาษสา

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาและพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสากำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 85.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บผลงานจากกระดาษสาจะมีพื้นที่ 17.00 ตารางเมตร

1.3.8 พื้นที่อเนกประสงค์

จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปกระดาษสาจำนวน 34 คน จะมีพื้นที่อเนกประสงค์ (1.50 ตารางเมตร ตอ 1 คน) 51.00 ตารางเมตร สำหรับจัดกิจกรรมภายใน

1.3.9 พื้นที่จัดแสดงผลงาน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาและพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสากำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 85.00ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่จัดแสดงผลงานจะมีพื้นที่ 17.00 ตารางเมตร

1.3.10 พื้นที่ล้างอุปกรณ์

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาและพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสากำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่รวมกันเป็น 85.00ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ล้างอุปกรณ์จะมีพื้นที่ 8.50 ตารางเมตร

1.3.11 พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาและพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสากำหนดให้ใช้พื้นที่ 25% ของพื้นที่รวมกันเป็น 85.00ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงานจะมีพื้นที่ 21.55 ตารางเมตร

1.3.12 พื้นที่พักผ่อน

ชุดโต๊ะสำหรับนั่ง 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปกระดาษสา จำนวน 34 คนกำหนดให้พื้นที่พักผ่อนสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้ 25% เป็นจำนวน 8 คน ดังนั้นพื้นที่พักผ่อนจึงใช้โต๊ะ 2 ชุด มีพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.13 ห้องน้ำ

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสาจึงเป็นการนำ กฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสถานศึกษาเนื่องจากมีการเรียนการสอนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการออกเป็นชาย 50% หญิง 50% จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสาที่เป็นไปได้มากที่สุด 50 คน แบ่งเป็นผู้ใช้บริการเพศชายจำนวน 17 คน และผู้ใช้บริการเพศหญิงจำนวน 17 คนซึ่งมีการเพิ่มห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ 1 ห้อง

ตารางที่ 5-23 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานกระดาษสา. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	1	0.36	0.36
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	2	1.35	2.7
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.20**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.14 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปกระดาษสา

ตารางที่ 5-24 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปกระดาษสา. 2563

พื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปกระดาษสา	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้า	21.76 ตารางเมตร
ห้องล็อกเกอร์	6.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	7.20 ตารางเมตร
ส่วนที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสา	34.00 ตารางเมตร
พื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสา	51.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บวัสดุและอุปกรณ์สำหรับงานกระดาษสา	17.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บผลงานจากกระดาษสา	17.00 ตารางเมตร
พื้นที่อเนกประสงค์	51.00 ตารางเมตร
พื้นที่จัดแสดงผลงาน	17.00 ตารางเมตร
พื้นที่ล้างอุปกรณ์	8.50 ตารางเมตร
พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน	21.55 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	12.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**264.01 ตารางเมตร**

1.4 เวิร์คช็อปงานไม้

1.4.1 โถงทางเข้า

จากตารางกิจกรรม ทำให้ทราบว่าผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานไม้จะมีจำนวนมากที่สุดอยู่ที่ 34 คน โดยโถงทางเข้าส่วนเวิร์คช็อปงานไม้คิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 21.76 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลโดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

1.4.2 ห้องล็อกเกอร์

ขนาดพื้นที่ของตู้ล็อกเกอร์ 9 ช่อง ซึ่งรองรับผู้ใช้งานได้ 9 คน เป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานไม้มีจำนวน 34 คน ห้องล็อคเกอร์ของส่วนเวิร์คช็อปงานไม้จึงมี 4 ตู้ มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.3 พื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็ก

จำนวนผู้ใช้บริการส่วนที่นั่งสำหรับทำงานขนาดเล็กที่มากที่สุดที่สามารถเป็นไปได้ คือ 34 คนการวิเคราะห์พื้นที่อ้างอิงขนาดพื้นที่จากเครื่องมือและอุปกรณ์โดยอุปกรณ์ที่จะมีในเวิร์คช็อปงานไม้มีดังนี้

ตารางที่ 5-25 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ทำงานไม้ขนาดเล็ก. 2563

อุปกรณ์	พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
โต๊ะเลื่อยวงเดือน	ขนาด 80 x 215 เซนติเมตร เมื่อรวมกับพื้นที่ปฏิบัติงานหน้าโต๊ะแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 3.87 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-23** ตัวอย่างโต๊ะเลื่อยวงเดือน (ที่มา: www.sawtop.com. 2563)	2	7.74
โต๊ะทำงานไม้ MFT อเนกประสงค์	ขนาด 80 x 118 เซนติเมตร เมื่อรวมกับพื้นที่ปฏิบัติงานหน้าโต๊ะแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 2.124 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-24** ตัวอย่างโต๊ะทำงานไม้ MFT (ที่มา: www.hardwarehouse.co.th 2563)	6	12.72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-24 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ทำงานไม้ขนาดเล็ก. 2563 (ต่อ)

อุปกรณ์	พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
โต๊ะเครื่องไสชิด	ขนาด 60 x 200 เซนติเมตร เมื่อรวมกับพื้นที่ปฏิบัติงานหน้าโต๊ะแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 3.20 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-25** ตัวอย่างเครื่องไสชิด (ที่มา: itoolmart.com. 2563)	2	6.4
โต๊ะเครื่องรีดไม้	100 x 100 เซนติเมตร เมื่อรวมกับพื้นที่ปฏิบัติงานหน้าโต๊ะแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 2.00 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-26** ตัวอย่างเครื่องรีดไม้ ที่มา: thaiwoodgears.com. 2563)	2	4.00
โต๊ะเครื่องเลื่อยองศา	50 x 70 เซนติเมตร เมื่อรวมกับพื้นที่ปฏิบัติงานรอบโต๊ะแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 1.05 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-27** ตัวอย่างเครื่องเลื่อยองศา (ที่มา: thaicarpenter.com2563)	3	3.15
เครื่องเลื่อยสายพาน	ขนาด 60 x 60 เซนติเมตร เมื่อรวมกับพื้นที่ปฏิบัติงานรอบโต๊ะแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 0.96 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-28** ตัวอย่างเครื่องเลื่อยสายพาน (ที่มา: itoolmart.com2563)	3	2.88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-25 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ทำงานไม้ขนาดเล็ก. 2563 (ต่อ)

อุปกรณ์	พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
โต๊ะสว่านแท่นแบบตั้งพื้น	ขนาด 60 x 60 เซนติเมตร เมื่อรวมกับพื้นที่ปฏิบัติงานรอบโต๊ะแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 0.96 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-29** ตัวอย่างสว่านแท่นแบบตั้งพื้น (ที่มา: fnengineering.co.th. 2563)	3	2.88
โต๊ะปฏิบัติงานไม้และประกอบชิ้นงาน	ขนาด 120 x 55 เซนติเมตร เมื่อรวมกับพื้นที่ปฏิบัติงานหน้าโต๊ะแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 2 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-30** ตัวอย่างโต๊ะปฏิบัติงานไม้ (ที่มา: thaicarpenter.com. 2563)	28	56.00
	รวม		**94.77**

1.4.4 พื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดใหญ่

เนื่องจากลักษณะการปฏิบัติงานกับไม้ขนาดใหญ่ เช่นการแกะสลัก ควรเป็นแท่นว่างไม้ที่มีความสูงไม่มากแต่มีขนาดใหญ่เพียงพอซึ่งจากการศึกษาโรงการตัวอย่าง กลุ่มแกะสลักไม้ ของอาจารย์คำจันทร์ยาโน พบว่าไม้ขนาดใหญ่ที่นำมาใช้ในการทำงานมีความยาวเฉลี่ย 4 เมตร ดังนั้นแท่นวางไม้ขนาดใหญ่ควรมีขนาดไม่น้อยกว่า 100 x 400 เซนติเมตร เมื่อรวมกับพื้นที่ปฏิบัติงานรอบแท่นวางแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 12.00 ตารางเมตร ซึ่งรองรับผู้ใช้งานได้ 2 คน ท่อ 1 แท่นวางไม้ขนาดใหญ่

กำหนดให้สามารถใช้บริการพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดใหญ่เป็น 20% ของจำนวนผู้ใช้บริการทั้งหมดจาก 34 คน เป็น 6 คน ดังนั้นพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดใหญ่จะใช้แท่นวางไม้จำนวน 3 แท่น เป็นพื้นที่ 36.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5-31 ตัวอย่างพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดใหญ่จากตัวอย่างโครงการ

ชุมชนแกะสลักไม้ของอาจารย์คำจันทร์ ยาโน. 2563

1.4.5 พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ

พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ จะใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่

1.4.6 ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานไม้

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 130.77 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานไม้จะมีพื้นที่ 27.00 ตารางเมตร

1.4.7 ห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานไม้

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ กำหนดให้ใช้พื้นที่ 30% ของพื้นที่รวมกันเป็น 130.77 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานไม้จะมีพื้นที่ 39.30ตารางเมตร

1.4.8 ห้องเก็บผลงานจากไม้

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพี้พื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ กำหนดให้ใช้พื้นที่ 25% ของพื้นที่รวมกันเป็น 130.77 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บผลงานจากไม้จะมีพื้นที่ 32.70 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.9 พื้นที่อเนกประสงค์

จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานไม้จำนวน 34 คน จะมีพื้นที่อเนกประสงค์ (1.50 ตารางเมตร ตอ 1 คน) 51.00 ตารางเมตร สำหรับจัดกิจกรรมภายใน

1.4.10 พื้นที่จัดแสดงผลงาน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 130.77 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่จัดแสดงผลงานจะมีพื้นที่ 27.00 ตารางเมตร

1.4.11 พื้นที่ล้างอุปกรณ์

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่รวมกันเป็น 130.77 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ล้างอุปกรณ์จะมีพื้นที่ 13.00 ตารางเมตร

1.4.12 พื้นที่ตากอุปกรณ์

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่รวมกันเป็น 130.77 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ตากอุปกรณ์จะมีพื้นที่ 13.00 ตารางเมตร

1.4.13 พื้นที่พักผ่อน

ชุดโต๊ะสำหรับนั่ง 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานไม้ จำนวน 34 คนกำหนดให้พื้นที่พักผ่อนสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้ 25% เป็นจำนวน 8 คน ดังนั้นพื้นที่พักผ่อนจึงใช้โต๊ะ 2 ชุด มีพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.14 ห้องน้ำ

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานไม้จึงเป็นการนำกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสถานศึกษาเนื่องจากมีการเรียนการสอนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการออกเป็นชาย 50% หญิง 50% จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานไม้ที่เป็นไปได้มากที่สุด 50 คน แบ่งเป็นผู้ใช้บริการเพศชายจำนวน 17 คน และผู้ใช้บริการเพศหญิงจำนวน 17 คนซึ่งมีการเพิ่มห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ 1 ห้อง

ตารางที่ 5-26 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานไม้. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	1	0.36	0.36
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	2	1.35	2.7
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.20**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.15 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานไม้

ตารางที่ 5-27 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานไม้. 2563

พื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานไม้	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้า	21.76 ตารางเมตร
ห้องล็อกเกอร์	6.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	7.20 ตารางเมตร
พื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็ก	94.77 ตารางเมตร
พื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดใหญ่	36.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บวัสดุและอุปกรณ์สำหรับงานไม้	27.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บผลงานจากไม้	32.70 ตารางเมตร
พื้นที่อเนกประสงค์	51.00 ตารางเมตร
พื้นที่จัดแสดงผลงาน	27.00 ตารางเมตร
พื้นที่ล้างอุปกรณ์	13.00 ตารางเมตร
พื้นที่ตากอุปกรณ์	13.00 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	12.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**341.43 ตารางเมตร**

1.5 เวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา

1.5.1 โถงทางเข้า

จากตารางกิจกรรม ทำให้ทราบว่าผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผาจะมีจำนวนมากที่สุดอยู่ที่ 34 คน

โดยโถงทางเข้าส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผาคิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 21.76 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลโดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

1.5.2 ห้องล็อกเกอร์

ขนาดพื้นที่ของตู้ล็อกเกอร์ 9 ช่อง ซึ่งรองรับผู้ใช้งานได้ 9 คน เป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผามีจำนวน 34 คน ห้องล็อคเกอร์ของส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผาจึงมี 4 ตู้ มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3 พื้นที่สำหรับปฏิบัติงานปั้นดินเผา

กำหนดให้ภายในโครงจะมีการให้บริการในกระบวนการผลิตผลงานจากเครื่องปั้นดินเผาในส่วนหลังจากการเตรียมดินเท่านั้นซึ่งจะมีดินเตรียมพร้อมให้ผู้ใช้บริการ ในถังเก็บดินในส่วนของเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา เพื่อความสะดวกในการจัดการโครงการและความต้องการในทำงานร่วมกับชุมชนในกระบวนการก่อนการเตรียมดิน

ตารางที่ 5-28 อุปกรณ์ภายในพื้นที่สำหรับปฏิบัติงานปั้นดินเผา. 2563

อุปกรณ์	พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่เตรียมดิน	-	1	9.00
โต๊ะสำหรับร่างแบบและเขียนลาย	โต๊ะสำหรับ 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร	9	54.00
โต๊ะนวดดิน	ขนาดโต๊ะนวดดินสำหรับ 2 คน ขนาด 1.00 x 1.50 ม.	8	12.00
แป้นหมุนสำหรับการขึ้นรูปด้วยมือ	แป่นหมุนแบบใช้ไฟฟ้า ขนาด 1.20 x 1.30 ม. 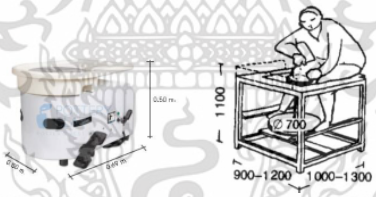 **ภาพที่ 5-32** แสดงขนาดแป้นหมุน (ที่มา: Neufert, 1998)	34	53.04
โต๊ะงานเคลือบและตกแต่ง	โต๊ะงานเคลือบและตกแต่งสำหรับผู้ใช้งาน 2 คน ขนาด 1.50 x 0.75 ม. **ภาพที่ 5-33** โต๊ะเคลือบ (ที่มา: ceramic.school). 2563	4	4.50
รวม			**132.54**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3.1 ห้องเคลือบ

ตารางที่ 5-29 อุปกรณ์ภายในห้องเคลือบ. 2563

อุปกรณ์	การใช้พื้นที่	พื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่สำหรับเก็บสารเคลือบ	ขนาด 5 x 3 ม.	15.00
พื้นที่ตกแต่งชิ้นงาน	ขนาด 3 x 2 ม.	6.00
พื้นที่สำหรับชุดเคลือบและพ่นอ	ขนาด 4 x 3 ม.	12.00
พื้นที่แสดงเคลือบตัวอย่างขนาด	ขนาด 1 x 10 ม.	10.00
รวม		**43.00**

1.5.3.2 ห้องเผา

ตารางที่ 5-30 อุปกรณ์ภายในห้องเผา. 2563

อุปกรณ์	การใช้พื้นที่	พื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
เตาแก๊ส	การใช้เตาสำหรับศิลปิน 1 คน ขึ้นอยู่กับการใช้งาน โดยแบ่งเป็นจำนวนดังนี้ - ชนิด 2 แผ่นจำนวน 1 เตา ขนาด 0.80 x 3.00 ม. - ชนิด 6 แผ่นจำนวน 1 เตา - 1.50 x 3.00 ม. - ชนิด 12 แผ่น จำนวน 1 เตา 2.00 X 4.00 ม.	15.00
เตาไฟฟ้า	- ชนิด 2 แผ่นจำนวน 2 เตา ขนาด 0.6 x 0.8 ม.	4.80
เตาฟืน	ประกอบด้วยที่วางท่อนไม้ ที่เก็บถ่านและเตาฟืน	10.00
รวม		**29.80**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3.3 สรุปพื้นที่ห้องปฏิบัติงานปั้นดินเผาทั้งหมด

ตารางที่ 5-31 สรุปพื้นที่ห้องปฏิบัติงานปั้นดินเผาทั้งหมด. 2563

พื้นที่ห้องปฏิบัติงานปั้นดินเผาทั้งหมด	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ห้องปฏิบัติงานปั้นดินเผา	132.54 ตารางเมตร
ห้องเคลือบ	43.00 ตารางเมตร
ห้องเผา	29.80 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**205.34 ตารางเมตร**

1.5.4 พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ

พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ จะใช้พื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ปฏิบัติงานปั้นดินเผา ห้องเคลือบ และห้องเผา

1.5.5 ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานปั้นดิน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ปฏิบัติงานปั้นดินเผา ห้องเคลือบ และห้องเผา กำหนดให้ใช้พื้นที่ 15% ของพื้นที่รวมกันเป็น 205.34 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานปั้นดินจะมีพื้นที่ 30.00 ตารางเมตร

1.5.6 ห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานดิน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ปฏิบัติงานปั้นดินเผา ห้องเคลือบ และห้องเผา กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 205.34 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานดินจะมีพื้นที่ 41.00 ตารางเมตร

1.5.7 ห้องเก็บผลงานปั้นดินเผา

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ปฏิบัติงานปั้นดินเผา ห้องเคลือบ และห้องเผา กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 205.34 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานดินจะมีพื้นที่ 41.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.8 พื้นที่อเนกประสงค์

จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินจำนวน 34 คน จะมีพื้นที่อเนกประสงค์ (1.50 ตารางเมตร ตอ 1 คน) 51.00 ตารางเมตร สำหรับจัดกิจกรรมภายใน

1.5.9 พื้นที่จัดแสดงผลงาน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ปฏิบัติงานปั้นดินเผา ห้องเคลือบ และห้องเผา กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 205.34 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่จัดแสดงผลงานสำหรับทำงานดินจะมีพื้นที่ 41.00 ตารางเมตร

1.5.10 พื้นที่ล้างอุปกรณ์

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ปฏิบัติงานปั้นดินเผา ห้องเคลือบ และห้องเผา กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่รวมกันเป็น 205.34 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ล้างอุปกรณ์สำหรับทำงานดินจะมีพื้นที่ 20.50 ตารางเมตร

1.5.11 พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ปฏิบัติงานปั้นดินเผา ห้องเคลือบ และห้องเผา กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 205.34 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงานสำหรับทำงานดินจะมีพื้นที่ 41.00 ตารางเมตร

1.5.12 พื้นที่พักผ่อน

ชุดโต๊ะสำหรับนั่ง 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา จำนวน 34 คนกำหนดให้พื้นที่พักผ่อนสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้ 25% เป็นจำนวน 8 คน ดังนั้นพื้นที่พักผ่อนจึงใช้โต๊ะ 2 ชุด มีพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.13 ห้องน้ำ

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผาจึงเป็นการนำ กฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสถานศึกษาเนื่องจากมีการเรียนการสอนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการออกเป็นชาย 50% หญิง 50% จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผาที่เป็นไปได้มากที่สุด 34 คน แบ่งเป็นผู้ใช้บริการเพศชายจำนวน 17 คน และผู้ใช้บริการเพศหญิงจำนวน 17 คนซึ่งมีการเพิ่มห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ 1 ห้อง

ตารางที่ 5-32 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	1	0.36	0.36
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	2	1.35	2.7
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.20**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.14 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา

ตารางที่ 5-33 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา. 2563

พื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา	**ขนาดพื้นที่**
โถงทางเข้า	21.76 ตารางเมตร
ห้องล็อกเกอร์	6.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	7.20 ตารางเมตร
พื้นที่สำหรับปฏิบัติงานปั้นดินเผา	205.34 ตารางเมตร
ห้องเก็บวัสดุและอุปกรณ์สำหรับงานดิน	41.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บผลงานปั้นดินเผา	41.00 ตารางเมตร
พื้นที่อเนกประสงค์	51.00 ตารางเมตร
พื้นที่จัดแสดงผลงาน	41.00 ตารางเมตร
พื้นที่ล้างอุปกรณ์	20.50 ตารางเมตร
พื้นที่ตากอุปกรณ์และผลงาน	41.00 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	12.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**487.80 ตารางเมตร**

1.6 เวิร์คช็อปงานทอผ้า

1.6.1 โถงทางเข้า

จากตารางกิจกรรม ทำให้ทราบว่าผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้าจะมีจำนวนมากที่สุดอยู่ที่ 34 คน โดยโถงทางเข้าส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้าคิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 21.76 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลโดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

1.6.2 ห้องล็อกเกอร์

ขนาดพื้นที่ของตู้ล็อกเกอร์ 9 ช่อง ซึ่งรองรับผู้ใช้งานได้ 9 คน เป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้ามีจำนวน 34 คน ห้องล็อคเกอร์ของส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้าจึงมี 4 ตู้ มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.3 ส่วนที่นั่งสำหรับทำงานทอผ้า

1.6.3.1 พื้นที่ออกแบบลายผ้า

โต๊ะสำหรับ 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า 34 คน จึงมีโต๊ะ 9 ตัว เป็นพื้นที่ 54.00 ตารางเมตร

1.6.3.2 พื้นที่นั่งทอผ้า

จากการวิเคราพื้นที่สำหรับทำงานทอผ้าจากโครงการตัวอย่าง พิพิธภัณฑ์ลื้อลายคำ เป็นขนาดพื้นที่ 1.00 x 200 เป็น 2.00 ตารางเมตร ต่อ 1 คน ซึ่งจะมีผู้เข้าใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า วิ่งในส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้ามีผู้ใช้บริการมากที่สุดที่เป็นไปได้ 34 คน เป็นพื้นที่ 78.00 ตารางเมตร

ภาพที่ 5-34 ตัวอย่างพื้นที่ทำงานทอผ้าไทลื้อ (ที่มา: รายการชื่นใจไทยแลนด์ อมรินทร์ทีวี. 2562)

1.6.4 พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ

พื้นที่สอนในรูปแบบการสาธิตเชิงปฏิบัติ จะใช้พื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ออกแบบลายผ้าและพื้นที่นั่งทอผ้า

1.6.5 ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานทอผ้า

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมกันในส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า กำหนดให้ใช้พื้นที่ 15% ของพื้นที่รวมกันเป็น 132.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานทอผ้าจะมีพื้นที่ 19.80 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.6 ห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานผ้า

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมกันในส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 132.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ห้องเก็บวัสดุสำหรับทำงานผ้าจะมีพื้นที่ 26.40 ตารางเมตร

1.6.7 ห้องเก็บผลงานทอผ้า

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมระหว่างพื้นที่ร่วมกันในส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 132.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ห้องเก็บผลงานทอผ้าจะมีพื้นที่ 26.40 ตารางเมตร

1.6.8 พื้นที่อเนกประสงค์

จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้าจำนวน 34 คน จะมีพื้นที่อเนกประสงค์ (1.50 ตารางเมตร ตอ 1 คน) 51.00 ตารางเมตร สำหรับจัดกิจกรรมภายใน

1.6.9 พื้นที่จัดแสดงผลงาน

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมกันในส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 132.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่จัดแสดงผลงานจะมีพื้นที่ 26.40 ตารางเมตร

1.6.10 พื้นที่ทำความสะอาดผ้า

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมกันในส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า กำหนดให้ใช้พื้นที่ 15% ของพื้นที่รวมกันเป็น 132.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำความสะอาดผ้าจะมีพื้นที่ 19.80 ตารางเมตร

1.6.11 พื้นที่ตากผ้าหลังจากการทำความสะอาด

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมกันในส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่รวมกันเป็น 132.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ตากผ้าหลังจากการทำความสะอาดจะมีพื้นที่ 26.40 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.12 พื้นที่พักผ่อน

ชุดโต๊ะสำหรับนั่ง 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า จำนวน 34 คนกำหนดให้พื้นที่พักผ่อนสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้ 25% เป็นจำนวน 8 คน ดังนั้นพื้นที่พักผ่อนจึงใช้โต๊ะ 2 ชุด มีพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

1.6.13 ห้องน้ำ

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้าจึงเป็นการนำกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสถานศึกษาเนื่องจากมีการเรียนการสอนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการออกเป็นชาย 50% หญิง 50% จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้าที่เป็นไปได้มากที่สุด 34 คน แบ่งเป็นผู้ใช้บริการเพศชายจำนวน 17 คน และผู้ใช้บริการเพศหญิงจำนวน 17 คนซึ่งมีการเพิ่มห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ 1 ห้อง

ตารางที่ 5-34 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	1	0.36	0.36
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	2	1.35	2.7
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.20**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.14 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า

ตารางที่ 5-35 สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้า	21.76 ตารางเมตร
ห้องล็อกเกอร์	6.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	7.20 ตารางเมตร
ส่วนที่นั่งสำหรับทำงานทอผ้า	132.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับงานทอผ้า	19.40 ตารางเมตร
ห้องเก็บวัสดุทอผ้าสำหรับงานทอผ้า	26.40 ตารางเมตร
ห้องเก็บผลงานสำหรับงานทอผ้า	26.40 ตารางเมตร
พื้นที่อเนกประสงค์	51.00 ตารางเมตร
พื้นที่จัดแสดงผลงาน	26.40 ตารางเมตร
พื้นที่ทำความสะอาดผ้า	26.40 ตารางเมตร
พื้นที่ตากผ้าหลังจากการทำความสะอาด	19.80 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	12.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**374.76 ตารางเมตร**

1.7 ห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรี

1.7.1 โถงทางเข้า

จากตารางกิจกรรมระยะยาว ทำให้ทราบว่าผู้ใช้บริการส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรีจะมีจำนวนมากที่สุดอยู่ที่ 34 คน

โดยโถงทางเข้าส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรีคิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 21.76 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลโดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.2. ห้องล็อกเกอร์

ขนาดพื้นที่ของตู้ล็อกเกอร์ 9 ช่อง ซึ่งรองรับผู้ใช้งานได้ 9 คน เป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรีมีจำนวน 34 คน ห้องล็อคเกอร์ของส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรีจึงมี 4 ตู้ มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร

1.7.3 ห้องฝึกซ้อมรวม

จากจำนวนผู้ใช้บริการห้องฝึกซ้อมรวมจำนวน 34 คน จะมีพื้นที่ฝึกซ้อมรวม (1.50 ตารางเมตร ตอ 1 คน) 51.00 ตารางเมตร

1.7.4 ห้องอเนกประสงค์

จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนพื้นที่อเนกประสงค์จำนวน 34 คน จะมีพื้นที่อเนกประสงค์ (1.50 ตารางเมตร ตอ 1 คน) 51.00 ตารางเมตร สำหรับจัดกิจกรรมภายใน

1.7.5 พื้นที่พักผ่อน

ชุดโต๊ะสำหรับนั่ง 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนพื้นที่พักผ่อน จำนวน 34 คนกำหนดให้พื้นที่พักผ่อนสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้ 25% เป็นจำนวน 8 คน ดังนั้นพื้นที่พักผ่อนจึงใช้โต๊ะ 2 ชุด มีพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

1.7.6 ส่วนศิลปะการแสดง

พื้นที่ฝึกฝนเอนกประสงค์

จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนศิลปะการแสดงเป็นจำนวน 50% จากจำนวนทั้งหมด 34 คน เป็น 17 คน จะมีพื้นที่ฝึกฝนเอนกประสงค์ส่วนศิลปะการแสดง (1.50 ตารางเมตร ตอ 1 คน) 25.50 ตารางเมตร

1.7.7 ส่วนฝึกฝนดนตรี

พื้นที่ฝึกฝนเอนกประสงค์

จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนฝึกฝนดนตรีเป็นจำนวน 50% จากจำนวนทั้งหมด 34 คน เป็น 17 คน จะมีพื้นที่ฝึกฝนเอนกประสงค์ส่วนดนตรี (1.50 ตารางเมตร ตอ 1 คน) 25.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.8 ห้องเก็บเครื่องดนตรีและเครื่องแต่งกายในการแสดง

เป็นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ฝึกฝนรวม และพื้นที่ฝึกฝนอเนกประสงค์ กำหนดให้ใช้พื้นที่ 30% ของพื้นที่รวมกันเป็น 110.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ตากผ้าหลังจากการทำความสะอาดจะมีพื้นที่ 33.00 ตารางเมตร

1.7.9 ห้องน้ำ

วิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำส่วนห้องฝึกฝนศิลปะการแสดงปละดนตรีจึงเป็นการนำ กฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคารพิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสถานศึกษาเนื่องจากมีการเรียนการสอนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการออกเป็นชาย 50% หญิง 50% จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนห้องฝึกฝนศิลปะการแสดงปละดนตรีที่เป็นไปได้มากที่สุด 34 คน แบ่งเป็นผู้ใช้บริการเพศชายจำนวน 17 คน และผู้ใช้บริการเพศหญิงจำนวน 17 คนซึ่งมีการเพิ่มห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ 1 ห้อง

ตารางที่ 5-36 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนห้องฝึกฝนศิลปะการแสดงปและดนตรี. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	1	0.36	0.36
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	2	1.35	2.7
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.20**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.10 สรุปพื้นที่ส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรี

ตารางที่ 5-37 สรุปพื้นที่ส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรี. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและห้องฝึกฝนดนตรี	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้า	21.76 ตารางเมตร
ห้องล็อกเกอร์	6.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	7.20 ตารางเมตร
ห้องฝึกซ้อมรวม	51.00 ตารางเมตร
ห้องอเนกประสงค์	51.00 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	12.00 ตารางเมตร
ส่วนศิลปะการแสดง	25.50 ตารางเมตร
ส่วนฝึกฝนดนตรี	25.50 ตารางเมตร
ห้องเก็บเครื่องดนตรีและเครื่องแต่งกายในการแสดง	33.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**232.96 ตารางเมตร**

1.8 ลานอเนกประสงค์

เนื่องจากผู้ใช้บริการส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ภายในโครงการ มีผู้ใช้บริการมากที่สุดที่เป็นไปได้จึงมีจำนวน 136 คน โดย ลานอเนกประสงค์ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์คิดเป็น 1.50 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 204.00 ตารางเมตร

1.9 ห้องเก็บอุปกรณ์และผลงานรวมของส่วนเวิร์คช็อป

กำหนดให้พื้นที่ห้องเก็บอุปกรณ์และผลงานรวมของส่วนเวิร์คช็อป 30.00 ตารางเมตร ประกอบด้วยห้องเก็บอุปกรณ์และห้องเก็บผลงาน

1.10 ห้องเก็บเศษวัสดุ

1.10.1 ห้องเก็บผลงานจิตรกรรมที่ไม่ใช้งาน

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่ในการทำงานจิตรกรรมประกอบไปด้วย ส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนโต๊ะและส่วนที่นั่งสำหรับวาดภาพบนเฟรม ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 75.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องห้องเก็บผลงานจิตรกรรมที่ไม่ใช้งาน จะมีพื้นที่ 7.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.10.2 ห้องเก็บผลงานประติมากรรมหรือเศษที่ไม่ใช้งาน

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่ในการทำงานประติมากรรมประกอบไปด้วยส่วนพื้นที่นั่งทำงานประติมากรรมขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ที่ใช้พื้นที่รวมกันเป็น 137.50ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บผลงานประติมากรรมหรือเศษที่ไม่ใช้งาน จะมีพื้นที่ 13.75 ตารางเมตร

1.10.3 ห้องเก็บเศษวัสดุจากการทำงานกระดาษสา

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่นั่งสำหรับประดิษฐ์ผลงานจากกระดาษสาและพื้นที่สำหรับประดิษฐ์ลายกระดาษสานจาก 85.00ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บเศษวัสดุจากการทำงานกระดาษสาจะมีพื้นที่ 8.50 ตารางเมตร

1.10.4 ห้องเก็บเศษวัสดุจากการทำงานไม้

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้พื้นที่สำหรับทำงานไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่จาก 130.77 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บเศษวัสดุจากการทำงานไม้จะมีพื้นที่ 13.77 ตารางเมตร

1.10.5 ห้องเก็บเศษวัสดุจากการทำงานเครื่องปั้นดินเผา

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ปฏิบัติงานปั้นดินเผา ห้องเคลือบ และห้องเผา จาก 205.34 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บเศษวัสดุจากการทำงานเครื่องปั้นดินเผาจะมีพื้นที่ 20.50 ตารางเมตร

1.10.6 ห้องเก็บวัสดุจากการทำงานทอผ้า

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่ใช้งานร่วมกันระหว่างพื้นที่ร่วมระหว่างพื้นที่ปฏิบัติงานปั้นดินเผา ห้องเคลือบ และห้องเผาจาก 132.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องเก็บวัสดุจากการทำงานทอผ้าจะมีพื้นที่ 13.20 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.10.7 สรุปพื้นที่ห้องเก็บเศษวัสดุ

ตารางที่ 5-38 สรุปพื้นที่ห้องเก็บเศษวัสดุ. 2563

สรุปพื้นที่ห้องเก็บเศษวัสดุ	ขนาดพื้นที่
ห้องเก็บผลงานจิตรกรรมที่ไม่ใช้งาน	7.50 ตารางเมตร
ห้องเก็บผลงานประติมากรรมหรือเศษที่ไม่ใช้งาน	13.75 ตารางเมตร
ห้องเก็บเศษวัสุดจากการทำงานกระดาษสา	8.50 ตารางเมตร
ห้องเก็บเศษวัสุดจากการทำงานไม้	13.77 ตารางเมตร
ห้องเก็บเศษวัสุดจากการทำงานเครื่องปั้นดินเผา	20.50 ตารางเมตร
ห้องเก็บวัสดุจากการทำงานทอผ้า	13.20 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**77.22 ตารางเมตร**

1.11 สรุปพื้นที่ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์

ตารางที่ 5-39 สรุปพื้นที่ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้าหลัก + พื้นที่สัญจร 30%	113.16 ตารางเมตร
เวิร์คช็อปจิตรกรรมและประติมากรรม + พื้นที่สัญจร 30%	718.51 ตารางเมตร
เวิร์คช็อปงานกระดาษสา + พื้นที่สัญจร 30%	343.22 ตารางเมตร
เวิร์คช็อปงานไม้ + พื้นที่สัญจร 30%	443.86 ตารางเมตร
เวิร์คช็อปงานปั้นดินเผา + พื้นที่สัญจร 30%	634.14 ตารางเมตร
เวิร์คช็อปงานทอผ้า + พื้นที่สัญจร 30%	487.19 ตารางเมตร
ห้องฝึกซ้อมศิลปะการแสดงและดนตรี + พื้นที่สัญจร 30%	302.85ตารางเมตร
ลานอเนกประสงค์	204.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บอุปกรณ์และผลงานรวมของส่วนเวิร์คช็อป + พื้นที่สัญจร 30%	39.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บเศษวัสดุ + พื้นที่สัญจร 30%	93.89 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**3,379. 82 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ

2.1 โถงทางเข้า

ผู้ใช้บริการส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ เป็นผู้ใช้บริหารประเภทศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัยเป็นหลักจำนวน 120 คน และอาจมีผู้ใช้บริการทั่วไปเข้ามาใช้บริการคิดเป็น 20% ของจำนวนผู้ใช้บริการทั่วไป 264 คน เป็นจำนวน 52 คน รวมกันเป็นจำนวน 172 คน โดยจำนวนผู้ใช้ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจคิดเป็น 1 ใน 3 ของผู้เข้าใช้งานทั้งหมด เป็นจำนวน 57 คน

โดยโถงทางเข้าส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจคิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 36.48 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลโดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

2.2 ห้องล็อกเกอร์

ขนาดพื้นที่ของตู้ล็อกเกอร์ 9 ช่อง ซึ่งรองรับผู้ใช้งานได้ 9 คน เป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจมีจำนวน 57 คน ห้องล็อคเกอร์ของส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจจึงมี 7 ตู้ มีพื้นที่ 10.50 ตารางเมตร

2.3 พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหารว่าง

ชุดโต๊ะสำหรับนั่ง 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนพื้นที่พักผ่อน จำนวน 57 คนกำหนดให้พื้นที่พักผ่อนสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้ 25% เป็นจำนวน 15 คน ดังนั้นพื้นที่พักผ่อนจึงใช้โต๊ะ 4 ชุด มีพื้นที่ 24.00 ตารางเมตร

2.4 พื้นที่อเนกประสงค์

จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเวิร์คช็อปงานไม้จำนวน 57 คน จะมีพื้นที่อเนกประสงค์ (1.50 ตารางเมตร ตอ 1 คน) 85.50 ตารางเมตร สำหรับจัดกิจกรรมภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 co – working space และพื้นที่ทำงานออกแบบ

2.5.1 พื้นที่ทำงานแบบส่วนตัว

โต๊ะสำหรับ 1 คนใช้พื้นที่ 1.20 ตารางเมตร กำหนดให้มีพื้นที่ทำงานส่วนตัวบริการเป็น 50 % จากทั้งหมดจำนวน 57 คน เป็น 28 คน ดังนั้นจะมีโต๊ะ 29 ตัว เป็นพื้นที่ 34.80 ตารางเมตร

2.5.2 พื้นทีทำงานแบบกลุ่ม

โต๊ะสำหรับ 4 คนใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร กำหนดให้มีพื้นที่ทำงานส่วนตัวบริการเป็น 50 % จากทั้งหมดจำนวน 57 คน เป็น 28 คน ดังนั้นจะมีโต๊ะ 4 ตัว เป็นพื้นที่ 24.00 ตารางเมตร

2.6 ห้องประชุม

ห้องประชุมภายในส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจจะมีการแบ่งสัดส่วนผู้ใช้บริการระหว่างห้องประชุมขนาดเล็ก ขนาดเล็กแบบผ่อนคลาย และขนาดใหญ่ เป็น 40% – 45% – 15% จากจำนวนผู้ใช้งานทั้งเหมดที่เป็นไปได้ 57 คน ซึ่งจะเป็นจำนวน 22 - 25 – 10 คน ตามลำดับ

2.6.1 ห้องประชุมขนาดเล็ก

จำนวนผู้ใช้บริการห้องประชุมขนาดเล็กมีจำนวน 22 คน โดยกำหนดให้ห้องประชุมขนาดเล็กให้บริการได้ 6 คน (พื้นที่ห้องประชุม 1.50 ตารางเมตร ต่อคน) เป็นพื้นที่ 9.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องประชุมขนาดเล็กจะมี 3 ห้อง เป็นพื้นที่ 27.00 ตารางเมตร

2.6.2 ห้องประชุมขนาดเล็กแบบผ่อนคลาย

จำนวนผู้ใช้บริการห้องประชุมขนาดเล็กมีจำนวน 25 คน โดยกำหนดให้ห้องประชุมขนาดเล็กให้บริการได้ 4 คน (พื้นที่ห้องประชุม 2.00 ตารางเมตร ต่อคน) เป็นพื้นที่ 8.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องประชุมขนาดเล็กแบบผ่อนคลายจะมี 6 ห้อง เป็นพื้นที่ 48.00 ตารางเมตร

2.6.3 ห้องประชุมขนาดใหญ่

จำนวนผู้ใช้บริการห้องประชุมขนาดเล็กมีจำนวน 10 คน โดยกำหนดให้ห้องประชุมขนาดใหญ่ให้บริการได้ 10 คน (พื้นที่ห้องประชุม 1.50 ตารางเมตร ต่อคน) เป็นพื้นที่ 15.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องประชุมขนาดใหญ่จะมี 1 ห้อง เป็นพื้นที่ 15.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.4 สรุปพื้นที่ห้องประชุม

ตารางที่ 5-40 สรุปพื้นที่ห้องประชุม. 2563

สรุปพื้นที่ห้องประชุม	ขนาดพื้นที่
ห้องประชุมขนาดเล็ก	27.00 ตารางเมตร
ห้องประชุมขนาดเล็กแบบผ่อนคลาย	48.00 ตารางเมตร
ห้องประชุมขนาดใหญ่	15.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**702.76 ตารางเมตร**

2.7 พื้นที่แสดงผลงานสำหรับผู้คิดค้นนวัตกรรม

กำหนดให้ผู้ใช้บริการสามารถชมข้อมูลได้อย่างทั่วถึงภายใน 15 นาที ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลพบว่าช่วงความสนใจของผู้ชม โดยเฉลี่ยคิดเป็น 20 วินาทีต่อรายการจัดแสดง ทำให้ภายใน 15 นาที จะมีรายการจัดแสดงไม่เกิน 45 รายการ (1.75 ตารางเมตร ต่อ 1 รายการ) เป็นพื้นที่ 78.75 ตารางเมตร

2.8 พื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่

ตารางที่ 5-41 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่. 2563

อุปกรณ์		พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์สามมิติ (3D PRINTER)	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์สามมิติประเภท FDM (สำหรับพลาสติก)	เครื่องขนาดเล็ก 0.40 x 0.35 ม. รวมโต๊ะ เป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-35** เครื่องพิมพ์สามมิติ FDM ขนาดเล็ก (ที่มา: www.print3dd.com. 2563)	1	1.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-40 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่. 2563 (ต่อ)

อุปกรณ์		พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์สามมิติ (3D PRINTER)	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์สามมิติประเภท FDM (สำหรับพลาสติก)	เครื่องขนาดใหญ่ 1.74 x 1.92 ม. **ภาพที่ 5-36** เครื่องพิมพ์สามมิติ FDM ขนาดใหญ่ (ที่มา: www.print3dd.com. 2563)	1	3.35
	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์สามมิติประเภท SLA (สำหรับประเภทเรซิ่น)	เครื่องขนาดเล็ก 0.35 x 0.30 ม. รวมโต๊ะ เป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-37** เครื่องพิมพ์สามมิติ SLA ขนาดใหญ่ (ที่มา: www.print3dd.com. 2563)	1	1.20
		เครื่องขนาดใหญ่ 0.600 x 1.70 ม. **ภาพที่ 5-38** เครื่องพิมพ์สามมิติ SLA ขนาดใหญ่ (ที่มา: www.print3dd.com. 2563)	1	1.02
		เครื่องอบชิ้นงานด้วยแสง UV 0.30 x 0.4 ม. รวมโต๊ะ เป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-39** เครื่องอบชิ้นงานด้วยแสง UV (ที่มา: www.print3dd.com. 2563)	1	1.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-41 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ . 2563 (ต่อ)

อุปกรณ์		พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ทยูวี (UV PRINTER)	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ทยูวี (UV PRINTER) ลงบนวัสดุขนาด เล็ก	เครื่องขนาด 0.60 x 0.70 ม. รวมโต๊ะ เป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร 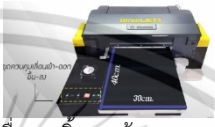 **ภาพที่ 5-40** เครื่องอบชิ้นงานด้วยแสง UV ขนาดเล็ก (ที่มา: www.108prints.com. 2563)	2	2.40
	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ทยูวี (UV PRINTER) ลงบนวัสดุขนาด ใหญ่	เครื่องขนาด 0.80 x 0.120 ม. รวมโต๊ะ เป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-41** เครื่องอบชิ้นงานด้วยแสง UV ขนาดใหญ่ (ที่มา: www.108prints.com. 2563)	1	1.50
พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เสื้อซับลิเมชั่น (SUBLIMATION)		หน้ากว้างประมาณ 1.60 ม. และพื้นใช้งานหน้าเครื่อง 1.20 ม. 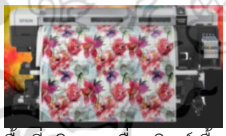 **ภาพที่ 5-42** พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เสื้อซับลิเมชั่น (ที่มา: www.ink-spa.com . 2563)	1	1.92
พื้นที่บริการเครื่องเย็บปักถักร้อย (EMBORIDERY)		เครื่องขนาด 0.75 x 0.80 ม. และพื้นใช้งานหน้าเครื่อง 1.00 ม. **ภาพที่ 5-43** พื้นที่บริการเครื่องเย็บปักถักร้อย (ที่มา: www.ink-spa.com . 2563)	2	2.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-41 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ . 2563 (ต่อ)

อุปกรณ์		พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่บริการเครื่องขึ้นรูปพลาสติกแผ่น (VACUUM FIRMING)		เครื่องขนาด 0.4 x 0.3 รวมขนาดโต๊ะ เป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-44** เครื่องขึ้นรูปสามมิติ (ที่มา: www.siamreprep.com . 2563)	2	2.40
พื้นที่บริการเครื่องสแกนสามมิติ (3D SCANNER)		ประกอบด้วยโต๊ะสำหรับวาง ชิ้นงานเพื่อทำการสแกนและเครื่องสแกนสามมิติ ใช้พื้นที่ประมาณ 2.00 x 3.00 ม. **ภาพที่ 5-45** ตัวอย่างพื้นที่ทำการสแกนสามมิติ (ที่มา: www.siamreprep.com. 2563)	1	6.00
พื้นที่ให้บริการเครื่องมือสำหรับการรีไซเคิลพลาสติก (PRECIOUS PLASTIC)	เครื่องย่อยพลาสติก (SHREDDER MACHINE)	เครื่องขนาด 0.6 x 1.20 ม. รวมพื้นที่ทำงานเป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-46** ตัวอย่างเครื่องย่อยพลาสติก (ที่มา: www.fabcafe.com. 2563)	1	1.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-41 อุปกรณ์ภายในพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่. 2563 (ต่อ)

อุปกรณ์		พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่ให้บริการเครื่องมือสำหรับการรีไซเคิลพลาสติก (PRECIOUS PLASTIC)	เครื่องอัดรีดพลาสติก (EXTRUTION MACHINE)	เครื่องขนาด 0.6 x 0.6 ม. รวมพื้นที่ทำงานเป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-47** ตัวอย่างเครื่องอัดรีดพลาสติก (ที่มา: www.fabcafe.com. 2563)	1	1.20
	เครื่องฉีดพลาสติกขนาดเล็ก (INJECTION MACHINE)	เครื่องขนาด 1.00 x 1.20 ม. **ภาพที่ 5-48** ตัวอย่างเครื่องอัดรีดพลาสติก (ที่มา: www.fabcafe.com. 2563)	1	1.20
โต๊ะอเนกประสงค์สำหรับประกอบชิ้นงาน		โต๊ะสำหรับ 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร	6	36.00
รวม				**64.49**

2.9 ห้องเก็บของ

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ปฏิบัติผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ 64.49 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ห้องเก็บของสำหรับพื้นที่ปฏิบัติผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่จะมีพื้นที่ 12.90 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10 ห้องเก็บและคัดแยกขยะชั่วคราว

2.10.1 พื้นที่รวมขยะที่ขยายสลายได้

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่ปฏิบัติผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ 64.49 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่รวมขยะที่ขยายสลายได้สำหรับพื้นที่ปฏิบัติผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่จะมีพื้นที่ 6.50 ตารางเมตร

2.10.2 พื้นที่รวมขยะรีไซเคิล

กำหนดให้ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ปฏิบัติผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ 64.49 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่รวมขยะรีไซเคิลสำหรับพื้นที่ปฏิบัติผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่จะมีพื้นที่ 12.90 ตารางเมตร ประกอบไปด้วย

- พื้นที่รวมขยะกระดาษ 40% เป็น 5.16 ตารางเมตร
- พื้นที่รวมขยะพลาสติก 60% เป็น 7.74 ตารางเมตร

2.11 พื้นที่ให้คำปรึกษาด้านการออกแบบและการตลาด

2.11.1 พื้นที่ให้คำปรึกษาแบบผ่อนคลาย

ลักษณะเป็นห้องขนาดเล็กให้บริการผู้ใชงานได้ 4 คน ต่อห้อง ใช้พื้นที่ห้องละ 10.00 ตารางเมตร กำหนดให้สามารถให้บริการผู้ใช้งานได้ 10% จากผู้ใช้งานที่มากที่สุดที่เป็นไปได้จำนวน 57 คนในส่วนส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ เป็น 6 คน

ดังนั้นจะมีพื้นที่ให้คำปรึกษาแบบผ่อนคลาย 2 ห้อง เป็นพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

2.11.2 พื้นที่ให้คำปรึกษาแบบส่วนตัว

ลักษณะเป็นห้องขนาดเล็กให้บริการผู้ใชงานได้ 4 คน ต่อห้อง ใช้พื้นที่ห้องละ 8.00 ตารางเมตร กำหนดให้สามารถให้บริการผู้ใช้งานได้ 10% จากผู้ใช้งานที่มากที่สุดที่เป็นไปได้จำนวน 57 คนในส่วนส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ เป็น 6 คน

ดังนั้นจะมีพื้นที่ให้คำปรึกษาแบบส่วนตัว 2 ห้อง เป็นพื้นที่ 16.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.12 ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ

2.12.1 โถงทางเข้า

ผู้ใช้บริการส่วนห้องสมุดเพื่อการออกแบบจะมีจำนวนมากที่สุดอยู่ที่ 57 คน โดยโถงทางเข้าส่วนห้องสมุดเพื่อการออกแบบคิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 21.76 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลโดยแบ่งเป็นพื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

2.12.2 พื้นที่ให้บริการหนังสือเพื่อการออกแบบ

ผู้ใช้บริการที่จะเข้ามาใช้ในส่วนพื้นที่ให้บริการหนังสือเพื่อการออกแบบ เป็นผู้ใช้บริการประเภทผู้ใช้บริการทั่วไป และศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัย มากที่สุดที่เป็นไปได้เป็นจำนวน 57

กำหนดให้มีจำนวนหนังสือ 30 เล่ม ต่อผู้ใช้งานห้องสมุด 1 คน ดั้งนั้นจำนวนหนังสือในห้องสมุดควรมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 1,710 เล่ม ซึ่งชั้นเก็บหนังสือหนึ่งชุดมีพื้นที่ 11.50 ตารางเมตร สามารถเก็บหนังสือได้ 1200 เล่ม ดังนั้นจะต้องมีชั้นวางหนังสือทั้งหมด 2 ชุด จึงจะเพียงพอ ซึ่งจะมีพื้นที่ 23.00 ตารางเมตร

2.12.3 พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ

โต๊ะอ่านหนังสือสำหรับ 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นเพื่อรองรับผู้ใช้งานพื้นที่ให้บริการหนังสือเพื่อการออกแบบจำนวน 57 คน ซึ่งจะต้องใช้โต๊ะ 15 ตัว เป็นพื้นที่ 90.00 ตารางเมตร

2.12.4 พื้นที่สืบค้นข้อมูล

ผู้ใช้บริการทั้งหมดที่มีโอกาสใช้พื้นที่ให้บริการหนังสือเพื่อการออกแบบ เป็นผู้ใช้บริการประเภทผู้ใช้บริการทั่วไป ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัย มากที่สุดที่เป็นไปได้เป็นจำนวน 57 คน โดยกำหนดให้ผู้ใช้บริการพื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุ คิดเป็น 20% ของผู้ใช้บริการทั้งหมดจำนวน 57 คน เป็นจำนวน 12 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิเคราะห์พื้นที่สืบค้นข้อมูล จากโครงการตัวอย่าง ศูย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) จะใช้พื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุประมาณ 2.00 ตารางเมตร ต่อผู้ใช้บริการ 1 คนดั้งนั้นจะต้องมีพื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุสำหรับ 12 คน เป็นพื้นที่ 26.00 ตารางเมตร

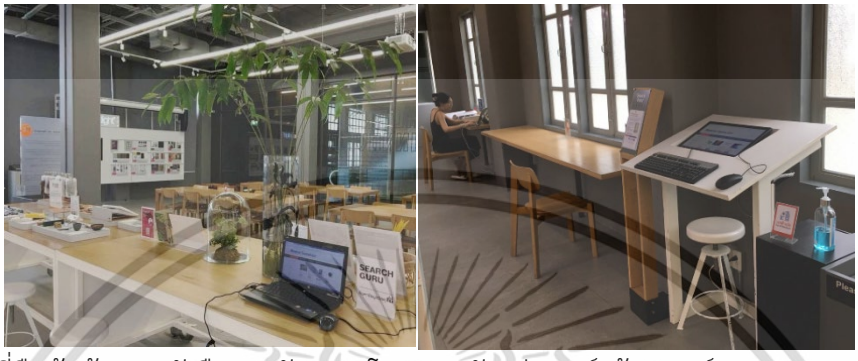

ภาพที่ 5-49 พื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุจากโครงการตัวอย่าง ศูย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC). 2563

2.12.5 ห้องเก็บสำรองหนังสือ

พื้นที่เก็บหนังสือคิดเป็น 20% ของพื้นชั้นวางหนังสือ 23.00 ตารางเมตร เป็นพื้นที่ 4.60 ตารางเมตร

2.12.6 ส่วนซ่อมหนังสือ

พื้นที่ซ่อมแซมหนังสือและวัสดุจัดแสดงมีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร

2.12.7 สรุปพื้นที่ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ

ตารางที่ 5-42 สรุปพื้นที่ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ. 2563

สรุปพื้นที่ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ	**ขนาดพื้นที่**
โถงทางเข้า	21.76 ตารางเมตร
พื้นที่ให้บริการหนังสือเพื่อการออกแบบ	23.00 ตารางเมตร
พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ	90.00 ตารางเมตร
พื้นที่สืบค้นข้อมูล	26.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บสำรองหนังสือ	4.60 ตารางเมตร
ส่วนซ่อมหนังสือ	10.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**175.36 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.13 ห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร

ตารางที่ 5-43 อุปกรณ์ภายในพื้นที่บริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร. 2563

อุปกรณ์		พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่บริการคอมพิวเตอร์		พื้นที่บริการคอมพิวเตอร์ 1 ชุด สำหรับผู้ใช้บริการ 1 คน มีพื้นที่ 1.20	5	6.00
พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสาร	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสารขนาดกระดาษ A4	ขนาดเครื่อง 0.3 x 0.48 รวมขนาดโต๊ะเป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร	2	2.40
	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสารขนาดกระดาษ A3	ขนาดเครื่อง 0.32 x 0.70 รวมขนาดโต๊ะเป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร	2	2.40
	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสารขนาดกระดาษ A1	ขนาดเครื่อง 0.53 x 0.98 รวมขนาดโต๊ะเป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร 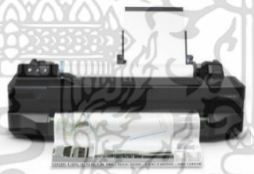 **ภาพที่ 5-50** เครื่องพิมพ์เอกสารขนาดกระดาษ A1 (ที่มา: www.officemate.com. 2563)	2	3.00
พื้นที่บริการถ่ายเอกสาร	พื้นที่บริการถ่ายเอกสารขนาดกระดาษ A3	ขนาดเครื่อง 0.60 x 0.66 รวมพื้นที่ใช้งานหน้าเครื่องเป็น 1.06 ตารางเมตร	1	1.06

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-43 อุปกรณ์ภายในพื้นที่บริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร. 2563 (ต่อ).

อุปกรณ์		พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่บริการถ่ายเอกสาร	พื้นที่บริการสแกนขนาด A0	ขนาดเครื่อง 0.60 x 0.1.20 รวมพื้นที่ใช้งานหน้าเครื่องเป็น 1.92 ตารางเมตร **ภาพที่ 5-51** เครื่องสแกนขนาดกระดาษ A10 (ที่มา: www.graphtecthai.com. 2563)	1	1.92
พื้นที่บริการเข้าเล่มเอกสาร		ใช้พื้นที่ประมาณ 2.00 x 3.00 เป็น 6 ตารางเมตร	1	6.00
		รวม		**22.78**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.14 ห้องน้ำ

วิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำส่วนพื้นที่ปฏิบัติผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่จึงเป็นการนำ กฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสถานศึกษาเนื่องจากมีการสอนการใช้เครื่องมือสมัยใหม่และมีห้องสมุดคล้ายกับสถานศึกษา

โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการออกเป็นชาย 50% หญิง 50% จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนพื้นที่ปฏิบัติผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ที่เป็นไปได้มากที่สุด 57 คน แบ่งเป็นผู้ใช้บริการเพศชายจำนวน 28 คน และผู้ใช้บริการเพศหญิงจำนวน 29 คนซึ่งมีการเพิ่มห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ 1 ห้อง

ตารางที่ 5-44 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนห้องฝึกฝนศิลปะการแสดงและดนตรี. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	1	0.36	0.36
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	2	1.35	2.7
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.20**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.15 สรุปพื้นที่ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ

ตารางที่ 5-45 สรุปพื้นที่ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้า	36.48 ตารางเมตร
ห้องล็อกเกอร์	10.50 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหารว่าง	24.00 ตารางเมตร
พื้นที่อเนกประสงค์	85.50 ตารางเมตร
co – working space และพื้นที่ทำงานออกแบบ	58.80 ตารางเมตร
ห้องประชุม	90.00 ตารางเมตร
พื้นที่แสดงผลงานสำหรับผู้คิดค้นนวัตกรรม	78.75 ตารางเมตร
พื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่	64.49 ตารางเมตร
ห้องเก็บของ	12.90 ตารางเมตร
ห้องเก็บและคัดแยกขยะชั่วคราว	19.40 ตารางเมตร
พื้นที่ให้คำปรึกษาด้านการออกแบบและการตลาด	36.00 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องสมุดเพื่อการออกแบบ	175.36 ตารางเมตร
ห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร	22.78 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	7.20 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด + พื้นที่สัญจร 30%	**913.59 ตารางเมตร**

3. การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบส่วนเผยแพร่และวิชาการ

3.1 ห้องนิทรรศการถาวรและชั่วคราว

3.1.1 โถงทางเข้า

จากข้อมูลผู้เข้าชมโครงการในส่วนนิทรรศการที่เป็นผู้ใช้บริการประเภทผู้ใช้บริการทั่วไป 264 คน นักเรียนนักศึกษา 240 คน และนักท่องเที่ยว 120 คน รวมเป็น 624 คน ซึ่งจากเวลาเปิดให้บริการเวลา 9.00 – 12.00 น. และ 13.00 – 20.00 น. ที่จะมีช่วงพักกลางวัน 1 ชั่วโมง ทำให้มีเวลาที่จะสามารถเข้าชมส่วนนิทรรศการได้ทั้งหมดประมาณ 10 ชั่วโมง ตลอดทั้งวัน ซึ่งทำให้มีมีผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าชมมากที่สุดเป็นจำนวน 312 คน ต่อช่วง (จากการแบ่งจำนวนคนออกเป็นสองช่วงและสามารถของรองรับนักเรียนปละนักศึกษาจำนวน 240 ได้ทั้งหมด)

โดยโถงทางเข้าส่วนนิทรรศการ คิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน (ผู้เข้าชมจำนวนมากที่สุดคือ 312 คน ต่อช่วง) เป็นพื้นที่ 200.00 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

3.1.2 พื้นที่ฝากสัมภาระ

อ้างอิงจากกรณีศึกษาพื้นที่ฝากสัมภาระของโครงการศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิด ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ประมาณ 1 ตารางเมตรสามารถบรรจุสัมภาระได้เพียงพอสำหรับ 5 คน จากการใช้ตู้เก็บสัมภาระ และเนื่องจากมีผู้เข้าชมจำนวนมากที่สุดเป็น 312 คน พื้นที่ฝากสัมภาระจึงมีพื้นที่ประมาณ 65.00 ตารางเมตร

ภาพที่ 5-52 พื้นที่ฝากสัมภาระของโครงการศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิด. 2563

3.1.3 ร้านขายของที่ระลึก

เป้าหมายของร้านขายของที่ระลึกคือเพื่อให้ผู้เข้าชมได้สามารถซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาภายในนิทรรศการเพื่อเก็บสะสมหรือหวนระลึกถึงประสบการณ์ในการเข้าชมนิทรรศการได้ ทางโครงการจึงกำหนดเป้าหมายให้สามารถรองรับผู้ใช้บริการ ได้ 25% หรือสัดส่วน 1 ต่อ 4 ของผู้เข้าชม (ผู้เข้าชมจำนวนมากที่สุดคือ 312 คน ต่อช่วง) เป็นพื้นที่ 78.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4 ห้องนิทรรศการถาวร

เวลาในการชมส่วนจัดแสดงภายในศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย ทั้งหมด 8 ส่วนที่ทางโครงการได้จัดไว้ ได้มีการวิเคราะห์ถึงระยะเวลาที่ผู้เข้าชมคนหนึ่งจะมีต่อการเดินชมทั่วโครงการ โดยไม่หยุดเลยคือ 2 ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ที่ 1 ชั่วโมง และค่าเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ที่ 3 ชั่วโมง ในช่วงบ่าย จากช่วงเวลาเปิดให้บริการของโครงการ 8.30 - 20.00 น. ซึ่งเป็นเวลา 11 ชั่วโมงครึ่ง และเพื่อความต่อเนื่องในการเข้าชม จึงเปิดให้เข้าชมโครงการได้ตลอดทั้งวันให้แก่ผู้ใช้บริการทั่วไป นักเรียน นักศึกษา นักท่องเที่ยว และผู้ใช้บริการสาธารณะโดยสามารถใช้เวลาใดก็ได้ในการเข้าชมตามที่สะดวก แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงเช้าและช่วงบ่าย เริ่มตั้งแต่เวลา 9.00 – 12.00 น. โดยจะมีการพักกลางวันของผู้ให้บริการโครงการ และเป็นเวลาที่ผู้ใช้บริการจะได้ไปใช้บริการในส่วนของร้านอาหารพื้นเมืองเพื่อพักรับประทานอาหารและในช่วงบ่ายเริ่มตั้งแต่เวลา 13.00 – 20.00 น. ซึ่งช่วงบ่ายจะมีเวลาในการเข้าชมมากกว่า และใช้เวลาไปจนถึงช่วงค่ำได้

ซึ่งทางโครงการได้ตั้งเป้าหมายให้มีสัดส่วนของนิทรรศการถาวรต่อนิทรรศการชั่วคราวเป็น 6 ต่อ 4 หรือ 60% จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนนิทรรศการถาวรและชั่วคราวทั้งหมดจำนวน 312 คน ทำให้จำนวนผู้ใช้บริการในส่วนนิทรรศการถาวรมีจำนวน 187 คน หรือประมาณ 23 คน ต่อ 1 ส่วนของนิทรรศการถาวรจากทั้งหมด 8 ส่วน

จากการสำรวจช่วงความสนใจในการเข้าชมพิพิธภัณฑ์ทั่วไป พบว่าช่วงความสนใจของผู้ชมจะมีประมาณ 20 – 30 วินาที ต่อหุ่นจำลอง 1 ชิ้น และ 10 – 20 วินาที ต่อภาพประกอบหรือคำบรรยาย (โดยเฉลี่ยคิดเป็น 20 วินาทีต่อรายการ) สรุปได้ว่าข้อมูลจำนวนผู้ใช้บริการในส่วนนิทรรศการถาวรนั้นจะเป็นส่วนสนับสนุนให้ได้จำนวนรายการจัดแสดงที่เหมาะสมต่อผู้ใช้บริการ โดยให้ภายในระยะเวลาเฉลี่ย 2 ชั่วโมง สามารถชมได้ประมาณ 360 รายการหรือเป็น 216 รายการจัดแสดง จากสัดส่วน 60% หรือประมาณ 27 รายการจัดแสดงต่อ 1 ส่วนนิทรรศการถาวร ซึ่งจะถูกแบ่งเฉลี่ยไปตามนิทรรศการส่วนต่างๆตามความเหมาะสม

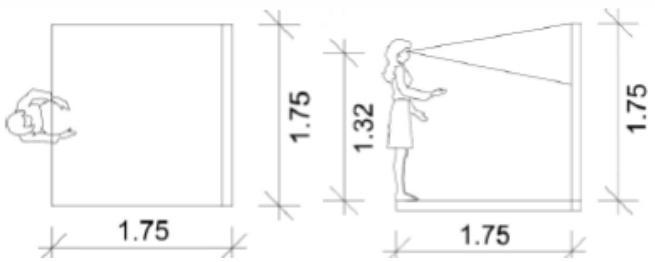

ภาพที่ 5-53 การหาพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดแสดงวัตถุและภาพจัดแสดง. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์พื้นที่ ต่อหน่วยการจัดแสดง

1 พื้นที่ผนังจัดแสดง ต่อภาพ 1 รูป ขนาด 1.75 – 3.00 ตารางเมตร

1 พื้นที่วัตถุจัดแสดง ต่อวัตถุ 1 ชิ้น ขนาด 6.00 – 10.00 ตารางเมตร

3.1.4.1 ทำเนียบศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 5-46 นิทรรศการถาวรส่วนทำเนียบศิลปวัฒนธรรม. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	**ภาพประกอบคำบรรยาย**	**วัตถุประกอบคำบรรยาย**
บรรยายภาพรวม ไทม์ไลน์ และความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกันของศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย	4	1
เกริ่นนำข้อมูลภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมด้านจิตรกรรมและประติมากรรม	1	1
เกริ่นนำข้อมูลภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมด้านผลงานจากกระดาษสา	1	1
เกริ่นนำข้อมูลภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมด้านผลงานจากวัสดุไม้	1	1
เกริ่นนำข้อมูลภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมด้านผลงานเครื่องปั้นดินเผา	1	1
เกริ่นนำข้อมูลภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมด้านงานทอผ้าเกริ่นนำข้อมูลภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดง	1	1
เกริ่นนำข้อมูลภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรี	1	1
รวมจำนวนภาพวาดและวัตถจัดแสดง	10	7
รวมพื้นที่	30.00	42.00
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**72.00 ตารางเมตร**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.2 ส่วนนิทรรศการถาวรเรื่องงานจิตรกรรมและงานประติมากรรม

ตารางที่ 5-47 นิทรรศการถาวรส่วนงานจิตรกรรมและงานประติมากรรม. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	ภาพประกอบคำบรรยาย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
บรรยายภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมด้านจิตรกรรมและประติมากรรม	2	2
จิตรกรรมและประติมากรรมของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จากวัดร่องขุ่น	4	2
จิตรกรรมและประติมากรรม ของอาจารย์ถวัลย์ ดัชนี จากพิพิธภัณฑ์บ้านดำ	4	2
จิตรกรรมและประติมากรรมของอาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ จากหอศิลป์ไตยวน	4	2
จิตรกรรมและประติมากรรมของสมาชิกศิลปิน จากขัวศิลปะ	6	4
จิตรกรรมและประติมากรรมของของศิลปินท่านอื่นๆ ในจังหวัด	6	4
รวมจำนวนภาพวาดประกอบคำบรรยายและวัตถุจัดแสดง	26	16
รวมพื้นที่	78.00	96.00
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**174.00 ตารางเมตร**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.3 นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานจากกระดาษสา

ตารางที่ 5-48 นิทรรศการถาวรส่วนผลงานจากกระดาษสา. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	ภาพประกอบคำบรรยาย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
บรรยายภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมเรื่องผลงานจากกระดาษสา	1	2
บรรยายขั้นตอนปลูกและข้อมูลของต้นปอสา	1	2
บรรยายการผลิตกระดาษสา	1	2
บรรยายการประยุกต์กระดาษสู่ผลิตภัณฑ์	1	2
บรรยายการทำกระดาษสาจากหญ้าแฝก	1	2
ผลงานผลิตภัณฑ์จากกระดาษสาของจินนาลักษณ์กระดาษสา	1	6
ผลงานจากผลิตภัณฑ์กระดาษสาจากกลุ่มช่างฝีมือหรือศิลปินอื่นๆในจังหวัด	1	4
รวมจำนวนภาพประกอบคำบรรยายและวัตถุจัดแสดง	7	20
รวมพื้นที่	21.00	120.00
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**141.00 ตารางเมตร**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.4 นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานจากวัสดุไม้

ตารางที่ 5-49 นิทรรศการถาวรส่วนผลงานจากวัสดุไม้. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	ภาพประกอบคำบรรยาย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
บรรยายภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมเรื่องผลงานจากวัสดุไม้	1	1
บรรยายความอุดมสมบูรณ์ของวัสดุไม้และวิถีชีวิตของผู้คนที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงราย	1	1
การประยุกต์ใช้วัสดุไม้เป็นผลงานของกลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน	1	2
ผลงานของกลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน	1	5
การประยุกต์ใช้วัสดุไม้เป็นผลงานของกลุ่มคนเฒ่าคนแก่ จากพิพิธภัณฑ์เล่นได้	1	2
ผลงานของกลุ่มคนเฒ่าคนแก่ จากพิพิธภัณฑ์เล่นได้	1	5
ผลงานจากวัสดุไม้ของกลุ่มช่างฝีมือหรือศิลปินอื่นๆในจังหวัด	1	4
รวมจำนวนภาพวาดและวัตถุจัดแสดง	7	20
รวมพื้นที่	21.00	120.00
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**141.00**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.5 นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานเครื่องปั้นดินเผา

ตารางที่ 5-50 นิทรรศการถาวรส่วนผลงานเครื่องปั้นดินเผา. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	ภาพประกอบคำบรรยาย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
บรรยายภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมส่วนผลงานเครื่องปั้นดินเผา	1	1
บรรยายความอุดมสมบูรณ์ของวัสดุดินและวิถีชีวิตของผู้คนที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงราย	1	1
บรรยายขั้นตอนการผลิตผลงานเครื่องปั้นดินเผา	2	3
การประยุกต์ใช้วัสดุดินเป็นผลงานของชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง	1	1
ผลงานของกลุ่มชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง	1	5
การประยุกต์ใช้วัสดุดินเป็นผลงานของอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ จากบ้านดอยดินแดง	1	1
ผลงานของอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ จากบ้านดอยดินแดง	1	5
ผลงานเครื่องปั้นดินเผาจากกลุ่มช่างฝีมือหรือศิลปินอื่นๆในจังหวัด	1	4
รวมจำนวนภาพวาดและวัตถุจัดแสดง	8	21
รวมพื้นที่	24.00	126.00
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**150.00 ตารางเมตร**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.6 นิทรรศการถาวรเรื่องงานทอผ้า

ตารางที่ 5-51 นิทรรศการถาวรส่วนงานทอผ้า. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	ภาพประกอบคำบรรยาย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
บรรยายภาพรวมของศิลปวัฒนธรรมส่วนงานทอผ้า	1	1
ขั้นตอนการผลิตตุงของกลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน	1	1
ผลงานของกลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน	1	6
ขั้นตอนการผลิตผ้าฝ้ายของชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย	1	1
ลายผ้าไทลื้อของชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย	4	-
ผลงานของชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย	1	4
ผลงานทอผ้าจากกลุ่มช่างฝีมือหรือศิลปินอื่นๆในจังหวัด	1	4
รวมจำนวนภาพวาดและวัตถุจัดแสดง	10	17
รวมพื้นที่	30.00	102.00
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**123.00 ตารางเมตร**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.7 นิทรรศการถาวรเรื่องศิลปะการแสดง

ตารางที่ 5-52 นิทรรศการถาวรส่วนศิลปะการแสดง. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	ภาพประกอบคำบรรยาย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
บรรยายภาพรวมของส่วนศิลปะการแสดงในจังหวัดเชียงราย	1	-
บรรยายข้อมูลของศิลปะการฟ้อนสาวไหม	1	-
วิดีทัศน์การฟ้อนสาวไหม	6	-
เครื่องแต่งกายที่ใช้ประกอบการฟ้อนสาวไหม	1	2
ประติมากรรมเคลื่อนไหวแสดงการฟ้อนสาวไหมสามมิติ	-	1
บรรยายข้อมูลของศิลปะการฟ้อนสาวไหม	1	-
วิดีทัศน์การฟ้อนเล็บ	6	-
เครื่องแต่งการที่ใช้ประกอบการฟ้อนเล็บ	1	2
ประติมากรรมเคลื่อนไหวแสดงการฟ้อนเล็บ	-	1
บรรยายข้อมูลของศิลปะการแสดงอื่นๆในจังหวัดเชียงราย	1	-
วิดีทัศน์ของศิลปะการแสดงอื่นๆในจังหวัดเชียงราย	2	-
รวมจำนวนภาพวาดและวัตถุจัดแสดง	20	4
รวมพื้นที่	60.00	24.00
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**84.00 ตารางเมตร**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.8 นิทรรศการถาวรเรื่องดนตรี

ตารางที่ 5-53 นิทรรศการถาวรส่วนดนตรี. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	ภาพประกอบคำบรรยาย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
บรรยายภาพรวมของส่วนดนตรีในจังหวัดเชียงราย	1	-
บรรยายข้อมูลของพิณเปี๊ยะ	1	-
จัดแสดงพิณเปี๊ยะ	1	2
ชุดเครื่องดนตรีที่เล่นประกอบการฟ้อนสาวไหม	1	2
ชุดเครื่องดนตรีที่เล่นประกอบการฟ้อนเล็บ	1	2
ประติมากรรมเคลื่อนไหวแสดงการเล่นพิณเปี๊ยะสามมิติ	-	1
วิดีทัศน์พิณเปี๊ยะ	4	-
จุดฟังดนตรีจากพิณเปี๊ยะ	2	
บรรยายข้อมูลของดนตรีพื้นเมืองประเภทอื่นๆในจังหวัดเชียงราย	1	-
วิดีทัศน์ของดนตรีพื้นเมืองประเภทอื่นๆในจังหวัดเชียงราย	4	-
จุดฟังดนตรีพื้นเมืองประเภทอื่นๆในจังหวัดเชียงราย	2	
รวมจำนวนภาพวาดและวัตถุจัดแสดง	18	6
รวมพื้นที่	54.00	36.00
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**90.00 ตารางเมตร**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-54 สรุปพื้นที่ห้องนิทรรศการถาวร. 2563

ส่วนห้องนิทรรศการถาวร	ขนาดพื้นที่
ทำเนียบศิลปวัฒนธรรม	72.00 ตารางเมตร
ส่วนนิทรรศการถาวรเรื่องงานจิตรกรรมและงานประติมากรรม	174.00 ตารางเมตร
นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานจากกระดาษสา	141.00 ตารางเมตร
นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานจากวัสดุไม้	141.00 ตารางเมตร
นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานเครื่องปั้นดินเผา	150.00 ตารางเมตร
นิทรรศการถาวรเรื่องงานทอผ้า	123.00 ตารางเมตร
นิทรรศการถาวรเรื่องศิลปะการแสดง	84.00 ตารางเมตร
นิทรรศการถาวรเรื่องดนตรี	90.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**975.00 ตารางเมตร**

3.1.5 ห้องนิทรรศการชั่วคราว

จากการตั้งเป้าหมายให้มีสัดส่วนของนิทรรศการชั่วคราวต่อนิทรรศการถาวรเป็น 4 ต่อ 6 หรือ 40% จากจำนวนทั้งหมด 316 คน ทำให้จำนวนผู้ใช้บริการในส่วนนิทรรศการชั่วคราวมีจำนวน 127 คน หรือประมาณ 23 คน ต่อ 1 ส่วนของนิทรรศการถาวรจากทั้งหมด 8 ส่วน โดยให้ภายในระยะเวลาเฉลี่ย 2 ชั่วโมง สามารถชมได้ประมาณ 360 รายการหรือเป็น 144 รายการจัดแสดง จากสัดส่วน 40%

ซึ่งภายในนิทรรศการชั่วคราวจะมีการแบ่งสัดส่วนระหว่างนิทรรศการชั่วคราวขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เป็น 20% – 30% – 50% ซึ่งจะเป็นจำนวน 30 - 42 – 72 รายการจัดแสดง ตามลำดับ

3.1.5.1 ห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดเล็ก

การแสดงภาพประกอบคำบรรยาย 15 รายการ มีพื้นที่ 45.00 ตารางเมตร และการแสดงวัตถุประกอบคำบรรยาย 15 รายการ มีพื้นที่ 90.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดเล็กจึงมีพื้นที่ 135.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.5.2 ห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดกลาง

การแสดงภาพประกอบคำบรรยาย 21 รายการ มีพื้นที่ 63.00 ตารางเมตร และการแสดงวัตถุประกอบคำบรรยาย 21 รายการ มีพื้นที่ 126.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดกลางจึงมีพื้นที่ 189.00 ตารางเมตร

3.1.5.3 ห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดใหญ่

การแสดงภาพประกอบคำบรรยาย 36 รายการ มีพื้นที่ 108.00 ตารางเมตร และการแสดงวัตถุประกอบคำบรรยาย 36 รายการ มีพื้นที่ 216.00 ตารางเมตร รวมมีพื้นที่ 324.00 ตารางเมตร

ตารางที่ 5-55 สรุปพื้นที่ห้องนิทรรศการชั่วคราว. 2563

ส่วนห้องนิทรรศการชั่วคราว	ขนาดพื้นที่
ห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดเล็ก	135.00 ตารางเมตร
ห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดกลาง	189.00 ตารางเมตร
ห้องนิทรรศการชั่วคราวขนาดใหญ่	324.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**648.00 ตารางเมตร**

3.1.6 คลังนิทรรศการ

เนื่องจากคลังนิทรรศการใช้ทำหน้าที่ห้องเก็บของและอุปกรณ์ทำหน้าที่เป็นที่เก็บทั้งวัสดุใช้งานและภาพหรือวัตถุที่เตรียมจัดแสดง เป็นสัดส่วน 30% ของพื้นที่ใช้สอยในส่วนนิทรรศการแบ่งเป็นส่วน นิทรรศการถาวรและนิทรรศการชั่วคราว

3.1.6.1 ห้องเก็บของและอุปกรณ์นิทรรศการถาวร

เนื่องจากส่วนนิทรรศการถาวรมีพื้นที่ 975.00 ตารางเมตร จึงใช้พื้นที่ห้องเก็บของและอุปกรณ์ 293.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.6.2 ห้องเก็บของและอุปกรณ์นิทรรศการชั่วคราว

เนื่องจากส่วนนิทรรศการชั่วคราวมีพื้นที่ 648.00 ตารางเมตร จึงใช้พื้นที่ห้องเก็บของและอุปกรณ์ 195.00 ตารางเมตร

3.1.7 สรุปพื้นที่ส่วนห้องนิทรรศการ

ตารางที่ 5-56 สรุปพื้นที่ส่วนห้องนิทรรศการ. 2563

ส่วนห้องนิทรรศการ	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้า	200.00 ตารางเมตร
พื้นที่ฝากสัมภาระ	65.00 ตารางเมตร
ร้านขายของที่ระลึก	78.00 ตารางเมตร
ห้องนิทรรศการถาวร	975.00 ตารางเมตร
ห้องนิทรรศการชั่วคราว	648.00 ตารางเมตร
คลังนิทรรศการ	488.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**2,454.00 ตารางเมตร**

3.2 นิทรรศการกลางแจ้งถาวรและชั่วคราว

ภายในระยะเวลา 10 ชั่วโมงที่สามารถเข้าชมส่วนนิทรรศการได้ซึ่งแบ่งออกเป็นสองช่วง โดยในช่วงเวลา 9.00 – 12.00 น. และช่วงบ่าย 13.00 - 20.00 น. นั้นในระยะเวลา 2 ชั่วโมงจะเป็นเข้าชมส่วนห้องนิทรรศการถาวรและนิทรรศการชั่วคราวส่วนอีก 1 ชั่วโมงนั้นจะเป็นเผื่อเวลาไว้ให้สำหรับการเข้าชมนิทรรศการกลางแจ้ง ซึ่งผู้เข้าชมสามารถเลือกเลือกที่จะเดินผ่านหรือหยุดชมได้อย่างอิสระ

โดยจะมีผู้เข้าชม 312 คนซึ่งเป็นจำนวนผู้เข้าชมที่มากที่สุดต่อช่วงจะ สามารถเข้าชมส่วนนิทรรศการกลางแจ้งได้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกอาคารและมีลักษณะเป็นการวางวัตถุจัดแสดงลงบนพื้นที่ว่างผสมสานไปกับภูมิสถาปัตยกรรม โดยแบ่งออกเป็นนทรรศการกลางแจ้งถาวรและชั่วคราว ซึ่งจะมีรายการจัดแสดงเป็นจำนวน 180 รายการ โดยแบ่งเป็นสัดส่วน 6 ต่อ 4 หรือ 60% และ 40 %

3.2.1 นิทรรศการกลางแจ้งถาวร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสัดส่วนของการจัดแสดงที่ 60% ของนิทรรศการถาวรทำให้จากจำนวนรายการทั้งหมด 180 รายการ นิทรรศการกล้างแจ้งถาวรจะมีรายการจัดแสดง 108 รายการ และแบ่งเป็น 5 ส่วนจากประเภทของผลงานที่มีความคงทนพอที่จะสามารถนำมาจัดแสดงกลางแจ้งได้ ส่วนละไม่เกิน 21 รายการ

3.2.1.1 นิทรรศการงานประติมากรรมกลางแจ้งถาวร

ตารางที่ 5-57 สรุปพื้นที่นิทรรศการงานประติมากรรมกลางแจ้งถาวร. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
ประติมากรรมของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จากวัดร่องขุ่น	2 (ชิ้นละ 10.00 ตารางเมตร)
ประติมากรรม ของอาจารย์ถวัลย์ ดัชนี จากพิพิธภัณฑ์บ้านดำ	2 (ชิ้นละ 10.00 ตารางเมตร)
ประติมากรรมของอาจารย์ฉลอง พินิจสุวรรณ จากหอศิลป์ไตยวน	2
ประติมากรรมของสมาชิกศิลปิน จากขัวศิลปะ	6
ประติมากรรมของของศิลปินท่านอื่นๆ ในจังหวัด	4
รวมจำนวนวัตถุประกอบคำบรรยายที่จัดแสดง	16
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**112.00 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.2 นิทรรศการกระดาษสาถาวร

ตารางที่ 5-58 สรุปพื้นที่นิทรรศการกระดาษสากลางแจ้งถาวร. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
ผลงานผลิตภัณฑ์จากกระดาษสาของจินนาลักษณ์กระดาษสา	2 (ชิ้นละ 10.00 ตารางเมตร)
ผลงานจากผลิตภัณฑ์กระดาษสาจากกลุ่มช่างฝีมือหรือศิลปินอื่นๆในจังหวัด	6
รวมจำนวนวัตถุประกอบคำบรรยายที่จัดแสดง	8
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**56.00 ตารางเมตร**

3.2.1.3 นิทรรศการผลงานไม้ถาวร

ตารางที่ 5-59 สรุปพื้นที่นิทรรศนิทรรศการผลงานไม้กลางแจ้งถาวร. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
ผลงานจากวัสดุไม้ของกลุ่มของกลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน	2 (ชิ้นละ 10.00 ตารางเมตร)
ผลงานจากวัสดุไม้ของกกลุ่มคนเฒ่าคนแก่ จากพิพิธภัณฑ์เล่นได้	2 (ชิ้นละ 10.00 ตารางเมตร)
ผลงานจากวัสดุไม้ของกลุ่มช่างฝีมือหรือศิลปินอื่นๆในจังหวัด	6
รวมจำนวนวัตถุประกอบคำบรรยายที่จัดแสดง	8
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**56.00 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.4 นิทรรศการเรื่องปั้นดินเผาถาวร

ตารางที่ 5-60 สรุปพื้นที่นิทรรศการเรื่องปั้นดินเผากลางแจ้งถาวร. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
ผลงานเครื่องปั้นดินเผาของกลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง	2 (ชิ้นละ 10.00 ตารางเมตร)
ผลงานเครื่องปั้นดินเผาของกลุ่มอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ จากบ้านดอยดินแดง	2 (ชิ้นละ 10.00 ตารางเมตร)
ผลงานเครื่องปั้นดินเผาของกลุ่มช่างฝีมือหรือศิลปินอื่นๆ ในจังหวัดเชียงราย	6
รวมจำนวนวัตถุประกอบคำบรรยายที่จัดแสดง	8
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**56.00 ตารางเมตร**

3.2.1.5 นิทรรศการงานทอผ้าถาวร

ตารางที่ 5-61 สรุปพื้นที่นิทรรศการงานทอผ้ากลางแจ้งถาวร. 2563

ส่วนจัดแสดงย่อย	วัตถุประกอบคำบรรยาย
ผลงานทอผ้าของกลุ่มหัตถกรรมทอตุงเชียงแสน ของอาจารย์บัวคลี่ ฟูวัน	2 (ชิ้นละ 10.00 ตารางเมตร)
ผลงานทอผ้าของชุมชนหัตถกรรมบ้านศรีดอนชัย	2 (ชิ้นละ 10.00 ตารางเมตร)
ผลงานทอผ้าของกลุ่มช่างฝีมือหรือศิลปินอื่นๆ ในจังหวัดเชียงราย	6
รวมจำนวนวัตถุประกอบคำบรรยายที่จัดแสดง	8
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**56.00 ตารางเมตร**

3.2.2 นิทรรศการกลางแจ้งชั่วคราว

จากสัดส่วนของการจัดแสดงที่ 40% ของนิทรรศการถาวรทำให้จากจำนวนรายการทั้งหมด 180 รายการ นิทรรศการกล้างแจ้งถาวรจะมีรายการจัดแสดงไม่เกิน 72 รายการ ซึ่งทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการกำหนดให้เป็นพื้นที่จัดนิทรรศการกลางแจ้งชั่วคราวที่เป็นผลงานที่มาจากศิลปินหรือกลุ่มช่างฝีมือจากภายนอกจังหวัดเชียงราย เป็นพื้นที่ขนาด 200.00 ตารางเมตร

3.2.3 สรุปพื้นที่นิทรรศการกลางแจ้ง

ตารางที่ 5-62 สรุปพื้นที่นิทรรศการกลางแจ้ง. 2563

พื้นที่นิทรรศการกลางแจ้ง	ขนาดพื้นที่
นิทรรศการงานประติมากรรมกลางแจ้งถาวร	112.00 ตารางเมตร
นิทรรศการกระดาษสาถาวร	56.00 ตารางเมตร
นิทรรศการผลงานไม้ถาวร	56.00 ตารางเมตร
นิทรรศการเรื่องปั้นดินเผาถาวร	56.00 ตารางเมตร
นิทรรศการงานทอผ้าถาวร	56.00 ตารางเมตร
นิทรรศการกลางแจ้งชั่วคราว	200.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**536.00 ตารางเมตร**

3.3 ห้องสัมมนา

ประเภทของผู้ใช้บริการส่วนห้องสัมมนาเป็น นักเรียน นักศึกษา 240 คน และ ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และนักวิชาการ 120 คน รวมเป็นจำนวน 360 คน แต่รูปแบบการใช้งานของผู้ใช้บริการทั้งสองประเภทนี้มีความแตกต่างกัน โดยการใช้บริการของนักเรียน นักศึกษา จะเป็นการเข้าใช้ห้องสัมมนาพร้อมกันทั้งหมด แต่ผู้ใช้งานประเภทศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบสามารถแบ่งช่วงเช้าและช่วงบ่าย ได้เป็น 2 ช่วง

3.3.1 โถงทางเข้า

จากข้อมูลผู้เข้าชมโครงการในส่วนนิทรรศการที่เป็นผู้ใช้บริการประเภท นักเรียน นักศึกษา 240 คน และ ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และนักวิชาการ 120 คน รวมเป็น 360 คน โดยโถงทางเข้าห้องสัมมนามีความจำเป็นที่จะต้องรับผู้ใช้บริการประเภท นักเรียน นักศึกษา ให้ได้พร้อมกันทั้งหมด 240 คน ส่วนผู้ใช้บริการประเภท ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และนักวิชาการ 120 คน สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบ่งได้เป็น 2 ช่วง ตามเวลาการใช้งานโครงการเป็น 60 คน รวมกันเป็นจำนวนผู้เข้าใช้โถงทางเข้าห้องสัมมนาจำนวนมากที่สุด 180 คน

โดยโถงทางเข้าส่วนนิทรรศการ คิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน (ผู้เข้าใช้โถงทางเข้าห้องสัมมนาจำนวนมากที่สุดคือ 180 คน ต่อช่วง) เป็นพื้นที่ 116.00 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็นพื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

3.3.2 ห้องสัมมนาแบบทางการ

ห้องสัมมนาแบบเป็นทางการ มีไว้เพื่อรองรับผู้ใช้งานประเภท ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบและนักวิชาการโดยเฉพาะ ซึ่งมีจำนวน 120 คน โดยการใช้บริการของโครงการแบ่งเป็นช่วงเช้าและช่วงบ่าย 2 ช่วง ผู้ใช้บริการมากที่สุดที่เป็นไปได้จึงเป็น 60 คนต่อช่วง

3.3.2.1 ห้องสัมมนาแบบทางการขนาดเล็ก

ห้องสัมมนาแบบทางการขนาดใหญ่จึงจำเป็นต้องรองรับให้ได้อย่างน้อยครึ่งหนึ่งของจำนวน 60 คน ซึ่งเป็นห้องสัมมนา ขนาด 30 ที่นั่ง 2 ห้อง มีพื้นที่ 72.00 ตารางเมตร (พื้นที่ 1.20 ตารางเมตร ต่อคน)

3.3.2.2 ห้องสัมมนาแบบทางการขนาดใหญ่

ห้องสัมมนาแบบทางการขนาดใหญ่จึงจำเป็นต้องรองรับให้ได้อย่างน้อยจำนวน 60 คน ซึ่งห้องสัมมนา ขนาด 60 ที่นั่ง มีพื้นที่ 72.00 ตารางเมตร (พื้นที่ 1.20 ตารางเมตร ต่อคน) อรวมเป็นพื้นที่ห้องสมัมนาแบบทางการทั้งหมด 144.00 ตารางเมตร

3.3.3 ห้องสัมมนาแบบผ่อนคลาย

ห้องสัมมนาแบบผ่อนคลายมีไว้เพื่อรองรับผู้ใช้งานประเภทนักเรียน นักศึกษาโดยเฉพาะซึ่งมีจำนวน 240 คน โดยการในการเข้าใช้โครงการของผู้ใช้บริการประเภทนี้จะเป็นการเข้าใช้งานพร้อมกัน 240 คน หรือแบ่งเป็นกลุ่มย่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3.1 ห้องสัมมนาแบบผ่อนคลายขนาดเล็ก

ห้องสัมมนาแบบทางการขนาดใหญ่จึงจำเป็นต้องรองรับให้ได้อย่างน้อย 1 ต่อ 4 ส่วนของจำนวน 60 คน ซึ่งเป็นห้องสัมมนา ขนาด 60 ที่นั่ง 2 ห้อง มีพื้นที่ 144.00 ตารางเมตร (พื้นที่ 1.20 ตารางเมตร ต่อคน)

3.3.3.2 ห้องสัมมนาแบบผ่อนคลายใหญ่

ห้องสัมมนาแบบทางการขนาดใหญ่จึงจำเป็นต้องรองรับให้ได้จำนวน 240 คน ซึ่งเป็นห้องสัมมนา ขนาด 240 ที่นั่ง มีพื้นที่ 288.00 ตารางเมตร (พื้นที่ 1.20 ตารางเมตร ต่อคน) รวมเป็นพื้นที่ห้องสมัมนาแบบผ่อนคลายทั้งหมด 432.00 ตารางเมตร

3.3.4 สรุปพื้นที่ส่วนห้องสัมมนา

ตารางที่ 5-63 สรุปพื้นส่วนห้องสัมมนา. 2563

พื้นที่ส่วนห้องสัมมนา	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้า	116.00 ตารางเมตร
ห้องสัมมนาแบบทางการ	114.00 ตารางเมตร
ห้องสัมมนาแบบผ่อนคลาย	432.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**662.00 ตารางเมตร**

3.4 ลานกิจกรรม

ผู้ใช้บริการที่สามารถเข้ามาใช้บริการส่วนลานกิจกรรมเป็นผู้ใช้งานประเภท ผู้ใช้บริการทั่วไป 240 คน ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ 120 คน นักท่องเที่ยว 136 คน และผู้ใช้บริการสาธารณะในพื้นที่ 77 คน รวมเป็น 573 คน ซึ่งการเปิดให้บริการของโครงการจะแบ่งเป็น 2 ช่วง ทำให้จำนวนผู้ใช้บริการมากที่สุดเป็นจำนวน 286 คน เพื่อให้ไม่เกิดความแออัดในลานกิจกรรม จึงใช้อัตราส่วนพื้นที่ 1.5 ตารางเมตร ต่อ 1 คน (จากระยะเว้นว่างส่วนบุคคลที่เหมาะสม)

สรุปได้ว่าลานกิจกรรมรองรับผู้ใช้บริการจำนวนมากที่ 286 ต่อช่วง มีพื้นที่ 429.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ห้องน้ำ

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำส่วนเผยแพร่และวิชาการจึงเป็นการนำกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารหอประชุมหรือโรงมหรสพเนื่องจากมีห้องสัมมนาและการจัดแสดงผลงานภายในทรรศการซึ่งมีลักษณะการใช้พื้นที่ที่คล้ายคลึงกับหอประชุมหรือโรงมหรสพ

โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการออกเป็นชาย 50% หญิง 50% จากจำนวนผู้ใช้บริการส่วนเผยแพร่และวิชาการที่เป็นไปได้มากที่สุด 286 คน แบ่งเป็นผู้ใช้บริการเพศชายจำนวน 143 คน และผู้ใช้บริการเพศหญิงจำนวน 143 คนซึ่งมีการเพิ่มห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ 1 ห้อง

ตารางที่ 5-64 ตารางจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคารประเภทหอประชุมหรือโรงมหรสพ

(ที่มา: กฎกระทรวงฉบับที่ 63. 2551)

ชนิดหรือประเภทของอาคาร	**เกณฑ์การกำหนด**	**ห้องส้วม**		**ห้องน้ำ**	**อ่างล้างมือ**
		ที่ถ่ายอุจจาระ	ที่ถ่ายปัสสาวะ		
(7) หอประชุมหรือโรงมหรสพ	ต่อพื้นที่อาคาร 200 ตารางเมตร หรือต่อ 100 คน ที่กำหนดให้ใช้สอยอาคารนั้น ทั้งนี้ให้ถือจำนวนที่				
	(1) สำหรับผู้ชาย	1	2	-	1
	(2) สำหรับผู้หญิง	3	-	-	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-65 ตารางพื้นที่ห้องน้ำส่วนเวิร์คช็อปงานทอผ้า. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	2	1.35	2.70
	โถปัสสาวะ	4	0.36	1.44
	อ่างล้างมือ	2	0.48	0.96
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	6	1.35	8.10
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	2	0.48	0.96
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**15.99**

3.5 ห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมและห้องสมุดวัสดุ

3.5.1 โถงทางเข้า

ผู้ใช้บริการที่จะเข้ามาใช้ในส่วนห้องห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมและห้องสมุดวัสดุ เป็นผู้ใช้บริการประเภทผู้ใช้บริการทั่วไป 264 คน และศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัย 120 คน รวมกันเป็นจำนวน 384 คน โดยจำนวนผู้ใช้งานห้องสมุดคิดเป็น 1 ใน 3 ของผู้เข้าใช้งานทั้งหมด เป็นจำนวน 128 คน

โดยสามารถแบ่งช่วงเวลาการใช้บริการเป็น 2 ช่วงเวลา คือช่วงเช้าและช่วงบ่าย ซึ่งผู้ใช้บริการจะใช้เวลาในห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมเฉลี่ยนคน 2 ชั่วโมง จะได้เป็นจำนวนผู้ใช้งานห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมต่อหนึ่งช่วงเวลา เป็น 69 คน

โดยโถงทางเข้าส่วนนิทรรศการ คิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน (ผู้เข้าใช้โถงทางเข้าห้องสัมมนาจำนวนมากที่สุดคือ 69 คน ต่อช่วง) เป็นพื้นที่ 44.16 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2 พื้นที่จัดแสดงหมุนเวียนเรื่องวัสดุที่น่าสนใจในจังหวัด ภาค และประเทศ

กำหนดให้ผู้ใช้บริการสามารถชมข้อมูลได้อย่างทั่วถึงภายใน 15 นาที ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลพบว่าช่วงความสนใจของผู้ชม โดยเฉลี่ยคิดเป็น 20 วินาทีต่อรายการจัดแสดง ทำให้ภายใน 15 นาที จะมีรายการจัดแสดงไม่เกิน 45 รายการ (1.75 ตารางเมตร ต่อ 1 รายการ) เป็นพื้นที่ 78.75 ตารางเมตร

3.5.3 พื้นที่จัดแสดงหมุนเวียนเรื่องนวัตกรรมวัสดุที่น่าสนใจระดับโลก

กำหนดให้ผู้ใช้บริการสามารถชมข้อมูลได้อย่างทั่วถึงภายใน 10 นาที ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลพบว่าช่วงความสนใจของผู้ชม โดยเฉลี่ยคิดเป็น 20 วินาทีต่อรายการจัดแสดง ทำให้ภายใน 15 นาที จะมีรายการจัดแสดงไม่เกิน 30 รายการ (1.75 ตารางเมตร ต่อ 1 รายการ) เป็นพื้นที่ 52.50 ตารางเมตร

3.5.4 ส่วนบริการหนังสือที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

ผู้ใช้บริการที่จะเข้ามาใช้ในส่วนห้องสมุดศิลปวัฒนธรรม เป็นผู้ใช้บริการประเภทผู้ใช้บริการทั่วไป และศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัย เป็นจำนวน 69 คน จากการแบ่งช่วงเวลาการใช้งานเป็นสองช่วง

กำหนดให้มีจำนวนหนังสือ 30 เล่ม ต่อผู้ใช้งานห้องสมุด 1 คน ดั้งนั้นจำนวนหนังสือในห้องสมุดควรมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 2,070 เล่ม ซึ่งชั้นเก็บหนังสือหนึ่งชุดมีพื้นที่ 11.50 ตารางเมตร สามารถเก็บหนังสือได้ 1200 เล่ม ดังนั้นจะต้องมีชั้นวางหนังสือทั้งหมด 2 ชุด จึงจะเพียงพอ ซึ่งจะมีพื้นที่ 23.00 ตารางเมตร

3.5.5 ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างวัสดุ

ผู้ใช้บริการที่จะเข้ามาใช้ในส่วนห้องสมุดศิลปวัฒนธรรม เป็นผู้ใช้บริการประเภทศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัย 120 คน ที่มีความต้องการเฉพาะทาง โดยจำนวนผู้ใช้งานห้องสมุดคิดเป็น 1 ใน 3 ของผู้เข้าใช้โครงการ เป็นจำนวน 40 คน

โดยสามารถแบ่งช่วงเวลาการใช้บริการเป็น 2 ช่วงเวลา คือช่วงเช้าและช่วงบ่าย ซึ่งผู้ใช้บริการจะใช้เวลาในห้องสมุดวัสดุเฉลี่ยนคน 2 ชั่วโมง จะได้เป็นผจำนวนผู้ใช้งานห้องสมุดวัสดุต่อหนึ่งช่วงเวลา เป็น 20 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดให้มีจำนวนวัสดุ 30 รายการ ต่อผู้ใช้งานห้องสมุดวัสดุ 1 คน ดั้งนั้นจำนวนวัสดุในห้องสมุดควรมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 600 รายการ จากการวิเคราะพื้นที่ให้บริการห้องสมุดวัสดุจากโครงการตัวอย่าง ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) แสดงให้เห็นว่าชั้นจัดแสดงวัสดุจำนวน 48 รายการ จะมีพื้นที่ 1.5 ตารางเมตร

ภาพที่ 5-54 ห้องสมุดวัสดุจากโครงการตัวอย่าง ศูย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC). 2563

ดังนั้นจะต้องมีชั้นจัดแสดงวัสดุ ทั้งหมด 13 ชุด จึงจะเพียงพอ ซึ่งจะมีพื้นที่ 19.50 ตารางเมตร โดยจะแบ่งเป็น

- ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างวัสดุในจังหวัดเชียงราย 5 ชุด
- ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างวัสดุในภาคเหนือ 2 ชุด
- ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างวัสดุในประเทศไทย 4 ชุด
- ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างนวัตกรรมวัสดุระดับโลก 2 ชุด

3.5.9 พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ

โต๊ะอ่านหนังสือสำหรับ 4 คน มีพื้นที่ประมาณ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นเพื่อรองรับผู้ใช้งานห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมจำนวน 69 คนและผู้ใช้งานห้องสมุดวัสดุ 20 คน รวมเป็นจำนวน 89 คน ซึ่งจะต้องใช้โต๊ะ 23 ตัว เป็นพื้นที่ 138.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.10 พื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุ

ผู้ใช้บริการทั้งหมดที่มีโอกาสใช้พื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุ เป็นผู้ใช้บริการประเภทผู้ใช้บริการทั่วไป ศิลปิน ช่างฝีมือ นักออกแบบ และ นักวิชาการ นักวิจัย มากที่สุดเป็นจำนวน 69 คน จากการแบ่งการเข้าใช้งานเป็นสองช่วง โดยกำหนดให้ผู้ใช้บริการพื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุคิดเป็น 20% ของผู้ใช้บริการทั้งหมดจำนวน 69 คน เป็นจำนวน 13 คน

จากการวิเคราะห์พื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุ จากโครงการตัวอย่าง ศูย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) จะใช้พื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุประมาณ 2.00 ตารางเมตร ต่อผู้ใช้บริการ 1 คน ดั้งนั้นจะต้องมีพื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุสำหรับ 12 คน เป็นพื้นที่ 26.00 ตารางเมตร

3.5.11 ห้องเก็บสำรองวัสดุ

พื้นที่เก็บสำรองวัสดุคิดเป็น 20% ของพื้นชั้นจัดแสดงวัสดุ 19.50 ตารางเมตร เป็นพื้นที่ 3.90 ตารางเมตร

3.5.12 ห้องเก็บสำรองหนังสือ

พื้นที่เก็บหนังสือคิดเป็น 20% ของพื้นชั้นวางหนังสือ 23.00 ตารางเมตร เป็นพื้นที่ 4.60 ตารางเมตร

3.5.13 ส่วนซ่อมหนังสือและวัสดุจัดแสดง

พื้นที่ซ่อมแซมหนังสือและวัสดุจัดแสดงมีพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.14 สรุปพื้นที่ส่วนห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมและห้องสมุดวัสดุ

ตารางที่ 5-66 สรุปพื้นส่วนห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมและห้องสมุดวัสดุ. 2563

พื้นที่ส่วนห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมและห้องสมุดวัสดุ	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้า	44.16 ตารางเมตร
พื้นที่จัดแสดงหมุนเวียนเรื่องวัสดุที่น่าสนใจในจังหวัด ภาค และประเทศ	78.75 ตารางเมตร
พื้นที่จัดแสดงหมุนเวียนเรื่องนวัตกรรมวัสดุที่น่าสนใจระดับโลก	52.50 ตารางเมตร
ส่วนบริการหนังสือที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม	23.00 ตารางเมตร
ส่วนบริการและจัดแสดงตัวอย่างวัสดุ	19.50 ตารางเมตร
พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ	138.00 ตารางเมตร
พื้นที่สืบค้นข้อมูลหนังสือและวัสดุ	26.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บสำรองวัสดุ	3.90 ตารางเมตร
ห้องเก็บสำรองหนังสือ	4.60 ตารางเมตร
ส่วนซ่อมหนังสือและวัสดุจัดแสดง	20.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**410.41 ตารางเมตร**

3.6 สรุปพื้นที่ส่วนเผยแพร่และวิชาการ

ตารางที่ 5-67 สรุปพื้นส่วนเผยแพร่และวิชาการ. 2563

พื้นที่ส่วนเผยแพร่และวิชาการ	ขนาดพื้นที่
ห้องนิทรรศการถาวรและชั่วคราว+ พื้นที่สัญจร 30%	3,190.20 ตารางเมตร
นิทรรศการกลางแจ้งถาวรและชั่วคราว	536.00 ตารางเมตร
ห้องสัมมนา + พื้นที่สัญจร 30%	860.60 ตารางเมตร
ลานกิจกรรม	429.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำ + พื้นที่สัญจร 30%	20.79 ตารางเมตร
ห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมและห้องสมุดวัสดุ + พื้นที่สัญจร 30%	533.54 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**5,570.13 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.สรุปองค์ประกอบหลักภายในโครงการ

ตารางที่ 5-68 สรุปองค์ประกอบหลักภายในโครงการ. 2563

สรุปองค์ประกอบหลักภายในโครงการ	ขนาดพื้นที่
ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์	3,379.82 ตารางเมตร
ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ	913.59 ตารางเมตร
ส่วนเผยแพร่และวิชาการ	5,570.13 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**9,863.54 ตารางเมตร**

5.3.2 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบรองภายในโครงการ

1.ส่วนบริหารโครงการ

1.1 ห้องทำงานส่วนบริหารและธุรการ

1.1.1 ห้องผู้อำนวยการศูนย์

กำหนดให้ห้องทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีผู้อำนวยการศูนย์ 1 คน ประกอบด้วยมีชุดรับแขก 5-6 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 10.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องผู้อำนวยการศูนย์มีพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

1.1.2 ห้องรองผู้อำนวยการ1

กำหนดให้ห้องทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีรองผู้อำนวยการ1 1 คน ประกอบด้วยมีชุดรับแขก 3-4 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องผู้อำนวยการ1 มีพื้นที่ 16.00 ตารางเมตร

1.1.3 พื้นที่ทำงานเลขานุการ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเลขานุการ 1 คนและผู้ช่วยเลขานุการ 1 คน ประกอบด้วยเก้าอี้ผู้มาติดต่อและตู้เอกสารใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานเลขานุการมีพื้นที่ 8.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.4 พื้นที่ทำงานฝ่ายแผนงาน

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายแผนงาน 1 คนและหัวหน้าฝ่ายแผนงาน 1 คน ประกอบด้วย Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานฝ่ายแผนงานมีพื้นที่ 8.00 ตารางเมตร

1.1.5 พื้นที่ทำงานฝ่ายสารบรรณ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีฝ่ายสารบรรณ 2 คน และฝ่ายบุคคลากร 1 คน ดังนั้นฝ่ายสารบรรณมีพื้นที่ 5.00 ตารางเมตร

1.1.6 ห้องทำงานฝ่ายการเงินและพัศดุ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีการเงิน การบัญชี 1 คน ผู้ดูแลงบประมาณ 1 คน และการประเมินพัศดุ 1 คน ประกอบด้วย Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องทำงานฝ่ายการเงินและพัศดุมีพื้นที่ 33.00 ตารางเมตร

1.1.7 พื้นที่พักผ่อน

ชุดโซฟา 1 ชุดสำหรับพักผ่อน 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร มีบุคคลาการในห้องทำงานส่วนบริหารและธุรการจำนวน 12 คน ดังนั้นจึงมีชุดโซฟา 3 ชุด เป็นพื้นที่ 18.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.8 สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนบริหารและธุรการ

ตารางที่ 5-69 สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนบริหารและธุรการ. 2563

สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนบริหารและธุรการ	ขนาดพื้นที่
ห้องผู้อำนวยการศูนย์	20.00 ตารางเมตร
ห้องรองผู้อำนวยการ1	16.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเลขานุการ	8.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานฝ่ายแผนงาน	8.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานฝ่ายสารบรรณ	5.00 ตารางเมตร
ห้องทำงานฝ่ายการเงินและพัศดุ	33.00 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	18.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**108.00 ตารางเมตร**

1.2 ห้องทำงานส่วนสืบสานและพัฒนา

1.2.1 ห้องรองผู้อำนวยการ2

กำหนดให้ห้องทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีรองผู้อำนวยการ2 1 คน ประกอบด้วยมีชุดรับแขก 3-4 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องผู้อำนวยการ2 มีพื้นที่ 16.00 ตารางเมตร

1.2.1.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายการสืบสานและพัฒนา

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายการสืบสานและพัฒนา 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายการสืบสานและพัฒนามีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.2.1.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บริหารฝ่ายการสืบสานและพัฒนา

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่บริหารฝ่ายการสืบสาน 1 คน และเจ้าหน้าที่บริหารฝ่ายการพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บริหารฝ่ายการสืบสานและพัฒนามีพื้นที่ 8.50 ตารางเมตร

1.2.2 ห้องทำงานฝ่ายเวิร์คช็อป

1.2.2.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายเวิร์คช็อป

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายเวิร์คช็อป 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายเวิร์คช็อปมีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.2.2.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายเวิร์คช็อป

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายเวิร์คช็อป 15 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายเวิร์คช็อปมีพื้นที่ 37.50 ตารางเมตร

1.2.2.3 พื้นที่ทำงานวิทยากรประจำ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีวิทยากรประจำ 8 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานวิทยากรประจำมีพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

1.2.2.4 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายเวิร์คช็อป

ตารางที่ 5-70 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายเวิร์คช็อป. 2563

สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายเวิร์คช็อป	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายเวิร์คช็อป	5.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายเวิร์คช็อป	37.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานวิทยากรประจำ	20.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**63.00 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3 ห้องทำงานฝ่ายสื่อสารองค์กร

1.2.3.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายสื่อสารองค์กร

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายสื่อสารองค์กร 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายสื่อสารองค์กรมีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.2.3.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายสื่อสารองค์กร

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายสื่อสารองค์กร 4 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายสื่อสารองค์กรมีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร

1.2.3.3 พื้นทำงานผู้จัดการพัฒนาชุมชน

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีผู้จัดการพัฒนาชุมชน 2 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นทำงานผู้จัดการพัฒนาชุมชนมีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.2.3.4 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายสื่อสารองค์กร

ตารางที่ 5-71 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายสื่อสารองค์กร. 2563

สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายสื่อสารองค์กร	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายสื่อสารองค์กร	5.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายสื่อสารองค์กร	10.00 ตารางเมตร
พื้นทำงานผู้จัดการพัฒนาชุมชน	5.50 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**108.00 ตารางเมตร**

1.2.4 พื้นที่พักผ่อน

ชุดโซฟา 1 ชุดสำหรับพักผ่อน 4 คน ใช้พื้นที่ 6 ตารางเมตร มีบุคคลาการในห้องทำงานฝ่ายเวิร์คช็อปและธุรการจำนวน 35 คน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายเวิร์คช็อปและวิทยากรประจำจะปฏิบัติหน้าที่อยู่บริเวณอื่นเป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงกำหนดให้มีพื้นที่พักผ่อนสำหรับบุคลากรเป็น 50% ของจำนวนทั้งหมด 35 คน เป็นจำนวน 18 คน ดังนั้นจึงมีชุดโซฟา 5 ชุด เป็นพื้นที่ 30.00 ตารางเมตร

1.2.5 สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนสืบสานและสร้างสรรค์

ตารางที่ 5-72 สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนสืบสานและสร้างสรรค์. 2563

สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนสืบสานและสร้างสรรค์	ขนาดพื้นที่
ห้องทำงานส่วนบริหารและธุรการ	108.00 ตารางเมตร
ห้องทำงานฝ่ายเวิร์คช็อป	63.00 ตารางเมตร
ห้องทำงานฝ่ายสื่อสารองค์กร	108.00 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	30.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**309.00 ตารางเมตร**

1.3 ห้องทำงานส่วนเผยแพร่และวิชาการ

1.3.1 ห้องรองผู้อำนวยการ3

กำหนดให้ห้องทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีรองผู้อำนวยการ3 1 คน ประกอบด้วยมีชุดรับแขก 3-4 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องผู้อำนวยการ3 มีพื้นที่ 16.00 ตารางเมตร

1.3.2 ห้องทำงานฝ่ายบริหารการเผยแพร่และวิชาการ

1.3.2.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายบริหารการเผยแพร่และวิชาการ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายบริหารการเผยแพร่และจัดแสดง 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายบริหารการเผยแพร่และจัดแสดงพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.2.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการเผยแพร่

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการเผยแพร่ 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการเผยแพร่มีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.3.2.3 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารส่วนวิชาการ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารส่วนวิชาการ 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารส่วนวิชาการมีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.3.2.4 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายบริหารการเผยแพร่และวิชาการ

ตารางที่ 5-73 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายบริหารการเผยแพร่และวิชาการ. 2563

สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายบริหารการเผยแพร่และวิชาการ	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายบริหารการเผยแพร่	5.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการเผยแพร่	5.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารส่วนวิชาการ	5.50 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**16.50 ตารางเมตร**

1.3.3 ห้องทำงานฝ่ายเผยแพร่ข้อมูล

1.3.3.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายเผยแพร่

กำหนดให้พื้นที่ห้องทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายเผยแพร่ 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายเผยแพร่พื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.3.3.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายเผยแพร่

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายเผยแพร่ 1 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายเผยแพร่พื้นที่ 2.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.4 พื้นที่ทำงานฝ่ายนิทรรศการ

1.3.4.1 พื้นที่ทำงานภัณฑารักษ์

กำหนดให้พื้นที่ทำงานภัณฑารักษ์ มีขนาด 3.00 x 4.00 เป็นพื้นที่ 12.00 ตารางเมตรสำหรับภัณฑารักษ์ 2 คน

1.3.4.2 พื้นที่ทำงานวิทยากรประจำ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีวิทยากรประจำส่วนนิทรรศการ 6 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานวิทยากรประจำมีพื้นที่ 15.00 ตารางเมตร

1.3.4.3 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่รับฝากของ

กำหนดให้พื้นที่งทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่รับฝากของ 2 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่รับฝากของมีพื้นที่ 3.00 ตารางเมตร

1.3.4.4 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ขายของที่ระลึก

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ขายของที่ระลึก 2 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ขายของที่ระลึกมีพื้นที่ 3.00 ตารางเมตร

1.3.4.5 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่รับส่งพัศดุ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่รับส่งพัศดุ 4 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่รับส่งพัศดุมีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.4.6 สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายนิทรรศการ

ตารางที่ 5-74 สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายนิทรรศการ. 2563

สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายนิทรรศการ	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานวิทยากรประจำ	12.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานวิทยากรประจำ	15.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ขายของที่ระลึก	3.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ขายของที่ระลึก	3.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่รับส่งพัศดุ	6.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**39.00 ตารางเมตร**

1.3.5 พื้นที่ทำงานฝ่ายห้องสมุด

1.3.5.1 พื้นที่ทำงานบรรณารักษ์

กำหนดให้พื้นที่ทำงานบรรณารักษ์ มีขนาด 3.00 x 4.00 เป็นพื้นที่ 12.00 ตารางเมตรสำหรับภัณฑารักษ์ 1 คน

1.3.5.2 พื้นที่ทำงานผู้ช่วยบรรณารักษ์

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีผู้ช่วยบรรณารักษ์ 2 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานผู้ช่วยบรรณารักษ์มีพื้นที่ 5.00 ตารางเมตร

1.3.6 พื้นที่ทำงานฝ่ายศิลปกรรม

1.3.6.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายศิลปกรรมมีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.6.2 พื้นที่ทำงานช่างออกแบบเขียนแบบ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีช่างออกแบบเขียนแบบ 2 คน โต๊ะเขียนแบบ และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานช่างออกแบบเขียนแบบมีพื้นที่ 11.00 ตารางเมตร

1.3.6.3 พื้นที่ทำงานช่างศิลปกรรม

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของช่างศิลปกรรมภายในโครงการ มีขนาด 2.00 x 3.00 เป็นพื้นที่ 6.00 ตารางเมตรสำหรับช่างศิลปกรรม 1 คน โดยภายในโครงการมีช่างศิลปกรรม 4 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานช่างศิลปกรรมที่ 24.00 ตารางเมตร

1.3.6.4 ห้องเก็บของ

กำหนดให้พื้นที่เก็บของฝ่ายศิลปกรรมมีพื้นที่ 30.00 ตารางเมตร

1.3.6.5 สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายศิลปกรรม

ตารางที่ 5-75 สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายศิลปกรรม. 2563

สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายศิลปกรรม	**ขนาดพื้นที่**
พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม	5.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานช่างออกแบบเขียนแบบ	11.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานช่างศิลปกรรม	24.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บของ	30.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**70.00 ตารางเมตร**

1.3.7 พื้นที่ทำงานฝ่ายสารสนเทศ

1.3.7.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายสารสนเทศ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายสารสนเทศ 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายสารสนเทศมีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.3.7.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายสารสนเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายสารสนเทศ 2 คน และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายสารสนเทศมีพื้นที่ 11.00 ตารางเมตร

1.3.7.3 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฐานข้อมูล

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ฐานข้อมูล 1 คน และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฐานข้อมูลมีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร

1.3.7.4 พื้นที่ทำงานนักคอมพิวเตอร์

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีนักคอมพิวเตอร์ 1 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานนักคอมพิวเตอร์มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร

1.3.7.5 สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายสารสนเทศ

ตารางที่ 5-76 สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายสารสนเทศ. 2563

สรุปพื้นที่ทำงานฝ่ายสารสนเทศ	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายสารสนเทศ	5.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายสารสนเทศ	11.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฐานข้อมูล	2.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานนักคอมพิวเตอร์	2.50 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**21.50 ตารางเมตร**

1.3.8 พื้นที่ทำงานฝ่ายโสตทัศนศึกษา

1.3.8.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายโสตทัศนศึกษา

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายโสตทัศนศึกษา 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายโสตทัศนศึกษามีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.8.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตทัศนศึกษา

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตทัศนศึกษา 2 คน และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตทัศนศึกษาพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฐานข้อมูลมีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร

1.3.9 พื้นที่พักผ่อน

ชุดโซฟา 1 ชุดสำหรับพักผ่อน 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร กำหนดให้มีพื้นที่พักผ่อนบริการสำหรับบุคลลากรส่วนการเผยแพร่และวิชาการเป็น 50% จากจำนวนทั้งหมด 44 คนเป็น 22 คน ดังนั้นจึงมีชุดโซฟา 6 ชุด เป็นพื้นที่ 36.00 ตารางเมตร

1.3.10 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายเผยแพร่และวิชาการ

ตารางที่ 5-77 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายเผยแพร่และวิชาการ. 2563

สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายเผยแพร่และวิชาการ	ขนาดพื้นที่
ห้องรองผู้อำนวยการ3	16.00 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องทำงานฝ่ายบริหารการเผยแพร่และวิชาการ	16.50 ตารางเมตร
ห้องทำงานฝ่ายเผยแพร่ข้อมูล	5.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานฝ่ายนิทรรศการ	39.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานฝ่ายห้องสมุด	17.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานฝ่ายศิลปกรรม	70.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานฝ่ายสารสนเทศ	21.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานฝ่ายโสตทัศนศึกษา	8.00 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	36.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**229.00 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ห้องทำงานส่วนอาคารสถานที่

1.4.1 ห้องรองผู้อำนวยการ4

กำหนดให้ห้องทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีรองผู้อำนวยการ4 1 คน ประกอบด้วยมีชุดรับแขก 3-4 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องผู้อำนวยการ4 มีพื้นที่ 16.00 ตารางเมตร

1.4.2 ห้องฝ่ายอาคารสถานที่

1.4.2.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่ 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสาร ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่มีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.4.2.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่ 2 คน และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่มีพื้นที่ 8.00 ตารางเมตร

1.4.3 ห้องฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา

1.4.3.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตรดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษามีพื้นที่ 5.50 ตารางเมตร

1.4.3.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บำรุงรักษา

กำหนดให้พื้นที่ทำงานของบุคคลาการในโครงการ มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่บำรุงรักษา 2 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บำรุงรักษามีพื้นที่ 5.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.3.3 ห้องเก็บอุปกรณ์

กำหนดให้ห้องที่เก็บอุปกรณ์มีพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

1.4.3.4 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายบำรุงรักษา

ตารางที่ 5-78 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายบำรุงรักษา. 2563

สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายบำรุงรักษา	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา	5.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บำรุงรักษา	5.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บอุปกรณ์	20.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**30.50 ตารางเมตร**

1.4.4 สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนอาคารสถานที่

ตารางที่ 5-79 สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนอาคารสถานที่. 2563

สรุปพื้นที่ห้องทำงานส่วนอาคารสถานที่	ขนาดพื้นที่
ห้องรองผู้อำนวยการ4	16.00 ตารางเมตร
ห้องฝ่ายอาคารสถานที่	13.50 ตารางเมตร
ห้องฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา	30.50 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**60.00 ตารางเมตร**

1.5 ห้องประชุมและสัมมนา

ห้องประชุมภายในส่วนบริหารโครงการจะมีการแบ่งสัดส่วนบุคคลากรที่ใช้บริการระหว่างห้องประชุมและสัมมนาแบบผ่อนคลาย ห้องประชุมและสัมมนาขนาดเล็ก ห้องประชุมและสัมมนาขนาดกลางและห้องประชุมและสัมมนาขนาดใหญ่ โดยให้ห้องประชุมขนาดใหญ่สามารถให้บริการได้ไม่ต่ำกว่า 58 คน หรือเป็น40% จากจำนวนผู้ใช้งานทั้งเหมดที่เป็นไปได้ 149 คน และห้องประเภทอื่นอีกห้องละ 20% ซึ่งจำนวนการให้บริการของแต่ละห้องจะเป็น 30 - 30 – 30 – 60 คน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.1 ห้องประชุมและสัมมนาแบบผ่อนคลาย

จำนวนผู้ใช้บริการห้องประชุมขนาดเล็กมีจำนวน 30 คน โดยกำหนดให้ห้องประชุมขนาดเล็กให้บริการได้ 6 คน (พื้นที่ห้องประชุม 2.00 ตารางเมตร ต่อคน) เป็นพื้นที่ 18.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องประชุมขนาดเล็กจะมี 5 ห้อง เป็นพื้นที่ 90.00 ตารางเมตร

1.5.2 ห้องประชุมและสัมมนาขนาดเล็ก

จำนวนผู้ใช้บริการห้องประชุมขนาดเล็กมีจำนวน 30 คน โดยกำหนดให้ห้องประชุมขนาดเล็กให้บริการได้ 6 คน (พื้นที่ห้องประชุม 1.50 ตารางเมตร ต่อคน) เป็นพื้นที่ 9.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องประชุมขนาดเล็กจะมี 5 ห้อง เป็นพื้นที่ 45.00 ตารางเมตร

1.5.3 ห้องประชุมและสัมมนาขนาดกลาง

จำนวนผู้ใช้บริการห้องประชุมขนาดเล็กมีจำนวน 30 คน โดยกำหนดให้ห้องประชุมขนาดเล็กให้บริการได้ 15 คน (พื้นที่ห้องประชุม 1.50 ตารางเมตร ต่อคน) เป็นพื้นที่ 22.50 ตารางเมตร ดังนั้นห้องประชุมขนาดเล็กจะมี 2 ห้อง เป็นพื้นที่ 50.00 ตารางเมตร

1.5.4 ห้องประชุมและสัมมนาขนาดใหญ่

กำหนดให้ห้องประชุมขนาดเล็กให้บริการได้ 60 คน (พื้นที่ห้องประชุม 1.50 ตารางเมตร ต่อคน) ดังนั้นห้องประชุมขนาดเล็กจะมี 1 ห้อง เป็นพื้นที่ 90.00 ตารางเมตร

1.5.5 สรุปห้องประชุมและสัมมนา

ตารางที่ 5-80 สรุปห้องประชุมและสัมมนา. 2563

สรุปห้องประชุมและสัมมนา	ขนาดพื้นที่
ห้องประชุมและสัมมนาแบบผ่อนคลาย	90.00 ตารางเมตร
ห้องประชุมและสัมมนาขนาดเล็ก	45.00 ตารางเมตร
ห้องประชุมและสัมมนาขนาดกลาง	50.00 ตารางเมตร
ห้องประชุมและสัมมนาขนาดใหญ่	90.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**275.00 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ชุดรับแขก

1.6.1 พื้นที่รับแขก

ชุดโซฟา 1 ชุด สำหรับรับแขก 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร กำหนดให้มีพื้นที่รับแขกเป็นชุดโซฟาจำนวน 3 ชุด เป็นพื้นที่ 18.00 ตารางเมตร

1.6.2 ห้องรับแขก

ชุดโซฟา 1 ชุด สำหรับรับแขก 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ประกอบด้วย Side board และชุดโปรเจคเตอร์สำหรับการนำเสนอ เป็นพื้นที่ 4.00 ตารางเมตร กำหนดให้มีห้องรับแขกจำนวน 3 ห้อง เป็นพื้นที่ 30.00 ตารางเมตร

1.7 โถงบุคคลากรในโครงการ

จากจำนวนบุคคลากรทั้งหมดในโครงการมีจำนวน 151 คน กำหนดให้โถงบุคคลากรในโครงการสามารถรับบุคคลากรจำนวนมากที่สุดต่อหนึ่งช่วงเวลาเป็น 30% หรือเป็นจำนวน 45 คน คิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 28.80 ตารางเมตร

1.8 พื้นที่รับประทานอาหารว่าง

จากจำนวนบุคคลากรทั้งหมดในโครงการมีจำนวน 149 คน กำหนดให้พื้นที่รับประทานอาหารว่างจำนวนมากที่สุดต่อหนึ่งช่วงเวลาเป็น 10% หรือเป็นจำนวน 15 คน ประกอบไปด้วย ตู้ซื้อของว่างอัตโนมัติ ขนาด 0.6 x 1.2 ม. 4 ตู้ และโต๊ะสำหรับ 4 คน 1 ชุด 6.00 ตารางเมตร 4 ชุด เป็นพื้นที่ 26.88 ตารางเมตร

1.9 พื้นที่สำหรับติดต่อประสานงาน

พื้นที่เคาน์เตอร์ขนาด 1.50 ตารางเมตร พื้นที่ด้านหน้าเคาน์เตอร์ คิดเป็นพื้นที่ 2.00 ตารางเมตร เป็นพื้นที่ 3.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.10 พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหาร

จากจำนวนบุคคลากรทั้งหมดในโครงการมีจำนวน 149 คน กำหนดให้พื้นที่รับประทานอาหารว่างจำนวนมากที่สุดต่อหนึ่งช่วงเวลาเป็น 50% เนื่องจากบุคคลาการสามารถออกไปรับประทานอาหารบริเวณร้านอาหารพื้นเมืองได้ หรือเป็นจำนวน 75 คน ประกอบไปด้วยโต๊ะสำหรับ 4 คน 1 ชุด 6.00 ตารางเมตร 19 ชุด เป็นพื้นที่ 114.00 ตารางเมตร และพื้นที่สำหรับเตรียมแช่ อุ่นและเตรียมอาหาร 8.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหาร มีพื้นที่ 122.00 ตารางเมตร

1.11 ห้องเก็บของ

กำหนดให้ห้องเก็บของมีพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

1.12 ห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร

ตารางที่ 5-81 อุปกรณ์ภายในห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร. 2563

อุปกรณ์		พื้นที่ใช้สอย	จำนวน	สรุปพื้นที่ใช้สอย (ต.ร.ม)
พื้นที่บริการคอมพิวเตอร์		พื้นที่บริการคอมพิวเตอร์ 1 ชุด สำหรับผู้ใช้บริการ 1 คน มีพื้นที่ 1.20	4	4.80
พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสาร	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสารขนาดกระดาษ A4	ขนาดเครื่อง 0.3 x 0.48 รวมขนาดโต๊ะเป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร	2	2.40
	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสารขนาดกระดาษ A3	ขนาดเครื่อง 0.32 x 0.70 รวมขนาดโต๊ะเป็นพื้นที่ 1.20 ตารางเมตร	2	2.40
	พื้นที่บริการเครื่องพิมพ์เอกสารขนาดกระดาษ A1	ขนาดเครื่อง 0.53 x 0.98 รวมขนาดโต๊ะเป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร	2	3.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-81 อุปกรณ์ภายในห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร (ต่อ). 2563

พื้นที่บริการถ่ายเอกสาร	พื้นที่บริการถ่ายเอกสารขนาดกระดาษ A3	ขนาดเครื่อง 0.60 x 0.66 รวมพื้นที่ใช้งานหน้าเครื่องเป็น 1.06 ตารางเมตร	1	1.06
	พื้นที่บริกาสแกนขนาด A0	ขนาดเครื่อง 0.60 x 0.1.20 รวมพื้นที่ใช้งานหน้าเครื่องเป็น 1.92 ตารางเมตร	1	1.92
พื้นที่บริการเข้าเล่มเอกสาร		ใช้พื้นที่ประมาณ 2.00 x 3.00 เป็น 6 ตารางเมตร	1	6.00
		รวม		**22.78**

1.13 ห้องน้ำสำหรับบุคลากร

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำสำหรับบุคคลากรจึงเป็นการนำ กฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสำนักงาน โดยพื้นที่ทั้งหมดภายในองค์ประกอบรองของโครงการส่วนบริหารโครงการจะมีพื้นที่ 1,254.04 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-82 ตารางจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคารประเภทสำนักงาน (ที่มา: กฎกระทรวงฉบับที่ 63 . 2551)

ชนิดหรือประเภทของอาคาร	เกณฑ์การกำหนด	ห้องส้วม		ห้องน้ำ	อ่างล้างมือ
		ที่ถ่ายอุจจาระ	ที่ถ่ายปัสสาวะ		
(9) สำนักงาน	ต่อพื้นที่อาคาร 300 ตารางเมตร				
	(1) สำหรับผู้ชาย	1	2	-	1
	(2) สำหรับผู้หญิง	3	-	-	1

ตารางที่ 5-83 ตารางพื้นที่ห้องน้ำสำหรับบุคคลกร. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	4	1.35	5.40
	โถปัสสาวะ	8	0.36	2.88
	อ่างล้างมือ	4	0.48	1.92
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	12	1.35	16.2
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	4	0.48	1.92
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**30.15**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.14 สรุปพื้นที่ส่วนบริหารโครงการขององค์ประกอบรองของโครงการ

ตารางที่ 5-84 สรุปพื้นที่ส่วนบริหารโครงการ. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนบริหารโครงการ	ขนาดพื้นที่
ห้องทำงานงานบริการของโครงการ	108.00 ตารางเมตร
ห้องทำงานส่วนสืบสานและพัฒนา	309.00 ตารางเมตร
ห้องทำงานส่วนเผยแพร่และวิชาการ	229.00 ตารางเมตร
ห้องทำงานส่วนอาคารสถานที่	60.00 ตารางเมตร
ห้องประชุมและสัมมนา	275.00 ตารางเมตร
ชุดรับแขก	48.00 ตารางเมตร
โถงบุคคลากรในโครงการ	28.80 ตารางเมตร
พื้นที่รับประทานอาหารว่าง	26.88 ตารางเมตร
พื้นที่สำหรับติดต่อประสานงาน	3.50 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหาร	122.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บของ	20.00 ตารางเมตร
ห้องบริการเครื่องพิมพ์และถ่ายเอกสาร	22.78 ตารางเมตร
ห้องน้ำสำหรับบุคลากร	30.15 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**1,283.11 ตารางเมตร**

2.ส่วนบริการสาธารณะ

2.1 ลานอเนกประสงค์

2.1.1 พื้นที่เอนกประสงค์

เนื่องจากผู้ใช้ภายในโครงการ ที่สุดที่เป็นไปได้จึงมีจำนวน 837 คน โดย กำหนดให้ลานอเนกประสงค์สามารถรองรับผู้ใช้บริการได้เป็น 25% จากจำนวนทั้งหมดจำนวน 210 คน เป็นพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 315.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ห้องเก็บของ

กำหนดให้ห้องเก็บของมีพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

2.2 สวนสาธารณะ

เนื่องจากจำนวนผู้ใช้บริการโครงการและผู้ให้บริการโครงการมีจำนวนทั้งหมด 1,032 คน จึงกำหนดให้สวนสาธารณะของโครงการเป็นสวนสาธารณะระดับสนามเด็กเล่น ที่เป็นประเภทของสวนสาธารณะที่เหมาะสมแก่ผู้ใช้บริการประมาณ 500 – 2,500 คน

โดยอ้างอิงจาก มาตรฐานเนื้อที่สวนสาธารณะจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง (2549) ขนาดของสวนสาธารณะระดับสนามเด็กเล่นควรมีพื้นที่ 0.5 ไร่ ต่อ ประชากร 1000 คน หรือเป็น 0.80 ตารางเมตร ต่อผู้ใช้บริการ 1 คน ดังนั้นโครงการจึงมีพื้นที่สาธารณะอย่างน้อย 824.00 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็นพื้นที่ทำกิจกรรมแบบกระฉับกระเฉงและพื้นที่ทำกิจกรรมแบบผ่อนคลายอย่างละ 50%

2.2.1 พื้นที่ทำกิจกรรมแบบกระฉับกระเฉง

กำหนดให้เป็นพื้นที่ 50% จากพื้นที่ทั้ง 824 เป็นพื้นที่ 412.00 ตารางเมตร ประกอบไปด้วยพื้นที่ออกกำลังกายและพื้นที่เล่นสำหรับเด็ก

2.2.2 พื้นที่ทำกิจกรรมแบบผ่อนคลาย

กำหนดให้เป็นพื้นที่ 50% จากพื้นที่ทั้ง 824 เป็นพื้นที่ 412.00 ตารางเมตรเพื่อเป็นพื้นที่พักผ่อน

2.3 ลานกิจกรรม

2.3.1 ลานกิจกรรม

เนื่องจากผู้ใช้ภายในโครงการ ที่สุดที่เป็นไปได้จึงมีจำนวน 837 คน โดย กำหนดให้ลานกิจกรรมสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้เป็น 25% จากจำนวนทั้งหมดจำนวน 210 คน เป็นพื้นที่ 2.00 ตารางเมตร ต่อ 1 คน ในการทำกิจกรรมชุมชนและเป็นพื้นที่นั่งชมกิจกรรม เป็นพื้นที่ 315.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ห้องเก็บของ

กำหนดให้ห้องเก็บของมีพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

2.4 โถงต้อนรับ

2.4.1 โถงทางเข้าหลักสำหรับบุคคลกร

จากจำนวนบุคคลากรทั้งหมดในโครงการมีจำนวน 151 คน กำหนดให้โถงทางเข้าบุคคลากรในโครงการสามารถรับบุคคลากรจำนวนมากที่สุดต่อหนึ่งช่วงเวลาเป็น 30% หรือเป็นจำนวน 45 คน คิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน เป็นพื้นที่ 28.80 ตารางเมตร

2.4.2 จุดรวมพล

ผู้ใช้บริการที่ใช้จุดรวมพลจำนวน 136 คน เป็นผู้ใช้บริการประเภทนักท่องเที่ยวและนักเรียนนักศึกษาจำนวน 240 คน ซึ่งจำนวนที่ที่มากที่สุดที่จุดรวมพลต้องสามารถรองรับได้คือ 240 คน(คิดเป็น 0.64 ตารางเมตร ต่อ 1 คน) เป็นพื้นที่ 153.60 ตารางเมตร

2.4.3 ห้องน้ำบริการบุคคลภายนอก

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำสำหรับบุคคลากรจึงเป็นการนำกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารหอประชุมหรือโรงมหรสพ เนื่องจากมีพื้นที่บริการในส่วนนิทรรศการที่คล้ายคลึงกับหอประชุมอยู่เป็นจำนวนมาก โดยผู้ใช้บริการห้องน้ำบริการบุคคลภายนอกทั้งหมดมีจำนวน 837 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-85 ตารางพื้นที่ห้องน้ำบริการบุคคลภายนอก. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	9	1.35	13.77
	โถปัสสาวะ	18	0.36	6.48
	อ่างล้างมือ	9	0.48	4.32
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	27	1.35	36.45
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	9	0.48	4.32
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	2	1.35	2.70
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	2	0.48	0.96
รวม				**69.00**

2.4.4 พื้นที่ประชาสัมพันธ์และแนะนำข้อมูล

พื้นที่เคาน์เตอร์ขนาด 2.00 ตารางเมตร พื้นที่ด้านหน้าเคาน์เตอร์ คิดเป็นพื้นที่ 4.00 ตารางเมตร ประกอบไปด้วยพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และพื้นที่ประชาสัมพันธ์และแนะนำข้อมูลของโครงการ 8.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ประชาสัมพันธ์และแนะนำข้อมูลมีพื้นที่ 14.00 ตารางเมตร

2.4.5 สรุปพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ

ตารางที่ 5-86 สรุปพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ	ขนาดพื้นที่
โถงทางเข้าหลักสำหรับบุคคลกร	28.80 ตารางเมตร
จุดรวมพล	153.60 ตารางเมตร
ห้องน้ำบริการบุคคลภายนอก	69.00 ตารางเมตร
พื้นที่ประชาสัมพันธ์และแนะนำข้อมูล	14.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**265.40 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 จุดลงทะเบียน

พื้นที่เคาน์เตอร์ขนาด 2.00 ตารางเมตร พื้นที่ด้านหน้าเคาน์เตอร์ คิดเป็นพื้นที่ 4.00 ตารางเมตร รวมเป็น 6.00 ตารางเมตร

2.6 พื้นที่พักผ่อน

ชุดโซฟาหรือโต๊ะ 1 ชุดสำหรับพักผ่อน 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร กำหนดให้มีพื้นที่พักผ่อนบริการสำหรับผู้ใช้บริการโครงการ 20% จากจำนวนทั้งหมด 837 คนเป็น 168 คน ดังนั้นจึงมีชุดโซฟาหรือโต๊ะ 42 ชุด เป็นพื้นที่ 252.00 ตารางเมตร

2.7 พื้นที่ปฏิบัติศาสนกิจ

กำหนดให้พื้นที่พื้นที่ปฏิบัติศาสนกิจที่รองรับผู้ใช้บริการโครงการที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นสัดส่วน 5% จากผู้ใช้งานทั้งหมด (วิเคราะห์จากสถิติ วัด สำนักสงฆ์ โบสถ์คริสต์ มัสยิด พระภิกษุ และสามเณร เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2560 โดย สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงราย) จำนวน 837 เป็นจำนวน 41 คน

2.7.1 ห้องละหมาด

จากจำนวนผู้ใช้บริการโครงการที่นับถือศาสนาอิสลามจำนวน 41 คน กำหนดให้มีผู้ใช้บริการที่มากที่สุดในช่วงเวลาหนึ่งเป็น 20% จากจำนวนผู้ใช้บริการทั้งหมดจำนวน 41 คน ดังนั้นผู้ใช้บริการห้องละหมาดที่มากที่สุดที่ในช่วงเวลาหนึ่งป็นจำนวน 8 คน

โดยพื้นที่ในการละหมาดและพื้นที่เว้นว่างส่วนบุคคล เป็น 1.50 ตารางเมตร ต่อ 1 คน ซึ่งมีผู้ใช้บริการ 8 คน ดังนั้นห้องละหมาดจะมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 12.00 ตารางเมตร โดยแบ่งเป็นห้องละหมาดชายและห้องละหมาดหญิง

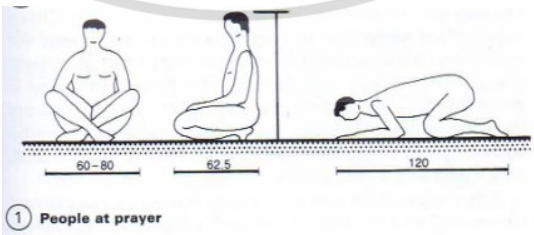

ภาพที่ 5-55 พื้นที่ละหมาด (ที่มา: www.alanamuir.com. 2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.2 พื้นที่อาบน้ำละหมาด

กำหนดให้ใช้พื้นที่เป็น 30% ของพื้นที่ห้องละหมาด จากพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร เป็น 3.60 ตารางเมตร

2.8 พื้นที่พยาบาล

2.8.1 ห้องพยาบาล

พื้นที่รักษาพยาบาลเบื้องต้น ขนาด 1 เตียงผู้ป่วย ใช้พื้นที่ 2.00 ตารางเมตร กำหนดให้มีเตียงผู้ป่วยบริการภายในโครงการ 2 เตียง เป็นพื้นที่ 4.00 ตารางเมตร

ภาพที่ 5-56 ระยะเตียงพยาบาล (ที่มา: thai.alibaba.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน. 2563)

2.8.2 ห้องเก็บของและอุปกรณ์พยาบาล

กำหนดให้ห้องเก็บของและอุปกรณ์พยาบาล มีพื้นที่เป็น 4.00 ตารางเมตร

2.8.3 ห้องพักผ่อนและเตรียมอาหารเจ้าหน้าที่พยาบาล

โต๊ะสำหรับ 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่พยาบาล 2 คน จึงใช้ชุดโต๊ะ 1 ชุด ประกอบกับพื้นที่เตรียมอาหาร 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นห้องพักผ่อนและเตรียมอาหารเจ้าหน้าที่พยาบาลมีพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

2.8.4 ห้องน้ำ

กำหนดให้มีห้องน้ำสำหรับผู้ป่ยเพศชาย หญิง และสำหรับผู้ทุพพลภาพอย่างละ 1 ห้อง เป็นพื้นที่ 7.20 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.5 สรุปพื้นที่พยาบาล

ตารางที่ 5-87 สรุปพื้นที่พยาบาล. 2563

สรุปพื้นที่พยาบาล	ขนาดพื้นที่
ห้องพยาบาล	4.00 ตารางเมตร
ห้องพักผ่อนและเตรียมอาหารเจ้าหน้าที่พยาบาล	4.00 ตารางเมตร
ห้องพักผ่อนและเตรียมอาหารเจ้าหน้าที่พยาบาล	12.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	7.20 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**27.20 ตารางเมตร**

2.9 ร้านขายของที่ระลึก

2.9.1 พื้นที่ขายของที่ระลึกของโครงการ

กำหนดให้พื้นที่ขายของที่ระลึกของโครงการ ใช้พื้นที่ 10% ของพื้นที่ส่วนห้องนิทรรศการถาวรจาก 975.00 ตารางเมตร เป็น 97.50 ตารางเมตร

2.9.2 พื้นที่ขายของส่วนงานศิลปะและประติมากรรม

กำหนดให้พื้นที่ขายของส่วนงานศิลปะและประติมากรรม ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่นิทรรศการถาวรเรื่องงานจิตรกรรมและงานประติมากรรมจาก 174.00 ตารางเมตร เป็น 34.80 ตารางเมตร

2.9.3 พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานไม้

กำหนดให้พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานไม้ ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานจากวัสดุไม้จาก 141.00 ตารางเมตร เป็น 28.20 ตารางเมตร

2.9.4 พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานปั้นดินเผา

กำหนดให้พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานปั้นดินเผา ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานเครื่องปั้นดินเผาจาก 150.00 ตารางเมตร เป็น 30.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9.5 พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานทอผ้า

กำหนดให้พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานทอผ้า ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่นิทรรศการถาวรเรื่องงานทอผ้าจาก 123.00 ตารางเมตร เป็น 24.60 ตารางเมตร

2.9.6 พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานกระดาษสา

กำหนดให้พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานกระดาษสา ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่นิทรรศการถาวรเรื่องผลงานจากกระดาษสาจาก 123.00 ตารางเมตร เป็น 24.60 ตารางเมตร

2.9.7 พื้นที่ขายสินค้าสมาชิก

กำหนดให้พื้นที่ขายสินค้าของชุมชน ช่างฝีมือ นักออกแบบและศิลปินสมาชิก 30.00 ตารางเมตร

2.9.8 สรุปพื้นที่ร้านขายของที่ระลึก

ตารางที่ 5-88 สรุปพื้นที่ร้านขายของที่ระลึก. 2563

สรุปพื้นที่ร้านขายของที่ระลึก	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ขายของที่ระลึกของโครงการ	97.50 ตารางเมตร
พื้นที่ขายของส่วนงานศิลปะและประติมากรรม	34.80 ตารางเมตร
พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานไม้	28.20 ตารางเมตร
พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานปั้นดินเผา	30.00 ตารางเมตร
พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานทอผ้า	24.60 ตารางเมตร
พื้นที่ขายของที่ระลึกส่วนงานกระดาษสา	24.60 ตารางเมตร
พื้นที่ขายสินค้าสมาชิก	30.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**269.70 ตารางเมตร**

2.10 ร้านขายสินค้าชุมชน

2.10.1 ร้านขายสินค้าชุมชนขนาดเล็ก

กำหนดให้มีพื้นที่หน้าร้านขายสินค้า 12.00 และพื้นที่เก็บของ 2.50 ตารางเมตร จำนวน 10 ร้าน เป็นพื้นที่ 145.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10.2 ร้านขายสินค้าชุมชนขนาดใหญ่

กำหนดให้มีพื้นที่หน้าร้านขายสินค้า 18.00 และพื้นที่เก็บของ 3.00 ตารางเมตร จำนวน 5 ร้าน เป็นพื้นที่ 105.00 ตารางเมตร

2.11 ร้านอาหารพื้นเมือง

2.11.1 ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็ก

กำหนดให้ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็กมีจำนวน 3 ร้าน โดยสามารถให้บริการผู้ใช้งานได้ ร้านละ 45 คน

2.11.1.1 พื้นที่จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม

พื้นที่เคาน์เตอร์ขนาด 2.00 ตารางเมตร พื้นที่ด้านหน้าเคาน์เตอร์ คิดเป็นพื้นที่ 4.00 ตารางเมตร โดยมีร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็กจำนวน 3 ร้าน จึงมีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร

2.11.1.2 พื้นที่รับประทานอาหาร

โต๊ะนั่งรับประทานอาหารสำหรับ 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร โดย 1 ร้าน สามารถให้บริการผู้ใช้งานได้ ร้านละ 45 คน จึงเป็นร้านละ 12 โต๊ะ ใช้พื้นที่ 72.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่รับประทานอาหารสำหรับร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็ก จึงมีพื้นที่ 216.00 ตารางเมตร

2.11.1.3 ห้องครัว

กำหนดให้ห้องครัวมีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร ประกอบไปด้วย พื้นที่แช่วัตถุดิบ พื้นที่ล้าง เตรียมอาหาร และทำอาหารมีร้านอาหารจำนวน 3 ร้าน จึงมีพื้นที่ 30.00 ตารางเมตร

2.11.1.4 สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็ก

ตารางที่ 5-89 สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็ก. 2563

สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็ก	ขนาดพื้นที่
พื้นที่จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม	6.00 ตารางเมตร
พื้นที่รับประทานอาหาร	216.00 ตารางเมตร
ห้องครัว	30.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**252.00 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11.2 ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดใหญ่

กำหนดให้ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดใหญ่มีจำนวน 1 ร้าน โดยให้เป็นร้านที่สามารถบริการกาแฟและเบเกอรี่ได้ โดยร้านสามารถให้บริการผู้ใช้งานได้ ร้านละ 60 คน

2.11.2.1 พื้นที่จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม

พื้นที่เคาน์เตอร์ขนาด 3.00 ตารางเมตร พื้นที่ด้านหน้าเคาน์เตอร์ คิดเป็นพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร จึงมีพื้นที่ 9.00 ตารางเมตร

2.11.2.2 พื้นที่รับประทานอาหาร

โต๊ะนั่งรับประทานอาหารสำหรับ 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร โดย 1 สามารถให้บริการผู้ใช้งานได้ ร้านละ 60 คน จึงเป็นร้านละ 15 โต๊ะ เป็นพื้นที่ 90.00 ตารางเมตร

2.11.2.3 ห้องครัว

กำหนดให้ห้องครัวมีพื้นที่ 30.00 ตารางเมตร ประกอบไปด้วย พื้นที่ล้างเตรียมทำอาหารไทยและอาหารตะวันตก

2.11.2.4 ห้องเก็บของ

กำหนดให้ห้องเก็บของของร้านอาหารพื้นเมืองขนาดใหญ่มีขนาด 10.00 ตารางเมตร สำหรับเก็บอาหารคาวและอาหารหวาน

2.11.2.5 สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดใหญ่

ตารางที่ 5-90 สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดใหญ่. 2563

สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดใหญ่	ขนาดพื้นที่
พื้นที่จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม	9.00 ตารางเมตร
พื้นที่รับประทานอาหาร	90.00 ตารางเมตร
ห้องครัว	30.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บของ	10.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**139.00 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11.3 สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมือง

ตารางที่ 5-91 สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมือง. 2563

สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมือง	ขนาดพื้นที่
สรุปพื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดเล็ก	252.00 ตารางเมตร
พื้นที่ร้านอาหารพื้นเมืองขนาดใหญ่	139.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**391.00 ตารางเมตร**

2.12 ร้านหนังสือ

กำหนดจำนวนผู้ใช้บริการร้านหนังสือทั้งหมดเป็น 10% จากจำนวนผู้ใช้บริการโครงการทั้งหมดจำนวน 837 คน เป็น 83 คน

2.12.1 พื้นที่ร้านขายหนังสือ

กำหนดให้มีจำนวนหนังสือ 60 เล่ม ต่อผู้ใช้งานร้านหนังสือ 1 คน ดั้งนั้นจำนวนหนังสือในห้องสมุดควรมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 4,948 เล่ม ซึ่งชั้นเก็บหนังสือขนาดเล็กหนึ่งชุดมีพื้นที่ 1.44 ตารางเมตร สามารถเก็บหนังสือได้ 350 เล่ม ดังนั้นจะต้องมีชั้นวางหนังสือทั้งหมด 15 ชุด จึงจะเพียงพอ ซึ่งจะมีพื้นที่ 21.60 ตารางเมตร

2.12.2 พื้นที่พักผ่อน

โต๊ะสำหรับอ่านหนังสือหรือชุดโซฟาสำหรับพักผ่อน สำหรับผู้ใช้งาน 4 คน ใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีผู้ใช้บริการส่วนร้านหนังสือ 83 คน กำหนดให้มีผู้ใช้พื้นที่พักผ่อน 20% จากจำนวนทั้งหมด 83 คน เป็น 16 คน จึงใช้โต๊ะ 4 ตัว เป็นพื้นที่ 24.00 ตารางเมตร

2.12.3 ห้องเก็บของ

กำหนดให้พื้นที่เก็บของเป็น 30% ของพื้นที่ร้านขายหนังสือจาก 21.60 ตารางเมตรเป็น 6.48 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.12.4 สรุปพื้นที่ร้านขายหนังสือ

ตารางที่ 5-92 สรุปพื้นที่ร้านขายหนังสือ. 2563

สรุปพื้นที่ร้านขายหนังสือ	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ร้านขายหนังสือ	21.60 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	24.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บของ	6.48 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**52.08 ตารางเมตร**

2.13 สรุปพื้นที่ส่วนบริการสาธารณะ

ตารางที่ 5-93 สรุปพื้นที่ส่วนบริการสาธารณะ. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนบริการสาธารณะ	ขนาดพื้นที่
ลานอเนกประสงค์	335.00 ตารางเมตร
สวนสาธารณะ	824.00 ตารางเมตร
ลานกิจกรรม	335.00 ตารางเมตร
พื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ	265.40 ตารางเมตร
จุดลงทะเบียน	6.00 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อน	252.00 ตารางเมตร
พื้นที่ปฏิบัติศาสนกิจ	15.60 ตารางเมตร
พื้นที่พยาบาล	27.20 ตารางเมตร
สรุปพื้นที่ร้านขายของที่ระลึก	269.70 ตารางเมตร
ร้านขายสินค้าชุมชน	250.00 ตารางเมตร
พื้นที่ร้านอาหารพื้นเมือง	391.00 ตารางเมตร
พื้นที่ร้านขายหนังสือ	52.08 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**3,022.98 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.ส่วนบริการโครงการ

3.1 ห้องฝ่ายรักษาความปลอดภัย

3.1.1 ป้อมยามสำหรับรักษาความปลอดภัยนอกอาคาร

กำหนดให้ป้อมยามสำหรับรักษาความปลอดภัยนอกอาคารใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีเวรยามทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยนอกอาคาร 2 คน 2 ตำแหน่ง จึงเป็นพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

3.1.2 จุดรักษาการณ์ของเจ้าหน้าที่รักษาการณ์

กำหนดให้จุดรักษาการณ์ของเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ใช้พื้นที่ 3.00 ตารางเมตร เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ภายในอาคาร 4 คน 4 ตำแหน่ง จึงเป็นพื้นที่ 16.00 ตารางเมตร3**2.1.3 ห้องพักผ่อนของพนักงานรักษาความปลอดภัย**

โต๊ะหรือชุดโซฟาสำหรับพักผ่อน สำหรับ 4 คน มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร เนื่องจากภายในโครงการมีบุคคลากรรักษาความปลอดภัย 7 คน จึงใช้โต๊ะ 2 ตัว เป็นพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

3.1.3 ห้อง CCTV

กำหนดให้ห้อง CCTV ใช้พื้นที่ 8.00 ตารางเมตร

3.1.4 ห้องทะเบียน

3.1.4.1 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ประจำห้องทะเบียน

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ประจำห้องทะเบียน 2 คน Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ประจำห้องทะเบียนมีพื้นที่ 11.00 ตารางเมตร

3.1.4.2 พื้นที่ทำงานผู้ช่วยนายทะเบียน

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีผู้ช่วยนายทะเบียน 2 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานผู้ช่วยนายทะเบียนมีพื้นที่ 5.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.3 พื้นที่ทำงานเสมียน

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเสมียน 2 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานเสมียนมีพื้นที่ 5.00 ตารางเมตร

3.1.4.4 สรุปพื้นที่ห้องทะเบียน

ตารางที่ 5-94 สรุปพื้นที่ห้องทะเบียน. 2563

สรุปพื้นที่ห้องทะเบียน	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ประจำห้องทะเบียน	11.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานผู้ช่วยนายทะเบียน	5.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเสมียน	5.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**21.00 ตารางเมตร**

3.1.5 ห้องฝ่ายรักษาความปลอดภัย

ตารางที่ 5-95 ห้องฝ่ายรักษาความปลอดภัย. 2563

ห้องฝ่ายรักษาความปลอดภัย	ขนาดพื้นที่
ป้อมยามสำหรับรักษาความปลอดภัยนอกอาคาร	12.00 ตารางเมตร
จุดรักษาการณ์ของเจ้าหน้าที่รักษาการณ์	16.00 ตารางเมตร
ห้องพักผ่อนของพนักงานรักษาความปลอดภัย	12.00 ตารางเมตร
ห้อง CCTV	8.00 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องทะเบียน	21.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**69.00 ตารางเมตร**

3.2 ห้องฝ่ายนักการภารโรง เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำ

3.2.1 พื้นที่ทำงานนักการภารโรง

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีนักการภารโรง 2 คน ดังนั้นพื้นที่ห้องนักการภารโรงมีพื้นที่ 5.00 ตารางเมตร

3.2.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ดูแลสวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่ดูแลสวน 6 คน ดังนั้นพื้นที่ห้องเจ้าหน้าที่ดูแลสวนมีพื้นที่ 15.00 ตารางเมตร

3.2.3 พื้นที่ทำงานเก็บอุปกรณ์ทำสวน

กำหนดให้ห้องเก็บอุปกรณ์ทำสวนมีพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

3.2.4 พื้นที่ทำงานพนักงานขับรถประจำ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีพนักงานขับรถประจำ 2 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานพนักงานขับรถประจำมีพื้นที่ 5.00 ตารางเมตร

3.2.5 ส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร

โต๊ะสำหรับ 4 คน มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร โดยบุคคลากรที่ใช้ส่วนส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหารบริเวณห้องฝ่ายนักการภารโรง เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำ มีจำนวน 10 คน จึงใช้โต๊ะ 3 ตัว เป็นพื้นที่ 18.00 รวมพื้นที่เตรียมอาหาร 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร มีพื้นที่ 24.00 ตารางเมตร

3.2.6 ห้องน้ำเจ้าหน้าที่

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำสำหรับบุคคลากรจึงเป็นการนำกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสำนักงาน โดยพื้นที่ทั้งหมดภายในห้องฝ่ายนักการภารโรง เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำมีพื้นที่ 64.00 ตารางเมตร (1 ชุด ต่อพื้นที่อาคาร 200.00 ตารางเมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-96 ตารางพื้นที่ห้องน้ำเจ้าหน้าที่. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	2	0.36	0.72
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	3	1.35	4.05
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.08**

3.2.7 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายนักการภารโรง เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำ

ตารางที่ 5-97 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายนักการภารโรง เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำ. 2563

สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายนักการภารโรง เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำ	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานนักการภารโรง	5.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ดูแลสวน	15.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเก็บอุปกรณ์ทำสวน	20.00 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานพนักงานขับรถประจำ	5.00 ตารางเมตร
ส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร	24.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำเจ้าหน้าที่	7.08 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**76.04 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ห้องพนักงานทำความสะอาด

3.3.1 ห้องพนักงานทำความสะอาด

กำหนดให้ห้องพนักงานทำความสะอาดใช้พื้นที่ร่วมกับส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร

3.3.2 ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด

กำหนดให้ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดมีพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

3.3.3 ส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร

โต๊ะสำหรับ 4 คน มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร โดยบุคคลากรที่ใช้ส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหารบริเวณห้องพนักงานทำความสะอาด มีจำนวน 10 คน จึงใช้โต๊ะ 3 ตัว เป็นพื้นที่ 18.00 รวมพื้นที่เตรียมอาหาร 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร มีพื้นที่ 24.00 ตารางเมตร

3.3.4 ห้องน้ำเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำสำหรับบุคคลากรจึงเป็นการนำกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสำนักงาน โดยพื้นที่ทั้งหมดภายในห้องพนักงานทำความสะอาด มีพื้นที่ 44.00 ตารางเมตร (1 ชุด ต่อพื้นที่อาคาร 200.00 ตารางเมตร)

ตารางที่ 5-98 ตารางพื้นที่ห้องน้ำเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	2	0.36	0.72
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	3	1.35	4.05
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.08**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.5 สรุปพื้นที่ห้องพนักงานทำความสะอาด

ตารางที่ 5-99 สรุปพื้นที่ห้องพนักงานทำความสะอาด. 2563

สรุปพื้นที่ห้องพนักงานทำความสะอาด	ขนาดพื้นที่
ห้องพนักงานทำความสะอาด	-
ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด	20.00 ตารางเมตร
ส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร	24.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด	7.08 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**51.08 ตารางเมตร**

3.4 ห้องวิทยากรพิเศษ

3.4.1 ห้องวิทยากรพิเศษ

กำหนดให้ห้องสวิทยากรพิเศษมี 4 ห้อง จากการวิเคราะห์ตารางกิจกรรม และห้องทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีวิทยากรพิเศษ 20 คน ดังนั้นพื้นที่ห้องวิทยากรพิเศษมีพื้นที่ 120.00 ตารางเมตร แบ่งเป็น 4 ห้อง ห้องละ 30.00 ตารางเมตร

3.4.2 ห้องพักผ่อนวิทยากรพิเศษ

โต๊ะหรือชุดโซฟาสำหรับพักผ่อน สำหรับ 4 คน มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร โดยบุคคลากรที่ใช้ห้องพักผ่อนวิทยากรพิเศษ มีจำนวน 20 คน จึงใช้โต๊ะ 5 ตัว เป็นพื้นที่ 30.00 ตารางเมตร

3.4.3 ห้องน้ำวิทยากรพิเศษ

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำสำหรับบุคคลากรจึงเป็นการนำกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสำนักงาน โดยพื้นที่ทั้งหมดภายในห้องน้ำวิทยากรพิเศษ มีพื้นที่ 150.00 ตารางเมตร (1 ชุด ต่อพื้นที่อาคาร 200.00 ตารางเมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5-100 ตารางพื้นที่ห้องน้ำวิทยากรพิเศษ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	2	0.36	0.72
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	3	1.35	4.05
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.08**

3.4.4 สรุปห้องวิทยากรพิเศษ

ตารางที่ 5-101 สรุปห้องวิทยากรพิเศษ. 2563

สรุปห้องวิทยากรพิเศษ	ขนาดพื้นที่
ห้องวิทยากรพิเศษ	150.00 ตารางเมตร
ห้องพักผ่อนวิทยากรพิเศษ	30.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำวิทยากรพิเศษ	7.08 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**187.08 ตารางเมตร**

3.5 ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ

3.5.1 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่โครงการ

กำหนดให้ห้องเจ้าหน้าที่โครงการใช้พื้นที่ร่วมกับส่วนพักผ่อนและเตรียมอาหาร

3.5.2 ห้องพักผ่อนและเตรียมอาหารเจ้าหน้าที่โครงการ

โต๊ะหรือชุดโซฟาสำหรับพักผ่อน สำหรับ 4 คน มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร โดยบุคคลากรที่ใช้ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ มีจำนวน 15 คน จึงใช้โต๊ะ 4 ตัว เป็นพื้นที่ 24.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.3 ห้องน้ำเจ้าหน้าที่

การวิเคราะห์เพื่อหาขนาดพื้นที่ของห้องน้ำสำหรับบุคคลากรจึงเป็นการนำกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ในเรื่องของจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร พิจารณาในกรณีของประเภทอาคารสำนักงาน โดยพื้นที่ทั้งหมดภายในห้องน้ำเจ้าหน้าที่ มีพื้นที่ 24.00 ตารางเมตร (1 ชุดต่อพื้นที่อาคาร 200.00 ตารางเมตร)

ตารางที่ 5-102 ตารางพื้นที่ห้องน้ำเจ้าหน้าที่. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	1	1.35	1.35
	โถปัสสาวะ	2	0.36	0.72
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	3	1.35	4.05
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	1	0.48	0.48
รวม				**7.08**

3.5.4 สรุปพื้นที่ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ

ตารางที่ 5-103 สรุปพื้นที่ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ. 2563

สรุปพื้นที่ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่โครงการ	-
ห้องเจ้าหน้าที่โครงการพักผ่อนและเตรียมอาหาร	24.00 ตารางเมตร
ห้องน้ำเจ้าหน้าที่	7.08 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**31.08 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 สรุปพื้นที่ส่วนบริการโครงการ

ตารางที่ 5-104 สรุปพื้นที่ส่วนบริการโครงการ. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนบริการโครงการ	ขนาดพื้นที่
ห้องฝ่ายรักษาความปลอดภัย	69.00 ตารางเมตร
ห้องฝ่ายนักการภารโรง เจ้าหน้าที่ดูแลสวนและพนักงานขับรถประจำ	76.04 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องพนักงานทำความสะอาด	51.08 ตารางเมตร
ห้องวิทยากรพิเศษ	187.08 ตารางเมตร
สรุปพื้นที่ห้องเจ้าหน้าที่โครงการ	31.08 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**414.28 ตารางเมตร**

4. สรุปพื้นที่องค์ประกอบรองภายในโครงการ

ตารางที่ 5-105 สรุปพื้นที่องค์ประกอบรองภายในโครงการ. 2563

สรุปพื้นที่องค์ประกอบรองภายในโครงการ	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ส่วนบริหารโครงการ	1,283.11 ตารางเมตร
ส่วนบริการสาธารณะ	3,022.98 ตารางเมตร
ส่วนบริการโครงการ	414.28 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด + พื้นที่สัญจร 30%	**6,136.49 ตารางเมตร**

5.3.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบเสริมภายในโครงการ

1. ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค

1.1 ห้องฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค

1.1.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิคมีพื้นที่ 8.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค

จะถูกแบ่งพื้นที่ไปตามความถนัด แบ่งเป็นห้องฝ่ายระบบสุขาภิบาล ห้องฝ่ายระบบปรับอากาศ ห้องฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และห้องระบบบำบัดน้ำเสีย

1.1.3 ห้องควบคุมงานระบบคอมพิวเตอร์

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 10.00 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค 2 คน Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิคมีพื้นที่ 26.00 ตารางเมตร

1.1.4 ห้องเก็บของ

กำหนดให้ห้องห้องเก็บของใช้พื้นที่ 30.00 ตารางเมตร

1.1.5 พื้นที่พักผ่อนและเตรียมอาหาร

โต๊ะหรือชุดโซฟาสำหรับพักผ่อน สำหรับ 4 คน มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร

1.1.6 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค

ตารางที่ 5-106 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค. 2563

สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค	8.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค	-
ห้องควบคุมงานระบบคอมพิวเตอร์	26.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บของ	30.00 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อนและเตรียมอาหาร	6.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**70.50 ตารางเมตร**

1.2 ห้องฝ่ายระบบสุขาภิบาล

1.2.1 ห้องทำงานฝ่ายสุขาภิบาล

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีฝ่ายสุขาภิบาล 2 คน Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายสุขาภิบาลมีพื้นที่ 11.00 ตารางเมตร

1.2.2 ห้องเครื่องสูบน้ำ

กำหนดให้ห้องเครื่องสูบน้ำใช้พื้นที่ 40.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3 พื้นที่เก็บน้ำ

กำหนดให้พื้นที่ถังเก็บน้ำใช้พื้นที่ 60.00 ตารางเมตร

1.2.4 ห้องเครื่องสูบน้ำดับเพลิง

กำหนดให้ห้องเครื่องสูบน้ำดับเพลิงใช้พื้นที่ 40.00 ตารางเมตร

1.2.5 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายระบบสุขาภิบาล

ตารางที่ 5-107 สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายระบบสุขาภิบาล. 2563

สรุปพื้นที่ห้องฝ่ายระบบสุขาภิบาล	ขนาดพื้นที่
ห้องทำงานฝ่ายสุขาภิบาล	11.00 ตารางเมตร
ห้องเครื่องสูบน้ำ	40.00 ตารางเมตร
ห้องเครื่องสูบน้ำดับเพลิง	60.00 ตารางเมตร
ห้องเครื่องสูบน้ำดับเพลิง	40.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**151.00 ตารางเมตร**

1.3 ห้องฝ่ายระบบปรับอากาศ

1.3.1 ห้องทำงานฝ่ายระบบอากาศ

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีฝ่ายระบบอากาศ 2 คน Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายระบบอากาศมีพื้นที่ 11.00 ตารางเมตร

1.3.2 ห้องเครื่องระบบปรับอากาศ

กำหนดให้ห้องเครื่องระบบปรับอากาศใช้พื้นที่ 100.00 ตารางเมตร ประกอบด้วยพื้นที่ติดตั้ง CHILLER 50.00 ตารางเมตร และ พื้นที่ติดตั้ง AHU 50.00 ตารางเมตร

1.4 ห้องฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

1.4.1 ห้องทำงานฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 2 คน Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ห้องฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีพื้นที่ 11.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.2 ห้องเครื่องไฟฟ้า

กำหนดให้ห้องเครื่องระบบไฟฟ้าใช้พื้นที่ 60.00 ตารางเมตร ประกอบด้วย MAIN ห้อง DISTRIBUTION BOARD 30.00 ตารางเมตร และห้องTRANFORMER 30.00 ตารางเมตร

1.4.3 ห้องเครื่องไฟฟ้าสำรอง

กำหนดให้ห้องเครื่องระบบไฟฟ้าสำรองใช้พื้นที่ 40.00 ตารางเมตร

1.4.4 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์

ตารางที่ 5-108 สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์. 2563

สรุปพื้นที่ห้องทำงานฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์	ขนาดพื้นที่
ห้องทำงานฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์	11.00 ตารางเมตร
ห้องเครื่องไฟฟ้า	60.00 ตารางเมตร
ห้องเครื่องไฟฟ้าสำรอง	40.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**111.00 ตารางเมตร**

1.5 ห้องระบบบำบัดน้ำเสีย

1.5.1 ห้องทำงานฝ่ายระบบบำบัดน้ำเสีย

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีฝ่ายระบบบำบัดน้ำเสีย 2 คน Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ห้องฝ่ายระบบบำบัดน้ำเสียมีพื้นที่ 11.00 ตารางเมตร

1.5.2 ห้องเครื่องระบบบำบัดน้ำเสีย

กำหนดให้ห้องเครื่องระบบบำบัดน้ำเสียใช้พื้นที่ 60.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 สรุปพื้นที่ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค

ตารางที่ 5-109 สรุปพื้นที่ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ห้องฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค	70.50 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องฝ่ายระบบสุขาภิบาล	151.00 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องฝ่ายระบบปรับอากาศ	111.00 ตารางเมตร
ห้องทำงานฝ่ายระบบไฟฟ้าและอิเล็คทรอนิคส์	111.00 ตารางเมตร
ห้องระบบบำบัดน้ำเสีย	71.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**514.50 ตารางเมตร**

2. ส่วนจัดการพื้นที่

2.1 ห้องซ่อมบำรุงรักษา

2.1.1 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา 1 คน Side board และตู้เก็บเอกสารใช้พื้นที่ 6.00 ตารางเมตร ดังนั้นพื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษามีพื้นที่ 8.50 ตารางเมตร

2.1.2 พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บำรุงรักษา

กำหนดให้พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่มีพื้นที่ 2.50 ตารางเมตร ต่อคน โดยภายในโครงการมีเจ้าหน้าที่บำรุงรักษา 6 คน ดังนั้นพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บำรุงรักษามีพื้นที่ 15.00 ตารางเมตร

2.1.3 ห้องเก็บอุปกรณ์

กำหนดให้ห้องเก็บอุปกรณ์ใช้พื้นที่ 30.00 ตารางเมตร

2.1.4 พื้นที่พักผ่อนช่างซ่อมบำรุง

โต๊ะหรือชุดโซฟาสำหรับพักผ่อน สำหรับ 1 คน มีพื้นที่ 6.00 ตารางเมตร โดยบุคคลากรที่ใช้พื้นที่พักผ่อนช่างซ่อมบำรุงมีจำนวน 7 คน จึงใช้โต๊ะ 2 ตัว เป็นพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 สรุปพื้นที่ห้องซ่อมบำรุงรักษา

ตารางที่ 5-110 สรุปพื้นที่ห้องซ่อมบำรุงรักษา. 2563

สรุปพื้นที่ห้องซ่อมบำรุงรักษา	ขนาดพื้นที่
พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงรักษา	8.50 ตารางเมตร
พื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่บำรุงรักษา	15.00 ตารางเมตร
ห้องเก็บอุปกรณ์	30.00 ตารางเมตร
พื้นที่พักผ่อนช่างซ่อมบำรุง	12.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**65.5 ตารางเมตร**

2.2 ห้องรวมและคัดแยกขยะ

2.2.1 พื้นที่รวมขยะที่ขยายสลายได้

กำหนดให้พื้นที่รวมขยะที่ขยายสลายได้ใช้พื้นที่ 30.00 ตารางเมตร

2.2.2 พื้นที่รวมขยะรีไซเคิล

กำหนดให้พื้นที่รวมขยะที่ขยายสลายได้ใช้พื้นที่ 40.00 ตารางเมตร ประกอบด้วย พื้นที่รวมขยะกระดาษ พื้นที่รวมขยะพลาสติก พื้นที่รวมขยะแก้วและพื้นที่รวมขยะโลหะ

2.3 สรุปพื้นที่ส่วนจัดการพื้นที่

ตารางที่ 5-111 สรุปพื้นที่ส่วนจัดการพื้นที่. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนจัดการพื้นที่	ขนาดพื้นที่
ห้องซ่อมบำรุงรักษา	65.50 ตารางเมตร
ห้องรวมและคัดแยกขยะ	70.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**135.50 ตารางเมตร**

3. ส่วนจอดรถ

รถยนต์	ต้องการพื้นที่	12.00 ตารางเมตร ต่อคัน
รถจักรยานยนต์	ต้องการพื้นที่	2.00 ตารางเมตร ต่อคัน
รถบัส	ต้องการพื้นที่	48.00 ตารางเมตร ต่อคัน
รถบริการเก็บขยะ	ต้องการพื้นที่	30.00 ตารางเมตร ต่อคัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยวิธีการคำนวณที่จอดรถ สามารถคิดรวมพื้นที่อาคารทั้งหมด ตามระเบียบกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2517 โดยอาคารขนาดใหญ่ให้มีพื้นที่จอดรถ 1 คัน ต่อพื้นที่ 240.00 ตารางเมตร

โดยโครงการมีพื้นที่อาคารรวม 14,107.88 ตารางเมตร โดยประกอบด้วยส่วนองค์ประกอบหลัก 9,863.54 ตารางเมตร และ องค์ประกอบรองรวมกันกับองค์ประกอบเสริม 7,045.19 ตารางเมตร

3.1 ที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการโครงการ

3.1.1 ที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการในโครงการ (รถยนต์และจักรยานยนต์)

ส่วนองค์ประกอบหลัก 9,863.54 ตารางเมตร ต้องการที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการในโครงการ 42 คัน เป็นพื้นที่ 504.00 ตารางเมตร

โดยกำหนดให้จำนวนรถจักรยานยนต์ที่จะเข้ามาภายในอาคารสำหรับผู้ใช้บริการในโครงการคิดเป็น 40% จากจำนวนรถยนต์ 42 คันเป็น รถจักรยานยนต์ 17 คัน เป็นพื้นที่ 34.00 ตารางเมตร

3.1.2 ที่จอดรถผู้ทุพพลภาพ

จากกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาและคนชรา พ.ศ. 2548 กำหนดไว้ว่า ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ 10 คัน แต่ไม่เกิน 50 คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย 1 คัน ดังนั้น ที่จอดรถผู้ทุพพลภาพ จึงมี 1 คัน เป็นพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

3.1.3 ที่จอดรถบัส

จากจำนวนผู้ใช้งานประเภทนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ใช้งานที่มีโอกาสใช้รถบัสในจำนวนสูงที่สุดเป็น 240 คน ซึ่งรถบัส 1 คัน สามารถจุผู้ดดยสารได้ 65 คน ต่อคัน ดังนั้นจะมีจำนวนรถโดยสารขนาดใหญ่ 4 คัน เป็นพื้นที่จอดรถบัส 192.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.5 สรุปพื้นที่ที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการโครงการ

ตารางที่ 5-112 สรุปพื้นที่ที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการโครงการ. 2563

สรุปพื้นที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการโครงการ				ขนาดพื้นที่
ที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการในโครงการ (รถยนต์และจักรยานยนต์)		รถยนต์ 42 คัน	รถจักรยานยนต์ 17 คัน	538.00 ตารางเมตร
ที่จอดรถผู้ทุพพลภาพ		สำหรับรถยนต์ 1 คัน	-	12.00 ตารางเมตร
ที่จอดรถบัส		สำหรับรถบัส 4 คัน		192.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**รถยนต์ 43 คัน**	**รถจักรยานยนต์ 17 คัน**	**สำหรับรถบัส 4 คัน**	**742.00 ตารางเมตร**

3.2 ที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการโครงการ

3.2.1 ที่จอดรถสำหรับบริการขยะ

กำหนดให้มีที่จอดรถสำหรับบริการขยะ 2 คัน เป็นพื้นที่ 60.00 ตารางเมตร

3.2.2 ที่จอดรถสำหรับบุคคลากร (รถยนต์และจักรยานยนต์)

ส่วนองค์ประกอบรองและเสริมของโครงการจำนวน 7,045.19 ตารางเมตร ต้องการที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการในโครงการ 30 คัน เป็นพื้นที่ 360.00 ตารางเมตร

โดยกำหนดให้จำนวนรถจักรยานยนต์ที่จะเข้ามาภายในอาคารสำหรับผู้ใช้บริการในโครงการคิดเป็น 40% จากจำนวนรถยนต์ 30 คันเป็น รถจักรยานยนต์ 12 คัน เป็นพื้นที่ 24.00 ตารางเมตร

3.2.3 พื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการร้านค้าและร้านอาหาร (รถยนต์และจักรยานยนต์)

กำหนดให้มีพื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการร้านค้าและร้านอาหาร (รถยนต์และจักรยานยนต์) 24 คัน เป็นพื้นที่ 288.00 ตารางเมตร

โดยกำหนดให้จำนวนรถจักรยานยนต์ที่จะเข้ามาภายในอาคารสำหรับผู้ใช้บริการในโครงการคิดเป็น 40% จากจำนวนรถยนต์ 24 คันเป็น รถจักรยานยนต์ 10 คัน เป็นพื้นที่ 20.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 ที่จอดรถสำหรับช่างซ่อมบำรุง (รถยนต์และจักรยานยนต์)

โดยกำหนดให้มีจำนวนรถยนต์สำหรับช่างซ่อมบำรุง 2 คัน ที่จะเข้ามาภายในโครงการเป็นพื้นที่ 24.00 ตารางเมตร และที่จอดรถรถจักรยานยนต์สำหรับช่างซ่อมบำรุง 6 คัน เป็นพื้นที่ 12.00 ตารางเมตร

3.2.5 ที่จอดรถวิทยากรพิเศษ (รถยนต์และจักรยานยนต์)

โดยกำหนดให้มีจำนวนรถวิทยากรพิเศษ 4 คันที่จะเข้ามาภายในโครงการเป็นพื้นที่ 48.00 ตารางเมตร และที่จอดรถรถจักรยานยนต์สำหรับวิทยากรพิเศษ 8 คัน เป็นพื้นที่ 16.00 ตารางเมตร

3.2.6 สรุปพื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการโครงการ

ตารางที่ 5-113 สรุปพื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการโครงการ. 2563

สรุปพื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการโครงการ				**ขนาดพื้นที่**
ที่จอดรถสำหรับบริการขยะ		สำหรับรถบริการขยะ 2 คัน		60.00 ตารางเมตร
ที่จอดรถสำหรับบุคคลากร (รถยนต์และจักรยานยนต์)		สำหรับรถยนต์ 30 คัน	สำหรับรถจักรยานยนต์ 12 คัน	384.00 ตารางเมตร
พื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการร้านค้าและร้านอาหาร (รถยนต์และจักรยานยนต์)		สำหรับรถยนต์ 24 คัน	สำหรับรถจักรยานยนต์ 10 คัน	308.00 ตารางเมตร
ที่จอดรถสำหรับช่างซ่อมบำรุง (รถยนต์และจักรยานยนต์)		สำหรับรถยนต์ 2 คัน	สำหรับรถจักรยานยนต์ 6 คัน	36.00 ตารางเมตร
ที่จอดรถวิทยากรพิเศษ (รถยนต์และจักรยานยนต์)		สำหรับรถยนต์ 4 คัน	สำหรับรถจักรยานยนต์ 8 คัน	62.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**สำหรับรถบริการขยะ 2 คัน**	**สำหรับรถยนต์ 60 คัน**	**สำหรับรถจักรยานยนต์ 36 คัน**	**832.00 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 สรุปพื้นที่ส่วนจอดรถ

ตารางที่ 5-114 สรุปพื้นที่ส่วนจอดรถ. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนจอดรถ				ขนาดพื้นที่
พื้นที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการโครงการ	**รถยนต์ 43 คัน**	**รถจักรยานยนต์ 17 คัน**	**สำหรับรถบัส 4 คัน**	742.00 ตารางเมตร
พื้นที่จอดรถสำหรับผู้ให้บริการโครงการ	**สำหรับรถบริการขยะ 2 คัน**	**สำหรับรถยนต์ 60 คัน**	**สำหรับรถจักรยานยนต์ 36 คัน**	832.00 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด				**1,574 ตารางเมตร**

4. สรุปพื้นที่ส่วนองค์ประกอบเสริมของโครงการ

ตารางที่ 5-115 สรุปพื้นที่ส่วนองค์ประกอบเสริมของโครงการ. 2563

สรุปพื้นที่ส่วนองค์ประกอบเสริมของโครงการ	ขนาดพื้นที่
ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค + พื้นที่สัญจร 30%	668.85 ตารางเมตร
ส่วนจัดการพื้นที่ + พื้นที่สัญจร 30%	176.15 ตารางเมตร
ส่วนจอดรถ + พื้นที่สัญจร 100%	3,148 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด	**3,993.01 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.4 สรุปพื้นที่รวมทั้งโครงการ

การสรุปพื้นที่รวมของพื้นที่ทั้งหมดภายในโครงการ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลักของโครงการ ซึ่งมีพื้นที่ 9,863.54 ตารางเมตร องค์ประกอบรองของโครงการ 6,110.49 ตารางเมตร และองค์ประกอบเสริมของโครงการ 2,575.90 ตารางเมตร รวมเป็นพื้นที่ 18,549.93 ตารางเมตร

ตารางที่ 5-116 สรุปพื้นที่รวมทั้งโครงการ. 2563

สรุปพื้นที่รวมทั้งโครงการ		ขนาดพื้นที่
องค์ประกอบหลักของโครงการ	ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์	3,379.82 ตารางเมตร
	สรุปพื้นที่ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ	913.59 ตารางเมตร
	พื้นที่ส่วนเผยแพร่และวิชาการ	5,570.13 ตารางเมตร
	รวม	**9,863.54 ตารางเมตร**
องค์ประกอบรองของโครงการ	ส่วนบริหารโครงการ	1,283.11 ตารางเมตร
	ส่วนบริการสาธารณะ	3,002.98 ตารางเมตร
	ส่วนบริการโครงการ	414.28 ตารางเมตร
	รวม	**6,136.49 ตารางเมตร**
องค์ประกอบเสริมของโครงการ	ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค + พื้นที่สัญจร 30%	668.85 ตารางเมตร
	ส่วนจัดการพื้นที่ + พื้นที่สัญจร 30%	176.15 ตารางเมตร
	ส่วนจอดรถ	3,148.00 ตารางเมตร
	รวม	**3,993.01 ตารางเมตร**
รวมพื้นที่ทั้งหมด		**19,993.03 ตารางเมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.4.1 สัดส่วนของพื้นที่ในโครงการ

เมื่อนำพื้นที่ของอาคารในแต่ละส่วนมาแปลงเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ จะพบว่าจากพื้นที่ภายในโครงการทั้งหมด 100% เป็นพื้นที่ขององค์ประกอบหลัก 53% องค์ประกอบรอง 33% องค์ประกอบเสริม 14%

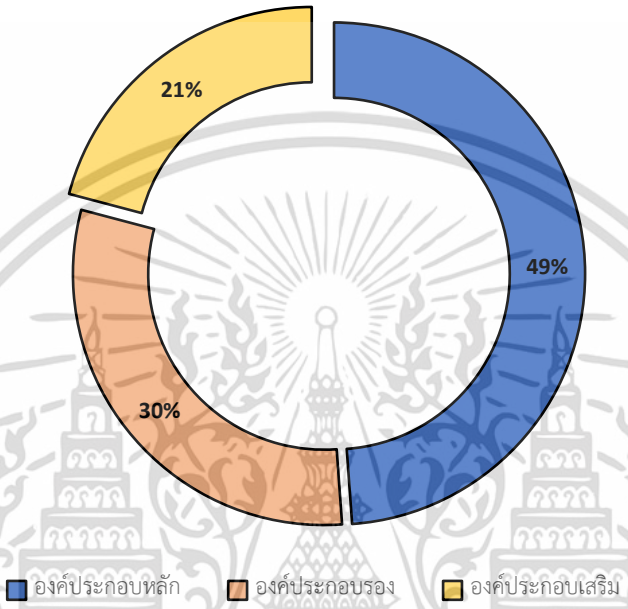

ภาพที่ 5-57 แสดงสัดส่วนของพื้นที่ในโครงการ. 2563

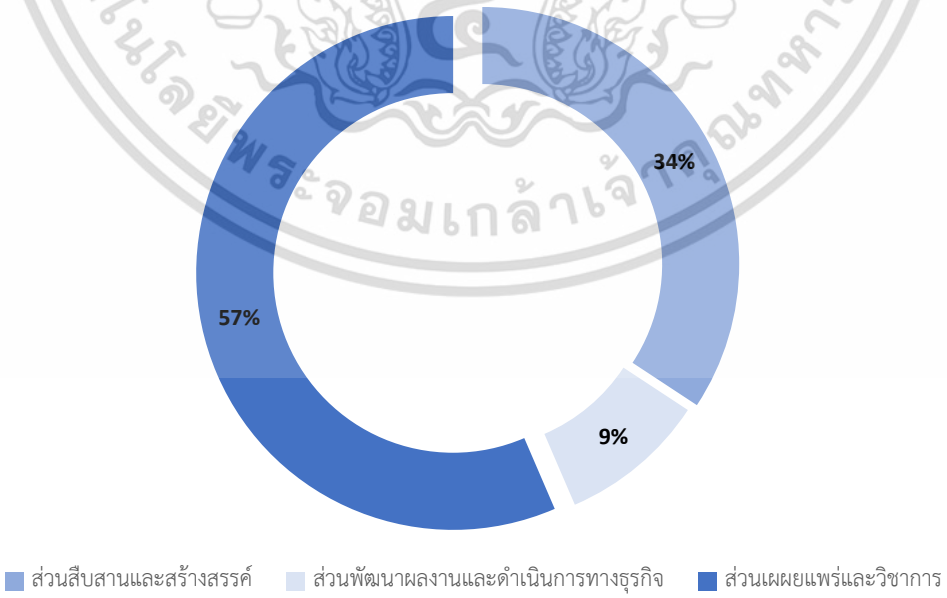

ภาพที่ 5-58 แสดงสัดส่วนของพื้นที่ส่วนองค์ประกอบหลัก. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

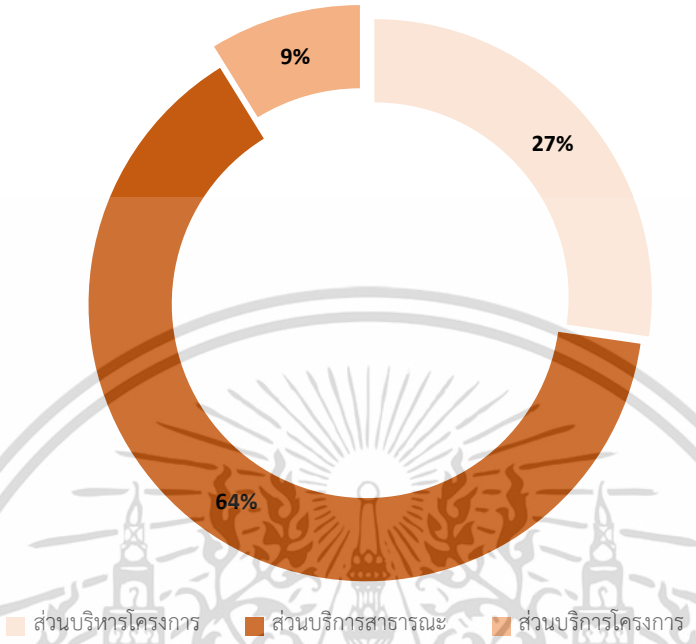

ภาพที่ 5-59 แสดงสัดส่วนของพื้นที่ส่วนองค์ประกอบรอง. 2563

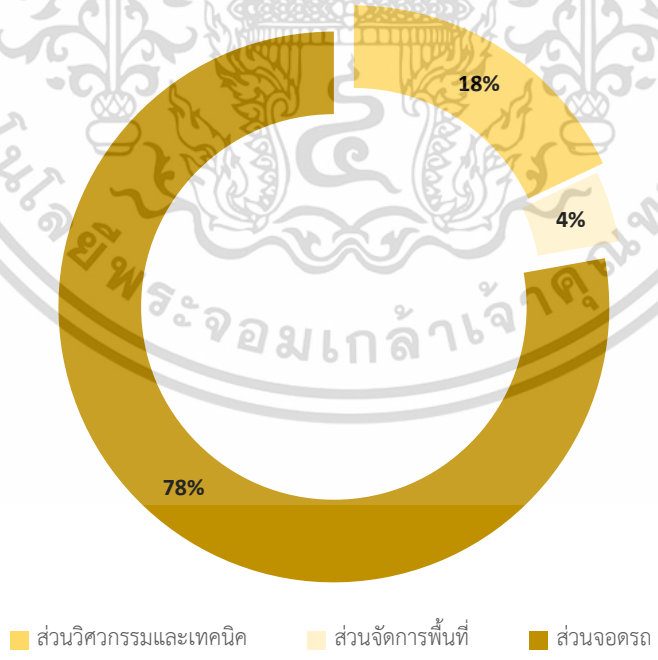

ภาพที่ 5-60 แสดงสัดส่วนของพื้นที่ส่วนองค์ประกอบเสริม. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.4.2 พื้นที่ภายนอกอาคารและพื้นภายในอาคาร

ตารางที่ 5-117 แสดงพื้นที่ภายนอกอาคารและพื้นที่ที่เป็นอาคาร. 2563

องค์ประกอบ		ขนาดพื้นที่
องค์ประกอบหลัก	พื้นภายในอาคาร	8,556.69 ตารางเมตร
	พื้นที่ภายนอกอาคาร	1,306.85 ตารางเมตร
องค์ประกอบรอง	พื้นภายในอาคาร	4,636.49 ตารางเมตร
	พื้นที่ภายนอกอาคาร	1,494.00 ตารางเมตร
องค์ประกอบเสริม	พื้นภายในอาคาร	934.70 ตารางเมตร
	พื้นที่ภายนอกอาคาร	3215.20 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ภายในอาคาร		**14,060.68 ตารางเมตร**
รวมพื้นที่ภายนอกอาคาร		**6,083.25 ตารางเมตร**

5.3.4.3 สัดส่วนพื้นที่ภายนอกอาคารและพื้นที่ภายในอาคาร

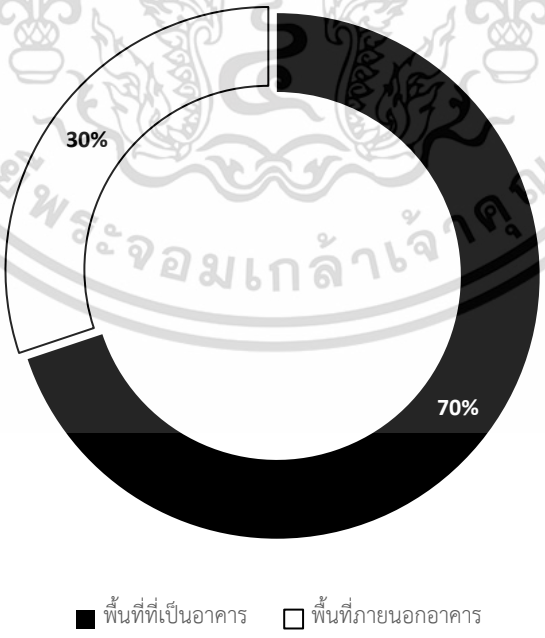

ภาพที่ 5-61 แสดงสัดส่วนพื้นที่ภายนอกอาคารและพื้นที่ภายในอาคาร. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.4.4 สรุปรวมพื้นที่ห้องน้ำภายในโครงการ

ตารางที่ 5-118 สรุปรวมพื้นที่ห้องน้ำภายในโครงการ. 2563

ประเภท	องค์ประกอบ	จำนวน	พื้นที่ (ต.ร.ม.)	รวม (ต.ร.ม.)
ห้องน้ำชาย	ห้องส้วม	26	1.35	35.10
	โถปัสสาวะ	45	0.36	16.20
	อ่างล้างมือ	26	0.48	12.48
ห้องน้ำหญิง	ห้องส้วม	70	1.35	94.50
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	26	0.48	12.48
ห้องน้ำผู้ทุพพลภาพ	ห้องส้วม	11	1.35	14.85
	โถปัสสาวะ	-	0.36	-
	อ่างล้างมือ	11	0.48	5.28
ห้องน้ำของห้องพยาบาล				7.20
รวม				**198.09**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

การศึกษาข้อมูลที่ตั้งโครงการ

การศึกษาการวิเคราะห์ทั้งตั้งโครงการนั้น ทำให้โครงการมีการเลือกที่ตั้งโครงการได้จากปัจจัยในหลายๆด้านอย่างเหมาะสมกับโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายมากที่สุด ซึ่งทำให้โครงการถูกวิเคราะห์อย่างถูกต้องและคุ้มค่ากับการตั้งโครงการในบเวณที่ตั้งในย่านหรือจังหวัดนั้นๆอย่างดีที่สุด ช่วยให้โครงการมีความสมบูรณ์มากขึ้น

6.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดเชียงราย

จากนโยบาย “เมืองศิลปะ (Chiangrai The City of Art)” นโยบายจากกระทรวงวัฒนธรรม จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับเลือกเป็นสามจังหวัดแรกในประเทศไทยเช่นเดียวกับจังหวัดนครราชศรีมาและจังหวัดกระบี่ เนื่องจากจังหวัดเชียงรายมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นทางด้านศิลปวัฒนธรรมและปัจจัยด้านๆอื่นๆที่เหมาะสมแก่การเป็นเมืองท่องเที่ยวและยังมีนโยบายจากหลายหน่วยงานอีกเป็นจำนวนมากที่สับสนุนในทิศทางเดียวกันนี้ จังหวัดเชียงรายจึงเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพและมีความพร้อมเพียงพอให้เกิด ศูนย์สืบสานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

6.1.1 ข้อมูลทั่วไป

พญามังรายได้เสด็จติดตามรอยช้างของตนที่หายไปจนถึงดอยทองริมแม่น้ำกกนัทธี และห็นภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม อุดมสมบูรณ์เป็นชัยภูมิที่เดี จึงได้สร้างเมืองใหม่ ขึ้นในที่นั่นให้ก่อปราการโอบเอาดอยจอมทองไว้ในท่ามกลางเมือง ขนานนามเมืองว่ "เวียงเชียงราย" ตามพระนามของพญามังรายผู้สร้าง เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 1805 หลังจากนั้นจึงได้มีการนำรูปช้างสีขาวใต้เมฆแห่งความรุ่งเรืองและอยู่เย็นเป็นสุขบนพื้นสีม่วงของวันเสาร์ ซึ่งตรงกับวันประสูติของพญามังรายเป็นสีประจำจังหวัด

6.1.2 ที่ตั้งอาณาเขตติดต่อ

6.2.2.1 ที่ตั้งจังหวัดเชียรายตั้งอยู่หนือสุดของประเทศไทย อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 19 องศาเหนือ ถึง20 องศา 30 สิปตาเหนือและเส้นแวงที่ 99 องศา 15 ลิปตา ถึง 100 องศา 45 ลิปตาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 829 กิโลเมตร

6.2.2.2 อาณาเขตทิศเหนือ ติดต่อกับ สาธารณรัฐแห่งสหภาพมียนมาและสารารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวทิศตะวันออก ติดต่อกัน สารารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทิศไต้ ติดต่อกับ จังหวัดพะเยาและลำปางทิศตะวันตก ติตต่อกับ ประเทศสหภาพมียนมาและจังหวัดเชียงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

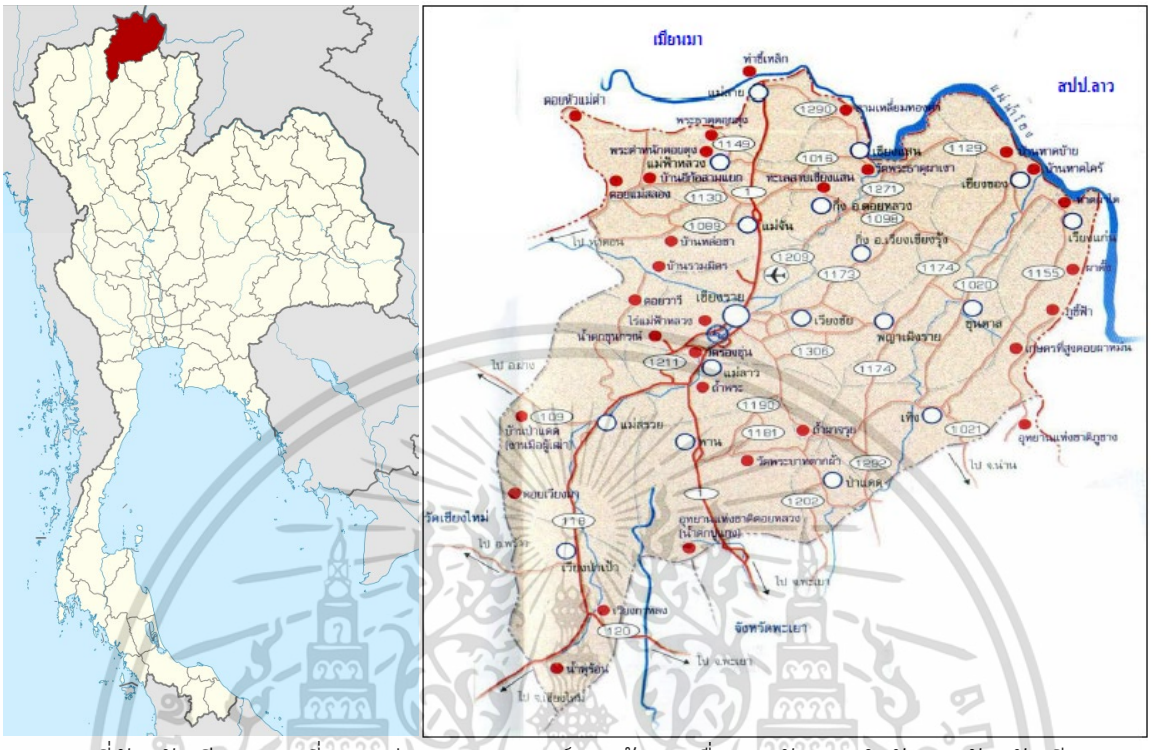

ภาพที่ 6-1 แผนที่จังหวัดเชียงราย (ที่มา: กลุ่มงานยุทธศาตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนา สำนักงานจังหวัดเชียงราย. 2563)

6.1.3 สภาพภูมิประเทศ

จังหวัดเชียงรายมีภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงในทวีปตอนเหนือ (North Continental Highland) มีพื้นที่ราบสูงเป็นหย่อม ๆ ในเขตอำเภอแม่สรวย อำเภอเวียงป่าเป้า และอำเภอเชียงของ บริเวณเทือกเขาจะมีความสูงประมาณ 1,500-2,000 เมตรจากระดับน้ำทะเล โดยมีดอยลังกาหลวง เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในจังหวัด มีความสูง 2,031 เมตร[4]บริเวณส่วนที่ราบตามลุ่มแม่น้ำสำคัญในตอนกลางของพื้นที่ ได้แก่ อำเภอพาน อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่จัน อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน และอำเภอเชียงของ มีความสูงประมาณ 410-580 เมตร จากระดับน้ำทะเล ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง มีป่าไม้ปกคลุม บริเวณเทือกเขามีชั้นความสูง 1,500-2,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีที่ราบเป็นหย่อม ๆ ในระหว่างหุบเขา และตามลุ่มน้ำสำคัญ จังหวัดเชียงรายมีภูเขาล้อมรอบโดยเฉพาะทางทิศตะวันตกเป็นแนวเทือกเขาผีปันน้ำ ติดต่อกันไปเป็นพืดตลอดเขตจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.4 สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดเชียงรายมีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 24 องศาเซลเซียส ฤดูร้อน เริ่มจากกลางเดือนกุมภาพันธ์-กลางเดือนพฤษภาคม มีอุณหภูมิประมาณ 37 องศาเซลเซียส ฤดูฝน เริ่มจากกลางเดือนพฤษภาคม-กลางเดือนตุลาคม มีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 27 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละ 1,768 มิลลิเมตร มากที่สุดในปี 2544 จำนวน 2,287.60 มิลลิเมตรน้อยที่สุดในปี 2546 จำนวน 1,404.10 มิลลิเมตร จำนวนวันที่มีฝนตกเฉลี่ย 143 วันต่อปี ฤดูหนาว (พฤศจิกันยายน – กุมภาพันธ์ จังหวัดเชียงรายมีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 15.0 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด 8.0 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2544 สภาพอากาศของจังหวัดเชียงราย ถือว่าหนาวจัดในพื้นที่ราบ อุณหภูมิต่ำสุดจะอยู่ที่ 8-9 องศาเซลเซียส ส่วนบนยอดดอย อุณหภูมิต่ำสุดจะอยู่ที่ 0-5 องศาเซลเซียส จึงทำให้อากาศที่เชียงรายในช่วงฤดูหนาว เป็นพื้นที่ๆ นักท่องเที่ยวอยากมาเป็นอย่างยิ่ง

6.1.5 การปกครองของจังหวัดเชียงราย

หน่วยการปกครองจังหวัดเชียงรายแบ่งหน่วยปกครองออกเป็น

1. ส่วนราชการ สังกัดส่วนภูมิภาค 34 หน่วยงาน
   ส่วนราชการสังก้ดส่วนกลาง 84 หน่วยงาน
2. ส่วนราชการสังกัดส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
   เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาสตำบล 72 แห่ง
   องค์การบริหารส่วนตำบล 70 แห่ง
3. อำเภอ 18 อำเภอ 124 ตำบล 1,753 หมู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6-1 การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดเชียงราย. 2563

ที่	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	เทศบาลนคร	เทศบาลตำบล	อบต.	ระยะทางจากอำเภอถึงจังหวัด (กม.)
1	เมืองเชียงราย	16	228	1	1	5	15	-
2	เชียงของ	7	102	-	-	5	3	145
3	เวียงป่าเป้า	7	93	-	-	4	5	91
4	เทิง	10	156	-	-	5	7	64
5	ป่าแดด	5	58	-	-	4	1	52
6	พาน	15	234	-	-	1	15	47
7	เวียงชัย	5	75	-	-	1	5	12
8	แม่จัน	11	139	-	-	7	6	28
9	เชียงแสน	6	70	-	-	2	5	60
10	แม่สาย	8	87	-	-	4	6	63
11	แม่สรวย	7	128	-	-	3	6	62
12	พญาเม็งราย	5	71	-	-	3	3	48
13	เวียงแก่น	4	41	-	-	3	1	150
14	ขุนตาล	3	55	-	-	3	1	63
15	แม่ฟ้าหลวง	4	77	-	-	-	4	65
16	แม่ลาว	5	64	-	-	3	4	19
17	เวียงเชียงรุ้ง	3	43	-	-	1	3	45
18	ดอยหลวง	3	33	-	-	-	3	40
	รวม	**124**	**1,753**	**1**	**1**	**54**	**88**	-

6.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งระดับอำเภอ

เนื่องจากนโยบายเมืองศิลปะ ศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ซึ่งเป็นองค์การรัฐบาลและดำเนินการบริหารโครงการโดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงรายจึงถือเป็นโครงการระดับจังหวัด ส่งผลเป็นอย่างยิ่งต่อการพิจารณาเลือกที่ตั้งระดับอำเภอในการเป็นศูนย์รวมของจังหวัดเชียงรายเพื่อตอบรับการใช้งานที่กว้างขวาง เป็นกลางและเข้าถึงได้อย่างสะดวก อำเภอเมืองซึ่งถือเป็นอำเภอที่เป็นศูนย์กลางการบริหารธุรกิจ ศาสนา วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของจังหวัด จึงแหล่งเป็นแหล่งที่มีพลวัตรมากที่สุด

อำเภอเมืองจึงเป็นตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุดในการเป็นที่ตั้งของโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6-2 แผนที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย (สืบค้นได้จาก : th.wikipedia.org. 2563)

อาณาเขตของอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย

อำเภอเมืองเชียงรายตั้งอยู่ทางตอนกลางของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอและจังหวัดข้างเคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอแม่นและอำเภอแม่ฟ้าหลวง
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอเวียงเยงรุ้งและอำเภอเวียงชัย
- ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเทิง อำเภอป้าแดด อำเภอพาน และอำเภอแม่ลาว
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอแม่สรวย และอำเภอแม่อาย (จังหวัดเชียงใหม่

6.3 การพิจารณาและวิเคราะห์ตัวเลือกที่ตั้งโครงการ

การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย ควรมีความเหมาะสมกับโครงการและส่งเสริมวัตุประสงค์ของโครงการ โดยเกณฑ์การพิจารณาจึงประกอบด้วย 5 เกณฑ์ ดังนี้

6.3.1 เกณฑ์การพิจารณาที่ตั้งโครงการ

6.3.1.1 ที่ตั้งของโครงการและการเข้าถึงโครงการ

การเลือกที่ตั้งของโครงการควรคำนึงถึงการเข้าถึงโครงการเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงโครงการและไม่กระทบหรือส่งผลเสียแก่ชุมชน เพื่อเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้สามารถดำเนินโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากการเข้าถึงโครงการนั้นไม่ไกลจากถนนหลักจะได้คะแนนสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.1.2 ขนาดที่ดินของโครงการ

ขนาดที่ดินต้องมีขนาดพอเหมาะกับจำนวนบุคลากรในโครงการและจำนวนผู้ใช้บริการ เพื่อการดูแลจัดการสถานที่และประสิทธิภาพ โดยมีขนาดพื้นที่โครงการทั้งหมด 20,190.93 ตารางเมตร โดยหากต้องการขนาดที่ดินที่เหมาะสมกับโครงการจะเนื้อที่ประมาณและไม่ต่ำกว่า **16 ไร่ 163 ตารางวา** หรือประมาณ 26,248.21 ตารางเมตร ในกรณีที่มีการใช้พื้นที่แนวราบสูงสุดหากเป็นอาคารชั้นเดียวทั้งหมด (อ้างอิงจาก เทศบัญญัตินครเชียงราย พ.ศ. 2561 ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบของแปลงที่ดิน) ซึ่งพื้นที่ขนาดพื้นที่ใกล้เคียงจะได้คะแนนสูง

6.3.1.3 ศักยภาพที่ดิน

ที่ดินที่มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการครบครัน ราคาที่สัมพันธ์และขนาดที่ดินที่เหมาะสม รวมไปถึงรูปร่างของที่ดินที่เหมาะสมต่อการสร้างอาคารและกิจกรรมภายในโครงการ โดยโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย มีความต้องการในการหาที่ดินที่มีศักยภาพติดริมแม่น้ำกกเป็นพิเศษ เนื่องจากพื้นที่ริมแม่น้ำกกเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการส่งเสริมสุนทรียภาพของทัศนียภาพและกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในโครงการ สอดคล้องไปกับเรื่องราวของวัฒนธรรมและวิธีชีวิต ซึ่งที่ดินที่มีปัจจัยเหล่านี้ครบถ้วนและเหมาะสมจะได้คะแนนสูง

6.3.1.4 ความสัมพันธ์กับกิจกรรมของบริบทโดยรอบพื้นที่

การเลือกที่ตั้งควรคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่โดยรอบโครงการ ซึ่งหากที่ตั้งของโครงการมีความสอดคล้องและสนับสนุนกิจกรรมของโครงการจะได้คะแนนสูง

6.3.1.5 ทัศนียภาพและเอกลักษณ์ของที่ดิน

ที่ดินที่มีทัศนียภาพที่สวยงามย่อมส่งผลโดยตรงกับเอกลักษณ์ของโครงการ ซึ่งที่ดินที่มีทัศนียภาพและมุมมองที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์และสามารถส่งเสริมสุนทรียภาพในการเข้าชมโครงการจะได้คะแนนสูง

6.3.1.6 กฎหมาย

ที่ดินที่มีกฎหมายควบคุมซึ่งจะส่งผลไปถึงการออกแบบสถาปัตยกรรม เช่น การควบคุมขนาดหรือระดับความสูงของอาคาร ซึ่งที่ดินมีกฎหมายควบคุมอย่างเหมาะสมไม่ทำให้เกิดข้อจำกัดที่มากเกินไปจะได้คะแนนสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.2 ตำแหน่งและรายละเอียดของตัวเลือกที่ตั้งโครงการ

6.3.2.1 ที่ตั้งโครงการที่ 1

1. ตำแหน่งและที่ตั้งโครงการที่ 1

ภาพที่ 6-3 ผังตำแหน่งโครงการที่ 1 (ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย dolwms.dol.go.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

ตั้งอยู่บนอำเภอเมือง ตำบลริมกก จังหวัดเชียงราย อยู่ในพื้นที่ชุมชน บริเวณโดยรอบตำแหน่งนี้ประกอบไปด้วย พื้นที่อยู่อาศัย ย่านร้านค้า สะพานขัวพญาเม็งราย แม่น้ำกก สามารถเข้าถึงได้จากถนนทางหลวงหมายเลข 5051

2. ลักษณะทางกายภาพที่ตั้งโครงการที่ 1

พื้นที่มีขนาด 19 ไร่ หรือประมาณ 30,400 ตารางเมตร มีลักษณะเป็นที่โล่งมีต้นไม้ใหญ่ และมีถนนตัดเข้ามาภายในที่ดินจากถนนทางหลวงหมายเลข 5051 การเดินทางจากที่ดินไปทางทิศเหนือ จะเป็นเขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก และ การเดินทางจากที่ดินข้ามสะพานไปยังทิศใต้จะเป็นการเข้าสู่ใจกลางเมืองซึ่งเป็นตำบลเวียง ของจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศเหนือ ติดกับเขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก เป็นเขตชุมชน ประกอบด้วย บ้านพักอาศัย ร้านค้า ตลาด และร้านอาหาร

ทิศตะวันออก ติดกับพื้นที่เกษตรกรรม มีลักษณะเป็นทุ่งนาและเขตพื้นที่ชุมชน สามารถเข้าถึง ถนนพหลโยธินได้ และมีถนนที่เชื่อมเข้ามาจากถนนหลวง 5051

ทิศใต้ ติดกับสะพานขัวพญาเม็งราย ซึ่งเป็นทิศทางในการเข้าสู่ในกลางเมือง แม่น้ำกกและเขตพื้นที่ชุมชนตำบลเวียง

ทิศตะวันตก ติดกับถนนทางหลวงหมายเลข 5051 และเขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก และพื้นที่เกษตรกรรม

ภาพที่ 6-4 ทัศนียภาพด้านหน้าทางเข้าที่ตั้งโครงการที่ 1 . 2563

ภาพที่ 6-5 ทัศนียภาพภายในที่ตั้งโครงการที่ 1 . 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6-6 ทัศนียภาพแม่น้ำกกและสะพานขัวพญาเม็งรายบริเวณทิศใต้ของที่ตั้งโครงการที่ 1 . 2563

โดยที่ตั้งโครงการผืนนี้ ตั้งอยู่บนพื้นที่สีชมพู หมายถึง ที่ดินประเภทชุมชน ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อกิจการอื่นให้เป็นไปตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้ 1. ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่ และให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบของแปลงที่ดินที่ยื่นอนุญาต

2.1 วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพที่ตั้งโครงการ 1

ที่ตั้งของโครงการและการเข้าถึงโครงการ

ที่ตั้งของโครงการอยู่ในเขตชุมชน อยู่ใกล้ถนนเส้นหลักแต่มีจุดด้อยเป็นความกระชั้นของทางเข้าด้านทิศตะวันตกกับสะพานขัวพญาเม็งราย และมีถนนที่เชื่อมเข้ามาจากถนนหลวง 5051 บริเวณทิศเหนือมาเข้าที่ทิศตะวันออกของที่ตั้งทำให้สามารถเข้าถึงที่ตั้งได้โดยไม่กระชั้นสะพาน

ขนาดที่ดินของโครงการ

ขนาดที่ดินมีความเหมาะสมและใกล้เคียงกับขนาดของโครงการเมื่อรวมกับพื้นที่ว่างร้อยละสามสิบของแปลงที่ดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศักยภาพที่ดิน

อยู่ใกล้สาธารณูปโภคและสาธารณูปการเนื่องจากเป็นพื้นที่ชุมชนโดยผู้ที่ใช้ถนนพหลธินเพื่อข้ามสะพานไปทางทิศเหนือ จะสามารถเห็นโครงการได้จากบนสะพาน จุดด้อยคือรูปร่างของที่เดินที่มุมแคบ

ความสัมพันธ์กับกิจกรรมของบริบทโดยรอบพื้นที่

กิจกรรมของบริบทโดยรอบจะเป็นลักษณะของที่อยู่อาศัยและย่านร้านค้าและฝั่งทิศใต้เมื่อข้ามแม่น้ำกกไปจะเป็นบริเวณที่มีอาคารราชการที่เป็นพื้นที่บริการประชาชนรวมตัวกันอยู่

ทัศนียภาพและเอกลักษณ์ของที่ดิน

เนื่องจากที่ดินอยู่ติดริมแม่น้ำประกอบกับทัศนียภาพของฝั่งตรงข้ามบริเวณทิศใต้เป็นแนวต้นไม้จึงมีทัศนียภาพที่สวยงามเมื่อมองออกไปภายนอกที่ตั้ง ส่วนภายในที่ตั้งมีต้นไม้ใหญ่ซึ่งถือเป็นทัศนียภาพภายในที่ดี

กฎหมาย

จากกฎกระทรวงจังหวัดเชียงรายและเทศบัญญัตินครเชียงราย มีเพียงการให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบของแปลงที่ดิน เนื่องจากลักษณะของโครงการที่เป็นอาคารสถาบันราชการ ประเภทสาธารณูปการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.2.2 ที่ตั้งโครงการที่ 2

1. ตำแหน่งและที่ตั้งโครงการที่ 2

ภาพที่ 6-7 ผังตำแหน่งโครงการที่ 2 (ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย dolwms.dol.go.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

ตั้งอยู่บนอำเภอเมือง ตำบลรอบเวียง จังหวัดเชียงราย อยู่ในพื้นที่ชุมชน บริเวณโดยรอบตำแหน่งนี้ประกอบไปด้วย ห้างสรรพสินค้า โรงพยาบาล ย่านร้านค้า และที่อยู่อาศัย สามารถเข้าถึงได้จากถนนพหลโยธิน

2. ลักษณะทางกายภาพที่ตั้งโครงการที่ 2

พื้นที่มีขนาด 38 ไร่ หรือประมาณ 60,800 ตารางเมตร มีลักษณะเป็นที่โล่งมีต้นไม้ใหญ่ สามารถเข้าถึงได้จากถนนพหลโยธิน การเดินทางจากที่ดินไปทางทิศเหนือ จะเป็นเขตพื้นที่ชุมชนตำบลรอบเวียง และ การเดินทางจากถนนพหลโยธินไปยังทิศใต้จะเป็นการออกนอกตัวเมืองซึ่งเป็นตำบลท่าสาย ของจังหวัดเชียงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศเหนือ ติดกับเขตพื้นที่ เขตพื้นที่ชุมชนตำบลรอบเวียง ประกอบด้วย ห้างสรรสินค้า ร้านค้า และบ้านเรือน

ทิศตะวันออก ติดกับพื้นที่เกษตรกรรม มีลักษณะเป็นทุ่งนาขนาดใหญ่และเขตพื้นที่ชุมชนสามารถเข้าถึง ถนนทางหลวง 5023 ได้

ทิศใต้ ติดกับถนนพหลโยธินในการออกนอกตัวเมืองชุมชนตำบลเวียง

ทิศตะวันตก ติดกับถนนทางหลวงหมายเลข 5051 และที่ดินว่าง

ภาพที่ 6-8 ทัศนียภาพของห้างสรรสินค้า และถนนพหลโยธินเมื่อมองออกจากที่ตั้งโครงการที่ 2 . 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6-9 ทัศนียภาพด้านหน้าเมื่อมองจากภายนอกเข้ามาในที่ตั้งโครงการที่ 2 . 2563

ภาพที่ 6-10 ทัศนียภาพด้านในที่ตั้งโครงการที่ 2 . 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพที่ตั้งโครงการ 2

ที่ตั้งของโครงการและการเข้าถึงโครงการ

ที่ตั้งของโครงการอยู่ในเขตชุมชน อยู่ใกล้ถนนเส้นพหลโยธินซึ่งเป็นถนนเส้นหลัก แต่มีจุดด้อยเป็นทิศทางของถนนพหลโยธินที่อยู่ฝั่งที่ตั้งจะเป็นการออกนอกเมือง

ขนาดที่ดินของโครงการ

ขนาดที่ดินมีขนาดใหญ่กว่าขนาดของโครงการเมื่อรวมกับพื้นที่ว่างร้อยละสามสิบของแปลงที่ดิน

ศักยภาพที่ดิน

อยู่ใกล้สาธารณูปโภคและสาธารณูปการเนื่องจากเป็นพื้นที่ชุมชน รูปร่างของที่ดินเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าทำให้การออกแบบเป็นไปได้ง่าย และไม่มีอะไรบดบังหน้าโครงการ อยู่ใกล้ถนนเส้นพหลโยธินจุดเด่นคือถนนพหลโยธินสามารถใช้เป็นถนนเพื่อไปท่องเที่ยวตามแหล่งศิลปวัฒนธรรมต่างๆในจังหวัดเชียงรายได้อย่างสะดวก (อ้างอิงจากภาพที่ 1-3 ในเนื้อหาบทที่ 1แสดงระยะห่างระหว่างศิลปวัฒนธรรมแต่ละแห่งในจังหวัดเชียงราย)

ความสัมพันธ์กับกิจกรรมของบริบทโดยรอบพื้นที่

กิจกรรมของบริบทโดยรอบจะเป็นลักษณะของกลุ่ม ห้างสรรพสินค้าและร้านค้าที่เป็นพื้นที่ส่วนกลางของชุมชน และพื้นที่อยู่อาศัยในทิศเหนือ

ทัศนียภาพและเอกลักษณ์ของที่ดิน

เนื่องจากที่ดินอยู่ติดพื้นที่เกษตรกรรม ที่เป็นทุ่งนาขนาดใหญ่ประกอบมีทัศนียภาพที่สวยงามเมื่อมองออกไปยังทิศตะวันออก ส่วนภายในที่ตั้งเป็นที่โล่งซึ่งจุดด้อยคือมีต้นไม้ใหญ่อยู่ภายในน้อย

กฎหมาย

จากกฎกระทรวงจังหวัดเชียงรายและเทศบัญญัติตินครเชียงราย มีเพียงการให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบของแปลงที่ดิน เนื่องจากลักษณะของโครงการที่เป็นอาคารสถาบันราชการ ประเภทสาธารณูปการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.2.3 ที่ตั้งโครงการที่ 3

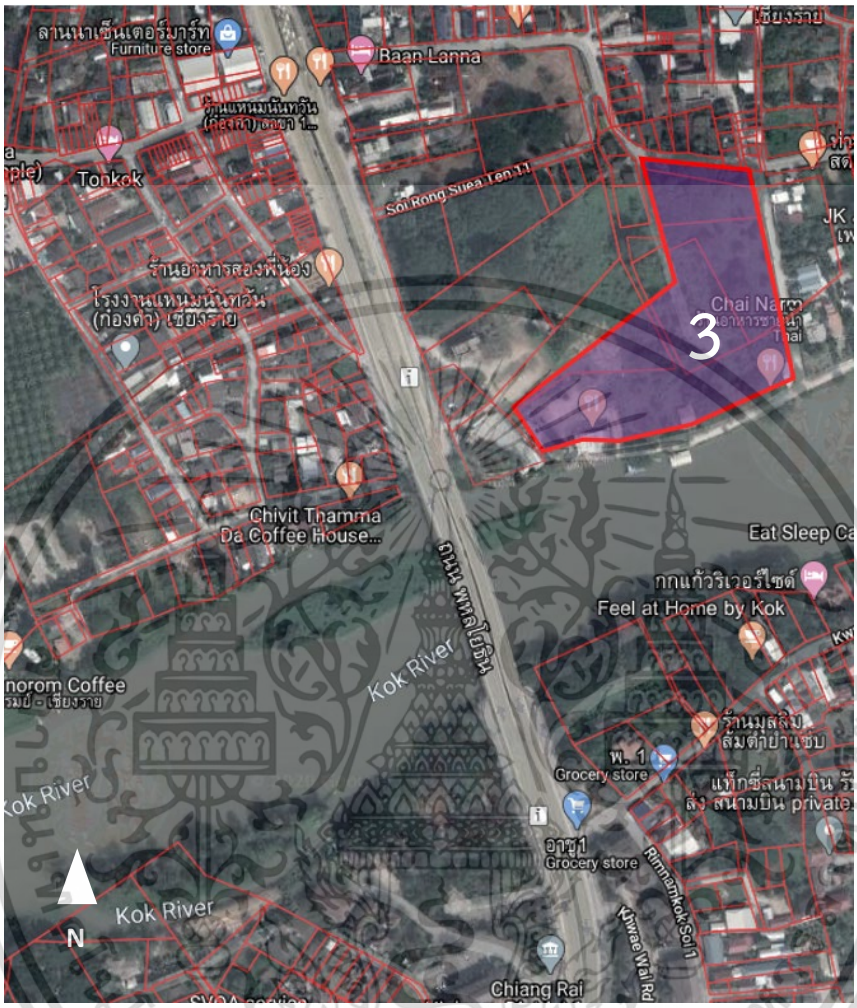

ภาพที่ 6-11 ผังตำแหน่งโครงการที่ 3 (ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย dolwms.dol.go.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

1. ตำแหน่งและที่ตั้งโครงการที่ 3

ตั้งอยู่บนอำเภอเมือง ตำบลริมกก จังหวัดเชียงราย อยู่ในพื้นที่ชุมชน บริเวณโดยรอบตำแหน่งนี้ประกอบไปด้วย พื้นที่อยู่อาศัย ย่านร้านค้า โรงเรียน ร้านอาหาร สะพานข้ามแม่น้ำกก สามารถเข้าถึงได้จากถนนพหลโยธิน

2. ลักษณะทางกายภาพที่ตั้งโครงการที่ 3

พื้นที่มีขนาด 15 ไร่ 34.75 ตารางวา หรือประมาณ 24,139 ตารางเมตร มีลักษณะเป็นที่โล่งมีต้นไม้ใหญ่ และอยู่ใกล้กับถนนพหลโยธิน การเดินทางจากที่ดินไปทางทิศเหนือ จะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก ตำบลบ้านดู่และทางเข้า - ออก สนามบินแม่ฟ้าหลวง การเดินทางจากที่ดินข้ามสะพานไปยังทิศใต้จะเป็นการเข้าสู่บริเวณเมืองซึ่งเป็นตำบลรอบเวียง และตำบลเวียงซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งเป็นใจกลางเมือง ของจังหวัดเชียงราย

ทิศเหนือ อยู่ติดกับทางเดินอติดกับเขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก ตำบลบ้านดู่ในลำดับถัดไป และสนามบินแม่ฟ้าหลวง

ทิศตะวันออก ติดกับร้านอาหาร มัสยิด และพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เกษตรกรรม สามารถเข้าถึง ถนนหลวง 5023 ได้

ทิศใต้ ติดกับทางเดินริมน้ำสาธารณะและใกล้สะพานข้ามแม่น้ำกก ซึ่งเป็นทิศทางในการเข้าสู่ในกลางเมืองจากสนามบินแม่ฟ้าหลวง และเขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก

ทิศตะวันตก ติดกับถนนพหลโยธิน และเขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก และในตำบลเวียงที่เป็นใจกลางเมืองด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้

ภาพที่ 6-12 ทัศนียภาพทางเข้าที่อยู่ใกล้บริเวณสะพานของที่ตั้งโครงการ 3

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย www.google.co.th . 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6-10 ทัศนียภาพทางเดินสาธารณะริมน้ำด้านทิศใต้ของที่ตั้งโครงการที่ 3

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย www.google.co.th . 2563)

ภาพที่ 6-11 ทัศนียภาพด้านในเมื่อมองออกจากภายนอกที่ตั้งโครงการที่ 3 . 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพที่ตั้งโครงการ 3

ที่ตั้งของโครงการและการเข้าถึงโครงการ

ที่ตั้งของโครงการอยู่ในเขตชุมชน อยู่ใกล้ถนนพหลโยธินซึ่งเป็นเส้นหลัก แต่มีจุดด้อยคือทางเข้าที่มีความกระชั้นสะพานแต่ถ้าหากเป็นทางเข้าจากเชื่อมเข้ามาจากถนนพหลโยธิน บริเวณทิศเหนือของที่ตั้งทำให้สามารถเข้าถึงที่ตั้งได้โดยไม่กระชั้นสะพาน

ขนาดที่ดินของโครงการ

ขนาดที่ดินมีใกล้เคียงกับขนาดของโครงการเมื่อรวมกับพื้นที่ว่างร้อยละสามสิบของแปลงที่ดิน

ศักยภาพที่ดิน

อยู่ใกล้กับพื้นที่ชุมชน รูปร่างของที่ดินมีลักษณะคล้ายตัวแอล อยู่ใกล้ถนนพหลโยธินซึ่งเป็นถนนเส้นหลัก สามารถใช้เป็นถนนเพื่อไปท่องเที่ยวตามแหล่งศิลปวัฒนธรรมต่างๆในจังหวัดเชียงราย (อ้างอิงจากภาพที่ 1-3 ในเนื้อหาบทที่ 1แสดงระยะทางระหว่างศิลปวัฒนธรรมแต่ละแห่งในจังหวัดเชียงราย) และสนามบินแม่ฟ้าหลวงได้อย่างสะดวก

ความสัมพันธ์กับกิจกรรมของบริบทโดยรอบพื้นที่

อยู่ชิดติดกับกิจจกรรมการออกกำลังการน้ำของชุมชน โดยกิจกรรมของบริบทโดยรอบจะเป็น บ้านพักอาศัยและร้านค้า แต่ฝั่งตรงข้ามทางทิศใต้จะเริ่มมีความเป็นเมืองมากขึ้น และพื้นที่อยู่อาศัยในทิศเหนือ

ทัศนียภาพและเอกลักษณ์ของที่ดิน

โดยผู้ที่ใช้ถนนพหลธินเพื่อข้ามสะพานไปทางทิศเหนือ จะสามารถเห็นโครงการได้จากบนสะพาน ทัศนียภาพภายในโครงการเป็นต้นไม้ใหญ่ และมีทัศนียภาพของริมแม่น้ำกก โดยทิศตะวันตกเฉียงใต้จะเป็นใจกลางเมือง คือ ตำบลเวียง

กฎหมาย

จากกฎกระทรวงจังหวัดเชียงรายและเทศบัญญัตินครเชียงราย มีเพียงการให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบของแปลงที่ดิน เนื่องจากลักษณะของโครงการที่เป็นอาคารสถาบันราชการ ประเภทสาธารณูปการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 การเลือกที่ตั้งโครงการ

จากการวิเคาะห์ตัวเลือกที่ตั้งโครงการทั้ง 3 ที่แล้ว จึงมีตั้งเหณฑ์การพิจารณะและการให้คะแนนของแต่ละพื้นที่ ดังนี้

เกณฑ์ในการพิจารณาที่ตั้งโครงการ จะแบ่งค่าน้ำหนักออกเป็น 3 ค่าน้ำหนัก คือ

A มีความสำคัญมาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4

B มีความสำคัญปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3

c มีความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2

เกณฑ์ในการให้คะแนนจะแบ่งออกเป็น 3 คะแนน คือ

4 คะแนน ตรงตามเกณฑ์ที่กาหนดไว้มากกว่าพื้นที่ตั้งอื่นๆ

3 คะแนน ตรตามเกณฑ์ที่กาหนดไว้ แต่อาจมีข้อจำกัดของพื้นที่

2 คะแนน ตรงตามเกณฑ์น้อยกว่าพื้นที่ตั้งทั้ง 2 บริเวณ

สรุปที่ตั้งโครงการ

ตารางที่ 6-2 การวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ. 2563

ข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	ที่ตั้งที่ 1		ที่ตั้งที่ 2		ที่ตั้งที่ 3	
			คะแนน	รวม	คะแนน	รวม	คะแนน	รวม
1.	ที่ตั้งของโครงการและการเข้าถึงโครงการ	B	3	9	4	12	3	9
2.	ขนาดที่ดินของโครงการ	B	3	9	2	6	4	12
3.	ศักยภาพที่ดิน	A	2	8	4	16	4	16
4.	ความสัมพันธ์กับกิจกรรมของบริบทโดยรอบพื้นที่	B	4	12	3	9	2	6
5.	ทัศนียภาพและเอกลักษณ์ของที่ดิน	B	4	12	2	6	3	9
6.	กฎหมาย	C	3	6	3	6	3	6
รวม				56		55		58

จากตารางการให้คะแนนที่ตั้งโครงการ ที่ตั้งโครงการที่ 3 เป็นบริเวณที่มีความเหมาะสมในการเป็นที่ตั้งโครงการมากที่สุด โดยมีความสะดวกในการเข้าถึงได้ในระดับหนึ่ง แต่มีศักยภาพที่ดินที่ดี และขนาดที่ดินที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 การวิเคราะห์รายละเอียดที่ตั้งโครงการ

การศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดที่ตั้งโครงการ เป็นศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ลักษณะทางกายภาพ ทัศนียภาพ ลักษณะภูมิอากาศ ทิศทางของดวงอาทิตย์ การพัดผ่านของลประจำฤดู การเข้าสู่โครงการ และข้อมูลทางด้านกฎหมายและข้อหนดที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เพื่อนำไปสู่การออกแบบให้ตรงตามวัตถุประงสงค์

6.5.1 ข้อมูลเบื้องต้นของที่ตั้งโครงการ

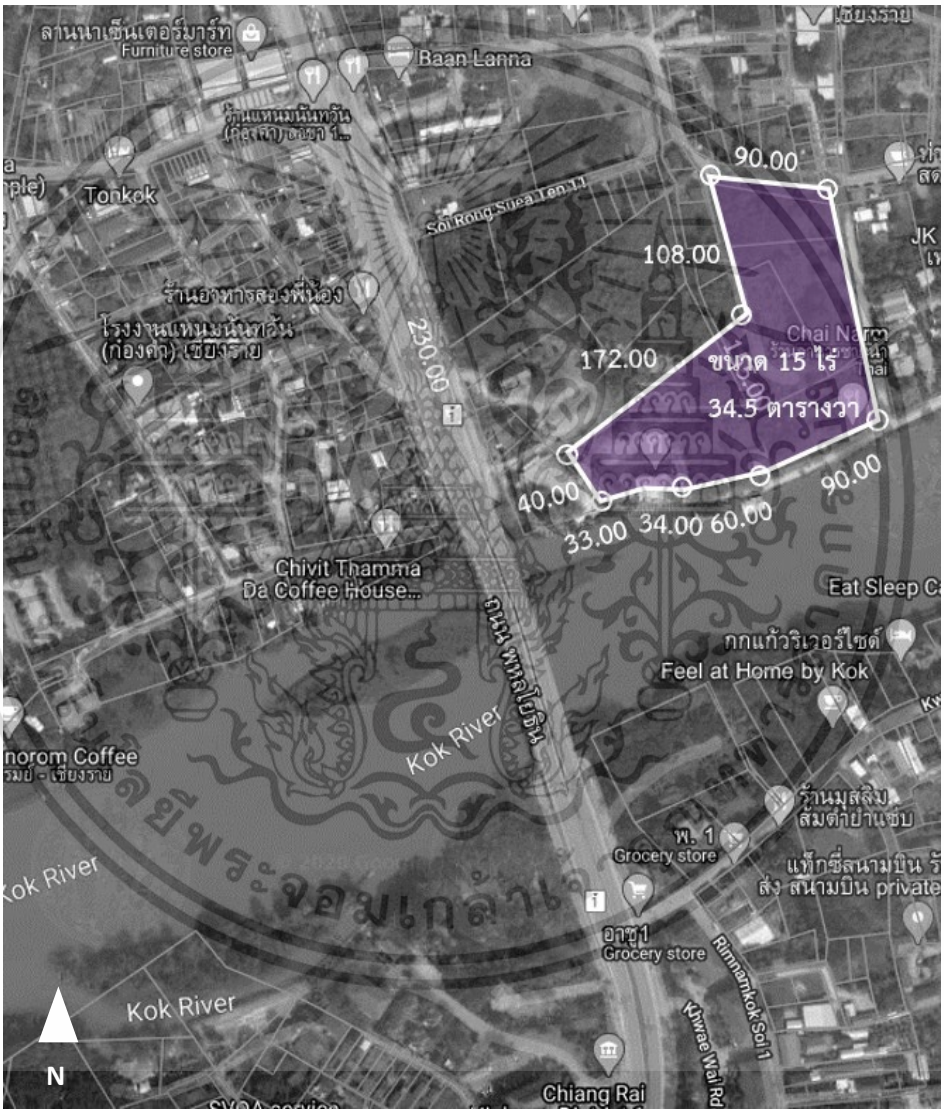

ภาพที่ 6-12 ผังตำแหน่งที่ตั้งโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย dolwms.dol.go.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5.1.1 ที่ตั้งโครงการ

ตั้งอยู่บนอำเภอเมือง ตำบลริมกก ถนนพหลโยธิน จังหวัดเชียงราย 5700

6.5.1.3 ขอบเขตของที่ตั้งโครงการ

ทิศเหนือ ติดกับเขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก ตำบลบ้านดูในลำดับถัดไป และสนามบินแม่ฟ้าหลวง

ทิศตะวันออก ติดกับร้านอาหาร มัสยิด และพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เกษตรกรรม สามารถเข้าถึง ถนนหลวง 5023 ได้

ทิศใต้ ติดกับสะพานข้ามแม่น้ำกก ซึ่งเป็นทิศทางในการเข้าสู่ในกลางเมืองจากสนามบินแม่ฟ้าหลวง แม่น้ำกกและเขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก

ทิศตะวันตก ติดกับถนนพหลโยธิน และเขตพื้นที่ชุมชนตำบลริมกก และในตำบลเวียงที่เป็นใจกลางเมืองด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้

6.5.2 การเข้าถึงโครงการ

1. รถยนต์ส่วนบุคคล

ภาพที่ 6-17 การเข้าถึงโครงการด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย dolwms.dol.go.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเข้าจากถนนพหลโยธินบริเวณทิศเหนือ

สามารถเข้าถึงด้วยซอย ร่องเสือเต้น10 จากถนนพหลโยธินที่มีขนาดใหญ่ 3 ช่องจราจร เมื่อเข้ามาภายในซอยร่องเสือเต้นจะเหลือ 2 ช่องจราจรที่มีความกว้าง 8 เมตร สำหรับรถสวนทางกัน โดยการเลี้ยวขวาหลังจากผ่านบริเวณสัญญาณไฟแดงจราจร เข้าไปเป็นระยะทางประมาณ 300 เมตร ใช้เวลาในการเดินทาง 1 นาที

ภาพที่ 6-22 การเข้าถึงด้วย ซอยร่องเสือเต้น10 จากถนนพหลโยธิน

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย map.googl.co.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

ภาพที่ 6-23 ด้านหน้าทางเข้าซอยร่องเสือเต้น10

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย map.googl.co.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

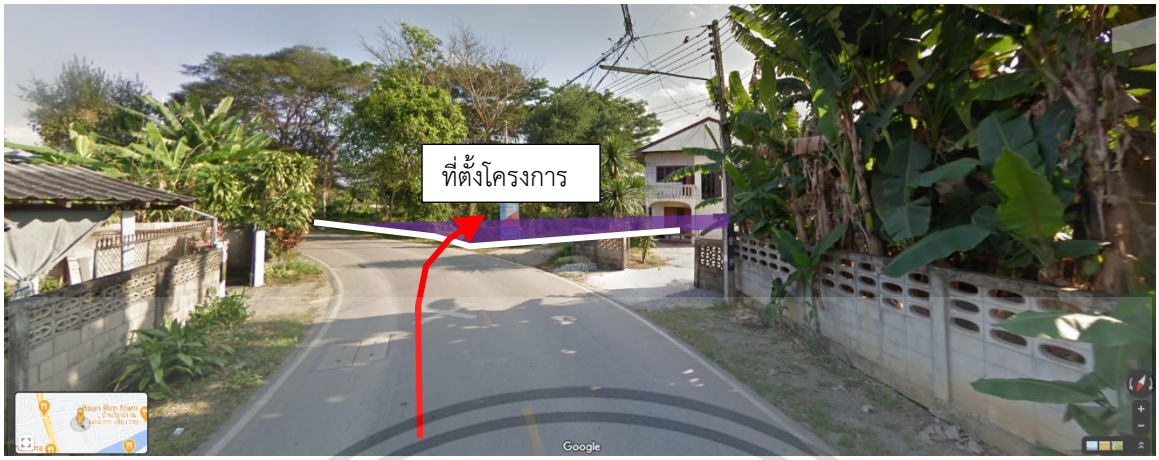

ภาพที่ 6-25 ด้านหน้าทางเข้าด้านทิศเหนือ

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย dolwms.dol.go.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

สรุปได้ว่าทางบริเวณทิศเหนือของโครงการนั้น เหมาะสมสำหรับเป็นการใช้เป็นทางเข้า – ออก เนื่องจากสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย มองเห็นได้ชัดเจนจากบริเวณ สัญญาณไฟแดงจราจร และมีขนาดความกว้างของถนนที่เหมาะสมและไม่อยู่ลึกมากเกินไป

2. รถโดยสารสาธารณะ

2.1 รถโดยสารประจำทาง

รถสองแถวสีฟ้า เป็นรถสองแถวขนาดเล็ก ที่ให้บริการไปตามถนนสายต่างๆ ในเขตตัวเมืองเชียงราย สามารถเรียกใช้บริการได้ตลอด ราคาเริ่มต้น 10 บาท หรือคิดเป็นอัตราเหมา ขึ้นอยู่กับ

ภาพที่ 6-26 รถโดยสารประจำทาง (ที่มา: www.googleusercontent.com. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะทาง บริเวณที่จะมีรถให้บริการหนาแน่น คือ บริเวณห้าแยกพ่อขุนเม็งรายและถนนพหลโยธิน ย่านไนต์บาซาร์ และย่านสถานีขนส่งจังหวัดเชียงราย และมีคิวรถอยู่ที่ตลาดสดเทศบาล1

2.2 รถสามล้อถีบ

รถสามล้อถีบเป็นรถสาธารณะท้องถิ่น ที่อยู่คู่กับเมืองเชียงรายมาเป็นเวลานาน โดยเกิดจากการรวมตัวตั้งเป็นชมรมสามล้อถีบ มีสมาชิกประมาณ 120 คัน แต่ปัจจุบันมีเหลือให้บริการประจำ เพียง 60-70 คันเท่านั้น โดยอัตราค่าบริการ รถสามล้อถีบ จะขึ้นอยู่กับระยะทางและเวลาที่ใช้ เริ่มต้นที่ ชั่วโมงละ 150 บาทต่อรถสามล้อ 1 คัน ต่อนักท่องเที่ยว 1 คน โดยจุดเด่นคือการบอกเล่าเรื่องราวของสถานที่ท่องเที่ยวต่ละที่ที่พาไปของสารถีผู้ให้บริการรถสามล้อถีบ ซึ่งโดยปกติเส้นทางของรถสามล้อถีบจะวิ่งอยู่บริเวณแถวอำเภอเมืองเชียงราย มีเส้นทาง city tour ซึ่งเป็นเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอยู่แล้วแต่ถ้าจะให้รถสามล้อถีบบริการไปถึงที่ตั้งโครงการ จะเป็นการจ้างวานนอกเหนือเส้นทางปกติและสามารถใช้บริการรถสามล้อถีบเพื่อไปตลาดสดเทศบาล1 เพื่อใช้บริการรถโดยสารประจำทางเพื่อมาที่โครงการต่อได้

ภาพที่ 6-27 รถสามล้อถีบ (ที่มา: www.mgronline.com. 2563)

2.3 รถบริการแท็กซี่หรือบริการเรียกรถยนต์ส่วนตัวด้วยแอพพลิเคชั่นมือถือ Grab

จังหวัดเชียงรายมีจุดให้บริการรถแท็กซี่เป็นจำนวนมากและสามารถอำนวยความสะดวกในการเดินทางให้นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี และปัจจุบันการใช้บริการเรียกรถยนต์ส่วนตัวด้วยแอพพลิเคชั่นมือถือ Grab เป็นที่แพร่หลายเป็นอย่างมากทั้งผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการที่มีจำนวนเพิ่มากขึ้นเรื่อยๆ จึงเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่มีความเป็นไปได้ในหารใช้เพื่อเข้าถึงโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

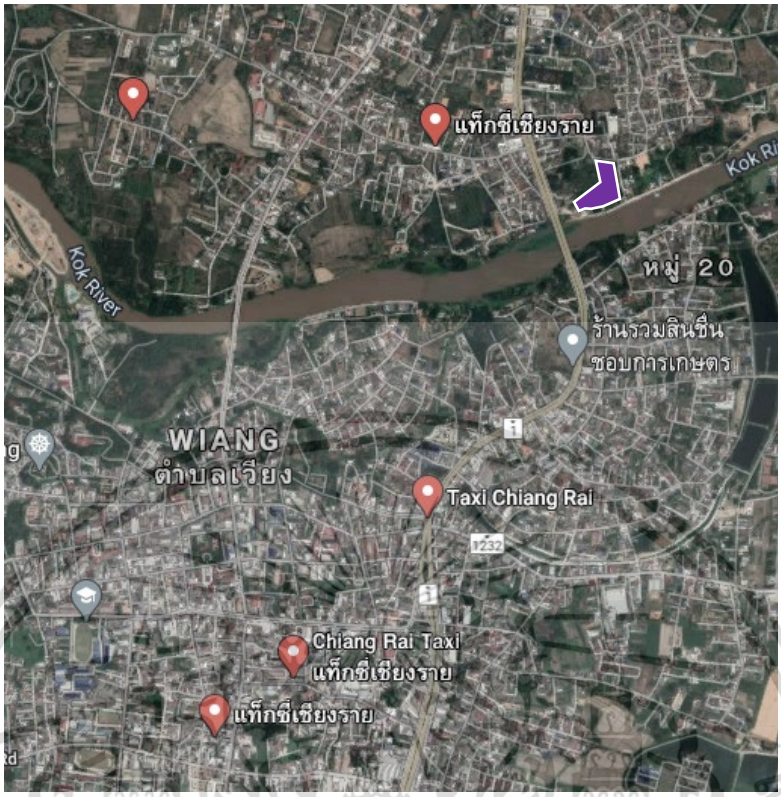

ภาพที่ 6-28 ตำแหน่งศูนย์ให้บริการรถแท็กซี่ (ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย map.google.co.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

3. การเดินเท้า

เนื่องจากตำแหน่งของที่ตั้งโครงการอยู่ติดกับทางเดินเท้าสาธารณะนอกจากการเข้าถึงด้วยการเดินเท้าเข้ามาจากทางทิศเหนือที่ทางเข้าที่ 1 แล้วนั้นยังสามารถเข้าถึงได้จากด้านทิศใต้ได้ด้วยการเดินเข้ามาจากทางเดินเท้าสาธารณะริมแม่น้ำกกที่ทางเข้าที่ 2

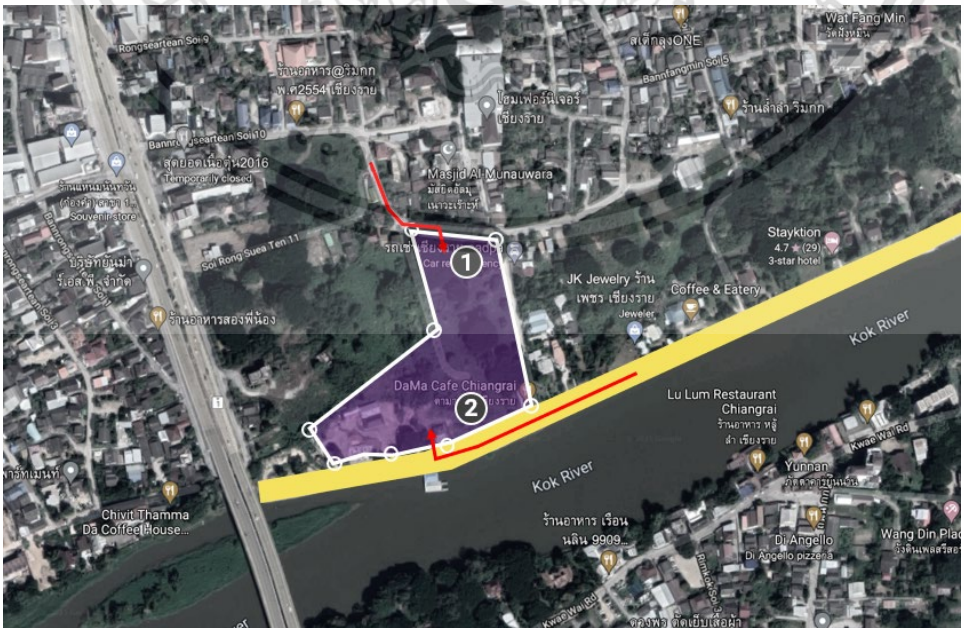

ภาพที่ 6-29 ตำแหน่งการเข้าถึงด้วยการเดินเท้า (ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย map.google.co.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การเชื่อมต่อกับสถานที่สำคัญ

จากวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องการ สืบสาน เผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมและเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย จึงมีความต้องการในการทำหน้าที่เป็นเหมือนส่วนต้อนรับให้และข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมต่างๆในจังหวัดเชียงรายเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดิกความสนใจและสามารถที่จะตามไปศึกษาและท่องเที่ยวตามแหล่งศิลปวัฒนธรรมนั้นๆได้อย่างสะดวก การมีระยะที่สะดวกต่อการเดินทางไปมาระหว่างแหล่งศิลปวัฒนธรรมต่างๆและกับสนามบินแม่ฟ้าหลวงจังหวัดเชียงรายจึงถือเป็นศักยภาพหนึ่งของที่ตั้งโครงการ

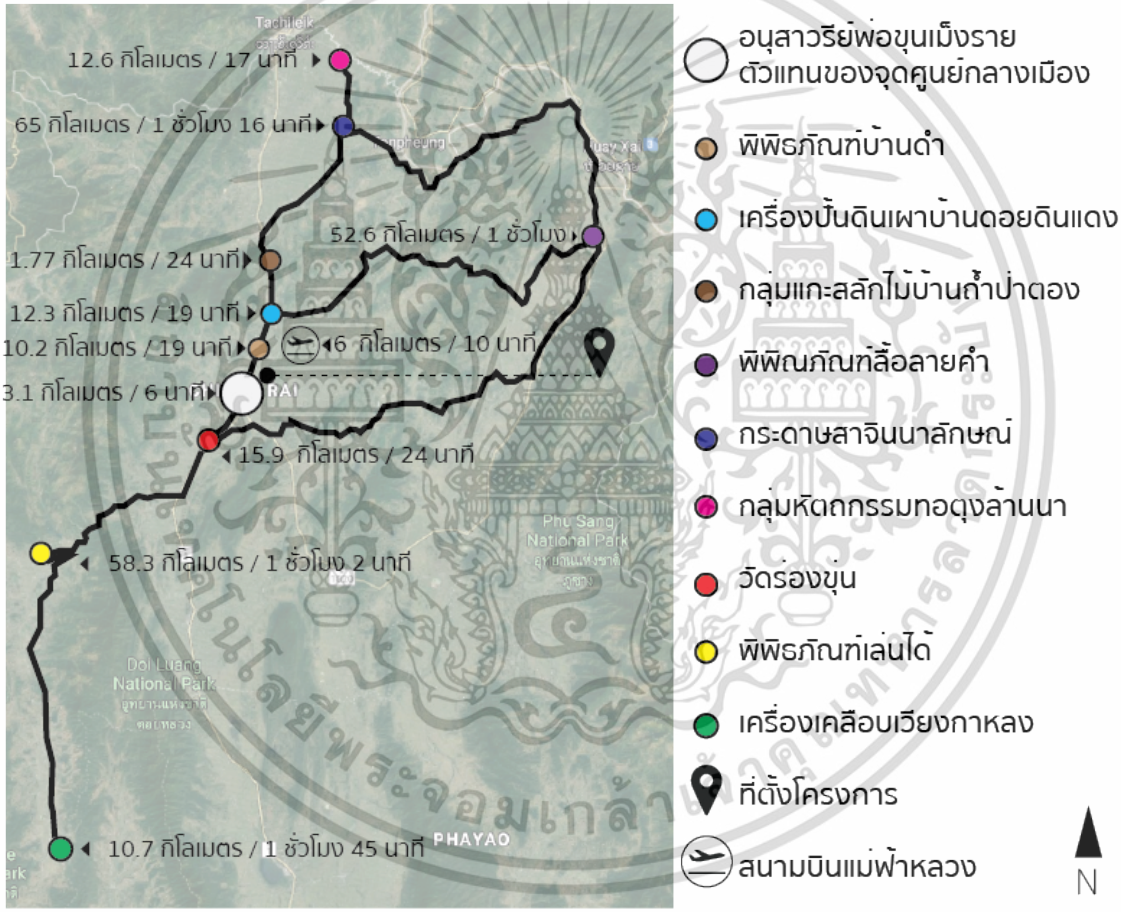

ภาพที่ 6-30 ตำแหน่งที่ตั้งโครงการและการเชื่อมต่อกับแหล่งศิลปวัฒนธรรมต่างๆและสนามบินแม่ฟ้าหลวง. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5.3 ลักษณะกายภาพของที่ตั้งโครงการ

6.5.2.1 สภาพแวดล้อมเดิมของพื้นที่

สภาพที่ดินเดิมเป็นพื้นที่รกร้างไม่มีการใช้งาน ส่วนหนึ่งเป็นพื้นที่โล่งกว้างมีลักษณะเป็นดินร่วนและกรวด มีหญ้า ต้นไม้สูง และอาคารขนาดเล็กที่ไม่ได้มีการใช้งานแล้วจำนวน 3 หลัง และอาคารร้านอาหารชายน้ำจากการขยายพื้นที่เพิ่มเติม

6.5.2.2 ทัศนียภาพของโครงการ

1.มุมมองจากภายนอกโครงการ

สภาพแวดล้อมบริเวณภายนอกโครงการเมื่อมองเข้าไปในที่ตั้ง มีอยู่ 4 จุด ดังนี้

จุดที่ 1 เป็นมุมมองที่มองจากบนสะพานข้ามแม่น้ำกกมายังด้านทิศใต้ของที่ตั้งโครงการมุมมองนี้มีความน่าสนใจ ในการเห็นโครงการเป็นมุมกว้างและเป็นด้านที่ติดริมฝั่งแม่น้ำ

จุดที่ 2 เป็นมุมองจากคนเดินคนทางเท้าสาธารณะริมแม่น้ำกกซึ่งจะเห็นโครงการได้อย่างชัดเจน

จุดที่ 3 เป็นมุมมองจากซอยร่องเสือเต้น10 มองมายังด้านทิศเหนือของที่ตั้ง

จุดที่ 4 เป็นมุมมองจากซอยร่องเสือเต้น10 มองมาด้านทิศใต้ของที่ตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

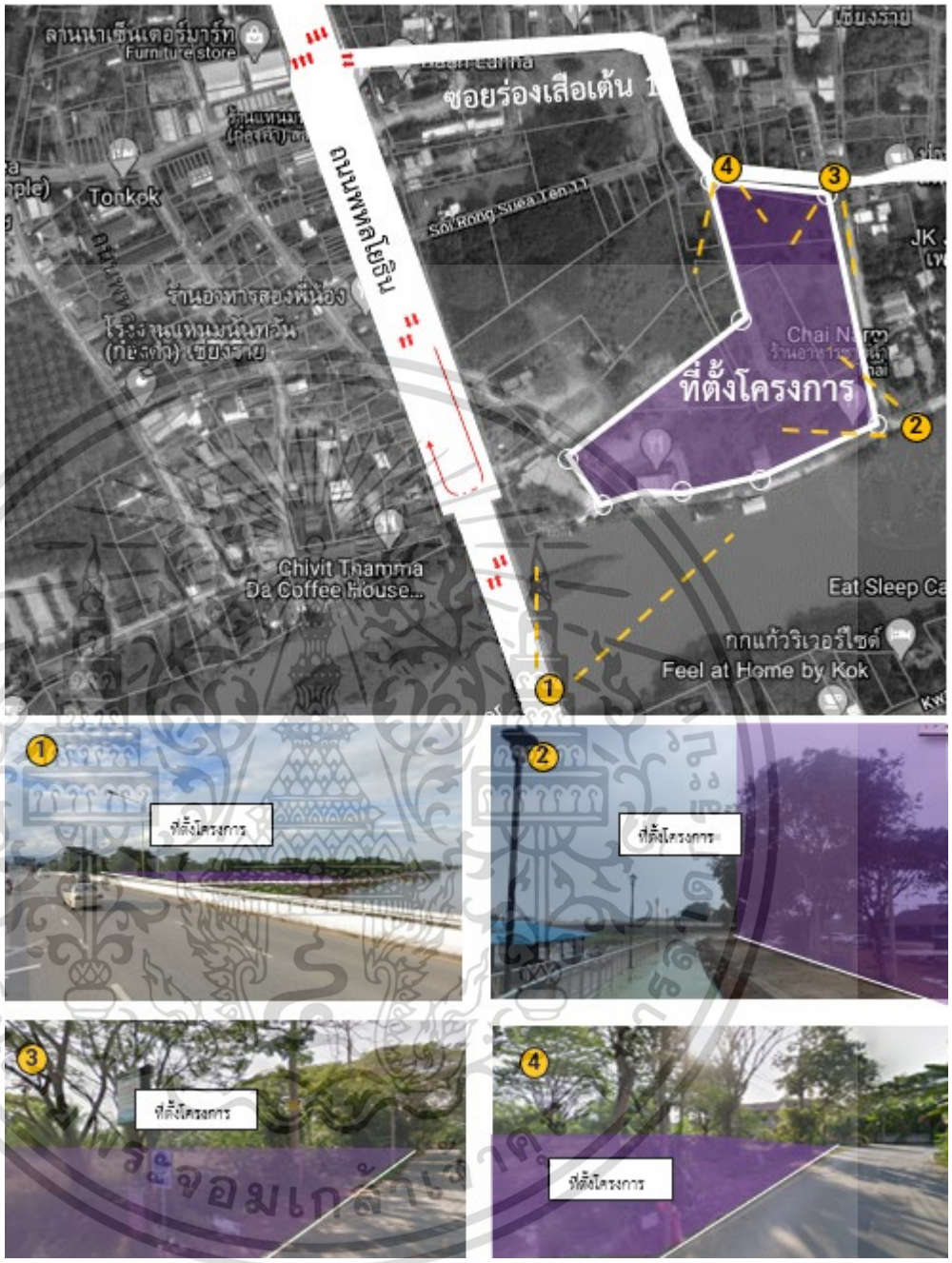

ภาพที่ 6-31 มุมมองจากภายนอกโครงการ

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย map.google.co.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.มุมมองจากภายโครงการ

มุมมองจากภายในโครงการเมื่อมองออกไปในภายนอกที่ตั้ง มีอยู่ 4 จุด ดังนี้

จุดที่ 1 เป็นมุมมองจากที่ตั้งโครงการด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือเมื่อมองออกไปจะเห็นถนน 2 ช่องจราจรและอาคารร้านค้า

จุดที่ 2 เป็นมุมมองจากที่ตั้งโครงการด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือเมื่อมองออกไปจะเห็นถนน 2 ช่องจราจร

จุดที่ 3เป็นมุมมองที่มองจากที่ตั้งโครงการด้านทิศใต้ จะมองเห็นแม่น้ำกก และโดยที่ฝั่งตรงข้ามเป็นทัศนียภาพของต้นไม้ใหญ่

จุดที่ 4 เป็นมุมมองที่มองจากที่ตั้งโครงการด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ จะมองเห็นแม่น้ำกก และสะพานข้ามแม่น้ำกก

สรุปได้ว่าทัศนียภาพของมุมมองจากภายนอกเข้ามายังที่ตั้งโครงการที่มีศักยภาพที่สุดคือด้านทิศใต้ซึ่งเป็นมุมมองจากการใช้รถยนต์บนสะพานเข้ามายังโครงการ รองลงมาเป็นด้านทิศตะวันออกและด้านทิศเหนือที่จะเป็นด้านที่เป็นทางเข้า – ออกของโครงการ และทัศนียภาพของมุมมองจากภายในโครงการออกไปยังสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดคือด้านทิศใต้เช่นกัน เพราะได้รับทัศนียภาพของแม่น้ำและต้นไม้ใหญ่จากฝั่งตรงข้าม ซึ่งจะช่วยเพิ่มสุนทรียภาพในการใช้งานโครงการได้

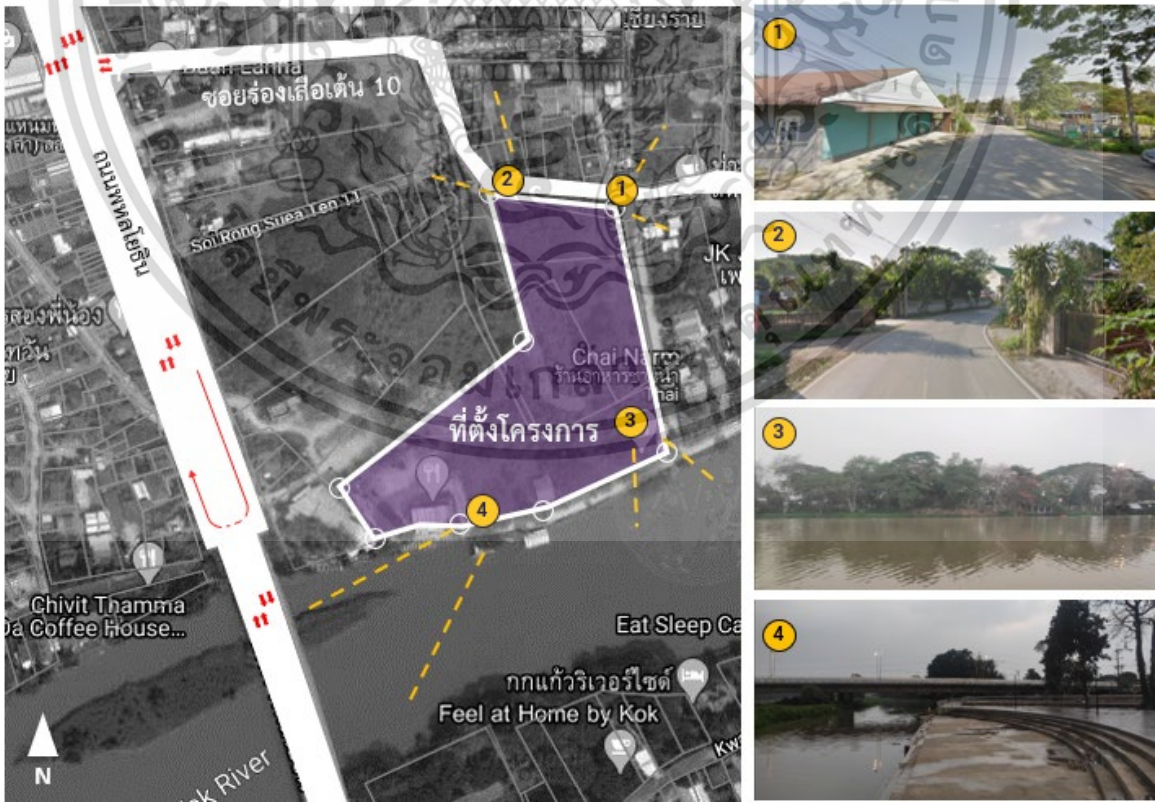

ภาพที่ 6-32 มุมมองจากภายในโครงการ

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย map.google.co.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5.2.3 วิเคราะห์ความลาดชันของที่ตั้งโครงการและแนวของน้ำไหลในพื้นที่

เนื่องจากบริเวณอำเภอเมืองของจังหวัดเชียงรายเป็นพื้นที่ราบ จึงมีความลาดชันเพียงน้อยนิดเท่านั้น จึงถือว่าไม่มีความลาดชันในที่ตั้งโครงการและแนวการไหลของน้ำจะเป็นการไหลตามธรรมชาติลงไปยังแม่น้ำกกเป็นหลัก

6.5.2.4 วิเคราะห์ระบบสาธารณูปโภคของที่ตั้งโครงการ

ระบบประปา

การให้บริการน้ำประปาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย ดำเนินการโดยระบบน้ำประปาส่วนภูมิภาคเชียงราย เป็นผู้ดูแลจัดวางระบบการจ่ายน้ำให้กับพื้นที่นอำเภอ

ระบบระบายน้ำทิ้ง

ระบบระบายน้ำทิ้งและน้ำเสีย จะทำการบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นภายในโครงการก่อน แล้วทำการระบายออกสู่ทางระบายน้ำทางด้านทิศตะวันตกและตะวันออกของโครงการ ก่อนทำการระบายออกสู่สาธารณะ นอกจากนี้น้ำบางส่วนที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในโครงการได้นั้น อาจจะนำมาใช้ประโยชน์ในการดูแลต้นไม้ภายในโครงการต่อไปได้ เพื่อเป็นการใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่าที่สุด

ระบบป้องกันอัคคีภัย

ในกรณีที่เกิดอัคคีภัยมีสถานีดับเพลิงที่ใกล้พื้นที่โครงการมากที่สุดคือ หจก. เชียงรายการดับเพลิง ตำบลริมกก ซึ่งสามารถเข้าถึงที่ตั้งโครงการได้ภายใน 2 นาที มีระยะทาง 900 เมตร

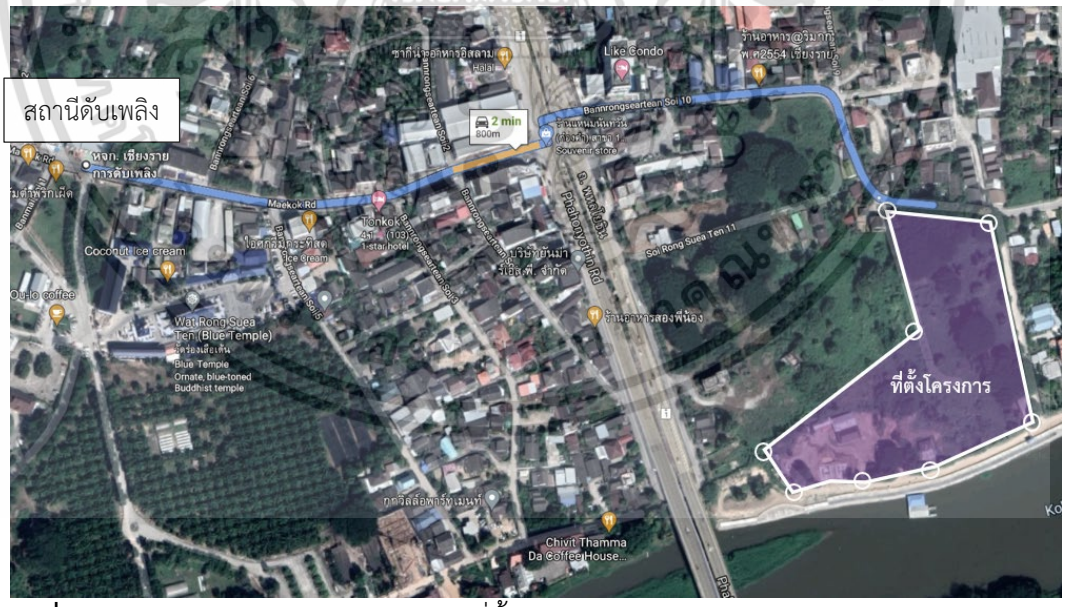

ภาพที่ 6-33 ระยะทางจากสถานีดับเพลิงถึงที่ตั้งโครงการ

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย map.google.co.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบไฟฟ้า

ทำการจ่ายไฟฟ้าหลักมาจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเชียงราย จ่ายมาตามสายไฟฟ้าย่อย ซึ่งโครงการมีความพร้อมในด้านระบบไฟฟ้าเพราะมีเสาไฟฟ้าอยู่ บริเวณทิศตะวันออกและตะวันตก

ระบบสาธารณูปการ

ประกอบด้วยสำนักงานเทศบาล โรงพยาบาลและสถานีตำรวจ ซึ่งอยู่บริเวณอำเภอเวียง โดยจะอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของที่ตั้งโครงการ สามารถเดินทางได้สะดวกโดยใช้เวลาเพียง 11 นาที เป็นระยะทาง 5.80 กิโลเมตร

6.5.4 ลักษณะภูมิอากาศของที่ตั้งโครงการ

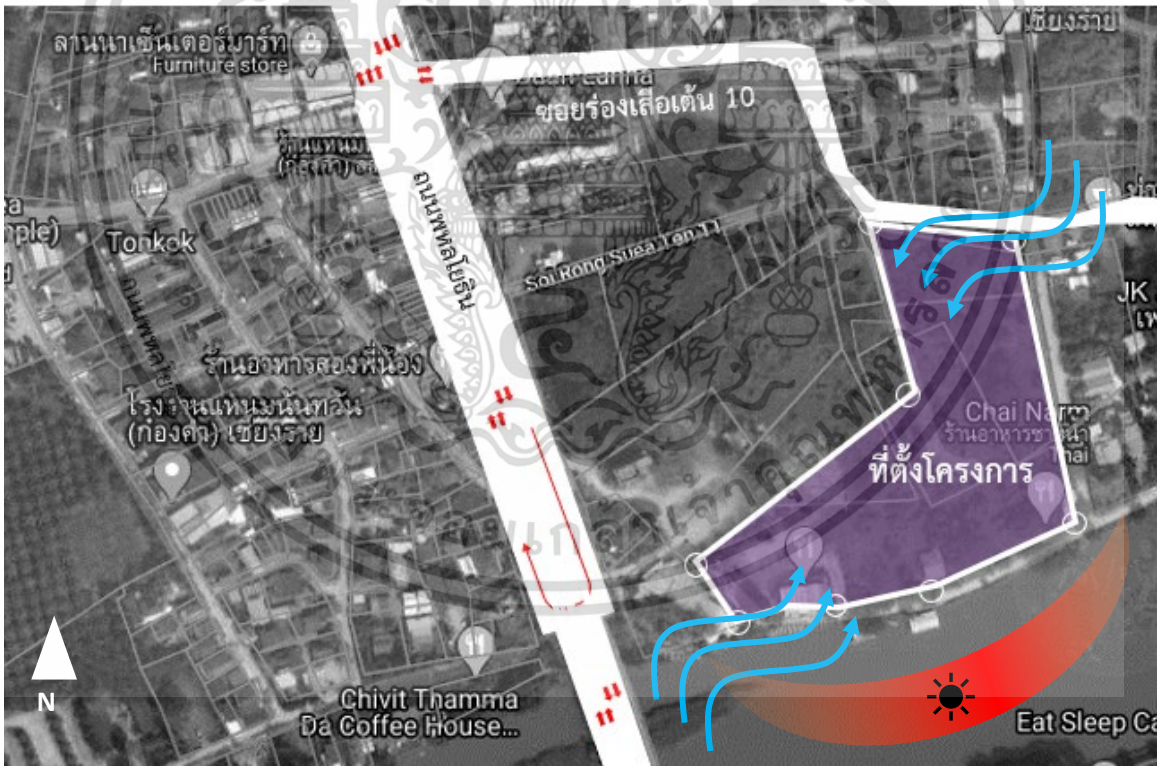

ภาพที่ 6-34 การเข้าถึงโครงการด้วยทางเข้าที่ 2 ด้านทิศเหนือ

(ที่มา: ภาพถ่ายดาวเทียมโดย dolwms.dol.go.th ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5.4.1 ทิศทางแดด

ทิศทางของดวงอาทิตย์ จะขึ้นจากทิศตะวันออก-ตะวันออกเฉียงใต้แล้วจบที่ทิศตะวันตก-ตะวันตกเฉียงใต้ โดยมีลักษณะอ้อมทางทิศใต้ตั้งแต่ช่วงกลางเตือนกันยายนจนถึงเตือนมีนามคม หลังจากนั้นจะเริ่มขึ้นจากทิศตะวันออกเฉียเหนือแล้วจบที่ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ โดยมีลักษณะอ้อมทางทิศใต้แต่ดวงอาทิตย์ในบางช่วงจะตั้งฉากกับพื้นโลกตั้งแต่เตือนมษายนจนถึงกลางเตือนกันยายน

6.5.4.2 ทิศทางลม

ทิศทางของลม มีลมมรสุมมา 2 ทิศทาง คือทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมเริ่มประมาณกลางเตือนตุลาคมจนถึงกลางเตือนกุมภาพันธ์ พัดมวลอากาศเย็นและแห้งทิศตะวันตกเฉียงใต้เป็นลมรสุมระวงเดือนพฤษภาคมจนถึงกลางเดือนตุลาคม มรสุมนี้จะนำมวลอากาศชื้นมีเมฆมากและฝนตกชุก เนื่องจากรอบบริเวณที่ตั้งโครงการไม่มีอาคารขนาดใหญ่มาขวางทิศทางลม ภายในที่ตั้งโครงการจึงมีอากาศถ่ายเทสะดวก

6.5.4.3 ปริมาณฝนต่อปี

อำเภอเมืองมีปริมาณฝนเฉลี่ย 16,00 – 1,800 มิลลิเมตรสำหรับสถิติปริมาณฝนเฉลี่ยของอำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายมีปริมาณฝนตลอดปีเฉลี่ย 1,690.5 มิลลิเมตร และมีวันฝนตกประมาณ 138 วัน เดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนสิงหาคม มีปริมาณฝนเฉลี่ย 358.4 มิลลิเมตร และมีวันฝนตกประมาณ 23 วัน ปริมาณฝนมากที่สุดใน 1 วัน วัดได้161.8 มิลลิเมตร เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2524 ที่สถานีอากาศเกษตรเชียงราย

6.5.6 ข้อมูลด้านกฎหมายข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งโครงการ

เนื่องจากกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดเชียงราย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ระบุว่าพื้นที่บริเวณที่เป็นที่ตั้งโครงการนั้น เป็นพื้นที่สีชมพู ซึ่งเป็นที่ดินประเภทชุมชน และเทศบัญญัติเทศบาลนครเชียงราย พ.ศ. 2558 ระบุว่าพื้นที่บริเวณที่เป็นตั้งโครงการนั้นอยู่ในบริเวณที่3 ซึ่งเมื่อตรวจสอบแล้วพบว่า โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย ที่ดำเนินการโดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงรายนั้น เป็นอาคารสถาบันราชการ ประเภทสาธารณูปการ จากกฎหมายทั้งสองฉบับนั้นไม่ได้มีการบังคับใช้ หรือควบคุมเรื่องขนาดและความสูงของอาคาร มีเพียงข้อกำหนดให้มีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาตเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

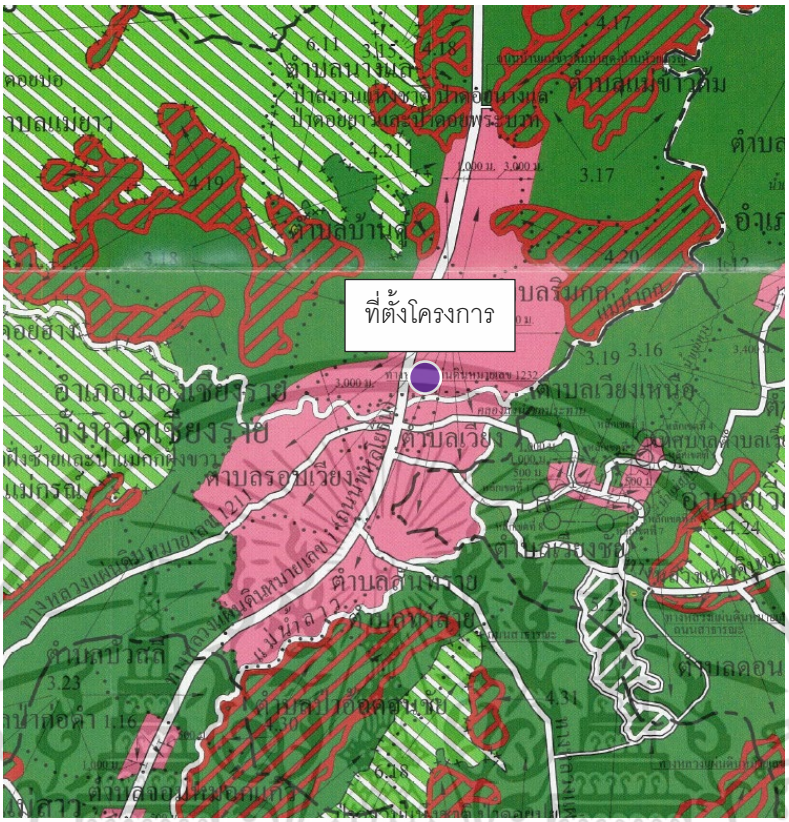

ภาพที่ 6-35 พื้นที่สีชมพู ที่ดินประเภทชุมชนและที่ตั้งโครงการ

(ที่มา: กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดเชียงราย ฉบับที่2 พ.ศ. 2561 ปรับปรุงโดย รชรินทร์ อินธุระ. 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7
การศึกษาโครงสร้างและงานระบบโครงการ

การศึกษาโครงสร้างและงานระบบ ช่วยให้โครงการมีรายละเอียดและสมจริงมากยิ่งขึ้นด้วยหลักการทางวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งโครงการโดยส่วนมากมักจะมีสิ่งที่สำคัญคือสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้โครงการมีความสมบูรณ์มากขึ้น

7.1 งานวิศวกรรมโครงสร้าง

การเลือกใช้ระบบโครงสร้างอาคาร จะคำนึงถึงการใช้งานเป็นหลัก มีความเหมาะสมความสวยงามและคุณสมบัติของโครงสร้างนั้นๆประกอบไปด้วย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและคุ้มค่ากับอาคารในแต่ละส่วนมากที่สุด ซึ่งระบบก่อสร้างสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระบบดังนี้

1.ระบบโครงสร้างแบบเปิด (OPENED STRUCTURE SYSTEM)

ระบบโครงสร้างแบบเปิด จะมีความสมดุลกันในพื้นที่ใช้งานที่แตกต่างกัน ทุกพื้นที่จะเป็นลักษณะที่ว่างที่คล้ายคลึงกัน คือพื้นที่โล่งกว้างและลักษณะที่เป็นกลาง สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. ระบบโครงสร้างแบบปิด (CLOSED STRUCTURE SYSTEM)

ระบบโครงสร้างแบบปิด เป็นระบบโครงสร้างที่สมบูรณ์อยู่ในตัว เหมาะกับงานที่ต้องการความเฉพาะเจาะจงและสามารถคงอยู่ได้ด้วยตัวเอง วัสดุของโครงสร้างส่งผลทางสถาปัตยกรรมผนังและเพดานถูกออกแบบให้อยู่ภายในโครงสร้างประเภทนี้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการจัดแสดงนิทรรศการในส่วนเผยแพร่และวิชาการภายในโครงการ ตัวอย่างระบบโครงสร้างแบบปิด เช่น ระบบการก่ออิฐ โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก

7.1.1 การศึกษาระบบโครงสร้างส่วนใต้ดิน

คือ โครงสร้างที่อยู่ใต้ชั้นพื้นดินลงไปทำหน้าที่รับน้ำหนักบรรทุกของโครงสร้างอาคารทั้งหมดแล้วถ่ายลงสู่พื้นดินประกอบไปด้วยส่วนต่างๆดังนี้

7.1.1.1 ระบบเสาเข็ม

เสาเข็มเลือกใช้ : เสาเข็มตอก (Driven pile) คือการใช้ปั้นจั่นตอกเสาเข็มลงไปในดินจนได้ความลึกที่ต้องการเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด แรงสั่นสะเทือนจากการตอกมากและการเคลื่อนตัวของดินที่ถูกแทนที่ด้วยเสาเข็ม จึงเหมาะกับโครงการที่อยู่ต่างจังหวัดที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องโครงสร้างไม่มาก วิธีการก่อสร้างไม่ซับซ้อน มีค่าใช้จ่ายไม่สูง เหมาะสมกับที่ตั้งของโครงการที่บริเวณรอบข้างเป็นพื้นที่ว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.1.1.2 ระบบฐานราก

โดยโครงการทำการเลือก ฐานรากเดี่ยว (isolate footing) แบบมีเสาเข็ม เป็นฐานรากที่ใช้รับน้ำหนักบรรทุกจากเสาหรือตอม่ออันเดียวอาจเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส สี่เหลี่ยมผืนผ้า หรืออื่นๆ

7.1.2 การศึกษาระบบโครงสร้างส่วนเหนือดิน

คือ โครงสร้างส่วนที่อยู่เหนือระดับพื้นดินทั้งหมด การศึกษาประเภทของโครงสร้างนั้นมีความสำคัญเพราะระบบโครงสร้างที่เหมาะสมสามารถช่วยให้โครงการมีความน่าสนใจมากขึ้นและถูกหลักตามข้อกำหนด แข็งแรง ปลอดภัย ซึ่งประเภทของโครงสร้างที่นำมาใช้ในโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย มี 3 ส่วน ดังนี้

7.1.2.1 ระบบเสาและคาน (SKELETON STRUCTURE)

เหมาะสำหรับอาคารในส่วนบริหารโครงการและส่วนอื่นๆที่เป็นกิจกรรมในร่ม เนื่องจากโครงสร้างระบบเสาและคานเป็นระบบที่นิยมและประหยัดบประมาณการก่อสร้างในด้านโครงสร้าง เหมาะสำหรับอาคารในประเทศไทย ซึ่งดูได้จากลักษณะภูมิประเทศ ฐานรากจำเป็นที่จะต้องตอกเสาเข็มและระยะห่างของช่วงกว้างและช่วงยาวก็จัดอยู่ในระยะที่เหมาะสม

ภาพที่ 7-1 ระบบโครงสร้างเสาและคาน. ที่มา : www.pcm.co.th. สืบค้น เมื่อวันที่ 10 ฤศจิกายน. 2563

ข้อดีของระบบเสาและคาน

- ลักษณะโครงสร้าง ทำให้เป็นอาคารเปิดโล่งหรือปิดทึบ ได้ตามความเหมาะสมของแต่ละส่วนของอาคารตามลักษณะการใช้งาน
- โครงสร้างยืดหยุ่นได้มากในการกั้นผนังและสะดวกต่อการร้อยท่อภายในอาคาร
- สามารถยืดหยุ่นได้มากในการเจาะช่องประตูและหน้าต่าง ตอบสนองต่อระบบถ่ายเทอากาศและการออกแบบอาคารที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย
- การก่อสร้างทำได้ง่ายและช่างในจังหวัดเชียรงายมีความสามารถเพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การออกแบบอาคารที่ใช้ระบบเสาและคาน สามารถออกแบบแตกต่างกันได้ตามลักษณะของการใช้งานและการถ่ายเทน้ำหนัก
- สามารถใช้ร่วมกันกับโครงสร้างอื่นๆได้
- หากในอนาคตอาคารมีการต่อเติม ระบบเสาและคานจึงเหมาะสมต่อการขยายพื้นที่อาคารออกไป

7.1.2.2 ระบบโครงสร้างพื้น

เป็นส่วนประกอบของอาคารที่อยู่ในแนวราบ มีลักษณะเป็นแผ่นบางเพื่อรับน้ำหนักบรรทุกที่วางอยู่ด้านบน โดยเลือกพื้นไม้ และพื้นที่ คสล.

7.1.2.3 ระบบโครงสร้างผนัง

โครงสร้างของผนังภายทำหน้าที่ปกป้องอาคารจากความเปลี่ยนแปลงของอากาศ ภายนอกอาคารและผนังภายในทำหน้าที่แบ่งส่วนใช้สอยต่างๆภายในอาคารให้เป็นสัดส่วนตามการใช้งานของพื้นที่ในอาคาร โดยโครงสร้างผนังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของพื้นที่นั้นๆ ความแข็งแรงทนทาน และเหมาะสมต่อการใช้งานในบริเวณดังกล่าว สามารถก่อสร้างได้ง่ายและควบคุมงบประมาณ ระยะเวลาในการก่อสร้างได้ดี โดยในโครงการจะมีรูปแบบผนัง 4 แบบ ดังต่อไปนี้

1. ผนังรับน้ำหนัก (Wall bearing)

ระบบผนังรับน้ำหนักจะใช้ตัวผนังเป็นส่วนห้องและเป็นส่วนในการรับน้ำหนักในแนวดิ่งที่เกิดขึ้นกับอาคาร ผนังรับน้ำหนักใช้ในบางส่วนของอาคาร ที่เป็นจุดสำคัญๆ เช่น Core ของอาคาร เป็นต้น

2. ผนังก่ออิฐฉาบปูน

เป็นรูปแบบผนังที่นิ่ม และสมารถก่อสร้างได้ง่ายที่สุด ในปัจจุบันมีการใช้อิฐมวลเบา ซึ่งมีลักษณะก้อนขนาดใหญ่ มีคุณสมบัติที่ทนทานต่อไฟ แข็งแรง รับแรงกดได้มาก สะดวกในการก่อสร้างใช้เวลาไม่นาน

3. ผนังกระจก (Curtain wall)

เป็นระบบผนังที่เกาะหรือห้อยแขวนอยู่ภายนอกอาคาร ใช้ในส่วนที่ต้องการเปิดมุมมองแต่ยังต้องควบคุมเรื่องระบบปรับอากาศ ซึ่งผนังกระจกเหล่านี้จะมีลักษณะการติดตั้งต่างๆกันตามลักษณะการยึดเกาะของแผ่นกระจก คือ

3.1 กระจกยึดติดกับกรอบเพียง 2 ด้าน (Two-side support) ซึ่งมักจะยึดที่พื้นหรือเพดาน ส่วนอีก 2 ด้านที่เหลือปล่อยให้ชิดกับกระจกแผ่นอื่นๆ การยึดติดกระจกแบบนี้จะมีปัญหาเรื่องการแอ่นตัวของกระจก ซึ่งสามารถป้องกันแก้ไขโดยเพิ่มความหนาของกระจก หรือเปลี่ยนการยึดติดกระจกเป็น 3 ด้านหรื อ 4 ด้านตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระจกยึดติดกับกรอบเพียง 3 ด้าน (Three-sided support) กระจกจะยึดติดกับกรอบ 3 ด้าน อีกด้านหนึ่งอาจจะวางลอยๆหรือต่อกับกระจกแผ่นอื่นๆซึ่งมีความแข็งแรงกว่าแบบแรก

3.3 กระจกยึดติดกับกรอบ 4 ด้าน (Four-sided support) เป็นรูปแบบการติดตั้งที่แข็งแกร่งที่สุด

4. ผนังยิปซัมหรือผนังเบา

ใช้ส่วนที่ต้องการกั้นห้องที่ไม่ได้ต้องการความเป็นถาวรมากนัก เช่น ในส่วนจัดแสดงและสำนักงาน เป็นต้น ซึ่งเป็นผนังที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบันเพราะมีน้ำหนักเบา ประหยัดและติดตั้งได้รวดเร็ว ในการติดตั้งผนังเบานั้น ต้องคำนึงถึงตำแหน่งสวิทช์และปลั๊กไฟต่างๆให้ครบถ้วน เนื่องจากการติดตั้งเพิ่มเติมภายหลังนั้นจะมีความยุ่งยาก และอาจทำให้เกิดความเสียหายกับผนังได้ ผนังยิปซัมมีอายุการใช้งานสั้น และมักจะมีปัญหาไนเรื่องความชื้น จึงนิยมใช้กับผนังภายในและผนังตกแต่งที่มีการปรับเปลี่ยนบ่อยๆ

7.1.2.4 ระบบโครงสร้างหลังคา

โครงสร้างหลังคาแบน (Flat slab)

จะใช้โครงสร้างหลังคาแบน (Flat Slab) ในส่วนทางเดิน ทางเชื่อม หรือพื้นที่ขนาดเล็ก เพื่อให้เกิดระนาบในแนวนอน ในส่วนของพื้นที่ที่มีระยะทางของเสา 1-4 เมตร และใช้หลังคาที่มีลักษณะความชัน ใช้ในส่วนทั่วไปของอาคาร และเพื่อให้สมารถระบายน้ำฝนได้เหมาะสมกับตัวอาคาร

โครงสร้างหลังคาพาดช่วงกว้าง

โครงสร้างพาดช่วงกว้าง คือโครงสร้างที่มีความยาวเกิน 12 เมตรขึ้นไป โดยหลักการถ่ายแรงจะไม่ต่างกันมากจากโครงสร้างพาดช่วงสั้น เช่น ระบบเสาและคาน สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความแตกต่างคือ ความสามารถทางวัสดุและรูปแบบการถ่ายเทแรงให้มีความซับซ้อนมากขึ้น เพื่อลดแรงภายในโครงสร้าง (INTERNAL FORCE) ทำให้ตัวโครงสร้างพาดช่วงได้กว้างมากขึ้น ตัวอย่างโครงสร้างพาดช่วงกว้าง เช่น โครงถัก (TRUSS) โครงข้อแข็ง (RIGID FRAME) โครงโค้ง (ARCH) โครงขึงหรือแขวน (CABLE)

โครงสร้างที่สามารถวางอยู่ได้ โดยมีจุดรับน้ำหนักน้อยจุดและอยู่ห่างกันมาก โครงสร้างลักษณะนี้มักใช้ในสวนของพื้นที่ที่ต้องการที่ว่างมากๆ โดยไม่มีจุดรับน้ำหนักหรือเสามาขวางความต่อเนื่องของพื้นที่ เช่น พื้นที่โถงกลาง ห้องประชุมและห้องสัมมนา เป็นต้น นอกจากนี้โครงสร้างพาดช่วงกว้างยังสามารถใช้ภายนอกอาคารได้อีกด้วย เช่น บริเวณส่วนนิทรรศการกลางแจ้ง ส่วนบริการสาธารณะสำหรับผู้เข้าใช้โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7-2 ระบบโครงสร้างพาดช่วงกว้าง. ที่มา : www.pantip.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน. 2563

7.2 วัสดุประกอบอาคาร

โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย มีเป้าหมายในการใส่ใจเรื่องการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานอาคารเขียวไทยในการประเมินคุณภาพอาคาร โดยมีการเลือกใช้วัสดุประกอบอาคารดังนี้

7.2.1 วัสดุผนัง

7.2.1.1 กระจก

เลือกใช้กระจกที่มีคุณสมบัติในการป้องกันความร้อนจากดวงอาทิตย์ ให้เป็นเสมือนฉนวนกันความร้อนและต้องมีความคงทนแข็งแรง

7.2.1.2 ผนังดินบด หรือผนังดินอัด

เนื่องจากภายในโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย มีกล่าวถึงศิลปวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับวัสดุดิน เช่น เครื่องปั้นดินเผา บ้านดอยดินแดงของอาจารย์สมลักษณ์ ปันติบุญ และชุมชนหัตถกรรมเครื่องเคลือบเวียงกาหลง ทำให้โครงการสามารถนำเสนอศิลปวัฒนธรรมผ่านการใช้วัสดุประกอบอาคารได้ จึงเลือกผนังดินบดหรือผนังดินอัดเป็นส่วนหนึ่งในวัสดุประกอบอาคาร

ซึ่งผนังดินบดหรือผนังดินอัดเป็นผนังที่ต้องมีฐานคอนกรีตเสริมหล็กรองรับเพื่อความแข็งแรง ซึ่งเกิดจากส่วนผสม 3 ส่วนด้วยกัน คือ ดิน ซีเมนต์ น้ำ โดยผสมดินบดละเอียด 9 ส่วนผสมกับซีเมนต์ 1 ส่วน นำไปเทลงบล็อกและใช้เครื่องอัดกระทุ้งให้เนื้อดินแน่นสนิท ซึ่งดินที่ได้จากแต่ละพื้นที่ในจังหวัดดจะให้สีที่แตกต่างกันเกิดเป็นความงามที่แตกต่างในแต่ละจุดที่เลือกใช้ ให้ความรู้สึกถึงธรรมชาติเชื่อมโยงกับบริบท วัฒนธรรมและเป็นวัสดุคลายความร้อนได้เร็วทำให้ภายในอาคารมีอุณหภูมิที่เย็นขึ้น เกิดภาวะน่าสบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.1.2 ผนังก่ออิฐโชว์แนว

เนื่องจากอิฐวัสดุที่ผลิตมาจากการนำดินเหนียวมาเผาเพื่อให้ได้วัสดุที่คงรูปและมีความแข็งแรง จึงสามารถนำมาใช้เพื่อนำเสนอศิลปวัฒนธรรมที่ใช้วัสดุดินได้เช่นกัน ก่อเป็นผนัง 2 ชั้น ให้มีความหนาเพิ่มขึ้นกว่าปกติ เพื่อป้องกันความร้อนจากภายนอก ทำให้เกิดภาวะน่าสบายภายใน

7.2.1.3 การใช้วัสดุไม้เป็นผนังและเปลือกอาคาร

เนื่องจากภายในโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย มีกล่าวถึงศิลปวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับวัสดุไม้ เช่น พิพิธภัณฑ์เล่นได้ของกลุ่มคนเฒ่าคนแก่และบ้านถ้ำผาตอง และกลุ่มแกะสลักไม้บ้านถ้ำผาตองของสล่าคำจันทร์ ยาโน ทำให้โครงการสามารถนำเสนอศิลปวัฒนธรรมผ่านการใช้วัสดุประกอบอาคารได้ จึงเลือกไม้เป็นวัสดุประกอบอาคาร ซึ่งอาจมีคำนึงถึงการใช้ไม้เทียมในการเป็นเปลือกและผนังอาคารแทนไม้จริง เนื่องจากโครงการให้ความสำคัญในการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

7.2.2 วัสดุปูพื้น

7.2.2.1 บล็อกหญ้า

เกิดจากความต้องการผสานความแข็งแรงของคอนกรีตคุณภาพกับความเป็นธรรมชาติของต้นหญ้าเข้าด้วยกัน ใช้บริเวณพื้นที่นอกอาคาร เช่น บนพื้นที่จอดรถ หรือถนน เพื่อลดการสะท้อนของแสงแดดและนำบรรยากาศของความเป็นธรรมชาติแก่สถานที่

7.2.2.2 พื้นไม้พลาสติกคอมโพสิต

วัสดุปูพื้นที่มีส่วนผสมของไม้ และพลาสติก โดยพื้นไม้พลาสติกคอมโพสิตที่มีส่วนผสมของ PP และ PE จะถูกนำไปใช้งานภายนอกอาคารเป็นสวนใหญ่ เช่น พื้นทางเดินในสวน หรือ พื้นระเบียงภายนอก เป็นต้น โดยมีอายุการใช้งานเฉลี่ยมากกว่า 10 ปี ข้อดีคือมีความแข็งแรงทนทาน ติดตั้งได้ง่าย ไม่ลามไฟ ไม่ติดไฟและสามารถนำกลับมารีไซเคิลได้

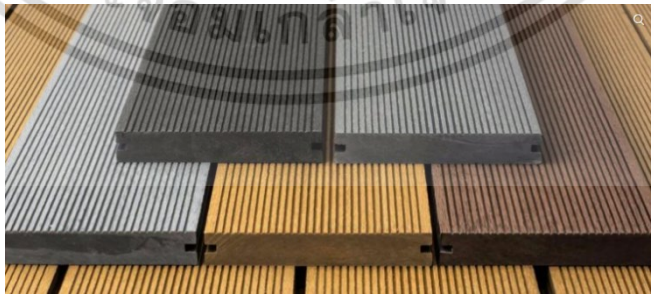

ภาพที่ 7-3 พื้นไม้พลาสติกคอมโพสิต. ที่มา : www.wazzadu.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.2.3 กระเบื้องดินเผา

เป็นกระเบื้องที่นิยมใช้ปูพื้นภายนอกเนื่องจากผิวสัมผัสที่ด้านกันลื่นได้มากกว่ากระเบื้องชนิดอื่นๆ ผลิตจากดินเผาคุณภาพสูง สีออกโทนส้ม น้ำตาล แดง ซึ่งจะได้สีที่แตกต่างกันตามแหล่งผลิตแต่ละที่ในจังหวัดเชียงราย สะท้อนถึงศิลปวัฒนธรรมในเชียงรายที่มีความเกี่ยวของกับการใช้วัสดุดิน ใช้บริเวณพื้นที่นอกอาคาร เช่น พื้นทางเดินในสวน หรือ พื้นระเบียงภายนอก นิทรรศการกลางแจ้ง เป็นต้น

7.2.2.4 พื้นไม้คอร์ก

เป็นวัสดุที่ทำมาจากเปลือกไม้ ทำให้พื้นผิวมีความยืดหยุ่น สามารถกันความชื้น และดูดซับเสียงได้ดี ช่วยลดแรงกระแทก ลดการเกิดอันตรายต่อเด็กและผู้สูงวัย ด้านความสวยงามของพื้นไม้คอร์กนั้น นอกจากจะดูนุ่มนวลด้วยสายตา (Visualize) แล้ว ยังให้ความนุ่มนวลถึงการสัมผัส ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า (Sensory) ตั้งแต่ ตา, หู, จมูก ,รวมถึงการสัมผัสในรูปแบบต่างๆ เหมาะสำหรับการ

ภาพที่ 7-4 พื้นไม้คอร์ก. ที่มา : www.wazzadu.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2563

ออกแบบด้วยแนวคิด Universal Design ซึ่งนอกจากนี้พื้นไม้คอร์กยังจัดเป็นวัสดุธรรมชาติ 100% และเป็น ECO Material ที่สามารถซีไรเคิลได้ทำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้บริเวณ ห้องประชุม สัมมนา ห้องสมุด ส่วนบริหารโครงการ และยังสามารถใช้ในห้องน้ำได้เนื่องจากไม้คอร์กบางชนิดมีคุณสมบัติพิเศษที่สามารถป้องกันน้ำได้

7.2.2.5 พื้นคอนกรีตปูนเปลือย (ขัดมันและไม่ขัดมัน)

มีข้อดีคือ ดูแลรักษาง่าย ประหยัด ทนทานต่อสภาพอากาศ ใช้การขัดมันสำหรับพื้นที่บริเวณเวิร์คช็อปในส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ และใช้รูปแบบไม่ขัดมันในพื้นที่นอกอาคารไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความสวยงามมากนักเช่น บริเวณส่วนบริการโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.3 วัสดุโครงสร้างหลังคา

รูปแบบของหลังคาในโครงการมีลักษณะ 3 แบบเพื่อให้สามารถนำไปเลือกใช้งานได้ตามจุดประสงค์ของแต่ละอาคาร

1. โครงสร้างหลังคาคอนกรีตเสริมเหล็ก

มีลักษณะแบนราบคล้ายพื้นจึงมักถูกใช้เป็นพื้นดาดฟ้าแต่เนื่องจากรับความร้อนมากและกันแดดกันฝนไม่ค่อยได้ การก่อสร้างหลังคาประเภทนี้คล้ายๆกับการก่อสร้างพื้นโดยจะทำการผสมน้ำยากันซึมหรือวัสดุกันซึมปูทับอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งทำให้บนพื้นที่หลังคาประเภทนี้ขึ้นไปใช้ประโยชน์ได้

2. โครงสร้างหลังคาโครงสร้างไม้

เพื่อเป็นการนำเสนอศิลปวัฒนธรรมที่ใช้วัสดุไม้และความอุดมสมบูรณ์ของไม้ในจังหวัดเชียงราย โครงการจึงมีการเลือกใช้โครงสร้างไม้ซึ่งอาจมีคำนึงถึงการใช้ไม้เทียมในการเป็นเปลือกและผนังอาคารแทนไม้จริง เนื่องจากโครงการให้ความสำคัญในการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

3. โครงสร้างหลังคาเหล็ก

เนื่องจากโครงหลังคาโครงสร้างไม้มีข้อจำกัดในการออกแบบในบางกรณี โครงการจึงเลือกใช้โครงหลังคาโครงสร้างไม้เพื่อมาทดแทนข้อจำกัดในในบางอาคารตามความเหมาะสม

7.3 งานวิศวกรรมประกอบอาคาร

7.3.1 การศึกษาระบบไฟฟ้ากำลังและไฟฟ้าส่องสว่าง

ระบบไฟฟ้าภายในอาคารเป็นระบบที่สำคัญมาก เพราะระบบไฟฟ้าเป็นต้นกำเนิดพลังงานของทุกระบบที่เกี่ยวข้องภายในโครงการ เช่น ระบบปรับอากาศ ระบบขนส่ง รวมไปถึงระบบไฟฟ้ายังช่วยให้แสงสว่างภายในอาคาร เพื่อการใช้งานที่เหมาะสมหรือการสร้างสุนทรียภาพซึ่งระบบไฟฟ้าสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระบบ ดังนี้

7.3.1.1 ระบบไฟฟ้ากำลัง (ELECTRIC POWER SYSTEM)

การออกแบบระบบไฟฟ้า ต้องศึกษาข้อกำหนดมาตรฐานและกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ระบบไฟฟ้าสอดคล้องกับการใช้งานของโครงการ โดยกำหนดให้มีสถานีไฟฟ้าย่อย (SUBSTATION) เพื่อจ่ายไฟฟ้าแสงสว่างและไฟฟ้ากำลัง ไปยังจุดต่างๆของโครงการและต้องมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน (EMERGENCY GENERATOR) เพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน

การกำหนดตำแหน่งห้องเครื่องไฟฟ้า ควรกำหนดในจุดที่จ่ายไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ ผนังด้านใดด้านหนึ่งของห้องไฟฟ้าจำเป็นต้องติดกับสิ่งแวดล้อมภายนอกอาคาร เพื่อให้อากาศภายในห้องสามารถถ่ายเทได้ ขนาดของห้องงานระบบไฟฟ้า ขึ้นอยู่กับขนาดของหม้อแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงดันไฟฟและตู้จ่ายไฟฟ้าหลัก (MAIN DISTRIBUTION BOARD) โดยหม้อแปลงแรงดันไฟฟ้าและตู้จ่ายไฟฟ้าจะมีอย่างน้อย 2 ชุด เพื่อความปลอดภัยในกรณีที่การทำงานของชุดใดชุดหนึ่งชำรุดเสียหาย

ภาพที่ 7-5 MAIN DISTRIBUTION BOARD. ที่มา : mall.factomart.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2563

ระบบการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายและเครื่องมือต่างๆที่ต้องการใช้ไฟฟ้า โดยทั่วไประบบไฟฟ้าหลักของโครงการได้จากระบบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ขนาดแรงเคลื่อน 12 KV โดยต่อจากสายเมนกระแสแรงสูงแล้วจึงผ่านการแปลงกำลังไฟฟ้าให้มีแรงเคลื่อนต่ำลง โดยผ่านหม้อแปลงขนาด 12 KV แปลงกระแสไฟฟ้าแรงสูงเป็น 2 ขนาด ได้แก่

- ขนาดแรงดันไฟฟ้า 220 V เฟสเดียว 50 รอบต่อวินาที ใช้สำหรับระบบไฟฟ้าส่องสว่างทั่วไป เต้าเสียบพัดลมดูดอากาศ เครื่องใช้ภายในสำนักงานและอื่นๆ
- ขนาดแรงดันไฟฟ้า 380 V เฟสเดียว 50 รอบต่อวินาที ใช้สำหรับการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับระบบปรับอากาศ ระบบระบายอากาศและระบบลิฟต์

การจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าแต่ละชั้นของอาคาร โดยการจ่ายผ่าน BUS DUCT RISER เข้าไปยังแผงจ่ายไฟย่อยในแต่ละชั้น การเดินสายไฟทั้งภายในและภายนอกอาคารนั้น สามารถเดินได้ด้วยระบบท่อร้อยสาย ทั้งนี้การนำไฟฟ้าเข้าสู่โครงการมีวิธีการดังนี้

- นำสายไฟฟ้าหลัก เข้าสู่อาคารด้วย DUG BANK
- ส่งสายไฟฟ้าแรงสูง ไปยังห้องเครื่องไฟฟ้าที่ผ่านหม้อแปลงแบบแห้ง (DRYTYPE) เพื่อปรับสมดุลแรงดันไฟฟ้าในการใช้งาน
- ส่งกระแสไฟฟ้าไปยังศูนย์ควบคุมการจ่ายไฟฟ้า (LOAD CENTER) ผ่าน BRUSH DUCT RISER
- จากศูนย์ควบคุม จ่ายไฟฟ้าไปยังแผงจ่ายไฟย่อยตามตำแหน่งต่างๆ ภายในโครงการผ่านสายไฟฟ้าขนาดปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดตำแหน่งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง (GENERATOR) ในกรณีที่เกิดเหตุขัดข้องฉุกเฉิน ควรอยู่ใกล้กับตำแหน่ง LOAD CENTER ในการบำรุงรักษาเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ควรมีทางสัญจรของรถให้สามารถข้าถึงได้ เพื่อการเติมน้ำมันเข้าเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและการซ่อมบำรุง

7.3.1.2 ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง (ELECTRIC LIGHTING SYSTEM)

ระบบไฟฟ้าส่องสว่างมีความสำคัญในการออกแบบในส่วนของการทำงานและการจัดแสดงภายในนิทรรศการของส่วนเผยแพร่และวิชาการและส่วนเวิร์คช็อปของส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ เพราะพฤติกรรมการใช้งานส่วนใหญ่ของโครงการ เน้นในด้านการใช้งานของระบบประสาทการับรู้ที่ส่งผลต่อจิตใจ การรับรู้ด้านการมองเห็น และความสะดวกในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งแสดงองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้มองเห็นและยังช่วยในเรื่องของการรับรู้ด้านความงามด้วย

รูปแบบการติดตั้งดวงโคม

- **แบบทั่วไป (GENERAL LIGHTING)**

การให้แสงกระจายโดยรอบอย่างสม่ำเสมอตลอดพื้นที่การใช้งาน แม้จะมีบางสวนที่ไม่ต้องการแสงก็ตาม โดยมากจะเป็นดวงโคมประเภทติดเพดาน เน้นประโยชน์การใช้งานโดยทั่วไปสวนการใช้งานที่นิยมจัดแสงแบบทั่วไป ได้แก่ ส่วนบริหารโครงการ และส่วนบริการต่างๆ

- **แบบติดตั้งเฉพาะจุด (LOCAL LIGHTING)** การให้แสงในจุดที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษหรือต้องการความสว่างเฉพาะจุด ได้แก่ ส่วนนิทรรศการและส่วนเวิร์คช็อป

- **แบบผสมระหว่างแบบทั่วไปและแบบติดตั้งเฉพาะจุด (COMBINEDGENERAL AND LOCAL LIGHTING)** การนำข้อดีของทั้งสองรูปแบบข้างต้น มาใช้ในการติดตั้งเพื่อให้เกิดแสงสว่างที่เหมาะสม

ลักษณะการให้แสงสว่าง (TYPE OF LIGHT SYSTEM)

- **การให้แสงสว่างทางอ้อม (INDIRECT LIGHT)**

ลักษณะการกระจายแสงขึ้นด้านบนประมาณ 90-100 % ปริมาณแสงส่วนใหญ่จะกระทบฝ้าเพดาน แล้วจึงสะท้อนกลับลงมาภายในพื้นที่ ทำให้ไม่รู้สึกถึงความสว่างมากเกินไป การให้แสงในลักษณะนี้จะนุ่มนวล แต่ไม่เหมาะกับพฤติกรรมการใช้งานที่ต้องให้ความแม่นยำและความคมชัด

- **การให้แสงสว่างกึ่งทางอ้อม (SEMI-INDIRECT LIGHT)**

ลักษณะการกระจายแสงขึ้นด้านบน 60-90 % และกระจายแสงลง 10-40 % การให้แสงลักษณะนี้ จะให้ความสว่างมากกว่าแบบการให้แสงสว่างทางอ้อม แต่ยังคงความนุ่มนวลของแสงภายในห้องเอาไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- **การให้แสงสว่างแบบกึ่งโดยตรง (SEMI-DIRECT LIGHT)**

ลักษณะการกระจายแสงจะให้แสงสว่างลงด้านล่างมากกว่าขึ้นด้านบน อยู่ที่ 60-90 % ส่องลงด้านล่างและ 10-40 % ส่องขึ้นด้านบน ส่วนมากแล้วใช้กับส่วนสำนักงานและร้านค้า

- **การให้แสงสว่างโดยตรงและโดยอ้อม (GENERAL DIFFUSE ANDDIRECT-INDIRECT LIGHT)**

ลักษณะการกระจายแสงจะให้แสงสว่างขึ้นด้านบนและลงด้านล่างเท่ากันที่ปริมาณ 40-60 % แต่ลักษณะเด่นชัดของรูปแบบนี้คือ การกระจายแสงรอบตัว ในขณะที่การให้แสงสว่างแบบกึ่ง ซึ่งมีการให้แสงแนวนอน ข้อควรคำนึงของการติดตั้งดวงโคมระบบนี้ คือ ต้องติดใต้ฝ้าไม่น้อยกว่า 12 นิ้ว หรือประมาณ 0.30 เมตร

- **การให้แสงโดยตรงแบบกระจาย (DIRECT LIGHTING-SPREAD)**

ลักษณะการกระจายแสงจะให้แสงสว่างลงด้านล่างเพียงอย่างเดียว 90-100 % สำหรับด้านบนจะมีการสะท้อนของแสงบ้าง ซึ่งทำให้ผนังและฝ้าเพดานส่วนที่อยู่เหนือดวงโคมมืด

- **การให้แสงโดยตรงเฉพาะจุด (DIRECT LIGHTING-CONCENTRATING)**

ลักษณะการกระจายแสงเป็นแบบเดียวกับการให้แสงโดยตรงแบบกระจาย แต่มีข้อแตกต่างตรงที่ แสงสว่างจะส่องเฉพาะจุดและไม่มีการกระจายแสงในแนวนอน

7.3.1.3 ระบบไฟฟ้าสำรอง (ELECTRIC REESERVE SYSTEM)

ระบบไฟฟ้าสำรองใช้ในกรณีที่ระบบกระแสไฟฟ้าหลักเกิดการขัดข้อง เครื่องไฟฟ้าฉุกเฉินจะทำงานทันทีภายใน 10 วินาที เครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินจะต้องสามารถผลิตไฟฟ้าได้ไม่น้อยกว่า 30 % ของอัตรากำลังไฟฟ้าสูงสุดในยามปกติ

สรุปการกำหนดการใช้ระบบไฟฟ้าในการออกแบบภายในโครงการ

จากการศึกษาข้อมูลระบบไฟฟ้า ทั้งระบบไฟฟ้ากำลังและระบบไฟฟ้าส่องสว่าง จึงสามารถสรุปแนวคิดในการนำมาใช้ภายในโครงการ ดังต่อไปนี้

ระบบไฟฟ้ากำลัง

ควรแยกหม้อแปลงไฟฟ้า (TRANSFORMER UNITS) ออกเป็น 4 ส่วน เพื่อเป็นการแบ่งรับภาระทางไฟฟ้า (LOAD) อาจแบ่งได้เป็น 4 ส่วน คือ 1.ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ 2.ส่วนการพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ 3. ส่วนเผยแพร่และวิชาการ 4. ส่วนบริหารโครงการรวมไปถึงส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง โดยโครงการเลือกใช้หม้อแปลงชนิด Oil type ตั้งบนลานหม้อแปลง โดยวางตำแหน่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หม้อแปลงไฟฟ้าไว้ในบริเวณที่สามารถซ่อมบำรุงหรือดูแลได้สะดวก ซึ่งระบบไฟฟ้ากำลังนั้นยังส่งผลต่อการใช้ในไฟฟ้าในระบบปรับอากาศและระบบไฟฟ้าแสงสว่างภายในอาคารด้วย

โดยสามารถแบ่งไฟฟ้าฉุกเฉินได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากลาง (GENERAL SET) จ่ายไปยังส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ ส่วนการพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ ส่วนเผยแพร่และวิชาการ และส่วนบริหารโครงการ เพื่อความต่อเนื่องในการจัดแสดง การทำงานและในส่วนระบบอิเล็คทรอนิกส์ เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้งานและโครงการ อีกส่วนหนึ่ง คือเครื่องกำเนิดไฟฟ้าแสงสว่างฉุกเฉิน (EMERGENCY LIGHTING) เครื่องกำเนิดแสงสว่างในจุดที่แสดงหรือจัดวางของมีค่าและของสำคัญต่างๆ ทั้งภายในส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ ส่วนการพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ ส่วนเผยแพร่และวิชาการ ร้านขายของที่ระลึกและร้านหนังสือ

พื้นที่ห้องควบคุมระบบไฟฟ้าแบ่งตามประเภทของตู้ควบคุมแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. MDB. (Main distribution board)

เป็นตู้ควบคุมระบบไฟฟ้าหลักมี Main Circuit Breaker เพื่อตัดต่อวงจรไฟฟ้าทั้งหมดของอาคาร โดยตู้ MDB จะตั้งอยู่ภายในส่วนวิศวะกรรมและเทคนิค

2. SDB. (Sub distribution board)

เป็นตู้ควบคุมย่อย จ่ายกระแสไฟฟ้าไปตามตู้ PB หรือ Load Center หลายๆ ตู้ ขึ้นอยู่กับขนาดของอาคาร โดยจะกระจายไปตามอาคารต่างๆ ซึ่งจะมีชั้นละ 1 ตู้ควบคุม จะแสดงสัญลักษณ์ DB

3. PB (Panel board) หรือ Load Center

ควบคุมการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ โดยจะแบ่งไปตามส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ ส่วนเผยแพร่และวิชาการ ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ ส่วนบริหารโครงการและส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง

ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ ส่วนการพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ ส่วนเผยแพร่และวิชาการ ควรให้แสงสว่างตามธรรมชาติและแสงสว่างประดิษฐ์ร่วมกันตามความเหมาะสม โดยมีหลักการอยู่ว่าใช้แสงสว่างธรรมชาติในการให้แสงสว่างแก่ห้องเพื่อเป็นการพักสายตาและสร้างความต่อเนื่องของที่ว่าง กับการรับทั้งแสงสว่างภายในและภายนอก

แสงธรรมชาติที่ส่องมาจากหลังคา (SKY LIGHT) ช่วยให้ผู้เข้าใช้เกิดจินตนาการและความสุนทรียภาพในบรรยากาศการจัดแสดงนิทรรศการและเวิร์คช็อป การรับรู้ทางประสาทสัมผัสทางด้านการมองเห็น การใช้แสงประดิษฐ์สำหรับวัตถุและเทคนิคพิศษ เมื่อส่วนจัดแสดงใช้แสงที่ถูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบแล้วจะช่วยให้การจัดแสดงนิทรรศการภายในมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และในส่วนขององค์ประกอบอื่นๆของโครงการนั้น เน้นการให้แสงสว่างทางธรรมชาติมากที่สุดเพื่อการประหยัดพลังงาน

ระบบไฟฟ้าสำรอง

ระบบไฟฟ้าสำรองที่เหมาะกับโครงการ คือ ระบบแบตเตอรี่ (BATTERY) ใช้สำหรับวงจรของอุปกรณ์สัญญาณเตือนภัยทุกระบบ เช่น ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบรักษาความปลอดภัย รวมถึงป้ายบอกทางหนีไฟและไฟฟ้าฉุกเฉินในลิฟต์ เป็นต้น

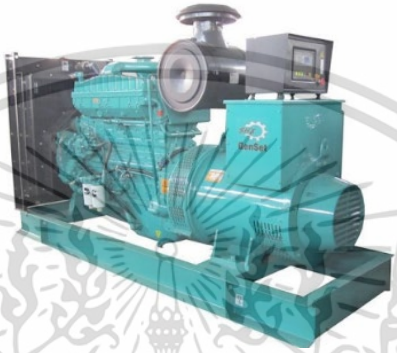

ภาพที่ 7-6 GENERATOR. ที่มา : thai.dieselpoergeneratorset.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน. 2563

7.3.2 การศึกษาระบบปรับอากาศและระบายอากาศ

การจัดตั้งโครงการที่มีองค์ประกอบหลายส่วนที่ต้องมีการคำนึงถึงระบบปรับอากาศ ทั้งส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ ส่วนการพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ ส่วนเผยแพร่และวิชาการ และส่วนสำนักงาน จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมและการระบายอากาศที่ดี ดังนั้นการใช้ระบบปรับอากาศให้เหมาะสมกับองค์ประกอบแต่ละส่วนของโครงการ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยแบ่งออกเป็น 2 ระบบ ดังนี้

7.3.2.1 ระบบปรับอากาศส่วนกลาง (VRF)

ระบบปรับอากาศที่มีกระบวนการทำงานทั่วไป ประกอบไปด้วย ส่วนกระจายความเย็น (COOLING COIL) และส่วนระบายความร้อน (CONDENSING UNIT : CDU) โดยการปรับอากาศจากส่วนกลางจะมีกรรวมส่วนระบายความร้อนไว้ที่ตำแหน่งเดียว แล้วจึงแยกหัวจ่ายลมเย็น (FANCOIL UNIT : FCU) ไปยังสวนต่างๆของโครงการด้วยการเดินท่อปรับอากาศ ในส่วนการระบายความร้อนนั้น ใช้ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ (AIR COOLED AIR CHILLED) คังนั้นตำแหน่งของสวนระบายความร้อนจึงต้องตั้งอยู่ในตำแหน่งที่สามารถระบายอากาศได้ดีประสิทธิภาพการปรับอากาศของระบบ VRF ริ่มต้นที่ปริมาตร 45,000 BTU และสามารถปรับอากาศได้สูงสุดที่ 850,00 BTU สามารถเดินระยะท่อกระจาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อากาศได้ไกลที่สุดถึง 220 เมตรในแนวราบและ 110 เมตรในแนวดิ่ง โดยเลือกใช้ระบบปรับอากาศนี้ทั้งในส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ ส่วนการพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ ส่วนเผยแพร่และวิชาการ

ภาพที่ 7-7 ระบบปรับอากาศส่วนกลาง (VRF). ที่มา : www.แอร์โรงงานสมุทรปราการ.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน. 2563

เหตุผลที่ใช้ระบบปรับอากาศส่วนกลาง VARIABLE REFRIGERANT FLOW : VRF

- การใช้งานของโครงการไม่ได้ใช้อย่างเต็มพื้นที่ ซึ่งต้องแยกส่วนเปิด-ปิดของระบบปรับอากาศ ดังนั้นการเลือกใช้ระบบที่แยกการเปิด-ปิดเครื่องได้ จึงประหยัดพลังงานมากกว่า
- ส่วนที่ใช้ระบายความร้อนของระบบ VARIABLE REFRIGERANT FLOW : VRF มีขนาดเล็กกว่าการใช้ COOLING WATER ซึ่งมีน้ำหนักประมาณ 300 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ทำให้สามารถขนย้ายด้วยลิฟต์ขนของได้ อีกทั้งยังไม่ต้องหล่อแท่นวางบริเวณฐานอีกด้วย
- ประสิทธิภาพในการทำงานของระบบ VARIABLE REFRIGERANT FLOW : VRF ใกล้เคียงกับระบบ CENTRAL AIR WATER COOLED WATER CHILLED เพราะมีพื้นที่ในการปรับอากาศอยู่ที่ 10,000-20,000 ตารางเมตร
- เสียงและแรงสั่นสะเทือนของ CONDENSING UNIT : CDU ในระบบ VARIABLE REFRIGERANT FLOW : VRF มีเสียงรบกวนที่น้อยกว่าระบบอื่น ความดังอยู่ที่ 60 เดซิเบลและส่วน COOLING COIL มีระดับเสียงอยู่ที่ 20-25 เดซิเบล

7.3.2.2 ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT TYPE)

ระบบปรับอากาศขนาดล็ก ที่มีความสามารถในการทำเครื่องเย็นเครื่องละ 0.5-2 ตัน มีอัตราส่วนระหว่าง CONDENSING UNIT กับ COOLING COIL อยู่ที่ 1 : 1 และมีระยะเดินท่อได้ไกลที่สุดอยู่ที่ 15 เมตรซึ่งเหตุผลที่นิยมเลือกใช้ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน เพราะเมื่อมีพื้นที่การใช้งานที่แตกต่างกันอย่างหลากหลาย มีการใช้งานที่ไม่พร้อมเพรียงกัน เพื่อความประหยัดพลังงาน โดยพื้นที่ที่เลือกใช้ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน คือ ส่วนบริหารโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.3 การศึกษาระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย

ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย เป็นระบบที่สำคัญที่ทำให้อาคารสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อสภาพแวดล้อม เมื่อผู้เข้ามาใช้งานภายในโครงการมีพฤติกรรมพื้นฐานที่จำเป็นต้องจำกัดของเสียภายในร่างกายออกและเพื่อไม่ให้ของเสียรบกวนคุณภาพการใช้งานอาคารและโครงการ จึงจำเป็นต้องจัดการระบบสุขาภิบาลและบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกโครงการหรือแหล่งน้ำทางธรรมชาติ จึงสามารถแบ่งระบบออกได้ ดังนี้

7.3.3.1 ระบบน้ำประปา

สำหรับโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย เป็นโครงการที่คาดว่ามีความสูงของอาคารไม่มากนัก จึงเลือกใช้ระบบการจ่ายน้ำประปาแบบจ่ายขึ้น (UP FEED DISTRIBUTION SYSTEM) โดยมีการติดตั้งเครื่องสูบน้ำอยู่ที่ชั้น 1 ของอาคาร สูบน้ำจากถังเก็บน้ำขึ้นไปยังหัวจ่ายตามจุดต่างๆภายในอาคาร

7.3.3.2 ระบบท่อน้ำทิ้ง

ระบบท่อน้ำโสโครก (SOIL PIPE SYSTEM) ระบบท่อน้ำทิ้งที่ทำหน้าที่ระบายน้ำจากเครื่องสุขภัณฑ์ประเภทโถล้วม โถปัสสาวะชายและโถปัสสาวะหญิงระบบท่อน้ำทิ้ง (WASTE WATER PIPE SYSTEM) ระบบท่อน้ำที่ทำหน้าที่ระบายน้ำจากเครื่องสุขภัณฑ์ประเภทอื่นที่นอกเหนือจากโถส้วม โถปัสสาวะชายและปัสสาวะหญิง ได้แก่ อ่างล้างหน้า อ่างล้างจาน เครื่องซักผ้า ท่อระบายน้ำ

7.3.3.3 ระบบท่อระบายอากาศ

ท่ออากาศและท่อดักกลิ่นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในระบบท่อน้ำทิ้ง ซึ่งมีหน้าที่เพื่อป้องกันไม่ให้ยาแนวของจุดดักกากของเสียถูกทำลายจากแรงดัน (SIPHONAGE & BACKPRESSRE) ทำให้การไหลของน้ำภายในท่อมีระดับความดันอากาศที่ปกติและระบายอากาศออกได้โดยสะดวก

ข้อควรระวังของการติดตั้งระบบท่อระบายอากาศ

ท่อน้ำทิ้งที่ไม่จำเป็นต้องมีท่อระบายอากาศ ได้แก่

- ท่อน้ำทิ้งที่มีความยาวท่อจากเครื่องสุขภัณฑ์ไม่เกิน 1.80 เมตร
- หน้าตัดท่อน้ำทิ้งที่มีขนาดล็กกว่า 75 มิลลิเมตรและมีความยาวไม่เกิน 3 เมตร
- หน้าตัดท่อน้ำทิ้งที่มีขนาดใหญ่กว่า 100 มิลลิเมตรและมีความยาวไม่เกิน 1.80เมตร ท่อระบายอากาศสำหรับสุขภัณฑ์ที่มีจำนวนเกิน 8 ชุด ควรจัดให้มีท่อระบายอากาศเสริม
- ควรต่อท่อระบายอากาศเฉพาะ สำหรับอ่างล้างหน้าและเครื่องซักผ้าเพื่อป้องกันการลักน้ำเกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปลายท่อเดินทะลุหลังคาควรสูง 0. 15 เมตร หรือมากกว่าเหนือหลังคา เพื่อไม่ให้เกิดการไหลย้อนของน้ำและกลิ่น
- ทำระบายอากาศที่ต่อแยกจากท่อน้ำทิ้ง ควรต่อท่อแยกออกมา โดยต่อสูงจากระดับน้ำท่วมของเครื่องสุขภัณฑ์อย่างน้อย 0. 15 เมตร
- ขนาดของท่อระบายอากาศที่เล็กที่สุดควรมีขนาด 32 มิลลิเมตรและไม่ควรมีขนาดเล็กกว่าครึ่งหนึ่งของขนาดท่อระบายน้ำทิ้งหรือท่อน้ำโสโครก

7.3.3.4 ระบบบำบัดน้ำเสีย

การบำบัดน้ำเสีย

โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการเลือกใช้งานระบบประกอบอาคารจึงเลือก ระบบ Biofil ทีสามารถนำน้ำที่ได้จากการบำบัดมาใช้งานใหม่ได้ ทำให้ได้ระบบบำบัดที่มีประสิทธิภาพสูงสุดและไม่จำเป็นต้องใช้ถังตกตะกอน ทำให้ช่วยลดขนาดของทั้งระบบให้เล็กลง และประหยัดพื้นที่และค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างระบบ โดยน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วจะมีคุณภาพสูง สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ เช่น การล้างพื้น ล้างรถและใช้ในสุขภัณฑ์ภายในโครงการได้

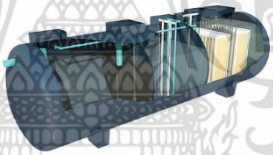

ภาพที่ 7-8 ถังบำบัดน้ำเสียระบบ Biofil. ที่มา : www.premier-products.co.th. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน. 2563

การบำบัดน้ำโสโครก

เลือกใช้ Eco Tank เป็นถังบำบัดแบบน้ำเสียรวมแบบสำเร็จรูป แบบเกรอะ และกรองไร้อากาศ เหมาะสำหรับบำบัดน้ำเสียที่พักอาศัย อาคารสำนักงาน อพาร์ทเมนท์ โดยน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้ว จะได้น้ำที่ได้มาตรฐาน สิ่งที่สำคัญคือช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม โดยจะการติดตั้งจะเป็นการติดตั้งไว้ใต้ดิน

ภาพที่ 7-9 ถังบำบัดน้ำเสีย ECO TANK ที่มา : www.premier-products.co.th. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบำบัดด้วยถังดักไขมัน

เนื่องจากโครงการมีพื้นที่ที่รับประทานอาหาร จึงต้องมีการติดตั้งถังดักไขมันจากน้ำเสียของโครงการ โดยระบบจะดักกรองของแข็งและเศษอาหารขนาดใหญ่และแยกไขมันออกจากน้ำเสียก่อนที่จะเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม เพื่อลดปัญหาการอุดตันของท่อน้ำทิ้งและป้องกันระบบบำบัดน้ำเสียล้มเหลวจากไขมันที่เข้าไปในระบบ โดยใช้ถังดักไขมันขนาด 1,000 ลิตร ในส่วนพื้นที่รับประทานอาหารภายในโครงการ

7.3.3.5 ระบบท่อระบายน้ำฝน

ท่อระบายน้ำฝนของโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ บริเวณภูมิสถาปัตยกรรมโดยรอบโครงการและบริเวณส่วนของอาคารที่มีพื้นที่หลังคาไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร ควรกำหนดให้มีท่อระบายน้ำฝนอย่างน้อย 2 จุดและส่วนที่เกินจากพื้นที่หลังคา 1,000 ตารางเมตร จึงควรมีช่องระบายน้ำฝนเพิ่มอย่างน้อยอีก 1 จุด

7.3.3.6 การคำนวณปริมาณถังเก็บน้ำสำรอง

ปริมาณผู้ใช้งานโครงการมากที่สุด	1,032	คน
กำหนดปปริมาณการจ่ายน้ำเข้าโครงการ	3,000	ลิตร ต่อชั่วโมง
ปริมาณน้ำใช้ของผู้ใช้โครงการ	150	ลิตร ต่อคน ต่อวัน
กำหนดเวลาใช้สูงสุด	11	ชั่วโมงครึ่ง
โครงการจะมีน้ำใช้ประมาณ	**154,800**	**ลิตร ต่อวัน**
มีปริมาณการจ่ายน้ำเข้าโครงการ	34,500	ลิตรต่อวัน
ดังนั้นถังเก็บน้ำสำรองจำเป็นต้องจุได้	**31,500**	**ลิตร**
ดังนั้นจึงต้องเผื่อการใช้น้ำสำรอง 1 วัน	189,300	ลิตร
สรุปปริมาตรถังเก็บน้ำสำรองมีความจุ	**189.30**	**ลูกบาศก์เมตร**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.4 การศึกษาระบบรักษาความปลอดภัย

การรักษาความปลอดภัยถือเป็นระบบที่ความสำคัญเพราะเป็นการป้องกันความเสียหายและสูญหายอาจเกิดขึ้นกับวัตถุที่สำคัญในส่วนเผยแพร่และวิชาการ หรือกับอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำงานในส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ และส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ

7.3.4.1 การป้องกันอันตรายที่อาจเกิดจากผู้เข้าใช้โครงการ

การเข้าใช้ในส่วนเผยแพร่และวิชาการที่ประกอบไปด้วยส่วนห้องนิทรรศการ 7 ส่วน นิทรรศการกลางแจ้ง ห้องสมุดศิลปวัฒนธรรมและห้องสมุดวัสดุ โดยพฤติกรรมผู้เข้าใช้โครงการโดยทั่วไปอาจมีการหยิบ จับต้องวัตถุ เพื่อชื่นชมความงาม ซึ่งมีโอกาสที่จะเกิดการโจรกรรมหรือทำให้วัตถุเกิดความเสียหายได้ จึงต้องมีการติดตั้งตู้แสดงวัตถุหรือการออกแบบพื้นที่ที่ผู้เข้าชมโครงการไม่สามารถเข้าถึงได้ รวมไปถึงการใช้เจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดูแล ซึ่งในการเลือกใช้วิธีการป้องกันนั้นขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบโครงการ

การเข้าใช้ในส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ที่ประกอบไปด้วยเวิร์คช็อป 6 ประเภท และส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ โดยพฤติกรรมผู้เข้าใช้โครงการโดยทั่วไปจะเป็นการใช้อุปกรณ์ที่ทางโรงการเตรียมไว้ให้ จึงต้องอาศัยการจัดการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการป้องกัน เช่นการลงทะเบียนและการกำหนดเวลาหรือวันในการให้บริการใช้และยืมอุปกรณ์ เมื่อเกินกว่าเวลาที่กำหนดหรือเกิดการชำรุดเสียหาย ผู้ยืมจะถูกปรับตามสภาพ

7.3.4.2 การป้องกันการโจรกรรม

เนื่องจากปัจจุบัน เทคโนโลยีการโจรกรรมได้พัฒนาไปพร้อมกับเทคโนโลยี ความทันสมัยตลอดเวลา ทำให้การโจรกรรมเป็นไปได้โดยสะดวกมากขึ้น ดังนั้นภายในโครงการจึงควรคำนึงถึงการออกแบบเพื่อเก็บสิ่งของที่มีค่าภายในโครงการด้วยระบบป้องกันการโจรกรรม จำเป็นต้องมีอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย เป็นเครื่องมือที่ช่วยป้องกัน ซึ่งควรจะพัฒนาตามเทคโนโลยีตลอดเวลา โดยระบบป้องกันจะมีลักษณะเตือนภัยหรือรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่ โดยระบบรักษาความปลอดภัยสมัยใหม่ มีหลักการสำคัญ ดังนี้

เทคนิคทางไฟฟ้า (ELECTRIC TECHNIQUES)

เทคนิคทางไฟฟ้าส่วนมาก จะเป็นการแจ้งเตือนและตรวจจับเพื่อแจ้งเจ้าหน้าที่ให้มาควบคุมดูแล โดยเครื่องมือในเทคนิคทางไฟฟ้านี้ จะมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เช่น ระบบสัญญาณเตือนภัย (ALARM SYSTEM) และเครื่องตรวจจับ (DETECTOR)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคทางกลศาสตร์ (MECHANICAL TECHNIQUES)

การรักษาความปลอดภัยที่ใช้ทั่วไป เช่น การสร้างรั้วล้อม การใช้ระบบกุญแจกระจกกันการสั่นสะเทือน (SHOCK- PROOF IN) กระจกกันกระสุน (BULLET-PROOF IN) การใช้พลาสติกหนา (PLEXIGLAS) การสร้างห้องนิภัยหรือตู้นิภัย การใช้ประตูเหล็กสำหรับส่วนของโครงการที่สำคัญและใช้ระบบคอมพิวเตอในการควบคุมการเข้า-ออกภายในห้อง

สรุประบบรักษาความปลอดภัยภายในโครงการ

ออกแบบทางเข้า-ออกในส่วนเผยแพร่และวิชาการ ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ และส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ ที่สามารถตรวจสัมภาระของผู้ใช้โครงการได้ โดยตำแหน่งทางเข้าออกที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถทำงานได้โดยสะดวกและการใช้เทคนิคทางกลศาสตร์ในการรักษาความปลอดภัยภายในโครงการ เช่น การเลือกใช้ประตูบานเหล็กในส่วนเผยแพร่และวิชาการ การใช้ตู้นิรภัยในส่วนห้องนิทรรศการ อีกทั้งยังมีการติดตั้งเทคนิคทางไฟฟ้า ด้วยการติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในส่วนเผยแพร่และวิชาการ ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ และส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจไปจนถึงส่วนร้านขายสินค้าชุมชน ส่วนร้านขายของที่ระลึกและร้ายหนังสือ ซึ่งต้องมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในโครงการให้ได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะทางเข้า-ออกของโครงการ

7.3.5 การศึกษาระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง

ระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง คือระบบที่สร้างความปลอดภัยให้กับผู้ใช้งานภายในโครงการในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน อัคคีภัยสามารถสร้างความเสียหายให้กับอาคารได้เป็นอย่างมาก ส่งผลอันตรายต่อผู้ใช้งานได้

7.3.5.1 ระบบสัญญาณตือนแจ้งเหตุเพลิงไหม้ (Fire Alarm System)

การป้องกันอัคคีภัย สามารถทำได้โดยติดตั้งระบบเตือนภัยแบบตรวจจับควัน (SMOKEDETECTOR) และระบบตรวจจับความร้อน (HEAT DETECTOR) ภายในห้องที่มีความจำเป็นโดยเฉพาะส่วนที่มีโอกาสเกิดเพลิงไหม้จากการใช้เครื่องมือต่างๆภายในเวิร์คช็อปของส่วนสืบสานและ

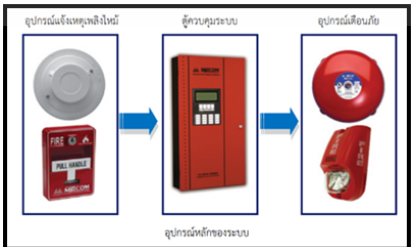

ภาพที่ 7-10 ระบบป้องกันอัคคีภัย. ที่มา : www.pinthong-group.com. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างสรรค์ และภายในพื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ของส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ ห้องที่มีวัตถุไวไฟ เช่น ห้องสมุดและส่วนบริหารโครงการ และพื้นที่ที่มีสิ่งของมีค่าภายในนิทรรศการของส่วนเผยแพร่และวิชาการ ซึ่งระบบการป้องกันอัคคีภัย มีหลักการทำงาน คือ เมื่อมีควันและความร้อนเกิดขึ้นถึงระดับที่ระบบตรวจจับได้ ระบบจะมีสัญญาณเตือนไปที่ CENTRAL BOARD ว่าเหตุเกิดที่จุดใด เพื่อให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการดับเพลิงในขั้นต่อไป

7.3.5.2 ระบบทางหนีไฟ

ภายในโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย ควรมีระบบทางหนีไฟด้วยบันไดหนีไฟ ในกรณีที่เกิดเหตุอัคคีภัยการหนีจะไม่ใช้ลิฟต์ในขณะเกิดเหตุเพื่อความปลอดภัย เพราะอาจเกิดกรณีไฟฟ้าขัดข้องหรือความวุ่นวายได้ ซึ่งส่งผลโดยตรงถึงความอันตรายต่อผู้เข้าใช้โครงการ

7.3.5.3 ระบบดับเพลิง

ขั้นตอนแรกในการดับเพลิงโดยใช้เจ้าหน้าที่ในกรณีที่สามารถควบคุมเพลิงได้ โดยแบ่งระบบดับเพลิงออกเป็น 2 ระบบ คือ ระบบการใช้ถังดับเพลิงที่ภายในบรรจุสารเคมีแห้ง เช่นคาร์บอนไดออกไซด์ เพื่อป้องกันการเสียหายของวัตถุมีค่า และระบบการใช้ถังดับเพลิงที่ภายในบรรจุน้ำ เพื่อช่วยในการประหยัดสำหรับสถานการณ์ที่ไม่ต้องการป้องกันการเสียหายมากกว่าแบบแรก ซึ่งจะเลือกใช้ในส่วนบริการสาธารณะ ส่วนบริการโครงการ ส่วนวิศวกรรมและเทคนิคและส่วนจอดรถหากในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถควบคุมเพลิงไหม้ได้ เจ้าหน้าที่ดับเพลิงจะใช้วิธีกดสวิตซ์คับเพลิงด้วยระบบหัวฉีดอัตโนมัติ (SPRIKLER) ผนวกกับสายดับเพลิงและตู้อุปกรณ์ (FIRE HOSECARBINE ซึ่งจะมีติดตั้งอยู่ทั่วบริเวณอาคาร โดยสายดับเพลิงจะมีความยาวอยู่ที่ 30 เมตร และที่สำคัญคือจ้าหน้าที่ดับเพลิงจะต้องสามารถดำเนินการเข้าถึงตัวอาคารได้อย่างสะดวก เพื่อทันต่อการต้านเพลิงไหม้ให้อาคารและทรัพย์สินเสียหายไปมากกว่าเดิม โดยทางสัญจรจะต้องมีระยะที่เหมาะสมและมีตำแหน่งห้องควบคุม (CONTROL) ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย

ภาพที่ 7-11 ถังดับเพลิงชนิดบรรจุน้ำและชนิดบรรจุสารเคมีแห้ง. ที่มา : www.harn.co.th. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน. 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ

โครงการเลือกใช้ระบบท่อแห้ง เนื่องจากสามารถใช้ร่วมกับการใช้เครื่องตรวจจับความร้อนได้ โดยใช้หัวฉีด (Sprinkle) แบบเปิด หลังจากนั้นเครื่องตรวจจับความร้อนจะส่งสัญญาณไฟฟ้าไปเปิดวาล์ว ให้พ่นน้ำออกมาเพื่อดับไฟ เมื่อสามารถจับอุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้น โดยจะใช้บริเวณ ส่วนบริหารโครงการและในพื้นที่บางส่วนที่มีระยะจากพื้นถึงฝ้าเพดานไม่สูงมากนักและไม่ต้องคำนึงถึงความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นกับวัตถุในห้องจากการดับเพลิงไหม้ด้วยน้ำ

สรุปการเลือกใช้ระบบอัคคีภัยและระบบดับเพลิงภายในโครงการ

เลือกใช้ระบบแจ้งเตือนอัคคีภัย ด้วยเครื่องตรวจจับความร้อนและควัน ติดตั้งตามตำแหน่งพื้นที่การใช้งานที่เหมาะสมกับระบบ เช่น เวิร์คช็อปในส่วนสิบสานและสร้างสรรค์ นิทรรศการและห้องสมุดในส่วนเผยแพร่และวิชาการ พื้นที่ผลิตผลงานด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ในส่วนพัฒนาและดำเนินการทางธุรกิจ และส่วนบริหารโครงการ ซึ่งควรมีประตูหนีไฟหรือทางหนีไฟที่สามารถเปิดออกสู่ภายนอกอาคารได้ทันที

ติดตั้งป้ายสัญลักษณ์และไฟฟ้าส่องสว่างฉุกเฉินตามเส้นทางสัญจรภายในโครงการ ในตำแหน่งที่สังเกตได้ง่ายในกรณีที่เกิดอัคคีภัย ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ในตำแหน่งต่างๆทั่วอาคารโดยมีระยะห่างไม่เกิน 30 เมตรต่อหนึ่งจุด อีกทั้งห้องควบคุมจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ดูแลและเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา หากจ้าหน้าที่โครงการไม่สามารถควบคุมเพลิงได้ ให้รีบแจ้งตำรวจดับเพลิงเพื่อดำเนินการต่อไป

7.3.6 การศึกษาระบบขนส่ง

ระบบการขนส่งภายในโครงการมีการใช้ลิฟต์เป็นการขนส่งเสริม นอกจากการใช้บันไดเป็นหลัก ซึ่งเกณฑ์ในการเลือกใช้ลิฟต์ คือ ลักษณะการใช้งาน ความเร็วในการขนส่งและชนิดของการขับเคลื่อน ดังนั้นประภทของลิฟต์ในโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนา แบ่งเป็น 2ประเภท คือ ลิฟต์โดยสาร (PASSENGER ELEVATOR) และลิฟต์บรรทุกของ (FREIGHT ELEVATOR)

7.3.6.1 ลิฟต์โดยสาร (PASSENGER ELEVATOR)

ลิฟต์โดยสารโดยทั่วไป นิยมใช้ในอาคารสำนักงาน โรงแรม ห้างสรรพสินค้าและอาคารที่มีความสูงเกิน 5 ชั้นขึ้นไปหรือในกรณีที่ต้องรองรับบุคคลทุพพลภาพ โดยคุณสมบัติ ของลิฟต์โดยสารจะมีลักษณะทั่วไป ดังต่อไปนี้

- บรรทุกผู้โดยสารตั้งแต่ 6-30 คนหรือ 450-2000 กิโลกรัม
- มีความเสถียรภาพและมั่นคงในการใช้งาน
- ตู้โดยสารมักมีความกว้างมากกว่าความลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประตูลิฟต์เป็นแบบ 2 บาน ขนาด 0.80-1.10 เมตรและสูง 2.10 เมตร

7.3.6.2 ลิฟต์บรรทุกของ (FREIGHT ELEVATOR)

ลิฟต์บรรทุกของโดยทั่วไปจะมีความเร็วต่ำ แต่สามารถบรรทุกน้ำหนักได้มากกว่าลิฟต์โดยสาร ตั้งแต่ 10-15 ตัน ส่วนมากมักใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ห้างสรรพสินค้า โดยลิฟต์บรรทุกของจะมีลักษณะทั่วไป ดังต่อไปนี้

- ตู้โดยสารมักมีด้านลึกมากกว่าด้านกว้าง
- ขนาดใหญ่กว่าลิฟต์โดยสารทั่วไป ในกรณีที่มีน้ำหนักบรรทุกเท่ากัน
- ประตูลิฟต์มี 2-3 บาน โดยเปิดไปในทิศทางเดียวกัน ขนาดประตูอยู่ที่ 2.50 เมตร

7.3.6.3 ระบบควบคุมลิฟต์

ระบบควบคุมลิฟต์ของโครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงรายนั้น เลือกใช้ระบบปุ่มเรียก เนื่องจากลักษณะของโครงการเป็นอาคารที่มีความสูงไม่มากนักและมีการบำรุงรักษาที่สะดวกกว่าการใช้โปรแกรมที่ซับซ้อนในการควบคุม ซึ่งส่งผลไปยังค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของโครงการ โดยระบบควบคุมลิฟต์แบ่งออกเป็น 2 ระบบ ดังนี้

ระบบจัดปุ่มเรียก (COLLECTIVE)

สำหรับใช้การกดปุ่มเรียกเพื่อการขนส่งไปยังแต่ละจุดและการกดปุ่มเลือกปลายทางภายในลิฟต์หลักการทำงานของระบบนี้ คือ ปุ่มคำสั่งจะถูกบันทึกโดย CONTROL GEAR และจะทำงานตามการเรียกโดยอัตโนมัติ ในขณะที่ลิฟต์เคลื่อนที่ลงก็จะหยุดในชั้นที่มีคำสั่งเรียกใช้ และจอดเมื่อมีคำสั่งขึ้น ในขณะที่ลิฟต์คลื่อนที่ขึ้น โดยในโถงลิฟต์จะมีป้ายสัญญาณระบุตำแหน่งของลิฟต์

ระบบจัดปุ่มเรียกแบบกลุ่ม (GROUP COLLECTIVE)

เป็นระบบที่เหมาะกับอาคารที่มีลิฟต์จำนวน 4 ตัวขึ้นไป โดยลิฟต์ทั้งหมดจะถูกควบคุมการทำงานโดย CONTROL GEAR ในลักษณะเดียวกันกับระบบ COLLECTIVE ซึ่งลิฟต์ที่อยู่ใกล้ที่สุดกับตำแหน่งที่มีการเรียกลิฟต์จะเคลื่อนที่ไปรับสัญญาณเฉพาะทิศทางที่เคลื่อนที่เท่านั้น

7.3.7 ระบบจัดการขยะ

ในโครงการมีถังขยะแบบแยกประเภทกระจายตามส่วนสืบสานและสร้างสรรค์และส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ และกระจายตามจุดสำคัญต่างๆ เพื่อให้เกิดความสะอาด ลดภาระของพนักงานทำความสะอาดและง่ายต่อการจัดการต่อไป โดยมีการสร้างห้องสำหรับแยกขยะ ออกเป็นประเภทคือ ขยะแห้ง ขยะเปียกหรือขยะที่ย่อยสลายได้ ขยะไซเคิลและขยะมีพิษ เพื่อความสะดวกในการนำขยะที่สามารถนำไป Reuse หรือ Reycle ภายในกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในโรงการได้ ซึ่งจะมีรถเก็บขยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จกเทศบาล มาเก็บเป็นรายสัปดาห์ การเก็บและขนย้ายขยะในโครงการจะเป็นไปโดยสะดวกและถูกสุขลักษณะ จำเป็นจะต้องมีห้องเก็บรวบรวมขยะ เพื่อเป็นการรวบรวมขยะก่อนการขนย้ายโดยรถเก็บขยะและนำไปจำกัดในขั้นต่อไป โดยลักษณะของห้องรวบรวมขยะมีดังนี้

- สร้างด้วยวัสดุคงทน และทนไฟ สมารถป้องกันการซึมของน้ำได้ มีการระบายน้ำที่ดีโดยภายในห้องควรมีน้ำไว้สำหรับใช้ได้ตลอดเวลา เพื่อความสะดวกในการล้างทำความสะอาด อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมด้านสุขลักษณะและควรหลบให้อยู่ในส่วนที่ไม่สามารถมองเห็นจากคนทั่วไปได้ชัดเจน
- อยู่ในตำแหน่งที่รถก็ขยะสามารถข้าถึงได้โดยสะดวก และมีทางเข้า-ออก ที่เพียงพอต่อการบริการโดยไม่รบกวนส่วนอื่นๆของโครงการ
- ขนาดของห้องต้องเพียงพอสำหรับขยะ ในปริมาณความจุที่ 2.5 ลิตร/คน/วัน

7.3.8 การศึกษาระบบสื่อสาร

7.3.8.1 ระบบสัญญาณอินเตอร์เน็ต

เลือกใช้ระบบสัญญาณ P-PBX โดยเชื่อมต่อแต่ละเครื่องผ่านสาย LAN (Local Area Network) เนื่องจากเป็นระบบเครือข่ายที่ใช้ในระยะไม่ไกลมากอยู่ภายในอาคารเดียวกัน สามารถรับส่งข้อมูลได้ด้วยความเร็วสูงและผิดพลาดน้อย โดยเป็นโครงข่ายแบบ Star Network คือการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้ากับอุปกรณ์ส่วนกลาง แบบกระจายซึ่งหากมีเครื่องใดเสียหาย จะไม่มีผลกระทบต่อเครื่องอื่นในระบบ ในส่วนพื้นที่ส่วนกลางทั้งหมด ให้บริการสัญญาณอินเตอร์เน็ตไร้สาย (Wireless) โดยเชื่อมกล่องสัญญาณ Router และกระจายตามจุดที่ต้องการส่งสัญญาณ

7.3.8.2 ระบบสัญญาณโทรศัพท์

ระบบโทรศัพท์สายตรง เป็นระบบที่สมารถใช้งานโทรศัพท์ได้โดยไม่ต้องผ่าน Operator และตู้สาขาอัตโนมัติ PABX (Private Automatic Branch Exchange) คือ ระบบชุมสายโทรศัพท์ย่อยมีทั้งแบบ Analog แบบดั้งเดิม และ Digital ทำหน้าที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรโทรศัพท์กับโทรศัพท์ภายในอาคารแบบ Digital IS DN Trunk เป็นระบบโทรศัพท์ดิจิตอลอัตโนมัติสำหรับใช้สายภายในด้วยหมายเลข 4 หลัก และ สามารถรับสายเรียกเข้าแบบต่อเข้าตรง โดยไม่ต้องมีพนักงานรับสาย (Operator)PABX แบบ Digital ที่นิยมมากคือทำจากเครื่องคอมพิวเตอร์ และติดตั้งโปรแกรมควบคุมระบบโทรศัพท์ (PABX Software)

7.3.8.3 ระบบเสียงประกาศ

ติดตั้งระบบ intercom ติตต่อกับห้องควบคุม ใช้ในกรณีเสียงประกาศ และ ติดตั้งระบบ Sound Reinforce system ในกรณีการเปิดเสียงเพลงในโครงการเพื่อสร้างบรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบขยายพลังเสียง Sound Reinforcement system เรียกกันอีกแบบว่าระบบเสียง PA. ซึ่งย่อมาจากคำว่า Public Address ซึ่งหากแปลแบบตรงตัวหมายความว่าตำแหน่งสาธารณะ ประกอบไปด้วยอุปกรณ์หลักในระบบสามส่วน ภาครับสัญญาณเสียงขาเข้า Audio signal inputs จาก ไมโครโฟน Microphone เครื่องเล่นแผ่น CD เครื่องเล่นสื่อ Media player หรือ จากแหล่งกำเนิต สัญญาณเสียงอื่นๆมาผสมและปรับแต่งให้เข้า Mixer ซึ่งอาจรวม Signal Process หรือเครื่องประมวล สัญญาณเสียงอยู่ด้วยกันในเครื่องหรือพ่วงต่อเพิ่มเติมเข้ามาในระบบ เมื่อได้สัญญาณเสียงที่รวมกันมาและ ปรับแต่งตามความต้องการแล้ว จึงส่งออกไปที่ภาคสัญญาณเสียงขาออก Audio Signal Outputs และนำ สัญญาณเสียงไปขยายตัวยเครื่องขยายเสียง Amplifiers เพื่อขับลำโพง Loud speakers ให้เปล่งเสียง ออกมาตามที่ผู้ออกแบบระบบเสียงนั้นกำหนดพื้นที่การกระจายเสียงและคุณลักษณะของเสียงไว้

7.3.9 การศึกษาระบบเสียง

เสียงเป็นอีกปัญหาสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการออกแบบอาคาร โดยเฉพาะส่วนห้องประชุมและ สัมมนา ในส่วนการเผยแพร่และวิชาการ ความบกพร่องของเสียงมีมากมายหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้

เสียงก้อง (ECHO)

หากระยะทางของเสียงและเสียงสะท้อนห่างกันเกินกว่า 65 ฟุต ซึ่งเป็นเวลาที่ต่างกัน 0.06 วินาที เสียงที่เดินทางมาถึงผู้ฟังด้วยเวลาที่แตกต่างกันจะเกิดเสียงก้อง อาการเสียงก้องจะรุนแรงมากหาก ห้องมีผนังเว้า ซึ่งทำให้เกิดเสียงสะท้อนมารวมตัวกันและผนังที่นูนออกจะช่วยลดเสียงก้องลงได้

เสียงรวมเป็นจุด (SOUND POINT)

เนื่องจากผนังและเพดานเป็นส่วนกว้างที่ทำให้เสียงสะท้อนออกมา ไปรวมที่จุดใดจุดหนึ่ง ทำให้เกิดเสียงดังในบริวณนั้นๆ สามารถแก้ไขได้โดยการทำผนังให้นูนออก เพื่อกระจายเสียงที่อาจจะมา สะท้อนกับผนัง

เสียงกระซิบ (WHISPERING)

เกิดขึ้นจากเสียงของผู้เข้าใช้งานในส่วนนั้นๆ พูดคุยกัน เสียงที่เกิดขึ้นจากการพูดคุยกันจะ เกิดการสะท้อนให้ผู้อื่นได้ยินเสียงรบกวน ส่งผลให้เครื่องกระจายเสียงเกิดการรบกวนเช่นกัน

จุดอับเสียง (DEAD POINT)

มักเกิดขึ้นภายในพื้นที่ที่ต่างระดับกัน ทำให้เสียงที่ส่งออกมานั้น ไม่สามารถสะท้อนไปยัง ตำแหน่งในบางจุด ส่วนมากจะเกิดขึ้นภายในห้องประชุมขนาดใหญ่

เสียงสะท้อนกลับไปกลับมา (ROOM FLUTTER)

เกิดขึ้นกับผนังห้องที่มีผนังขนานกัน โดยห้องที่กว้างจะเกิดเสียงสะท้อนมาก สาเหตุเกิดมา จากวัสดุของผนังเป็นแบบสะท้อนเสียง ที่มีระยะผนังเกิน 50 นิ้วขึ้นไป จะเกิดการสะท้อนกลับไปกลับมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นจังหวะแล้วจางหายไป สมารถแก้ไขได้โดยการเลือกใช้วัสดุผนังที่ซึมซับเสียงหรือสามารถบังเสียงได้และทำให้ผนังภายในไม่ขนานกัน

7.3.9.1 เสียงที่เกิดขึ้นกับอาคาร

เสียงที่เกิดขึ้นมักเกิดจากพฤติกรรมการใช้งานของผู้ใช้บริการโครงการหรือเกิดจากระบบต่างๆภายในโครงการ เช่น ระบบปรับอากาศ ซึ่งเสียงที่เกิดขึ้นกับอาคารสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

เสียงภายนอก

เสียงที่เกิดขึ้นภายนอกโครงการ ไม่ว่าจะเป็นจากอาคารโดยรอบหรือจากชุมชน ซึ่งเสียงที่สามารถจะผ่านตัวกลางด้วยอากาศ เสียงที่ส่งผ่านอาจเป็นเสียงรบกวนมาให้ภายในโครงการได้ ซึ่งมีวิธีป้องกัน ดังนี้

การวางผังอาคารควรวางผังให้อยู่ลึกและห่างจากแหล่งกำเนิดเสียง สามารถทำแผ่นผนังกั้น (SCREEN) บังเกอร์ (BUNGER) หรือการใช้สวน (GREEN BELT) เพื่อช่วยดูดขับเสียงที่รบกวนเข้ามายังภายในโครงการ

เสียงภายใน

เสียงรบกวนที่เกิดขึ้นภายในอาคาร คือเสียงที่มักจะมาจากเครื่องจักรในส่วนของวิศวกรรมและเทคนิคงานระบบ เช่น ห้องเครื่องไฟฟ้า ห้องระบบปรับอากาศ มีวิธีการแก้ไข ดังนี้

สามารถแยกห้องที่ต้องการความเงียบให้ห่างจากห้องที่เป็นต้นกำเนิดเสียงรบกวน โดยห้องที่กำเนิดเสียงและแรงสั่นสะเทือนนั้น ควรตั้งอยู่ในบริเวณชั้นที่ 1 ชั้นหลังคาหรือแยกออกจากอาคารหลัก หากไม่สามารถแยกห้องต้นกำเนิดเสียงรบกวนออกไปให้ไกลจากบริเวณการใช้งานได้ ก็สามารถแก้ไขได้โดยการบุวัสดุดูดซับเสียง เสียงที่รบกวนจำเป็นต้องใช้ตัวกลางในการคลื่อนที่ของเสียง ทั้งนี้แล้ววัสดุที่บุจะช่วยดูดซับเสียงบางส่วนก่อนผ่านตัวกลางไปทำให้มีความดังที่ลดลง อีกทั้งในบริเวณที่มีช่องเปิดควรมีวัสดุดูดซับเสียงอุดตามจุดต่างๆ เช่น ช่องประตู รูกุญแจ ท่อปล่อยอากาศหากเป็นภายในส่วนสำนักงาน ควรทำเพดานชนิดแขวนที่มีจุดแขวนน้อยจุดเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการสะท้อนของเสียงและยังคงสามารถทำห้องกันเสียงทางหลังคา โดยการทำช่องบนฝ้า (AIR SPACE) ตรงกลางระหว่างหลังคาและเพดาน หรือการเลือกใช้หลังคา 2 ชั้นด้วยวัสดุคอนกรีต สามารถป้องกันเสียงได้ 45-50 ดซิเบล มุงหลังคากระเบื้องและฝ้าเพดานป้องกันเสียงได้ 25-40 เดซิเบล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.9.2 ประเภทของผนังกั้นเสียง

ผนังชั้นเดียว (SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION)

ใช้วัสดุที่ประหยัดในการก่อผนัง เช่น ผนังอิฐหรือผนังคอนกรีต

ผนังที่ใช้วัสดุเป็นโพรง (SINGLE INHOMOGENEOUS PARTITION)

วัสดุที่มีช่องอากาศอยู่ภายใน คุณสมบัติมีน้ำหนักที่เบากว่าและประสิทธิภาพในการป้องกันเสียงที่ใกล้เคียงกันกับแบบแรก

ผนังที่มีโครงแข็งแรง (COMPLEX PARTITION)

ผนังที่มีโครงแข็งแรงและมีช่องว่างอากาศขนาด 4 นิ้ว วัสดุผิวหน้าเรียบ เช่น แผ่นไม้ขัดระแนงฉาบปูนพลาสเตอร์หรือไฟเบอร์ ซึ่งผนังชนิดนี้มีความแข็งแรงและมีคุณสมบัติป้องกันเสียงที่มีความถี่สูงได้

ผนังสองชั้น (DOUBLE PARTITION)

คุณสมบัติในการป้องกันเสียงดีกว่าทั้งสามแบบที่กล่าวมาข้างต้น โดยสามารถแยกเป็นผนังเบา 2 ชั้น เว้นเป็นช่องอากาศระหว่างกัน การป้องกันเสียงที่มีความถี่ต่ำ วัสดุผนังควรเลือกใช้เป็นวัสดุที่มีความยืดหยุ่นได้ อาจจะเป็นเส้นใยหรืออาจจะใช้วัสดุที่มีผิวเป็นรูพรุน เช่น พลาสติก

สรุปการเลือกใช้ระบบเสียงภายในโครงการ

จากปัญหาที่เกิดขึ้นแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ เสียงที่เกิดภายนอกโครงการ แก้ไขด้วยการวางผังอาคารหรือการออกแบบทางภูมิสถาปัตยกรรม ส่วนเสียงที่เกิดขึ้นภายในโครงการที่เกิดจากเครื่องจักรหรือพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร แก้ไขด้วยการออกแบบลักษณะแผ่นกันเสียง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7-1 การเลือกใช้ระบบเสียงตามองค์ประกอบภายในโครงการ. 2563

องค์ประกอบโครงการ	ลักษณะผนังกันเสียง
ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์	SINGLE HOMOGENEOUS / INHOMOGENEOUS PARTITION
ส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ	SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION
ส่วนเผยแพร่และองค์ความรู้	DOUBLE PARTITION
ส่วนบริหารโครงการ	SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION
ส่วนบริการสาธารณะ	SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION
ส่วนบริการโครงการ	SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION
ส่วนวิศวกรรมและเทคนิค	SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION
ส่วนจัดการพื้นที่	SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.10 การศึกษาระบบประหยัดพลังงาน

แนวคิดในการประหยัดพลังงานนอกจากการออกแบบอาคารโดยใช้ระบบ Passive แล้วนั้นในการออกแบบระบบไฟฟ้าส่องสว่างภายในอาคารก็สามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายได้เป็นอย่างมาก เรื่องการให้แสงสว่างภายในอาคาร ควรเลือกชนิดของหลอดไฟให้ตรงตามวัตถุประสงค์การใช้งาน เช่น การเลือกใช้หลอด LED ในส่วนเผยแพร่และวิชาการ ส่วนสืบสานและสร้างสรรค์ และส่วนพัฒนาผลงานและดำเนินการทางธุรกิจ โดยปัจจุบันเทคโนโลยีหลอดไฟแบบ LED สามารถสร้างความสว่างและความคมชัดได้เทียบเท่าหลอดอัดแรงดัน (HALOGEN) แต่มีการประหยัดพลังงานมากกว่า ซึ่งหน่วยค่าแสงของหลอดชนิด LED ในปัจจุบัน คือ RGBW (RED GREEN BLUE WHITE) ซึ่งทำให้แสงที่ออกมามีสีของแสงที่มีครบใกล้เคียงกับสเปกตรัมของแสงอาทิตย์ร้อยละของการสะท้อนแสงสว่างในส่วนต่างๆ ขององค์ประกอบภายในอาคารนั้นๆ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพในการสะท้อนแสงของสีจากพื้น ฝ้าเพดาน ผนัง ดังนั้นในการออกแบบจึงควรเลือกแสงสว่างที่เหมาะสมในการกระจายแสง ไม่เคืองตาและมีค่าการสะท้อนเป็นสัดส่วน ดังนี้

ตารางที่ 7-2 ค่าแสงสว่างที่เหมาะสมกับองค์ประกอบภายในโครงการ. 2563

องค์ประกอบของห้อง	ค่าการสะท้อนกับดวงตา (เปอร์เซ็นต์)
ฝ้าเพดาน	80
ผนังตอนบน	70-80
ผนังตอนล่าง	50-60
เฟอร์นิเจอร์	25-40
องค์ประกอบอื่นๆ บนผนัง	20
พื้น	20-30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดสีของผนัง เพื่อช่วยให้การสะท้อนแสงภายในอาคารลดการใช้พลังงานในการให้แสงสว่าง โดยค่าสะท้อนแสงของสีต่างๆมีดังนี้

ตารางที่ 7-3 ค่าการสะท้อนของสีต่างๆภายในโครงการ. 2563

สี	อัตราการสะท้อนแสง (เปอร์เซ็นต์)
ขาว	80-90
เหลืองครีม	65-75
เหลืองน้ำตาล	55-65
ชมพู	40-70
เทา	35-50
เขียวแก่	25-50
น้ำเงินแก่	10-20
น้ำตาล	8-12
แดง	15-25
แดงเข้ม	7
ดำ	2-5

จากตารางสามารถสรุปการเลือกใช้สีกับองค์ประกอบของห้องในส่วนที่ต้องการพักผ่อนหรือประหยัดพลังงานได้ดังนี้ ฝ้าเพดานควรใช้สีอ่อนสุด พื้นควรใช้สีเข้มสุด ผนังควรใช้สีปานกลางและห้องที่มีความกว้างมากแสงสว่างจะลดลง ส่วนห้องที่มีความสูงมากจะมีแสงสว่างเพิ่มขึ้น

การใช้ระบบ Solar Cell

ติดตั้งบริเวณพื้นที่นอกอาคาร เช่นบริเวณ หลังคาที่จอดรถ โดยเลือกใช้ระบบอ๊อฟกริด (Off grid) หรือแบบอิสระ (Stand Alone) ที่แยกตัวออกจากผู้ให้กำเนิดไฟฟ้ารายใหญ่ ข้อดีคือสามารถพึงพาตนเองได้ และประหยัด ลักษณะการใช้เป็นโซล่ารูฟหรือการติดตั้งบนหลังคา ติดตั้งเพื่อแบ่งเบาภาระค่าไฟฟ้า การผลิตไฟฟ้าใช้เองในบางส่วนของโครงการ เช่น บริเวณที่จอดรถหรือ ตามหลังคาทางเดิน ซึ่งสามารถลดค่าไฟฟ้าโดยรวมได้ แต่ทั้งนี้จำเป็นจะต้องติดตั้งให้เหมาะสมกับปริมาณไฟฟ้าใช้งาน ถึงจะเกิดความคุ้มค่าในการลงทุนมากที่สุด และติดตั้งเพื่อสำรองไฟฟที่ผลิตได้ไว้ใช้ยามฉุกเฉิน เป็นระบบที่มีแบตตอรี่สำรองไฟฟ้าสามารถใช้ในยามที่ไฟจากการไฟฟ้าดับได้ ควรติดตั้งโดยการหันหน้าไปทางทิศใต้ที่สามารถรับแดดได้ดีที่สุด โดยทำมุมเอียงแผงประมาณ 18.4 องศา ใช้โซล่าเซลล์ที่ทำจากสารประกอบที่ไม่ใช้ซิลิคอน เพื่อประสิทธิภาพที่ดีและราคาที่ไม่สูงมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.11 ระบบป้องกันภัยธรรมชาติ

ระบบอาคารเพื่อต้านทานแผ่นดินไหว

เนื่องจากจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีการเกิดสถาการณ์แผ่นดินไหวบ่อยเป็นลำดับต้นๆ ของประเทศไทย การคำนึงถึงการออกแบบอาคารเพื่อต้านทานแผ่นดินไหวจึงมีความสำคัญ และจากข้อกำหนดทางด้านกฎหมายทำให้โครงการศูนย์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย จะมีลักษณะของอาคารที่มีความสูงไม่มากนัก จึงช่วยลดโอกาสเสี่ยงในการเกิดความเสียหายจากแผ่นดินไหวได้ในระดับหนึ่ง โดยมีวิธีการออกแบบเพื่อเตรียมพร้อมรับมือแผ่นดินไหว ดังนี้

- การเพิ่มขนาดหน้าตัดเสา และเพิ่มเหล็กเสริมทางโครงสร้าง
- เสริมค้ำยันด้านข้างทางแนวทแยง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการต้านการเคลื่อนตัวทางข้าง
- เพิ่มกำแพงรับแรงเฉือน (Shear Wall)
- การยึดชิ้นส่วนต่างๆเข้าด้วยกัน เช่น ตอม่อกับเสา ผนังกระจกกับโครงรองรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4 สรุปการใช้งานระบบของอาคาร

ตารางที่ 7-4 สรุปการใช้ส่วนงานวิศวกรรมโครงสร้างและวัสดุประกอบอาคาร. 2563

ระบบของอาคาร		การเลือกใช้	
งานวิศวกรรมโครงสร้าง	ระบบโครงสร้างส่วนใต้ดิน	เสาเข็มตอก (Driven pile)	
		ฐานรากเดี่ยว (isolate footing)	
	ระบบโครงสร้างส่วนเหนือดิน	ระบบเสาและคาน (SKELETON STRUCTURE)	
		ระบบโครงสร้างพื้นไม้ และพื้นคสล.	
		ระบบโครงสร้างผนัง	ผนังรับน้ำหนัก
			ผนังก่ออิฐฉาบปูน
			ผนังกระจก
			ผนังยิปซัมหรือผนังเบา
		ระบบโครงสร้างหลังคา	โครงสร้างหลังคาแบน (Flat Slab)
			โครงสร้างพาดช่วงกว้าง
วัสดุประกอบอาคาร	วัสดุผนัง	กระจกที่มีคุณสมบัติในการป้องกันความร้อนและมีความคงทนแข็งแรง	
		ผนังดินบด หรือผนังดินอัด	
		ผนังก่ออิฐโชว์แนว	
		ผนังและเปลือกอาคารไม้ (ไม้จริงและไม่เทียม)	
	วัสดุปูพื้น	บล็อกหญ้า	
		พื้นไม้พลาสติกคอมโพสิต	
		กระเบื้องดินเผา	
		พื้นไม้คอร์ก	
		พื้นคอนกรีตปูนเปลือย (ขัดมัน / ไม่ขัดมัน)	
	วัสดุโครงหลังคา	โครงสร้างหลังคาคอนกรีตเสริมเหล็ก	
		ครงสร้างหลังคาไม้ (ไม้จริงและไม่เทียม)	
		โครงสร้างหลังคาเหล็ก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7-5 สรุปการใช้งานส่วนวิศวกรรมระบบประกอบอาคาร. 2563

ระบบของอาคาร		การเลือกใช้	
วิศวกรรมระบบประกอบอาคาร	ระบบไฟฟ้ากำลังและไฟฟ้าส่องสว่าง	ระบบไฟฟ้ากำลัง	แยกหม้อแปลงไฟฟ้า (TRANSFORMER UNITS) ออกเป็น 4 ส่วน
			หม้อแปลงชนิด Oil Type
			เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากลาง(GENERAL SET)
			เครื่องกำเนิดไฟฟ้าแสงสว่างฉุกเฉิน (EMERGENCY LIGHTING)
			GENERATOR แบบแบตเตอรี่
			MDB. (Main distribution board)
			SDB. (Sub distribution board)
			PB (Panel board) หรือ Load Center
		ไฟฟ้าส่องสว่าง	แสงธรรมชาติที่ส่องมาจากหลังคา (SKY LIGHT)
			รูปแบบการติดตั้งดวงโคม
			ลักษณะการให้แสงสว่าง (TYPE OF LIGHT SYSTEM)
	ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ	ระบบปรับอากาศส่วนกลาง (VRF)	
		ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT TYPE)	
	ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย	ระบบสุขาภิบาล	ระบบการจ่ายน้ำประปาแบบจ่ายขึ้น (UP FEED DISTRIBUTION SYSTEM)
			ระบบท่อน้ำทิ้ง
			ระบบท่อระบายอากาศ
		การบำบัดน้ำเสีย	ระบบ Biofil
			Eco Tank ถังบำบัดแบบน้ำเสียรวมแบบสำเร็จรูป
			ถังดักไขมันขนาด 1,000 ลิตร
			ระบบท่อระบายน้ำฝน
			ถังเก็บน้ำสำรองความจุ 189.30 ลูกบาศก์เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7-5 สรุปการใช้งานส่วนวิศวกรรมระบบประกอบอาคาร. 2563 (ต่อ)

ระบบของอาคาร		การเลือกใช้	
วิศวกรรมระบบประกอบอาคาร	ระบบรักษาความปลอดภัย	การป้องกันอันตรายที่อาจเกิดจากผู้เข้าใช้โครงการ	
		การป้องกันการโจรกรรม	เทคนิคทางไฟฟ้า (ELECTRIC TECHNIQUES)
			เทคนิคทางกลศาสตร์ (MECHANICAL TECHNIQUES)
	ระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง	ระบบสัญญาณตือนแจ้งเหตุเพลิงไหม้ (Fire Alarm System)	ระบบตรวจจับควัน (SMOKEDETECTOR)
			ระบบตรวจจับความร้อน (HEAT DETECTOR
			ตู้ควบคุมระบบ CENTRAL BOARD
		ระบบทางหนีไฟ	
		ถังดับเพลิง	ชนิดบรรจุสารเคมีแห้ง
			ชนิดบรรจุน้ำ
			หัวฉีต (Sprinkle)
	ระบบขนส่ง	ลิฟต์โดยสาร (PASSENGER ELEVATOR)	
		ลิฟต์บรรทุกของ (FREIGHT ELEVATOR)	
		ระบบควบคุมลิฟต์	
	ระบบจัดการขยะ	สร้างด้วยวัสดุคงทน และทนไฟ สมารถป้องกันการซึมของน้ำได้ มีการระบายน้ำที่ดีโดยภายในห้องควรมีน้ำไว้สำหรับใช้ได้ตลอดเวลา เพื่อความสะดวกในการล้างทำความสะอาดอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมด้านสุขลักษณะและควรหลบให้อยู่ในส่วนที่ไม่สามารถมองเห็นจากคนทั่วไปได้ชัดเจน	
		อยู่ในตำแหน่งที่รถก็ขยะสามารถข้าถึงได้โดยสะดวก และมีทางเข้า-ออก ที่เพียงพอต่อการบริการโดยไม่รบกวนส่วนอื่นๆ ของโครงการ	
		ขนาดของห้องต้องเพียงพอสำหรับขยะ ในปริมาณความจุที่ 2.5 ลิตร/คน/วัน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7-5 สรุปการใช้งานส่วนวิศวกรรมระบบประกอบอาคาร. 2563 (ต่อ)

ระบบของอาคาร		การเลือกใช้
วิศวกรรมระบบประกอบอาคาร	ระบบสื่อสาร	ระบบสัญญาณอินเตอร์เน็ต
		ระบบสัญญาณโทรศัพท์
		ระบบเสียงประกาศ
	ระบบเสียง	ผนังกั้นเสียงแบบ SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION
		ผนังกั้นเสียงแบบ SINGLE INHOMOGENEOUS PARTITION
		ผนังกั้นเสียงแบบ DOUBLE PARTITION
	ระบบประหยัดพลังงาน	การออกแบบอาคารแบบ Passive
		การใช้ไฟ LED
		การกำหนดสีของผนัง
		การใช้ระบบ Solar Cell
	ระบบป้องกันภัยธรรมชาติ	การเพิ่มขนาดหน้าตัดเสา และเพิ่มเหล็กเสริมทางโครงสร้าง
		เสริมค้ำยันด้านข้างทางแนวทแยง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการต้านการเคลื่อนตัวทางข้าง
		เพิ่มกำแพงรับแรงเฉือน (Shear Wall)
		การยึดชิ้นส่วนต่างๆเข้าด้วยกัน เช่น ตอม่อกับเสา ผนังกระจกกับโครงรองรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมกิจการผู้สูงอายุ. 2556. **สถานการณ์และแนวโน้มสังคมผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2556 - 2573**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: www.dop.go.th.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2555. **บทบาทภารกิจส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.** [Online]. เข้าถึงได้จาก: www.dla.go.th.

ไกนฤกษ์ ปิ่นแก้ว. 2556. **การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.** [Online]. เข้าถึงได้จาก: tourism-dan.blogspot.com.

คณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดเชียงราย. (2561). **แผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย ปี 2561 – 2563. [Online]**. เข้าถึงได้จาก: www.chiangrai.net.

ฉัตรวิไล พุ่มส้ม. 2557. **การออกแบบพื้นที่ใช้งานภายในหอศิลป์ที่สอดคล้องกับหลักการออกแบบสากล กรณีศึกษา: หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

เดลินิวส์. 2559. **ชู เชียงราย เมืองศิลปะแห่งแรกในไทย**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: https// www.dailynews.co.th.

นางสาวพมาศ ทับแสง. 2561. **อิทธิพลของพื้นที่สีเขียวที่มีต่อสภาวะฝุ่นละอองในเขตชุมชนเมือง กรณีศึกษาชุมชนเมืองสมุทรปราการ**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนายั่งยืน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นายเพ่งบัวหอม. 2556. **ศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจชุมชน**. เอกสารรายวิชาบุคคลหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงกานบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน. วิทยาลัยการพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า.

ประยุทธ์ ปยุตโต. 2537. **การสืบสานวัฒนธรรม**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: https//www.payutto.net.

ปาริฉัตร หนูเซ่ง. 2563. **พื้นที่สภาพแวดล้อมภายในศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม**. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

พลอย มัลลิกะมาส. 2554. **แปรรูป “วัฒนธรรมท้องถิ่น” อย่างไรให้ได้เงินล้าน**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: https//web.tcdc.or.th.

ภูมิพลอดุลยเดช. 2553. **พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: https//senate.go.th.

ลักษณะของพื้นที่สาธารณะ ที่มีผลต่อการเกิดและทำกิจกรรม (อภิศักดิ์ ไฝทาคำ. 2543)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจารย์ สิมาฉายา. 2563. **มลพิษจากหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือ: ปัญหาและแนวทาง**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: pcd.go.th.

สราวุธ คำฟูบุตร. 2562. **เปิดเส้นทางท่องเที่ยวบ้านศิลปิน 3 เส้นทาง รวม 30 หลัง เมืองศิลปะส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: https//www.77kaoded.com.

ส่วนอนามัยผู้สูงอายุ. 2563. **บทบาทผู้สูงอายุต่อสังคม ครอบครัว ชุมชน**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: hp.anamai.moph.go.th.

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2562. **รู้จักฝุ่น PM 2.5**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: om.mnre.go.th.

สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน. 2554. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: https//www.orst.go.th.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2554. **รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาตามนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: backoffice.onec.go.th.

สำนักงานวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2563. **สังคมผู้สูงอายุกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: https//library2.parliament.go.th.

สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. 2560. **นโยบายและยุทธศาสตร์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย พ.ศ.2560 – 2564).** [Online]. เข้าถึงได้จาก: ocac.go.th.

สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงราย. 2559. **Metadata ชุดข้อมูลกลาง บทวิเคราะห์ และ infographic : ขยะ**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: chiangrai.nso.go.th.

สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงราย**.** 2560. **สถานการณ์ความยากจนและเหลื่อมล้ำในจังหวัดเชียงราย**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: chiangrai.nso.go.th.

สุชาติ สวัสิ์ศรี. 2551. **โลกศิลปะ**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: https//suchartsawasdsri.wordpress.com.

สุริชัย หวันแก้ว, กนกพรรณ อยู่ชา. 2552. **ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย บนความหลากหลายและสับสน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนุชา แพ่งเกษตร. 2555. **คู่มือการสอนการออกแบบภายในพิพิธภัณฑ์**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: https//issu.com.

อภิศักดิ์ ไฝทาคำ. 2543. **แนวทางการพัฒนาพื้นที่ว่างสาธารณะสำหรับชุมชนเมือง : กรณีศึกษา เมืองขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัฒฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรศรี งามวิทยาพงศ์. 2557. **กระบวนการเรียนรู้ในสังคมไทยและการเปลี่ยนแปลงจากยุคชุมชนถึงยุคพัฒนาความทันสมัย**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Clare Cooper Marcus, Carolyn Francis. 1990. **People Places: Design Duildlines for Urban Open Space**. New York. John Wiley & Son.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Daniel Stahl. 2014. **industriDESIGN.** FINLAND. Tekniska Hogskolan University.

Donald H. Brundage, **Dorothy Mackeracher. 1980. Adult learning principles and their application to program planning**. [Online]. เข้าถึงได้จาก: trove.nla.gov.au.

Johannes Kister. 2012. **Architects' Data**. UK. Blackwell Publishing .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก
กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกียวข้องกับโครงการ

จากการศึกษาพบว่าโครงการศูนย์สืบสานแลพัฒนาศิลปวัฒนธณรมร่วมสมัยจังหวัดเชียงราย มีกฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการซึ่งมีผลต่อการออกแบบและจัดตั้งโครงการดังนี้

1. กฎกระทรวงฉบับที่ 55 พ.ศ.2543
2. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522
   - กฎกระทรวงฉบับที่ 41 (พ.ศ.2537)
     ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ.2522
   - กฎกระทรวงฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537)
     ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. 2522
3. กฎกระทรวงสิ่งอานวยความสะดวกในอาคาร พ.ศ.2548

1. กฎกระทรวงฉบับที่ 55 พ.ศ.2543

ข้อที่ 1 ในกฎกระทรวงนี้

"อาคารสาธารณะ" หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์การชุมนุมคนได้โดยทั่วไปเพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ หรือการพาณิชยกรรม เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬากลางแจ้ง สนามกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพาน อาคารจอดรถ สถานีรถ ท่าจอดเรือ โป๊ะจอดเรือ สุสาน ฌาปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

"อาคารขนาดใหญ่" หมายความว่า อาคารที่มีพื้นที่ รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15.00 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร การวัดความสูงของอาคารให้วัดจกระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดที่ 2
ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

ส่วนที่ 1
วัสดุของอาคาร

ข้อ 14 สิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่ติดตั้งบนพื้นดินโดยตรงให้ทำด้วยวัสดุทนไฟทั้งหมด

ข้อ 15 เสา คาน พื้น บันได และผนังของอาคารที่สูงตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป โรงมหรสพ หอประชุม โรงงาน โรงแรม โรงพยาบาล หอสมุด ห้างสรรพสินค้า อาคารขนาดใหญ่ สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ท่าอากาศยาน หรืออุโมงค์ ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟด้วย

ข้อ 18 ครัวในอาคารต้องมีพื้นและผนังที่ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ส่วนฝ้าและเพดานนั้น หากไม่ได้ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ก็ให้บุด้วยวัสดุทนไฟ

ส่วนที่ 2
พื้นที่ภายในอาคาร

ข้อ 21 ช่องทางเดินในอาคาร ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทอาคาร	ความกว้าง
อาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารพิเศษ	1.50 เมตร

ข้อ 22 ห้องหรือส่วนของอาคารที่ใช้ในการทำกิจกรรมต่ง ๆ ต้องมีระยะดิ่งไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทอาคาร	ความกว้าง
ห้องที่ใช้เป็นสำนักงาน ห้องเรียน ห้องอาคาร ห้องโถงภัตตาคารโรงงาน	3.00 เมตร
ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องคนไข้รวม คสังสินค้า โรงครัวตลาด และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	3.50 เมตร
ระเบียง	2.20 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะดิ่งตามวรรคหนึ่งให้วัดจากพื้นถึงพื้น ในกรณีของชั้นใต้หลังคา ให้วัดจากพื้นถึงยอดฝ้าหรือยอดผนังอาคาร และในกรณีของห้องหรือส่วนของอาคารที่อยู่ภายในโครงสร้างของหลังคา ให้วัดจากพื้นถึงยอดฝ้าหรือยอดผนังของห้องหรือส่วนของอาคารดังกล่าวที่ไม่ใช้โครงสร้างของหลังคา

ห้องในอาคารซึ่งมีระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งตั้งแต่ 5 เมตรขึ้นไป จะทำพื้นชั้นลอยในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นชั้นลอยดังกล่าวนั้นต้องมีเนื้อที่ไม่เกินร้อยละสี่สิบของเนื้อที่ห้อง ระยะดิ่งระหว่างพื้นชั้นลอยถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งต้องไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และระยะดิ่งระหว่างพื้นห้องถึงพื้นชั้นลอยต้องไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร ด้วย

ห้องน้ำ ห้องส้วม ต้องมีระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร

ส่วนที่ 3
บันไดของอาคาร

ข้อ 24 บันไดของอาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารพิเศษ สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 มตร แต่สำหรับบันไดของอาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันเกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.50 มตร ถ้าความกว้างสุทธิของบันไดน้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อยสองบันไดและแต่ละบันไดต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร

บันไดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของคนจำนวนมาก เช่น บันไดห้องประชุมหรือห้องบรรยายที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 500 ตารางเมตรขึ้นไป หรีบันไดห้องรับประทานอาหารหรือสถานบริการที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดของแต่ละชั้นของอาคารนั้นที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 2,000 ตารางเมตรขึ้นไป ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 มตร อย่างน้อยสองบันได ถ้ามีบันไดเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร

บันไดที่สูงเกิน 4 เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง 4.00 เมตร หรือน้อยกว่านั้น และระยะดิ่งจากขั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า 2.10 เมตร ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดต้องมีความกว้างและความยาวไม่น้อยกว่าความกว้างสุทธิของบันได เว้นแต่บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน 2 เมตร ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดจะมีความยาวไม่เกิน 2 เมตรก็ได้ บันไดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องมีลูกตั้งสูงไม่เกิน 18 เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขั้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 25 เซนติแตร และต้องมีราวบันไดกันตกบันไดที่มีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว้างสุทธิเกิน 6 เมตต และช่วงบันไดสูงเกิน 1 มตร ต้องมีราวบันไดทั้งสองข้างบริเวณจมูกบันไดต้องมีวัสดุกันลื่น

ข้อ 25 บันไดตามข้อ 24 จะต้องมีระยะห่างไม่เกิน 40 เมตร จากจุดที่ไกลสุดบนพื้นชั้นนั้น

ข้อ 26 บันไดตามข้อ 23 และข้อ 24 ที่เป็นแนวโค้งเกิน 90 องศา จะไม่มีชานพักบันไดก็ได้ แต่ต้องมีความกว้างเฉลี่ยของลูกนอนไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 23 และไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 24

ส่วนที่ 4
บันไดหนีไฟ

ข้อ 27 อาคารที่สูงตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปและสูงไม่เกิน 23 เมตร หรืออาคารที่สูงสามชั้นและมีดาดฟ้าเหนือชั้นที่สามที่มีพื้นที่เกิน 16 ตารางมตร นอกจากมีบันไดของอาคารตามปกติแล้ว ต้องมีบันไดหนีไฟที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างน้อยหนึ่งแห่ง และต้องมีทางเดินไปยังบันไดหนีไฟนั้นได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

ข้อ 28 บันไดหนีไฟต้องมีความลาดชันน้อยกว่า 60 องศา เว้นแต่ตึกแถวและบ้านแถวที่สูงไม่เกินสี่ชั้น ให้มีบันไดหนีไฟที่มีความลาดชันเกิน 60 องศาได้ และต้องมีชานพักบันไดทุกชั้น

ข้อ 29 บันไดหนีไฟภายนอกอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตรและต้องมีผนังส่วนที่บันไดหนีไฟพาดผ่านเป็นผนังทึบก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟบันไดหนีไฟตามวรรคหนึ่ง ถ้าทอดไม่ถึงพื้นชั้นล่างของอาคารต้องมีบันไดโลหะที่ สามารถเลื่อนหรือยืดหรือหย่อนลงมาจนถึงพื้นชั้นล่างได้

ข้อ 30 บันไดหนีไฟภายในอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตรมีผนังทึบก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟกั้นโดยรอบ เว้นแต่ส่วนที่เป็นช่องระบายอากาศและช่องประตูหนีไฟ และต้องมีอากาศถ่ายเทจากภายนอกอาคารได้โดยแต่ละชั้นต้องมีช่องระบายอากาศที่เปิดสู่ภายนอกอาคารได้มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 14 ตารางเมตร กับต้องมีแสงสว่างให้เพียงพอทั้งกลางวันและกลางคืน ข้อ 31 ประตูหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมต และต้องทำเป็นบานเปิดชนิดผลักออกสู่ภายนอกเท่านั้น กับต้องติดอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง และต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟต้องไม่มีธรณีหรือขอบกั้น

ข้อ 32 พื้นที่บันไดหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันไดและอีกด้านหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดที่ 3
ที่ว่างภายนอกอาคาร

(1) อาคารอยู่อาศัย และอาคารอยู่อาศัยรวม ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มากที่สุดของอาคาร

(2) ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ และอาคารอื่นซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องมีที่วงไม่น้อยกว่า 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มากที่สุดของอาคารแต่ถ้าอาคารดังกล่าวใช้เป็นที่อยู่อาศัยด้วยต้องมีที่ว่างตาม (1)

หมวดที่ 4
แนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 40 การก่อสร้างหรือดัดแปลงอดารหรือส่วนของอคารจะต้องไม่ล้ำเข้าไปในที่สาธารณะเว้นแต่จะไต้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะนั้น

ข้อ 41 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 3 เมตร อาคารที่สูงเกินสองชั้นหรือเกิน 8 เมตร ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอาคารสาธารณะ ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายหรือคลังสินค้า ที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะ

(1) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 6 เมตร

(2) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของถนนสาธารณะ

(3) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างเกิน 20 เมตรขึ้นไป ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 2 เมตร

ข้อ 42 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสรารณะ เช่น แม่น้ำ คู คลอง ลำรางหรือลำกระโดง ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ต้องร่นแนวอาคารแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 3 เมตร แต่ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไปต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 6 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับอาคารที่กำสร้างหรือดีดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ เช่น บึง ทะเลสาบ หรือทะเล ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 12 เมตร

ทั้งนี้เว้นแต่ สะพาน เขื่อน รั้ว ท่อระบายน้ำ ทำเรือ ป้าย อู่เรือ คานเรือ หรือที่ว่างที่ใช้เป็นที่จอดรถไม่ต้องร่นแนวอาคาร

ข้อ 43 ให้อาคารที่สร้างตามข้อ 41 และข้อ 42 ต้องมีส่วนต่ำสุดของกันสาดหรือส่วนยื่นสถาปัตยกรรมสูงจากระดับทางเท้าไม่น้อยกว่า 3.25 เมตร ทั้งนี้ ไม่นับส่วนตกแต่งที่ยื่นจากผนังไม่เกิน 50 เซนติแตร และต้องมีท่อรับน้ำจากกันสาดหรือหลังคาต่อแนบหรือฝังในผนังหรือเสาอาคารลงสู่ท่อสาธารณะหรือบ่อพัก

ข้อ 44 ความสูงของอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใด ต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบ วัดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตด้านตรงข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด

ความสูงของอาคารให้วัดแนวดิ่งจากระดับถนนหรือระดับพื้นดินที่ก่อสร้างขึ้นไปถึงส่วนของอาคารที่สูงที่สุด สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

ข้อ 45 อาคารหลังเดียวกันซึ่งมีถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากันขนาบอยู่เมื่อระยะระหว่างถนนสาธารณะสองสายนั้นไม่เกิน 60 เมตร และส่วนกว้างของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่กว้างกว่าไม่เกิน 60 เมตร ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า

ข้อ 46 อาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสรารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุด จากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า และความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 60 เมตร

สำหรับอาคารซึ่งเป็นห้องแถวหรือตึกแถว ความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 15 เมตร

ข้อ 47 รั้วหรือกำแพงที่สร้างขึ้นติดต่อหรือห่างจากถนนสาธารณะน้อยกว่าความสูงของรั้วให้ก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 3 เมตร เหนือระดับทางเท้าหรือถนนสาธารณะ

ข้อ 48 การก่อสร้างอาคารใกล้อาคารอื่นในที่ดินเจ้าของเดียวกัน พื้นหรือผนังของอาคารสูงไม่เกิน 9 เมตร ต้องห่างอาคารอื่นไม่น้อยกว่า 4 เมตร และสำหรับอาคารที่สูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ต้องห่างอาคารอื่นไม่น้อยกว่า 6 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กฎกระทรวง ฉบับที่ 41 (พ.ศ. 2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

ข้อ 2 ที่จอดรถ 1 คัน ต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า และต้องมีลักษณะและขนาด ดังนี้

(1) ในกรณีที่จอดรถขนานกับแนวทางเดินรถหรือทำมุมกับแนวทางเดินรถน้อยกว่าสามสิบองศา ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 มตร และความยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร

(2) ในกรณีที่จอดรถตั้งฉากกับแนวทางเดินรถ ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตรและความยาวไม่น้อยกว่า 5.0 เมตร แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่จัดให้มีทางเข้าออกของรถเป็นทางเดินรถทางเดียว

(3) ในกรณีที่จอดรถทำมุมกับแนวทางเดินรถมากกว่าสามสิบองศา ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 5.50 เมตร

ข้อ 3 ที่จอตรถแต่ละคัน ต้องมีเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตของที่จอดรถไว้ให้ปรากฏบนพื้น และต้องมีทางเดินรถเชื่อมต่อโตยตรงกับทางเข้าออกของรถ และที่กลับรถ

ซ้อ 4 ระยะความสูงสุทธิระหว่างพื้นที่ที่ใช้จอดรถ ทางเดินรถ และทางลาดขึ้นลงของรถ กับส่วนที่ต่ำสุตของชั้นที่ถัตไปของอาคาร ต้องไม่น้อยกว่า 2.10 มตร ส่วนของพื้นที่ที่ใช้จอดรถต่างระดับกันจะเหลื่อมกันได้ไม่เกิน 1.00 เมตร และเฉพาะส่วนที่เหลื่อมกันจะมีความสูงน้อยกว่า 2.10 เมตร ก็ได้

3. กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537)

หมวด 2
แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

ข้อ 8 อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในตารางที่ 2 ท้ายฎกระพรวงนี้

จำนวนห้องน้ำและห้องส้วมที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง เป็นจำนวนขั้นต่ำที่ต้องจัดให้มีแม้ว่าอาคารนั้นจะมีพื้นที่อาคารหรือจำนวนคนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตารางวรรคหนึ่งก็ตาม

ถ้าอาคารที่มีพื้นที่ของอาคารหรือจำนวนคนมากเกินกว่าที่กำหนดไว้ในตารางวรรคหนึ่ง จะต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนพื้นที่อาคารหรือจำนวนคนที่มากเกินนั้น ถ้ามีเศษให้คิดเต็มอัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดหรือประเภทของอาคารที่มิได้กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาเทียบเคียงลักษณะการใช้สอยของอาคารนั้น โดยถือจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าวเป็น

ข้อ 9 ห้องน้ำและห้องส้วมจะแยกจากกันหรือรวมอยู่ในห้องเดียวกันก็ได้โดยมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) สร้างด้วยวัสดุทนทาน และทำความสะอาดง่าย

(2) ระยะดิ่งระหว่างพื้นห้องถึงเพดานยอดฝ้าหรือผนังตอนต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร

(3) มีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้อง หรือมีพัตลมระบายอากาศได้เพียงพอ

(4) พื้นห้องน้ำและห้องส้วมมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่ 1 ใน 100 ส่วน และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดบนพื้นห้อง

(3) ในกรณีที่มีท่อระบายอุจจาระให้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตรและมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ส่วน

(6) มีท่อระบายก๊าซขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 2.50 เขนติมตร และมีความสูงอยู่ในระดับที่กลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น

(7) ที่ปัสสาวะต้องมีระบบการดักกลิ่นและเป็นแบบใช้น้ำชำระลงสู่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล

(8) ในกรณีเป็นอคารที่มีบุคคลเข้าใช้สอยประจำอยู่หลายชั้น การจะงัดให้มีห้องสัวมและที่ปัสสาวะในชั้นไตให้เป็นไปตามความจำเป็นและเหมาะสม

(9) ในกรณีที่ห้องน้ำและห้องส้วมรวมอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีขนาดพื้นที่ภายในของห้องไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร แต่ถ้าห้องน้ำและห้องส้วมแยกกัน ต้องมีขนาดพื้นที่ภายในของแต่ละห้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางมตร และมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 90 เขนติเมตร

ข้อ 10 บ่อเกรอะ บ่อซม ของส้วมต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คู คลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 10 เมตร เว้นแต่ส้วมที่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ต้องตามหลักการสาธารณสุขและมีขนาดที่เหมาะสมทั้งนี้ตามที่กระทรวงมหาดไทยด้วยความเห็นชอบของกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดในราชกิจจานเบกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร สำหรับผู้พิการทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548

หมวด 2
ทางลาดและลิฟต์

ข้อ 7 อาคารตามข้อ 3 หากระดับพื้นภายในอาคาร หรือระดับพื้นภายในอาคารกับภายนอกอาคาร หรือระดับพื้นทางเดินภายนอกอาคารมีความต่างระดับกันเกิน 20 มิลลิเมตร ให้มีทางลาดหรือลิฟต์ระหว่างพื้นท่างระดับนั้น แต่ถ้ามีความต่างระดับกันไม่เกิน 20 มิลลิเมตร ต้องปาดมุมพื้นส่วนที่ต่างระดับกันไม่เกิน 45 องศา

ข้อ 8 ทางลาดให้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) พื้นผิวทางลาดต้องเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น

(2) พื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นกับทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด

(3) ความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดมีความยาวของทุกช่วงรวมกันตั้งแต่ 6,000 มิลลิเมตร ขึ้นไป ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร

(4) มีพื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่ว่างยาวไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร

(5) ทางลาดต้องมีความลาดชันไม่เกิน 1:12 และมีความยาวช่วงละไม่เกิน 6,000 มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดยาวเกิน 6,000 มิลลิเมตร ต้องจัดให้มีชานพักยาวไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร คั่นระหว่างแต่ละช่วงของทางลาด

(6) ทางลาดด้านที่ไม่มีผนังกั้นให้ยกขอบสูงจากพื้นผิวของทางลาดไม่น้อยกว่า 50 มิลลิเมตร และมีราวกันตก

(7) ทางลาดที่มีความยาวตั้งแต่ 2,500 มิลลิมตร ขึ้นไป ต้องมีราวจับทั้งสองด้านโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ค ทำ ด้วยวัสดุเรียบ มีความมั่นคงแข็งแรง ไม่เป็นอันตรายในการจับและไม่ลื่น

(ข มีลักษณก ลม โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 30 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 40 มิลลิเมตร

(ค สูงจา กพื้นไม่น้อยกว่า 800 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 900 มิลลิเมตร

(ง ราวจับต้านที่อยูติ ดผนังให้มีระยะห่างจากผนังไม่น้อยกว่า 50 มิลลิเมตร มีความสูงจากจุดยึดไม่น้อยกว่า 120 มิลลิเมตร และผนังบริเวณราวจับต้องเป็นผนังเรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(จ ราวจับต้องยาวต่อเนื่อง และส่วนที่ยื่นออกมาจากผนังจะต้องไม่กีดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ของคนพิการทางการมองเห็น

(ฉ ปลายของราวจับให้ยื่นเลยจากจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของทางลาดไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร

(8) มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง หรือหมายเลขชั้นของอาคารที่คนพิการทางการมองเห็น และคนชราสามารถทราบความหมายได้ ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นและทางลงของทางลาดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคาร

(9) ให้มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดในบริเวณทางลาดที่จัดไว้ให้แก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา

ข้อ 9 อาคารตามข้อ 3 ที่มีจำนวนชั้นตั้งแต่สองชั้นขึ้นไปต้องจัดให้มีลิฟต์หรือทางลาดที่ผู้พิการหรือพุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ระหว่างชั้นของอาคาร

ลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ต้องสมารถขึ้นลงให้ทุกชั้น มีระบบควบคุมลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพภาพ และคนชราสามารถควบคุมได้เอง ใช้งานได้อย่างปลอดภัย และจัดไว้ในบริเวณที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้ได้สะดวก

ให้มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ช่องประตูด้านนอกของลิฟต์ที่จัดไว้ให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชราใช้ได้

ข้อ 10 ลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ ที่มีลักษณะเป็นห้องลิฟต์ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ขนาดของห้องลิฟต์ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1,100 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 1,400 มิลลิเมตร

(2) ช่องประตูลิฟต์ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร และต้องมีระบบแสงเพื่อป้องกันไม่ให้ประตูลิฟต์หนีบผู้โดยสาร

(3) มีพื้นผิวต่างสัมผัสบนพื้นบริเวณหน้าประตูลิฟต์กว้าง 300 มิลลิเมตร และยาว 900 มิลลิเมตร ซึ่งอยู่ห่างจากประตูลิฟต์ไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 600 มิลลิเมตร

(4) ปุ่มกดเรียกลิฟต์ ปุ่มบังคับลิฟต์ และปุ่มสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ปุ่มล่างสุดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร ปุ่มบนสุดอยู่สูงจากพื้นไม่เกินกว่า 1,200 มิลลิเมตร และห่างจากมุมภายในห้องลิฟต์ไม่น้อยกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

400 มิลลิเมตร ในกรณีที่ห้องลิฟต์มีขนาดกว้างและยาวน้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร

(ข มีขนา ดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 20 มิลลิเมตร มีอักษรเบรลล์กำกับไว้ทุกปุ่มเมื่อกดปุ่มจะต้องมีเสียงดังและมีแสง

(ค ไม่มีสิ่งกี ดขวางบริเวณที่กดปุ่มลิฟต์

(5) มีราวจับโดยรอบภายในลิฟต์ โดยราวมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 8 (7) (ก (ข (ค และ (ง)

(6) มีตัวเลขและเสียงบอกตำแหน่งชั้นต่าง ๆ เมื่อลิฟต์หยุด และขึ้นหรือลง

(7) มีป้ายแสดงหมายเลขชั้นและแสดงทิศทางบริเวณโถงหน้าประตูลิฟต์และติดอยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน

(8) ในกรณีที่ลิฟต์ขัดข้องให้มีทั้งเสียงและแสงไฟเตือนภัยเป็นไฟกะพริบสีแดง เพื่อให้คนพิการทางการมองเห็นและคนพิการทางการได้ยินทราบ และให้มีไฟกะพริบสีเขียวเป็นสัญญาณให้คนพิการทางการได้ยินได้ทราบว่าผู้ที่อยู่ข้างนอกรับทราบแล้วว่าลิฟต์ขัดข้องและกำลังให้ความช่วยเหลืออยู่

(9) มีโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินภายในลิฟต์ซึ่งสามารถติดต่อกับภายนอกได้ โดยต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 1,200 มิลลิเมตร

(10) มีระบบการทำงานที่ทำให้ลิฟต์เลื่อนมาอยู่ตรงที่จอดชั้นระดับพื้นดินและประตูลิฟต์ต้องเปิดโดยอัตโนมัติเมื่อไฟฟ้าดับ

หมวด 3
บันได

ข้อ 11 อาคารตามข้อ 3 ต้องจัดให้มีบันไดที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้อย่างน้อยชั้นละ 1 แห่งโดยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร

(2) มีชานพักทุกระยะในแนวดิ่งไม่เกิน 2,000 มิลลิเมตร

(3) มีราวบันไดทั้งสองข้าง โดยให้ราวมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 8 (7)

(4) ลูกตั้งสูงไม่กิน 150 มิลลิเมตร ลูกนอนมือหักส่วนที่ขั้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 280 มิลลิเมตร และมีขนาดสม่ำเสมอตลอดช่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันได ในกรณีที่ชั้นบันไดเหลื่อมกันหรือมีจมูกบันไดให้มีระยะเหลื่อมกันได้ไม่เกิน 20 มิลลิเมตร

(5) พื้นผิวของบันไดต้องใช้วัสดุที่ไม่ลื่น

(6) ลูกตั้งบันไดห้ามเปิดเป็นช่องโล่ง

(7) มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง หรือหมายเลขชั้นของอาคารที่คนพิการทางการมองเห็นและคนชราสามารถทราบความหมายได้ ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นและทางลงของบันไดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคาร

หมวด 4
ที่จอดรถ

ข้อ 12 อาคารตามข้ออ 3 ต้องจัดให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อยตามอัตราส่วน ดังนี้

(1) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ 10 คัน แต่ไม่เกิน 50 คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย 1 คัน

(2) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ 51 คัน แต่ไม่เกิน 100 คัน ให้มีที่จอตรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย 2 คัน

(3) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ 101 คัน ขึ้นไป ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชราอย่างน้อย 2 คัน และเพิ่มขึ้นอีก 1 คัน สำหรับทุก ๆ จำนวนรถ 100 คันที่เพิ่มขึ้น เศษของ100 คัน ถ้าเกินกว่า 50 คัน ให้คิดเป็น 100 คัน

ข้อ 13 ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราให้จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคารให้มากที่สุด มีลักษณะไม่ขนานกับทางเดินรถ มีพื้นผิวเรียบ มีระดับเสมอกัน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นของที่จอดรถคันที่ติดกับทางเดินรถ มีขนาดวางไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 90 มิลลิเมตร และมีป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร ติตอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิเมตร ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน

ข้อ 14 ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้างไม่น้อยกว่า 2,400 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 6,000 มิลลิเมตร และจัดให้มีที่ว่างข้างที่จอดรถกว้างไม่น้อยกว่า 1,000 มิลลิเมตร ตลอดความยาวของที่จอดรถ โดยที่ว่างดังกล่าวต้องมีลักษณะพื้นผิวเรียบและมีระดับเสมอกับที่จอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 5

ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคาร

ข้อ 15 อาคารตามข้อ 3 ต้องจัดให้มีทางเข้าอาคารเพื่อให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้โดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นพื้นผิวเรียบเสมอกัน ไม่ลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวาง หรือส่วนของอาคารยื่นล้ำออกมาเป็นอุปสรรคหรืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

(2) อยู่ในระดับเดียวกับพื้นถนนภายนอกอาคารหรือพื้นลานจอดรถ ในกรณีที่อยู่ต่างระดับ ต้องมีทางลาดที่สามารถขึ้นลงได้สะดวก และทางลาดนี้ให้อยู่ใกล้ที่จอดรถ

ข้อ 16 ในกรณีที่มีอาคารตามข้อ 3 หลายอาคารอยู่ภายในบริเวณเดียวกันที่มีการใช้อาคารร่วมกัน จะมีรั่วล้อมหรือไม่ก็ตาม ต้องจัดให้มีทางเดินระหว่างอาคารนั้น และจากอาคารแต่ละอาคารนั้นไปสู่ทางสาธารณะ ลานจอดรถหรืออาคารที่จอดรถทางเดินตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) พื้นทางเดินต้องเรียบ ไม่ลื่น และมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร

(2) หากมีท่อระบายน้ำหรือรางระบายน้ำบนพื้นต้องมีฝาปิดสนิท ถ้าฝาเป็นแบบตะแกรงหรือแบบรู ต้องมีขนาดของช่องตะแกรงหรือเส้นผ่าศูนย์กลางของรูกว้างไม่เกิน 13 มิลลิเมตร แนวร่องหรือแนวของรางจะต้องขวางกับแนวทางเดิน

(3) ในบริเวณที่เป็นทางแยกหรือทางเลี้ยวให้มีพื้นผิวต่างสัมผัส

(4) ในกรณีที่มีสิ่งกีดขวางที่จำเป็นบนทางเดิน ต้องจัดให้อยู่ในแนวเดียวกัน โดยไม่กีดขวางทางเดิน และจัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสหรือมีการกั้นเพื่อให้ทราบก่อนถึงสิ่งกีดขวาง และอยู่ห่างสิ่งกีดขวางไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร

(5) ป้ายหรือสิ่งอื่นใดที่แขวนอยู่เหนือทางเดิน ต้องมีความสูงจากพื้นทางเดินไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิเมตร

(6) ในกรณีที่พื้นทางเดินกับพื้นถนนมีระดับต่างกัน ให้มีพื้นลาดที่มีความลาดชันไม่เกิน 1:10

ข้อ 17 อาคารตามข้อ 3 ที่มีทางเชื่อมระหว่างอาคาร ต้องมีผนังหรือราวกันตกทั้งสองด้าน โดยมีราวจับซึ่งมีลักษณะตามข้อ 8 (7) (ก (ข (ค (ง และ (จ ที่ผนังหรือราวกันตกนั้น และมีทางเ ดินซึ่งมีลักษณะตามข้อ 16 (1) (2) (3) (4) และ (5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 6

ประตู

ข้อ 18 ประตูของอาคารตามข้อ 3 ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) เปิดปิดได้ง่าย

(2) หากมีธรณีประตู ความสูงของธรณีประตูต้องไม่เกินกว่า 20 มิลลิเมตร และให้ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 45 องศา เพื่อให้เก้าอี้ล้อหรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่ใช้อุปกรณ์ช่วยเดินสามารถข้ามได้สะดวก

(3) ช่องประตูต้องมีความว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร

(4) ในกรณีที่ประตูเป็นแบบบานเปิดผลักเข้าออก เมื่อเปิดออกสู่ทางเดินหรือระเบียงต้องมีพื้นที่ว่างขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร

(5) ในกรณีที่ประตูเป็นแบบบานเลื่อนหรือแบบบานเปิดให้มีมือจับที่มีขนาดเท่ากับราวจับตามข้อ 8 (7) (ข) ในแนวดิ่งทั้งด้านในและด้านนอกของประตูซึ่งมีปลายด้านบนสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1,000 มิลติเมตร และปลายด้านล่างไม่เกิน 800 มิลลิเมตร ในกรณีที่เป็นประตูบานเปิดออกให้มีราวจับตามแนวนอนด้านในประตู และในกรณีที่เป็นประตูบานเปิดเข้าให้มีราวจับตามแนวนอนด้านนอกประตูราวจับดังกล่าวให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 800 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 900 มิลลิเมตร ยาวไปตามความกว้างของประตู

(6) ในกรณีที่ประตูเป็นกระจกหรือลูกฟักเป็นกระจก ให้ติดเครื่องหมายหรือแถบสีที่สังเกตเห็นได้ชัด

(7) อุปกรณ์ปิดปิดประตูต้องเป็นชนิดก้านบิดหรือคันผลัก อยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1,000 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 1,200 มิลลิเมตร

ประตูตามวรรคหนึ่งต้องไม่ติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เองที่อาจทำให้ประตูหนีบหรือกระแทกแก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ 19 ข้อกำหนดตามข้อ 18 ไม่ใช้บังคับกับประตูหนีไฟและประตูเปิดปิดโดยใช้ระบบอัตโนมัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 7
ห้องส้วม

ข้อ 20 อาคารตามข้อ 3 ที่จัดให้มีห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไป ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่างน้อย 1 ห้องในห้องส้วมนั้นหรือจะจัดแยกออกมาอยู่ในบริเวณเดียวกันกับห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไปก็ได้

สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่างน้อย 1 ห้อง

ข้อ 21 ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) มีพื้นที่ว่างภายในห้องส้วมเพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถหมุนตัวกลับได้ซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร

(2) ประตูของห้องที่ตั้งโถส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ประตูต้นหน้าห้องส้วม ลักษณะของประตูนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวด 6

(3) พื้นห้องส้วมต้องมีระดับเสมอกับพื้นภายนอก ถ้าเป็นพื้นต่างระดับต้องมีลักษณะเป็นทางลาดตามหมวด 2 และวัสดุปูพื้นห้องส้วมต้องไม่ลื่น

(4) พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียงเพียงพอไปยังช่องระบายน้ำทิ้งเพื่อที่จะไม่ให้มีน้ำขังบนพื้น

(5) มีโถส้วมชนิดนั่งราบ สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 450 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 500 มิลลิเมตร มีพนักพิงหลังที่ให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่ไม่สามารถนั่งทรงตัวได้เองใช้พิงได้ และที่ปล่อยน้ำเป็นชนิดคันโยก ปุ่มกดขนาดใหญ่หรือชนิดอื่นที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา สามารถใช้ได้อย่างสะดวก มีด้านข้างด้านหนึ่งของโถส้วมอยู่ชิดผนังโดยมีระยะห่างวัดจากศูนย์กลางโถส้วมถึงผนังไม่น้อยกว่า 450 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 500 มิลลิเมตร ต้องมีราวจับที่ผนัง ส่วนด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีที่ว่างมากพอที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่นั่งเก้าอี้ล้อสามารถข้าไปใช้โถส้วมได้โดยสะดวก ในกรณีที่ด้านข้างของโถส้วมทั้งสองด้านอยู่ห่างจากผนังเกิน 500 มิลลิเมตร ต้องมีราวจับที่มีลักษณะตาม (7)

(6) มีราวจับบริเวณด้านที่ชิดผนังเพื่อช่วยในการพยุงตัว เป็นราวจับในแนวนอนและแนวดิ่งโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ต ราวจับในแนวนอนมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 650 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 700 มิลลิเมตร และให้ยื่นล้ำออกมาจากด้านหน้าโถส้วมอีกไม่น้อยกว่า 250 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 300 มิลลิเมตร

(ข ราวจับในแนว ดิ่งต่อจากปลายของราวจับในแนวนอนด้านหน้าโถส้วมมีความยาววัดจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย 600 มิลลิเมตร ราวจับตาม (6) (ค และ (ข อาจเป็นราวต่อเนื่องกันก็ได้

(7) ด้านข้างโถส้วมด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีราวจับติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวราบเมื่อกางออกให้มีระบบล็อกที่ผู้พิกรหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถปลดล็อกได้ง่าย มีระยะห่างจากขอบของโถส้วมไม่น้อยกว่า 150 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 200 มิลลิเมตร และมีความยาวไม่น้อยกว่า 550 มิลลิเมตร

(8) นอกเหนือจกราวจับตาม (6) และ (7) ต้องมีราวจับเพื่อนำไปสู่สุขภัณฑ์อื่นๆ ภายในห้องส้วม มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่ 800 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 900 มิลลิเมตร

(9 ติดตั้งระบบสัญญาณแสและสัญญาณเสียงให้ผู้ที่อยู่ ภายนอกแจ้งภัยแก่ผู้พิการหรือทุพพภาพ และคนชรา และระบบสัญญาณแสงและสัญญาณสียงให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถแจ้งเหตุหรือเรียกหาผู้ช่วยในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินไว้ในห้องส้วม โดยมีปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสให้สัญญาณทำงานซึ่งติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสมารถใช้งานได้สะดวก

(10) มีอ่างล้างมือโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก อ่างล้างมือ ด้านที่ติดผนังไปจนถึงขอบอ่างเป็นที่ว่าง เพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถสอดเข้าไปได้ โดยขอบอ่างอยู่ห่างจากผนังไม่น้อยกว่า 450 มิลลิเมตร และต้องอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าประชิดได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

(ข มีความสู งจากพื้นถึงขอบบนของอ่างไม่น้อยกว่า 750 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 800 มิลลิเมตร และมีราวจับในแนวนอนแบบพับเก็บได้ในแนวดิ่งทั้งสองข้างของอ่าง

(ค ก๊อกน้ำเป็นชนิดก้านโยกหรือก้านกดหรือก้านหมุนหรือระบบอัตโนมัติ

ข้อ 22 ในกรณีที่ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอยู่ภายในห้องส้วมที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไป และมีทางเข้าก่อนถึงตัวห้องส้วม ต้องจัดให้ห้องสัวมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชราอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกห้องส้วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับบุคคลทั่วไปตามวรรคหนึ่ง หากได้จัดสำหรับผู้ชายและผู้หญิงต่างหากจากกันให้มีอักษรเบรลล์แสดงให้รู้ว่าเป็นห้องส้วมชายหรือหญิงติดไว้ที่ผนังข้างทางเข้าในตำแหน่งที่สามารถสัมผัสได้

ข้อ 23 ในกรณีที่เป็นห้องส้วมสำหรับผู้ชายที่มิใช่ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชราตามข้อ 20 และข้อ 21 ให้มีที่ถ่ายปัสสาวะที่มีระดับเสมอพื้นอย่างน้อย 1 ที่ โดยมีราวจับในแนวนอนอยู่ด้านบนของที่ถ่ายปัสสาวะยาวไม่น้อยกว่า 500 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 600 มิลลิเมตร มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1,200 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 1,300 มิลลิเมตร และมีราวจับด้านข้างของที่ถ่ายปัสสาวะทั้งสองข้าง มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 800 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 1,000 มิลลิเมตร ซึ่งยื่นออกมาจากผนังไม่น้อยกว่า 550 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 600 มิลลิเมตร

ข้อ 24 ราวจับห้องส้วมให้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 8 (7) (ค และ (ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้